

TORÁ

תורה

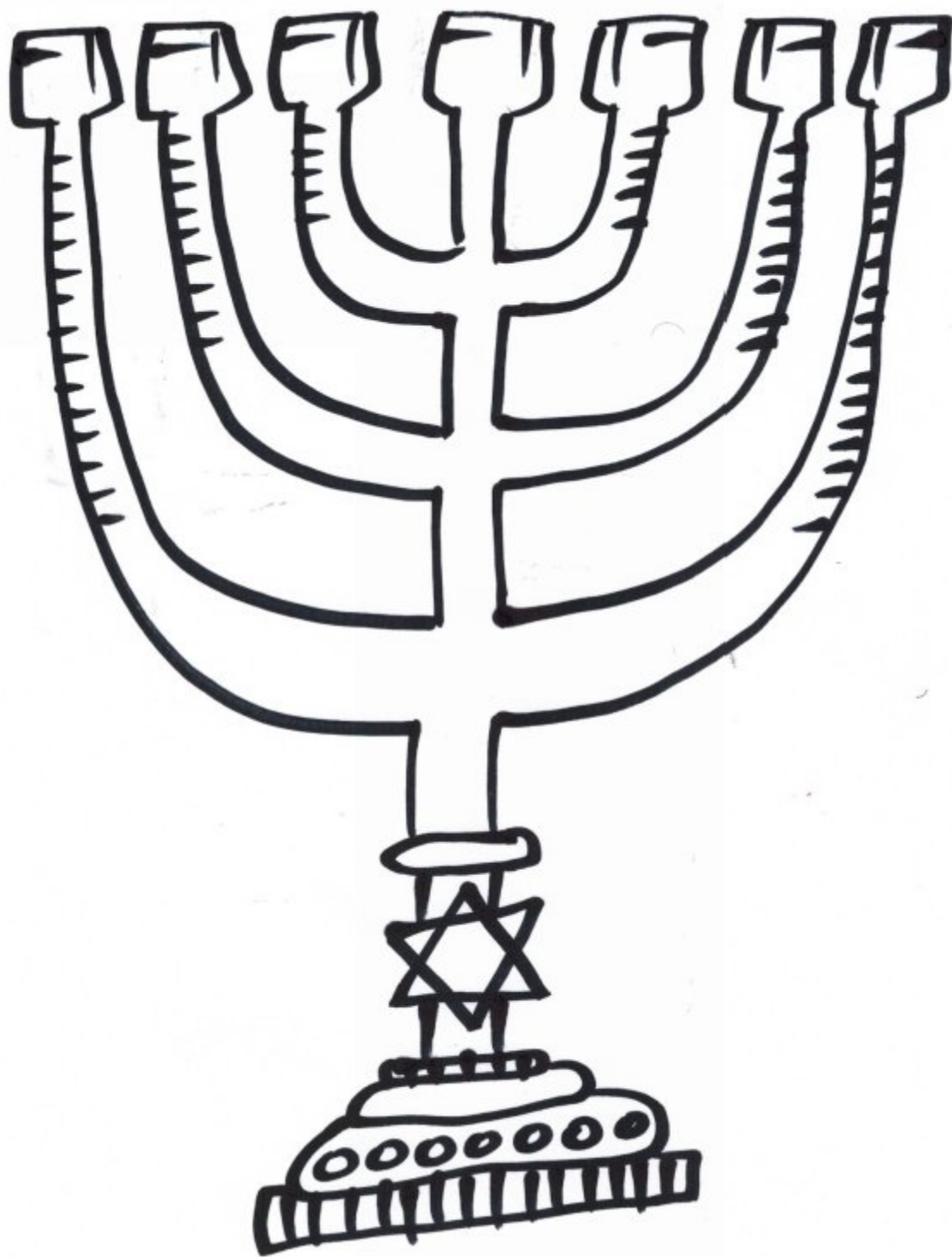

O Livro Sagrado da Instrução

Com notas e ilustrações
de Chris Allmeida

Torá תורה

O Livro Sagrado da Instrução

Português - Hebraico

Torá – O Livro Sagrado da Instrução Portugues - Hebraico

Versão comentada e ilustrada por Chris Allmeida www.chrisallmeida.com

Editora Unidarma

Índice

[O que é Torá?](#)

[בראשית - Bereshit - No princípio \(Gênesis\)](#)

[1 2 3 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50](#)

[שמות - Shemot - Os nomes \(Êxodo\)](#)

[1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40](#)

[ויקרא - Vaicrá - E chamou \(Levítico\)](#)

[1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27](#)

[במדבר - Bamidbar - No deserto \(Números\)](#)

[1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36](#)

[דברים - Devarim - Palavras \(Deuteronômio\)](#)

[1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34](#)

Imagens [Mulher e serpente.](#)

[Arca de Noé.](#)

[José lançado na cova.](#)

[Mar Vermelho.](#)

[Arca da Aliança.](#)

[Castiçal.](#)

[Trombeta.](#)

O que é Torá?

A Torá (do hebraico תּוֹרָה) significa instrução, apontamento, lei. Além de nortear o seu relacionamento com Deus (vida espiritual), ela revela informações detalhadas que, quando seguidas, contribuem para que você: a) melhore sua saúde física e psicológica;

b) construa uma relação familiar mais sólida;

c) estruture sua condição material e financeira;

d) tenha uma longa vida.

Sua estrutura consiste nos cinco primeiros livros do Tanakh (também chamados de Hamisha Humshei Torah, חמשה חומשי תורה - as cinco partes da Torá). Estes livros são: Bereshit (conhecido no ocidente como Gênesis), Shemot (Êxodo), Vayikrá (Levítico), Bamidbar (Números) e Devarim (Deuteronômio). A diferença de nomes se dá pelo fato de que os judeus dão para cada livro o nome de sua primeira palavra que aparece no respectivo texto.

Embora a Torá seja a obra central do judaísmo, sua importância e sua influência vai muito além do contexto religioso.

A leitura começa com relatos sobre a criação do mundo, sobre a origem da humanidade, bem como sobre o pacto que Deus fez com Abraão e seus filhos, prometendo uma grande descendência. Segue com a libertação dos filhos de Israel do Egito e sua peregrinação de quarenta anos até a terra prometida. Em seguida, apresenta uma série de instruções para sua conduta espiritual, social e moral. Tudo isto consiste naquilo que é chamado de “Lei Mosaica” ou “Lei de Deus”, uma vez que é a lei que o próprio Deus deu para Moisés.

Interessante observar que o Torá revela a mente do Criador no que diz respeito a como Seu povo deve viver, comer, pensar, conviver e obter sucesso em seus empreendimentos.

Aliás, de acordo com a tradição judaica, foi Moisés quem redigiu a Torá através de instrução divina. O mesmo teria escrito ao longo dos seus quarenta anos de travessia do deserto em busca da terra prometida. Ele teria, inclusive, escrito a parte final do texto que discorre sobre sua morte

(lemos isto em Devarim - Deuteronômio 32:50-52). De acordo com as tradições, esta parte teria sido fruto de uma visão antecipada dada por Deus.

בראשית

Bereshit

No princípio

(Gênesis)

O livro de Bereshit (Gênesis) é o primeiro livro da Bíblia Hebraica e da Bíblia cristã. Consiste no relato que vai desde a história da criação do mundo e da raça humana em seis dias até o período em que Jacó, com seus filhos saem para o Egito.

Os descendentes de Adão, o dilúvio, a Torre de Babel, o chamado de Abrão, dentre outras histórias tornam este livro indispensável para a compreensão da fé judaica e cristã.

É, sem dúvida, uma belíssima descrição da vida dos patriarcas bíblicos.

Além disso, é neste livro que encontramos a instituição do brit milá (em hebraico: ברית מילה, literalmente "aliança da circuncisão"), do shabat (do hebraico: שבת, que significa "inatividade" e diz respeito ao descanso nos sábados) e dos mandamentos de Noé, conhecidos também como Brit Noah ("Pacto de Noé") que devem ser observados por toda humanidade.

Resumidamente, o Brit Noah consiste em: não cometer idolatria, não assassinar, não roubar, não cometer imoralidades sexuais, não blasfemar, não maltratar aos animais e estabelecer sistemas e leis de honestidade e justiça. Atente para não confundir o Brit Noah com os 10 mandamentos que surgem posteriormente com Moisés no livro de Shemot (Êxodo).

Bereshit - Gênesis 1

1 No princípio, criou Deus os céus e a terra.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ

2 E a terra era sem forma e vazia; e havia trevas sobre a face do abismo; e o Espírito de Deus se movia sobre a face das águas.

והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים

3 E disse Deus Haja luz. E houve luz.

ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור

4 E viu Deus que era boa a luz; e fez Deus separação entre a luz e as trevas.

וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך

5 E Deus chamou à luz Dia; e às trevas chamou Noite. E foi a tarde e a manhã o dia primeiro.

ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד

6 E disse Deus Haja uma expansão no meio das águas, e haja separação entre águas e águas.

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים

7 E fez Deus a expansão e fez separação entre as águas que estavam debaixo da expansão e as águas que estavam sobre a expansão. E assim foi.

ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן

8 E chamou Deus à expansão Céus; e foi a tarde e a manhã o dia segundo.

ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני

9 E disse Deus Ajuntem-se as águas debaixo dos céus num lugar; e apareça a porção seca. E assim foi.

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן

10 E chamou Deus à porção seca Terra; e ao ajuntamento das águas chamou Mares. E viu Deus que era bom.

ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב

11 E disse Deus Produza a terra erva verde, erva que dê semente, árvore frutífera que dê fruto segundo a sua espécie, cuja semente esteja nela sobre a terra. E assim foi.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מְזִרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינֵהוּ אֲשֶׁר־
זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן

12 E a terra produziu erva, erva dando semente conforme a sua espécie e árvore frutífera, cuja semente está nela conforme a sua espécie. E viu Deus que era bom.

וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מְזִרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב

13 E foi a tarde e a manhã o dia terceiro.

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי

14 E disse Deus Haja luminares na expansão dos céus, para haver separação entre o dia e a noite; e sejam eles para sinais e para tempos determinados e para dias e anos.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מֵאֶרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהִיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנִים

15 E sejam para luminares na expansão dos céus, para alumiar a terra. E assim foi.

וְהִיוּ לְמֵאוֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן

16 E fez Deus os dois grandes luminares o luminar maior para governar o dia, e o luminar menor para governar a noite; e fez as estrelas.

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמֵּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת הַמֵּאֹר הַגָּדֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת הַמֵּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים

17 E Deus os pôs na expansão dos céus para alumiar a terra, 17 וַיִּתֵּן אֹתָם
אֱלֹהִים בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ

18 e para governar o dia e a noite, e para fazer separação entre a luz e as trevas. E viu Deus que era bom.

וּלְמַשֵּׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב

19 E foi a tarde e a manhã o dia quarto.

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי

20 E disse Deus Produzam as águas abundantemente répteis de alma vivente; e voem as aves sobre a face da expansão dos céus.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יַעֲוֹף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם

21 E Deus criou as grandes baleias, e todo réptil de alma vivente que as águas abundantemente produziram conforme as suas espécies, e toda ave de

asas conforme a sua espécie. E viu Deus que era bom.

ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים 21
למיניהם ואת כל עוף כנף למיניהו וירא אלהים כי טוב

22 E Deus os abençoou, dizendo Frutificai, e multiplicai-vos, e enchei as
águas nos mares; e as aves se multipliquem na terra.

ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ 22

23 E foi a tarde e a manhã o dia quinto.

ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי 23

24 E disse Deus Produza a terra alma vivente conforme a sua espécie; gado,
e répteis, e bestas-feras da terra conforme a sua espécie. E assim foi.

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי 24
כן

25 E fez Deus as bestas-feras da terra conforme a sua espécie, e o gado
conforme a sua espécie, e todo o réptil da terra conforme a sua espécie. E
viu Deus que era bom.

ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה 25
למיניהו וירא אלהים כי טוב

26 E disse Deus Façamos o homem à nossa imagem, conforme a nossa
semelhança; e domine sobre os peixes do mar, e sobre as aves dos céus, e
sobre o gado, e sobre toda a terra, e sobre todo réptil que se move sobre a
terra.

ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים 26
ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ

27 E criou Deus o homem à sua imagem; à imagem de Deus o criou; macho
e fêmea os criou.

ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם 27

28 E Deus os abençoou e Deus lhes disse Frutificai, e multiplicai-vos, e
enchei a terra, e sujeitai-a; e dominai sobre os peixes do mar, e sobre as
aves dos céus, e sobre todo o animal que se move sobre a terra.

ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו 28
בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ

29 E disse Deus Eis que vos tenho dado toda erva que dá semente e que está
sobre a face de toda a terra e toda árvore em que há fruto de árvore que dá
semente; ser-vos-ão para mantimento.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וְאֶת־
כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פֵּרִי עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ

30 E a todo animal da terra, e a toda ave dos céus, e a todo réptil da terra, em que há alma vivente, toda a erva verde lhes será para mantimento. E assim foi.

וְלֹכֵל חַיַּת הָאָרֶץ וְלֹכֵל עוֹף הַשָּׁמַיִם וְלֹכֵל רֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת כָּל־
יֵרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי כֵן

31 E viu Deus tudo quanto tinha feito, e eis que era muito bom; e foi a tarde e a manhã o dia sexto.

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשֵּׁשִׁי־31

Bereshit - Gênesis 2

1 Assim, os céus, e a terra, e todo o seu exército foram acabados.

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם1

2 E, havendo Deus acabado no dia sétimo a sua obra, que tinha feito, descansou no sétimo dia de toda a sua obra, que tinha feito.

ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה

3 E abençoou Deus o dia sétimo e o santificou; porque nele descansou de toda a sua obra, que Deus criara e fizera.

ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

4 Estas são as origens dos céus e da terra, quando foram criados; no dia em que o SENHOR Deus fez a terra e os céus.

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים4

5 Toda planta do campo ainda não estava na terra, e toda erva do campo ainda não brotava; porque ainda o SENHOR Deus não tinha feito chover sobre a terra, e não havia homem para lavrar a terra.

וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה

6 Um vapor, porém, subia da terra e regava toda a face da terra.

ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה6

7 E formou o SENHOR Deus o homem do pó da terra e soprou em seus narizes o fôlego da vida; e o homem foi feito alma vivente.

וייצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה

8 E plantou o SENHOR Deus um jardim no Éden, da banda do Oriente, e pôs ali o homem que tinha formado.

ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר8

9 E o SENHOR Deus fez brotar da terra toda árvore agradável à vista e boa para comida, e a árvore da vida no meio do jardim, e a árvore da ciência do

bem e do mal.

9 ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע

10 E saía um rio do Éden para regar o jardim; e dali se dividia e se tornava em quatro braços.

ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים

11 O nome do primeiro é Pisom; este é o que rodeia toda a terra de Havilá, onde há ouro.

שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב

12 E o ouro dessa terra é bom; ali há o bdélio e a pedra sardônica.

זהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם

13 E o nome do segundo rio é Giom; este é o que rodeia toda a terra de Cuxe.

ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש

14 E o nome do terceiro rio é Hidéquel; este é o que vai para a banda do oriente da Assíria; e o quarto rio é o Eufrates.

ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת

15 E tomou o SENHOR Deus o homem e o pôs no jardim do Éden para o lavrar e o guardar.

ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה

16 E ordenou o SENHOR Deus ao homem, dizendo De toda árvore do jardim comerás livremente, 16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל

17 mas da árvore da ciência do bem e do mal, dela não comerás; porque, no dia em que dela comeres, certamente morrerás.

ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות

18 E disse o SENHOR Deus Não é bom que o homem esteja só; far-lhe-ei uma adjutora que esteja como diante dele.

ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו

19 Havendo, pois, o SENHOR Deus formado da terra todo animal do campo e toda ave dos céus, os trouxe a Adão, para este ver como lhes chamaria; e tudo o que Adão chamou a toda a alma vivente, isso foi o seu nome.

ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם19 לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו

20 E Adão pôs os nomes a todo o gado, e às aves dos céus, e a todo animal do campo; mas para o homem não se achava adjutora que estivesse como diante dele.

ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא20 עזר כנגדו

21 Então, o SENHOR Deus fez cair um sono pesado sobre Adão, e este adormeceu; e tomou uma das suas costelas e cerrou a carne em seu lugar.

ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם וישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר21 תחתנה

22 E da costela que o SENHOR Deus tomou do homem formou uma mulher; e trouxe-a a Adão.

ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם22

23 E disse Adão Esta é agora osso dos meus ossos e carne da minha carne; esta será chamada varoa, porquanto do varão foi tomada.

ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש23 לקחה זאת

24 Portanto, deixará o varão o seu pai e a sua mãe e apegar-se-á à sua mulher, e serão ambos uma carne.

על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד24

25 E ambos estavam nus, o homem e a sua mulher; e não se envergonhavam.

ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו25

Bereshit - Gênesis 3

1 Ora, a serpente era mais astuta que todas as alimárias do campo que o SENHOR Deus tinha feito. E esta disse à mulher É assim que Deus disse Não comereis de toda árvore do jardim?

והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף
כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן

2 E disse a mulher à serpente Do fruto das árvores do jardim comeremos,
ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל

3 mas, do fruto da árvore que está no meio do jardim, disse Deus Não comereis dele, nem nele tocareis, para que não morrais.

ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון

4 Então, a serpente disse à mulher Certamente não morrereis.

ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון

5 Porque Deus sabe que, no dia em que dele comerdes, se abrirão os vossos olhos, e sereis como Deus, sabendo o bem e o mal.

כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע

6 E, vendo a mulher que aquela árvore era boa para se comer, e agradável aos olhos, e árvore desejável para dar entendimento, tomou do seu fruto, e comeu, e deu também a seu marido, e ele comeu com ela.

ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח
מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל

7 Então, foram abertos os olhos de ambos, e conheceram que estavam nus; e coseram folhas de figueira, e fizeram para si aventais.

ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגורת

8 E ouviram a voz do SENHOR Deus, que passeava no jardim pela viração do dia; e escondeu-se Adão e sua mulher da presença do SENHOR Deus, entre as árvores do jardim.

וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני
יהוה אלהים בתוך עץ הגן

9 E chamou o SENHOR Deus a Adão e disse-lhe Onde estás?

ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה9

10 E ele disse Ouvi a tua voz soar no jardim, e temi, porque estava nu, e escondi-me.

ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא10

11 E Deus disse Quem te mostrou que estavas nu? Comeste tu da árvore de que te ordenei que não comesses?

ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת11

12 Então, disse Adão A mulher que me deste por companheira, ela me deu da árvore, e comi.

ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל12

13 E disse o SENHOR Deus à mulher Por que fizeste isso? E disse a mulher A serpente me enganou, e eu comi.

ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל13

14 Então, o SENHOR Deus disse à serpente Porquanto fizeste isso, maldita serás mais que toda besta e mais que todos os animais do campo; sobre o teu ventre andarás e pó comerás todos os dias da tua vida.

ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית14
השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חיך

15 E porei inimizade entre ti e a mulher e entre a tua semente e a sua semente; esta te ferirá a cabeça, e tu lhe ferirás o calcanhar.

ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו15
עקב

16 E à mulher disse Multiplicarei grandemente a tua dor e a tua conceição; com dor terás filhos; e o teu desejo será para o teu marido, e ele te dominará.

אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך16
והוא ימשל בך

17 E a Adão disse Porquanto deste ouvidos à voz de tua mulher e comeste da árvore de que te ordenei, dizendo Não comerás dela, maldita é a terra por causa de ti; com dor comerás dela todos os dias da tua vida.

ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל17
ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חיך

18 Espinhos e cardos também te produzirá; e comerás a erva do campo.

וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה18

19 No suor do teu rosto, comerás o teu pão, até que te tornes à terra; porque dela foste tomado, porquanto és pó e em pó te tornarás.

בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל19
עפר תשוב

20 E chamou Adão o nome de sua mulher Eva, porquanto ela era a mãe de todos os viventes.

ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל חי20

21 E fez o SENHOR Deus a Adão e a sua mulher túnicas de peles e os vestiu.

ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם21

22 Então, disse o SENHOR Deus Eis que o homem é como um de nós, sabendo o bem e o mal; ora, pois, para que não estenda a sua mão, e tome também da árvore da vida, e coma, e viva eternamente, 22 ויאמר יהוה אלהים
הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם

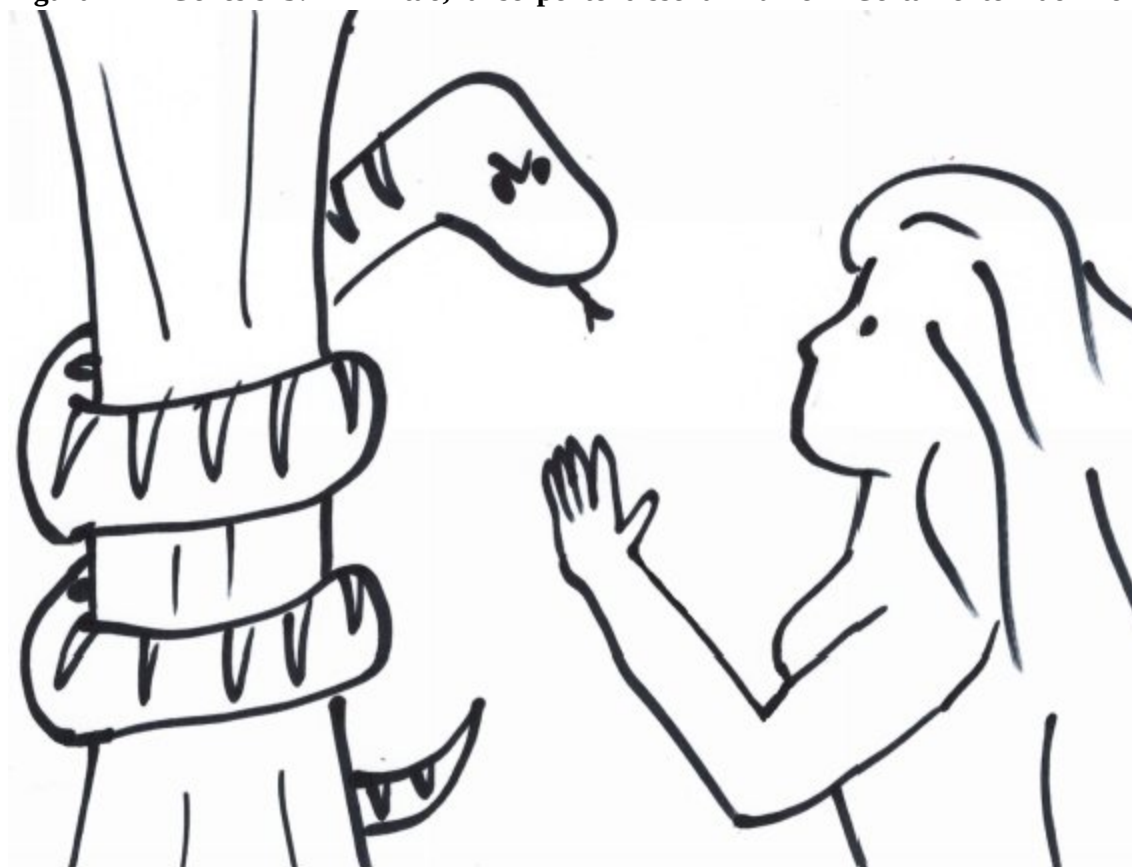
23 o SENHOR Deus, pois, o lançou fora do jardim do Éden, para lavrar a terra, de que fora tomado.

וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם23

24 E, havendo lançado fora o homem, pôs querubins ao oriente do jardim do Éden e uma espada inflamada que andava ao redor, para guardar o caminho da árvore da vida.

ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המטהפכת24
לשמר את דרך עץ החיים

Figura 1 - Gênesis 3:4 - Então, a serpente disse à mulher 'Certamente não morrereis'.

Bereshit - Gênesis 4

1 E conheceu Adão a Eva, sua mulher, e ela concebeu, e teve a Caim, e disse Alcancei do SENHOR um varão.

והאדם ידע את חוה אשתו וטהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה

2 E teve mais a seu irmão Abel; e Abel foi pastor de ovelhas, e Caim foi lavrador da terra.

ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה

3 E aconteceu, ao cabo de dias, que Caim trouxe do fruto da terra uma oferta ao SENHOR.

ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה

4 E Abel também trouxe dos primogênitos das suas ovelhas e da sua gordura; e atentou o SENHOR para Abel e para a sua oferta.

והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו

5 Mas para Caim e para a sua oferta não atentou. E irou-se Caim fortemente, e descaiu-lhe o seu semblante.

ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו

6 E o SENHOR disse a Caim Por que te iraste? E por que descaiu o teu semblante?

ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך

7 Se bem fizeres, não haverá aceitação para ti? E, se não fizeres bem, o pecado jaz à porta, e para ti será o seu desejo, e sobre ele dominarás.

הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו

8 E falou Caim com o seu irmão Abel; e sucedeu que, estando eles no campo, se levantou Caim contra o seu irmão Abel e o matou.

ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו

9 E disse o SENHOR a Caim Onde está Abel, teu irmão? E ele disse Não sei; sou eu guardador do meu irmão?

ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי

10 E disse Deus Que fizeste? A voz do sangue do teu irmão clama a mim desde a terra.

ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה

11 E agora maldito és tu desde a terra, que abriu a sua boca para receber da tua mão o sangue do teu irmão.

ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך 11

12 Quando lavrares a terra, não te dará mais a sua força; fugitivo e errante serás na terra.

כי תעבד את האדמה לא תספ תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ 12

13 Então, disse Caim ao SENHOR É maior a minha maldade que a que possa ser perdoada.

ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשא 13

14 Eis que hoje me lanças da face da terra, e da tua face me esconderei; e serei fugitivo e errante na terra, e será que todo aquele que me achar me matará.

הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כלל 14
מצאי יהרגני

15 O SENHOR, porém, disse-lhe Portanto, qualquer que matar a Caim sete vezes será castigado. E pôs o SENHOR um sinal em Caim, para que não o ferisse qualquer que o achasse.

ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות 15
אתו כל מצאו

16 E saiu Caim de diante da face do SENHOR e habitou na terra de Node, da banda do oriente do Éden.

ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן 16

17 E conheceu Caim a sua mulher, e ela concebeu e teve a Enoque; e ele edificou uma cidade e chamou o nome da cidade pelo nome de seu filho Enoque.

וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו 17
חנוך

18 E a Enoque nasceu Irade, e Irade gerou a Meujael, e Meujael gerou a Metusael, e Metusael gerou a Lameque.

ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחייאל ילד את מתושאל ומתושאל 18
ילד את למך

19 E tomou Lameque para si duas mulheres; o nome de uma era Ada, e o nome da outra, Zilá.

ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה 19

20 E Ada teve a Jabal; este foi o pai dos que habitam em tendas e têm gado.

ותלד עדה את יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה20

21 E o nome do seu irmão era Jubal; este foi o pai de todos os que tocam harpa e órgão.

ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפש כנור ועוגב21

22 E Zilá também teve a Tubalcaim, mestre de toda obra de cobre e de ferro; e a irmã de Tubalcaim foi Naamá.

וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין22
נעמה

23 E disse Lameque a suas mulheres Ada e Zilá, ouvi a minha voz; vós, mulheres de Lameque, escutai o meu dito porque eu matei um varão, por me ferir, e um jovem, por me pisar.

ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי23
לפצעי וילד לחברתי

24 Porque sete vezes Caim será vingado; mas Lameque, setenta vezes sete.

כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה24

25 E tornou Adão a conhecer a sua mulher; e ela teve um filho e chamou o seu nome Sete; porque, disse ela, Deus me deu outra semente em lugar de Abel; porquanto Caim o matou.

וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ויקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר25
תחת הבל כי הרגו קין

26 E a Sete mesmo também nasceu um filho; e chamou o seu nome Enos; então, se começou a invocar o nome do SENHOR.

ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה26

Bereshit - Gênesis 5

1 Este é o livro das gerações de Adão. No dia em que Deus criou o homem, à semelhança de Deus o fez.

זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו

2 Macho e fêmea os criou, e os abençoou, e chamou o seu nome Adão, no dia em que foram criados.

זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם

3 E Adão viveu cento e trinta anos, e gerou um filho à sua semelhança, conforme a sua imagem, e chamou o seu nome Sete.

ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת

4 E foram os dias de Adão, depois que gerou a Sete, oitocentos anos, e gerou filhos e filhas.

ויהיו ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות

5 E foram todos os dias que Adão viveu novecentos e trinta anos; e morreu.

ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת

6 E viveu Sete cento e cinco anos e gerou a Enos.

ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש

7 E viveu Sete, depois que gerou a Enos, oitocentos e sete anos e gerou filhos e filhas.

ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות

8 E foram todos os dias de Sete novecentos e doze anos; e morreu.

ויהיו כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת

9 E viveu Enos noventa anos; e gerou a Cainã.

ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן

10 E viveu Enos, depois que gerou a Cainã, oitocentos e quinze anos e gerou filhos e filhas.

ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות

11 E foram todos os dias de Enos novecentos e cinco anos; e morreu.

ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת11

12 E viveu Cainã setenta anos e gerou a Maalalel.

ויחי קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל12

13 E viveu Cainã, depois que gerou a Maalalel, oitocentos e quarenta anos e gerou filhos e filhas.

ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים13 ובנות

14 E foram todos os dias de Cainã novecentos e dez anos; e morreu.

ויהיו כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימת14

15 E viveu Maalalel sessenta e cinco anos e gerou a Jared.

ויחי מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד את ירד15

16 E viveu Maalalel, depois que gerou a Jared, oitocentos e trinta anos e gerou filhos e filhas.

ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים16 ובנות

17 E foram todos os dias de Maalalel oitocentos e noventa e cinco anos; e morreu.

ויהיו כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת17

18 E viveu Jared cento e sessenta e dois anos e gerou a Enoque.

ויחי ירד שנים וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך18

19 E viveu Jared, depois que gerou a Enoque, oitocentos anos e gerou filhos e filhas.

ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שנה מאות שנה ויולד בנים ובנות19

20 E foram todos os dias de Jared novecentos e sessenta e dois anos; e morreu.

ויהיו כל ימי ירד שנים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת20

21 E viveu Enoque sessenta e cinco anos e gerou a Metusalém.

ויחי חנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח21

22 E andou Enoque com Deus, depois que gerou a Metusalém, trezentos anos e gerou filhos e filhas.

ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים22 ובנות

23 E foram todos os dias de Enoque trezentos e sessenta e cinco anos.

ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלוש מאות שנה23

24 E andou Enoque com Deus; e não se viu mais, porquanto Deus para si o tomou.

ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים24

25 E viveu Metusalém cento e oitenta e sete anos e gerou a Lameque.

ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך25

26 E viveu Metusalém, depois que gerou a Lameque, setecentos e oitenta e dois anos e gerou filhos e filhas.

ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד26
בנים ובנות

27 E foram todos os dias de Metusalém novecentos e sessenta e nove anos; e morreu.

ויהיו כל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת27

28 E viveu Lameque cento e oitenta e dois anos e gerou um filho.

ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן28

29 E chamou o seu nome Noé, dizendo Este nos consolará acerca de nossas obras e do trabalho de nossas mãos, por causa da terra que o SENHOR amaldiçoou.

ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר29
אררה יהוה

30 E viveu Lameque, depois que gerou a Noé, quinhentos e noventa e cinco anos e gerou filhos e filhas.

ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים30
ובנות

31 E foram todos os dias de Lameque setecentos e setenta e sete anos; e morreu.

ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת31

32 E era Noé da idade de quinhentos anos e gerou Noé a Sem, Cam e Jafé.

ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת32

Bereshit - Gênesis 6

1 E aconteceu que, como os homens começaram a multiplicar-se sobre a face da terra, e lhes nasceram filhas, 1 ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה, ובנות ילדו להם

2 viram os filhos de Deus que as filhas dos homens eram formosas; e tomaram para si mulheres de todas as que escolheram.

2 ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו

3 Então, disse o SENHOR Não contenderei o meu Espírito para sempre com o homem, porque ele também é carne; porém os seus dias serão cento e vinte anos.

3 ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה

4 Havia, naqueles dias, gigantes na terra; e também depois, quando os filhos de Deus entraram às filhas dos homens e delas geraram filhos; estes eram os valentes que houve na antiguidade, os varões de fama.

4 הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם

5 E viu o SENHOR que a maldade do homem se multiplicara sobre a terra e que toda imaginação dos pensamentos de seu coração era só má continuamente.

5 וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום

6 Então, arrependeu-se o SENHOR de haver feito o homem sobre a terra, e pesou-lhe em seu coração.

6 וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו

7 E disse o SENHOR Destruirei, de sobre a face da terra, o homem que criei, desde o homem até ao animal, até ao réptil e até à ave dos céus; porque me arrependo de os haver feito.

7 ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם

8 Noé, porém, achou graça aos olhos do SENHOR.

8 ונח מצא חן בעיני יהוה

9 Estas são as gerações de Noé Noé era varão justo e reto em suas gerações; Noé andava com Deus.

אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח

10 E gerou Noé três filhos Sem, Cam e Jafé.

ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת

11 A terra, porém, estava corrompida diante da face de Deus; e encheu-se a terra de violência.

ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס

12 E viu Deus a terra, e eis que estava corrompida; porque toda carne havia corrompido o seu caminho sobre a terra.

וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ

13 Então, disse Deus a Noé O fim de toda carne é vindo perante a minha face; porque a terra está cheia de violência; e eis que os desfarei com a terra.

ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ

14 Faze para ti uma arca da madeira de gofer; farás compartimentos na arca e a betumarás por dentro e por fora com betume.

עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר

15 E desta maneira farás de trezentos côvados o comprimento da arca, e de cinquenta côvados a sua largura, e de trinta côvados a sua altura.

וזה אשר תעשה אתה שלש מאות ארץ התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה

16 Farás na arca uma janela e de um côvado a acabarás em cima; e a porta da arca porás ao seu lado; far-lhe-ás andares baixos, segundos e terceiros.

צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה

17 Porque eis que eu trago um dilúvio de águas sobre a terra, para desfazer toda carne em que há espírito de vida debaixo dos céus tudo o que há na terra expirará.

ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים ואני מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע

18 Mas contigo estabalecerei o meu pacto; e entrarás na arca, tu e os teus filhos, e a tua mulher, e as mulheres de teus filhos contigo.

והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך

19 E de tudo o que vive, de toda carne, dois de cada espécie meterás na arca, para os conservares vivos contigo; macho e fêmea serão.

ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו19

20 Das aves conforme a sua espécie, dos animais conforme a sua espécie, de todo réptil da terra conforme a sua espécie, dois de cada espécie virão a ti, para os conservares em vida.

מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו20
אליך להחיות

21 E tu toma para ti de toda comida que se come e ajunta-a para ti; e te será para mantimento, para ti e para eles.

ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה21

22 Assim fez Noé; conforme tudo o que Deus lhe mandou, assim o fez.

ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה22

Bereshit - Gênesis 7

1 Depois, disse o SENHOR a Noé Entra tu e toda a tua casa na arca, porque te hei visto justo diante de mim nesta geração.

ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה

2 De todo animal limpo tomarás para ti sete e sete o macho e sua fêmea; mas dos animais que não são limpos, dois o macho e sua fêmea.

מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים שנים איש ואשתו

3 Também das aves dos céus sete e sete macho e fêmea, para se conservar em vida a semente sobre a face de toda a terra.

גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ

4 Porque, passados ainda sete dias, farei chover sobre a terra quarenta dias e quarenta noites; e desfarei de sobre a face da terra toda substância que fiz.

כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה

5 E fez Noé conforme tudo o que o SENHOR lhe ordenara.

ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה

6 E era Noé da idade de seiscentos anos, quando o dilúvio das águas veio sobre a terra.

ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ

7 E entrou Noé, e seus filhos, e sua mulher, e as mulheres de seus filhos com ele na arca, por causa das águas do dilúvio.

ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול

8 Dos animais limpos, e dos animais que não são limpos, e das aves, e de todo o réptil sobre a terra, 8 מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה, ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה

9 entraram de dois em dois para Noé na arca, macho e fêmea, como Deus ordenara a Noé.

שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח

10 E aconteceu que, passados sete dias, vieram sobre a terra as águas do dilúvio.

ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ10

11 No ano seiscentos da vida de Noé, no mês segundo, aos dezessete dias do mês, naquele mesmo dia, se romperam todas as fontes do grande abismo, e as janelas dos céus se abriram, 11 בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני11 בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינת תהום רבה וארבת השמים נפתחו

12 e houve chuva sobre a terra quarenta dias e quarenta noites.

ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה12

13 E, no mesmo dia, entrou Noé, e Sem, e Cam, e Jafé, os filhos de Noé, como também a mulher de Noé, e as três mulheres de seus filhos, com ele na arca; 13 בעצם היום הזה בא נח ושם וחס ויפת בני נח ואשת נח ושלושת נשי בניו13 אתם אל התבה

14 eles, e todo animal conforme a sua espécie, e todo gado conforme a sua espécie, e todo réptil que se roja sobre a terra conforme a sua espécie, e toda ave conforme a sua espécie, todo pássaro de toda qualidade.

14 המה וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל14 העוף למינהו כל צפור כל כנף

15 E de toda carne, em que havia espírito de vida, entraram de dois em dois para Noé na arca.

ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים15

16 E os que entraram, macho e fêmea de toda carne entraram, como Deus lhe tinha ordenado; e o SENHOR a fechou por fora.

והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו16

17 E esteve o dilúvio quarenta dias sobre a terra; e cresceram as águas e levantaram a arca, e ela se elevou sobre a terra.

ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ17

18 E prevaleceram as águas e cresceram grandemente sobre a terra; e a arca andava sobre as águas.

ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים18

19 E as águas prevaleceram excessivamente sobre a terra; e todos os altos montes que havia debaixo de todo o céu foram cobertos.

והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים19

20 Quinze côvados acima prevaleceram as águas; e os montes foram cobertos.

חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים וכסו ההרים

21 E expirou toda carne que se movia sobre a terra, tanto de ave como de gado, e de feras, e de todo o réptil que se roja sobre a terra, e de todo homem.

ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם

22 Tudo o que tinha fôlego de espírito de vida em seus narizes, tudo o que havia no seco, morreu.

כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו

23 Assim, foi desfeita toda substância que havia sobre a face da terra, desde o homem até ao animal, até ao réptil e até à ave dos céus; e foram extintos da terra; e ficou somente Noé e os que com ele estavam na arca.

וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה

24 E prevaleceram as águas sobre a terra cento e cinquenta dias.

ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום

Figura 2 - Gênesis 7:18 - E prevaleceram as águas e cresceram grandemente sobre a terra; e a arca andava sobre as águas.

Bereshit - Gênesis 8

1 E lembrou-se Deus de Noé, e de todo animal, e de toda rês que com ele estava na arca; e Deus fez passar um vento sobre a terra, e aquietaram-se as águas.

ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים

2 Cerraram-se também as fontes do abismo e as janelas dos céus, e a chuva dos céus deteve-se.

ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים

3 E as águas tornaram de sobre a terra continuamente e, ao cabo de cento e cinquenta dias, as águas minguaram.

וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום

4 E a arca repousou, no sétimo mês, no dia dezessete do mês, sobre os montes de Ararate.

ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט

5 E foram as águas indo e mingando até ao décimo mês; no décimo mês, no primeiro dia do mês, apareceram os cumes dos montes.

והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים

6 E aconteceu que, ao cabo de quarenta dias, abriu Noé a janela da arca que tinha feito.

ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה

7 E soltou um corvo, que saiu, indo e voltando, até que as águas se secaram de sobre a terra.

וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ

8 Depois, soltou uma pomba, a ver se as águas tinham minguido de sobre a face da terra.

וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה

9 A pomba, porém, não achou repouso para a planta de seu pé e voltou a ele para a arca; porque as águas estavam sobre a face de toda a terra; e ele estendeu a sua mão, e tomou-a, e meteu-a consigo na arca.

ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ
וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה

10 E esperou ainda outros sete dias e tornou a enviar a pomba fora da arca.

ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה

11 E a pomba voltou a ele sobre a tarde; e eis, arrancada, uma folha de oliveira no seu bico; e conheceu Noé que as águas tinham minguido sobre a terra.

ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ

12 Então, esperou ainda outros sete dias e enviou fora a pomba; mas não tornou mais a ele.

וייחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד

13 E aconteceu que, no ano seiscentos e um, no mês primeiro, no primeiro dia do mês, as águas se secaram de sobre a terra. Então, Noé tirou a cobertura da arca e olhou, e eis que a face da terra estava enxuta.

ויהי באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר
נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה

14 E, no segundo mês, aos vinte e sete dias do mês, a terra estava seca.

ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ

15 Então, falou Deus a Noé, dizendo 15 וידבר אלהים אל נח לאמר

16 Sai da arca tu, e tua mulher, e teus filhos, e as mulheres de teus filhos contigo.

צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך

17 Todo animal que está contigo, de toda carne, de ave, e de gado, e de todo réptil que se roja sobre a terra, traze fora contigo; e povoem abundantemente a terra, e frutifiquem, e se multipliquem sobre a terra.

כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא
אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ

18 Então, saiu Noé, e seus filhos, e sua mulher, e as mulheres de seus filhos com ele; 18 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו

19 todo animal, todo réptil, toda ave, tudo o que se move sobre a terra, conforme as suas famílias, saiu para fora da arca.

כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רמש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה

20 E edificou Noé um altar ao SENHOR; e tomou de todo animal limpo e de toda ave limpa e ofereceu holocaustos sobre o altar.

ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלת20
במזבח

21 E o SENHOR cheirou o suave cheiro e disse o SENHOR em seu coração Não tornarei mais a amaldiçoar a terra por causa do homem, porque a imaginação do coração do homem é má desde a sua meninice; nem tornarei mais a ferir todo vivente, como fiz.

וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה21
בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר
עשיתי

22 Enquanto a terra durar, sementeira e sega, e frio e calor, e verão e inverno, e dia e noite não cessarão.

עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו22

Bereshit - Gênesis 9

1 E abençoou Deus a Noé e a seus filhos e disselhes frutificai, e multiplicai-vos, e enchei a terra.

ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ

2 E será o vosso temor e o vosso pavor sobre todo animal da terra e sobre toda ave dos céus; tudo o que se move sobre a terra e todos os peixes do mar na vossa mão são entregues.

ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו

3 Tudo quanto se move, que é vivente, será para vosso mantimento; tudo vos tenho dado, como a erva verde.

כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל

4 A carne, porém, com sua vida, isto é, com seu sangue, não comereis.

אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו

5 E certamente requererei o vosso sangue, o sangue da vossa vida; da mão de todo animal o requererei, como também da mão do homem e da mão do irmão de cada um requererei a vida do homem.

ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם

6 Quem derramar o sangue do homem, pelo homem o seu sangue será derramado; porque Deus fez o homem conforme a sua imagem.

שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם

7 Mas vós, frutificai e multiplicai-vos; povoai abundantemente a terra e multiplicai-vos nela.

ואתם פרו ורבו ושרצו בארץ ורבו בה

8 E falou Deus a Noé e a seus filhos com ele, dizendo 8 ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר

9 E eu, eis que estabeleço o meu concerto convosco, e com a vossa semente depois de vós, 9 ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם

10 e com toda alma vivente, que convosco está, de aves, de reses, e de todo animal da terra convosco; desde todos que saíam da arca, até todo animal

da terra.

וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בַּעוֹף בַּבְּהֵמָה וּבְכָל חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכָּל יֵצֵאִי
הַתְּבָה לְכָל חַיַּת הָאָרֶץ

11 E eu convosco estabeleço o meu concerto, que não será mais destruída toda carne pelas águas do dilúvio e que não haverá mais dilúvio para destruir a terra.

וְהִקְמַתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא יִכְרַת כָּל בָּשָׂר עוֹד מִמִּי הַמַּבּוּל וְלֹא יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל
לְשַׁחַת הָאָרֶץ

12 E disse Deus Este é o sinal do concerto que ponho entre mim e vós e entre toda alma vivente, que está convosco, por gerações eternas.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת אוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר
אִתְּכֶם לְדֹרֹת עוֹלָם

13 O meu arco tenho posto na nuvem; este será por sinal do concerto entre mim e a terra.

אֶת קֶשֶׁתִּי נָתַתִּי בַעֲנַן וְהָיְתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ

14 E acontecerá que, quando eu trazer nuvens sobre a terra, aparecerá o arco nas nuvens.

וְהָיָה בַעֲנַנִי עָנָן עַל הָאָרֶץ וְנִרְאָתָה הַקֶּשֶׁת בַּעֲנָן

15 Então, me lembrarei do meu concerto, que está entre mim e vós e ainda toda alma vivente de toda carne; e as águas não se tornarão mais em dilúvio, para destruir toda carne.

וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל בָּשָׂר וְלֹא יִהְיֶה עוֹד
הַמַּיִם לְמַבּוּל לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר

16 E estará o arco nas nuvens, e eu o verei, para me lembrar do concerto eterno entre Deus e toda alma vivente de toda carne, que está sobre a terra.

וְהָיְתָה הַקֶּשֶׁת בַּעֲנָן וְרָאִיתִיהָ לְזָכָר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל
בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ

17 E disse Deus a Noé Este é o sinal do concerto que tenho estabelecido entre mim e toda a carne que está sobre a terra.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵל נֹחַ זֹאת אוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר הִקְמַתִּי בֵּינִי וּבֵין כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל
הָאָרֶץ

18 E os filhos de Noé, que da arca saíram, foram Sem, e Cam, e Jafé; e Cam é o pai de Canaã.

וַיְהִיו בְּנֵי נֹחַ הַיֵּצְאִים מִן הַתְּבָה שֵׁם וְחָם וַיִּפֹּת וְחָם הוּא אֲבִי כְנַעַן

19 Estes três foram os filhos de Noé; e destes se povoou toda a terra.

שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ 19

20 E começou Noé a ser lavrador da terra e plantou uma vinha.

ויחל נח איש האדמה ויטע כרם 20

21 E bebeu do vinho e embebedou-se; e descobriu-se no meio de sua tenda.

וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה 21

22 E viu Cam, o pai de Canaã, a nudez de seu pai e fê-lo saber a ambos seus irmãos, fora.

וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ 22

23 Então, tomaram Sem e Jafé uma capa, puseram-na sobre ambos os seus ombros e, indo virados para trás, cobriram a nudez do seu pai; e os seus rostos eram virados, de maneira que não viram a nudez do seu pai.

ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם מפניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו 23

24 E despertou Noé do seu vinho e soube o que seu filho menor lhe fizera.

וייקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן 24

25 E disse Maldito seja Canaã; servo dos servos seja aos seus irmãos.

ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו 25

26 E disse Bendito seja o SENHOR, Deus de Sem; e seja-lhe Canaã por servo.

ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו 26

27 Alargue Deus a Jafé, e habite nas tendas de Sem; e seja-lhe Canaã por servo.

יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו 27

28 E viveu Noé, depois do dilúvio, trezentos e cinquenta anos.

ויחי נח אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה 28

29 E foram todos os dias de Noé novecentos e cinquenta anos, e morreu.

ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה ומת 29

Bereshit - Gênesis 10

1 Estas, pois, são as gerações dos filhos de Noé Sem, Cam e Jafé; e nasceram-lhes filhos depois do dilúvio.

ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחר המבול

2 Os filhos de Jafé são Gomer, e Magogue, e Madai, e Javã, e Tubal, e Meseque, e Tiras.

בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס

3 E os filhos de Gomer são Asquenaz, e Rifate, e Togarma.

ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה

4 E os filhos de Javã são Elisá, e Társis, e Quitim, e Dodanim.

ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודדנים

5 Por estes, foram repartidas as ilhas das nações nas suas terras, cada qual segundo a sua língua, segundo as suas famílias, entre as suas nações.

מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם בגויהם

6 E os filhos de Cam são Cuxe, e Mizraim, e Pute, e Canaã.

ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען

7 E os filhos de Cuxe são Sebá, e Havilá, e Sabtá, e Raamá, e Sabtecá; e os filhos de Raamá são Sabá e Dedã.

ובני כוש סבא וחווילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן

8 E Cuxe gerou a Ninrode; este começou a ser poderoso na terra.

וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ

9 E este foi poderoso caçador diante da face do SENHOR; pelo que se diz Como Ninrode, poderoso caçador diante do SENHOR.

הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה

10 E o princípio do seu reino foi Babel, e Ereque, e Acade, e Calné, na terra de Sinar.

ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה בארץ שנער

11 Desta mesma terra saiu ele à Assíria e edificou a Nínive, e Reobote-Ir, e Calá, 11 מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח

12 e Resém, entre Nínive e Calá (esta é a grande cidade).

ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה12

13 E Mizraim gerou a Ludim, e a Anamim, e a Leabim, e a Naftuim, ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים13

14 e a Patrusim, e a Casluim (donde saíram os filisteus), e a Caftorim.

ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים14

15 E Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, e a Hete, 15 וכנען ילד את צידן15 ואת חת בכרו ואת חת

16 e ao jebuseu, e ao amorreu, e ao girgaseu, 16 ואת היבוסי ואת האמרי ואת16 הגרגשי

17 e ao heveu, e ao arqueu, e ao sineu, 17 ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני17

18 e ao arvadeu, e ao zemareu, e ao hamateu, e depois se espalharam as famílias dos cananeus.

ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני18

19 E foi o termo dos cananeus desde Sidom, indo para Gerar, até Gaza; indo para Sodoma, e Gomorra, e Admá, e Zeboim, até Lasa.

ויהי גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים19 עד לשע

20 Estes são os filhos de Cam, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

אלה בני חם למשפחתם ללשונתם בארצתם בגויהם20

21 E a Sem nasceram filhos, e ele é o pai de todos os filhos de Éber e o irmão mais velho de Jafé.

ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול21

22 Os filhos de Sem são Elão, e Assur, e Arfaxade, e Lude, e Arã.

בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם22

23 E os filhos de Arã são Uz, e Hul, e Geter, e Más.

ובני ארם עוז וחול וגתר ומש23

24 E Arfaxade gerou a Salá; e Salá gerou a Éber.

וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר24

25 E a Éber nasceram dois filhos o nome de um foi Pelegue, porquanto em seus dias se repartiu a terra; e o nome do seu irmão foi Joctã.

ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן25

26 E Joctã gerou a Almodá, e a Selefe, e a Hazar-Mavé, e a Jerá, 26 ויקטן ילד
את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח

27 e a Hadorão, e a Uzal, e a Dicla, 27 ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה

28 e a Obal, e a Abimael, e a Sabá, 28 ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא

29 e a Ofir, e a Havilá, e a Jobabe; todos estes foram filhos de Joctã.

29 ואת אופר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן

30 E foi a sua habitação desde Messa, indo para Sefar, montanha do Oriente.

30 ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם

31 Estes são os filhos de Sem, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

31 אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגויהם

32 Estas são as famílias dos filhos de Noé, segundo as suas gerações, em suas nações; e destes foram divididas as nações na terra, depois do dilúvio.

32 אלה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול

Bereshit - Gênesis 11

1 E era toda a terra de uma mesma língua e de uma mesma fala.

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים

2 E aconteceu que, partindo eles do Oriente, acharam um vale na terra de Sinar; e habitaram ali.

ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם

3 E disseram uns aos outros Eia, façamos tijolos e queimemo-los bem. E foi-lhes o tijolo por pedra, e o betume, por cal.

ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן
והחמר היה להם לחמר

4 E disseram Eia, edifiquemos nós uma cidade e uma torre cujo cume toque nos céus e façamo-nos um nome, para que não sejamos espalhados sobre a face de toda a terra.

ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל
הארץ

5 Então, desceu o SENHOR para ver a cidade e a torre que os filhos dos homens edificavam; וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם

6 e o SENHOR disse Eis que o povo é um, e todos têm uma mesma língua; e isto é o que começam a fazer; e, agora, não haverá restrição para tudo o que eles intentarem fazer.

ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם
כל אשר יזמו לעשות

7 Eia, desçamos e confundamos ali a sua língua, para que não entenda um a língua do outro.

הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו

8 Assim, o SENHOR os espalhou dali sobre a face de toda a terra; e cessaram de edificar a cidade.

ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנות העיר

9 Por isso, se chamou o seu nome Babel, porquanto ali confundiu o SENHOR a língua de toda a terra e dali os espalhou o SENHOR sobre a

face de toda a terra.

על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פניו
כל הארץ

10 Estas são as gerações de Sem Sem era da idade de cem anos e gerou a Arfaxade, dois anos depois do dilúvio.

אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול

11 E viveu Sem, depois que gerou a Arfaxade, quinhentos anos; e gerou filhos e filhas.

ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות

12 E viveu Arfaxade trinta e cinco anos e gerou a Salá.

וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח

13 E viveu Arfaxade, depois que gerou a Salá, quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות

14 E viveu Salá trinta anos e gerou a Éber.

ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר

15 E viveu Salá, depois que gerou a Éber, quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות

16 E viveu Éber trinta e quatro anos e gerou a Pelegue.

ויחי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג

17 E viveu Éber, depois que gerou a Pelegue, quatrocentos e trinta anos; e gerou filhos e filhas.

ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות

18 E viveu Pelegue trinta anos e gerou a Reú.

ויחי פלג ארבע ושלשים שנה ויולד את רעו

19 E viveu Pelegue, depois que gerou a Reú, duzentos e nove anos; e gerou filhos e filhas.

ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות

20 E viveu Reú trinta e dois anos e gerou a Serugue.

ויחי רעו שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג

21 E viveu Reú, depois que gerou a Serugue, duzentos e sete anos; e gerou filhos e filhas.

ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות21

22 E viveu Serugue trinta anos e gerou a Naor.

ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור22

23 E viveu Serugue, depois que gerou a Naor, duzentos anos; e gerou filhos e filhas.

ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות23

24 E viveu Naor vinte e nove anos e gerou a Tera.

ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח24

25 E viveu Naor, depois que gerou a Tera, cento e dezenove anos; e gerou filhos e filhas.

ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות25

26 E viveu Tera setenta anos e gerou a Abrão, a Naor e a Harã.

ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן26

27 E estas são as gerações de Tera Tera gerou a Abrão, a Naor e a Harã; e Harã gerou a Ló.

ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט27

28 E morreu Harã, estando seu pai Tera ainda vivo, na terra do seu nascimento, em Ur dos caldeus.

וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים28

29 E tomaram Abrão e Naor mulheres para si; o nome da mulher de Abrão era Sarai, e o nome da mulher de Naor era Milca, filha de Harã, pai de Milca e pai de Iscá.

ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן29
אבי מלכה ואבי יסכה

30 E Sarai foi estéril e não tinha filhos.

ותהי שרי עקרה אין לה ולד30

31 E tomou Tera a Abrão, seu filho, e a Ló, filho de Harã, filho de seu filho, e a Sarai, sua nora, mulher de seu filho Abrão, e saiu com eles de Ur dos caldeus, para ir à terra de Canaã; e vieram até Harã e habitaram ali.

ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו31
ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם

32 E foram os dias de Tera duzentos e cinco anos; e morreu Tera em Harã.

ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן³²

Bereshit - Gênesis 12

1 Ora, o Senhor disse a Abrão Sai-te da tua terra, da tua parentela, e da casa de teu pai, para a terra que eu te mostrarei.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַבְרָם לֵךְ לְךָ מֵאֶרֶץ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאֲךָ

2 E far-te-ei uma grande nação, e abençoar-te-ei, e engrandecerei o teu nome, e tu serás uma benção.

וְאֶעֱשֶׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל וְאֶבְרַכְךָ וְאֶגְדַּלְהָ שְׁמְךָ וְהָיָה בְרָכָה

3 E abençoarei os que te abençoarem e amaldiçoarei os que te amaldiçoarem; e em ti serão benditas todas as famílias da terra.

וְאֶבְרַכָּה מְבַרְכֶיךָ וּמִקְלָלְךָ אֶאֱרָא וְנִבְרַכְתָּ בְּכָל מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה

4 Assim, partiu Abrão, como o SENHOR lhe tinha dito, e foi Ló com ele; e era Abrão da idade de setenta e cinco anos, quando saiu de Harã.

וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כֹּאשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן

5 E tomou Abrão a Sarai, sua mulher, e a Ló, filho de seu irmão, e toda a sua fazenda, que haviam adquirido, e as almas que lhe acresceram em Harã; e saíram para irem à terra de Canaã; e vieram à terra de Canaã.

וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שָׂרַי אִשְׁתּוֹ וְאֶת לוֹט בֶּן אָחִיו וְאֶת כָּל רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת הַנַּפְשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בַּחֲרָן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אֶרֶצָה כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ אֶרֶצָה כְּנַעַן

6 E passou Abrão por aquela terra até ao lugar de Siquém, até ao carvalho de Moré; e estavam, então, os cananeus na terra.

וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בָּאָרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכֵם עַד אֵלּוֹן מוֹרֶה וְהַכְּנַעֲנִי אָז בָּאֶרֶץ

7 E apareceu o SENHOR a Abrão e disse à tua semente darei esta terra. E edificou ali um altar ao SENHOR, que lhe aparecera.

וַיֵּרָא יְהוָה אֶל אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזֵרַעְךָ אֶתֵּן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיְבָנִי שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו

8 E moveu-se dali para a montanha banda do oriente de Betel e armou a sua tenda, tendo Betel ao ocidente e Ai ao oriente; e edificou ali um altar ao SENHOR e invocou o nome do SENHOR.

ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם8
מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה

9 Depois, caminhou Abrão dali, seguindo ainda para a banda do Sul.

ויסע אברם הלך ונסוע הנגבה9

10 E havia fome naquela terra; e desceu Abrão ao Egito, para peregrinar ali, porquanto a fome era grande na terra.

ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ10

11 E aconteceu que, chegando ele para entrar no Egito, disse a Sarai, sua mulher Ora, bem sei que és mulher formosa à vista; 11 ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את

12 e será que, quando os egípcios te virem, dirão Esta é a sua mulher. E matar-me-ão a mim e a ti te guardarão em vida.

והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחי12

13 Dize, peço-te, que és minha irmã, para que me vá bem por tua causa, e que viva a minha alma por amor de ti.

אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך13

14 E aconteceu que, entrando Abrão no Egito, viram os egípcios a mulher, que era mui formosa.

ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא מאד14

15 E viram-na os príncipes de Faraó e gabaram-na diante de Faraó; e foi a mulher tomada para a casa de Faraó.

ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה15

16 E fez bem a Abrão por amor dela; e ele teve ovelhas, e vacas, e jumentos, e servos, e servas, e jumentas, e camelos.

ולאברם היטיב בעבודה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחת ואתנת וגמלים16

17 Feriu, porém, o SENHOR a Faraó com grandes pragas e a sua casa, por causa de Sarai, mulher de Abrão.

וינגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם17

18 Então, chamou Faraó a Abrão e disse Que é isto que me fizeste? Por que não me disseste que ela era tua mulher?

ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך הוא18

19 Por que disseste é minha irmã? De maneira que a houvera tomado por minha mulher; agora, pois, eis aqui tua mulher; toma-a e vai-te.

למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך 19

20 E Faraó deu ordens aos seus varões a seu respeito, e acompanharam-no a ele, e a sua mulher, e a tudo o que tinha.

ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו 20

Bereshit - Gênesis 13

1 Subiu, pois, Abrão do Egito para a banda do Sul, ele, e sua mulher, e tudo o que tinha, e com ele Ló.

ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה

2 E ia Abrão muito rico em gado, em prata e em ouro.

ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב

3 E fez as suas jornadas do Sul até Betel, até ao lugar onde, ao princípio, estivera a sua tenda, entre Betel e Ai; וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד 3 המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי

4 até ao lugar do altar que, dantes, ali tinha feito; e Abrão invocou ali o nome do SENHOR.

אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה

5 E também Ló, que ia com Abrão, tinha rebanhos, e vacas, e tendas.

וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים

6 E não tinha capacidade a terra para poderem habitar juntos, porque a sua fazenda era muita; de maneira que não podiam habitar juntos.

ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו

7 E houve contenda entre os pastores do gado de Abrão e os pastores do gado de Ló; e os cananeus e os ferezeus habitavam, então, na terra.

ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ

8 E disse Abrão a Ló Ora, não haja contenda entre mim e ti e entre os meus pastores e os teus pastores, porque irmãos somos.

ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אנחנו

9 Não está toda a terra diante de ti? Eia, pois, aparta-te de mim; se escolheres a esquerda, irei para a direita; e, se a direita escolheres, eu irei para a esquerda.

הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה

10 E levantou Ló os seus olhos e viu toda a campina do Jordão, que era toda bem regada, antes de o SENHOR ter destruído Sodoma e Gomorra, e era

como o jardim do SENHOR, como a terra do Egito, quando se entra em Zoar.

10 וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צער

11 Então, Ló escolheu para si toda a campina do Jordão e partiu Ló para o Oriente; e apartaram-se um do outro.

11 ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו

12 Habitou Abrão na terra de Canaã, e Ló habitou nas cidades da campina e armou as suas tendas até Sodoma.

12 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם

13 Ora, eram maus os varões de Sodoma e grandes pecadores contra o SENHOR.

13 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד

14 E disse o SENHOR a Abrão, depois que Ló se apartou dele Levanta, agora, os teus olhos e olha desde o lugar onde estás, para a banda do norte, e do sul, e do oriente, e do ocidente; 14 ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה

15 porque toda esta terra que vês te hei de dar a ti e à tua semente, para sempre.

15 כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם

16 E farei a tua semente como o pó da terra; de maneira que, se alguém puder contar o pó da terra, também a tua semente será contada.

16 ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה

17 Levanta-te, percorre essa terra, no seu comprimento e na sua largura; porque a ti a darei.

17 קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה

18 E Abrão armou as suas tendas, e veio, e habitou nos carvalhais de Manre, que estão junto a Hebrom; e edificou ali um altar ao SENHOR.

18 ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה

Bereshit - Gênesis 14

1 E aconteceu, nos dias de Anrafel, rei de Sinar, Arioque, rei de Elasar, Quedorlaomer, rei de Elão, e Tidal, rei de Goim, 1 ויהי בימי אמרפל מלך שנער, אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים

2 que estes fizeram guerra a Bera, rei de Sodoma, a Birsá, rei de Gomorra, a Sinabe, rei de Admá, e a Semeber, rei de Zeboim, e ao rei de Bela (esta é Zoar).

2 עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה, ושמאבר מלך צביים ומלך בלע היא צער

3 Todos estes se ajuntaram no vale de Sidim (que é o mar de Sal).

3 כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח

4 Doze anos haviam servido a Quedorlaomer, mas, ao décimo-terceiro ano, rebelaram-se.

4 שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלש עשרה שנה מרדו

5 E, ao décimo-quarto ano, veio Quedorlaomer e os reis que estavam com ele e feriram aos refains em Asterote-Carnaim, e aos zuzins em Hã, e aos emins em Savé-Quiriataim, 5 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר, אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים

6 e aos horeus no seu monte Seir, até à campina de Parã, que está junto ao deserto.

6 ואת החרי בהררם שעיר עד איל פארן אשר על המדבר

7 Depois, tornaram, e vieram a En-Mispate (que é Cades), e feriram toda a terra dos amalequitas e também os amorreus, que habitavam em Hazazom-Tamar.

7 וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי, הישב בחצצן תמר

8 Então, saiu o rei de Sodoma, e o rei de Gomorra, e o rei de Admá, e o rei de Zeboim, e o rei de Bela (esta é Zoar) e ordenaram batalha contra eles no vale de Sidim, 8 ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צביים ומלך בלע, הוא צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים

9 contra Quedorlaomer, rei de Elão, e Tidal, rei de Goim, e Anrafel, rei de Sinar, e Arioque, rei de Elasar; quatro reis contra cinco.

את כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר9
ארבעה מלכים את החמשה

10 E o vale de Sidim estava cheio de poços de betume; e fugiram os reis de Sodoma e de Gomorra e caíram ali; e os restantes fugiram para um monte.

ועמק השדים בארת בארת חמר וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים10
הרה נסו

11 E tomaram toda a fazenda de Sodoma e de Gomorra e todo o seu mantimento e foram-se.

ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו11

12 Também tomaram a Ló, que habitava em Sodoma, filho do irmão de Abrão, e a sua fazenda e foram-se.

ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם12

13 Então, veio um que escapara e o contou a Abrão, o hebreu; ele habitava junto dos carvalhais de Manre, o amorreu, irmão de Escol e irmão de Aner; eles eram confederados de Abrão.

ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי13
ענר והם בעלי ברית אברם

14 Ouvindo, pois, Abrão que o seu irmão estava preso, armou os seus criados, nascidos em sua casa, trezentos e dezoito, e os perseguiu até Dã.

וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלוש מאות14
וירדף עד דן

15 E dividiu-se contra eles de noite, ele e os seus criados, e os feriu, e os perseguiu até Hobá, que fica à esquerda de Damasco.

ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק15

16 E tornou a trazer toda a fazenda e tornou a trazer também a Ló, seu irmão, e a sua fazenda, e também as mulheres, e o povo.

וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם16

17 E o rei de Sodoma saiu-lhes ao encontro (depois que voltou de ferir a Quedorlaomer e aos reis que estavam com ele) no vale de Savé, que é o vale do Rei.

ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדר לעמר ואת המלכים אשר17
אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך

18 E Melquisedeque, rei de Salém, trouxe pão e vinho; e este era sacerdote do Deus Altíssimo.

ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון18

19 E abençoou-o e disse Bendito seja Abrão do Deus Altíssimo, o Possuidor dos céus e da terra; 19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה19 שמים וארץ

20 e bendito seja o Deus Altíssimo, que entregou os teus inimigos nas tuas mãos. E deu-lhe o dízimo de tudo.

וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל20

21 E o rei de Sodoma disse a Abrão Dá-me a mim as almas e a fazenda toma para ti.

ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך21

22 Abrão, porém, disse ao rei de Sodoma Levantei minha mão ao SENHOR, o Deus Altíssimo, o Possuidor dos céus e da terra, 22 ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ

23 e juro que, desde um fio até à correia dum sapato, não tomarei coisa alguma de tudo o que é teu; para que não digas Eu enriqueci a Abrão; 23 מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם

24 salvo tão-somente o que os jovens comeram e a parte que toca aos varões que comigo foram, Aner, Escol e Manre; estes que tomem a sua parte.

בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא24 הם יקחו חלקם

Bereshit - Gênesis 15

1 Depois destas coisas veio a palavra do SENHOR a Abrão em visão, dizendo Não temas, Abrão, eu sou o teu escudo, o teu grandíssimo galardão.

אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד

2 Então, disse Abrão Senhor JEOVÁ, que me hás de dar? Pois ando sem filhos, e o mordomo da minha casa é o damasceno Eliézer.

ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך עירי וכן משק ביתי הוא דמשק אליעזר

3 Disse mais Abrão Eis que me não tens dado semente, e eis que um nascido na minha casa será o meu herdeiro.

ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי

4 E eis que veio a palavra do SENHOR a ele, dizendo Este não será o teu herdeiro; mas aquele que de ti será gerado, esse será o teu herdeiro.

והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך

5 Então, o levou fora e disse Olha, agora, para os céus e conta as estrelas, se as podes contar. E disse-lhe Assim será a tua semente.

ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך

6 E creu ele no SENHOR, e foi-lhe imputado isto por justiça.

והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה

7 Disse-lhe mais Eu sou o SENHOR, que te tirei de Ur dos caldeus, para dar-te a ti esta terra, para a herdares.

ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה

8 E disse ele Senhor JEOVÁ, como saberei que hei de herdá-la?

ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה

9 E disse-lhe Toma-me uma bezerra de três anos, e uma cabra de três anos, e um carneiro de três anos, e uma rola, e um pombinho.

ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגו'9

10 E trouxe-lhe todos estes, e partiu-os pelo meio, e pôs cada parte deles em frente da outra; mas as aves não partiu.

ויקח לו את כל אלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר10
לא בחר

11 E as aves desciam sobre os cadáveres; Abrão, porém, as enxotava.

וירד העיט על הפגרים וישב אתם אברם11

12 E, pondo-se o sol, um profundo sono caiu sobre Abrão; e eis que grande espanto e grande escuridão caíram sobre ele.

ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו12

13 Então, disse a Abrão Saibas, decerto, que peregrina será a tua semente em terra que não é sua; e servi-los -á e aflagi-la-ão quatrocentos anos.

ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע13
מאות שנה

14 Mas também eu julgarei a gente à qual servirão, e depois sairão com grande fazenda.

וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול14

15 E tu irás a teus pais em paz; em boa velhice serás sepultado.

ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה15

16 E a quarta geração tornará para cá; porque a medida da injustiça dos amorreus não está ainda cheia.

ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה16

17 E sucedeu que, posto o sol, houve escuridão; e eis um forno de fumaça e uma tocha de fogo que passou por aquelas metades.

ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים17
האלה

18 Naquele mesmo dia, fez o SENHOR um concerto com Abrão, dizendo À tua semente tenho dado esta terra, desde o rio do Egito até ao grande rio Eufrates, 18
ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ18
הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת

19 e o queneu, e o quenezau, e o cadmoneu, 19
את הקיני ואת הקניזי ואת19
הקדמני

20 e o heteu, e o ferezeu, e os refains, 20
ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים20

21 e o amorreu, e o cananeu, e o girgaseu, e o jebuseu.

ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסים²¹

Bereshit - Gênesis 16

1 Ora, Sarai, mulher de Abrão, não lhe gerava filhos, e ele tinha uma serva egípcia, cujo nome era Agar.

ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר

2 E disse Sarai a Abrão Eis que o SENHOR me tem impedido de gerar; entra, pois, à minha serva; porventura, terei filhos dela. E ouviu Abrão a voz de Sarai.

ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי

3 Assim, tomou Sarai, mulher de Abrão, a Agar, egípcia, sua serva, e deu-a por mulher a Abrão, seu marido, ao fim de dez anos que Abrão habitara na terra de Canaã.

ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה

4 E ele entrou a Agar, e ela concebeu; e, vendo ela que concebera, foi sua senhora desprezada aos seus olhos.

ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה

5 Então, disse Sarai a Abrão Meu agravo seja sobre ti. Minha serva pus eu em teu regaço; vendo ela, agora, que concebeu, sou menosprezada aos seus olhos. O SENHOR julgue entre mim e ti.

ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך

6 E disse Abrão a Sarai Eis que tua serva está na tua mão; faze-lhe o que bom é aos teus olhos. E afligiu-a Sarai, e ela fugiu de sua face.

ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה

7 E o Anjo do SENHOR a achou junto a uma fonte de água no deserto, junto à fonte no caminho de Sur.

וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור

8 E disse Agar, serva de Sarai, de onde vens e para onde vais? E ela disse Venho fugida da face de Sarai, minha senhora.

ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי
ברחת

9 Então, lhe disse o Anjo do SENHOR Torna-te para tua senhora e humilha-te debaixo de suas mãos.

ויאמר לה מלאך יהוה יהיה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה

10 Disse-lhe mais o Anjo do SENHOR Multiplicarei sobremaneira a tua semente, que não será contada, por numerosa que será.

ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב

11 Disse-lhe também o Anjo do SENHOR Eis que concebeste, e terás um filho, e chamarás o seu nome Ismael, porquanto o SENHOR ouviu a tua aflição.

ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אלי
עניך

12 E ele será homem bravo; e a sua mão será contra todos, e a mão de todos, contra ele; e habitará diante da face de todos os seus irmãos.

והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכון

13 E ela chamou o nome do SENHOR, que com ela falava Tu és Deus da vista, porque disse Não olhei eu também para aquele que me vê?

ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי

14 Por isso, se chama aquele poço de Laai-Roi; eis que está entre Cades e Berede.

על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד

15 E Agar deu um filho a Abrão; e Abrão chamou o nome do seu filho que tivera Agar, Ismael.

ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל

16 E era Abrão da idade de oitenta e seis anos, quando Agar deu Ismael a Abrão.

ואברם בן שמונים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם

Bereshit - Gênesis 17

1 Sendo, pois, Abrão da idade de noventa e nove anos, apareceu o SENHOR a Abrão e disse-lhe Eu sou o Deus Todo-poderoso; anda em minha presença e sê perfeito.

ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל
שדי התהלך לפני והיה תמים

2 E porei o meu concerto entre mim e ti e te multiplicarei grandissimamente.

ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד

3 Então, caiu Abrão sobre o seu rosto, e falou Deus com ele, dizendo ויפל
אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר

4 Quanto a mim, eis o meu concerto contigo é, e serás o pai de uma multidão de nações.

אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים

5 E não se chamará mais o teu nome Abrão, mas Abraão será o teu nome; porque por pai da multidão de nações te tenho posto.

ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך

6 E te farei frutificar grandissimamente e de ti farei nações, e reis sairão de ti.

והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו

7 E estabelecerei o meu concerto entre mim e ti e a tua semente depois de ti em suas gerações, por concerto perpétuo, para te ser a ti por Deus e à tua semente depois de ti.

והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריו לדרתם לברית עולם להיות לך
לאלהים ולזרעך אחריו

8 E te darei a ti e à tua semente depois de ti a terra de tuas peregrinações, toda a terra de Canaã em perpétua possessão, e ser-lhes-ei o seu Deus.

ונתתי לך ולזרעך אחריו את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחוזת עולם והייתי
להם לאלהים

9 Disse mais Deus a Abraão Tu, porém, guardarás o meu concerto, tu e a tua semente depois de ti, nas suas gerações.

ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה זרעך אחריו לדרתם9

10 Este é o meu concerto, que guardareis entre mim e vós e a tua semente depois de ti Que todo macho será circuncidado.

זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריו המול לכם כל זכר10

11 E circuncidareis a carne do vosso prepúcio; e isto será por sinal do concerto entre mim e vós.

ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם11

12 O filho de oito dias, pois, será circuncidado; todo macho nas vossas gerações, o nascido na casa e o comprado por dinheiro a qualquer estrangeiro, que não for da tua semente.

ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף מכל בן נכר12
אשר לא מזרעך הוא

13 Com efeito, será circuncidado o nascido em tua casa e o comprado por teu dinheiro; e estará o meu concerto na vossa carne por concerto perpétuo.

המול ימול יליד ביתך ומקנת כסף והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם13

14 E o macho com prepúcio, cuja carne do prepúcio não estiver circuncidada, aquela alma será extirpada dos seus povos; quebrantou o meu concerto.

וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי14
הפר

15 Disse Deus mais a Abraão a Sarai, tua mulher, não chamarás mais pelo nome de Sarai, mas Sara será o seu nome.

ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה15

16 Porque eu a hei de abençoar e te hei de dar a ti dela um filho; e a abençoarei, e será mãe das nações; reis de povos sairão dela.

וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתי והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו16

17 Então, caiu Abraão sobre o seu rosto, e riu-se, e disse no seu coração A um homem de cem anos há de nascer um filho? E conceberá Sara na idade de noventa anos?

ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת17
תשעים שנה תלד

18 E disse Abraão a Deus Tomara que viva Ismael diante de teu rosto!

ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך18

19 E disse Deus Na verdade, Sara, tua mulher, te dará um filho, e chamarás o seu nome Isaque; e com ele estabelecerei o meu concerto, por concerto perpétuo para a sua semente depois dele.

ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי אתך
בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחרי

20 E, quanto a Ismael, também te tenho ouvido eis aqui o tenho abençoado, e fá-lo-ei frutificar, e fá-lo-ei multiplicar grandissimamente; doze príncipes gerará, e dele farei uma grande nação.

ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד
שנים עשר נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול

21 O meu concerto, porém, estabelecerei com Isaque, o qual Sara te dará neste tempo determinado, no ano seguinte.

ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת

22 E acabou de falar com ele e subiu Deus de Abraão.

ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם

23 Então, tomou Abraão a seu filho Ismael, e a todos os nascidos na sua casa, e a todos os comprados por seu dinheiro, todo macho entre os homens da casa de Abraão; e circuncidou a carne do seu prepúcio, naquele mesmo dia, como Deus falara com ele.

ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר
באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים

24 E era Abraão da idade de noventa e nove anos, quando lhe foi circuncidada a carne do seu prepúcio.

ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו

25 E Ismael, seu filho, era da idade de treze anos, quando lhe foi circuncidada a carne do seu prepúcio.

וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו

26 Neste mesmo dia, foi circuncidado Abraão e Ismael, seu filho.

בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו

27 E todos os homens da sua casa, o nascido em casa e o comprado por dinheiro do estrangeiro, foram circuncidados com ele.

וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו

Bereshit - Gênesis 18

1 Depois, apareceu-lhe o SENHOR nos carvalhais de Manre, estando ele assentado à porta da tenda, quando tinha aquecido o dia.

וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום

2 E levantou os olhos e olhou, e eis três varões estavam em pé junto a ele. E, vendo-os, correu da porta da tenda ao seu encontro, e inclinou-se à terra, וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה

3 e disse Meu Senhor, se agora tenho achado graça aos teus olhos, rogo-te que não passes de teu servo.

ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך

4 Traga-se, agora, um pouco de água; e lavai os vossos pés e recostai-vos debaixo desta árvore; ויקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ

5 e trarei um bocado de pão, para que esforceis o vosso coração; depois, passareis adiante, porquanto por isso chegastes até vosso servo. E disseram Assim, faze como tens dito.

ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת

6 E Abraão apressou-se em ir ter com Sara à tenda e disse-lhe Amassa depressa três medidas de flor de farinha e faze bolos.

וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות

7 E correu Abraão às vacas, e tomou uma vitela tenra e boa, e deu-a ao moço, que se apressou em prepará-la.

ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו

8 E tomou manteiga e leite e a vitela que tinha preparado e pôs tudo diante deles; e ele estava em pé junto a eles debaixo da árvore; e comeram.

ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו

9 E disseram-lhe Onde está Sara, tua mulher? E ele disse Ei-la, aí está na tenda.

ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל⁹

10 E disse Certamente tornarei a ti por este tempo da vida; e eis que Sara, tua mulher, terá um filho. E ouviu-o Sara à porta da tenda, que estava atrás dele.

ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל¹⁰ והוא אחרי

11 E eram Abraão e Sara já velhos e adiantados em idade; já a Sara havia cessado o costume das mulheres.

ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים¹¹

12 Assim, pois, riu-se Sara consigo, dizendo Terei ainda deleite depois de haver envelhecido, sendo também o meu senhor já velho?

ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן¹²

13 E disse o SENHOR a Abraão Por que se riu Sara, dizendo Na verdade, gerarei eu ainda, havendo já envelhecido?

ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנת¹³

14 Haveria coisa alguma difícil ao SENHOR? Ao tempo determinado, tornarei a ti por este tempo da vida, e Sara terá um filho.

היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן¹⁴

15 E Sara negou, dizendo Não me ri, porquanto temeu. E ele disse Não digas isso, porque te riste.

ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת¹⁵

16 E levantaram-se aqueles varões dali e olharam para a banda de Sodoma; e Abraão ia com eles, acompanhando-os.

ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם¹⁶

17 E disse o SENHOR Ocultarei eu a Abraão o que faço, ¹⁷ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה

18 visto que Abraão certamente virá a ser uma grande e poderosa nação, e nele serão benditas todas as nações da terra?

ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ¹⁸

19 Porque eu o tenho conhecido, que ele há de ordenar a seus filhos e a sua casa depois dele, para que guardem o caminho do SENHOR, para agirem

com justiça e juízo; para que o SENHOR faça vir sobre Abraão o que acerca dele tem falado.

19 כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות 19 צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו

20 Disse mais o SENHOR Porquanto o clamor de Sodoma e Gomorra se tem multiplicado, e porquanto o seu pecado se tem agravado muito, 20 ויאמר 20 יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד

21 descerei agora e verei se, com efeito, têm praticado segundo este clamor que é vindo até mim; e, se não, sabê-lo-ei.

21 ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה 21

22 Então, viraram aqueles varões o rosto dali e foram-se para Sodoma; mas Abraão ficou ainda em pé diante da face do SENHOR.

22 ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה 22

23 E chegou-se Abraão, dizendo Destruirás também o justo com o ímpio?

23 ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע 23

24 Se, porventura, houver cinquenta justos na cidade, destruí-los-ás também e não pouparás o lugar por causa dos cinquenta justos que estão dentro dela?

24 אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים 24 הצדיקים אשר בקרבה

25 Longe de ti que faças tal coisa, que mates o justo com o ímpio; que o justo seja como o ímpio, longe de ti seja. Não faria justiça o Juiz de toda a terra?

25 חללה לך מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך 25 השפט כל הארץ לא יעשה משפט

26 Então, disse o SENHOR Se eu em Sodoma achar cinquenta justos dentro da cidade, pouparei todo o lugar por amor deles.

26 ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום 26 בעבורם

27 E respondeu Abraão, dizendo Eis que, agora, me atrevi a falar ao Senhor, ainda que sou pó e cinza.

27 ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר 27

28 Se, porventura, faltarem de cinquenta justos cinco, destruirás por aqueles cinco toda a cidade? E disse Não a destruirei, se eu achar ali quarenta e

cinco.

אולי יחסרון חמשים הצדיקם חמשה התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא28
אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה

29 E continuou ainda a falar-lhe e disse Se, porventura, acharem ali
quarenta? E disse Não o farei, por amor dos quarenta.

ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור29
הארבעים

30 Disse mais Ora, não se ire o Senhor, se eu ainda falar se, porventura, se
acharem ali trinta? E disse Não o farei se achar ali trinta.

ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם30
אמצא שם שלשים

31 E disse Eis que, agora, me atrevi a falar ao Senhor se, porventura, se
acharem ali vinte? E disse Não a destruirei, por amor dos vinte.

ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית31
בעבור העשרים

32 Disse mais Ora, não se ire o Senhor que ainda só mais esta vez falo se,
porventura, se acharem ali dez? E disse Não a destruirei, por amor dos dez.

ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא32
אשחית בעבור העשרה

33 E foi-se o SENHOR, quando acabou de falar a Abraão; e Abraão tornou
ao seu lugar.

וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו33

Bereshit - Gênesis 19

1 E vieram os dois anjos a Sodoma à tarde, e estava Ló assentado à porta de Sodoma; e, vendo-os Ló, levantou-se ao seu encontro e inclinou-se com o rosto à terra.

ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה

2 E disse Eis agora, meus senhores, entrai, peçovos, em casa de vosso servo, e passai nela a noite, e lavai os vossos pés; e de madrugada vos levantareis e ireis vosso caminho. E eles disseram Não! Antes, na rua passaremos a noite.

ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין

3 E porfiou com eles muito, e vieram com ele e entraram em sua casa; e fez-lhes banquete e cozeu bolos sem levedura, e comeram.

ויפצר בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו

4 E, antes que se deitassem, cercaram a casa os varões daquela cidade, os varões de Sodoma, desde o moço até ao velho; todo o povo de todos os bairros.

טרים ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה

5 E chamaram Ló e disseram-lhe Onde estão os varões que a ti vieram nesta noite? Traze-os fora a nós, para que os conheçamos.

ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם

6 Então, saiu Ló a eles à porta, e fechou a porta atrás de si, 6 והפתחה והדלת סגר אחריו

7 e disse Meus irmãos, rogo-vos que não façais mal.

ויאמר אל נא אחי תרעו

8 Eis aqui, duas filhas tenho, que ainda não conheceram varão; fora vo-las trarei, e fareis delas como bom for nos vossos olhos; somente nada façais a estes varões, porque por isso vieram à sombra do meu telhado.

הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב8
בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קרתי

9 Eles, porém, disseram Sai daí. Disseram mais Como estrangeiro, este indivíduo veio aqui habitar e queria ser juiz em tudo? Agora, te faremos mais mal a ti do que a eles. E arremessaram-se sobre o varão, sobre Ló, e aproximaram-se para arrombar a porta.

9 ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו9
באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת

10 Aqueles varões, porém, estenderam a sua mão, e fizeram entrar a Ló consigo na casa, e fecharam a porta; 10 וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט10
אליהם הביתה ואת הדלת סגרו

11 e feriram de cegueira os varões que estavam à porta da casa, desde o menor até ao maior, de maneira que se cansaram para achar a porta.

11 ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח11

12 Então, disseram aqueles varões a Ló Tens alguém mais aqui? Teu genro, e teus filhos, e tuas filhas, e todos quantos tens nesta cidade, tira-os fora deste lugar; 12 ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר12
לך בעיר הוצא מן המקום

13 pois nós vamos destruir este lugar, porque o seu clamor tem engrossado diante da face do SENHOR, e o SENHOR nos enviou a destruí-lo.

13 כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה13
לשחתה

14 Então, saiu Ló, e falou a seus genros, aos que haviam de tomar as suas filhas, e disse Levantai-vos; saí deste lugar, porque o SENHOR há de destruir a cidade. Foi tido, porém, por zombador aos olhos de seus genros.

14 ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתי ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית14
יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו

15 E, ao amanhecer, os anjos apertaram com Ló, dizendo Levanta-te, toma tua mulher e tuas duas filhas que aqui estão, para que não pereças na injustiça desta cidade.

15 וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי15
בנתיך הנמצאת פן תספה בעון העיר

16 Ele, porém, demorava-se, e aqueles varões lhe pegaram pela mão, e pela mão de sua mulher, e pela mão de suas duas filhas, sendo-lhe o Senhor misericordioso, e tiraram-no, e puseram-no fora da cidade.

ויתמהמה ויחזקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנתיו בחמלת יהוה עליו 16
ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר

17 E aconteceu que, tirando-os fora, disse Escapa-te por tua vida; não olhes para trás de ti e não pares em toda esta campina; escapa lá para o monte, para que não pereças.

ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחריו ואל תעמד 17
בכל הככר ההרה המלט פן תספה

18 E Ló disse-lhe Assim, não, Senhor!

ויאמר לוט אלהם אל נא אדני 18

19 Eis que, agora, o teu servo tem achado graça aos teus olhos, e engrandeceste a tua misericórdia que a mim me fizeste, para guardar a minha alma em vida; mas não posso escapar no monte, pois que tenho medo que me apanhe este mal, e eu morra.

הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי 19
ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי

20 Eis, agora, aquela cidade está perto, para fugir para lá, e é pequena; ora, para ali me escaparei (não é pequena?), para que minha alma viva.

הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער 20
הוא ותחי נפשי

21 E disse-lhe Eis aqui, tenho-te aceitado também neste negócio, para não derribar esta cidade de que falaste.

ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברתי 21

22 Apressa-te, escapa-te para ali; porque nada poderei fazer, enquanto não tiveres ali chegado. Por isso, se chamou o nome da cidade Zoar.

מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר 22
צוער

23 Saiu o sol sobre a terra, quando Ló entrou em Zoar.

השמש יצא על הארץ ולוט בא צערה 23

24 Então, o SENHOR fez chover enxofre e fogo, do SENHOR desde os céus, sobre Sodoma e Gomorra.

ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים 24

25 E derribou aquelas cidades, e toda aquela campina, e todos os moradores daquelas cidades, e o que nascia da terra.

ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל ישבי הערים וצמח האדמה 25

26 E a mulher de Ló olhou para trás e ficou convertida numa estátua de sal.

ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח26

27 E Abraão levantou-se aquela mesma manhã de madrugada e foi para aquele lugar onde estivera diante da face do SENHOR.

וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה27

28 E olhou para Sodoma e Gomorra e para toda a terra da campina; e viu, e eis que a fumaça da terra subia, como a fumaça duma fornalha.

וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ28
כקיטר הכבשן

29 E aconteceu que, destruindo Deus as cidades da campina, Deus se lembrou de Abraão e tirou Ló do meio da destruição, derribando aquelas cidades em que Ló habitara.

ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך29
ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט

30 E subiu Ló de Zoar e habitou no monte, e as suas duas filhas com ele, porque temia habitar em Zoar; e habitou numa caverna, ele e as suas duas filhas.

ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה30
הוא ושתי בנתיו

31 Então, a primogênita disse à menor Nosso pai é já velho, e não há varão na terra que entre a nós, segundo o costume de toda a terra.

ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל31
הארץ

32 Vem, demos a beber vinho a nosso pai e deitemo-nos com ele, para que em vida conservemos semente de nosso pai.

לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע32

33 E deram a beber vinho a seu pai naquela noite; e veio a primogênita e deitou-se com seu pai, e não sentiu ele quando ela se deitou, nem quando se levantou.

ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע33
בשכבה ובקומה

34 E sucedeu, no outro dia, que a primogênita disse à menor Vês aqui, eu já ontem à noite me deitei com meu pai; demos-lhe a beber vinho também esta

noite, e então entra tu, deita-te com ele, para que em vida conservemos semente de nosso pai.

ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם 34
הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע

35 E deram a beber vinho a seu pai, também naquela noite; e levantou-se a menor e deitou-se com ele; e não sentiu ele quando ela se deitou, nem quando se levantou.

ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע 35
בשכבה ובקמה

36 E conceberam as duas filhas de Ló de seu pai.

ותהרין שתי בנות לוט מאביהן 36

37 E teve a primogênita um filho e chamou o seu nome Moabe; este é o pai dos moabitas, até ao dia de hoje.

ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום 37

38 E a menor também teve um filho e chamou o seu nome Ben-Ami; este é o pai dos filhos de Amom, até o dia de hoje.

והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום 38

Bereshit - Gênesis 20

1 E partiu Abraão dali para a terra do Sul e habitou entre Cades e Sur; e peregrinou em Gerar.

ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר

2 E, havendo Abraão dito de Sara, sua mulher É minha irmã, enviou Abimeleque, rei de Gerar, e tomou a Sara.

ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה

3 Deus, porém, veio a Abimeleque em sonhos de noite e disse-lhe Eis que morto és por causa da mulher que tomaste; porque ela está casada com marido.

ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל

4 Mas Abimeleque ainda não se tinha chegado a ela; por isso, disse Senhor, matarás também uma nação justa?

ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג

5 Não me disse ele mesmo É minha irmã? E ela também disse É meu irmão. Em sinceridade do coração e em pureza das minhas mãos, tenho feito isto.

הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקין כפי עשיתי זאת

6 E disse-lhe Deus em sonhos Bem sei eu que na sinceridade do teu coração fizeste isto; e também eu te tenho impedido de pecar contra mim; por isso, te não permiti tocá-la.

ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטו לי על כן לא נתתיך לנגע אליה

7 Agora, pois, restitui a mulher ao seu marido, porque profeta é e rogará por ti, para que vivas; porém, se não lha restituíres, sabe que certamente morrerás, tu e tudo o que é teu.

ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך

8 E levantou-se Abimeleque pela manhã, de madrugada, chamou todos os seus servos e falou todas estas palavras em seus ouvidos; e temeram muito aqueles varões.

וַיִּשְׁכַּח אַבְיִמֶלֶךְ בְּבִקְרָא וַיִּקְרָא לְכָל עַבְדָּיו וַיְדַבֵּר אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם
וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד

9 Então, chamou Abimeleque a Abraão e disse-lhe Que nos fizeste? E em que pequei contra ti, para trazeres sobre mim e meu reino tamanho pecado? Tu me fizeste aquilo que não deverias ter feito.

וַיִּקְרָא אַבְיִמֶלֶךְ לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מָה עָשִׂיתָ לָּנוּ וְמָה חָטָאתִי לָךְ כִּי הִבַּאתָ עָלַי וְעַל־
מַמְלַכְתִּי חֲטָאָה גְּדוֹלָה מֵעַשִׂים אֲשֶׁר לֹא יַעֲשׂוּ עֲשִׂיתָ עִמָּדִי

10 Disse mais Abimeleque a Abraão Que tens visto, para fazeres tal coisa?

וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ אֶל אַבְרָהָם מָה רָאִיתָ כִּי עָשִׂיתָ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה

11 E disse Abraão Porque eu dizia comigo Certamente não há temor de Deus neste lugar, e eles me matarão por amor da minha mulher.

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם כִּי אָמַרְתִּי רַק אֵין יִרְאָתָא אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְהִרְגוּנִי עַל דְּבַר אִשְׁתִּי

12 E, na verdade, é ela também minha irmã, filha de meu pai, mas não filha da minha mãe; e veio a ser minha mulher.

וְגַם אִמְנָה אַחֲתִי בֵּת אָבִי הוּא אֶךְ לֹא בֵּת אִמִּי וְתָהִי לִי לְאִשָּׁה

13 E aconteceu que, fazendo-me Deus sair errante da casa de meu pai, eu lhe disse Seja esta a graça que me farás em todo o lugar aonde viermos dize de mim É meu irmão.

וַיְהִי כִּאֲשֶׁר הִתְעָנוּ אֹתִי אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי וַאֲמַר לָהּ זֶה חֲסָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי עִמָּדִי אֵלֶּם
כָּל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נִבּוֹא שָׁמָּה אֲמַרְי לִי אָחִי הוּא

14 Então, tomou Abimeleque ovelhas, e vacas, e servos, e servas e os deu a Abraão; e restituiu-lhe Sara, sua mulher.

וַיִּקַּח אַבְיִמֶלֶךְ צֹאן וּבִקְרָא וְעַבְדִּים וְשִׁפְחֹת וַיִּתֵּן לְאַבְרָהָם וַיֵּשֶׁב לוֹ אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ

15 E disse Abimeleque Eis que a minha terra está diante da tua face; habita onde bom for aos teus olhos.

וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ הִנֵּה אֶרְצִי לִפְנֶיךָ בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ שְׂבֵם

16 E a Sara disse Vês que tenho dado ao teu irmão mil moedas de prata; eis que elas te sejam por véu dos olhos para com todos os que contigo estão e até para com todos os outros; e estás advertida.

וּלְשָׂרָה אָמַר הִנֵּה נָתַתִּי אֵלַי כֶּסֶף לְאַחִיךָ הִנֵּה הוּא לָךְ כֶּסֶת עֵינַיִם לְכָל אֲשֶׁר אֵתְךָ
וְאֵת כָּל וְנִכְחַת

17 E orou Abraão a Deus, e sarou Deus a Abimeleque, e a sua mulher, e as suas servas, de maneira que tiveram filhos; 17 ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתיו וילדו

18 porque o SENHOR havia fechado totalmente todas as madres da casa de Abimeleque, por causa de Sara, mulher de Abraão.

18 כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם

Bereshit - Gênesis 21

1 E o SENHOR visitou a Sara, como tinha dito; e fez o SENHOR a Sara como tinha falado.

ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר

2 E concebeu Sara e deu a Abraão um filho na sua velhice, ao tempo determinado, que Deus lhe tinha dito.

ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים

3 E chamou Abraão o nome de seu filho que lhe nascera, que Sara lhe dera, Isaque.

ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק

4 E Abraão circuncidou o seu filho Isaque, quando era da idade de oito dias, como Deus lhe tinha ordenado.

וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים

5 E era Abraão da idade de cem anos, quando lhe nasceu Isaque, seu filho.

ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו

6 E disse Sara Deus me tem feito riso; e todo aquele que o ouvir se rirá comigo.

ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי

7 Disse mais Quem diria a Abraão que Sara daria de mamar a filhos, porque lhe dei um filho na sua velhice?

ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו

8 E cresceu o menino e foi desmamado; então, Abraão fez um grande banquete no dia em que Isaque foi desmamado.

ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק

9 E viu Sara que o filho de Agar, a egípcia, que esta tinha dado a Abraão, zombava.

ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק

10 E disse a Abraão Deita fora esta serva e o seu filho; porque o filho desta serva não herdará com meu filho, com Isaque.

ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני10
עם יצחק

11 E pareceu esta palavra mui má aos olhos de Abraão, por causa de seu filho.

וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו11

12 Porém Deus disse a Abraão Não te pareça mal aos teus olhos acerca do moço e acerca da tua serva; em tudo o que Sara te diz, ouve a sua voz; porque em Isaque será chamada a tua semente.

ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר12
אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע

13 Mas também do filho desta serva farei uma nação, porquanto é tua semente.

וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא13

14 Então, se levantou Abraão pela manhã, de madrugada, e tomou pão e um odre de água, e os deu a Agar, pondo-os sobre o seu ombro; também lhe deu o menino e despediu-a; e ela foi-se, andando errante no deserto de Berseba.

וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד14
וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע

15 E, consumida a água do odre, lançou o menino debaixo de uma das árvores.

ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחים15

16 E foi-se e assentou-se em frente, afastando-se a distância de um tiro de arco; porque dizia Que não veja eu morrer o menino. E assentou-se em frente, e levantou a sua voz, e chorou.

ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב16
מנגד ותשא את קלה ותבך

17 E ouviu Deus a voz do menino, e bradou o Anjo de Deus a Agar desde os céus e disse-lhe Que tens, Agar? Não temas, porque Deus ouviu a voz do rapaz desde o lugar onde está.

וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה17
מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם

18 Ergue-te, levanta o moço e pega-lhe pela mão, porque dele farei uma grande nação.

קומי שאי את הנער והחזיקי את ירך בו כי לגוי גדול אשימנו18

19 E abriu-lhe Deus os olhos; e viu um poço de água, e foi-se, e encheu o odre de água, e deu de beber ao moço.

ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את19
הנער

20 E era Deus com o moço, que cresceu, e habitou no deserto, e foi flecheiro.

ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת20

21 E habitou no deserto de Parã; e sua mãe tomou-lhe mulher da terra do Egito.

וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים21

22 E aconteceu, naquele mesmo tempo, que Abimeleque, com Ficol, príncipe do seu exército, falou com Abraão, dizendo Deus é contigo em tudo o que fazes; 22 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם
לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה

23 agora, pois, jura-me aqui por Deus que me não mentirás a mim, nem a meu filho, nem a meu neto; segundo a beneficência que te fiz, me farás a mim e à terra onde peregrinaste.

ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי23
עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה

24 E disse Abraão Eu jurarei.

ויאמר אברהם אנכי אשבע24

25 Abraão, porém, repreendeu a Abimeleque por causa de um poço de água que os servos de Abimeleque haviam tomado por força.

והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך25

26 Então, disse Abimeleque Eu não sei quem fez isto; e também tu mo não fizeste saber, nem eu o ouvi senão hoje.

ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי26
לא שמעתי בלתי היום

27 E tomou Abraão ovelhas e vacas e deu-as a Abimeleque; e fizeram ambos concerto.

ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית27

28 Pôs Abraão, porém, à parte sete cordeiras do rebanho.

ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לבדה28

29 E Abimeleque disse a Abraão Para que estão aqui estas sete cordeiras, que puseste à parte?

ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה 29

30 E disse Tomará estas sete cordeiras de minha mão, para que sejam em testemunho que eu cavei este poço.

ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר 30
הזאת

31 Por isso, se chamou aquele lugar Berseba, porquanto ambos juraram ali.

על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם 31

32 Assim, fizeram concerto em Berseba. Depois, se levantou Abimeleque e Ficol, príncipe do seu exército, e tornaram para a terra dos filisteus.

ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים 32

33 E plantou um bosque em Berseba e invocou lá o nome do SENHOR, Deus eterno.

ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם 33

34 E peregrinou Abraão na terra dos filisteus muitos dias.

ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים 34

Bereshit - Gênesis 22

1 E aconteceu, depois destas coisas, que tentou Deus a Abraão e disse-lhe Abraão! E ele disse Eis-me aqui.

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני

2 E disse Toma agora o teu filho, o teu único filho, Isaque, a quem amas, e vai-te à terra de Moriá; e oferece-o ali em holocausto sobre uma das montanhas, que eu te direi.

ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך

3 Então, se levantou Abraão pela manhã, de madrugada, e albardou o seu jumento, e tomou consigo dois de seus moços e Isaque, seu filho; e fendeu lenha para o holocausto, e levantou-se, e foi ao lugar que Deus lhe dissera.

וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים

4 Ao terceiro dia, levantou Abraão os seus olhos e viu o lugar de longe.

ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק

5 E disse Abraão a seus moços Ficai-vos aqui com o jumento, e eu e o moço iremos até ali; e, havendo adorado, tornaremos a vós.

ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם

6 E tomou Abraão a lenha do holocausto e pô-la sobre Isaque, seu filho; e ele tomou o fogo e o cutelo na sua mão. E foram ambos juntos.

ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו

7 Então, falou Isaque a Abraão, seu pai, e disse Meu pai! E ele disse Eis-me aqui, meu filho! E ele disse Eis aqui o fogo e a lenha, mas onde está o cordeiro para o holocausto?

ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה

8 E disse Abraão Deus proverá para si o cordeiro para o holocausto, meu filho. Assim, caminharam ambos juntos.

ויאמר אברהם אלהים יראה לו השם לעלה בני וילכו שניהם יחדו8

9 E vieram ao lugar que Deus lhes dissera, e edificou Abraão ali um altar, e pôs em ordem a lenha, e amarrou a Isaque, seu filho, e deitou-o sobre o altar em cima da lenha.

ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים

10 E estendeu Abraão a sua mão e tomou o cutelo para imolar o seu filho.

וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו10

11 Mas o Anjo do SENHOR lhe bradou desde os céus e disse Abraão, Abraão! E ele disse Eis-me aqui.

ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני11

12 Então, disse Não estendas a tua mão sobre o moço e não lhe faças nada; porquanto agora sei que temes a Deus e não me negaste o teu filho, o teu único.

ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים12 אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני

13 Então, levantou Abraão os seus olhos e olhou, e eis um carneiro detrás dele, travado pelas suas pontas num mato; e foi Abraão, e tomou o carneiro, e ofereceu -o em holocausto, em lugar de seu filho.

וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח13 את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו

14 E chamou Abraão o nome daquele lugar o SENHOR proverá; donde se diz até ao dia de hoje No monte do SENHOR se proverá.

ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה14

15 Então, o Anjo do SENHOR bradou a Abraão pela segunda vez desde os céus 15 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים

16 e disse Por mim mesmo, jurei, diz o SENHOR, porquanto fizeste esta ação e não me negaste o teu filho, o teu único, 16 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה16 כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך

17 que deveras te abençoarei e grandissimamente multiplicarei a tua semente como as estrelas dos céus e como a areia que está na praia do mar; e a tua semente possuirá a porta dos seus inimigos.

כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים17
וירש זרעך את שער איביו

18 E em tua semente serão benditas todas as nações da terra, porquanto obedeceste à minha voz.

והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי18

19 Então, Abraão tornou aos seus moços, e levantaram-se e foram juntos para Berseba; e Abraão habitou em Berseba.

וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע19

20 E sucedeu, depois destas coisas, que anunciaram a Abraão, dizendo Eis que também Milca deu filhos a Naor, teu irmão 20 ויהי אחרי הדברים האלה
ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך

21 Uz, o seu primogênito, e Buz, seu irmão, e Quemuel, pai de Arã, 21 את
עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם

22 e Quésede, e Hazo, e Pildas, e Jidlafe, e Betuel.

ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל22

23 E Betuel gerou Rebeca. Estes oito deu Milca a Naor, irmão de Abraão.

ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם23

24 E a sua concubina, cujo nome era Reumá, lhe deu também Teba, e Gaã, e Taás, e Maaca.

ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה24

Bereshit - Gênesis 23

1 E foi a vida de Sara cento e vinte e sete anos; estes foram os anos da vida de Sara.

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה

2 E morreu Sara em Quiriate-Arba, que é Hebrom, na terra de Canaã; e veio Abraão lamentar a Sara e chorar por ela.

ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה

3 Depois, se levantou Abraão de diante do seu morto e falou aos filhos de Hete, dizendo 3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר

4 Estrangeiro e peregrino sou entre vós; dai-me possessão de sepultura convosco, para que eu sepulte o meu morto de diante da minha face.

גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחוזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני

5 E responderam os filhos de Hete a Abraão, dizendo-lhe 5 ויענו בני חת אתה אברהם לאמר לו

6 Ouve-nos, meu senhor príncipe de Deus és no meio de nós; enterra o teu morto na mais escolhida de nossas sepulturas; nenhum de nós te vedará a sua sepultura, para enterrares o teu morto.

שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו אתה קברו לא יכלה ממך מקבר מתך

7 Então, se levantou Abraão e inclinou-se diante do povo da terra, diante dos filhos de Hete.

ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת

8 E falou com eles, dizendo Se é de vossa vontade que eu sepulte o meu morto de diante de minha face, ouvi-me e falai por mim a Efrom, filho de Zoar.

וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר

9 Que ele me dê a cova de Macpela, que tem no fim do seu campo; que me dê pelo devido preço em posse de sepulcro no meio de vós.

ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי
בתוכם לאחוזת קבר

10 Ora, Efrom estava no meio dos filhos de Hete; e respondeu Efrom, heteu, a Abraão, aos ouvidos dos filhos de Hete, de todos os que entravam pela porta da sua cidade, dizendo 10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החת 10 את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר

11 Não, meu senhor; ouve-me o campo te dou, também te dou a cova que nele está; diante dos olhos dos filhos do meu povo ta dou; sepulta o teu morto.

לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה 11 לך קבר מתך

12 Então, Abraão se inclinou diante da face do povo da terra 12 וישתחו 12 אברהם לפני עם הארץ

13 e falou a Efrom, aos ouvidos do povo da terra, dizendo Mas, se tu estás por isto, ouve-me, peço-te o preço do campo o darei; toma-o de mim, e sepultarei ali o meu morto.

וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה 13 קח ממני ואקברה את מתי שמה

14 E respondeu Efrom a Abraão, dizendo-lhe 14 וען עפרון את אברהם לאמר 14 לו

15 Meu senhor, ouve-me a terra é de quatrocentos siclos de prata; que é isto entre mim e ti? Sepulta o teu morto.

אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר 15

16 E Abraão deu ouvidos a Efrom e Abraão pesou a Efrom a prata de que tinha falado aos ouvidos dos filhos de Hete, quatrocentos siclos de prata, correntes entre mercadores.

וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרן את הכסף אשר דבר באזני בני 16 חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר

17 Assim, o campo de Efrom, que estava em Macpela, em frente de Manre, o campo e a cova que nele estava, e todo o arvoredado que no campo havia, que estava em todo o seu contorno ao redor, 17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה 17 אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבול סביב

18 se confirmaram a Abraão em posseção diante dos olhos dos filhos de Hete, de todos os que entravam pela porta da sua cidade.

לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו18

19 E, depois, sepultou Abraão a Sara, sua mulher, na cova do campo de Macpela, em frente de Manre, que é Hebrom, na terra de Canaã.

ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא19
הוא חברון בארץ כנען

20 Assim, o campo e a cova que nele estava se confirmaram a Abraão, em
posseção de sepultura pelos filhos de Hete.

ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת20

Bereshit - Gênesis 24

1 E era Abraão já velho e adiantado em idade, e o SENHOR havia abençoado a Abraão em tudo.

1 ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל

2 E disse Abraão ao seu servo, o mais velho da casa, que tinha o governo sobre tudo o que possuía Põe agora a tua mão debaixo da minha coxa, ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ירך תחת ירכי

3 para que eu te faça jurar pelo SENHOR, Deus dos céus e Deus da terra, que não tomarás para meu filho mulher das filhas dos cananeus, no meio dos quais eu habito, ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח, 3 אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו

4 mas que irás à minha terra e à minha parentela e daí tomarás mulher para meu filho Isaque.

4 כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק

5 E disse-lhe o servo Porventura não quererá seguir-me a mulher a esta terra. Farei, pois, tornar o teu filho à terra de onde saíste?

5 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב, אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם

6 E Abraão lhe disse Guarda-te, que não faças lá tornar o meu filho.

6 ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה

7 O SENHOR, Deus dos céus, que me tomou da casa de meu pai e da terra da minha parentela, e que me falou, e que me jurou, dizendo À tua semente darei esta terra, ele enviará o seu Anjo adiante da tua face, para que tomes mulher de lá para meu filho.

7 יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר, נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם

8 Se a mulher, porém, não quiser seguir-te, serás livre deste meu juramento; somente não faças lá tornar a meu filho.

8 ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה

9 Então, pôs o servo a sua mão debaixo da coxa de Abraão, seu senhor, e jurou-lhe sobre este negócio.

וַיִּשָּׂם הָעֶבֶד אֶת יָדוֹ תַּחַת יָרֵךְ אֲבִרָהָם אֲדֹנָיו וַיִּשָּׁבַע לוֹ עַל הַדָּבָר הַזֶּה

10 E o servo tomou dez camelos, dos camelos do seu senhor, e partiu, pois que toda a fazenda de seu senhor estava em sua mão; e levantou-se e partiu para a Mesopotâmia, para a cidade de Naor.

וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גַמְלִים מִגַּמְלֵי אֲדֹנָיו וַיֵּלֶךְ וְכָל טוֹב אֲדֹנָיו בְּיָדוֹ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל אַרְם נְהָרִים אֶל עִיר נַחֲוֹר

11 E fez ajoelhar os camelos fora da cidade, junto a um poço de água, pela tarde, ao tempo em que as moças saíam a tirar água.

וַיִּבְרַךְ הַגַּמְלִים מִחוּץ לָעִיר אֶל בְּאֵר הַמַּיִם לַעֲרֹב לַעֲתָ צֵאת הַשְּׂאֵבֹת

12 E disse Ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, dá-me, hoje, bom encontro e faze beneficência ao meu senhor Abraão!

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנֵי אֲבִרָהָם הִקְרָה נָא לִפְנֵי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה חֶסֶד עִם אֲדֹנֵי אֲבִרָהָם

13 Eis que eu estou em pé junto à fonte de água, e as filhas dos varões desta cidade saem para tirar água; 13 הִנֵּה אֲנִכִּי נֹצֵב עַל עֵין הַמַּיִם וּבָנוֹת אֲנָשֵׁי הָעִיר

יֵצְאוּ לִשְׂאֹב מַיִם

14 Seja, pois, que a donzela a quem eu disser abaixa agora o teu cântaro para que eu beba; e ela disser Bebe, e também darei de beber aos teus camelos, esta seja a quem designaste ao teu servo Isaque; e que eu conheça nisso que fizeste beneficência a meu senhor.

וְהָיָה הַנֶּעֱר אֲשֶׁר אָמַר אֵלַיָּה הֵטִי נָא כַּדָּךְ וְאַשְׁתָּה וְאָמַרְתָּ שְׁתֵּה וְגַם גַּמְלֶיךָ אֶשְׁקֶה
אַתָּה הַכַּחַת לָעֶבֶד לִיצְחָק וְבֵה אֲדַע כִּי עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם אֲדֹנֵי

15 E sucedeu que, antes que ele acabasse de falar, eis que Rebeca, que havia nascido a Betuel, filho de Milca, mulher de Naor, irmão de Abraão, saía com o seu cântaro sobre o seu ombro.

וַיְהִי הוּא טָרָם כֻּלָּה לַדָּבָר וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת אֲשֶׁר יָלְדָה לְבִתְוָאֵל בֶּן מִלְכָּה אֵשֶׁת נַחֲוֹר אָחִי אֲבִרָהָם וְכֹדָה עַל שְׂכָמָה

16 E a donzela era mui formosa à vista, virgem, a quem varão não havia conhecido; e desceu à fonte, e encheu o seu cântaro, e subiu.

וְהַנֶּעֱר טַבַּת מְרֹאָה מְאֹד בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יָדָעָה וְתָרַד הָעֵינָה וְתַמְלָא כְּדָה וְתַעֲלָה

17 Então, o servo correu-lhe ao encontro e disse Ora, deixa-me beber um pouco de água do teu cântaro.

וַיִּרְץ הָעֶבֶד לִקְרֹאתָהּ וַיֹּאמֶר הַגִּמְיָאִינִי נָא מֵעֵט מַיִם מִכַּדְּךָ

18 E ela disse Bebe, meu senhor. E apressou-se, e abaixou o seu cântaro sobre a sua mão, e deu-lhe de beber.

ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקהו¹⁸

19 E, acabando ela de lhe dar de beber, disse Tirarei também água para os teus camelos, até que acabem de beber.

ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת¹⁹

20 E apressou-se, e vazou o seu cântaro na pia, e correu outra vez ao poço para tirar água, e tirou para todos os seus camelos.

ותמהר ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו²⁰

21 E o varão estava admirado de vê-la, calando-se, para saber se o SENHOR havia prosperado a sua jornada ou não.

והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יהוה דרכו אם לא²¹

22 E aconteceu que, acabando os camelos de beber, tomou o varão um pendente de ouro de meio siclo de peso e duas pulseiras para as suas mãos, do peso de dez siclos de ouro, ²²ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם

23 e disse De quem és filha? Faze-mo saber, peço-te; há também em casa de teu pai lugar para nós pousarmos?

ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללין²³

24 E ela disse Eu sou filha de Betuel, filho de Milca, o qual ela deu a Naor.

ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור²⁴

25 Disse-lhe mais Também temos palha, e muito pasto, e lugar para passar a noite.

ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון²⁵

26 Então, inclinou-se aquele varão, e adorou ao SENHOR, ²⁶ויקד האיש וישתחו ליהוה

27 e disse Bendito seja o SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, que não retirou a sua beneficência e a sua verdade de meu senhor; quanto a mim, o SENHOR me guiou no caminho à casa dos irmãos de meu senhor.

27 ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני

28 E a donzela correu e fez saber estas coisas na casa de sua mãe.

ותרץ הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה²⁸

29 E Rebeca tinha um irmão cujo nome era Labão; e Labão correu ao encontro daquele varão à fonte.

ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין29

30 E aconteceu que, quando ele viu o pendente e as pulseiras sobre as mãos de sua irmã e quando ouviu as palavras de sua irmã Rebeca, que dizia Assim me falou aquele varão, veio ao varão, e eis que estava em pé junto aos camelos, junto à fonte.

ויהי כראת את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו30
לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין

31 E disse Entra, bendito do SENHOR, por que estarás fora? Pois eu já preparei a casa e o lugar para os camelos.

ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים31

32 Então, veio aquele varão à casa, e desataram os camelos e deram palha e pasto aos camelos e água para lavar os pés dele e os pés dos varões que estavam com ele.

ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו32
ורגלי האנשים אשר אתו

33 Depois, puseram de comer diante dele. Ele, porém, disse Não comerei, até que tenha dito as minhas palavras. E ele disse Fala.

ויישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר33

34 Então, disse Eu sou o servo de Abraão.

ויאמר עבד אברהם אנכי34

35 O SENHOR abençoou muito o meu senhor, de maneira que foi engrandecido; e deu-lhe ovelhas e vacas, e prata e ouro, e servos e servas, e camelos e jumentos.

ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות35
וגמלים וחמרים

36 E Sara, a mulher do meu senhor, gerou um filho a meu senhor depois da sua velhice; e ele deu-lhe tudo quanto tem.

ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו36

37 E meu senhor me fez jurar, dizendo Não tomarás mulher para meu filho das filhas dos cananeus, em cuja terra habito; 37
וישבועני אדני לאמר לא תקח37
אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו

38 irás, porém, à casa de meu pai e à minha família e tomarás mulher para meu filho.

אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני38

39 Então, disse eu ao meu senhor Porventura não me seguirá a mulher.

ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי39

40 E ele me disse O SENHOR, em cuja presença tenho andado, enviará o seu Anjo contigo e prosperará o teu caminho, para que tomes mulher para meu filho da minha família e da casa de meu pai.

ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת40
אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי

41 Então, serás livre do meu juramento, quando fores à minha família; e, se não ta derem, livre serás do meu juramento.

אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי41

42 E hoje cheguei à fonte e disse Ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, se tu, agora, prosperas o meu caminho, no qual eu ando, 42 ואבא היום אל
העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה

43 eis que estou junto à fonte de água; seja, pois, que a donzela que sair para tirar água e à qual eu disser Ora, dá-me um pouco de água do teu cântaro, 43 הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה
השקיני נא מעט מים מכדך

44 e ela me disser Bebe tu também e também tirarei água para os teus camelos, esta seja a mulher que o SENHOR designou ao filho de meu senhor.

ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן44
אדני

45 E, antes que eu acabasse de falar no meu coração, eis que Rebeca saía com seu cântaro sobre o seu ombro, e desceu à fonte, e tirou água; e eu lhe disse Ora, dá-me de beber.

45 אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה
ותשאב ואמר אליה השקיני נא

46 E ela se apressou, e abaixou o seu cântaro de sobre si, e disse Bebe, e também darei de beber aos teus camelos; e bebi, e ela deu também de beber aos camelos.

ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים46 השקתה

47 Então, lhe perguntei e disse De quem és filha? E ela disse Filha de Betuel, filho de Naor, que lhe gerou Milca. Então, eu pus o pendente no seu rosto e as pulseiras sobre as suas mãos.

ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה47 ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה

48 E, inclinando-me, adorei ao SENHOR e bendisse ao SENHOR, Deus do meu senhor Abraão, que me havia encaminhado pelo caminho da verdade, para tomar a filha do irmão de meu senhor para seu filho.

ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך48 אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו

49 Agora, pois, se vós haveis de mostrar beneficência e verdade a meu senhor, fazei-mo saber; e, se não, também mo fazei saber, para que eu olhe à mão direita ou à esquerda.

ועתה אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על49 ימין או על שמאל

50 Então, responderam Labão e Betuel e disseram Do SENHOR procedeu este negócio; não podemos falar-te mal ou bem.

ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב50

51 Eis que Rebeca está diante da tua face; toma-a e vai-te; seja a mulher do filho de teu senhor, como tem dito o SENHOR.

הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה51

52 E aconteceu que o servo de Abraão, ouvindo as suas palavras, inclinou-se à terra diante do SENHOR; 52 ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם52 וישתחו ארצה ליהוה

53 e tirou o servo vasos de prata, e vasos de ouro, e vestes e deu-os a Rebeca; também deu coisas preciosas a seu irmão e a sua mãe.

ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה53

54 Então, comeram, e beberam, ele e os varões que com ele estavam, e passaram a noite. E levantaram-se pela manhã, e disse Deixai-me ir a meu senhor.

ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני54

55 Então, disseram seu irmão e sua mãe Fique a donzela conosco alguns dias ou pelo menos dez dias; e depois irá.

ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך55

56 Ele, porém, lhes disse Não me detenhais, pois o SENHOR tem prosperado o meu caminho; deixai-me partir, para que eu volte a meu senhor.

ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני56

57 E disseram Chamemos a donzela e perguntemos-lho.

ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את פיה57

58 E chamaram Rebeca e disseram-lhe Irás tu com este varão? Ela respondeu Irei.

ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך58

59 Então, despediram Rebeca, sua irmã, e a sua ama, e o servo de Abraão, e os seus varões.

וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו59

60 E abençoaram Rebeca e disseram-lhe Ó nossa irmã, sejas tu em milhares de milhares, e que a tua semente possua a porta de seus aborrecedores!

ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאי60

61 E Rebeca se levantou com as suas moças, e subiram sobre os camelos e seguiram o varão; e tomou aquele servo a Rebeca e partiu.

ותקם רבקה ונערתיה ותרבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את61 רבקה וילך

62 Ora, Isaque vinha do caminho do poço de Laai-Roi, porque habitava na terra do Sul.

ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב62

63 E Isaque saíra a orar no campo, sobre a tarde; e levantou os olhos, e olhou e eis que os camelos vinham.

ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים63

64 Rebeca também levantou os olhos, e viu a Isaque, e lançou-se do camelo, 64 ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל64

65 e disse ao servo Quem é aquele varão que vem pelo campo ao nosso encontro? E o servo disse Este é meu senhor. Então, tomou ela o véu e cobriu-se.

ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני⁶⁵
ותקח הצעיף ותתכס

66 E o servo contou a Isaque todas as coisas que fizera.

ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה⁶⁶

67 E Isaque trouxe-a para a tenda de sua mãe, Sara, e tomou a Rebeca, e
foi-lhe por mulher, e amou-a. Assim, Isaque foi consolado depois da morte
de sua mãe.

ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם⁶⁷
יצחק אחרי אמו

Bereshit - Gênesis 25

1 E Abraão tomou outra mulher; o seu nome era Quetura.

ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה

2 E gerou-lhe Zinrã, e Jocsã, e Medã, e Midiã, e Isbaque, e Suá.

ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדין ואת מדין ואת ישבק ואת שוח

3 E Jocsã gerou a Seba e a Dedã; e os filhos de Dedã foram Assurim, e Letusim, e Leumim.

ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורם ולטושים ולאמים

4 E os filhos de Midiã foram Efá, e Efer, e Enoque, e Abida, e Elda; estes todos foram filhos de Quetura.

ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה

5 Porém Abraão deu tudo o que tinha a Isaque.

ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק

6 Mas, aos filhos das concubinas que Abraão tinha, deu Abraão presentes e, vivendo ele ainda, despediu-os do seu filho Isaque, ao Oriente, para a terra oriental.

ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו
חי קדמה אל ארץ קדם

7 Estes, pois, são os dias dos anos da vida de Abraão, que viveu cento e setenta e cinco anos.

ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים

8 E Abraão expirou e morreu em boa velhice, velho e farto de dias; e foi congregado ao seu povo.

ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו

9 E sepultaram-no Isaque e Ismael, seus filhos, na cova de Macpela, no campo de Efrom, filho de Zoar, heteu, que estava em frente de Manre, ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתי
אשר על פני ממרא

10 o campo que Abraão comprara aos filhos de Hete. Ali está sepultado Abraão e Sara, sua mulher.

השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו

11 E aconteceu, depois da morte de Abraão, que Deus abençoou a Isaque, seu filho; e habitava Isaque junto ao poço Laai-Roi.

ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי11

12 Estas, porém, são as gerações de Ismael, filho de Abraão, que a serva de Sara, Agar, egípcia, deu a Abraão.

ואלה תלדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם12

13 E estes são os nomes dos filhos de Ismael pelos seus nomes, segundo as suas gerações o primogênito de Ismael era Nebaiote, depois Qedar, e Abdeel, e Mibsão, 13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל13
נבית וקדר ואדבאל ומבשם

ומשמע ודומה ומשא14 e Misma, e Dumá, e Massá, 14

15 e Hadade, e Tema, e Jetur, e Nafis, e Quedemá.

חדד ותימא יטור נפיש וקדמה15

16 Estes são os filhos de Ismael, e estes são os seus nomes pelas suas vilas e pelos seus castelos doze príncipes segundo as suas famílias.

אלה הם בני ישמעאל ואלה שמתם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם16
לאמתם

17 E estes são os anos da vida de Ismael, que viveu cento e trinta e sete anos; e ele expirou, e morreu, e foi congregado ao seu povo.

ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל71
עמיו

18 E habitaram desde Havilá até Sur, que está em frente do Egito, indo para Assur; e Ismael fez o seu assento diante da face de todos os seus irmãos.

וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל18

19 E estas são as gerações de Isaque, filho de Abraão Abraão gerou a Isaque; 19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק19

20 e era Isaque da idade de quarenta anos, quando tomou a Rebeca, filha de Betuel, arameu de Padã-Arã, irmã de Labão, arameu, por sua mulher.

ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפרן ארם אחות20
לבן הארמי לו לאשה

21 E Isaque orou instantemente ao SENHOR por sua mulher, porquanto era estéril; e o SENHOR ouviu as suas orações, e Rebeca, sua mulher, concebeu.

ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו21

22 E os filhos lutavam dentro dela; então, disse Se assim é, por que sou eu assim? E foi-se a perguntar ao SENHOR.

ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה22

23 E o SENHOR lhe disse Duas nações há no teu ventre, e dois povos se dividirão das tuas entranhas um povo será mais forte do que o outro povo, e o maior servirá ao menor.

וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גֵיִים בִּבְטֶנְךָ וּשְׁנֵי לְאָמִים מִמֶּעֶיךָ יִפְרְדּוּ וְלֹאִם מִלְאִם יֵאֲמָץ וּרְבִב23
יַעֲבֹד צֶעִיר

24 E, cumprindo-se os seus dias para dar à luz, eis gêmeos no seu ventre.

וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לֵלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמָם בִּבְטֶנָּה24

25 E saiu o primeiro, ruivo e todo como uma veste cabeluda; por isso, chamaram o seu nome Esaú.

וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אֶדְמוֹנִי כָּלּוֹ כְּאֹדֶרֶת שַׁעַר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו25

26 E, depois, saiu o seu irmão, agarrada sua mão ao calcanhar de Esaú; por isso, se chamou o seu nome Jacó. E era Isaque da idade de sessenta anos quando os gerou.

וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא אָחִיו וַיְדוּ אַחֲזָתָ בְּעֵקֶב עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחָק בֶּן שָׁשִׁים שָׁנָה26
בִּלְדֹת אֲתָם

27 E cresceram os meninos. E Esaú foi varão perito na caça, varão do campo; mas Jacó era varão simples, habitando em tendas.

וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יָדָע צִיד אִישׁ שׂדֵה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהֶלִים27

28 E amava Isaque a Esaú, porque a caça era de seu gosto; mas Rebeca amava a Jacó.

וַיֹּאֲהֵב יִצְחָק אֶת עֵשָׂו כִּי צִיד בְּפִיו וּרְבִקָּה אֹהֶבֶת אֶת יַעֲקֹב28

29 E Jacó cozera um guisado; e veio Esaú do campo e estava ele cansado.

וַיֵּזֶד יַעֲקֹב נֹזֵיד וַיָּבֹא עֵשָׂו מִן הַשָּׂדֶה וְהוּא עֵיֶף29

30 E disse Esaú a Jacó Deixa-me, peço-te, comer desse guisado vermelho, porque estou cansado. Por isso, se chamou o seu nome Edom.

וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל יַעֲקֹב הֲלֹעִיטָנִי נָא מִן הָאָדָם הָאָדָם הַזֶּה כִּי עֵיֶף אֲנִכִּי עַל כֵּן קִרְאָא30
שְׁמוֹ אֶדוֹם

31 Então, disse Jacó Vende-me, hoje, a tua primogenitura.

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מְכֹרָה כִּיּוֹם אֶת בְּכֹרֶתְךָ לִי31

32 E disse Esaú Eis que estou a ponto de morrer, e para que me servirá logo a primogenitura?

ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה 32

33 Então, disse Jacó Jura-me hoje. E jurou-lhe e vendeu a sua primogenitura a Jacó.

ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב 33

34 E Jacó deu pão a Esaú e o guisado das lentilhas; e ele comeu, e bebeu, e levantou-se, e foi-se. Assim, desprezou Esaú a sua primogenitura.

ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה 34

Bereshit - Gênesis 26

1 E havia fome na terra, além da primeira fome, que foi nos dias de Abraão; por isso, foi-se Isaque a Abimeleque, rei dos filisteus, em Gerar.

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גרר

2 E apareceu-lhe o SENHOR e disse Não desças ao Egito. Habita na terra que eu te disser; 2 ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך

3 peregrina nesta terra, e serei contigo e te abençoarei; porque a ti e à tua semente darei todas estas terras e confirmarei o juramento que tenho jurado a Abraão, teu pai.

גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל 3 והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך

4 E multiplicarei a tua semente como as estrelas dos céus e darei à tua semente todas estas terras. E em tua semente serão benditas todas as nações da terra, 4 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצת האל 4 והתברכו בזרעך כל גויי הארץ

5 porquanto Abraão obedeceu à minha voz e guardou o meu mandado, os meus preceitos, os meus estatutos e as minhas leis.

עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרותי מצותי חקותי ותורותי

6 Assim, habitou Isaque em Gerar.

וישב יצחק בגרר 6

7 E, perguntando-lhe os varões daquele lugar acerca de sua mulher, disse É minha irmã; porque temia dizer É minha mulher; para que porventura (dizia ele) me não matem os varões daquele lugar por amor de Rebeca; porque era formosa à vista.

וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא

8 E aconteceu que, como ele esteve ali muito tempo, Abimeleque, rei dos filisteus, olhou por uma janela e viu, e eis que Isaque estava brincando com

Rebeca, sua mulher.

ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה8
יצחק מצחק את רבקה אשתו

9 Então, chamou Abimeleque a Isaque e disse Eis que, na verdade, é tua mulher; como, pois, disseste É minha irmã? E disse-lhe Isaque Porque eu dizia Para que eu porventura não morra por causa dela.

ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר9
אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה

10 E disse Abimeleque Que é isto que nos fizeste? Facilmente se teria deitado alguém deste povo com a tua mulher, e tu terias trazido sobre nós um delito.

ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת10
עלינו אשם

11 E mandou Abimeleque a todo o povo, dizendo Qualquer que tocar neste varão ou em sua mulher certamente morrerá.

ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת11

12 E semeou Isaque naquela mesma terra e colheu, naquele mesmo ano, cem medidas, porque o SENHOR o abençoava.

ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה12

13 E engrandeceu-se o varão e ia-se engrandecendo, até que se tornou mui grande; 13 ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד13

14 e tinha possessão de ovelhas, e possessão de vacas, e muita gente de serviço, de maneira que os filisteus o invejavam.

ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים14

15 E todos os poços que os servos de seu pai tinham cavado nos dias de Abraão, seu pai, os filisteus entulharam e encheram de terra.

וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום15
עפר

16 Disse também Abimeleque a Isaque Aparta-te de nós, porque muito mais poderoso te tens feito do que nós.

ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד16

17 Então, Isaque foi-se dali, e fez o seu assento no vale de Gerar, e habitou lá.

וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם17

18 E tornou Isaque, e cavou os poços de água que cavaram nos dias de Abraão, seu pai, e que os filisteus taparam depois da morte de Abraão, e chamou-os pelos nomes que os chamara seu pai.

וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום18
פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמת אשר קרא להן אביו

19 Cavaram, pois, os servos de Isaque naquele vale e acharam ali um poço de águas vivas.

ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים19

20 E os pastores de Gerar porfiaram com os pastores de Isaque, dizendo Esta água é nossa. Por isso, chamou o nome daquele poço Esequê, porque contenderam com ele.

ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו20
עמו

21 Então, cavaram outro poço e também porfiaram sobre ele. Por isso, chamou o seu nome Sitna.

ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה21

22 E partiu dali e cavou outro poço; e não porfiaram sobre ele. Por isso, chamou o seu nome Reobote e disse Porque agora nos alargou o SENHOR, e crescemos nesta terra.

ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה22
הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ

23 Depois, subiu dali a Berseba, 23 ויעל משם באר שבע23

24 e apareceu-lhe o SENHOR naquela mesma noite e disse Eu sou o Deus de Abraão, teu pai. Não temas, porque eu sou contigo, e abençoar-te-ei, e multiplicarei a tua semente por amor de Abraão, meu servo.

וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך24
אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי

25 Então, edificou ali um altar, e invocou o nome do SENHOR, e armou ali a sua tenda; e os servos de Isaque cavaram ali um poço.

ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהל ויכרו שם עבדי יצחק באר25

26 E Abimeleque veio a ele de Gerar, com Ausate, seu amigo, e Ficol, príncipe do seu exército.

ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו26

27 E disse-lhe Isaque Por que viestes a mim, pois que vós me aborreceis e me enviastes de vós?

ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם27

28 E eles disseram Havemos visto, na verdade, que o SENHOR é contigo; pelo que dissemos Haja, agora, juramento entre nós, entre nós e ti; e façamos concerto contigo.

ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך28
ונכרתה ברית עמך

29 Que nos não faças mal, como nós te não temos tocado, e como te fizemos somente bem, e te deixamos ir em paz. Agora, tu és o bendito do SENHOR.

אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך29
בשלום אתה עתה ברוך יהוה

30 Então, lhes fez um banquete, e comeram e beberam.

ויעש להם משתה ויאכלו וישתו30

31 E levantaram-se de madrugada e juraram um ao outro; depois, os despediu Isaque, e despediram-se dele, em paz.

וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום31

32 E aconteceu, naquele mesmo dia, que vieram os servos de Isaque, e anunciaram-lhe acerca do negócio do poço, que tinham cavado, e disseram-lhe Temos achado água.

ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו32
מצאנו מים

33 E chamou-o Seba. Por isso, é o nome daquela cidade Berseba até o dia de hoje.

ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה33

34 Ora, sendo Esaú da idade de quarenta anos, tomou por mulher a Judite, filha de Beerí, heteu, e a Basemate, filha de Elom, heteu.

ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת34
אילן החתי

35 E estas foram para Isaque e Rebeca uma amargura de espírito.

ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה35

Bereshit - Gênesis 27

1 E aconteceu que, como Isaque envelheceu, e os seus olhos se escureceram, de maneira que não podia ver, chamou a Esaú, seu filho mais velho, e disse-lhe Meu filho! E ele lhe disse Eis-me aqui!

ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני

2 E ele disse Eis que já agora estou velho e não sei o dia da minha morte.

ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי

3 Agora, pois, toma as tuas armas, a tua aljava e o teu arco, e sai ao campo, e apanha para mim alguma caça, ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצוד לי צידה

4 e faze-me um guisado saboroso, como eu gosto, e traze-mo, para que eu coma, e para que minha alma te abençoe, antes que morra.

ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות

5 E Rebeca escutou quando Isaque falava ao seu filho Esaú; e foi-se Esaú ao campo, para apanhar caça que havia de trazer.

ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא

6 Então, falou Rebeca a Jacó, seu filho, dizendo Eis que tenho ouvido o teu pai que falava com Esaú, teu irmão, dizendo ורבקה אמרה אל יעקב בנה 6 לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר

7 Traze-me caça e faze-me um guisado saboroso, para que eu coma e te abençoe diante da face do SENHOR, antes da minha morte.

הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני מותי

8 Agora, pois, filho meu, ouve a minha voz naquilo que eu te mando.

ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך

9 Vai, agora, ao rebanho e traze-me de lá dois bons cabritos; e eu farei deles um guisado saboroso para teu pai, como ele gosta; לך נא אל הצאן וקח לי 9 משם שני גדיי עזים טבים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב

10 e levá-lo-ás a teu pai, para que o coma e para que te abençoe antes da sua morte.

והבאת לאביך ואכל בעבר אשר יברכך לפני מותי 10

11 Então, disse Jacó a Rebeca, sua mãe Eis que Esaú, meu irmão, é varão cabeludo, e eu, varão liso.

ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק

12 Porventura, me apalpará o meu pai, e serei, a seus olhos, enganador; assim, trarei eu sobre mim maldição e não bênção.

אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה

13 E disse-lhe sua mãe Meu filho, sobre mim seja a tua maldição; somente obedece à minha voz, e vai, e traze-mos.

ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך קח לי

14 E foi, e tomou-os, e trouxe-os à sua mãe; e sua mãe fez um guisado saboroso, como seu pai gostava.

וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו

15 Depois, tomou Rebeca as vestes de gala de Esaú, seu filho mais velho, que tinha consigo em casa, e vestiu a Jacó, seu filho menor.

ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן

16 E, com as peles dos cabritos, cobriu as suas mãos e a lisura do seu pescoço 16 ואת ערת גדיי העזים הלבשה על ידיו ועל חלקת צואריו

17 e deu o guisado saboroso e o pão que tinha preparado na mão de Jacó, seu filho.

ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה

18 E veio ele a seu pai e disse Meu pai! E ele disse Eis-me aqui. Quem és tu, meu filho?

ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני

19 E Jacó disse a seu pai Eu sou Esaú, teu primogênito. Tenho feito como me disseste. Levanta-te agora, assenta-te e come da minha caça, para que a tua alma me abençoe.

ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך

20 Então, disse Isaque a seu filho Como é isto, que tão cedo a achaste, filho meu? E ele disse Porque o SENHOR, teu Deus, a mandou ao meu encontro.

ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני

21 E disse Isaque a Jacó Chega-te agora, para que te apalpe, meu filho, se és meu filho Esaú mesmo ou não.

ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא 21

22 Então, se chegou Jacó a Isaque, seu pai, que o apalpou e disse A voz é a voz de Jacó, porém as mãos são as mãos de Esaú.

ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידים ידי עשו 22

23 E não o conheceu, porquanto as suas mãos estavam cabeludas, como as mãos de Esaú, seu irmão. E abençoou-o.

ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערת ויברכהו 23

24 E disse És tu meu filho Esaú mesmo? E ele disse Eu sou.

ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני 24

25 Então, disse Faze chegar isso perto de mim, para que coma da caça de meu filho; para que a minha alma te abençoe. E chegou-lho, e comeu; trouxe-lhe também vinho, e bebeu.

ויאמר הגשה לי ואכלה מציד בני למען תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת 25

26 E disse-lhe Isaque, seu pai Ora, chega-te e beija-me, filho meu.

ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני 26

27 E chegou-se e beijou-o. Então, cheirou o cheiro das suas vestes, e abençoou-o, e disse Eis que o cheiro do meu filho é como o cheiro do campo, que o SENHOR abençoou.

ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה 27

28 Assim, pois, te dê Deus do orvalho dos céus, e das gorduras da terra, e abundância de trigo e de mosto.

ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש 28

29 Sirvam-te povos, e nações se encurvem a ti; sê senhor de teus irmãos, e os filhos da tua mãe se encurvem a ti; malditos sejam os que te amaldiçoarem, e benditos sejam os que te abençoarem.

יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים הוה גביר לאחריך וישתחו לך בני אמך ארריךך ארור ומברכך ברוך 29

30 E aconteceu que, acabando Isaque de abençoar a Jacó, apenas Jacó acabava de sair da face de Isaque, seu pai, veio Esaú, seu irmão, da sua caça.

ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו 30 ועשו אחיו בא מצידו

31 E fez também ele um guisado saboroso, e trouxe-o a seu pai, e disse a seu pai Levanta-te, meu pai, e come da caça de teu filho, para que me abençoe a tua alma.

ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור 31
תברכני נפשך

32 E disse-lhe Isaque, seu pai Quem és tu? E ele disse Eu sou teu filho, o teu primogênito, Esaú.

ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו 32

33 Então, estremeceu Isaque de um estremecimento muito grande e disse Quem, pois, é aquele que apanhou a caça e ma trouxe? Eu comi de tudo, antes que tu viesses, e abençoei -o; também será bendito.

ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל 33
בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה

34 Esaú, ouvindo as palavras de seu pai, bradou com grande e mui amargo brado e disse a seu pai Abençoa-me também a mim, meu pai.

כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני 34
גם אני אבי

35 E ele disse Veio o teu irmão com sutileza e tomou a tua bênção.

ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך 35

36 Então, disse ele Não foi o seu nome justamente chamado Jacó? Por isso, que já duas vezes me enganou a minha primogenitura me tomou e eis que agora me tomou a minha bênção. E disse mais Não reservaste, pois, para mim bênção alguma?

ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח 36
ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה

37 Então, respondeu Isaque e disse a Esaú Eis que o tenho posto por senhor sobre ti, e todos os seus irmãos lhe tenho dado por servos; e de trigo e de mosto o tenho fortalecido; que te farei, pois, agora a ti, meu filho?

ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן 37
ותירש סמכתיו ולכה אפוא מה אעשה בני

38 E disse Esaú a seu pai Tens uma só bênção, meu pai? Abençoa-me também a mim, meu pai. E levantou Esaú a sua voz e chorou.

ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קלו 38
ויבך

39 Então, respondeu Isaque, seu pai, e disse-lhe Eis que a tua habitação será longe das gorduras da terra e sem orvalho dos céus.

ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעלך 39

40 E pela tua espada viverás e ao teu irmão servirás. Acontecerá, porém, que, quando te libertares, então, sacudirás o seu jugo do teu pescoço.

ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך 40

41 E aborreceu Esaú a Jacó por causa daquela bênção, com que seu pai o tinha abençoado; e Esaú disse no seu coração Chegar-se-ão os dias de luto de meu pai; então, matarei a Jacó, meu irmão.

וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבלי אבי ואהרגה את יעקב אחי 41

42 E foram denunciadas a Rebeca estas palavras de Esaú, seu filho mais velho; e ela enviou, e chamou a Jacó, seu filho menor, e disse-lhe Eis que Esaú, teu irmão, se consola a teu respeito, propondo-se matar-te.

ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר 42 אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך

43 Agora, pois, meu filho, ouve a minha voz levanta-te e acolhe-te a Labão, meu irmão, em Harã; 43 ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה 43

44 e mora com ele alguns dias, até que passe o furor de teu irmão, 44 וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך 44

45 até que se desvie de ti a ira de teu irmão, e se esqueça do que lhe fizeste. Então, enviarei e te farei vir de lá. Por que seria eu desfilhada também de vós ambos num mesmo dia?

עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה 45 אשכל גם שניכם יום אחד 45

46 E disse Rebeca a Isaque Enfadada estou da minha vida, por causa das filhas de Hete; se Jacó tomar mulher das filhas de Hete, como estas são das filhas desta terra, para que me será a vida?

ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת 46 כאלה מבנות הארץ למה לי חיים 46

Bereshit - Gênesis 28

1 E Isaque chamou a Jacó, e abençoou-o, e ordenou-lhe, e disse-lhe Não tomes mulher de entre as filhas de Canaã.

ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען

2 Levanta-te, vai a Padã-Arã, à casa de Betuel, pai de tua mãe, e toma de lá uma mulher das filhas de Labão, irmão de tua mãe.

קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך

3 E Deus Todo-poderoso te abençoe, e te faça frutificar, e te multiplique, para que sejas uma multidão de povos; 3 ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים

4 e te dê a bênção de Abraão, a ti e à tua semente contigo, para que em herança possuas a terra de tuas peregrinações, que Deus deu a Abraão.

ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם

5 Assim, enviou Isaque a Jacó, o qual se foi a Padã-Arã, a Labão, filho de Betuel, arameu, irmão de Rebeca, mãe de Jacó e de Esaú.

וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו

6 Vendo, pois, Esaú que Isaque abençoara a Jacó, e o enviara a Padã-Arã, para tomar mulher para si dali, e que, abençoando-o, lhe ordenara, dizendo Não tomes mulher das filhas de Canaã; 6 וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען

7 e que Jacó obedecera a seu pai e a sua mãe e se fora a Padã-Arã; 7 וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם

8 vendo também Esaú que as filhas de Canaã eram más aos olhos de Isaque, seu pai, 8 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו

9 foi-se Esaú a Ismael e tomou para si por mulher, além das suas mulheres, a Maalate, filha de Ismael, filho de Abraão, e irmã de Nebaiote.

וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על9
נשיו לו לאשה

10 Partiu, pois, Jacó de Berseba, e foi-se a Harã.

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה10

11 E chegou a um lugar onde passou a noite, porque já o sol era posto; e tomou uma das pedras daquele lugar, e a pôs por sua cabeceira, e deitou-se naquele lugar.

ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב11
במקום ההוא

12 E sonhou e eis era posta na terra uma escada cujo topo tocava nos céus; e eis que os anjos de Deus subiam e desciam por ela.

ויהלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים12
וירדים בו

13 E eis que o SENHOR estava em cima dela e disse Eu sou o SENHOR, o Deus de Abraão, teu pai, e o Deus de Isaque. Esta terra em que estás deitado ta darei a ti e à tua semente.

והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר13
אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך

14 E a tua semente será como o pó da terra; e estender-se -á ao ocidente, e ao oriente, e ao norte, e ao sul; e em ti e na tua semente serão benditas todas as famílias da terra.

והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת14
האדמה ובזרעך

15 E eis que estou contigo, e te guardarei por onde quer que fores, e te farei tornar a esta terra, porque te não deixarei, até que te haja feito o que te tenho dito.

והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא15
אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך

16 Acordado, pois, Jacó do seu sono, disse Na verdade o SENHOR está neste lugar, e eu não o sabia.

וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי16

17 E temeu e disse Quão terrível é este lugar! Este não é outro lugar senão a Casa de Deus; e esta é a porta dos céus.

ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים17

18 Então, levantou-se Jacó pela manhã, de madrugada, e tomou a pedra que tinha posto por sua cabeceira, e a pôs por coluna, e derramou azeite em cima dela.

וַיִּשְׁכֶּם יַעֲקֹב בְּבֹקֶר וַיִּקַּח אֶת הָאֶבֶן אֲשֶׁר שָׁם מֵרֵאשִׁיתוֹ וַיִּשֶׁם אֹתָהּ מִצְבֵּה וַיִּצְקֶה שֶׁמֶן עַל רֹאשָׁהּ

19 E chamou o nome daquele lugar Betel; o nome, porém, daquela cidade, dantes, era Luz.

וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית אֵל וְאוֹלָם לֹחַ שֵׁם הָעִיר לְרֵאשִׁיתָהּ

20 E Jacó fez um voto, dizendo Se Deus for comigo, e me guardar nesta viagem que faço, e me der pão para comer e vestes para vestir, 20 וַיִּדַּר יַעֲקֹב נֹדֶר לֵאמֹר אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וְשָׁמְרָנִי בַדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנִכִּי הוֹלֵךְ וְנָתַן לִי לֶחֶם לֵאכֹל וּבִגְד ללְבַשׁ

21 e eu em paz tornar à casa de meu pai, o SENHOR será o meu Deus; 21 וּשְׁבַתִּי בְשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים

22 e esta pedra, que tenho posto por coluna, será Casa de Deus; e, de tudo quanto me deres, certamente te darei o dízimo.

וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצְבֵּה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר תִּתֵּן לִי עָשָׂה אֲעָשֶׂה וְנָתַן לְךָ

Bereshit - Gênesis 29

1 Então, pôs-se Jacó a pé e foi-se à terra dos filhos do Oriente.

וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם

2 E olhou, e eis um poço no campo, e eis três rebanhos de ovelhas que estavam deitados junto a ele; porque daquele poço davam de beber aos rebanhos; e havia uma grande pedra sobre a boca do poço.

וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר

3 E ajuntavam ali todos os rebanhos, e removiam a pedra de sobre a boca do poço, e davam de beber às ovelhas, e tornavam a pôr a pedra sobre a boca do poço, no seu lugar.

ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה

4 E disselhes Jacó Meus irmãos, donde sois? E disseram Somos de Harã.

ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו

5 E ele lhes disse Conheceis a Labão, filho de Naor? E disseram Conhecemos.

ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו

6 Disselhes mais Está ele bem? E disseram Está bem, e eis aqui Raquel, sua filha, que vem com as ovelhas.

ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן

7 E ele disse Eis que ainda é muito dia, não é tempo de ajuntar o gado; dai de beber às ovelhas, e ide, e apascentai-as.

ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו

8 E disseram Não podemos, até que todos os rebanhos se ajuntem, e removam a pedra de sobre a boca do poço, para que demos de beber às ovelhas.

ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן

9 Estando ele ainda falando com eles, veio Raquel com as ovelhas de seu pai; porque ela era pastora.

עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא

10 E aconteceu que, vendo Jacó a Raquel, filha de Labão, irmão de sua mãe, e as ovelhas de Labão, irmão de sua mãe, chegou Jacó, e revolveu a pedra de sobre a boca do poço, e deu de beber às ovelhas de Labão, irmão de sua mãe.

ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו

11 E Jacó beijou a Raquel, e levantou a sua voz, e chorou.

וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך

12 E Jacó anunciou a Raquel que era irmão de seu pai e que era filho de Rebeca. Então, ela correu e o anunciou a seu pai.

ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה

13 E aconteceu que, ouvindo Labão as novas de Jacó, filho de sua irmã, correu-lhe ao encontro, e abraçou-o, e beijou-o, e levou-o à sua casa. E contou ele a Labão todas estas coisas.

ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה

14 Então, Labão disse-lhe Verdadeiramente és tu o meu osso e a minha carne. E ficou com ele um mês inteiro.

ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים

15 Depois, disse Labão a Jacó Porque tu és meu irmão, hás de servir-me de graça? Declara-me qual será o teu salário.

ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך

16 E Labão tinha duas filhas; o nome da mais velha era Léia, e o nome da menor, Raquel.

וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל

17 Léia, porém, tinha olhos tenros, mas Raquel era de formoso semblante e formosa à vista.

ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה

18 E Jacó amava a Raquel e disse Sete anos te servirei por Raquel, tua filha menor.

ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה

19 Então, disse Labão Melhor é que eu ta dê do que a dê a outro varão; fica comigo.

ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי19

20 Assim, serviu Jacó sete anos por Raquel; e foram aos seus olhos como poucos dias, pelo muito que a amava.

ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה20

21 E disse Jacó a Labão Dá-me minha mulher, porque meus dias são cumpridos, para que eu entre a ela.

ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה21

22 Então, ajuntou Labão todos os varões daquele lugar e fez um banquete.

ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה22

23 E aconteceu, à tarde, que tomou Léia, sua filha, e trouxe-lha. E entrou a ela.

ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה23

24 E Labão deu sua serva Zilpa por serva a Léia, sua filha.

ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה24

25 E aconteceu pela manhã ver que era Léia; pelo que disse a Labão Por que me fizeste isso? Não te tenho servido por Raquel? Por que, pois, me enganaste?

ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי25
עמך ולמה רמיתני

26 E disse Labão Não se faz assim no nosso lugar, que a menor se dê antes da primogênita.

ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה26

27 Cumpre a semana desta; então te daremos também a outra, pelo serviço que ainda outros sete anos servires comigo.

מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים27
אחרות

28 E Jacó fez assim e cumpriu a semana desta; então, lhe deu por mulher Raquel, sua filha.

ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה28

29 E Labão deu sua serva Bila por serva a Raquel, sua filha.

ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה29

30 E entrou também a Raquel e amou também a Raquel mais do que a Léia; e serviu com ele ainda outros sete anos.

ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות30

31 Vendo, pois, o SENHOR que Léia era aborrecida, abriu a sua madre; porém Raquel era estéril.

וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה31

32 E concebeu Léia, e teve um filho, e chamou o seu nome Rúben, dizendo Porque o SENHOR atendeu à minha aflição. Por isso, agora me amará o meu marido.

ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה32 יאהבני אישי

33 E concebeu outra vez e teve um filho, dizendo Porquanto o SENHOR ouviu que eu era aborrecida, me deu também este; e chamou o seu nome Simeão.

ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא33 שמו שמעון

34 E concebeu outra vez e teve um filho, dizendo Agora, esta vez se ajuntará meu marido comigo, porque três filhos lhe tenho dado; por isso, chamou o seu nome Levi.

ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים34 על כן קרא שמו לוי

35 E concebeu outra vez e teve um filho, dizendo Esta vez louvarei ao SENHOR. Por isso, chamou o seu nome Judá; e cessou de ter filhos.

ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד35 מלדת

Bereshit - Gênesis 30

1 Vendo, pois, Raquel que não dava filhos a Jacó, teve Raquel inveja de sua irmã e disse a Jacó Dá-me filhos, senão morro.

1 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי

2 Então, se acendeu a ira de Jacó contra Raquel e disse Estou eu no lugar de Deus, que te impediu o fruto de teu ventre?

2 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן

3 E ela disse Eis aqui minha serva Bila; entra a ela, para que tenha filhos sobre os meus joelhos, e eu assim receba filhos por ela.

3 ותאמר הנה אמתִי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה

4 Assim, lhe deu a Bila, sua serva, por mulher; e Jacó entrou a ela.

4 ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב

5 E concebeu Bila e deu a Jacó um filho.

5 ותהר בלהה ותלד ליעקב בן

6 Então, disse Raquel Julgou-me Deus, e também ouviu a minha voz, e me deu um filho; por isso, chamou o seu nome Dã.

6 ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן

7 E Bila, serva de Raquel, concebeu outra vez e deu a Jacó o segundo filho.

7 ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב

8 Então, disse Raquel Com lutas de Deus, tenho lutado com minha irmã e também venci; e chamou o seu nome Naftali.

8 ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי

9 Vendo, pois, Léia que cessava de gerar, tomou também a Zilpa, sua serva, e deu-a a Jacó por mulher.

9 ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה

10 E deu Zilpa, serva de Léia, um filho a Jacó.

10 ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן

11 Então, disse Léia Vem uma turba; e chamou o seu nome de Gade.

ותאמר לאה בגד ותקרא את שמו גד11

12 Depois, deu Zilpa, serva de Léia, um segundo filho a Jacó.

ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב12

13 Então, disse Léia Para minha ventura, porque as filhas me terão por bem-aventurada; e chamou o seu nome Aser.

ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר13

14 E foi Rúben, nos dias da sega do trigo, e achou mandrágoras no campo. E trouxe-as a Léia, sua mãe. Então, disse Raquel a Léia Ora, dá-me das mandrágoras do teu filho.

וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו14 ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך

15 E ela lhe disse É já pouco que hajas tomado o meu marido? Tomarás também as mandrágoras do meu filho? Então, disse Raquel Por isso, se deitará contigo esta noite pelas mandrágoras de teu filho.

ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן15 ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך

16 Vindo, pois, Jacó, à tarde, do campo, saiu-lhe Léia ao encontro e disse A mim entrarás, porque certamente te aluguei com as mandrágoras do meu filho. E deitou-se com ela aquela noite.

ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר16 שכרתך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא

17 E ouviu Deus a Léia, e concebeu e teve um quinto filho.

וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי17

18 Então, disse Léia Deus me tem dado o meu galardão, pois tenho dado minha serva ao meu marido. E chamou o seu nome Issacar.

ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר18

19 E Léia concebeu outra vez e deu a Jacó um sexto filho.

ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב19

20 E disse Léia Deus me deu a mim uma boa dádiva; desta vez morará o meu marido comigo, porque lhe tenho dado seis filhos. E chamou o seu nome Zebulom.

ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה20 בנים ותקרא את שמו זבלון

21 E, depois, teve uma filha e chamou o seu nome Diná.

ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה21

22 E lembrou-se Deus de Raquel, e Deus a ouviu, e abriu a sua madre.

ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה22

23 E ela concebeu, e teve um filho, e disse Tirou-me Deus a minha vergonha.

ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי23

24 E chamou o seu nome José, dizendo O SENHOR me acrescenta outro filho.

ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר24

25 E aconteceu que, quando Raquel teve a José, disse Jacó a Labão Deixa-me ir; que me vá ao meu lugar e à minha terra.

ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי25
ולארצי

26 Dá-me os meus filhos e as minhas mulheres, pelas quais te tenho servido, e ir-me-ei; pois tu sabes o meu serviço, que te tenho feito.

תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי26
אשר עבדתיך

27 Então, lhe disse Labão Se, agora, tenho achado graça a teus olhos, fica comigo. Tenho experimentado que o SENHOR me abençoou por amor de ti.

ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך27

28 E disse mais Determina-me o teu salário, que to darei.

ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה28

29 Então, lhe disse Tu sabes como te tenho servido e como passou o teu gado comigo.

ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי29

30 Porque o pouco que tinhas antes de mim é aumentado até uma multidão; e o SENHOR te tem abençoado por meu trabalho. Agora, pois, quando hei de trabalhar também por minha casa?

כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה30
גם אנכי לביתי

31 E disse ele Que te darei? Então, disse Jacó Nada me darás; tornarei a apascentar e a guardar o teu rebanho, se me fizeres isto 31 ויאמר מה אתן לך31
ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמר

32 passarei hoje por todo o teu rebanho, separando dele todos os salpicados e malhados, e todos os morenos entre os cordeiros, e o que é malhado e salpicado entre as cabras; e isto será o meu salário.

אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום בכשבים וטלוא 32
ונקד בעזים והיה שכרי

33 Assim, testificará por mim a minha justiça no dia de amanhã, quando vieres e o meu salário estiver diante de tua face; tudo o que não for salpicado e malhado entre as cabras e moreno entre os cordeiros ser-me -á por furto.

וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא 33
בעזים וחום בכשבים גנוב הוא אתי

34 Então, disse Labão Tomara que seja conforme a tua palavra.

ויאמר לבן הן לו יהי כדברך 34

35 E separou, naquele mesmo dia, os bodes listrados e malhados e todas as cabras salpicadas e malhadas, tudo em que havia brancura e todo o moreno entre os cordeiros; e deu-os nas mãos dos seus filhos.

ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאות 35
כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו

36 E pôs três dias de caminho entre si e Jacó; e Jacó apascentava o resto dos rebanhos de Labão.

וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת 36

37 Então, tomou Jacó varas verdes de álamo, e de aveleira, e de castanheiro e descascou nelas riscas brancas, descobrindo a brancura que nas varas havia, 37 ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף 37
הלבן אשר על המקלות

38 e pôs estas varas, que tinha descascado, em frente do rebanho, nos canos e nas pias de água, aonde o rebanho vinha a beber, e conceberam vindo a beber.

ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשתות 38
לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות

39 E concebia o rebanho diante das varas, e as ovelhas davam crias listradas, salpicadas e malhadas.

ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן הצאן עקדים נקדים וטלאים 39

40 Então, separou Jacó os cordeiros e pôs as faces do rebanho para os listrados e todo moreno entre o rebanho de Labão; e pôs o seu rebanho à parte e não o pôs com o rebanho de Labão.

והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדריים 40
לבדו ולא שתם על צאן לבן

41 E sucedia que, cada vez que concebiam as ovelhas fortes, punha Jacó as varas diante dos olhos do rebanho nos canos, para que concebessem diante das varas.

והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים 41
ליחמנה במקלות

42 Mas, quando enfraqueceu o rebanho, não as pôs. Assim, as fracas eram de Labão, e as fortes, de Jacó.

ובהעטיף הצאן לא ישים והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב 42

43 E cresceu o varão em grande maneira; e teve muitos rebanhos, e servas, e servos, e camelos, e jumentos.

ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים 43

Bereshit - Gênesis 31

1 Então, ouvia as palavras dos filhos de Labão, que diziam Jacó tem tomado tudo o que era de nosso pai e do que era de nosso pai fez ele toda esta glória.

וַיִּשְׁמַע אֶת דְּבַר בְּנֵי לְבָן לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֶת כָּל אֲשֶׁר לְאֲבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר לְאֲבִינוּ עָשָׂה
אֶת כָּל הַכְּבֹד הַזֶּה

2 Viu também Jacó o rosto de Labão, e eis que não era para com ele como dantes.

וַיֵּרָא יַעֲקֹב אֶת פְּנֵי לְבָן וְהָנָה אֵינָנו עִמּוֹ כְּתַמּוֹל שְׁלֹשׁ

3 E disse o SENHOR a Jacó Torna à terra dos teus pais e à tua parentela, e eu serei contigo.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יַעֲקֹב שׁוּב אֶל אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ וְאֵהִיָּה עִמָּךְ

4 Então, enviou Jacó e chamou a Raquel e a Léia ao campo, ao seu rebanho.

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרַחֵל וּלְלֵאָה הַשְׂדֵּה אֶל צֹאֲנָו

5 E disselhes Vejo que o rosto de vosso pai para comigo não é como anteriormente; porém o Deus de meu pai esteve comigo.

וַיֹּאמֶר לָהֶן רְאֵה אֲנֹכִי אֶת פְּנֵי אֲבִיכֶן כִּי אֵינָנו אֵלַי כְּתַמְלִי שְׁלֹשׁ וְאֵלֹהֵי אֲבִי הֵיחָד
עִמָּדִי

6 E vós mesmas sabeis que, com todo o meu poder, tenho servido a vosso pai; 6 וְאַתֶּנָּה יָדַעְתָּן כִּי בְּכָל כֹּחִי עֲבַדְתִּי אֶת אֲבִיכֶן

7 mas vosso pai me enganou e mudou o salário dez vezes; porém Deus não lhe permitiu que me fizesse mal.

וְאֲבִיכֶן הִתֵּל בִּי וְהִחֲלַף אֶת מִשְׁכְּרָתִי עֲשֶׂרֶת מַנִּים וְלֹא נָתַן אֱלֹהִים לְהַרְעֵ עִמָּדִי

8 Quando ele dizia assim Os salpicados serão o teu salário, então, todos os rebanhos davam salpicados. E, quando ele dizia assim Os listrados serão o teu salário, então, todos os rebanhos davam listrados.

אִם כֹּה יֹאמֶר נִקְדִּים יִהְיֶה שְׂכָרְךָ וְיִלְדוּ כָל הַצֹּאן נִקְדִּים וְאִם כֹּה יֹאמֶר עֲקָדִים יִהְיֶה
שְׂכָרְךָ וְיִלְדוּ כָל הַצֹּאן עֲקָדִים

9 Assim, Deus tirou o gado de vosso pai e mo deu a mim.

וַיִּצַּל אֱלֹהִים אֶת מִקְנֵה אֲבִיכֶם וַיִּתֵּן לִי

10 E sucedeu que, ao tempo em que o rebanho concebia, eu levantei os meus olhos e vi em sonhos que os bodes que cobriam as ovelhas eram listrados, salpicados e malhados.

ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על הצאן
עקדים נקדים וברדים

11 E disse-me o Anjo de Deus, em sonhos Jacó! E eu disse Eis-me aqui.

ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני

12 E disse ele Levanta, agora, os teus olhos e vê que todos os bodes que cobrem o rebanho são listrados, salpicados e malhados; porque tenho visto tudo o que Labão te fez.

ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי
ראיתי את כל אשר לבן עשה לך

13 Eu sou o Deus de Betel, onde tens ungido uma coluna, onde me tens feito o voto; levanta-te agora, sai-te desta terra e torna-te à terra da tua parentela.

13אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא
מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך

14 Então, responderam Raquel e Léia e disseram-lhe Há ainda para nós parte ou herança na casa de nosso pai?

ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו

15 Não nos considera ele como estranhas? Pois vendeu-nos e comeu todo o nosso dinheiro.

הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו

16 Porque toda a riqueza que Deus tirou de nosso pai é nossa e de nossos filhos; agora, pois, faze tudo o que Deus te tem dito.

כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר
אלהים אליך עשה

17 Então, se levantou Jacó, pondo os seus filhos e as suas mulheres sobre os camelos, 17ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים

18 e levou todo o seu gado e toda a sua fazenda que havia adquirido, o gado que possuía, que alcançara em Padã-Arã, para ir a Isaque, seu pai, à terra de Canaã.

וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם
לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען

19 E, havendo Labão ido a tosquiar as suas ovelhas, furtou Raquel os ídolos que seu pai tinha.

ולבן הלך לגזוז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה 19

20 E esquivou-se Jacó de Labão, o arameu, porque não lhe fez saber que fugia.

ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא 20

21 E fugiu ele com tudo o que tinha; e levantou-se, e passou o rio, e pôs o seu rosto para a montanha de Gileade.

ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד 21

22 E, no terceiro dia, foi anunciado a Labão que Jacó tinha fugido.

ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב 22

23 Então, tomou consigo os seus irmãos e atrás dele seguiu o seu caminho por sete dias; e alcançou -o na montanha de Gileade.

ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד 23

24 Veio, porém, Deus a Labão, o arameu, em sonhos, de noite, e disse-lhe Guarda-te, que não fales a Jacó nem bem nem mal.

ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלם הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב 24
מטוב עד רע

25 Alcançou, pois, Labão a Jacó. E armara Jacó a sua tenda naquela montanha; armou também Labão com os seus irmãos a sua na montanha de Gileade.

וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד 25

26 Então, disse Labão a Jacó Que fizeste, que te esquivaste de mim e levaste as minhas filhas como cativas pela espada?

ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנתי כשביות חרב 26

27 Por que fugiste ocultamente, e te esquivaste de mim, e não me fizeste saber, para que eu te enviasse com alegria, e com cânticos, e com tamboril, e com harpa?

למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתך 27
ובכנור

28 Também não me permitiste beijar os meus filhos e as minhas filhas. Loucamente, pois, agora andaste, fazendo assim.

ולא נטשתני לנשק לבני ולבנתי עתה הסכלת עשוי 28

29 Poder havia em minha mão para vos fazer mal, mas o Deus de vosso pai me falou ontem à noite, dizendo Guarda-te, que não fales a Jacó nem bem nem mal.

יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמר אלי לאמר השמר לך
מדבר עם יעקב משוב עד רע

30 E agora, se te querias ir embora, porquanto tinhas saudades de voltar à casa de teu pai, por que furtaste os meus deuses?

ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את אלהי

31 Então, respondeu Jacó e disse a Labão Porque temia; pois que dizia comigo se porventura me não arrebatarias as tuas filhas.

ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי

32 Com quem achares os teus deuses, esse não viva; reconhece diante de nossos irmãos o que é teu do que está comigo e toma-o para ti. Pois Jacó não sabia que Raquel os tinha furtado.

עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע
יעקב כי רחל גנבתם

33 Então, entrou Labão na tenda de Jacó, e na tenda de Léia, e na tenda de ambas as servas e não os achou; e, saindo da tenda de Léia, entrou na tenda de Raquel.

ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה
ויבא באהל רחל

34 Mas tinha tomado Raquel os ídolos, e os tinha posto na albarda de um camelo, e assentara-se sobre eles; e apalpou Labão toda a tenda e não os achou.

ורחל לקחה את התרפים ותשם בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל
האהל ולא מצא

35 E ela disse a seu pai Não se acenda a ira nos olhos de meu senhor, que não posso levantar-me diante da tua face; porquanto tenho o costume das mulheres. E ele procurou, mas não achou os ídolos.

ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי
ויחפש ולא מצא את התרפים

36 Então, irou-se Jacó e contendeu com Labão. E respondeu Jacó e disse a Labão Qual é a minha transgressão? Qual é o meu pecado, que tão furiosamente me tens perseguido?

ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי36

37 Havendo apalpado todos os meus móveis, que achaste de todos os móveis da tua casa? Põe-no aqui diante dos meus irmãos e teus irmãos; e que julguem entre nós ambos.

כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחייך ויכחיו37
בין שנינו

38 Estes vinte anos eu estive contigo, as tuas ovelhas e as tuas cabras nunca abortaram, e não comi os carneiros do teu rebanho.

זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי38

39 Não te trouxe eu o despedaçado; eu o pagava; o furtado de dia e o furtado de noite da minha mão o requerias.

טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה39

40 Estava eu de sorte que de dia me consumia o calor, e, de noite, a geada; e o meu sono foi-se dos meus olhos.

הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני40

41 Tenho estado agora vinte anos na tua casa; catorze te servi por tuas duas filhas e seis anos por teu rebanho; mas o meu salário tens mudado dez vezes.

זה לי עשרים שנה בביתך עבדתך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים41
בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים

42 Se o Deus de meu pai, o Deus de Abraão e o Temor de Isaque, não fora comigo, por certo me enviarias agora vazio. Deus atendeu à minha aflição e ao trabalho das minhas mãos e repreendeu-te ontem à noite.

לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי את עניי42
ואת יגיע כפי ראה אלהים ויכח אמש

43 Então, respondeu Labão e disse a Jacó Estas filhas são minhas filhas, e estes filhos são meus filhos, e este rebanho é o meu rebanho, e tudo o que vês meu é; e que farei, hoje, a estas minhas filhas ou aos filhos que tiveram?

ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה43
לי הוא ולבנותי מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו

44 Agora, pois, vem, e façamos concerto, eu e tu, que seja por testemunho entre mim e ti.

ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך44

45 Então, tomou Jacó uma pedra e erigiu-a por coluna.

ויקח יעקב אבן וירימה מצבה45

46 E disse Jacó a seus irmãos Ajuntai pedras. E tomaram pedras, e fizeram um montão, e comeram ali sobre aquele montão.

ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל46

47 E chamou-lhe Labão Jegar-Saaduta; porém Jacó chamou-lhe Galeede.

ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד47

48 Então, disse Labão Este montão seja, hoje, por testemunha entre mim e ti; por isso, se chamou o seu nome Galeede 48 ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך

49 e Mispa, porquanto disse Atente o SENHOR entre mim e ti, quando nós estivermos apartados um do outro.

והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו49

50 Se afligires as minhas filhas e se tomares mulheres além das minhas filhas, mesmo que ninguém esteja conosco, atenta que Deus é testemunha entre mim e ti.

אם תענה את בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך50

51 Disse mais Labão a Jacó Eis aqui este mesmo montão, e eis aqui esta coluna que levantei entre mim e ti.

ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך51

52 Este montão seja testemunha, e esta coluna seja testemunha de que eu não passarei este montão para lá e que tu não passarás este montão e esta coluna para cá, para mal.

עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה52

53 O Deus de Abraão e o Deus de Naor, o Deus de seu pai, julguem entre nós. E jurou Jacó pelo Temor de Isaque, seu pai.

אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק53

54 E sacrificou Jacó um sacrifício na montanha e convidou seus irmãos para comerem pão; e comeram pão e passaram a noite na montanha.

ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר54

55 E levantou-se Labão pela manhã, de madrugada, e beijou seus filhos e suas filhas, e abençoou-os; e partiu e voltou Labão ao seu lugar.

וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן למקמו 55

Bereshit - Gênesis 32

1 E foi também Jacó o seu caminho, e encontraram-no os anjos de Deus.

ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים

2 E Jacó disse, quando os viu Este é o exército de Deus. E chamou o nome daquele lugar Maanaim.

ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים

3 E enviou Jacó mensageiros diante da sua face a Esaú, seu irmão, à terra de Seir, território de Edom.

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום

4 E ordenou-lhes, dizendo Assim direis a meu senhor Esaú Assim diz Jacó, teu servo Como peregrino morei com Labão e me detive lá até agora.

ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה

5 E tenho bois, e jumentos, e ovelhas, e servos, e servas; e enviei para o anunciar a meu senhor, para que ache graça a teus olhos.

ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך

6 E os mensageiros tornaram a Jacó, dizendo Fomos a teu irmão Esaú; e também ele vem a encontrar-te, e quatrocentos varões com ele.

וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו

7 Então, Jacó temeu muito e angustiou-se; e repartiu em dois bandos o povo que com ele estava, e as ovelhas, e as vacas, e os camelos.

ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות

8 Porque dizia Se Esaú vier a um bando e o ferir, o outro bando escapará.

ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה

9 Disse mais Jacó Deus de meu pai Abraão e Deus de meu pai Isaque, ó SENHOR, que me disseste Torna à tua terra e à tua parentela, e far-te-ei bem;

ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך

10 menor sou eu que todas as beneficências e que toda a fidelidade que tiveste com teu servo; porque com meu cajado passei este Jordão e, agora, me tornei em dois bandos.

קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי אתה הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות

11 Livrame, peço-te, da mão de meu irmão, da mão de Esaú, porque o temo, para que porventura não venha e me fira e a mãe com os filhos.

הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני אם על בני

12 E tu o disseste Certamente te farei bem e farei a tua semente como a areia do mar, que, pela multidão, não se pode contar.

ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב

13 E passou ali aquela noite; e tomou, do que lhe veio à sua mão, um presente para seu irmão Esaú 13 וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו

14 duzentas cabras e vinte bodes; duzentas ovelhas e vinte carneiros; 14 עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים

15 trinta camelas de leite com suas crias, quarenta vacas e dez novilhos; vinte jumentas e dez jumentinhos.

15 גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים ועירם עשרה

16 E deu-o na mão dos seus servos, cada rebanho à parte, e disse a seus servos Passai adiante da minha face e ponde espaço entre rebanho e rebanho.

16 ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר עדר ובין עדר

17 E ordenou ao primeiro, dizendo Quando Esaú, meu irmão, te encontrar e te perguntar, dizendo De quem és, para onde vais, de quem são estes diante da tua face?

17 ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך

18 Então, dirás São de teu servo Jacó, presente que envia a meu senhor, a Esaú; e eis que ele mesmo vem também atrás de nós.

ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו

19 E ordenou também ao segundo, e ao terceiro, e a todos os que vinham atrás dos rebanhos, dizendo Conforme esta mesma palavra, falareis a Esaú, quando o achardes.

ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר 19
הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו

20 E direis também Eis que o teu servo Jacó vem atrás de nós. Porque dizia Eu o aplacarei com o presente que vai diante de mim e, depois, verei a sua face; porventura aceitará a minha face.

ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני 20
ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני

21 Assim, passou o presente diante da sua face; ele, porém, passou aquela noite no arraial.

ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה 21

22 E levantou-se aquela mesma noite, e tomou as suas duas mulheres, e as suas duas servas, e os seus onze filhos, e passou o vau de Jaboque.

ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו 22
ויעבר את מעבר יבק

23 E tomou-os e fê-los passar o ribeiro; e fez passar tudo o que tinha.

ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו 23

24 Jacó, porém, ficou só; e lutou com ele um varão, até que a alva subia.

ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר 24

25 E, vendo que não prevalecia contra ele, tocou a juntura de sua coxa; e se deslocou a juntura da coxa de Jacó, lutando com ele.

וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו 25

26 E disse Deixa-me ir, porque já a alva subiu. Porém ele disse Não te deixarei ir, se me não abençoares.

ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני 26

27 E disse-lhe Qual é o teu nome? E ele disse Jacó.

ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב 27

28 Então, disse Não se chamará mais o teu nome Jacó, mas Israel, pois, como príncipe, lutaste com Deus e com os homens e prevaleceste.

ויאמר לא יעקב עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים 28
ותוכל

29 E Jacó lhe perguntou e disse Dá-me, peço-te, a saber o teu nome. E disse Por que perguntas pelo meu nome? E abençoou-o ali.

וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם29

30 E chamou Jacó o nome daquele lugar Peniel, porque dizia Tenho visto a Deus face a face, e a minha alma foi salva.

ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי30

31 E saiu-lhe o sol, quando passou a Peniel; e manquejava da sua coxa.

ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו31

32 Por isso, os filhos de Israel não comem o nervo encolhido, que está sobre a juntura da coxa, até o dia de hoje, porquanto ele tocara a juntura da coxa de Jacó no nervo encolhido.

על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע32
בכף ירך יעקב בגיד הנשה

Bereshit - Gênesis 33

1 E levantou Jacó os olhos e olhou, e eis que vinha Esaú, e quatrocentos homens com ele. Então, repartiu os filhos entre Léia, e Raquel, e as duas servas.

וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על ללאה ועל רחל ועל שתי השפחות

2 E pôs as servas e seus filhos na frente e a Léia e a seus filhos, atrás; porém a Raquel e José, os derradeiros.

וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים

3 E ele mesmo passou adiante deles e inclinou-se à terra sete vezes, até que chegou a seu irmão.

והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו

4 Então, Esaú correu-lhe ao encontro e abraçou-o; e lançou-se sobre o seu pescoço e beijou-o; e choraram.

וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו

5 Depois, levantou os seus olhos, e viu as mulheres e os meninos, e disse Quem são estes contigo? E ele disse Os filhos que Deus graciosamente tem dado a teu servo.

וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך

6 Então, chegaram as servas, elas e os seus filhos, e inclinaram-se.

ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין

7 E chegou também Léia com seus filhos, e inclinaram-se; e, depois, chegaram José e Raquel e inclinaram-se.

ותגש גם לאה וילדיה וישתחו ואחר נגש יוסף ורחל וישתחו

8 E disse Esaú De que te serve todo este bando que tenho encontrado? E ele disse Para achar graça aos olhos de meu senhor.

ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני

9 Mas Esaú disse Eu tenho bastante, meu irmão; seja para ti o que tens.

ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך

10 Então, disse Jacó Não! Se, agora, tenho achado graça a teus olhos, peço-te que tomes o meu presente da minha mão, porquanto tenho visto o teu rosto, como se tivesse visto o rosto de Deus; e tomaste contentamento em mim.

ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי10
פניך כראת פני אלהים ותרצני

11 Toma, peço-te, a minha bênção, que te foi trazida; porque Deus graciosamente ma tem dado, e porque tenho de tudo. E instou com ele, até que a tomou.

קח נא את ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח11

12 E disse Caminhemos, e andemos; e eu partirei adiante de ti.

ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך12

13 Porém ele lhe disse Meu senhor sabe que estes filhos são tenros e que tenho comigo ovelhas e vacas de leite; se as afadigarem somente um dia, todo o rebanho morrerá.

ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד13
ומתו כל הצאן

14 Ora, passe o meu senhor diante da face de seu servo; e eu irei como guia pouco a pouco, conforme o passo do gado que está diante da minha face e conforme o passo dos meninos, até que chegue a meu senhor, em Seir.

יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל14
הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירה

15 E Esaú disse Deixarei logo contigo desta gente que está comigo. E ele disse Para que é isso? Basta que eu ache graça aos olhos de meu senhor.

ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני15
אדני

16 Assim, tornou Esaú aquele dia pelo seu caminho a Seir.

וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה16

17 Jacó, porém, partiu para Sucote, e edificou para si uma casa, e fez cabanas para o seu gado; por isso, chamou o nome daquele lugar Sucote.

ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות17

18 E chegou Jacó salvo à cidade de Siquém, que está na terra de Canaã, quando vinha de Padã-Arã; e fez o seu assento diante da cidade.

ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר18

19 E comprou uma parte do campo, em que estendera a sua tenda, da mão dos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de dinheiro.

ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה19

20 E levantou ali um altar e chamou-lhe Deus, o Deus de Israel.

ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל20

Bereshit - Gênesis 34

1 E saiu Diná, filha de Léia, que esta dera a Jacó, a ver as filhas da terra.

ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ

2 E Siquém, filho de Hamor, heveu, príncipe daquela terra, viu-a, e tomou-a, e deitou-se com ela, e humilhou-a.

וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה

3 E apegou-se a sua alma com Diná, filha de Jacó, e amou a moça, e falou afetuosamente à moça.

ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער

4 Falou também Siquém a Hamor, seu pai, dizendo Toma-me esta por mulher.

ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה

5 Quando Jacó ouviu que fora contaminada Diná, sua filha, estavam os seus filhos no campo com o gado; e calou-se Jacó até que viessem.

ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד
באם

6 E saiu Hamor, pai de Siquém, a Jacó, para falar com ele.

ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו

7 E vieram os filhos de Jacó do campo; e, ouvindo isso, entristeceram-se os varões e iraram-se muito, pois aquele fizera doidice em Israel, deitando-se com a filha de Jacó, o que não se devia fazer assim.

ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה
בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה

8 Então, falou Hamor com eles, dizendo A alma de Siquém, meu filho, está namorada da vossa filha; dai-lha, peçovos, por mulher.

וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה

9 Aparentai-vos conosco, dai-nos as vossas filhas e tomai as nossas filhas para vós; והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם

10 e habitareis conosco; e a terra estará diante da vossa face; habitai, e negociai nela, e tomai posseção nela.

10 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה והאחזו בה

11 E disse Siquém ao pai dela e aos irmãos dela Ache eu graça a vossos olhos e darei o que me disserdes.

11 ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן

12 Aumentai muito sobre mim o dote e a dádiva, e darei o que me disserdes; dai-me somente a moça por mulher.

12 הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה

13 Então, responderam os filhos de Jacó a Siquém e a Hamor, seu pai, enganosamente, e falaram, porquanto havia contaminado a Diná, sua irmã.

13 ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם

14 E disseram-lhes Não podemos fazer isso, que déssemos a nossa irmã a um varão não-circuncidado; porque isso seria uma vergonha para nós.

14 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה 14 כי חרפה הוא לנו

15 Nisso, porém, consentiremos a vós se fordes como nós, que se circuncide todo macho entre vós; 15 לכם כל זכר

16 então, dar-vos-emos as nossas filhas, e tomaremos nós as vossas filhas, e habitaremos convosco, e seremos um só povo.

16 ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לכם אחד

17 Mas, se não nos ouvirdes e não vos circuncidardes, tomaremos a nossa filha e ir-nos-emos.

17 ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו

18 E suas palavras foram boas aos olhos de Hamor e aos olhos de Siquém, filho de Hamor.

18 וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור

19 E não tardou o jovem em fazer isto; porque a filha de Jacó lhe agradava, e ele era o mais honrado de toda a casa de seu pai.

19 ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו

20 Vieram, pois, Hamor e Siquém, seu filho, à porta da sua cidade e falaram aos varões da sua cidade, dizendo 20 ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר

21 Estes varões são pacíficos conosco; portanto, habitarão nesta terra e negociarão nela; eis que a terra é larga de espaço diante da sua face; tomaremos nós as suas filhas por mulheres e lhes daremos as nossas filhas.

האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת21
ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם

22 Mas somente consentirão aqueles varões habitar conosco, para que sejamos um só povo, se todo macho entre nós se circuncidar, como eles são circuncidados.

אך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר22
כאשר הם נמלים

23 O seu gado, e as suas possessões, e todos os seus animais não serão nossos? Consintamos somente com eles, e habitarão conosco.

מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו23

24 E deram ouvidos a Hamor e a Siquém, seu filho, todos os que saíam da porta da cidade; e foi circuncidado todo macho, de todos os que saíam pela porta da sua cidade.

וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער24
עירו

25 E aconteceu que, ao terceiro dia, quando estavam com a mais violenta dor, dois filhos de Jacó, Simeão e Levi, irmãos de Diná, tomaram cada um a sua espada, e entraram afoitamente na cidade, e mataram todo macho.

ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש25
חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר

26 Mataram também a fio de espada a Hamor, e a seu filho Siquém; e tomaram Diná da casa de Siquém e saíram.

ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו26

27 Vieram os filhos de Jacó aos mortos e saquearam a cidade, porquanto haviam contaminado a sua irmã.

בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם27

28 As suas ovelhas, e as suas vacas, e os seus jumentos, e o que na cidade e o que no campo havia tomaram; 28 את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת
אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו

29 e toda a sua fazenda, e todos os seus meninos, e as suas mulheres levaram presos e despojaram-nos de tudo o que havia em casa.

ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית29

30 Então, disse Jacó a Simeão e a Levi Tendes-me turbado, fazendo-me cheirar mal entre os moradores desta terra, entre os cananeus e ferezeus; sendo eu pouco povo em número, ajuntar-se-ão, e ficarei destruído, eu e minha casa.

ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הארץ בכנעני30
ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי

31 E eles disseram Faria, pois, ele a nossa irmã, como a uma prostituta?

ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו31

Bereshit - Gênesis 35

1 Depois, disse Deus a Jacó Levanta-te, sobe a Betel e habita ali; faz ali um altar ao Deus que te apareceu quando fugiste diante da face de Esaú, teu irmão.

ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברוך מפני עשו אחיך

2 Então, disse Jacó à sua família e a todos os que com ele estavam Tirai os deuses estranhos que há no meio de vós, e purificai-vos, e mudai as vossas vestes.

ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתכם והטהרו והחליפו שמלתיכם

3 E levantemo-nos e subamos a Betel; e ali farei um altar ao Deus que me respondeu no dia da minha angústia e que foi comigo no caminho que tenho andado.

ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי

4 Então, deram a Jacó todos os deuses estranhos que tinham em suas mãos e as arrecadas que estavam em suas orelhas; e Jacó os escondeu debaixo do carvalho que está junto a Siquém.

ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם

5 E partiram; e o terror de Deus foi sobre as cidades que estavam ao redor deles, e não seguiram após os filhos de Jacó.

ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבתיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב

6 Assim, chegou Jacó a Luz, que está na terra de Canaã (esta é Betel), ele e todo o povo que com ele havia.

ויבא יעקב לזוה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו

7 E edificou ali um altar e chamou aquele lugar El-Betel, porquanto Deus ali se lhe tinha manifestado quando fugia diante da face de seu irmão.

ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו

8 E morreu Débora, a ama de Rebeca, e foi sepultada ao pé de Betel, debaixo do carvalho cujo nome chamou Alom-Bacute.

ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות

9 E apareceu Deus outra vez a Jacó, vindo de Padã-Arã, e abençoou-o.

וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו

10 E disse-lhe Deus O teu nome é Jacó; não se chamará mais o teu nome Jacó, mas Israel será o teu nome. E chamou o seu nome Israel.

ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל

11 Disse-lhe mais Deus Eu sou o Deus Todo-poderoso; frutifica e multiplica-te; uma nação e multidão de nações sairão de ti, e reis procederão de ti.

ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלצין יצאו

12 E te darei a ti a terra que tenho dado a Abraão e a Isaque e à tua semente depois de ti darei a terra.

ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ

13 E Deus subiu dele, do lugar onde falara com ele.

ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו

14 E Jacó pôs uma coluna no lugar onde falara com ele, uma coluna de pedra; e derramou sobre ela uma libação e deitou sobre ela azeite.

ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן

15 E chamou Jacó o nome daquele lugar, onde Deus falara com ele, Betel.

ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל

16 Partiram de Betel, e, havendo ainda um pequeno espaço de terra para chegar a Efrata, teve um filho Raquel e teve trabalho em seu parto.

ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה

17 E aconteceu que, tendo ela trabalho em seu parto, lhe disse a parteira Não temas, porque também este filho terás.

ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן

18 E aconteceu que, saindo-se-lhe a alma (porque morreu), chamou o seu nome Benoni; mas seu pai o chamou Benjamim.

ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין 18

19 Assim, morreu Raquel e foi sepultada no caminho de Efrata; esta é Belém.

ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם 19

20 E Jacó pôs uma coluna sobre a sua sepultura; esta é a coluna da sepultura de Raquel até o dia de hoje.

ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום 20

21 Então, partiu Israel e estendeu a sua tenda além de Migdal-Éder.

ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עד 21

22 E aconteceu que, habitando Israel naquela terra, foi Rúben e deitou-se com Bila, concubina de seu pai; e Israel soube-o. E eram doze os filhos de Jacó ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו 22 וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר

23 os filhos de Léia Rúben, o primogênito de Jacó, depois Simeão e Levi, Judá, Issacar e Zebulom; 23 ויהודה ולוי ושמעון וראובן וישמעאל ויהיו בני יעקב שנים עשר וישכר וזבלון

24 os filhos de Raquel José e Benjamim; 24 בני רחל יוסף ובנימין

25 os filhos de Bila, serva de Raquel Dã e Naftali; 25 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי ונפתלי

26 os filhos de Zilpa, serva de Léia Gade e Aser. Estes são os filhos de Jacó, que lhe nasceram em Padã-Arã.

ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם 26

27 E Jacó veio a Isaque, seu pai, a Manre, a Quiriate-Arba (que é Hebrom), onde peregrinaram Abraão e Isaque.

ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבעה הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק 27

28 E foram os dias de Isaque cento e oitenta anos.

ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה 28

29 E Isaque expirou, e morreu, e foi recolhido aos seus povos, velho e farto de dias; e Esaú e Jacó, seus filhos, o sepultaram.

ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו 29

Bereshit - Gênesis 36

1 E estas são as gerações de Esaú (que é Edom).

ואלה תלדות עשו הוא אדום1

2 Esaú tomou suas mulheres das filhas de Canaã Ada, filha de Elom, heteu; Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, heveu; 2 עשו לקח את נשיו מבנות2
כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי

3 e Basemate, filha de Ismael, irmã de Nebaiote.

ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות3

4 E Ada teve de Esaú a Elifaz; e Basemate teve a Reuel; 4 ותלד עדה לעשו4
את אליפז ובשמת ילדה את רעואל

5 e Oolibama teve a Jeús, e Jalão, e Corá; estes são os filhos de Esaú, que lhe nasceram na terra de Canaã.

5 ואהליבמה ילדה את יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ5
כנען

6 E Esaú tomou suas mulheres, e seus filhos, e suas filhas, e todas as almas de sua casa, e seu gado, e todos os seus animais, e toda a sua fazenda, que havia adquirido na terra de Canaã; e foi-se a outra terra de diante da face de Jacó, seu irmão.

6 ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל7
בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו

7 Porque a fazenda deles era muita para habitarem juntos; e a terra de suas peregrinações não os podia sustentar por causa de seu gado.

7 כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם8

8 Portanto, Esaú habitou na montanha de Seir; Esaú é Edom.

וישב עשו בהר שעיר הוא אדום8

9 Estas, pois, são as gerações de Esaú, pai dos edomitas, na montanha de Seir.

ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר9

10 Estes são os nomes dos filhos de Esaú Elifaz, filho de Ada, mulher de Esaú; Reuel, filho de Basemate, mulher de Esaú.

אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו10

11 E os filhos de Elifaz foram Temã, Omar, Zefô, Gaetã e Quenaz.

ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז

12 E Timna era concubina de Elifaz, filho de Esaú, e teve de Elifaz a Amaleque; estes são os filhos de Ada, mulher de Esaú.

ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו

13 E estes foram os filhos de Reuel Naate, Zerá, Samá e Mizá; estes foram os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו

14 E estes foram os filhos de Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, mulher de Esaú; e deu a Esaú Jeús, Jalão e Corá.

ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש ואת קרח יעלם ואת קרח

15 Estes são os príncipes dos filhos de Esaú; os filhos de Elifaz, o primogênito de Esaú, foram o príncipe Temã, o príncipe Omar, o príncipe Zefô, o príncipe Quenaz, 15 אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז

16 o príncipe Corá, o príncipe Gaetã, o príncipe Amaleque; estes são os príncipes de Elifaz, na terra de Edom; estes são os filhos de Ada.

אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה

17 E estes são os filhos de Reuel, filho de Esaú o príncipe Naate, o príncipe Zerá, o príncipe Samá, o príncipe Mizá; estes são os príncipes de Reuel, na terra de Edom; estes são os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו

18 E estes são os filhos de Oolibama, mulher de Esaú o príncipe Jeús, o príncipe Jalão, o príncipe Corá; estes são os príncipes de Oolibama, filha de Aná e mulher de Esaú.

ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעיש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו

19 Estes são os filhos de Esaú, e estes são seus príncipes; ele é Edom.

אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום

20 Estes são os filhos de Seir, horeu, moradores daquela terra Lotã, Sobal, Aלה בני שעיר החרי ישבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה

21 Disom, Eser e Disã; estes são os príncipes dos horeus, filhos de Seir, na terra de Edom.

ודשון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום21

22 E os filhos de Lotã foram Hori e Homã; e a irmã de Lotã era Timna.

ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע22

23 Estes são os filhos de Sobal Alvã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã.

ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם23

24 E estes são os filhos de Zibeão Aiá e Aná; este é o Aná que achou as caldas no deserto, quando apascentava os jumentos de Zibeão, seu pai.

ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימם במדבר ברעתו את24
החמרים לצבעון אביו

25 E estes são os filhos de Aná Disom e Oolibama, a filha de Aná.

ואלה בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה25

26 E estes são os filhos de Disom Hendã, Esbã, Itrã e Querã.

ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן26

27 Estes são os filhos de Eser Bilã, Zaavã e Acã.

אלה בני אצר בלהן וזעון ועקן27

28 Estes são os filhos de Disã Uz e Arã.

אלה בני דישן עוז וארן28

29 Estes são os príncipes dos horeus o príncipe Lotã, o príncipe Sobal, o príncipe Zibeão, o príncipe Aná, 29
אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל29
אלוף צבעון אלוף ענה

30 o príncipe Disom, o príncipe Eser, o príncipe Disã; estes são os príncipes dos horeus, segundo seus príncipes, na terra de Seir.

אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ שעיר30

31 E estes são os reis que reinaram na terra de Edom, antes que reinasse rei algum sobre os filhos de Israel.

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל31

32 Reinou, pois, em Edom Belá, filho de Beor, e o nome da sua cidade foi Dinabá.

וימלך באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה32

33 E morreu Belá; e Jobabe, filho de Zerá, de Bozra, reinou em seu lugar.

וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה33

34 E morreu Jobabe; e Husão, da terra dos temanitas, reinou em seu lugar.

וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני34

35 E morreu Husão, e em seu lugar reinou Hadade, filho de Bedade, o que feriu a Midiã no campo de Moabe; e o nome da sua cidade foi Avite.

וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית35

36 E morreu Hadade; e Samlá, de Masreca, reinou em seu lugar.

וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה36

37 E morreu Samlá; e Saul, de Reobote do rio, reinou em seu lugar.

וימת שאול וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר37

38 E morreu Saul; e Baal-Hanã, filho de Acbor, reinou em seu lugar.

וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור38

39 E morreu Baal-Hanã, filho de Acbor; e Hadar reinou em seu lugar; o nome da sua cidade foi Paú; e o nome de sua mulher foi Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל39
בת מטרד בת מי זהב

40 E estes são os nomes dos príncipes de Esaú, segundo as suas gerações, segundo os seus lugares, pelos seus nomes o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete, 40 o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom, 41 o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar, 42 o príncipe Magdiel, o príncipe Irã; estes são os príncipes de Edom, segundo as suas habitações, na terra da sua possessão; este é Esaú, pai de Edom.

אלוף אהליבמה41, o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom, 41 o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar, 42 o príncipe Magdiel, o príncipe Irã; estes são os príncipes de Edom, segundo as suas habitações, na terra da sua possessão; este é Esaú, pai de Edom.

אלוף קנו אלוף42, o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar, 42 o príncipe Magdiel, o príncipe Irã; estes são os príncipes de Edom, segundo as suas habitações, na terra da sua possessão; este é Esaú, pai de Edom.

43 o príncipe Magdiel, o príncipe Irã; estes são os príncipes de Edom, segundo as suas habitações, na terra da sua possessão; este é Esaú, pai de Edom.

אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלוף אדום למשבתם בארץ אחזתם הוא עשו43
אבי אדום

Bereshit - Gênesis 37

1 E Jacó habitou na terra das peregrinações de seu pai, na terra de Canaã.

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען

2 Estas são as gerações de Jacó Sendo José de dezessete anos, apascentava as ovelhas com seus irmãos; e estava este jovem com os filhos de Bila e com os filhos de Zilpa, mulheres de seu pai; e José trazia uma má fama deles a seu pai.

אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם

3 E Israel amava a José mais do que a todos os seus filhos, porque era filho da sua velhice; e fez-lhe uma túnica de várias cores.

וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים

4 Vendo, pois, seus irmãos que seu pai o amava mais do que a todos os seus irmãos, aborreceram-no e não podiam falar com ele pacificamente.

ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם

5 Sonhou também José um sonho, que contou a seus irmãos; por isso, o aborreciam ainda mais.

ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו

6 E disselles Ouvi, peçovos, este sonho, que tenho sonhado ויאמר אליהם
שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי

7 Eis que estávamos atando molhos no meio do campo, e eis que o meu molho se levantava e também ficava em pé; e eis que os vossos molhos o rodeavam e se inclinavam ao meu molho.

והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי

8 Então, lhe disseram seus irmãos Tu, pois, deveras reinarás sobre nós? Tu deveras terás domínio sobre nós? Por isso, tanto mais o aborreciam por seus sonhos e por suas palavras.

ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו עלם חלמתי ועל דבריו

9 E sonhou ainda outro sonho, e o contou a seus irmãos, e disse Eis que ainda sonhei um sonho; e eis que o sol, e a lua, e onze estrelas se

inclinavam a mim.

9 ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש 9
והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי

10 E, contando-o a seu pai e a seus irmãos, repreendeu-o seu pai e disse-lhe
Que sonho é este que sonhaste? Porventura viremos eu, e tua mãe, e teus
irmãos a inclinar-nos perante ti em terra?

10 ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמתי 10
הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחוות לך ארצה

11 Seus irmãos, pois, o invejavam; seu pai, porém, guardava este negócio
no seu coração.

11 ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר 11

12 E seus irmãos foram apascentar o rebanho de seu pai, junto de Siquém.

12 וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם 12

13 Disse, pois, Israel a José Não apascentam os teus irmãos junto de
Siquém? Vem, e enviar-te-ei a eles. E ele lhe disse Eis-me aqui.

13 ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו 13
הנני

14 E ele lhe disse Ora, vai, e vê como estão teus irmãos e como está o
rebanho, e traze-me resposta. Assim, o enviou do vale de Hebrom, e José
veio a Siquém.

14 ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשבני דבר וישלחהו 14
מעמק חברון ויבא שכמה

15 E achou-o um varão, porque ele andava errado pelo campo, e perguntou-
lhe o varão, dizendo Que procuras?

15 וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש 15

16 E ele disse Procuro meus irmãos; dize-me, peço-te, onde eles
apascentam.

16 ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים 16

17 E disse aquele varão Foram-se daqui, porque ouvi-lhes dizer Vamos a
Dotã. José, pois, seguiu seus irmãos e achou-os em Dotã.

17 ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו 17
וימצאם בדתן

18 E viram-no de longe e, antes que chegasse a eles, conspiraram contra
ele, para o matarem.

ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו18

19 E disseram uns aos outros Eis lá vem o sonhador-mor!

ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלזה בא19

20 Vinde, pois, agora, e matemo-lo, e lancemo-lo numa destas covas, e diremos Uma besta-fera o comeu; e veremos que será dos seus sonhos.

ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה20 יהיו חלמתי

21 E, ouvindo-o Rúben, livrou-o das suas mãos e disse Não lhe tiremos a vida.

וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש21

22 Também lhes disse Rúben Não derrameis sangue; lançai-o nesta cova que está no deserto e não lanceis mãos nele; para livrá-lo das suas mãos e para torná-lo a seu pai.

ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד22 אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו

23 E aconteceu que, chegando José a seus irmãos, tiraram a José a sua túnica, a túnica de várias cores que trazia.

ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר23 עליו

24 E tomaram-no e lançaram-no na cova; porém a cova estava vazia, não havia água nela.

ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים24

25 Depois, assentaram-se a comer pão, e levantaram os olhos, e olharam, e eis que uma companhia de ismaelitas vinha de Gileade; e seus camelos traziam especiarias, e bálsamo, e mirra; e iam levar isso ao Egito.

וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד25 וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה

26 Então, Judá disse aos seus irmãos Que proveito haverá em que matemos a nosso irmão e escondamos a sua morte?

ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו26

27 Vinde, e vendamo-lo a estes ismaelitas; e não seja nossa mão sobre ele, porque ele é nosso irmão, nossa carne. E seus irmãos obedeceram.

לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו27

28 Passando, pois, os mercadores midianitas, tiraram, e alçaram a José da cova, e venderam José por vinte moedas de prata aos ismaelitas, os quais levaram José ao Egito.

ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף 28
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה

29 Tornando, pois, Rúben à cova, eis que José não estava na cova; então, rasgou as suas vestes, 29 וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו 29

30 e tornou a seus irmãos, e disse O moço não aparece; e, eu, aonde irei?

וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא 30

31 Então, tomaram a túnica de José, e mataram um cabrito, e tingiram a túnica no sangue.

ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם 31

32 E enviaram a túnica de várias cores, e fizeram levá-la a seu pai, e disseram Temos achado esta túnica; conhece agora se esta será ou não a túnica de teu filho.

וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת 32
בנך הוא אם לא

33 E conheceu-a e disse É a túnica de meu filho; uma besta-fera o comeu, certamente foi despedaçado José.

ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף 33

34 Então, Jacó rasgou as suas vestes, e pôs pano de saco sobre os seus lombos, e lamentou a seu filho muitos dias.

ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים 34

35 E levantaram-se todos os seus filhos e todas as suas filhas, para o consolarem; recusou, porém, ser consolado e disse Na verdade, com choro hei de descer ao meu filho até à sepultura. Assim, o chorou seu pai.

ויקמו כל בניו וכל בנתיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה 35
ויבך אתו אביו

36 E os midianitas venderam-no no Egito a Potifar, eunuco de Faraó, capitão da guarda.

והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים 36

Figura 3 - Gênesis 37:24 - E tomaram-no e lançaram-no na cova; porém a cova estava vazia, não havia água nela.

1 E aconteceu, no mesmo tempo, que Judá desceu de entre seus irmãos e entrou na casa de um varão de Adulão, cujo nome era Hira.

ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה

2 E viu Judá ali a filha de um varão cananeu, cujo nome era Sua; e tomou-a e entrou a ela.

וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה

3 E ela concebeu e teve um filho; e chamou o seu nome Er.

ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער

4 E tornou a conceber, e teve um filho, e chamou o seu nome Onã.

ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן

5 E continuou ainda, e teve um filho, e chamou o seu nome Selá; e ele estava em Quezibe quando ela o teve.

ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו

6 Judá, pois, tomou uma mulher para Er, o seu primogênito; e o seu nome era Tamar.

ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר

7 Er, porém, o primogênito de Judá, era mau aos olhos do SENHOR, pelo que o SENHOR o matou.

ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה

8 Então, disse Judá a Onã Entra à mulher do teu irmão, e casa-te com ela, e suscita semente a teu irmão.

ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך

9 Onã, porém, soube que essa semente não havia de ser para ele; e aconteceu que, quando entrava à mulher de seu irmão, derramava-a na terra, para não dar semente a seu irmão.

וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו

10 E o que fazia era mau aos olhos do SENHOR, pelo que também o matou.

וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו

11 Então, disse Judá a Tamar, sua nora Fica-te viúva na casa de teu pai, até que Selá, meu filho, seja grande. Porquanto disse Para que, porventura, não morra também este, como seus irmãos. Assim, foi-se Tamar e ficou-se na casa de seu pai.

ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן 11
ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה

12 Passando-se, pois, muitos dias, morreu a filha de Sua, mulher de Judá; e, depois, se consolou Judá e subiu aos tosquiadores das suas ovelhas, em Timna, ele e Hira, seu amigo, o adulamita.

וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזוי צאנו הוא 12
וחירה רעהו העדלמי תמנתה

13 E deram aviso a Tamar, dizendo Eis que teu sogro sobe a Timna, a tosquiar as suas ovelhas.

ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגו צאנו 13

14 Então, ela tirou de sobre si as vestes da sua viuvez, e cobriu-se com o véu, e disfarçou-se, e assentou-se à entrada das duas fontes que estão no caminho de Timna; porque via que Selá já era grande, e ela lhe não fora dada por mulher.

ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על 14
דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה

15 E, vendo-a Judá, teve-a por uma prostituta; porque ela havia coberto o seu rosto.

ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה 15

16 E dirigiu-se para ela no caminho e disse Vem, peço-te, deixa-me entrar a ti. Porquanto não sabia que era sua nora; e ela disse Que darás, para que entres a mim?

ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה 16
תתן לי כי תבוא אלי

17 E ele disse Eu te enviarei um cabrito do rebanho. E ela disse Dás-me penhor até que o envies?

ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך 17

18 Então, ele disse Que penhor é que te darei? E ela disse O teu selo, e o teu lenço, e o cajado que está em tua mão. O que ele lhe deu, e entrou a ela; e ela concebeu dele.

ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה 18
ויבא אליה ותהר לו

19 E ela levantou-se, e foi-se, e tirou de sobre si o seu véu, e vestiu as vestes da sua viuvez.

ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה 19

20 E Judá enviou o cabrito por mão do seu amigo, o adulamita, para tomar o penhor da mão da mulher; porém não a achou.

וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא 20
מצאה

21 E perguntou aos homens daquele lugar, dizendo Onde está a prostituta que estava no caminho junto às duas fontes? E disseram Aqui não esteve prostituta alguma.

וישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא 21
היתה בזה קדשה

22 E voltou a Judá e disse Não a achei; e também disseram os homens daquele lugar Aqui não esteve prostituta.

וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה 22

23 Então, disse Judá Tome -o ela, para que porventura não venhamos a cair em desprezo; eis que tenho enviado este cabrito, mas tu não a achaste.

ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה 23

24 E aconteceu que, quase três meses depois, deram aviso a Judá, dizendo Tamar, tua nora, adulterou e eis que está pejada do adultério. Então, disse Judá Tirai-a fora para que seja queimada.

ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים 24
ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף

25 E, tirando-a fora, ela mandou dizer a seu sogro Do varão de quem são estas coisas eu concebi. E ela disse mais Conhece, peço-te, de quem é este selo, e estes lenços, e este cajado.

הוא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר 25
הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה

26 E conheceu-os Judá e disse Mais justa é ela do que eu, porquanto não a tenho dado a Selá, meu filho. E nunca mais a conheceu.

ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה 26

27 E aconteceu, ao tempo de dar à luz, que havia gêmeos em seu ventre.

ויהי בעת לדתה והנה תאומים בכטנה27

28 E aconteceu, dando à luz, que um pôs fora a mão, e a parteira tomou-a e atou em sua mão um fio roxo, dizendo Este saiu primeiro.

ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה28

29 Mas aconteceu que, tornando ele a recolher a sua mão, eis que saiu o seu irmão; e ela disse Como tens tu rompido? Sobre ti é a rotura. E chamaram o seu nome Perez.

ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ29

30 E depois saiu o seu irmão, em cuja mão estava o fio roxo; e chamaram o seu nome Zerá.

ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח30

Bereshit - Gênesis 39

1 E José foi levado ao Egito, e Potifar, eunuco de Faraó, capitão da guarda, varão egípcio, comprou-o da mão dos ismaelitas que o tinham levado lá.

ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד
הישמעאלים אשר הורדהו שמה

2 E o SENHOR estava com José, e foi varão próspero; e estava na casa de seu senhor egípcio.

ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי

3 Vendo, pois, o seu senhor que o SENHOR estava com ele e que tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava em sua mão, וירא אדניו כי יהוה אתו, וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו

4 José achou graça a seus olhos e servia-o; e ele o pôs sobre a sua casa e entregou na sua mão tudo o que tinha.

וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו

5 E aconteceu que, desde que o pusera sobre a sua casa e sobre tudo o que tinha, o SENHOR abençoou a casa do egípcio por amor de José; e a bênção do SENHOR foi sobre tudo o que tinha, na casa e no campo.

ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל
יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה

6 E deixou tudo o que tinha na mão de José, de maneira que de nada sabia do que estava com ele, a não ser do pão que comia. E José era formoso de aparência e formoso à vista.

ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי
יוסף יפה תאר ויפה מראה

7 E aconteceu, depois destas coisas, que a mulher de seu senhor pôs os olhos em José e disse Deita-te comigo.

ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי

8 Porém ele recusou e disse à mulher do seu senhor Eis que o meu senhor não sabe do que há em casa comigo e entregou em minha mão tudo o que tem.

וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו נתן בידי

9 Ninguém há maior do que eu nesta casa, e nenhuma coisa me vedou, senão a ti, porquanto tu és sua mulher; como, pois, faria eu este tamanho mal e pecaria contra Deus?

איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים

10 E aconteceu que, falando ela cada dia a José, e não lhe dando ele ouvidos para deitar-se com ela e estar com ela, 10 ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה

11 sucedeu, num certo dia, que veio à casa para fazer o seu serviço; e nenhum dos da casa estava ali.

ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית

12 E ela lhe pegou pela sua veste, dizendo Deita-te comigo. E ele deixou a sua veste na mão dela, e fugiu, e saiu para fora.

ותתפשטהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידי וינס ויצא החוצה

13 E aconteceu que, vendo ela que deixara a sua veste em sua mão e fugira para fora, 13 ויהי כראותה כי עזב בגדו בידי וינס החוצה

14 chamou os homens de sua casa e falou-lhes, dizendo Vede, trouxe-nos o varão hebreu para escarnecer de nós; entrou até mim para deitar-se comigo, e eu gritei com grande voz.

ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול

15 E aconteceu que, ouvindo ele que eu levantava a minha voz e gritava, deixou a sua veste comigo, e fugiu, e saiu para fora.

ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה

16 E ela pôs a sua veste perto de si, até que o seu senhor veio à sua casa.

ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו

17 Então, falou-lhe conforme as mesmas palavras, dizendo Veio a mim o servo hebreu, que nos trouxeste para escarnecer de mim.

ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי

18 E aconteceu que, levantando eu a minha voz e gritando, ele deixou a sua veste comigo e fugiu para fora.

ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה

19 E aconteceu que, ouvindo o seu senhor as palavras de sua mulher, que lhe falava, dizendo Conforme estas mesmas palavras me fez teu servo, a sua ira se acendeu.

ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי 19
עבדך ויחר אפו

20 E o senhor de José o tomou e o entregou na casa do cárcere, no lugar onde os presos do rei estavam presos; assim, esteve ali na casa do cárcere.

ויהי יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסורי המלך אסורים ויהי 20
שם בבית הסהר

21 O SENHOR, porém, estava com José, e estendeu sobre ele a sua benignidade, e deu-lhe graça aos olhos do carcereiro-mor.

ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיניו שר בית הסהר 21

22 E o carcereiro-mor entregou na mão de José todos os presos que estavam na casa do cárcere; e ele fazia tudo o que se fazia ali.

ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר 22
עשים שם הוא היה עשה

23 E o carcereiro-mor não teve cuidado de nenhuma coisa que estava na mão dele, porquanto o SENHOR estava com ele; e tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava.

אין שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה 23
יהוה מצליח

Bereshit - Gênesis 40

1 E aconteceu, depois destas coisas, que pecaram o copeiro do rei do Egito e o padeiro contra o seu senhor, o rei do Egito.

ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים

2 E indignou-se Faraó muito contra os seus dois eunucos, contra o copeiro-mor e contra o padeiro-mor.

ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים

3 E entregou-os à prisão, na casa do capitão da guarda, na casa do cárcere, no lugar onde José estava preso.

ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם

4 E o capitão da guarda pô-los a cargo de José, para que os servisse; e estiveram muitos dias na prisão.

ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר

5 E ambos sonharam um sonho, cada um seu sonho na mesma noite; cada um conforme a interpretação do seu sonho, o copeiro e o padeiro do rei do Egito, que estavam presos na casa do cárcere.

ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר

6 E veio José a eles pela manhã e olhou para eles, e eis que estavam turbados.

ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים

7 Então, perguntou aos eunucos de Faraó, que com ele estavam no cárcere da casa de seu senhor, dizendo Por que estão, hoje, tristes os vossos semblantes?

וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום

8 E eles lhe disseram Temos sonhado um sonho, e ninguém há que o interprete. E José disselhes Não são de Deus as interpretações? Contai-mo, peçovos.

ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים8 ספרו נא לי

9 Então, contou o copeiro-mor o seu sonho a José e disse-lhe Eis que em meu sonho havia uma vide diante da minha face.

ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני

10 E, na vide, três sarmentos, e ela estava como que brotando; a sua flor saía, e os seus cachos amadureciam em uvas.

ובגפן שלשה שריגם והיא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים10

11 E o copo de Faraó estava na minha mão; e eu tomava as uvas, e as espremia no copo de Faraó, e dava o copo na mão de Faraó.

וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס11 על כף פרעה

12 Então, disse-lhe José Esta é a sua interpretação os três sarmentos são três dias; 12 ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם12

13 dentro ainda de três dias, Faraó levantará a tua cabeça e te restaurará ao teu estado, e darás o copo de Faraó na sua mão, conforme o costume antigo, quando eras seu copeiro.

בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו13 כמשפט הראשון אשר היית משקהו

14 Porém lembra-te de mim, quando te for bem; e rogo-te que uses comigo de compaixão, e que faças menção de mim a Faraó, e faze-me sair desta casa; 14 כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל14 פרעה והוצאתני מן הבית הזה

15 porque, de fato, fui roubado da terra dos hebreus; e tampouco aqui nada tenho feito, para que me pusessem nesta cova.

כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור15

16 Vendo, então, o padeiro-mor que tinha interpretado bem, disse a José Eu também sonhava, e eis que três cestos brancos estavam sobre a minha cabeça; 16 וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה16 שלשה סלי חרי על ראשי

17 e, no cesto mais alto, havia de todos os manjares de Faraó, obra de padeiro; e as aves os comiam do cesto de sobre a minha cabeça.

ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי17

18 Então, respondeu José e disse Esta é a sua interpretação os três cestos são três dias; 18 ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם 18

19 dentro ainda de três dias, Faraó levantará a tua cabeça sobre ti e te pendurará num madeiro, e as aves comerão a tua carne de sobre ti.

19 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך

20 E aconteceu, ao terceiro dia, o dia do nascimento de Faraó, que fez um banquete a todos os seus servos; e levantou a cabeça do copeiro-mor e a cabeça do padeiro-mor, no meio dos seus servos.

20 ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש 20 שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו

21 E fez tornar o copeiro-mor ao seu ofício de copeiro, e este deu o copo na mão de Faraó.

21 וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה 21

22 Mas ao padeiro-mor enforcou, como José havia interpretado.

22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף 22

23 O copeiro-mor, porém, não se lembrou de José; antes, se esqueceu dele.

23 ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו 23

Bereshit - Gênesis 41

1 E aconteceu que, ao fim de dois anos inteiros, Faraó sonhou e eis que estava em pé junto ao rio.

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר

2 E eis que subiam do rio sete vacas, formosas à vista e gordas de carne, e pastavam no prado.

והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר ותרעינה באחו

3 E eis que subiam do rio após elas outras sete vacas, feias à vista e magras de carne, e paravam junto às outras vacas na praia do rio.

והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר

4 E as vacas feias à vista e magras de carne comiam as sete vacas formosas à vista e gordas. Então, acordou Faraó.

ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה

5 Depois, dormiu e sonhou outra vez, e eis que brotavam de um mesmo pé sete espigas cheias e boas.

ויישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות

6 E eis que sete espigas miúdas e queimadas do vento oriental brotavam após elas.

והנה שבע שבלים דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן

7 E as espigas miúdas devoravam as sete espigas grandes e cheias. Então, acordou Faraó, e eis que era um sonho.

ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום

8 E aconteceu que, pela manhã, o seu espírito perturbou-se, e enviou e chamou todos os adivinhadores do Egito e todos os seus sábios; e Faraó contou-lhes os seus sonhos, mas ninguém havia que os interpretasse a Faraó.

ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר8
פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה

9 Então, falou o copeiro-mor a Faraó, dizendo Dos meus pecados me lembro hoje.

וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום9

10 Estando Faraó mui indignado contra os seus servos e pondo-me sob prisão na casa da guarda, a mim e ao padeiro-mor, 10
פרעה קצף על עבדיו10 ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים

11 então, sonhamos um sonho na mesma noite, eu e ele, cada um conforme a interpretação do seu sonho sonhamos.

ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו11

12 E estava ali conosco um jovem hebreu, servo do capitão da guarda, e contamos-lhos, e interpretou-nos os nossos sonhos, a cada um interpretou conforme o seu sonho.

ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש12
כחלמו פתר

13 E como ele nos interpretou, assim mesmo foi feito a mim me fez tornar ao meu estado, e a ele fez enforcar.

ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה13

14 Então, enviou Faraó e chamou a José, e o fizeram sair logo da cova; e barbeou-se, e mudou as suas vestes, e veio a Faraó.

וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל14
פרעה

15 E Faraó disse a José Eu sonhei um sonho, e ninguém há que o interprete; mas de ti ouvi dizer que, quando ouves um sonho, o interpretas.

ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר15
תשמע חלום לפתר אתו

16 E respondeu José a Faraó, dizendo Isso não está em mim; Deus dará resposta de paz a Faraó.

ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה16

17 Então, disse Faraó a José Eis que em meu sonho estava eu em pé na praia do rio.

וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר17

18 E eis que subiam do rio sete vacas gordas de carne e formosas à vista e pastavam no prado.

והנה מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו18

19 E eis que outras sete vacas subiam após estas, muito feias à vista e magras de carne; não tenho visto outras tais, quanto à fealdade, em toda a terra do Egito.

והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא19
ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים לרע

20 E as vacas magras e feias comiam as primeiras sete vacas gordas; 20
ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות

21 e entravam em suas entranhas, mas não se conhecia que houvessem entrado em suas entranhas, porque o seu aspecto era feio como no princípio. Então, acordei.

ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ21

22 Depois, vi em meu sonho, e eis que de um mesmo pé subiam sete espigas cheias e boas.

וארא בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאת וטבות22

23 E eis que sete espigas secas, miúdas e queimadas do vento oriental brotavam após elas.

והנה שבע שבלים צנמות דקות שדפות קדים צמחות אחריהם23

24 E as sete espigas miúdas devoravam as sete espigas boas. E eu disse-o aos magos, mas ninguém houve que mo interpretasse.

ותבלען השבלים הדקת את שבע השבלים הטבות ואמר אל החרטמים ואין מגיד24
לי

25 Então, disse José a Faraó O sonho de Faraó é um só; o que Deus há de fazer, notificou-o a Faraó.

ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד25
לפרעה

26 As sete vacas formosas são sete anos; as sete espigas formosas também são sete anos; o sonho é um só.

שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום26
אחד הוא

27 E as sete vacas magras e feias à vista, que subiam depois delas, são sete anos, como as sete espigas miúdas e queimadas do vento oriental; serão sete

anos de fome.

ושבע הפרות הרקות והרעת העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים 27
הרקות שדפות הקדים יהיו שבע שני רעב

28 Esta é a palavra que tenho dito a Faraó; o que Deus há de fazer, mostrou-o a Faraó.

הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה 28

29 E eis que vêm sete anos, e haverá grande fartura em toda a terra do Egito.

הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים 29

30 E, depois deles, levantar-se-ão sete anos de fome, e toda aquela fartura será esquecida na terra do Egito, e a fome consumirá a terra; 30 וקמו שבע
שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ

31 e não será conhecida a abundância na terra, por causa daquela fome que haverá depois, porquanto será gravíssima.

ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד הוא מאד 31

32 E o sonho foi duplicado duas vezes a Faraó é porque esta coisa é determinada de Deus, e Deus se apressa a fazê-la.

ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר 32
האלהים לעשתו

33 Portanto, Faraó se proveja agora de um varão inteligente e sábio e o ponha sobre a terra do Egito.

ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתוהו על ארץ מצרים 33

34 Faça isso Faraó, e ponha governadores sobre a terra, e tome a quinta parte da terra do Egito nos sete anos de fartura.

יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע 34

35 E ajuntem toda a comida destes bons anos, que vêm, e amontoem trigo debaixo da mão de Faraó, para mantimento nas cidades, e o guardem.

ויקבצו את כל אכל השנים הטבת הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל 35
בערים ושמרו

36 Assim, será o mantimento para provimento da terra, para os sete anos de fome que haverá na terra do Egito; para que a terra não pereça de fome.

והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת 36
הארץ ברעב

37 E esta palavra foi boa aos olhos de Faraó e aos olhos de todos os seus servos.

וַיֵּטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי כָל עַבְדָּיו 37

38 E disse Faraó a seus servos Acharíamos um varão como este, em quem haja o Espírito de Deus?

וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל עַבְדָּיו הֲנִמְצָא כֹזֶה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ 38

39 Depois, disse Faraó a José Pois que Deus te fez saber tudo isto, ninguém há tão inteligente e sábio como tu.

וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתָךְ אֵת כָּל זֹאת אֵין גִּבּוֹן וְחָכָם כְּמוֹךָ 39

40 Tu estarás sobre a minha casa, e por tua boca se governará todo o meu povo; somente no trono eu serei maior que tu.

אַתָּה תִּהְיֶה עַל בֵּיתִי וְעַל פִּיךָ יִשָּׁק כָּל עַמִּי רַק הַכֶּסֶּא אֲגַדֵּל מִמֶּךָ 40

41 Disse mais Faraó a José Vês aqui te tenho posto sobre toda a terra do Egito.

וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף רְאֵה נָתַתִּי אֶתְךָ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם 41

42 E tirou Faraó o anel da sua mão, e o pôs na mão de José, e o fez vestir de vestes de linho fino, e pôs um colar de ouro no seu pescoço.

וַיִּסֶר פַּרְעֹה אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֶתָּה עַל יַד יוֹסֵף וַיַּלְבֵּשׁ אוֹתוֹ בְּגָדֵי שֵׁשׁ וַיִּשֶׂם 42
רֶבֶד הַזֹּהָב עַל צוּאָרוֹ

43 E o fez subir no segundo carro que tinha, e clamavam diante dele Ajoelhai. Assim, o pôs sobre toda a terra do Egito.

וַיַּרְכַּב אוֹתוֹ בַּמֶּרְכָּבָה הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר לוֹ וַיִּקְרָאוּ לִפְנֵי אֲבָרָךְ וַנִּתֵּן אוֹתוֹ עַל כָּל אֶרֶץ 43
מִצְרַיִם

44 E disse Faraó a José Eu sou Faraó; porém sem ti ninguém levantará a sua mão ou o seu pé em toda a terra do Egito.

וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף אֲנִי פַרְעֹה וּבְלַעֲדֶיךָ לֹא יָרִים אִישׁ אֶת יָדוֹ וְאֶת רַגְלוֹ בְּכָל 44
אֶרֶץ מִצְרַיִם

45 E chamou Faraó o nome de José Zafenate-Panéia e deu-lhe por mulher a Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om; e saiu José por toda a terra do Egito.

וַיִּקְרָא פַרְעֹה שֵׁם יוֹסֵף צַפְנָת פַּעֲנָח וַיִּתֵּן לוֹ אֶת אֲסֵנַת בַּת פּוֹטִי פַרְעֹה כֶּהֵן אֵן לְאִשָּׁה 45
וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם

46 E José era da idade de trinta anos quando esteve diante da face de Faraó, rei do Egito. E saiu José da face de Faraó e passou por toda a terra do Egito.

ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה⁴⁶
ויעבר בכל ארץ מצרים

47 E a terra produziu nos sete anos de fartura a mãos-cheias.

ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים⁴⁷

48 E ajuntou todo o mantimento dos sete anos que houve na terra do Egito;
e guardou o mantimento nas cidades, pondo nas cidades o mantimento do
campo que estava ao redor de cada cidade.

ויוסף את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה⁴⁸
העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה

49 Assim, ajuntou José muitíssimo trigo, como a areia do mar, até que
cessou de contar, porquanto não havia numeração.

ויעבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר⁴⁹

50 E nasceram a José dois filhos (antes que viesse o ano de fome), que lhe
deu Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע⁵⁰
כהן און

51 E chamou José o nome do primogênito Manassés, porque disse Deus me
fiz esquecer de todo o meu trabalho e de toda a casa de meu pai.

ויוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי⁵¹

52 E o nome do segundo chamou Efraim, porque disse Deus me fez crescer
na terra da minha aflição.

ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי⁵²

53 Então, acabaram-se os sete anos de fartura que havia na terra do Egito,
ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים⁵³

54 e começaram a vir os sete anos de fome, como José tinha dito; e havia
fome em todas as terras, mas em toda a terra do Egito havia pão.

ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל⁵⁴
ארץ מצרים היה לחם

55 E, tendo toda a terra do Egito fome, clamou o povo a Faraó por pão; e
Faraó disse a todos os egípcios Ide a José; o que ele vos disser fazei.

ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו⁵⁵
אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו

56 Havendo, pois, fome sobre toda a terra, abriu José tudo em que havia
mantimento e vendeu aos egípcios; porque a fome prevaleceu na terra do

Egito.

והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק 56
הרעב בארץ מצרים

57 E todas as terras vinham ao Egito, para comprar de José, porquanto a fome prevaleceu em todas as terras.

וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ 57

Bereshit - Gênesis 42

1 Vendo, então, Jacó que havia mantimento no Egito, disse Jacó a seus filhos Por que estais olhando uns para os outros?

וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו

2 Disse mais Eis que tenho ouvido que há mantimento no Egito; descei até lá e comprai-nos trigo, para que vivamos e não morramos.

ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות

3 Então, desceram os dez irmãos de José, para comprarem trigo no Egito.

וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים

4 A Benjamim, porém, irmão de José, não enviou Jacó com os seus irmãos, porque dizia Para que lhe não suceda, porventura, algum desastre.

ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון

5 Assim, vieram os filhos de Israel para comprar, entre os que vinham lá; porque havia fome na terra de Canaã.

ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען

6 José, pois, era o governador daquela terra; ele vendia a todo o povo da terra; e os irmãos de José vieram e inclinaram-se ante ele com a face na terra.

ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה

7 E José, vendo os seus irmãos, conheceu-os; porém mostrou-se estranho para com eles, e falou com eles asperamente, e disselhes Onde vindes? E eles disseram Da terra de Canaã, para comprarmos mantimento.

וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתנבר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל

8 José, pois, conheceu os seus irmãos; mas eles não o conheceram.

ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרהו

9 Então, José lembrou-se dos sonhos que havia sonhado deles e disselhes Vós sois espias e viestes para ver a nudez da terra.

9 ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם

10 E eles lhe disseram Não, senhor meu; mas teus servos vieram a comprar mantimento.

ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכלו

11 Todos nós somos filhos de um varão; somos homens de retidão; os teus servos não são espias.

כלנו בני איש אחד נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים

12 E ele lhes disse Não; antes, viestes para ver a nudez da terra.

ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות

13 E eles disseram Nós, teus servos, somos doze irmãos, filhos de um varão da terra de Canaã; e eis que o mais novo está com nosso pai, hoje; mas um já não existe.

ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן אתם אבינו היום והאחד איננו

14 Então, lhes disse José Isso é o que vos tenho dito, dizendo que sois espias.

ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם

15 Nisto sereis provados pela vida de Faraó, não saireis daqui senão quando vosso irmão mais novo vier aqui.

בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה

16 Enviai um dentre vós, que traga vosso irmão; mas vós ficareis presos, e vossas palavras serão provadas, se há verdade convosco; e, se não, pela vida de Faraó, vós sois espias.

שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם

17 E pô-los juntos em guarda três dias.

ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים

18 E, ao terceiro dia, disselhes José Fazei isso e vivereis, porque eu temo a Deus.

ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא

19 Se sois homens de retidão, que fique um de vossos irmãos preso na casa de vossa prisão; e, vós, ide, levai trigo para a fome de vossa casa.

אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון19
בתיכם

20 E trazei-me o vosso irmão mais novo, e serão verificadas vossas palavras, e não morrereis. E eles assim fizeram.

ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן20

21 Então, disseram uns aos outros Na verdade, somos culpados acerca de nosso irmão, pois vimos a angústia de sua alma, quando nos rogava; nós, porém, não ouvimos; por isso, vem sobre nós esta angústia.

ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו21
בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת

22 E Rúben respondeu-lhes, dizendo Não vo-lo dizia eu, dizendo Não pequeis contra o moço? Mas não ouvistes; e, vedes aqui, o seu sangue também é requerido.

ויען ראובן אתם לאמר הלוא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם22
וגם דמו הנה נדרש

23 E eles não sabiam que José os entendia, porque havia intérprete entre eles.

והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם23

24 E retirou-se deles e chorou. Depois, tornou a eles, falou-lhes, tomou a Simeão dentre eles e amarrou-o perante os seus olhos.

ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו24
לעיניהם

25 E ordenou José que enchessem os seus sacos de trigo, e que lhes restituíssem o seu dinheiro, a cada um no seu saco, e lhes dessem comida para o caminho; e fizeram-lhes assim.

ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה25
לדרך ויעש להם כן

26 E carregaram o seu trigo sobre os seus jumentos e partiram dali.

וישאו את שברם על חמריהם וילכו משם26

27 E, abrindo um deles o seu saco, para dar pasto ao seu jumento na venda, viu o seu dinheiro; porque eis que estava na boca do seu saco.

ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי27
אמתחתו

28 E disse a seus irmãos Devolveram o meu dinheiro, e ei-lo mesmo aqui no meu saco. Então, lhes desfaleceu o coração, e pasmavam, dizendo um ao outro Que é isto que Deus nos tem feito?

ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו 28
לאמר מה זאת עשה אלהים לנו

29 E vieram para Jacó, seu pai, na terra de Canaã; e contaram-lhe tudo o que lhes aconteceu, dizendo 29 ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את 29
כל הקרת אתם לאמר

30 O varão, o senhor da terra, falou conosco asperamente e tratou-nos como espias da terra.

דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ 30

31 Mas dissemos-lhe Somos homens de retidão; não somos espias; 31 ונאמר 31
אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים

32 somos doze irmãos, filhos de nosso pai; um não é mais, e o mais novo está hoje com nosso pai na terra de Canaã.

שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען 32

33 E aquele varão, o senhor da terra, nos disse Nisto conhecerei que vós sois homens de retidão deixai comigo um de vossos irmãos, e tomai para a fome de vossas casas, e parti; 33 ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי 33
כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו ולכו

34 e trouxe-me vosso irmão mais novo; assim, saberei que não sois espias, mas homens de retidão; então, vos darei o vosso irmão, e negociareis na terra.

והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את 34
אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו

35 E aconteceu que, despejando eles os seus sacos, eis que cada um tinha a trouxinha com seu dinheiro no seu saco; e viram as trouxinhas com seu dinheiro, eles e seu pai, e temeram.

ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את צררות כספיהם 35
המה ואביהם ויראו

36 Então, Jacó, seu pai, disselhes Tendes-me desfilhado José já não existe, e Simeão não está aqui, e, agora, levareis a Benjamim! Todas estas coisas vieram sobre mim.

ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן תקחו 36
עלי היו כלנה

37 Mas Rúben falou a seu pai, dizendo Mata os meus dois filhos, se to não tornar a trazer; dá-mo em minha mão, e to tornarei a trazer.

וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל אָבִיו לֵאמֹר אֶת שְׁנֵי בְנֵי תַמִּית אִם לֹא אָבִיאֲנִי אֵלֶיךָ תְּנֵה אֶתוֹ עָלַי 37
יָדִי וְאֲנִי אֲשִׁיבֵנו אֵלֶיךָ

38 Ele, porém, disse Não descera meu filho convosco, porquanto o seu irmão é morto, e só ele ficou. Se lhe sucede algum desastre no caminho por onde fordes, fareis descer minhas cãs com tristeza à sepultura.

וַיֹּאמֶר לֹא יֵרֵד בְּנֵי עִמְכֶם כִּי אָחִיו מָתָּה וְהוּא לְבָדוֹ נִשְׁאָר וְקִרְאָהוּ אֶסּוֹן בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר 38
תֵּלְכוּ בָּהּ וְהוֹרַדְתֶּם אֶת שִׁיבְתִּי בִּיגוֹן שְׂאוּלָה

Bereshit - Gênesis 43

1 E a fome era gravíssima na terra.

והרעב כבד בארץ

2 E aconteceu que, como acabaram de comer o mantimento que trouxeram do Egito, disselhes seu pai Tornai, comprei-nos um pouco de alimento.

ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל

3 Mas Judá respondeu-lhe, dizendo Fortemente nos protestou aquele varão, dizendo Não vereis a minha face, se o vosso irmão não vier convosco.

ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם

4 Se enviareis conosco o nosso irmão, desceremos e te compraremos alimento; 4 אם ישך משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל

5 mas, se não o enviareis, não desceremos, porquanto aquele varão nos disse Não vereis a minha face, se o vosso irmão não vier convosco.

ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם

6 E disse Israel Por que me fizestes tal mal, fazendo saber àquele varão que tínheis ainda outro irmão?

ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח

7 E eles disseram Aquele varão particularmente nos perguntou por nós e pela nossa parentela, dizendo Vive ainda vosso pai? Tendes mais um irmão? E respondemos-lhe conforme as mesmas palavras. Podíamos nós saber que diria Trazei vosso irmão?

ויאמרו שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם

8 Então, disse Judá a Israel, seu pai Envia o jovem comigo, e levantar-nos-emos e iremos, para que vivamos e não morramos, nem nós, nem tu, nem os nossos filhos.

ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו

9 Eu serei fiador por ele, da minha mão o requererás; se eu não to trouxer e não o puser perante a tua face, serei réu de crime para contigo para sempre.

9 אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כלל הימים

10 E, se nós não nos tivéssemos detido, certamente já estaríamos segunda vez de volta.

כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים 10

11 Então, disselhes Israel, seu pai Pois que assim é, fazei isso; tomai do mais precioso desta terra em vossos sacos e levai ao varão um presente um pouco de bálsamo, um pouco de mel, especiarias, mirra, terebinto e amêndoas.

ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם 11 והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים

12 E tomai em vossas mãos dinheiro dobrado; e o dinheiro que tornou na boca dos vossos sacos tornai a levar em vossas mãos; bem pode ser que fosse erro.

וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי 12 משגה הוא

13 Tomai também a vosso irmão, e levantai-vos, e voltai àquele varão.

ואת אחיכם קחו וקומו שובו אל האיש 13

14 E Deus Todo-poderoso vos dê misericórdia diante do varão, para que deixe vir convosco vosso outro irmão, e Benjamin; e eu, se for desfilhado, desfilhado ficarei.

ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני 14 כאשר שכלתי שכלתי

15 E os varões tomaram aquele presente e tomaram dinheiro dobrado em suas mãos e a Benjamin; e levantaram-se, e desceram ao Egito, e apresentaram-se diante da face de José.

ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקמו וירדו 15 מצרים ועמדו לפני יוסף

16 Vendo, pois, José a Benjamin com eles, disse ao que estava sobre a sua casa Leva estes varões à casa, e mata reses, e prepara tudo; porque estes varões comerão comigo ao meio-dia.

16 וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים

17 E o varão fez como José dissera e o varão levou aqueles varões à casa de José.

ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף 17

18 Então, temeram aqueles varões, porquanto foram levados à casa de José e diziam Por causa do dinheiro que da outra vez voltou nos nossos sacos, fomos trazidos aqui, para nos criminar e cair sobre nós, para que nos tome por servos e a nossos jumentos.

ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו 18
בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרנו

19 Por isso, chegaram-se ao varão que estava sobre a casa de José, e falaram com ele à porta da casa.

ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית 19

20 E disseram Ai! Senhor meu, certamente descemos, dantes, a comprar mantimento; 20 ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל 20

21 e aconteceu que, chegando nós à venda e abrindo os nossos sacos, eis que o dinheiro de cada varão estava na boca do seu saco, nosso dinheiro por seu peso; e tornamos a trazê-lo em nossas mãos.

ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו 21
כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו

22 Também trouxemos outro dinheiro em nossas mãos, para comprar mantimento; não sabemos quem tenha posto o nosso dinheiro nos nossos sacos.

וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו 22

23 E ele disse Paz seja convosco, não temais; o vosso Deus, e o Deus de vosso pai, vos tem dado um tesouro nos vossos sacos; o vosso dinheiro me chegou a mim. E trouxe-lhes fora a Simeão.

ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתכם 23
כספכם בא אלי ויוצא אלהם את שמעון

24 Depois, levou o varão aqueles varões à casa de José e deu-lhes água, e lavaram os seus pés; também deu pasto aos seus jumentos.

ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא 24
לחמריהם

25 E prepararam o presente, para quando José viesse ao meio-dia; porque tinham ouvido que ali haviam de comer pão.

ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם

26 Vindo, pois, José à casa, trouxeram-lhe ali o presente que estava na sua mão; e inclinaram-se a ele até à terra.

ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה

27 E ele lhes perguntou como estavam e disse Vosso pai, o velho de quem falastes, está bem? Ainda vive?

וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי

28 E eles disseram Bem está o teu servo, nosso pai vive ainda. E abaixaram a cabeça e inclinaram-se.

ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחוו

29 E ele levantou os olhos, e viu a Benjamim, seu irmão, filho de sua mãe, e disse Este é o vosso irmão mais novo, de quem me falastes? Depois, ele disse Deus te abençoe, meu filho.

וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם
אלי ויאמר אלהים יחנך בני

30 E José apressou-se, porque o seu íntimo moveu-se para o seu irmão; e procurou onde chorar, e entrou na câmara, e chorou ali.

וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה

31 Depois, lavou o rosto e saiu; e conteve-se e disse Ponde pão.

וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם

32 E puseram-lhe a ele à parte, e a eles à parte, e aos egípcios que comiam com ele à parte; porque os egípcios não podem comer pão com os hebreus, porquanto é abominação para os egípcios.

וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים
לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים

33 E assentaram-se diante dele, o primogênito segundo a sua primogenitura e o menor segundo a sua menoridade; do que os varões se maravilhavam entre si.

וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו

34 E apresentou-lhe as porções que estavam diante dele; porém a porção de Benjamim era cinco vezes maior do que a de qualquer deles. E eles beberam e se regalaram com ele.

וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן ממשאת כלם חמש ידות וישתו³⁴
וישכרו עמו

Bereshit - Gênesis 44

1 E deu ordem ao que estava sobre a sua casa, dizendo Enche de mantimento os sacos destes varões, quanto puderem levar, e põe o dinheiro de cada varão na boca do seu saco.

ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת
ושם כסף איש בפי אמתחתו

2 E o meu copo, o copo de prata, porás na boca do saco do mais novo, com o dinheiro do seu trigo. E fez conforme a palavra de José, que tinha dito.

ואת גביעי הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף
אשר דבר

3 Vinda a luz da manhã, despediram-se estes varões, eles com os seus jumentos.

הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם

4 Saindo eles da cidade e não se havendo ainda distanciado, disse José ao que estava sobre a sua casa Levanta-te e persegue aqueles varões; e, alcançando-os, lhes dirás Por que pagastes mal por bem?

הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים
והשגתם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה

5 Não é este o copo por que bebe meu senhor? E em que ele bem adivinha? Fizestes mal no que fizestes.

הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם

6 E alcançou-os e falou-lhes as mesmas palavras.

וישגם וידבר אליהם את הדברים האלה

7 E eles disseram-lhe Por que diz meu senhor tais palavras? Longe estejam teus servos de fazerem semelhante coisa.

ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה

8 Eis que o dinheiro que temos achado na boca dos nossos sacos te tornamos a trazer desde a terra de Canaã; como, pois, furtaríamos da casa do teu senhor prata ou ouro?

הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מביתך
אדניך כסף או זהב

9 Aquele dos teus servos, com quem for achado, morra; e ainda nós
seremos escravos do meu senhor.

אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים

10 E ele disse Ora, seja também assim conforme as vossas palavras; aquele
com quem se achar será meu escravo, porém vós sereis desculpados.

ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים

11 E eles apressaram-se, e cada um pôs em terra o seu saco, e cada um
abriu o seu saco.

וימהרו ויורדו איש את אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו

12 E buscou, começando no maior e acabando no mais novo; e achou-se o
copo no saco de Benjamim.

ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימן

13 Então, rasgaram as suas vestes, e carregou cada um o seu jumento, e
tornaram à cidade.

ויקראו שמלתם ויעמס איש על חמרו וישבו העירה

14 E veio Judá com os seus irmãos à casa de José, porque ele ainda estava
ali; e prostraram-se diante dele em terra.

ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה

15 E disselhes José Que é isto que fizestes? Não sabeis vós que tal homem
como eu bem adivinha?

ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש
אשר כמני

16 Então, disse Judá Que diremos a meu senhor? Que falaremos? E como
nos justificaremos? Achou Deus a iniquidade de teus servos; eis que somos
escravos de meu senhor, tanto nós como aquele em cuja mão foi achado o
copo.

ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך
הננו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו

17 Mas ele disse Longe de mim que eu tal faça; o varão em cuja mão o
copo foi achado, aquele será meu servo; porém vós subi em paz para vosso
pai.

ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד17
ואתם עלו לשלום אל אביכם

18 Então, Judá se chegou a ele e disse Ai! Senhor meu, deixa, peço-te, o teu servo dizer uma palavra aos ouvidos de meu senhor, e não se acenda a tua ira contra o teu servo; porque tu és como Faraó.

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך18
בעבדך כי כמוך כפרעה

19 Meu senhor perguntou a seus servos, dizendo Tendes vós pai ou irmão?

אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח19

20 E dissemos a meu senhor Temos um velho pai e um moço da sua velhice, o mais novo, cujo irmão é morto; e só ele ficou de sua mãe, e seu pai o ama.

ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו20
ואביו אהבו

21 Então, tu disseste a teus servos Trazei-mo a mim, e porei os meus olhos sobre ele.

ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו21

22 E nós dissemos a meu senhor Aquele moço não poderá deixar a seu pai; se deixar a seu pai, este morrerá.

ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזוב את אביו ועזב את אביו ומת22

23 Então, tu disseste a teus servos Se vosso irmão mais novo não descer convosco, nunca mais vereis a minha face.

ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני23

24 E aconteceu que, subindo nós a teu servo, meu pai, e contando-lhe as palavras de meu senhor, 24 ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני24

25 disse nosso pai Tornai, comprei-nos um pouco de mantimento.

ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל25

26 E nós dissemos Não poderemos descer; mas, se nosso irmão menor for conosco, descereemos; pois não poderemos ver a face do varão, se este nosso irmão menor não estiver conosco.

ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני26
האיש ואחינו הקטן איננו אתנו

27 Então, disse-nos teu servo, meu pai Vós sabeis que minha mulher me deu dois filhos; 27 ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי27

28 um ausentou-se de mim, e eu disse Certamente foi despedaçado, e não o tenho visto até agora; 28 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה

29 se agora também tirardes a este da minha face, e lhe acontecer algum desastre, fareis descer as minhas cãs com dor à sepultura.

ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה 29

30 Agora, pois, indo eu a teu servo, meu pai, e o moço não indo conosco, como a sua alma está atada com a alma dele, 30 ועתה כבאי אל עבדך אבי, והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו

31 acontecerá que, vendo ele que o moço ali não está, morrerá; e teus servos farão descer as cãs de teu servo, nosso pai, com tristeza à sepultura.

והיה כראותו כי אין הנער ומת והורידו עבדך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה 31

32 Porque teu servo se deu por fiador por este moço para com meu pai, dizendo Se não to tornar, eu serei culpado a meu pai todos os dias.

כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים 32

33 Agora, pois, fique teu servo em lugar deste moço por escravo de meu senhor, e que suba o moço com os seus irmãos.

ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו 33

34 Porque como subirei eu a meu pai, se o moço não for comigo? Para que não veja eu o mal que sobrevirá a meu pai.

כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי 34

Bereshit - Gênesis 45

1 Então, José não se podia conter diante de todos os que estavam com ele; e clamou Fazei sair daqui a todo varão; e ninguém ficou com ele quando José se deu a conhecer a seus irmãos.

ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו

2 E levantou a sua voz com choro, de maneira que os egípcios o ouviam, e a casa de Faraó o ouviu.

ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה

3 E disse José a seus irmãos Eu sou José; vive ainda meu pai? E seus irmãos não lhe puderam responder, porque estavam pasmados diante da sua face.

ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו

4 E disse José a seus irmãos Peçovos, chegai-vos a mim. E chegaram-se. Então, disse ele Eu sou José, vosso irmão, a quem vendestes para o Egito.

ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה

5 Agora, pois, não vos entristeçais, nem vos pese aos vossos olhos por me haverdes vendido para cá; porque, para conservação da vida, Deus me enviou diante da vossa face.

ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם

6 Porque já houve dois anos de fome no meio da terra, e ainda restam cinco anos em que não haverá lavoura nem sega.

כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר

7 Pelo que Deus me enviou diante da vossa face, para conservar vossa sucessão na terra e para guardar-vos em vida por um grande livramento.

וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה

8 Assim, não fostes vós que me enviastes para cá, senão Deus, que me tem posto por pai de Faraó, e por senhor de toda a sua casa, e como regente em toda a terra do Egito.

ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישימני לאב לפרעה ולאדון לכלל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים

9 Apressai-vos, e subi a meu pai, e dizei-lhe Assim tem dito o teu filho José Deus me tem posto por senhor em toda a terra do Egito; desce a mim e não te demores.

מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכלל מצרים רדה אלי אל תעמד

10 E habitarás na terra de Gósen e estarás perto de mim, tu e os teus filhos, e os filhos dos teus filhos, e as tuas ovelhas, e as tuas vacas, e tudo o que tens.

וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך

11 E ali te sustentarei, porque ainda haverá cinco anos de fome, para que não pereças de pobreza, tu, e tua casa, e tudo o que tens.

וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך

12 E eis que vossos olhos vêem, e os olhos de meu irmão Benjamim, que é minha boca que vos fala.

והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם

13 E fazei saber a meu pai toda a minha glória no Egito e tudo o que tendes visto; e apressai-vos a fazer descer meu pai para cá.

והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה

14 E lançou-se ao pescoço de Benjamim, seu irmão, e chorou; e Benjamim chorou também ao seu pescoço.

ויפל על צוארי בנימן אחיו ויבך ובנימן בכה על צואריו

15 E beijou todos os seus irmãos e chorou sobre eles; e, depois, seus irmãos falaram com ele.

וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו

16 E a nova ouviu-se na casa de Faraó, dizendo Os irmãos de José são vindos; e pareceu bem aos olhos de Faraó e aos olhos de seus servos.

והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו

17 E disse Faraó a José Dize a teus irmãos Fazei isto carregai os vossos animais, e parti, e tornai à terra de Canaã, 17 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אלך אחריך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען

18 e tornai a vosso pai e a vossas famílias, e vinde a mim; e eu vos darei o melhor da terra do Egito, e comereis a fartura da terra.

18 וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ

19 A ti, pois, é ordenado; fazei isto tomai vós da terra do Egito carros para vossos meninos, para vossas mulheres e para vosso pai e vinde.

19 ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם

20 E não vos pese coisa alguma das vossas alfaias; porque o melhor de toda a terra do Egito será vosso.

20 ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא

21 E os filhos de Israel fizeram assim. E José deu-lhes carros, conforme o mandado de Faraó; também lhes deu comida para o caminho.

21 ויעשו בן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך

22 A todos lhes deu, a cada um, mudas de vestes; mas a Benjamim deu trezentas peças de prata e cinco mudas de vestes.

22 לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת

23 E a seu pai enviou semelhantemente dez jumentos carregados do melhor do Egito, e dez jumentos carregados de trigo, e pão, e comida para seu pai, para o caminho.

23 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת נשאת ברך ולחם ומזון לאביו לדרך

24 E despediu os seus irmãos, e partiram; e disselhes Não contendais pelo caminho.

24 וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תרגזו בדרך

25 E subiram do Egito e vieram à terra de Canaã, a Jacó, seu pai.

25 ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם

26 Então, lhe anunciaram, dizendo José ainda vive e ele também é regente em toda a terra do Egito. E o seu coração desmaiou, porque não os acreditava.

ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמינ²⁶ להם

27 Porém, havendo-lhe eles contado todas as palavras de José que ele lhes falara, e vendo ele os carros que José enviara para levá-lo, reviveu o espírito de Jacó, seu pai.

וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף²⁷ לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם

28 E disse Israel Basta; ainda vive meu filho José; eu irei e o verei antes que eu morra.

ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות²⁸

Bereshit - Gênesis 46

1 E partiu Israel com tudo quanto tinha, e veio a Berseba, e ofereceu sacrifícios ao Deus de Isaque, seu pai.

ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק

2 E falou Deus a Israel em visões, de noite, e disse Jacó! Jacó! E ele disse Eis-me aqui.

ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני

3 E disse Eu sou Deus, o Deus de teu pai; não temas descer ao Egito, porque eu te farei ali uma grande nação.

ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם

4 E descerei contigo ao Egito e certamente te farei tornar a subir; e José porá a sua mão sobre os teus olhos.

אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך

5 Então, levantou-se Jacó de Berseba; e os filhos de Israel levaram Jacó, seu pai, e seus meninos, e as suas mulheres, nos carros que Faraó enviara para o levar.

ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו

6 E tomaram o seu gado e a sua fazenda que tinham adquirido na terra de Canaã e vieram ao Egito, Jacó e toda a sua semente com ele.

ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו

7 Os seus filhos, e os filhos de seus filhos com ele, as suas filhas, e as filhas de seus filhos, e toda a sua semente levou consigo ao Egito.

בני ובני בניו אתו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה

8 E estes são os nomes dos filhos de Israel, que vieram ao Egito, Jacó e seus filhos Rúben, o primogênito de Jacó, 8 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן

9 e os filhos de Rúben Enoque, e Palu, e Hezrom, e Carmi.

ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרן וכרמי

10 E os filhos de Simeão Jemuel, e Jamim, e Oade, e Jaquim, e Zoar, e Saul, filho de uma mulher cananéia.

ובני שמעון ימואל וימין ואהר ויכין וצחר ושאול בן הכנענית

11 E os filhos de Levi Gérson, Coate e Merari.

ובני לוי גרשון וקהת ומררי

12 E os filhos de Judá Er, e Onã, e Selá, e Perez, e Zerá. Er e Onã, porém, morreram na terra de Canaã; e os filhos de Perez foram Esrom e Hamul.

ובני יהודה ער ואונן ושלמה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול

13 E os filhos de Issacar Tola, e Puva, e Jó, e Sinrom.

ובני יששכר תולע ופוא ויוב ושמרון

14 E os filhos de Zebulom Serede, e Elom, e Jaleel.

ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל

15 Estes são os filhos de Léia, que deu a Jacó em Padã-Arã, com Diná, sua filha; todas as almas de seus filhos e de suas filhas foram trinta e três.

אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש

16 E os filhos de Gade Zifiom, e Hagi, e Suni, e Esbom, e Eri, e Arodi, e Areli.

ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי ואראלי

17 E os filhos de Aser Imna, e Isvá, e Isvi, e Berias, e Será, a irmã deles; e os filhos de Berias Héber e Malquiel.

ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל

18 Estes são os filhos de Zilpa, a qual Labão deu à sua filha Léia e que deu a Jacó estas dezesseis almas.

אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש

19 Os filhos de Raquel, mulher de Jacó José e Benjamim.

בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן

20 E nasceram a José na terra do Egito Manassés e Efraim, que lhe deu Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן אן את מנשה ואת אפרים

21 E os filhos de Benjamim Belá, e Bequer, e Asbel, e Gera, e Naamã, e Eí, e Rôs, e Mupim, e Hupim, e Arde.

ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש מפים וחפים וארד

22 Estes são os filhos de Raquel, que nasceram a Jacó, ao todo catorze almas.

אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר

23 E o filho de Dã Husim.

ובני דן חשים

24 E os filhos de Naftali Jazeel, e Guni, e Jezer, e Silém.

ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם

25 Estes são os filhos de Bila, a qual Labão deu à sua filha Raquel e que deu estes a Jacó; todas as almas foram sete.

אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה

26 Todas as almas que vieram com Jacó ao Egito, que descenderam dele, fora as mulheres dos filhos de Jacó, todas foram sessenta e seis almas.

כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש

27 E os filhos de José, que lhe nasceram no Egito, eram duas almas. Todas as almas da casa de Jacó, que vieram ao Egito, foram setenta.

ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים

28 E Jacó enviou Judá diante da sua face a José, para o encaminhar a Gósen; e chegaram à terra de Gósen.

ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן

29 Então, José aprontou o seu carro e subiu ao encontro de Israel, seu pai, a Gósen. E, mostrando-se-lhe, lançou-se ao seu pescoço e chorou sobre o seu pescoço, longo tempo.

ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד

30 E Israel disse a José Morra eu agora, pois já tenho visto o teu rosto, que ainda vives.

ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי

31 Depois, disse José a seus irmãos e à casa de seu pai Eu subirei, e anunciarei a Faraó, e lhe direi Meus irmãos e a casa de meu pai, que

estavam na terra de Canaã, vieram a mim.

31 ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית
אבי אשר בארץ כנען באו אלי

32 E os varões são pastores de ovelhas, porque são homens de gado, e trouxeram consigo as suas ovelhas, e as suas vacas, e tudo o que têm.

32 והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקדם וכל אשר להם הביאו

33 Quando, pois, acontecer que Faraó vos chamar e disser Qual é o vosso negócio?

33 והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם

34 Então, direis Teus servos foram homens de gado desde a nossa mocidade até agora, tanto nós como os nossos pais; para que habiteis na terra de Gósen, porque todo o pastor de ovelhas é abominação para os egípcios.

34 ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור
תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן

Bereshit - Gênesis 47

1 Então, veio José, e anunciou a Faraó, e disse Meu pai, e os meus irmãos, e as suas ovelhas, e as suas vacas, com tudo o que têm, chegaram da terra de Canaã, e eis que estão na terra de Gósen.

ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקדם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן

2 E tomou uma parte de seus irmãos, a saber, cinco varões, e os pôs diante de Faraó.

ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה

3 Então, disse Faraó a seus irmãos Qual é o vosso negócio? E eles disseram a Faraó Teus servos são pastores de ovelhas, tanto nós como nossos pais.

ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו

4 Disseram mais a Faraó Viemos para peregrinar nesta terra; porque não há pasto para as ovelhas de teus servos, porquanto a fome é grave na terra de Canaã; agora, pois, rogamos-te que teus servos habitem na terra de Gósen.

ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבוד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן

5 Então, falou Faraó a José, dizendo Teu pai e teus irmãos vieram a ti.

ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחייך באו אליך

6 A terra do Egito está diante da tua face; no melhor da terra faze habitar teu pai e teus irmãos; habitem na terra de Gósen; e, se sabes que entre eles há homens valentes, os porás por maiores do gado, sobre o que eu tenho.

ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחייך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי

7 E trouxe José a Jacó, seu pai, e o pôs diante de Faraó; e Jacó abençoou a Faraó.

ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה

8 E Faraó disse a Jacó Quantos são os dias dos anos de tua vida?

ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיךך

9 E Jacó disse a Faraó Os dias dos anos das minhas peregrinações são cento e trinta anos; poucos e maus foram os dias dos anos da minha vida e não

chegaram aos dias dos anos da vida de meus pais, nos dias das suas peregrinações.

9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני9
חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם

10 E Jacó abençoou a Faraó e saiu de diante da face de Faraó.

ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה10

11 E José fez habitar a seu pai e seus irmãos e deu-lhes possessão na terra do Egito, no melhor da terra, na terra de Ramessés, como Faraó ordenara.

11 ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ11
רעמסס כאשר צוה פרעה

12 E José sustentou de pão a seu pai, e a seus irmãos, e a toda a casa de seu pai, segundo as suas famílias.

ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף12

13 E não havia pão em toda a terra, porque a fome era mui grave; de maneira que a terra do Egito e a terra de Canaã desfaleciam por causa da fome.

ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב13

14 Então, José recolheu todo o dinheiro que se achou na terra do Egito e na terra de Canaã, pelo trigo que compravam; e José trouxe o dinheiro à casa de Faraó.

14 וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם14
שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה

15 Acabando-se, pois, o dinheiro na terra do Egito e na terra de Canaã, vieram todos os egípcios a José, dizendo Dá-nos pão; por que morreremos em tua presença? Porquanto o dinheiro nos falta.

15 ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו15
לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף

16 E José disse Dai o vosso gado, e eu vo-lo darei por vosso gado, se falta o dinheiro.

ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף16

17 Então, trouxeram o seu gado a José; e José deu-lhes pão em troca de cavalos, e das ovelhas, e das vacas, e dos jumentos; e os sustentou de pão aquele ano por todo o seu gado.

ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה17
הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא

18 E, acabado aquele ano, vieram a ele no segundo ano e disseram-lhe Não
ocultaremos ao meu senhor que o dinheiro é acabado, e meu senhor possui
os animais; nenhuma outra coisa nos ficou diante da face de meu senhor,
senão o nosso corpo e a nossa terra.

ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם18
הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתנו ואדמתנו

19 Por que morreremos diante dos teus olhos, tanto nós como a nossa terra?
Compra-nos a nós e à nossa terra por pão, e nós e a nossa terra seremos
servos de Faraó; dá semente para que vivamos e não morramos, e a terra
não se desole.

למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה19
אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם

20 Assim, José comprou toda a terra do Egito para Faraó, porque os
egípcios venderam cada um o seu campo, porquanto a fome era extrema
sobre eles; e a terra ficou sendo de Faraó.

ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם20
הרעב ותהי הארץ לפרעה

21 E, quanto ao povo, fê-lo passar às cidades, desde uma extremidade da
terra do Egito até à outra extremidade.

ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו21

22 Somente a terra dos sacerdotes não a comprou, porquanto os sacerdotes
tinham porção de Faraó e eles comiam a sua porção que Faraó lhes tinha
dado; por isso, não venderam a sua terra.

רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן22
להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם

23 Então, disse José ao povo Eis que hoje vos tenho comprado a vós e a
vossa terra para Faraó; eis aí tendes semente para vós, para que semeeis a
terra.

ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע23
וזרעתם את האדמה

24 Há de ser, porém, que das colheitas dareis o quinto a Faraó, e as quatro
partes serão vossas, para semente do campo, e para o vosso mantimento, e
dos que estão nas vossas casas, e para que comam vossos meninos.

והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידת יהיה לכם לזרע השדה24
ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם

25 E disseram A vida nos tens dado; achemos graça aos olhos de meu senhor e seremos servos de Faraó.

ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה25

26 José, pois, pôs isto por estatuto, até ao dia de hoje, sobre a terra do Egito que Faraó tirasse o quinto; só a terra dos sacerdotes não ficou sendo de Faraó.

וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת26
הכהנים לבדם לא היתה לפרעה

27 Assim, habitou Israel na terra do Egito, na terra de Gósen, e nela tomaram posseção, e frutificaram, e multiplicaram-se muito.

וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד27

28 E Jacó viveu na terra do Egito dezessete anos; de sorte que os dias de Jacó, os anos da sua vida, foram cento e quarenta e sete anos.

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים28
וארבעים ומאת שנה

29 Chegando-se, pois, o tempo da morte de Israel, chamou a José, seu filho, e disse-lhe Se agora tenho achado graça aos teus olhos, rogo-te que ponhas a tua mão debaixo da minha coxa, e usa comigo de beneficência e verdade; rogo-te que me não enterres no Egito, 29ויקרא לבנו
ויקברו ימי ישראל למות ויקרא לבנו29
ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים

30 mas que eu jaza com os meus pais; por isso, me levarás do Egito e me sepultarás na sepultura deles. E ele disse Farei conforme a tua palavra.

ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה30
כדברך

31 E disse ele Jura-me. E ele jurou-lhe; e Israel inclinou-se sobre a cabeceira da cama.

ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה31

Bereshit - Gênesis 48

1 E aconteceu, depois destas coisas, que disseram a José Eis que teu pai está enfermo. Então, tomou consigo os seus dois filhos, Manassés e Efraim.

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את
מנשה ואת אפרים

2 E um deu parte a Jacó e disse Eis que José, teu filho, vem a ti. E esforçou-se Israel e assentou-se sobre a cama.

ויגד ליעקב ויאמר הנה בן יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה

3 E Jacó disse a José O Deus Todo-poderoso me apareceu em Luz, na terra de Canaã, e me abençoou, 3 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלז בארץ כנען ויברך אתי

4 e me disse Eis que te farei frutificar e multiplicar, e te porei por multidão de povos, e darei esta terra à tua semente depois de ti, em possessão perpétua.

ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך
אחרך אחזת עולם

5 Agora, pois, os teus dois filhos, que te nasceram na terra do Egito, antes que eu viesse a ti no Egito, são meus; Efraim e Manassés serão meus, como Rúben e Simeão.

ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים
ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי

6 Mas a tua geração, que gerarás depois deles, será tua; segundo o nome de seus irmãos serão chamados na sua herança.

ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם

7 Vindo, pois, eu de Padã, me morreu Raquel na terra de Canaã, no caminho, quando ainda ficava um pequeno espaço de terra para vir a Efrata; e eu a sepultei ali, no caminho de Efrata, que é Belém.

ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה
ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם

8 E Israel viu os filhos de José e disse Quem são estes?

וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה

9 E José disse a seu pai Eles são meus filhos, que Deus me tem dado aqui. E ele disse Peço-te, traze-mos aqui, para que os abençoe.

9 ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם

10 Os olhos, porém, de Israel eram carregados de velhice, já não podia ver bem; e fê-los chegar a ele, e beijou-os e abraçou-os.

10 ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם

11 E Israel disse a José Eu não cuidara ver o teu rosto; e eis que Deus me fez ver a tua semente também.

11 ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם אתם זרעך

12 Então, José os tirou de seus joelhos e inclinou-se à terra diante da sua face.

12 ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה

13 E tomou José a ambos, a Efraim na sua mão direita, à esquerda de Israel, e a Manassés na sua mão esquerda, à direita de Israel, e fê-los chegar a ele.

13 ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו

14 Mas Israel estendeu a sua mão direita e a pôs sobre a cabeça de Efraim, ainda que era o menor, e a sua esquerda sobre a cabeça de Manassés, dirigindo as suas mãos avisadamente, ainda que Manassés era o primogênito.

14 וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור

15 E abençoou a José e disse O Deus, em cuja presença andaram os meus pais Abraão e Isaque, o Deus que me sustentou, desde que eu nasci até este dia, 15 ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק 15 האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה

16 o Anjo que me livrou de todo o mal, abençoe estes rapazes; e seja chamado neles o meu nome e o nome de meus pais Abraão e Isaque; e multipliquem-se, como peixes em multidão, no meio da terra.

16 המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ

17 Vendo, pois, José que seu pai punha a sua mão direita sobre a cabeça de Efraim, foi mau aos seus olhos; e tomou a mão de seu pai, para a transpor

de sobre a cabeça de Efraim à cabeça de Manassés.

וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו17
להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה

18 E José disse a seu pai Não assim, meu pai, porque este é o primogênito;
põe a tua mão direita sobre a sua cabeça.

ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו18

19 Mas seu pai o recusou e disse Eu o sei, filho meu, eu o sei; também ele
será um povo e também ele será grande; contudo, o seu irmão menor será
maior que ele, e a sua semente será uma multidão de nações.

וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו19
הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים

20 Assim, os abençoou naquele dia, dizendo Em ti Israel abençoará,
dizendo Deus te ponha como a Efraim e como a Manassés. E pôs a Efraim
diante de Manassés.

ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה20
וישם את אפרים לפני מנשה

21 Depois, disse Israel a José Eis que eu morro, mas Deus será convosco e
vos fará tornar à terra de vossos pais.

ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ21
אבתיכם

22 E eu te tenho dado a ti um pedaço de terra mais que a teus irmãos, o qual
tomei com a minha espada e com o meu arco da mão dos amorreus.

ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי22

Bereshit - Gênesis 49

1 Depois, chamou Jacó a seus filhos e disse Ajuntai-vos, e anunciar-vos-ei o que vos há de acontecer nos derradeiros dias; ויקרא יעקב אל בניו ויאמר 1
האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים

2 ajuntai-vos e ouvi, filhos de Jacó; e ouvi a Israel, vosso pai ושמעו 2
בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם

3 Rúben, tu és meu primogênito, minha força e o princípio de meu vigor, o mais excelente em alteza e o mais excelente em poder.

ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עוז 3

4 Inconstante como a água, não serás o mais excelente, porquanto subiste ao leito de teu pai. Então, o contaminaste; subiste à minha cama.

פחזו כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה 4

5 Simeão e Levi são irmãos; as suas espadas são instrumentos de violência.

שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם 5

6 No seu secreto conselho, não entre minha alma; com a sua congregação, minha glória não se ajunte; porque, no seu furor, mataram varões e, na sua teima, arrebatarem bois.

בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור 6

7 Maldito seja o seu furor, pois era forte, e a sua ira, pois era dura; eu os dividirei em Jacó e os espalharei em Israel.

ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל 7

8 Judá, a ti te louvarão os teus irmãos; a tua mão será sobre o pescoço de seus inimigos; os filhos de teu pai a ti se inclinarão.

יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף איביך ישתחוו לך בני אביך 8

9 Judá é um leãozinho; da presa subiste, filho meu. Encurva-se e deita-se como um leão e como um leão velho; quem o despertará?

גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימונו 9

10 O cetro não se arredará de Judá, nem o legislador dentre seus pés, até que venha Siló; e a ele se congregarão os povos.

לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים 10

11 Ele amarrará o seu jumentinho à vide e o filho da sua jumenta, à cepa mais excelente; ele lavará a sua veste no vinho e a sua capa, em sangue de uvas.

אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו ובדם ענבים סותה11

12 Os olhos serão vermelhos de vinho, e os dentes, brancos de leite.

חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב12

13 Zebulom habitará no porto dos mares e será como porto dos navios; e o seu termo será em Sidom.

זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על צידן13

14 Issacar é jumento de fortes ossos, deitado entre dois fardos.

יששכר חמר גרם בין המשפתיים14

15 E viu ele que o descanso era bom e que a terra era deliciosa, e abaixou o seu ombro para acarretar, e serviu debaixo de tributo.

וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבדו15

16 Dã julgará o seu povo, como uma das tribos de Israel.

דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל16

17 Dã será serpente junto ao caminho, uma víbora junto à vereda, que morde os calcanhares do cavalo e faz cair o seu cavaleiro por detrás.

יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחורו17

18 A tua salvação espero, ó SENHOR!

לישועתך קויתי יהוה18

19 Quanto a Gade, uma tropa o acometerá; mas ele a acometerá por fim.

גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב19

20 De Aser, o seu pão será abundante e ele dará delícias reais.

מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך20

21 Naftali é uma cerva solta; ele dá palavras formosas.

נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר21

22 José é um ramo frutífero, ramo frutífero junto à fonte; seus ramos correm sobre o muro.

בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור22

23 Os flecheiros lhe deram amargura, e o flecharam, e o aborreceram.

וימרדו ורבו וישטמהו בעלי חצים23

24 O seu arco, porém, susteve-se no forte, e os braços de suas mãos foram fortalecidos pelas mãos do Valente de Jacó (donde é o Pastor e a Pedra de Israel), ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן24, ישראל

25 pelo Deus de teu pai, o qual te ajudará, e pelo Todo-poderoso, o qual te abençoará com bênçãos dos céus de cima, com bênçãos do abismo que está debaixo, com bênçãos dos peitos e da madre.

מאל אביך ויעזורך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת25 ברכת שדים ורחם

26 As bênçãos de teu pai excederão as bênçãos de meus pais, até à extremidade dos outeiros eternos; elas estarão sobre a cabeça de José e sobre o alto da cabeça do que foi separado de seus irmãos.

ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד26 נזיר אחיו

27 Benjamim é lobo que despedaça; pela manhã, comerá a presa e, à tarde, repartirá o despojo.

בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל27

28 Todas estas são as doze tribos de Israel; e isto é o que lhes falou seu pai quando os abençoou; a cada um deles abençoou segundo a sua bênção.

כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש28 אשר כברכתו ברך אתם

29 Depois, ordenou-lhes e disselhes Eu me congrego ao meu povo; sepultai-me, com meus pais, na cova que está no campo de Efrom, o heteu, ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר29 בשדה עפרון החתי

30 na cova que está no campo de Macpela, que está em frente de Manre, na terra de Canaã, a qual Abraão comprou com aquele campo de Efrom, o heteu, por herança de sepultura.

במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם30 את השדה מאת עפרון החתי לאחוזת קבר

31 Ali, sepultaram Abraão e Sara, sua mulher; ali, sepultaram Isaque e Rebeca, sua mulher; e, ali, eu sepultei Léia.

שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו31 ושמה קברתי את לאה

32 O campo e a cova que está nele foram comprados aos filhos de Hete.

מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת32

33 Acabando, pois, Jacó de dar mandamentos a seus filhos, encolheu os seus pés na cama, e expirou, e foi congregado ao seu povo.

ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו33

Bereshit - Gênesis 50

1 Então, José se lançou sobre o rosto de seu pai, e chorou sobre ele, e o beijou.

ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו

2 E José ordenou aos seus servos, os médicos, que embalsamassem o seu pai; e os médicos embalsamaram Israel.

ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל

3 E cumpriram-se-lhe quarenta dias, porque assim se cumprem os dias daqueles que se embalsamam; e os egípcios o choraram setenta dias.

וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום

4 Passados os dias de seu choro, falou José à casa de Faraó, dizendo Se agora tenho achado graça aos vossos olhos, rogo-vos que faleis aos ouvidos de Faraó, dizendo 4 נא אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר

5 Meu pai me fez jurar, dizendo Eis que eu morro; em meu sepulcro, que cavei para mim na terra de Canaã, ali me sepultarás. Agora, pois, te peço, que eu suba, para que sepulte o meu pai; então, voltarei.

אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה

6 E Faraó disse Sobe e sepulta o teu pai, como ele te fez jurar.

ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך

7 E José subiu para sepultar o seu pai; e subiram com ele todos os servos de Faraó, os anciãos da sua casa e todos os anciãos da terra do Egito, 7 ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים

8 como também toda a casa de José, e seus irmãos, e a casa de seu pai; somente deixaram na terra de Gósen os seus meninos, e as suas ovelhas, e as suas vacas.

וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקדם עזבו בארץ גשן

9 E subiram também com ele tanto carros como gente a cavalo; e o concurso foi grandíssimo.

ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד

10 Chegando eles, pois, à eira do espinhal, que está além do Jordão, fizeram um grande e gravíssimo pranto; e fez a seu pai um grande pranto por sete dias.

ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעשו
לאביו אבל שבעת ימים

11 E, vendo os moradores da terra, os cananeus, o luto na eira do espinhal, disseram É este o pranto grande dos egípcios. Por isso, chamou-se o seu nome Abel-Mizraim, que está além do Jordão.

וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על
כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן

12 E fizeram-lhe os seus filhos assim como ele lhes ordenara, 12 ויעשו בניו לו
כן כאשר צום

13 pois os seus filhos o levaram à terra de Canaã e o sepultaram na cova do campo de Macpela, que Abraão tinha comprado com o campo, por herança de sepultura, a Efrom, o heteu, em frente de Manre.

וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם
את השדה לאחוזת קבר מאת עפרן החתי על פני ממרא

14 Depois, tornou José para o Egito, ele, e seus irmãos, e todos os que com ele subiram a sepultar o seu pai, depois de haver sepultado o seu pai.

וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את
אביו

15 Vendo, então, os irmãos de José que o seu pai já estava morto, disseram Porventura, nos aborrecerá José e nos pagará certamente todo o mal que lhe fizemos.

ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל
הרעה אשר גמלנו אתו

16 Portanto, enviaram a José, dizendo Teu pai mandou, antes da sua morte, dizendo ויצו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר
16

17 Assim direis a José Perdoa, rogo-te, a transgressão de teus irmãos e o seu pecado, porque te fizeram mal; agora, pois, rogamos-te que perdoes a transgressão dos servos do Deus de teu pai. E José chorou quando eles lhe falavam.

כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא
לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו

18 Depois, vieram também seus irmãos, e prostraram-se diante dele, e disseram Eis-nos aqui por teus servos.

וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים 18

19 E José lhes disse Não temais; porque, porventura, estou eu em lugar de Deus?

ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני 19

20 Vós bem intentastes mal contra mim, porém Deus o tornou em bem, para fazer como se vê neste dia, para conservar em vida a um povo grande.

ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטבה למען עשה כיום הזה להחית עם רב 20

21 Agora, pois, não temais; eu vos sustentarei a vós e a vossos meninos. Assim, os consolou e falou segundo o coração deles.

ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם 21

22 José, pois, habitou no Egito, ele e a casa de seu pai; e viveu José cento e dez anos.

וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים 22

23 E viu José os filhos de Efraim, da terceira geração; também os filhos de Maquir, filho de Manassés, nasceram sobre os joelhos de José.

וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף 23

24 E disse José a seus irmãos Eu morro, mas Deus certamente vos visitará e vos fará subir desta terra para a terra que jurou a Abraão, a Isaque e a Jacó.

ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ 24
הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב

25 E José fez jurar os filhos de Israel, dizendo Certamente, vos visitará Deus, e fareis transportar os meus ossos daqui.

וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי 25
מזה

26 E morreu José da idade de cento e dez anos; e o embalsamaram e o puseram num caixão no Egito.

וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו וישם בארון במצרים 26

שמות

Shemot

Os nomes

(Êxodo)

Shemot (Êxodo) é a segunda parte da Torá. Conta a história do chamado que o profeta Moisés recebeu para liderar o povo hebreu, bem como a missão de libertar este povo da escravidão do Egito.

É, portanto, o relato da saída deste povo do Egito e sua travessia pelo deserto em busca da terra prometida. Neste texto também vemos o estabelecimento do sacerdócio e do tabernáculo.

A saga começa descrevendo o modo de vida dos filhos de Jacó na terra do Egito para onde haviam migrado devido à uma grande seca que se abateu em todo Oriente Médio.

Tendo passado muitos anos, um novo faraó temia o aumento populacional do povo de Israel. Por esta razão, submeteu-o à uma cruel escravidão e instituiu leis que ordenavam a morte de todo recém-nascido do sexo masculino.

Ora, um destes recém-nascidos era Moisés (em hebraico, Moshê). Sua vida fora poupada por um artifício criado por sua mãe que o lançou no rio Nilo dentro de um cesto. Moisés fora resgatado pela filha de faraó, Batia, que toma-o como filho adotivo.

Após crescer, Moisés é testemunha de um ato de agressão de um egípcio contra um israelita. Embora tenha sido criado como um príncipe egípcio, suas raízes falam mais alto naquele momento e Moisés acaba matando aquele egípcio agressor. Temendo ser punido, Moisés foge para a região de Midian onde conhece Jetro e sua filha Zípora, a quem toma como esposa.

Neste exílio, Deus aparece para Moisés numa sarça ardente e lhe confere a tarefa de libertar os israelitas do cativeiro no Egito.

A partir deste evento Moisés ganha a capacidade de realizar eventos miraculosos, e retorna para o Egito para cumprir sua missão. Aqui temos o conhecido episódio das dez pragas.

Com isto, o povo de Israel é liberto da escravidão egípcia e guiada por Moisés em direção à terra prometida. Porém, mesmo tendo sofrido com as dez pragas, Faraó segue no encalço do povo. Intercedendo a Deus, Moisés consegue realizar a abertura e passagem de todo seu povo pelo Mar Vermelho. Porém, Faraó e seu exército não tem a mesma sorte e perece afogado nas águas.

O livro do Êxodo também conta que apesar de sempre estarem testemunhando a mão de Deus agindo em seu meio (a exemplo do milagre da retirada da água de uma pedra e o maná que caía do céu para alimentá-los), o povo passou cada vez mais a murmurar contra Moisés devido as dificuldades e provas encontradas ao longo da travessia do deserto.

Este povo precisava aprender a viver os preceitos de Deus e confiar em sua providência. Por esta razão, um dos eventos mais importantes do livro do Êxodo é subida de Moisés ao Monte Sinai para receber os dez mandamentos.

Shemot - Êxodo 1

1 Estes, pois, são os nomes dos filhos de Israel, que entraram no Egito com Jacó; cada um entrou com sua casa ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה 1 את יעקב איש וביתו באו

2 Rúben, Simeão, Levi e Judá; ראוֹבֵן שמעון לוי ויהודה 2

3 Issacar, Zebulom e Benjamim; יִשָּׂשכָר זבולן ובנימין 3

4 Dã, Naftali, Gade e Aser.

4 דן ונפתלי גד ואשר

5 Todas as almas, pois, que descenderam de Jacó foram setenta almas; José, porém, estava no Egito.

5 ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים

6 Sendo, pois, José falecido, e todos os seus irmãos, e toda aquela geração, וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא 6

7 os filhos de Israel frutificaram, e aumentaram muito, e multiplicaram-se, e foram fortalecidos grandemente; de maneira que a terra se encheu deles.

7 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם

8 Depois, levantou-se um novo rei sobre o Egito, que não conhecera a José, ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף 8

9 o qual disse ao seu povo Eis que o povo dos filhos de Israel é muito e mais poderoso do que nós.

9 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו

10 Eia, usemos sabiamente para com ele, para que não se multiplique, e aconteça que, vindo guerra, ele também se ajunte com os nossos inimigos, e peleje contra nós, e suba da terra.

10 הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ

11 E os egípcios puseram sobre eles maiores de tributos, para os afligirem com suas cargas. E edificaram a Faraó cidades de tesouros, Pitom e Ramessés.

11 וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם 11 ואת רעמסס

12 Mas, quanto mais os afligiam, tanto mais se multiplicavam e tanto mais cresciam; de maneira que se enfadavam por causa dos filhos de Israel.

וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל¹²

13 E os egípcios faziam servir os filhos de Israel com dureza; ^{ויעבדו}13 מצרים את בני ישראל בפרך

14 assim, lhes fizeram amargar a vida com dura servidão, em barro e em tijolos, e com todo o trabalho no campo, com todo o seu serviço, em que os serviam com dureza.

וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם¹⁴ אשר עבדו בהם בפרך

15 E o rei do Egito falou às parteiras das hebréias (das quais o nome de uma era Sifrá, e o nome da outra, Puá) ^{ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר}15 שם האחת שפרה ושם השנית פועה

16 e disse Quando ajudardes no parto as hebréias e as virdes sobre os assentos, se for filho, matai-o; mas, se for filha, então, viva.

ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת¹⁶ היא וחיה

17 As parteiras, porém, temeram a Deus e não fizeram como o rei do Egito lhes dissera; antes, conservavam os meninos com vida.

ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את¹⁷ הילדים

18 Então, o rei do Egito chamou as parteiras e disselhes Por que fizestes isto, que guardastes os meninos com vida?

ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים¹⁸

19 E as parteiras disseram a Faraó É que as mulheres hebréias não são como as egípcias; porque são vivas e já têm dado à luz os filhos antes que a parteira venha a elas.

ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כי חיות הנה בטרם¹⁹ תבוא אלהן המילדת וילדו

20 Portanto, Deus fez bem às parteiras. E o povo se aumentou e se fortaleceu muito.

וייטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד²⁰

21 E aconteceu que, como as parteiras temeram a Deus, estabeleceu-lhes casas.

ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתיים 21

22 Então, ordenou Faraó a todo o seu povo, dizendo A todos os filhos que nascerem lançareis no rio, mas a todas as filhas guardareis com vida.

ויוצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכו וכל הבת תחיון 22

Shemot - Êxodo 2

1 E foi-se um varão da casa de Levi e casou com uma filha de Levi.

וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי

2 E a mulher concebeu, e teve um filho, e, vendo que ele era formoso, escondeu -o três meses.

ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים

3 Não podendo, porém, mais escondê-lo, tomou uma arca de juncos e a betumou com betume e pez; e, pondo nela o menino, a pôs nos juncos à borda do rio.

ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר

4 E a irmã do menino postou-se de longe, para saber o que lhe havia de acontecer.

ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו

5 E a filha de Faraó desceu a lavar-se no rio, e as suas donzelas passeavam pela borda do rio; e ela viu a arca no meio dos juncos, e enviou a sua criada, e a tomou.

ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה

6 E, abrindo-a, viu o menino, e eis que o menino chorava; e moveu-se de compaixão dele e disse Dos meninos dos hebreus é este.

ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה

7 Então, disse sua irmã à filha de Faraó Irei eu a chamar uma ama das hebréias, que crie este menino para ti?

ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד

8 E a filha de Faraó disse-lhe Vai. E foi-se a moça e chamou a mãe do menino.

ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד

9 Então, lhe disse a filha de Faraó Leva este menino e cria-mo; eu te darei teu salário. E a mulher tomou o menino e criou-o.

ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה והינקתו לי ואני אתן את שכרך ותקח
האשה הילד ותניקהו

10 E, sendo o menino já grande, ela o trouxe à filha de Faraó, a qual o adotou; e chamou o seu nome Moisés e disse Porque das águas o tenho tirado.

ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לכן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים
משיתהו

11 E aconteceu naqueles dias que, sendo Moisés já grande, saiu a seus irmãos e atentou nas suas cargas; e viu que um varão egípcio feria a um varão hebreu, de seus irmãos.

ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה
איש עברי מאחיו

12 E olhou a uma e a outra banda, e, vendo que ninguém ali havia, feriu ao egípcio, e escondeu-o na areia.

ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול

13 E tornou a sair no dia seguinte, e eis que dois varões hebreus contendiam; e disse ao injusto Por que feres o teu próximo?

ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך

14 O qual disse Quem te tem posto a ti por maior e juiz sobre nós? Pensas matar-me, como mataste o egípcio? Então, temeu Moisés e disse Certamente este negócio foi descoberto.

ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את
המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר

15 Ouvindo, pois, Faraó este caso, procurou matar a Moisés; mas Moisés fugiu de diante da face de Faraó, e habitou na terra de Midiã, e assentou-se junto a um poço.

וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב
בארץ מדין וישב על הבאר

16 E o sacerdote de Midiã tinha sete filhas, as quais vieram a tirar água, e encheram as pias para dar de beber ao rebanho de seu pai.

ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן
אביהן

17 Então, vieram os pastores e lançaram-nas dali; Moisés, porém, levantou-se, e defendeu-as, e abeberou-lhes o rebanho.

ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען וישק את צאנם17

18 E, vindo elas a Reuel, seu pai, ele disse Por que tornastes hoje tão depressa?

ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום18

19 E elas disseram Um homem egípcio nos livrou da mão dos pastores; e também nos tirou água em abundância e abeberou o rebanho.

ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן19

20 E disse a suas filhas E onde está ele? Por que deixastes o homem? Chamai-o para que coma pão.

ויאמר אל בנתיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם20

21 E Moisés consentiu em morar com aquele homem; e ele deu a Moisés sua filha Zípora, 21 ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה

22 a qual teve um filho, e ele chamou o seu nome Gérson, porque disse Peregrino fui em terra estranha.

ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה22

23 E aconteceu, depois de muitos destes dias, morrendo o rei do Egito, que os filhos de Israel suspiraram por causa da servidão e clamaram; e o seu clamor subiu a Deus por causa de sua servidão.

ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויצעקו23 ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה

24 E ouviu Deus o seu gemido e lembrou-se Deus do seu concerto com Abraão, com Isaque e com Jacó; 24 וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את24 בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב

25 e atentou Deus para os filhos de Israel e conheceu-os Deus.

וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים25

Shemot - Êxodo 3

1 E apascentava Moisés o rebanho de Jetro, seu sogro, sacerdote em Midiã; e levou o rebanho atrás do deserto e veio ao monte de Deus, a Horebe.

ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה

2 E apareceu-lhe o Anjo do SENHOR em uma chama de fogo, no meio de uma sarça; e olhou, e eis que a sarça ardia no fogo, e a sarça não se consumia.

וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל

3 E Moisés disse Agora me virarei para lá e verei esta grande visão, porque a sarça se não queima.

ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה

4 E, vendo o SENHOR que se virava para lá a ver, bradou Deus a ele do meio da sarça e disse Moisés! Moisés! E ele disse Eis-me aqui.

וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הני

5 E disse Não te chegues para cá; tira os teus sapatos de teus pés; porque o lugar em que tu estás é terra santa.

ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא

6 Disse mais Eu sou o Deus de teu pai, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó. E Moisés encobriu o seu rosto, porque temeu olhar para Deus.

ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים

7 E disse o SENHOR Tenho visto atentamente a aflição do meu povo, que está no Egito, e tenho ouvido o seu clamor por causa dos seus exatores, porque conheci as suas dores.

ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו

8 Portanto, desci para livrá-lo da mão dos egípcios e para fazê-lo subir daquela terra a uma terra boa e larga, a uma terra que mana leite e mel; ao lugar do cananeu, e do heteu, e do amorreu, e do ferezeu, e do heveu, e do jebuseu.

וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ
זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבوسی

9 E agora, eis que o clamor dos filhos de Israel chegou a mim, e também tenho visto a opressão com que os egípcios os oprimem.

ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים
אתם

10 Vem agora, pois, e eu te enviarei a Faraó, para que tires o meu povo, os filhos de Israel, do Egito.

ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים

11 Então, Moisés disse a Deus Quem sou eu, que vá a Faraó e tire do Egito os filhos de Israel?

ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל
ממצרים

12 E Deus disse Certamente eu serei contigo; e isto te será por sinal de que eu te envie quando houveres tirado este povo do Egito, servireis a Deus neste monte.

ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאת את העם ממצרים
תעבדון את האלהים על ההר הזה

13 Então, disse Moisés a Deus Eis que quando vier aos filhos de Israel e lhes disser O Deus de vossos pais me enviou a vós; e eles me disserem Qual é o seu nome? Que lhes direi?

ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי
אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהם

14 E disse Deus a Moisés EU SOU O QUE SOU. Disse mais Assim dirás aos filhos de Israel EU SOU me enviou a vós.

ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה
שלחני אליכם

15 E Deus disse mais a Moisés Assim dirás aos filhos de Israel O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me enviou a vós; este é meu nome eternamente, e este é meu memorial de geração em geração.

ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי15
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר

16 Vai, e ajunta os anciãos de Israel, e dize-lhes O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó, me apareceu, dizendo Certamente vos tenho visitado e visto o que vos é feito no Egito.

לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אלהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי16
אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים

17 Portanto, eu disse Far-vos-ei subir da aflição do Egito à terra do cananeu, e do heteu, e do amorreu, e do ferezeu, e do heveu, e do jebuseu, a uma terra que mana leite e mel.

ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי17
והיבوسی אל ארץ זבת חלב ודבש

18 E ouvirão a tua voz; e irás, tu e os anciãos de Israel, ao rei do Egito, e dir-lhe-eis O SENHOR, o Deus dos hebreus, nos encontrou; agora, pois, deixa-nos ir caminho de três dias para o deserto, para que sacrifiquemos ao SENHOR, nosso Deus.

ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי18
העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו

19 Eu sei, porém, que o rei do Egito não vos deixará ir, nem ainda por uma mão forte.

ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה19

20 Porque eu estenderei a minha mão e ferirei ao Egito com todas as minhas maravilhas que farei no meio dele; depois, vos deixará ir.

ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן20
ישלח אתכם

21 E eu darei graça a esse povo aos olhos dos egípcios; e acontecerá que, quando sairdes, não saireis vazios, 21 ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה
כי תלכון לא תלכו ריקם

22 porque cada mulher pedirá à sua vizinha e à sua hóspeda vasos de prata, e vasos de ouro, e vestes, os quais poreis sobre vossos filhos e sobre vossas filhas; e despojareis ao Egito.

ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם22
ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים

Shemot - Êxodo 4

1 Então, respondeu Moisés e disse Mas eis que me não crerão, nem ouvirão a minha voz, porque dirão O SENHOR não te apareceu.

ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה

2 E o SENHOR disse-lhe Que é isso na tua mão? E ele disse Uma vara.

ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר מטה

3 E ele disse Lança-a na terra. Ele a lançou na terra, e tornou-se em cobra; e Moisés fugia dela.

ויאמר השליכהו ארצה וישליכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו

4 Então, disse o SENHOR a Moisés Estende a mão e pega-lhe pela cauda (E estendeu a mão e pegou-lhe pela cauda, e tornou-se em vara na sua mão.); ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה 4; בכפו

5 para que creiam que te apareceu o SENHOR, o Deus de seus pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.

למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב

6 E disse-lhe mais o SENHOR Mete agora a mão no peito. E, tirando -a, eis que sua mão estava leprosa, branca como a neve.

ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת 6; כשלג

7 E disse Torna a meter a mão no peito. E tornou a meter a mão no peito; depois, tirou-a do peito, e eis que se tornara como a sua outra carne.

ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו 7

8 E acontecerá que, se eles te não crerem, nem ouvirem a voz do primeiro sinal, crerão a voz do derradeiro sinal; והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל 8; האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון

9 e, se acontecer que ainda não creiam a estes dois sinais, nem ouçam a tua voz, tomarás das águas do rio e as derramarás na terra seca; e as águas que tomarás do rio tornar-se-ão em sangue sobre a terra seca.

והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת ממימי היאר 9; ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת

10 Então, disse Moisés ao SENHOR Ah! Senhor! Eu não sou homem eloquente, nem de ontem, nem de anteontem, nem ainda desde que tens falado ao teu servo; porque sou pesado de boca e pesado de língua.

ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם
מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי

11 E disse-lhe o SENHOR Quem fez a boca do homem? Ou quem fez o mudo, ou o surdo, ou o que vê, ou o cego? Não sou eu, o SENHOR?

ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אדם או חרש או פקח או עור הלא
אנכי יהוה

12 Vai, pois, agora, e eu serei com a tua boca e te ensinarei o que hás de falar.

ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והוריתיך אשר תדבר

13 Ele, porém, disse Ah! Senhor! Envia por mão daquele a quem tu hás de enviar.

ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח

14 Então, se acendeu a ira do SENHOR contra Moisés, e disse Não é Arão, o levita, teu irmão? Eu sei que ele falará muito bem; e eis que ele também sai ao teu encontro; e, vendo-te, se alegrará em seu coração.

ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם
הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמה בלבו

15 E tu lhe falarás e porás as palavras na sua boca; e eu serei com a tua boca e com a sua boca, ensinando-vos o que haveis de fazer.

ודברת אליו ושמתי את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתי אתכם
את אשר תעשון

16 E ele falará por ti ao povo; e acontecerá que ele te será por boca, e tu lhe serás por Deus.

ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים

17 Toma, pois, esta vara na tua mão, com que farás os sinais.

ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האותות

18 Então, foi-se Moisés, e voltou para Jetro, seu sogro, e disse-lhe Eu irei agora e tornarei a meus irmãos que estão no Egito, para ver se ainda vivem. Disse, pois, Jetro a Moisés Vai em paz.

וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים
ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום

19 Disse também o SENHOR a Moisés em Midiã Vai, volta para o Egito; porque todos os que buscavam a tua alma morreram.

19 ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את
נפשך

20 Tomou, pois, Moisés sua mulher e seus filhos, e os levou sobre um jumento, e tornou à terra do Egito; e Moisés tomou a vara de Deus na sua mão.

20 ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה
את מטה האלהים בידו

21 E disse o SENHOR a Moisés Quando voltares ao Egito, atenta que faças diante de Faraó todas as maravilhas que tenho posto na tua mão; mas eu endurecerei o seu coração, para que não deixe ir o povo.

21 ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי בידך
ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם

22 Então, dirás a Faraó Assim diz o SENHOR Israel é meu filho, meu primogênito.

22 ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל

23 E eu te tenho dito Deixa ir o meu filho, para que me sirva; mas tu recusaste deixá-lo ir; eis que eu matarei a teu filho, o teu primogênito.

23 ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך

24 E aconteceu no caminho, numa estalagem, que o SENHOR o encontrou e o quis matar.

24 ויהי בדרך במלון ויפגשו יהוה ויבקש המיתו

25 Então, Zípora tomou uma pedra aguda, e circuncidou o prepúcio de seu filho, e o lançou a seus pés, e disse Certamente me és um esposo sanguinário.

25 ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי

26 E desviou-se dele. Então, ela disse Esposo sanguinário, por causa da circuncisão.

26 וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת

27 Disse também o SENHOR a Arão Vai ao encontro de Moisés, ao deserto. E ele foi, encontrou-o no monte de Deus e o beijou.

27 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשו בהר האלהים וישק
לו

28 E anunciou Moisés a Arão todas as palavras do SENHOR, que o enviara, e todos os sinais que lhe mandara.

ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו

29 Então, foram Moisés e Arão e ajuntaram todos os anciãos dos filhos de Israel.

וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל

30 E Arão falou todas as palavras que o SENHOR falara a Moisés e fez os sinais perante os olhos do povo.

וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני העם

31 E o povo creu; e ouviram que o SENHOR visitava aos filhos de Israel e que via a sua aflição; e inclinaram-se e adoraram.

ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את ענים ויקדו וישתחו

Shemot - Êxodo 5

1 E, depois, foram Moisés e Arão e disseram a Faraó Assim diz o SENHOR, Deus de Israel Deixa ir o meu povo, para que me celebre uma festa no deserto.

וְאַחֵר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אֶת עַמִּי וַיַּחֲגּוּ לִי בַמִּדְבָּר

2 Mas Faraó disse Quem é o SENHOR, cuja voz eu ouvirei, para deixar ir Israel? Não conheço o SENHOR, nem tampouco deixarei ir Israel.

וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקִלּוֹ לְשַׁלַּח אֶת יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַעְתִּי אֶת יְהוָה וְגַם אֶת יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח

3 E eles disseram O Deus dos hebreus nos encontrou; portanto, deixa-nos agora ir caminho de três dias ao deserto, para que ofereçamos sacrifícios ao SENHOR e ele não venha sobre nós com pestilência ou com espada.

וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עָלֵינוּ נִלְכֶּה נָא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבַּחַה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּן יִפְגַּעֲנוּ בְּדַבָּר אוֹ בַּחֶרֶב

4 Então, disselhes o rei do Egito Moisés e Arão, por que fazeis cessar o povo das suas obras? Ide a vossas cargas.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמַה מֹּשֶׁה וְאַהֲרֹן תִּפְרִיעוּ אֶת הָעָם מִמַּעֲשֵׂי לָכֹה לְסַבְּלָתִיכֶם

5 E disse também Faraó Eis que o povo da terra já é muito, e vós os fazeis abandonar as suas cargas.

וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה הֲנִי רַבִּים עִתָּה עִם הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתֶּם אֹתָם מִסַּבְּלָתָם

6 Portanto, deu ordem Faraó naquele mesmo dia aos exatores do povo e aos seus oficiais, dizendo 6 וַיִּצֹו פַּרְעֹה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת הַנְּגִשִּׁים בָּעָם וְאֶת שְׂטָרֵי לְאֻמֹּת

7 Daqui em diante não torneis a dar palha ao povo, para fazer tijolos, como fizestes ontem e anteontem; vão eles mesmos e colham palha para si.

לֹא תֹאסְפוּן לַתֵּת תֶּבֶן לָעָם לְלִבְנֵי הַלְּבָנִים כִּתְמוּל שְׁלֶשֶׁם הֵם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ לָהֶם תֶּבֶן

8 E lhes imporeis a conta dos tijolos que fizeram ontem e anteontem; nada diminuireis dela, porque eles estão ociosos; por isso, clamam, dizendo Vamos, sacrifiquemos ao nosso Deus.

ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו
כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו

9 Agrave-se o serviço sobre estes homens, para que se ocupem nele e não
confiem em palavras de mentira.

תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר

10 Então, saíram os exatores do povo, e seus oficiais, e falaram ao povo,
dizendo Assim diz Faraó Eu não vos darei palha; 10 ויצאו נגשי העם ושטריו
ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן

11 ide vós mesmos, e tomai vós palha de onde a achardes; porque nada se
diminuirá de vosso serviço.

אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר

12 Então, o povo se espalhou por toda a terra do Egito, a colher restolho em
lugar de palha.

ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן

13 E os exatores os apertavam, dizendo Acabai vossa obra, a tarefa de cada
dia, como quando havia palha.

והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן

14 E foram açoitados os oficiais dos filhos de Israel, que os exatores de
Faraó tinham posto sobre eles, dizendo estes Por que não acabastes vossa
tarefa ontem e hoje, fazendo tijolos como antes?

ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם
ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום

15 Pelo que se foram os oficiais dos filhos de Israel e clamaram a Faraó,
dizendo Por que fazes assim a teus servos?

ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך

16 Palha não se dá a teus servos, e nos dizem Fazei tijolos; e eis que teus
servos são açoitados; porém o teu povo tem a culpa.

תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך

17 Mas ele disse Vós sois ociosos; vós sois ociosos; por isso, dizeis Vamos,
sacrifiquemos ao SENHOR.

ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה

18 Ide, pois, agora, trabalhai; palha, porém, não se vos dará; contudo, dareis
a conta dos tijolos.

ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו

19 Então, os oficiais dos filhos de Israel viram-se em aflição, porquanto se dizia Nada diminuireis de vossos tijolos, da tarefa do dia no seu dia.

ויראו שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו19

20 E encontraram a Moisés e a Arão, que estavam defronte deles, quando saíram de Faraó.

ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה20

21 E disseram-lhes O SENHOR atente sobre vós e julgue isso, porquanto fizestes o nosso cheiro repelente diante de Faraó e diante de seus servos, dando-lhes a espada nas mãos, para nos matar.

ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה21
ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו

22 Então, tornou Moisés ao SENHOR e disse Senhor! Por que fizeste mal a este povo? Por que me enviaste?

וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני22

23 Porque, desde que entrei a Faraó para falar em teu nome, ele maltratou a este povo; e, de nenhuma maneira, livraste o teu povo.

ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך23

Shemot - Êxodo 6

1 Então, disse o SENHOR a Moisés Agora verás o que hei de fazer a Faraó; porque, por mão poderosa, os deixará ir; sim, por mão poderosa, os lançará de sua terra.

ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו

2 Falou mais Deus a Moisés e disse Eu sou o SENHOR.

וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה

3 E eu apareci a Abraão, e a Isaque, e a Jacó, como o Deus Todo-poderoso; mas pelo meu nome, o SENHOR, não lhes fui perfeitamente conhecido.

וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם

4 E também estabeleci o meu concerto com eles, para dar-lhes a terra de Canaã, a terra de suas peregrinações, na qual foram peregrinos.

וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה

5 E também tenho ouvido o gemido dos filhos de Israel, aos quais os egípcios escravizam, e me lembrei do meu concerto.

וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי

6 Portanto, dize aos filhos de Israel Eu sou o SENHOR, e vos tirarei de debaixo das cargas dos egípcios, vos livrarei da sua servidão e vos resgatarei com braço estendido e com juízos grandes.

לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצלת אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים

7 E eu vos tomarei por meu povo, e serei vosso Deus; e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tiro de debaixo das cargas dos egípcios; ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים

8 e eu vos levarei à terra, acerca da qual levantei a mão, que a daria a Abraão, e a Isaque, e a Jacó, e vo-la darei por herança, eu, o SENHOR.

והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה

9 Deste modo falou Moisés aos filhos de Israel, mas eles não ouviram a Moisés, por causa da ânsia do espírito e da dura servidão.

וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה9

10 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 10 לאמר משה אל יהוה

11 Entra e fala a Faraó, rei do Egito, que deixe sair os filhos de Israel da sua terra.

בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו11

12 Moisés, porém, falou perante o SENHOR, dizendo Eis que os filhos de Israel me não têm ouvido; como, pois, me ouvirá Faraó? Também eu sou incircunciso de lábios.

וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה12 ואני ערל שפתים

13 Todavia, o SENHOR falou a Moisés e a Arão e deu-lhes mandamento para os filhos de Israel e para Faraó, rei do Egito, para que tirassem os filhos de Israel da terra do Egito.

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים13 להוציא את בני ישראל מארץ מצרים

14 Estas são as cabeças das casas de seus pais Os filhos de Rúben, o primogênito de Israel Enoque e Palu, Hezrom e Carmi; estas são as famílias de Rúben.

אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה14 משפחת ראובן

15 E os filhos de Simeão Jemuel, e Jamim, e Oade, e Jaquim, e Zoar, e Saul, filho de uma cananéia; estas são as famílias de Simeão.

ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחת שמעון15

16 E estes são os nomes dos filhos de Levi, segundo as suas gerações Gérson, e Coate, e Merari; e os anos da vida de Levi foram cento e trinta e sete anos.

ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת16 שנה

17 Os filhos de Gérson Libni e Simei, segundo as suas famílias; 17 בני גרשון לבני ושמעני למשפחתם

18 e os filhos de Coate Anrão, e Isar, e Hebrom, e Uziel; e os anos da vida de Coate foram cento e trinta e três anos.

ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה18

19 E os filhos de Merari Mali e Musi; estas são as famílias de Levi, segundo as suas gerações.

ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם19

20 E Anrão tomou por mulher a Joquebede, sua tia, e ela gerou-lhe a Arão e a Moisés; e os anos da vida de Anrão foram cento e trinta e sete anos.

ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושלשים ומאת שנה

21 E os filhos de Isar Corá, e Nefegue, e Zicri.

ובני יצהר קרח ונפג וזכרי21

22 E os filhos de Uziel Misael, e Elzafã, e Sitri.

ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתר22

23 E Arão tomou por mulher a Eliseba, filha de Aminadabe, irmã de Naassom; e ela gerou-lhe a Nadabe, e Abiú, e Eleazar, e Itamar.

ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר

24 E os filhos de Corá Assir, e Elcana, e Abiasafe; estas são as famílias dos coraítas.

ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרח24

25 E Eleazar, filho de Arão, tomou para si por mulher uma das filhas de Putiel, e ela gerou-lhe a Finéias; estas são as cabeças dos pais dos levitas, segundo as suas famílias.

ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם

26 Estes são Arão e Moisés, aos quais o SENHOR disse Tirai os filhos de Israel da terra do Egito, segundo os seus exércitos.

הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על26 צבאתם

27 Estes são os que falaram a Faraó, rei do Egito, para que tirassem do Egito os filhos de Israel; estes são Moisés e Arão.

הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה27 ואהרן

28 E aconteceu que, naquele dia, quando o SENHOR falou a Moisés na terra do Egito, 28 ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים

29 falou o SENHOR a Moisés, dizendo Eu sou o SENHOR; dize a Faraó, rei do Egito, tudo quanto eu te digo a ti.

וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני
דבר אליך

30 Então, disse Moisés perante o SENHOR Eis que eu sou incircunciso de lábios; como, pois, me ouvirá Faraó?

ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה

Shemot - Êxodo 7

1 Então, disse o SENHOR a Moisés Eis que te tenho posto por Deus sobre Faraó; e Arão, teu irmão, será o teu profeta.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה רְאֵה נָתַתִּיךָ אֱלֹהִים לְפָרְעֹה וְאַהֲרֹן אַחִיךָ יִהְיֶה נְבִיאֲךָ

2 Tu falarás tudo o que eu te mandar; e Arão, teu irmão, falará a Faraó que deixe ir os filhos de Israel da sua terra.

אַתָּה תְּדַבֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוְךָ וְאַהֲרֹן אַחִיךָ יְדַבֵּר אֶל פָּרְעֹה וְשַׁלַּח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ

3 Eu, porém, endurecerei o coração de Faraó, e multiplicarei na terra do Egito os meus sinais e as minhas maravilhas.

וְאֲנִי אֶקְשֶׁה אֶת לֵב פָּרְעֹה וְהִרְבֵּיתִי אֶת אֶתְנִי וְאֶת מוֹפְתֵי בָאָרֶץ מִצְרַיִם

4 Faraó, porém, não vos ouvirá; e eu porei a mão sobre o Egito e tirarei os meus exércitos, o meu povo, os filhos de Israel, da terra do Egito com grandes juízos.

וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פָּרְעֹה וְנָתַתִּי אֶת יָדִי בַּמִּצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת צְבֹאתַי אֶת עַמִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשַׁפְטִים גְּדֹלִים

5 Então, os egípcios saberão que eu sou o SENHOR, quando estender a mão sobre o Egito e tirar os filhos de Israel do meio deles.

וַיֵּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה בְּנֹטַתִּי אֶת יָדִי עַל מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם

6 Então, fez assim Moisés e Arão; como o SENHOR lhes ordenara, assim fizeram.

וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם כֵּן עָשׂוּ

7 E Moisés era da idade de oitenta anos, e Arão, da idade de oitenta e três anos, quando falaram a Faraó.

וּמֹשֶׁה בֶּן שְׁמֹנִים שָׁנָה וְאַהֲרֹן בֶּן שְׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדִבְרָם אֶל פָּרְעֹה

8 E o SENHOR falou a Moisés e a Arão, dizendo ⁸ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאַלְּאֲהֹרֹן לֵאמֹר

9 Quando Faraó vos falar, dizendo Fazei por vós algum milagre; dirás a Arão Toma a tua vara e lança-a diante de Faraó; e se tornará em serpente.

כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין

10 Então, Moisés e Arão entraram a Faraó e fizeram assim como o SENHOR ordenara; e lançou Arão a sua vara diante de Faraó, e diante dos seus servos, e tornou-se em serpente.

ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין

11 E Faraó também chamou os sábios e encantadores; e os magos do Egito fizeram também o mesmo com os seus encantamentos.

ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן

12 Porque cada um lançou sua vara, e tornaram-se em serpentes; mas a vara de Arão trouxe as varas deles.

וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטתם

13 Porém o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה

14 Então, disse o SENHOR a Moisés O coração de Faraó está obstinado; recusa deixar ir o povo.

ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם

15 Vai pela manhã a Faraó; eis que ele sairá às águas; põe-te em frente dele na praia do rio e tomarás em tua mão a vara que se tornou em cobra.

לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך

16 E lhe dirás O SENHOR, o Deus dos hebreus, me tem enviado a ti, dizendo Deixa ir o meu povo, para que me sirva no deserto; porém eis que até agora não tens ouvido.

ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה

17 Assim diz o SENHOR Nisto saberás que eu sou o SENHOR Eis que eu com esta vara, que tenho em minha mão, ferirei as águas que estão no rio, e tornar-se-ão em sangue.

כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר ונהפכו לדם

18 E os peixes que estão no rio morrerão, e o rio cheirá mal; e os egípcios nausear-se-ão, bebendo a água do rio.

והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן היאר 18

19 Disse mais o SENHOR a Moisés Dize a Arão Toma tua vara e estende a mão sobre as águas do Egito, sobre as suas correntes, sobre os seus rios, sobre os seus tanques e sobre todo o ajuntamento das suas águas, para que se tornem em sangue; e haja sangue em toda a terra do Egito, assim nos vasos de madeira como nos de pedra.

ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים על 19
נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ
מצרים ובעצים ובאבנים

20 E Moisés e Arão fizeram assim como o SENHOR tinha mandado; e levantou a vara e feriu as águas que estavam no rio, diante dos olhos de Faraó e diante dos olhos de seus servos; e todas as águas do rio se tornaram em sangue.

ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני 20
פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם

21 E os peixes que estavam no rio morreram, e o rio fedeu, e os egípcios não podiam beber a água do rio; e houve sangue por toda a terra do Egito.

והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר ויהי 21
הדם בכל ארץ מצרים

22 Porém os magos do Egito também fizeram o mesmo com os seus encantamentos; de maneira que o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

ויעשו כן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר 22
יהוה

23 E virou-se Faraó e foi para sua casa; nem ainda nisto pôs seu coração.

ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת 23

24 E todos os egípcios cavaram poços junto ao rio, para beberem água; porquanto não podiam beber das águas do rio.

ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר 24

25 Assim, se cumpriram sete dias, depois que o SENHOR ferira o rio.

וימלא שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר 25

Shemot - Êxodo 8

1 Depois, disse o SENHOR a Moisés Entra a Faraó e dize-lhe Assim diz o SENHOR Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בֹּא אֶל פַּרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח אֶת עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי

2 E, se recusares deixá-lo ir, eis que ferirei com rãs todos os teus termos.

וְאִם מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח הִנֵּה אֲנֹכִי נֹגֵף אֶת כָּל גְּבוּלְךָ בְּצַפְרָדַּעִים

3 E o rio criará rãs, que subirão e virão à tua casa, e ao teu dormitório, e sobre a tua cama, e às casas dos teus servos, e sobre o teu povo, e aos teus fornos, e às tuas amassadeiras.

וְשָׂרֵץ הַיָּאָר צַפְרָדַּעִים וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתְךָ וּבַחֲדָר מִשְׁכַּבְּךָ וְעַל מִטְתְּךָ וּבְבֵית עַבְדֶּיךָ וּבַעֲמֶמְךָ וּבַתְּנוּרֶיךָ וּבַמִּשְׁאָרוֹתֶיךָ

4 E as rãs subirão sobre ti, e sobre o teu povo, e sobre todos os teus servos.

וּבִכָּה וּבַעֲמֶמְךָ וּבְכָל עַבְדֶּיךָ יָעָלוּ הַצַּפְרָדַּעִים

5 Disse mais o SENHOR a Moisés Dize a Arão Estende a tua mão com tua vara sobre as correntes, e sobre os rios, e sobre os tanques, e faze subir rãs sobre a terra do Egito.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל אֶהֱרֹן נָטָה אֶת יָדְךָ בַּמֶּטֶךְ עַל הַנְּהָרֹת עַל הַיָּאֲרִים וְעַל הָאֲגָמִים וְהָעַל אֶת הַצַּפְרָדַּעִים עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם

6 E Arão estendeu a mão sobre as águas do Egito, e subiram rãs e cobriram a terra do Egito.

וַיִּט אֶהֱרֹן אֶת יָדוֹ עַל מִימֵי מִצְרַיִם וַתַּעַל הַצַּפְרָדַּע וַתִּכַּס אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם

7 Então, os magos fizeram o mesmo com os seus encantamentos; e fizeram subir rãs sobre a terra do Egito.

וַיַּעֲשׂוּ כֵן הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת הַצַּפְרָדַּעִים עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם

8 E Faraó chamou a Moisés e a Arão e disse Rogai ao SENHOR que tire as rãs de mim e do meu povo; depois, deixarei ir o povo, para que sacrifiquem ao SENHOR.

וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הֶעֱתִירוּ אֶל יְהוָה וְיִסַּר הַצַּפְרָדַּעִים מִמֶּנִּי וּמִעַמִּי וְאֶשְׁלַחָה אֶת הָעָם וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה

9 E Moisés disse a Faraó Tu tenhas glórias sobre mim. Quando orarei por ti, e pelos teus servos, e por teu povo, para tirar as rãs de ti e das suas casas, de sorte que somente fiquem no rio?

9 ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה

10 E ele disse Amanhã. E Moisés disse Seja conforme a tua palavra, para que saibas que ninguém há como o SENHOR, nosso Deus.

10 ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו

11 E as rãs apartar-se-ão de ti, e das tuas casas, e dos teus servos, e do teu povo; somente ficarão no rio.

11 וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה

12 Então, saiu Moisés e Arão de Faraó; e Moisés clamou ao SENHOR por causa das rãs que tinha posto sobre Faraó.

12 ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה

13 E o SENHOR fez conforme a palavra de Moisés; e as rãs morreram nas casas, nos pátios e nos campos.

13 ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות

14 E ajuntaram-nas em montões, e a terra cheirou mal.

14 ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ

15 Vendo, pois, Faraó que havia descanso, agravou o seu coração e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

15 וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה

16 Disse mais o SENHOR a Moisés Dize a Arão Estende a tua vara e fere o pó da terra, para que se torne em piolhos por toda a terra do Egito.

16 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכןם בכל ארץ מצרים

17 E fizeram assim; porque Arão estendeu a mão com a sua vara e feriu o pó da terra, e havia muitos piolhos nos homens e no gado; todo o pó da terra se tornou em piolhos em toda a terra do Egito.

17 ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים

18 E os magos fizeram também assim com os seus encantamentos para produzirem piolhos, mas não puderam; e havia piolhos nos homens e no

gado.

ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את הכנים ולא יכלו ותהי הכנם באדם 18
ובבהמה

19 Então, disseram os magos a Faraó Isto é o dedo de Deus. Porém o coração de Faraó se endureceu, e não os ouvia, como o SENHOR tinha dito.

ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם 19
כאשר דבר יהוה

20 Disse mais o SENHOR a Moisés Levanta-te pela manhã cedo, e põe-te diante de Faraó; eis que ele sairá às águas, e dize-lhe Assim diz o SENHOR Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת 20
אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני

21 Porque, se não deixares ir o meu povo, eis que enviarei enxames de moscas sobre ti, e sobre os teus servos, e sobre o teu povo, e às tuas casas; e as casas dos egípcios se encherão destes enxames, e também a terra em que eles estiverem.

כי אם אינך משלח את עמי הנני משליח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב 21
ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה

22 E, naquele dia, eu separarei a terra de Gósen, em que meu povo habita, a fim de que nela não haja enxames de moscas, para que saibas que eu sou o SENHOR no meio desta terra.

והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב 22
למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ

23 E porei separação entre o meu povo e o teu povo; amanhã será este sinal.

ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה 23

24 E o SENHOR fez assim; e vieram grandes enxames de moscas à casa de Faraó, e às casas dos seus servos, e sobre toda a terra do Egito; a terra foi corrompida destes enxames.

ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת 24
הארץ מפני הערב

25 Então, chamou Faraó a Moisés e a Arão e disse Ide e sacrificai ao vosso Deus nesta terra.

ויקרא פרעה אל משה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ 25

26 E Moisés disse Não convém que façamos assim, porque sacrificaríamos ao SENHOR, nosso Deus, a abominação dos egípcios; eis que, se sacrificássemos a abominação dos egípcios perante os seus olhos, não nos apedrejariam eles?

26 ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים ליהוה אלהינו הן נזבח את
תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו

27 Deixa-nos ir caminho de três dias ao deserto, para que sacrifiquemos ao SENHOR, nosso Deus, como ele nos dirá.

27 דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו

28 Então, disse Faraó Deixar-vos-ei ir, para que sacrifiqueis ao SENHOR, vosso Deus, no deserto; somente que indo, não vades longe; orai também por mim.

28 ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא
תרחיקו ללכת העתירו בעדי

29 E Moisés disse Eis que saio de ti e orarei ao SENHOR, que estes enxames de moscas se retirem amanhã de Faraó, dos seus servos e do seu povo; somente que Faraó não mais me engane, não deixando ir a este povo para sacrificar ao SENHOR.

29 ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו
ומעמו מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה

30 Então, saiu Moisés de Faraó e orou ao SENHOR.

30 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה

31 E fez o SENHOR conforme a palavra de Moisés, e os enxames de moscas se retiraram de Faraó, dos seus servos e do seu povo; não ficou uma só.

31 ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד

32 Mas endureceu Faraó ainda esta vez seu coração e não deixou ir o povo.

32 וכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם

Shemot - Êxodo 9

1 Depois, o SENHOR disse a Moisés Entra a Faraó e dize-lhe Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בֹּא אֶל פַּרְעֹה וְדַבֵּר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי

2 Porque, se recusares deixá-los ir e ainda por força os detiveres, 2אם כי מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם

3 eis que a mão do SENHOR será sobre teu gado, que está no campo, sobre os cavalos, sobre os jumentos, sobre os camelos, sobre os bois e sobre as ovelhas, com pestilência gravíssima.

הִנֵּה יַד יְהוָה הוּיָהּ בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּסּוּסִים בַּחֲמֹרִים בַּגְּמִלִים בַּבָּקָר וּבַצֹּאן דְּבַר כִּבְד מֵאֹד

4 E o SENHOR fará separação entre o gado dos israelitas e o gado dos egípcios, para que nada morra de tudo o que for dos filhos de Israel.

וְהִפְלָה יְהוָה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת מִכָּל לְבִנֵּי יִשְׂרָאֵל דְּבַר

5 E o SENHOR assinalou certo tempo, dizendo Amanhã fará o SENHOR esta coisa na terra.

וַיֵּשֶׁם יְהוָה מוֹעֵד לֵאמֹר מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדָּבָר הַזֶּה בָּאָרֶץ

6 E o SENHOR fez esta coisa no dia seguinte, e todo o gado dos egípcios morreu; porém, do gado dos filhos de Israel, não morreu nenhum.

וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה מִמָּחָרָת וַיָּמָת כָּל מִקְנֵה מִצְרַיִם וּמִמִּקְנֵה בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא מָת אֶחָד

7 E Faraó enviou a ver, e eis que, do gado de Israel, não morreria nenhum; porém o coração de Faraó se endureceu, e não deixou ir o povo.

וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וְהִנֵּה לֹא מָת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל עַד אֶחָד וַיִּכְבַּד לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שְׁלַח אֶת הָעָם

8 Então, disse o SENHOR a Moisés e a Arão Tomai os punhos cheios da cinza do forno, e Moisés a espalhe para o céu diante dos olhos de Faraó;

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן קָחוּ לָכֶם מֵלֶא חֲפָנֵיכֶם פִּיחַ כִּבְשָׁן וְזָרְקוּ מִשָּׁהּ 8הַשְׂמִימָה לַעֲיִנֵּי פַרְעֹה

9 e tornar-se -á em pó miúdo sobre toda a terra do Egito, e se tornará em sarna, que arrebente em úlceras nos homens e no gado, por toda a terra do Egito.

והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת9 בכל ארץ מצרים

10 E eles tomaram a cinza do forno e puseram-se diante de Faraó, e Moisés a espalhou para o céu; e tornou-se em sarna, que arrebentava em úlceras nos homens e no gado; 10 ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אתו משה10 השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה

11 de maneira que os magos não podiam parar diante de Moisés, por causa da sarna; porque havia sarna nos magos e em todos os egípcios.

ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל11 מצרים

12 Porém o SENHOR endureceu o coração de Faraó, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה12

13 Então, disse o SENHOR a Moisés Levanta-te pela manhã cedo, e põe-te diante de Faraó, e dize-lhe Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה13 אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני

14 Porque esta vez enviarei todas as minhas pragas sobre o teu coração, e sobre os teus servos, e sobre o teu povo, para que saibas que não há outro como eu em toda a terra.

כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי14 אין כמני בכל הארץ

15 Porque agora tenho estendido a mão, para te ferir a ti e ao teu povo com pestilência e para que sejas destruído da terra; 15 ואתך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ

16 mas deveras para isto te mantive, para mostrar o meu poder em ti e para que o meu nome seja anunciado em toda a terra.

ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ16

17 Tu ainda te levantas contra o meu povo, para não os deixar ir?

עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם17

18 Eis que amanhã, por este tempo, farei chover saraiva mui grave, qual nunca houve no Egito, desde o dia em que foi fundado até agora.

הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום
הוסדה ועד עתה

19 Agora, pois, envia, recolhe o teu gado e tudo o que tens no campo; todo homem e animal que for achado no campo e não for recolhido à casa, a saraiva cairá sobre eles, e morrerão.

ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא
בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד ומתו

20 Quem, dos servos de Faraó, temia a palavra do SENHOR fez fugir os seus servos e o seu gado para as casas; 20 הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים

21 mas aquele que não tinha aplicado a palavra do SENHOR ao seu coração deixou os seus servos e o seu gado no campo.

ואשר לא שמ לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה

22 Então, disse o SENHOR a Moisés Estende a mão para o céu, e haverá saraiva em toda a terra do Egito, sobre os homens, e sobre o gado, e sobre toda a erva do campo na terra do Egito.

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על
האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים

23 E Moisés estendeu a sua vara para o céu, e o SENHOR deu trovões e saraiva, e fogo corria pela terra; e o SENHOR fez chover saraiva sobre a terra do Egito.

ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר
יהוה ברד על ארץ מצרים

24 E havia saraiva e fogo misturado entre a saraiva, mui grave, qual nunca houve em toda a terra do Egito, desde que veio a ser uma nação.

24 ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמהו בכל ארץ
מצרים מאז היתה לגוי

25 E a saraiva feriu, em toda a terra do Egito, tudo quanto havia no campo, desde os homens até aos animais; também a saraiva feriu toda a erva do campo e quebrou todas as árvores do campo.

ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב
השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר

26 Somente na terra de Gósen, onde estavam os filhos de Israel, não havia saraiva.

רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד26

27 Então, Faraó mandou chamar a Moisés e a Arão e disselhes Esta vez pequei; o SENHOR é justo, mas eu e o meu povo, ímpios.

וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים27

28 Orai ao SENHOR (pois que basta) para que não haja mais trovões de Deus nem saraiva; e eu vos deixarei ir, e não ficareis mais aqui.

העתירו אל יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד28

29 Então, lhe disse Moisés Em saindo da cidade, estenderei as mãos ao SENHOR; os trovões cessarão, e não haverá mais saraiva; para que saibas que a terra é do SENHOR.

ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות יחדלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ29

30 Todavia, quanto a ti e aos teus servos, eu sei que ainda não temereis diante do SENHOR Deus.

ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים30

31 E o linho e a cevada foram feridos, porque a cevada já estava na espiga, e o linho, na cana; 31 והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל31

32 mas o trigo e o centeio não foram feridos, porque estavam cobertos.

והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה32

33 Saiu, pois, Moisés de Faraó, da cidade, e estendeu as mãos ao SENHOR; e cessaram os trovões e a saraiva, e a chuva não caiu mais sobre a terra.

ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נחל ארצה33

34 Vendo Faraó que cessou a chuva, e a saraiva, e os trovões, continuou a pecar; e agravou o seu coração, ele e os seus servos.

וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא וכבד לבו הוא ועבדיו34

35 Assim, o coração de Faraó se endureceu, e não deixou ir os filhos de Israel, como o SENHOR tinha dito por Moisés.

ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה35

Shemot - Êxodo 10

1 Depois, disse o SENHOR a Moisés Entra a Faraó, porque tenho agravado o seu coração e o coração de seus servos, para fazer estes meus sinais no meio deles, 1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לבו עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו

2 e para que contes aos ouvidos de teus filhos e dos filhos de teus filhos as coisas que fiz no Egito e os meus sinais que tenho feito entre eles; para que saibais que eu sou o SENHOR.

2 ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה

3 Assim, foram Moisés e Arão a Faraó e disseram-lhe Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus Até quando recusas humilhar-te diante de mim? Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

3 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענות מפני שלח עמי ויעבדני

4 Porque, se ainda recusares deixar ir o meu povo, eis que trarei amanhã gafanhotos aos teus termos, 4 כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבלך

5 e cobrirão a face da terra, que a terra não se poderá ver; e eles comerão o resto do que escapou, o que ficou da saraiva; também comerão toda árvore que vos cresce no campo; 5 וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה

6 e encherão as tuas casas, e as casas de todos os teus servos, e as casas de todos os egípcios, como nunca viram teus pais, nem os pais de teus pais, desde o dia em que eles foram sobre a terra até o dia de hoje. E virou-se e saiu da presença de Faraó.

6 ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויצא מעם פרעה

7 E os servos de Faraó disseram-lhe Até quando este nos dá de ser por laço? Deixa ir os homens, para que sirvam ao SENHOR, seu Deus; ainda não sabes que o Egito está destruído?

וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פַרְעֹה אֵלָיו עַד מָתִי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הִטְרַם תִּדְעֶה כִּי אַבְדָּה מִצְרַיִם

8 Então, Moisés e Arão foram levados outra vez a Faraó, e ele disselhes Ide, servi ao SENHOR, vosso Deus. Quais são os que hão de ir?

וַיּוֹשֶׁב אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן אֶל פַּרְעֹה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לָכוּ עַבְדוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי־
וְמִי הַהֹלְכִים

9 E Moisés disse Havemos de ir com nossos meninos e com os nossos velhos; com os nossos filhos, e com as nossas filhas, e com as nossas ovelhas, e com os nossos bois havemos de ir; porque festa do SENHOR temos.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנַעֲרֵינוּ וּבִזְקֵנֵינוּ נֵלֶךְ בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵנוּ בְּצֹאנֵנוּ וּבְבָקְרֵנוּ נֵלֶךְ כִּי חֵג יְהוָה־
לָנוּ

10 Então, ele lhes disse Seja o SENHOR assim convosco, como eu vos deixarei ir a vós e a vossos filhos; olhai que há mal diante da vossa face.

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּכֶם כְּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת טַפְכֶּם רְאוּ כִּי רַעַה נֹגֵד־
פְּנֵיכֶם

11 Não será assim; andai agora vós, varões, e servi ao SENHOR; pois isso é o que pedistes. E os lançaram da face de Faraó.

לֹא כֵן לָכוּ נָא הַגִּבְרִים וַעֲבֹדוּ אֶת יְהוָה כִּי אַתָּה אַתָּם מִבְקָשִׁים וַיִּגְרַשׁ אֹתָם מֵאֶתֶר־
פְּנֵי פַרְעֹה

12 Então, disse o SENHOR a Moisés Estende a tua mão sobre a terra do Egito, para que os gafanhotos venham sobre a terra do Egito e comam toda a erva da terra, tudo o que deixou a saraiva.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נְטֵה יָדְךָ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאַרְבֶּה וַיַּעַל עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם־
וַיֹּאכַל אֶת כָּל עֵשֶׂב הָאֶרֶץ אֶת כָּל אֲשֶׁר הִשְׁאִיר הַבֶּרֶד

13 Então, estendeu Moisés sua vara sobre a terra do Egito, e o SENHOR trouxe sobre a terra um vento oriental todo aquele dia e toda aquela noite; e aconteceu que pela manhã o vento oriental trouxe os gafanhotos.

וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת מִטְּהוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיְהִי נֶהָג רוּחַ קִדִּים בְּאֶרֶץ כָּל הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־
הַלַּיְלָה הַבֹּקֶר הָיָה וְרוּחַ הַקִּדִּים נֹשָׂא אֶת הָאַרְבֶּה

14 E vieram os gafanhotos sobre toda a terra do Egito e assentaram-se sobre todos os ermos do Egito; mui gravosos foram; antes destes nunca houve tais gafanhotos, nem depois deles virão outros tais.

וַיַּעַל הָאַרְבֶּה עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּנַּח בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם כְּבֹד מְאֹד לִפְנֵינוּ לֹא הָיָה כֵן־
אַרְבֶּה כִּמְהוּ וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה כֵן

15 Porque cobriram a face de toda a terra, de modo que a terra se escureceu; e comeram toda a erva da terra e todo o fruto das árvores, que deixara a saraiva; e não ficou verdura alguma nas árvores, nem erva do campo, em toda a terra do Egito.

ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ
אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים

16 Então, Faraó se apressou a chamar a Moisés e a Arão e disse Pequei contra o SENHOR, vosso Deus, e contra vós.

וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם

17 Agora, pois, peçovos que perdoeis o meu pecado somente desta vez e que oreis ao SENHOR, vosso Deus, que tire de mim somente esta morte.

ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות
הזה

18 E saiu da presença de Faraó e orou ao SENHOR.

ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה

19 Então, o SENHOR trouxe um vento ocidental fortíssimo, o qual levantou os gafanhotos e os lançou no mar Vermelho; nem ainda um gafanhoto ficou em todos os termos do Egito.

ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעהו ימה סוף לא נשאר ארבה
אחד בכל גבול מצרים

20 O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não deixou ir os filhos de Israel.

ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל

21 Então, disse o SENHOR a Moisés Estende a tua mão para o céu, e virão trevas sobre a terra do Egito, trevas que se apalpem.

ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך

22 E Moisés estendeu a sua mão para o céu, e houve trevas espessas em toda a terra do Egito por três dias.

ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים

23 Não viu um ao outro, e ninguém se levantou do seu lugar por três dias; mas todos os filhos de Israel tinham luz em suas habitações.

לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה
אור במושבתם

24 Então, Faraó chamou a Moisés e disse Ide, servi ao SENHOR; somente fiquem vossas ovelhas e vossas vacas; vão também convosco as vossas crianças.

וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְכוּ עִבְדוּ אֶת יְהוָה רֶק צֹאנְכֶם וּבְקִרְכֶּם יֵצֵג גַּם־כֵּן
טַפְכֶּם יֵלֶךְ עִמָּכֶם

25 Moisés, porém, disse Tu também darás em nossas mãos sacrifícios e holocaustos, que ofereçamos ao SENHOR, nosso Deus.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַם אֶתָּה תִּתֵּן בְּיָדֵנוּ זִבְחִים וְעֹלֹת וְעָשִׂינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ

26 E também o nosso gado há de ir conosco, nem uma unha ficará; porque daquele havemos de tomar para servir ao SENHOR, nosso Deus; porque não sabemos com que havemos de servir ao SENHOR, até que cheguemos lá.

וְגַם מִקְנֵנוּ יֵלֶךְ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׂאֵר פֶּרֶסָה כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לַעֲבֹד אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאִנְחֵנוּ
לֹא נִדְעַה מֶה נַעֲבֹד אֶת יְהוָה עַד בֹּאוּ שְׁמָה

27 O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não os quis deixar ir.

וַיִּחְזַק יְהוָה אֶת לֵב פַרְעֹה וְלֹא אָבָה לְשַׁלַּחם

28 E disse-lhe Faraó Vai-te de mim e guarda-te que não mais vejas o meu rosto; porque, no dia em que vires o meu rosto, morrerás.

וַיֹּאמֶר לוֹ פַרְעֹה לֶךְ מֵעַלִּי הַשֹּׁמֵר לֶךְ אֶל תִּסֶּף רֹאוֹת פָּנַי כִּי בַיּוֹם רֹאֲתֶךָ פָּנַי תָּמוּתָה

29 E disse Moisés Bem disseste; eu nunca mais verei o teu rosto.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דְּבַרְתָּ לֹא אֶסֶף עוֹד רֹאוֹת פָּנֶיךָ

Shemot - Êxodo 11

1 E o SENHOR disse a Moisés Ainda uma praga trarei sobre Faraó e sobre o Egito; depois, vos deixará ir daqui; e, quando vos deixar ir totalmente, a toda a pressa vos lançará daqui.

ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה

2 Fala agora aos ouvidos do povo, que cada varão peça ao seu vizinho, e cada mulher à sua vizinha, vasos de prata e vasos de ouro.

דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב

3 E o SENHOR deu graça ao povo aos olhos dos egípcios; também o varão Moisés era mui grande na terra do Egito, aos olhos dos servos de Faraó e aos olhos do povo.

ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם

4 Disse mais Moisés Assim o SENHOR tem dito À meia-noite eu sairei pelo meio do Egito; 4 ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים

5 e todo primogênito na terra do Egito morrerá, desde o primogênito de Faraó, que se assenta com ele sobre o seu trono, até ao primogênito da serva que está detrás da mó, e todo primogênito dos animais.

ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה

6 E haverá grande clamor em toda a terra do Egito, qual nunca houve semelhante e nunca haverá; 6 והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תסף

7 mas contra todos os filhos de Israel nem ainda um cão moverá a sua língua, desde os homens até aos animais, para que saibais que o SENHOR fez diferença entre os egípcios e os israelitas.

ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל

8 Então, todos estes teus servos descerão a mim e se inclinarão diante de mim, dizendo Sai tu e todo o povo que te segue as pisadas; e, depois, eu sairei. E saiu de Faraó em ardor de ira.

וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי
כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף

9 O SENHOR dissera a Moisés Faraó vos não ouvirá, para que as minhas maravilhas se multipliquem na terra do Egito.

ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים

10 E Moisés e Arão fizeram todas estas maravilhas diante de Faraó; mas o SENHOR endureceu o coração de Faraó, que não deixou ir os filhos de Israel da sua terra.

ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה
ולא שלח את בני ישראל מארצו

Shemot - Êxodo 12

1 E falou o SENHOR a Moisés e a Arão na terra do Egito, dizendo 1ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר

2 Este mesmo mês vos será o princípio dos meses; este vos será o primeiro dos meses do ano.

החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה

3 Falai a toda a congregação de Israel, dizendo Aos dez deste mês, tome cada um para si um cordeiro, segundo as casas dos pais, um cordeiro para cada casa.

דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש ששה לבית אבת ששה לבית

4 Mas, se a família for pequena para um cordeiro, então, tome um só com seu vizinho perto de sua casa, conforme o número das almas; conforme o comer de cada um, fareis a conta para o cordeiro.

ואם ימעט הבית מהית משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על הששה

5 O cordeiro, ou cabrito, será sem mácula, um macho de um ano, o qual tomareis das ovelhas ou das cabras 5מן ששה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו

6 e o guardareis até ao décimo quarto dia deste mês, e todo o ajuntamento da congregação de Israel o sacrificará à tarde.

והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים

7 E tomarão do sangue e pô-lo-ão em ambas as ombreiras e na verga da porta, nas casas em que o comerem.

ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם

8 E naquela noite comerão a carne assada no fogo, com pães asmos; com ervas amargas a comerão.

ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מדרים יאכלו8

9 Não comereis dele nada cru, nem cozido em água, senão assado ao fogo; a cabeça com os pés e com a fressura.

אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו

10 E nada dele deixareis até pela manhã; mas o que dele ficar até pela manhã, queimareis no fogo.

ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר ממנו עד בקר באש תשרפו

11 Assim, pois, o comereis os vossos lombos cingidos, os vossos sapatos nos pés, e o vosso cajado na mão; e o comereis apressadamente; esta é a Páscoa do SENHOR.

וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה

12 E eu passarei pela terra do Egito esta noite e ferirei todo primogênito na terra do Egito, desde os homens até aos animais; e sobre todos os deuses do Egito farei juízos. Eu sou o SENHOR.

ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה

13 E aquele sangue vos será por sinal nas casas em que estiverdes; vendo eu sangue, passarei por cima de vós, e não haverá entre vós praga de mortandade, quando eu ferir a terra do Egito.

והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים

14 E este dia vos será por memória, e celebrá-lo-eis por festa ao SENHOR; nas vossas gerações o celebrareis por estatuto perpétuo.

והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתים חקת עולם תחגו

15 Sete dias comereis pães asmos; ao primeiro dia, tirareis o fermento das vossas casas; porque qualquer que comer pão levedado, desde o primeiro até ao sétimo dia, aquela alma será cortada de Israel.

שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכלי חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השבעי

16 E, ao primeiro dia, haverá santa convocação; também, ao sétimo dia, tereis santa convocação; nenhuma obra se fará neles, senão o que cada alma houver de comer; isso somente aprontareis para vós.

וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם

17 Guardai, pois, a Festa dos Pães Asmos, porque naquele mesmo dia tirei vossos exércitos da terra do Egito; pelo que guardareis este dia nas vossas gerações por estatuto perpétuo.

ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים17
ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם

18 No primeiro mês, aos catorze dias do mês, à tarde, comereis pães asmos até vinte e um do mês à tarde.

בראשן בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים18
לחדש בערב

19 Por sete dias não se ache nenhum fermento nas vossas casas; porque qualquer que comer pão levedado, aquela alma será cortada da congregação de Israel, assim o estrangeiro como o natural da terra.

שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא19
מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ

20 Nenhuma coisa levedada comereis; em todas as vossas habitações comereis pães asmos.

כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות20

21 Chamou, pois, Moisés a todos os anciãos de Israel e disselhes Escolhei, e tomai vós cordeiros para vossas famílias, e sacrificai a Páscoa.

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם21
ושחטו הפסח

22 Então, tomai um molho de hissopo, e molhai-o no sangue que estiver na bacia, e lançai na verga da porta, e em ambas as ombreiras, do sangue que estiver na bacia; porém nenhum de vós saia da porta da sua casa até à manhã.

ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי22
המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר

23 Porque o SENHOR passará para ferir aos egípcios, porém, quando vir o sangue na verga da porta e em ambas as ombreiras, o SENHOR passará aquela porta e não deixará ao destruidor entrar em vossas casas para vos ferir.

ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח23
יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף

24 Portanto, guardai isto por estatuto para vós e para vossos filhos, para sempre.

ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם24

25 E acontecerá que, quando entrardes na terra que o SENHOR vos dará, como tem dito, guardareis este culto.

והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה25 הזאת

26 E acontecerá que, quando vossos filhos vos disserem Que culto é este vosso?

והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם26

27 Então, direis Este é o sacrifício da Páscoa ao SENHOR, que passou as casas dos filhos de Israel no Egito, quando feriu aos egípcios e livrou as nossas casas. Então, o povo inclinou-se e adorou.

ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את27 מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו

28 E foram os filhos de Israel e fizeram isso; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו28

29 E aconteceu, à meia-noite, que o SENHOR feriu todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito de Faraó, que se sentava em seu trono, até ao primogênito do cativo que estava no cárcere, e todos os primogênitos dos animais.

ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו29 עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה

30 E Faraó levantou-se de noite, ele, e todos os seus servos, e todos os egípcios; e havia grande clamor no Egito, porque não havia casa em que não houvesse um morto.

ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית30 אשר אין שם מת

31 Então, chamou a Moisés e a Arão de noite e disse Levantai-vos, saí do meio do meu povo, tanto vós como os filhos de Israel; e ide, servi ao SENHOR, como tendes dito.

ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל31 ולכו עבדו את יהוה כדברכם

32 Levai também convosco vossas ovelhas e vossas vacas, como tendes dito; e ide e abençoai-me também a mim.

גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי³²

33 E os egípcios apertavam ao povo, apressando-se para lançá-los da terra; porque diziam Todos seremos mortos.

ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים³³

34 E o povo tomou a sua massa, antes que levedasse, e as suas amassadeiras atadas em suas vestes, sobre seus ombros.

וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צדרת בשמלתם על שכמם³⁴

35 Fizeram, pois, os filhos de Israel conforme a palavra de Moisés e pediram aos egípcios vasos de prata, e vasos de ouro, e vestes.

ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת³⁵

36 E o SENHOR deu graça ao povo em os olhos dos egípcios, e estes emprestavam-lhes, e eles despojavam os egípcios.

ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים³⁶

37 Assim, partiram os filhos de Israel de Ramessés para Sucote, coisa de seiscentos mil de pé, somente de varões, sem contar os meninos.

ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף³⁷

38 E subiu também com eles uma mistura de gente, e ovelhas, e vacas, uma grande multidão de gado.

וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד³⁸

39 E cozeram bolos asmos da massa que levaram do Egito, porque não se tinha levedado, porquanto foram lançados do Egito; e não se puderam deter, nem prepararam comida.

ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים³⁹
ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם

40 O tempo que os filhos de Israel habitaram no Egito foi de quatrocentos e trinta anos.

ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה⁴⁰

41 E aconteceu que, passados os quatrocentos e trinta anos, naquele mesmo dia, todos os exércitos do SENHOR saíram da terra do Egito.

ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות⁴¹
יהוה מארץ מצרים

42 Esta noite se guardará ao SENHOR, porque nela os tirou da terra do Egito; esta é a noite do SENHOR, que devem guardar todos os filhos de Israel nas suas gerações.

ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים 42
לכל בני ישראל לדרתם

43 Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão Esta é a ordenança da Páscoa; nenhum filho de estrangeiro comerá dela.

ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו 43

44 Porém todo servo de qualquer, comprado por dinheiro, depois que o houveres circuncidado, então, comerá dela.

וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו 44

45 O estrangeiro e o assalariado não comerão dela.

תושב ושכיר לא יאכל בו 45

46 Numa casa se comerá; não levarás daquela carne fora da casa, nem dela quebrareis osso.

בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו 46

47 Toda a congregação de Israel o fará.

כל עדת ישראל יעשו אתו 47

48 Porém, se algum estrangeiro se hospedar contigo e quiser celebrar a Páscoa ao SENHOR, seja-lhe circuncidado todo macho, e, então, chegará a celebrá-la, e será como o natural da terra; mas nenhum incircunciso comerá dela.

וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח 48
הארץ וכל ערל לא יאכל בו

49 Uma mesma lei haja para o natural e para o estrangeiro que peregrinar entre vós.

תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם 49

50 E todos os filhos de Israel o fizeram; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו 50

51 E aconteceu, naquele mesmo dia, que o SENHOR tirou os filhos de Israel da terra do Egito, segundo os seus exércitos.

ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם 51

Shemot - Êxodo 13

1 וידבר יהוה אל משה לאמר 1

2 Santifica-me todo primogênito, o que abrir toda madre entre os filhos de Israel, de homens e de animais; porque meu é.

קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא 2

3 E Moisés disse ao povo Lembrai-vos deste mesmo dia, em que saístes do Egito, da casa da servidão; pois, com mão forte, o SENHOR vos tirou daqui; portanto, não comereis pão levedado.

ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ 3

4 Hoje, no mês de abibe, vós saís.

היום אתם יצאים בחדש האביב 4

5 E acontecerá que, quando o SENHOR te houver metido na terra dos cananeus, e dos heteus, e dos amorreus, e dos heveus, e dos jebuseus, a qual jurou a teus pais que ta daria, terra que mana leite e mel, guardarás este culto neste mês.

והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה 5

6 Sete dias comerás pães asmos; e ao sétimo dia haverá festa ao SENHOR.

שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה 6

7 Sete dias se comerão pães asmos, e o levedado não se verá contigo, nem ainda fermento será visto em todos os teus termos.

מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך 7

8 E, naquele mesmo dia, farás saber a teu filho, dizendo Isto é pelo que o SENHOR me tem feito, quando eu saí do Egito.

והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים 8

9 E te será por sinal sobre tua mão e por lembrança entre teus olhos; para que a lei do SENHOR esteja em tua boca; porquanto, com mão forte, o SENHOR te tirou do Egito.

והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפך כי ביד חזקה9 הוצאך יהוה ממצרים

10 Portanto, tu guardarás este estatuto a seu tempo, de ano em ano.

ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה10

11 Também acontecerá que, quando o SENHOR te houver metido na terra dos cananeus, como jurou a ti e a teus pais, quando te houver dado, 11 והיה11 כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך

12 apartarás para o SENHOR tudo o que abrir a madre e tudo o que abrir a madre do fruto dos animais que tiveres; os machos serão do SENHOR.

והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה12

13 Porém tudo o que abrir a madre da jumenta resgatarás com cordeiro; e, se o não resgatares, cortar-lhe-ás a cabeça; mas todo primogênito do homem entre teus filhos resgatarás.

וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה13

14 Se acontecer que teu filho no tempo futuro te pergunte, dizendo Que é isto? Dir-lhe-ás O SENHOR nos tirou com mão forte do Egito, da casa da servidão.

והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה14 ממצרים מבית עבדים

15 Porque sucedeu que, endurecendo-se Faraó, para não nos deixar ir, o SENHOR matou todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito do homem até ao primogênito dos animais; por isso, eu sacrifico ao SENHOR os machos de tudo o que abre a madre; porém, a todo primogênito de meus filhos, eu resgato.

ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד15 בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה

16 E será por sinal sobre tua mão e por frontais entre os teus olhos; porque o SENHOR nos tirou do Egito com mão forte.

והיה לאות על ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים16

17 E aconteceu que, quando Faraó deixou ir o povo, Deus não os levou pelo caminho da terra dos filisteus, que estava mais perto; porque Deus disse Para que, porventura, o povo não se arrependa, vendo a guerra, e tornem ao Egito.

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי17
אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה

18 Mas Deus fez rodear o povo pelo caminho do deserto perto do mar Vermelho; e subiram os filhos de Israel da terra do Egito armados.

ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים18

19 E tomou Moisés os ossos de José consigo, porquanto havia este estreitamente ajuramentado aos filhos de Israel, dizendo Certamente Deus vos visitará; fazei, pois, subir daqui os meus ossos convosco.

ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד19
יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם

20 Assim, partiram de Sucote e acamparam em Etã, à entrada do deserto.

ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה המדבר20

21 E o SENHOR ia adiante deles, de dia numa coluna de nuvem, para os guiar pelo caminho, e de noite numa coluna de fogo, para os alumiar, para que caminhassem de dia e de noite.

ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם21
ללכת יומם ולילה

22 Nunca tirou de diante da face do povo a coluna de nuvem, de dia, nem a coluna de fogo, de noite.

לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם22

Shemot - Êxodo 14

1 Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo 1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel que voltem e que acampem diante de Pi-Hairote, entre Migdol e o mar, diante de Baal-Zefom; em frente dele assentareis o campo junto ao mar.

2 דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים

3 Então, Faraó dirá dos filhos de Israel Estão embaraçados na terra, o deserto os encerrou.

3 ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר

4 E eu endurecerei o coração de Faraó, para que os persiga, e serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército; e saberão os egípcios que eu sou o SENHOR. E eles fizeram assim.

4 וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן

5 Sendo, pois, anunciado ao rei do Egito que o povo fugia, mudou-se o coração de Faraó e dos seus servos contra o povo, e disseram Por que fizemos isso, havendo deixado ir a Israel, para que nos não sirva?

5 ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך ללב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו

6 E aprontou o seu carro e tomou consigo o seu povo; 6 ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו

7 e tomou seiscentos carros escolhidos, e todos os carros do Egito, e os capitães sobre eles todos.

7 ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו

8 Porque o SENHOR endureceu o coração de Faraó, rei do Egito, para que perseguisse os filhos de Israel; porém os filhos de Israel saíram com alta mão.

8 ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה

9 E os egípcios perseguiram-nos, todos os cavalos e carros de Faraó, e os seus cavaleiros, e o seu exército e alcançaram-nos acampados junto ao mar,

perto de Pi-Hairote, diante de Baal-Zefom.

וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו
על פי החירת לפני בעל צפן

10 E, chegando Faraó, os filhos de Israel levantaram seus olhos, e eis que os egípcios vinham atrás deles, e temeram muito; então, os filhos de Israel clamaram ao SENHOR.

ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו
מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה

11 E disseram a Moisés Não havia sepulcros no Egito, para nos tirares de lá, para que morramos neste deserto? Por que nos fizeste isto, que nos tens tirado do Egito?

ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית
לנו להוציאנו ממצרים

12 Não é esta a palavra que te temos falado no Egito, dizendo Deixa-nos, que sirvamos aos egípcios? Pois que melhor nos fora servir aos egípcios do que morrermos no deserto.

הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי
טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר

13 Moisés, porém, disse ao povo Não temais; estai quietos e vede o livramento do SENHOR, que hoje vos fará; porque aos egípcios, que hoje vistes, nunca mais vereis para sempre.

ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם
היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תסיפו לראתם עוד עד עולם

14 O SENHOR pelejará por vós, e vos calareis.

יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון

15 Então, disse o SENHOR a Moisés Por que clamas a mim? Dize aos filhos de Israel que marchem.

ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו

16 E tu, levanta a tua vara, e estende a tua mão sobre o mar, e fende -o, para que os filhos de Israel passem pelo meio do mar em seco.

ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים
ביבשה

17 E eis que endurecerei o coração dos egípcios para que entrem nele atrás deles; e eu serei glorificado em Faraó, e em todo o seu exército, e nos seus

carros, e nos cavaleiros, 17 ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדהם 17
בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו

18 e os egípcios saberão que eu sou o SENHOR, quando for glorificado em Faraó, e nos seus carros, e nos seus cavaleiros.

וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו 18

19 E o Anjo de Deus, que ia adiante do exército de Israel, se retirou e ia atrás deles; também a coluna de nuvem se retirou de diante deles e se pôs atrás deles.

ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן 19
מפניהם ויעמד מאחריהם

20 E ia entre o campo dos egípcios e o campo de Israel; e a nuvem era escuridade para aqueles e para estes esclarecia a noite; de maneira que em toda a noite não chegou um ao outro.

ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא 20
קרב זה אל זה כל הלילה

21 Então, Moisés estendeu a sua mão sobre o mar, e o SENHOR fez retirar o mar por um forte vento oriental toda aquela noite; e o mar tornou-se em seco, e as águas foram partidas.

ויט משה את ידו על הים ויולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את 21
הים לחרבה ויבקעו המים

22 E os filhos de Israel entraram pelo meio do mar em seco; e as águas lhes foram como muro à sua direita e à sua esquerda.

ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חמה מימינם ומשמאלם 22

23 E os egípcios seguiram-nos, e entraram atrás deles todos os cavalos de Faraó, os seus carros e os seus cavaleiros, até ao meio do mar.

וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים 23

24 E aconteceu que, na vigília daquela manhã, o SENHOR, na coluna de fogo e de nuvem, viu o campo dos egípcios; e alvoroçou o campo dos egípcios, 24 ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן 24
ויהם את מחנה מצרים

25 e tirou-lhes as rodas dos seus carros, e fê-los andar dificultosamente. Então, disseram os egípcios Fugamos da face de Israel, porque o SENHOR por eles peleja contra os egípcios.

ויסר את אפן מרכבתיו וינהגהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה25
נלחם להם במצרים

26 E disse o SENHOR a Moisés Estende a tua mão sobre o mar, para que as
águas tornem sobre os egípcios, sobre os seus carros e sobre os seus
cavaleiros.

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל26
פרשיו

27 Então, Moisés estendeu a sua mão sobre o mar, e o mar retomou a sua
força ao amanhecer, e os egípcios fugiram ao seu encontro; e o SENHOR
derribou os egípcios no meio do mar, ויט משה את ידו על הים וישב הים27
לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים

28 porque as águas, tornando, cobriram os carros e os cavaleiros de todo o
exército de Faraó, que os haviam seguido no mar; nem ainda um deles
ficou.

וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים28
לא נשאר בהם עד אחד

29 Mas os filhos de Israel foram pelo meio do mar em seco e as águas
foram-lhes como muro à sua mão direita e à sua esquerda.

ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם29

30 Assim, o SENHOR salvou Israel naquele dia da mão dos egípcios; e
Israel viu os egípcios mortos na praia do mar.

ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על30
שפת הים

31 E viu Israel a grande mão que o SENHOR mostrara aos egípcios; e
temeu o povo ao SENHOR e creu no SENHOR e em Moisés, seu servo.

וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את יהוה31
ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו

Figura 4 - Êxodo 14: 16 - E tu, levanta a tua vara, e estende a tua mão sobre o mar, e fende -o, para que os filhos de Israel passem pelo meio do mar em seco.

Shemot - Êxodo 15

1 Então, cantou Moisés e os filhos de Israel este cântico ao SENHOR; e falaram, dizendo Cantarei ao SENHOR, porque sumamente se exaltou; lançou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים

2 O SENHOR é a minha força e o meu cântico; ele me foi por salvação; este é o meu Deus; portanto, lhe farei uma habitação; ele é o Deus de meu pai; por isso, o exaltarei.

עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו

3 O SENHOR é varão de guerra; SENHOR é o seu nome.

יהוה איש מלחמה יהוה שמו

4 Lançou no mar os carros de Faraó e o seu exército; e os seus escolhidos príncipes afogaram-se no mar Vermelho.

מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף

5 Os abismos os cobriram; desceram às profundezas como pedra.

תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן

6 A tua destra, ó SENHOR, se tem glorificado em potência; a tua destra, ó SENHOR, tem despedaçado o inimigo; 6 ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה 6 תרעץ אויב

7 e, com a grandeza da tua excelência, derribaste os que se levantaram contra ti; enviaste o teu furor, que os consumiu como restolho.

וברב גאוןך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש

8 E, com o sopro dos teus narizes, amontoaram-se as águas; as correntes pararam como montão; os abismos coalharam-se no coração do mar.

וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים

9 O inimigo dizia Perseguirei, alcançarei, repartirei os despojos; fartar-se -á a minha alma deles, arrancarei a minha espada, a minha mão os destruirá.

אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי

10 Sopraste com o teu vento, o mar os cobriu; afundaram-se como chumbo em veementes águas.

נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים

11 Ó SENHOR, quem é como tu entre os deuses? Quem é como tu, glorificado em santidade, terrível em louvores, operando maravilhas?

מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא

12 Estendeste a tua mão direita; a terra os tragou.

נטית ימינך תבלעמו ארץ

13 Tu, com a tua beneficência, guiaste este povo, que salvaste; com a tua força o levaste à habitação da tua santidade.

נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעוז אל נזה קדשך

14 Os povos o ouvirão, eles estremecerão; apoderar-se -á uma dor dos habitantes da Filístia.

שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת

15 Então, os príncipes de Edom se pasmarão, dos poderosos dos moabitas apoderar-se -á um tremor, derreter-se-ão todos os habitantes de Canaã.

אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען

16 Espanto e pavor cairá sobre eles; pela grandeza do teu braço emudecerão como pedra; até que o teu povo haja passado, ó SENHOR, até que passe este povo que adquiriste.

תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית

17 Tu os introduzirás e os plantarás no monte da tua herança, no lugar que tu, ó SENHOR, aparelhaste para a tua habitação; no santuário, ó Senhor, que as tuas mãos estabeleceram.

תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך

18 O SENHOR reinará eterna e perpetuamente.

יהוה ימלך לעלם ועד

19 Porque os cavalos de Faraó, com os seus carros e com os seus cavaleiros, entraram no mar, e o SENHOR fez tornar as águas do mar sobre eles; mas os filhos de Israel passaram em seco pelo meio do mar.

כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים

20 Então, Miriã, a profetisa, a irmã de Arão, tomou o tamboril na sua mão, e todas as mulheres saíram atrás dela com tamboris e com danças.

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת

21 E Miriã lhes respondia Cantai ao SENHOR, porque sumamente se exaltou e lançou no mar o cavalo com o seu cavaleiro.

ותענן להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים

22 Depois, fez Moisés partir os israelitas do mar Vermelho, e saíram ao deserto de Sur; e andaram três dias no deserto e não acharam água.

ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים

23 Então, chegaram a Mara; mas não puderam beber as águas de Mara, porque eram amargas; por isso, chamou-se o seu nome Mara.

ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה

24 E o povo murmurou contra Moisés, dizendo Que havemos de beber?

וילנו העם על משה לאמר מה נשתה

25 E ele clamou ao SENHOR, e o SENHOR mostrou-lhe um lenho que lançou nas águas, e as águas se tornaram doces; ali lhes deu estatutos e uma ordenação e ali os provou.

ויצעק אל יהוה ויורהו יורהו עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו

26 E disse Se ouvires atento a voz do SENHOR, teu Deus, e fizeres o que é reto diante de seus olhos, e inclinares os teus ouvidos aos seus mandamentos, e guardares todos os seus estatutos, nenhuma das enfermidades porei sobre ti, que pus sobre o Egito; porque eu sou o SENHOR, que te sara.

ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך

27 Então, vieram a Elim, e havia ali doze fontes de água e setenta palmeiras; e ali se acamparam junto das águas.

ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים

Shemot - Êxodo 16

1 E, partidos de Elim, toda a congregação dos filhos de Israel veio ao deserto de Sim, que está entre Elim e Sinai, aos quinze dias do mês segundo, depois que saíram da terra do Egito.

ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני
בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים

2 E toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e contra Arão no deserto.

וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר

3 E os filhos de Israel disseram-lhes Quem dera que nós morrêssemos por mão do SENHOR na terra do Egito, quando estávamos sentados junto às panelas de carne, quando comíamos pão até fartar! Porque nos tendes tirado para este deserto, para matardes de fome a toda esta multidão.

ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר
הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב

4 Então, disse o SENHOR a Moisés Eis que vos farei chover pão dos céus, e o povo sairá e colherá cada dia a porção para cada dia, para que eu veja se anda em minha lei ou não.

ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום
ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא

5 E acontecerá, ao sexto dia, que prepararão o que colherem; e será o dobro do que colhem cada dia.

והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום

6 Então, disse Moisés e Arão a todos os filhos de Israel À tarde sabereis que o SENHOR vos tirou da terra do Egito, 6לכל בני ישראל
ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים

7 e amanhã vereis a glória do SENHOR, porquanto ouviu as vossas murmurações contra o SENHOR; porque quem somos nós para que murmureis contra nós?

ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלוננו עלינו

8 Disse mais Moisés Isso será quando o SENHOR, à tarde, vos der carne para comer e, pela manhã, pão a fartar, porquanto o SENHOR ouviu as vossas murmurações, com que murmurais contra ele (porque quem somos nós?). As vossas murmurações não são contra nós, mas sim contra o SENHOR.

ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה

9 Depois, disse Moisés a Arão Dize a toda a congregação dos filhos de Israel Chegai-vos para diante do SENHOR, porque ouviu as vossas murmurações.

ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם

10 E aconteceu que, quando falou Arão a toda a congregação dos filhos de Israel, e eles se viraram para o deserto, eis que a glória do SENHOR apareceu na nuvem.

ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן

11 E o SENHOR falou a Moisés, dizendo 11 וידבר יהוה אל משה לאמר

12 Tenho ouvido as murmurações dos filhos de Israel; fala-lhes, dizendo Entre as duas tardes, comereis carne, e, pela manhã, vos fartareis de pão, e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבועו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם

13 E aconteceu que, à tarde, subiram codornizes e cobriram o arraial; e, pela manhã, jazia o orvalho ao redor do arraial.

ויהי בערב ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה

14 E, alçando-se o orvalho caído, eis que sobre a face do deserto estava uma coisa miúda, redonda, miúda como a geada sobre a terra.

ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ

15 E, vendo-a os filhos de Israel, disseram uns aos outros Que é isto? Porque não sabiam o que era. Disselhes, pois, Moisés Este é o pão que o SENHOR vos deu para comer.

ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה¹⁵
אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה

16 Esta é a palavra que o SENHOR tem mandado Colhei dele cada um conforme o que pode comer, um gômer por cabeça, segundo o número das vossas almas; cada um tomará para os que se acharem na sua tenda.

זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשותיכם¹⁶
איש לאשר באהלו תקחו

17 E os filhos de Israel fizeram assim; e colheram, uns, mais, e outros, menos.

ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט¹⁷

18 Porém, medindo-o com o gômer, não sobejava ao que colhera muito, nem faltava ao que colhera pouco; cada um colheu tanto quanto podia comer.

וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו¹⁸

19 E disselhes Moisés Ninguém deixe dele para amanhã.

ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר¹⁹

20 Eles, porém, não deram ouvidos a Moisés; antes, alguns deles deixaram dele para o dia seguinte; e aquele criou bichos e cheirava mal; por isso, indignou-se Moisés contra eles.

ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף²⁰
עלהם משה

21 Eles, pois, o colhiam cada manhã; cada um, conforme ao que podia comer; porque, aquecendo o sol, derretia-se.

וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם השמש ונמס²¹

22 E aconteceu que, ao sexto dia, colheram pão em dobro, dois gômeres para cada um; e todos os príncipes da congregação vieram e contaram-no a Moisés.

ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו²²
למשה

23 E ele disselhes Isto é o que o SENHOR tem dito Amanhã é repouso, o santo sábado do SENHOR; o que quiserdes cozer no forno, cozei-o; e o que quiserdes cozer em água, cozei-o em água; e tudo o que sobejar ponde em guarda para vós até amanhã.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שַׁבְּתוֹן שַׁבַּת קֹדֶשׁ לַיהוָה מִחֹר אֶת אֲשֶׁר תֹּאפּוּ23
אִפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ וְאֶת כָּל הָעֵדָף הַנִּיחֹ לָכֶם לַמִּשְׁמֶרֶת עַד הַבֹּקֶר

24 E guardaram-no até pela manhã, como Moisés tinha ordenado; e não cheirou mal, nem nele houve algum bicho.

וַיִּנִּיחוּ אֹתוֹ עַד הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבֵּאִישׁ וְרֵמָה לֹא הִיְתָה בּוֹ24

25 Então, disse Moisés Comei-o hoje, porquanto hoje é o sábado do SENHOR; hoje não o achareis no campo.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבַּת הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצְאוּהוּ בַשָּׂדֶה25

26 Seis dias o colhereis, mas o sétimo dia é o sábado; nele não haverá.

שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטֻהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה בּוֹ26

27 E aconteceu, ao sétimo dia, que alguns do povo saíram para colher, mas não o acharam.

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יֵצְאוּ מִן הָעָם לִלְקֹט וְלֹא מִצְאוּ27

28 Então, disse o SENHOR a Moisés Até quando recusareis guardar os meus mandamentos e as minhas leis?

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה עַד אָנָּה מֵאַנְתֶּם לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי28

29 Vede, visto que o SENHOR vos deu o sábado, por isso ele, no sexto dia, vos dá pão para dois dias; cada um fique no seu lugar, que ninguém saia do seu lugar no sétimo dia.

רְאוּ כִּי יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבַּת עַל כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יּוֹמִים שִׁבּוֹ אִישׁ29
תַּחְתּוֹ אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

30 Assim, repousou o povo no sétimo dia.

וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי30

31 E chamou a casa de Israel o seu nome Maná; e era como semente de coentro; era branco, e o seu sabor, como bolos de mel.

וַיִּקְרְאוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מִן וְהוּא כֹרֶעַ גֹּד לֶבֶן וְטַעְמוֹ כַּצְּפִיחַת בַּדְּבַשׁ31

32 E disse Moisés Esta é a palavra que o SENHOR tem mandado Encherás um gômer dele e o guardarás para as vossas gerações, para que vejam o pão que vos tenho dado a comer neste deserto, quando eu vos tirei da terra do Egito.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מִלֹּא הָעֵמֶר מִמֶּנּוּ לַמִּשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן32
יִרְאוּ אֶת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הָאֲכַלְתִּי אֹתְכֶם בַּמִּדְבָּר בַּהוֹצִיאִי אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

33 Disse também Moisés a Arão Toma um vaso, e mete nele um gômer cheio de maná, e põe-no diante do SENHOR, em guarda para as vossas

gerações.

ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני33
יהוה למשמרת לדרתיכם

34 Como o SENHOR tinha ordenado a Moisés, assim Arão o pôs diante do
Testemunho em guarda.

כאשר צוה יהוה אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת34

35 E comeram os filhos de Israel maná quarenta anos, até que entraram em
terra habitada; comeram maná até que chegaram aos termos da terra de
Canaã.

ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו35
עד באם אל קצה ארץ כנען

36 E um gômer é a décima parte do efa.

והעמר עשרית האיפה הוא36

Shemot - Êxodo 17

1 Depois, toda a congregação dos filhos de Israel partiu do deserto de Sim pelas suas jornadas, segundo o mandamento do SENHOR, e acamparam em Refidim; e não havia ali água para o povo beber.

ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתת העם

2 Então, contendeu o povo com Moisés e disse Dá-nos água para beber. E Moisés lhes disse Por que contendeis comigo? Por que tentais ao SENHOR?

וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה

3 Tendo, pois, ali o povo sede de água, o povo murmurou contra Moisés e disse Por que nos fizeste subir do Egito para nos matares de sede, a nós, e aos nossos filhos, e ao nosso gado?

ויצמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא

4 E clamou Moisés ao SENHOR, dizendo Que farei a este povo? Daqui a pouco me apedrejarão.

ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני

5 Então, disse o SENHOR a Moisés Passa diante do povo e toma contigo alguns dos anciãos de Israel; e toma na tua mão a tua vara, com que feriste o rio, e vai.

ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת

6 Eis que eu estarei ali diante de ti sobre a rocha, em Horebe, e tu ferirás a rocha, e dela sairão águas, e o povo beberá. E Moisés assim o fez, diante dos olhos dos anciãos de Israel.

הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל

7 E chamou o nome daquele lugar Massá e Meribá, por causa da contenda dos filhos de Israel, e porque tentaram ao SENHOR, dizendo Está o SENHOR no meio de nós, ou não?

ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר היש
יהוה בקרבנו אם אין

8 Então, veio Amaleque e pelejou contra Israel em Refidim.

ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם

9 Pelo que disse Moisés a Josué Escolhe-nos homens, e sai, e peleja contra Amaleque; amanhã, eu estarei no cume do outeiro, e a vara de Deus estará na minha mão.

ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש
הגבעה ומטה האלהים בידי

10 E fez Josué como Moisés lhe dissera, pelejando contra Amaleque; mas Moisés, Arão e Hur subiram ao cume do outeiro.

ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש
הגבעה

11 E acontecia que, quando Moisés levantava a sua mão, Israel prevalecia; mas, quando ele abaixava a sua mão, Amaleque prevalecia.

והיה כאשר ידים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק

12 Porém as mãos de Moisés eram pesadas; por isso, tomaram uma pedra e a puseram debaixo dele, para assentar-se sobre ela; e Arão e Hur sustentaram as suas mãos, um de um lado, e o outro, do outro; assim ficaram as suas mãos firmes até que o sol se pôs.

וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידי מזה
אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש

13 E, assim, Josué desfez a Amaleque e a seu povo a fio de espada.

ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב

14 Então disse o SENHOR a Moisés Escreve isto para memória num livro e relata-o aos ouvidos de Josué que eu totalmente hei de riscar a memória de Amaleque de debaixo dos céus.

ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושם באזני יהושע כי מחה אמה את
זכר עמלק מתחת השמים

15 E Moisés edificou um altar e chamou o seu nome O SENHOR é minha bandeira.

ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי

16 E disse Porquanto jurou o SENHOR, haverá guerra do SENHOR contra Amaleque de geração em geração.

וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כַּסֵּי מִלְחָמָה לִיהוּהָ בַעֲמֶלֶק מִדֶּרֶךְ 16

Shemot - Êxodo 18

1 Ora, Jetro, sacerdote de Midiã, sogro de Moisés, ouviu todas as coisas que Deus tinha feito a Moisés e a Israel seu povo; como o SENHOR tinha tirado a Israel do Egito.

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים

2 E Jetro, sogro de Moisés, tomou a Zípora, a mulher de Moisés, depois que ele lha enviara, ויקח יתרו חתן משה את צפורה אשת משה אחר שלוחיה

3 com seus dois filhos, dos quais um se chamava Gérson, porque disse Eu fui peregrino em terra estranha; ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה

4 e o outro se chamava Eliézer, porque disse O Deus de meu pai foi minha ajuda e me livrou da espada de Faraó.

ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה

5 Vindo, pois, Jetro, o sogro de Moisés, com seus filhos e com sua mulher a Moisés no deserto, ao monte de Deus, onde se tinha acampado, ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים

6 disse a Moisés Eu, teu sogro Jetro, venho a ti, com tua mulher e seus dois filhos com ela.

ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה

7 Então, saiu Moisés ao encontro de seu sogro, e inclinou-se, e beijou-o, e perguntaram um ao outro como estavam, e entraram na tenda.

ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה

8 E Moisés contou a seu sogro todas as coisas que o SENHOR tinha feito a Faraó e aos egípcios por amor de Israel, e todo o trabalho que passaram no caminho, e como o SENHOR os livrara.

ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה

9 E alegrou-se Jetro de todo o bem que o SENHOR tinha feito a Israel, livrando -o da mão dos egípcios.

9 ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים

10 E Jetro disse Bendito seja o SENHOR, que vos livrou das mãos dos egípcios e da mão de Faraó; que livrou a este povo de debaixo da mão dos egípcios.

10 ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל אתם
העם מתחת יד מצרים

11 Agora sei que o SENHOR é maior que todos os deuses; porque na coisa em que se ensoberbeceram, os sobrepujou.

11 עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם

12 Então, tomou Jetro, o sogro de Moisés, holocausto e sacrifícios para Deus; e veio Arão, e todos os anciãos de Israel, para comerem pão com o sogro de Moisés diante de Deus.

12 ויקח יתרו חתן משה עלה זבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם
עם חתן משה לפני האלהים

13 E aconteceu que, ao outro dia, Moisés assentou-se para julgar o povo; e o povo estava em pé diante de Moisés desde a manhã até à tarde.

13 ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב

14 Vendo, pois, o sogro de Moisés tudo o que ele fazia ao povo, disse Que é isto que tu fazes ao povo? Por que te assentas só, e todo o povo está em pé diante de ti, desde a manhã até à tarde?

14 וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה
עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב

15 Então, disse Moisés a seu sogro É porque este povo vem a mim para consultar a Deus.

15 ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים

16 Quando tem algum negócio, vem a mim, para que eu julgue entre um e outro e lhes declare os estatutos de Deus e as suas leis.

16 כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים
ואת תורתיו

17 O sogro de Moisés, porém, lhe disse Não é bom o que fazes.

17 ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה

18 Totalmente desfalecerás, assim tu como este povo que está contigo; porque este negócio é mui difícil para ti; tu só não o podes fazer.

נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבוד ממך הדבר לא תוכל עשהו18
לבדך

19 Ouve agora a minha voz; eu te aconselharei, e Deus será contigo. Sê tu pelo povo diante de Deus e leva tu as coisas a Deus; 19
עתה שמע בקלי עתה שמע בקלי19
איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים

20 e declara-lhes os estatutos e as leis e faze-lhes saber o caminho em que devem andar e a obra que devem fazer.

וזהרתה אתה את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת20
המעשה אשר יעשון

21 E tu, dentre todo o povo, procura homens capazes, tementes a Deus, homens de verdade, que aborreçam a avareza; e põe-nos sobre eles por maioraes de mil, maioraes de cem, maioraes de cinquenta e maioraes de dez; 21
ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת21
עלהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת

22 para que julguem este povo em todo o tempo, e seja que todo negócio grave tragam a ti, mas todo negócio pequeno eles o julguem; assim, a ti mesmo te aliviarás da carga, e eles a levarão contigo.

ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו22
הם והקל מעליך ונשאו אתך

23 Se isto fizeres, e Deus to mandar, poderás, então, subsistir; assim também todo este povo em paz virá ao seu lugar.

אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקמו23
יבא בשלום

24 E Moisés deu ouvidos à voz de seu sogro e fez tudo quanto tinha dito; 24
וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר24

25 e escolheu Moisés homens capazes, de todo o Israel, e os pôs por cabeças sobre o povo maioraes de mil e maioraes de cem, maioraes de cinquenta e maioraes de dez.

ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי25
מאות שרי חמשים ושרי עשרת

26 E eles julgaram o povo em todo tempo; o negócio árduo traziam a Moisés, e todo negócio pequeno julgavam eles.

ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן26
ישפטו הם

27 Então, despediu Moisés o seu sogro, o qual se foi à sua terra.

וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו²⁷

Shemot - Êxodo 19

1 Ao terceiro mês da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no mesmo dia, vieram ao deserto do Sinai.

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני

2 Tendo partido de Refidim, vieram ao deserto do Sinai e acamparam-se no deserto; Israel, pois, ali acampou-se defronte do monte.

ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר

3 E subiu Moisés a Deus, e o SENHOR o chamou do monte, dizendo Assim falarás à casa de Jacó e anunciarás aos filhos de Israel 3למשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל

4 Vós tendes visto o que fiz aos egípcios, como vos levei sobre asas de águias, e vos trouxe a mim; 4אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם אלי על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי

5 agora, pois, se diligentemente ouvirdes a minha voz e guardardes o meu concerto, então, sereis a minha propriedade peculiar dentre todos os povos; porque toda a terra é minha.

ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ

6 E vós me sereis reino sacerdotal e povo santo. Estas são as palavras que falarás aos filhos de Israel.

ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל

7 E veio Moisés, e chamou os anciãos do povo, e expôs diante deles todas estas palavras que o SENHOR lhe tinha ordenado.

ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה

8 Então, todo o povo respondeu a uma voz e disse Tudo o que o SENHOR tem falado faremos. E relatou Moisés ao SENHOR as palavras do povo.

ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה

9 E disse o SENHOR a Moisés Eis que eu virei a ti numa nuvem espessa, para que o povo ouça, falando eu contigo, e para que também te creiam eternamente. Porque Moisés tinha anunciado as palavras do seu povo ao SENHOR.

ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך
וגם כך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה

10 Disse também o SENHOR a Moisés Vai ao povo e santifica-os hoje e
amanhã, e lavem eles as suas vestes 10 ויאמר יהוה אל משה לך אל העם
וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם

11 e estejam prontos para o terceiro dia; porquanto, no terceiro dia, o
SENHOR descera diante dos olhos de todo o povo sobre o monte Sinai.

והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני

12 E marcarás limites ao povo em redor, dizendo Guardai-vos, que não
subais o monte nem toqueis o seu termo; todo aquele que tocar o monte
certamente morrerá.

והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר
מות יומת

13 Nenhuma mão tocará nele; porque certamente será apedrejado ou
aseteado; quer seja animal, quer seja homem, não viverá; soando a buzina
longamente, então, subirão o monte.

לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה ירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך
היבל המה יעלו בהר

14 Então, Moisés desceu do monte ao povo e santificou o povo; e lavaram
as suas vestes.

וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם וכבסו שמלתם

15 E disse ao povo Estai prontos ao terceiro dia; e não chegueis a mulher.

ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה

16 E aconteceu ao terceiro dia, ao amanhecer, que houve trovões e
relâmpagos sobre o monte, e uma espessa nuvem, e um somido de buzina
mui forte, de maneira que estremeceu todo o povo que estava no arraial.

ויהי ביום השלישי בהית הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק
מאד ויחרד כל העם אשר במחנה

17 E Moisés levou o povo fora do arraial ao encontro de Deus; e puseram-
se ao pé do monte.

ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר

18 E todo o monte Sinai fumegava, porque o SENHOR descera sobre ele
em fogo; e a sua fumaça subia como fumaça de um forno, e todo o monte
tremia grandemente.

והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד18
כל ההר מאד

19 E o sonido da buzina ia crescendo em grande maneira; Moisés falava, e Deus lhe respondia em voz alta.

ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יענו בקול19

20 E, descendo o SENHOR sobre o monte Sinai, sobre o cume do monte, chamou o SENHOR a Moisés ao cume do monte; e Moisés subiu.

וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה20

21 E disse o SENHOR a Moisés Desce, protesta ao povo que não traspasse o termo para ver o SENHOR, a fim de muitos deles não perecerem.

ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב21

22 E também os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, se hão de santificar, para que o SENHOR não se lance sobre eles.

וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה22

23 Então, disse Moisés ao SENHOR O povo não poderá subir o monte Sinai, porque tu nos tens protestado, dizendo Marca termos ao monte e santifica-o.

ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר23
הגבל את ההר וקדשתו

24 E disse-lhe o SENHOR Vai, desce; depois, subirás tu, e Arão contigo; os sacerdotes, porém, e o povo não traspassem o termo para subir ao SENHOR, para que não se lance sobre eles.

ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות24
אל יהוה פן יפרץ במ

25 Então, Moisés desceu ao povo e disselhes isto.

וירד משה אל העם ויאמר אלהם25

Shemot - Êxodo 20

1 Então, falou Deus todas estas palavras, dizendo 1 וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר

2 Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito, da casa da servidão.

אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים

3 Não terás outros deuses diante de mim.

לא יהיה לך אלהים אחרים על פני

4 Não farás para ti imagem de escultura, nem alguma semelhança do que há em cima nos céus, nem em baixo na terra, nem nas águas debaixo da terra.

לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ

5 Não te encurvarás a elas nem as servirás; porque eu, o SENHOR, teu Deus, sou Deus zeloso, que visito a maldade dos pais nos filhos até à terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem 5 ולא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי

6 e faço misericórdia em milhares aos que me amam e guardam os meus mandamentos.

ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי

7 Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão; porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא

8 Lembra-te do dia do sábado, para o santificar.

זכור את יום השבת לקדשו

9 Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra, 9 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך

10 mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhuma obra, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua

serva, nem o teu animal, nem o teu estrangeiro que está dentro das tuas portas.

ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך10
ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך

11 Porque em seis dias fez o SENHOR os céus e a terra, o mar e tudo que neles há e ao sétimo dia descansou; portanto, abençoou o SENHOR o dia do sábado e o santificou.

כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח11
ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו

12 Honra a teu pai e a tua mãe, para que se prolonguem os teus dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך12

13 Não matarás.

לא תרצח13

14 Não adulterarás.

לא תנאף14

15 Não furtarás.

לא תגנב15

16 Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

לא תענה ברעך עד שקר16

17 Não cobiçarás a casa do teu próximo; não cobiçarás a mulher do teu próximo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma do teu próximo.

לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר17
לרעך

18 E todo o povo viu os trovões, e os relâmpagos, e o somido da buzina, e o monte fumegando; e o povo, vendo isso, retirou-se e pôs-se de longe.

וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידם ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא18
העם וינעו ויעמדו מרחק

19 E disseram a Moisés Fala tu conosco, e ouviremos; e não fale Deus conosco, para que não morramos.

ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות19

20 E disse Moisés ao povo Não temais, que Deus veio para provar-vos e para que o seu temor esteja diante de vós, para que não pequeis.

ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור20
תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו

21 E o povo estava em pé de longe; Moisés, porém, se chegou à escuridade,
onde Deus estava.

ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים21

22 Então, disse o SENHOR a Moisés Assim dirás aos filhos de Israel Vós
tendes visto que eu falei convosco desde os céus.

ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי22
עמכם

23 Não fareis outros deuses comigo; deuses de prata ou deuses de ouro não
fareis para vós.

לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם23

24 Um altar de terra me farás e sobre ele sacrificarás os teus holocaustos, e
as tuas ofertas pacíficas, e as tuas ovelhas, e as tuas vacas; em todo lugar
onde eu fizer celebrar a memória do meu nome, virei a ti e te abençoarei.

מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך24
בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך

25 E, se me fizeres um altar de pedras, não o farás de pedras lavradas; se
sobre ele levatares o teu buril, profaná-lo-ás.

ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה25

26 Não subirás também por degraus ao meu altar, para que a tua nudez não
seja descoberta diante deles.

ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו26

Shemot - Êxodo 21

1 Estes são os estatutos que lhes proporás 1 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם

2 Se comprares um servo hebreu, seis anos servirá; mas, ao sétimo, sairá forro, de graça.

כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם

3 Se entrou só com o seu corpo, só com o seu corpo sairá; se ele era homem casado, sairá sua mulher com ele.

אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו

4 Se seu senhor lhe houver dado uma mulher, e ela lhe houver dado filhos ou filhas, a mulher e seus filhos serão de seu senhor, e ele sairá só com seu corpo.

4 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו

5 Mas, se aquele servo expressamente disser Eu amo a meu senhor, e a minha mulher, e a meus filhos, não quero sair forro, 5 ואם אמר יאמר העבד, אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי

6 então, seu senhor o levará aos juízes, e o fará chegar à porta, ou ao postigo, e seu senhor lhe furará a orelha com uma sovela; e o servirá para sempre.

6 והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם

7 E, se algum vender sua filha por serva, não sairá como saem os servos.

וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים

8 Se desagradar aos olhos de seu senhor, e não se desposar com ela, fará que se resgate; não poderá vendê-la a um povo estranho, usando deslealmente com ela.

8 אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה

9 Mas, se a desposar com seu filho, fará com ela conforme o direito das filhas.

ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה9

10 Se lhe tomar outra, não diminuirá o mantimento desta, nem a sua veste, nem a sua obrigação marital.

אם אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע10

11 E, se lhe não fizer estas três coisas, sairá de graça, sem dar dinheiro.

ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף11

12 Quem ferir alguém, que morra, ele também certamente morrerá; 12מכה מכה איש ומת מות יומת

13 porém, se lhe não armou ciladas, mas Deus o fez encontrar nas suas mãos, ordenar-te-ei um lugar para onde ele fugirá.

ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה13

14 Mas, se alguém se ensoberbecer contra o seu próximo, matando -o com engano, tirá-lo-ás do meu altar para que morra.

וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות14

15 O que ferir a seu pai ou a sua mãe certamente morrerá.

ומכה אביו ואמו מות יומת15

16 E quem furtar algum homem e o vender, ou for achado na sua mão, certamente morrerá.

וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת16

17 E quem amaldiçoar a seu pai ou a sua mãe certamente morrerá.

ומקלל אביו ואמו מות יומת17

18 E, se alguns homens pelejarem, ferindo um ao outro com pedra ou com o punho, e este não morrer, mas cair na cama; 18וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב

19 se ele tornar a levantar-se e andar fora sobre o seu bordão, então, aquele que o feriu será absolvido; somente lhe pagará o tempo que perdera e o fará curar totalmente.

אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא19

20 Se alguém ferir a seu servo ou a sua serva com vara, e morrerem debaixo da sua mão, certamente será castigado; 20וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם

21 porém, se ficarem vivos por um ou dois dias, não será castigado, porque é seu dinheiro.

אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא 21

22 Se alguns homens pelejarem, e ferirem uma mulher grávida, e forem causa de que aborte, porém se não houver morte, certamente aquele que feriu será multado conforme o que lhe impuser o marido da mulher e pagará diante dos juízes.

וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר 22
ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים

23 Mas, se houver morte, então, darás vida por vida, 23 ואם אסון יהיה ונתתה
נפש תחת נפש

24 olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé, 24 עין תחת עין שן
תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל

25 queimadura por queimadura, ferida por ferida, golpe por golpe.

כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה 25

26 E, quando alguém ferir o olho do seu servo ou o olho da sua serva e o danificar, o deixará ir forro pelo seu olho.

וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו 26

27 E, se tirar o dente do seu servo ou o dente da sua serva, o deixará ir forro pelo seu dente.

ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו 27

28 E, se algum boi escornar homem ou mulher, que morra, o boi será apedrejado certamente, e a sua carne se não comerá; mas o dono do boi será absolvido.

וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו 28
ובעל השור נקי

29 Mas, se o boi dantes era escornador, e o seu dono foi conhecedor disso e não o guardou, matando homem ou mulher, o boi será apedrejado, e também o seu dono morrerá.

ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה 29
השור יסקל וגם בעליו יומת

30 Se lhe for imposto resgate, então, dará como resgate da sua vida tudo quanto lhe for imposto, 30 אם כפר יושת עליו ונתן פדין נפשו ככל אשר יושת
עליו

31 quer tenha escornado um filho, quer tenha escornado uma filha; conforme a este estatuto lhe será feito.

או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו³¹

32 Se o boi escornar um servo, ou uma serva, dar-se-ão trinta siclos de prata ao seu senhor, e o boi será apedrejado.

אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל³²

33 Se alguém abrir uma cova ou se alguém cavar uma cova e não a cobrir, e nela cair um boi ou jumento, ³³וְכִי יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִּי יַכְרֶה אִישׁ בֵּר וְלֹא יִכְסֶנּוּ, וְנָפַל שָׁמָּה שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר

34 o dono da cova o pagará, ao seu dono o dinheiro restituirá; mas o morto será seu.

בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו³⁴

35 Se o boi de alguém ferir de morte o boi do seu próximo, então, se venderá o boi vivo, e o dinheiro dele se repartirá igualmente, e também o morto se repartirá igualmente.

וְכִי יִגָּף שׁוֹר אִישׁ אֶת שׁוֹר רֵעֵהוּ וּמָת וּמָכְרוּ אֶת הַשׁוֹר הַחַי וַחֲצוֹ אֶת כֶּסֶּפוֹ וְגַם אֶת־הַמֵּת יַחֲצוּן

36 Mas, se foi notório que aquele boi dantes era escornador, e seu dono não o guardou, certamente pagará boi por boi; porém o morto será seu.

אוֹ נֹודַע כִּי שׁוֹר נִגַּח הוּא מִתְּמוֹל שְׁלֹשָׁם וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ בְּעֲלֵיו שְׁלֹם שׁוֹר תַּחַת־³⁶ הַשׁוֹר וְהַמֵּת יִהְיֶה לוֹ

Shemot - Êxodo 22

1 Se alguém furtar boi ou ovelha e o degolar ou vender, por um boi pagará cinco bois; e pela ovelha, quatro ovelhas.

כי יגנב איש שור או שה וטבח או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה

2 Se o ladrão for achado a minar, e for ferido, e morrer, o que o feriu não será culpado do sangue.

אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים

3 Se o sol houver saído sobre ele, será culpado do sangue. O ladrão fará restituição total; e se não tiver com que pagar, será vendido por seu furto.

אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנותו

4 Se o furto for achado vivo na sua mão, seja boi, ou jumento, ou ovelha, pagará o dobro.

אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם

5 Se alguém fizer pastar o seu animal num campo ou numa vinha e o largar para comer no campo de outro, o melhor do seu próprio campo e o melhor da sua própria vinha restituirá.

כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם

6 Se rebentar um fogo, e pegar aos espinhos, e abrasar a meda de trigo, ou a seara, ou o campo, aquele que acendeu o fogo pagará totalmente o queimado.

כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער אתה הבערה

7 Se alguém der prata ou objetos ao seu próximo a guardar, e isso for furtado da casa daquele homem, se o ladrão se achar, pagará o dobro.

כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים

8 Se o ladrão não se achar, então, o dono da casa será levado diante dos juízes, a ver se não meteu a sua mão na fazenda do seu próximo.

אם לא ימצא הגגב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו8

9 Sobre todo negócio de injustiça, sobre boi, sobre jumento, sobre gado miúdo, sobre veste, sobre toda coisa perdida, de que alguém disser que é sua, a causa de ambos virá perante os juízes; aquele a quem condenarem os juízes o pagará em dobro ao seu próximo.

על כל דבר פשע על שור על חמור על שם על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו

10 Se alguém der a seu próximo a guardar um jumento, ou boi, ou ovelha, ou algum animal, e morrer, ou for dilacerado, ou afugentado, ninguém o vendo, 10 כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שם וכל בהמה לשמר ומת או נשבר10 או נשבה אין ראה

11 então, haverá juramento do SENHOR entre ambos, de que não meteu a sua mão na fazenda do seu próximo; e seu dono o aceitará, e o outro não o restituirá.

שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא11 ישלם

12 Mas, se lhe for furtado, o pagará ao seu dono.

ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו12

13 Porém, se lhe for dilacerado, trá-lo -á em testemunho disso e não pagará o dilacerado.

אם טרף יטרף יבאהו עד הטרפה לא ישלם13

14 E, se alguém a seu próximo pedir alguma coisa, e for danificada ou morta, não estando presente o seu dono, certamente a restituirá.

וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם14

15 Se o seu dono esteve presente, não a restituirá; se foi alugada, será pelo seu aluguel.

אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו15

16 Se alguém enganar alguma virgem, que não for desposada, e se deitar com ela, certamente a dotará por sua mulher.

וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה16

17 Se seu pai inteiramente recusar dar-lha, dará dinheiro conforme ao dote das virgens.

אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת17

18 A feiticeira não deixará viver.

מכשפה לא תחיה18

19 Todo aquele que se deitar com animal certamente morrerá.

כל שכב עם בהמה מות יומת19

20 O que sacrificar aos deuses e não só ao SENHOR será morto.

זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו20

21 O estrangeiro não afligirás, nem o oprimirás; pois estrangeiros fostes na terra do Egito.

וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים21

22 A nenhuma viúva nem órfão afligireis.

כל אלמנה ויתום לא תענון22

23 Se de alguma maneira os afligirdes, e eles clamarem a mim, eu certamente ouvirei o seu clamor, 23 אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי, שמע אשמע צעקתו

24 e a minha ira se acenderá, e vos matarei à espada; e vossas mulheres ficarão viúvas, e vossos filhos, órfãos.

וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים24

25 Se emprestares dinheiro ao meu povo, ao pobre que está contigo, não te haverás com ele como um usurário; não lhe imporás usura.

אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך25

26 Se tomares em penhor a veste do teu próximo, lho restituirás antes do pôr-do-sol, 26 אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו

27 porque aquela é a sua cobertura e a veste da sua pele; em que se deitaria? Será, pois, que, quando clamar a mim, eu o ouvirei, porque sou misericordioso.

כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי27 חנון אני

28 Os juízes não amaldiçoarás e o príncipe dentre o teu povo não maldirás.

אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר28

29 As tuas primícias e os teus licores não retardarás; o primogênito de teus filhos me darás.

מלאכתך ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי29

30 Assim farás dos teus bois e das tuas ovelhas; sete dias estarão com sua mãe, e ao oitavo dia mos darás.

כן תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי³⁰

31 E ser-me-eis homens santos; portanto, não comereis carne despedaçada no campo; aos cães a lançareis.

ואנשי קדש תהיו לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו³¹

Shemot - Êxodo 23

1 Não admitirás falso rumor e não porás a tua mão com o ímpio, para seres testemunha falsa.

לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס

2 Não seguirás a multidão para fazeres o mal; nem numa demanda falarás, tomando parte com o maior número para torcer o direito.

לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת

3 Nem ao pobre favorecerás na sua demanda.

ודל לא תהדר בריבו

4 Se encontrares o boi do teu inimigo ou o seu jumento, desgarrado, sem falta lho reconduzirás.

כי תפגע שור איבך או חמרו תעה השב תשיבנו לו

5 Se vires o jumento daquele que te aborrece deitado debaixo da sua carga, deixarás, pois, de ajudá-lo? Certamente o ajudarás juntamente com ele.

כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו

6 Não perverterás o direito do teu pobre na sua demanda.

לא תטה משפט אבינך בריבו

7 De palavras de falsidade te afastarás e não matarás o inocente e o justo; porque não justificarei o ímpio.

מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע

8 Também presente não tomarás; porque o presente cega os que têm vista e perverte as palavras dos justos.

ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים

9 Também não oprimirás o estrangeiro; porque vós conheceis o coração do estrangeiro, pois fostes estrangeiros na terra do Egito.

וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים

10 Também seis anos semearás tua terra e recolherás os seus frutos; 10 ושנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה

11 mas, ao sétimo, a soltarás e deixarás descansar, para que possam comer os pobres do teu povo, e do sobejo comam os animais do campo. Assim farás com a tua vinha e com o teu olival.

והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן11
תעשה לכרמך לזיתך

12 Seis dias farás os teus negócios; mas, ao sétimo dia, descansarás; para que descanse o teu boi e o teu jumento; e para que tome alento o filho da tua escrava e o estrangeiro.

ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמריך וינפש בן12
אמתך והגר

13 E, em tudo que vos tenho dito, guardai-vos; e do nome de outros deuses nem vos lembreis, nem se ouça da vossa boca.

ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על13
פיך

14 Três vezes no ano me celebrareis festa.

שלש רגלים תחג לי בשנה14

15 A Festa dos Pães Asmos guardarás; sete dias comerás pães asmos, como te tenho ordenado, ao tempo apontado no mês de abibe; porque nele saíste do Egito; ninguém apareça vazio perante mim; 15 את חג המצות תשמר שבעת15
ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם

16 e a Festa da Sega dos primeiros frutos do teu trabalho, que houveres semeado no campo, e a Festa da Colheita à saída do ano, quando tiveres colhido do campo o teu trabalho.

וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך את16
מעשיך מן השדה

17 Três vezes no ano todos os teus varões aparecerão diante do SENHOR.

שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן יהוה17

18 Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado; nem ficará a gordura da minha festa de noite até de manhã.

לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר18

19 As primícias, os primeiros frutos da tua terra, trarás à casa do SENHOR, teu Deus; não cozerás o cabrito no leite de sua mãe.

ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו19

20 Eis que eu envio um Anjo diante de ti, para que te guarde neste caminho e te leve ao lugar que te tenho aparelhado.

הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתו

21 Guarda-te diante dele, e ouve a sua voz, e não o provoques à ira; porque não perdoará a vossa rebelião; porque o meu nome está nele.

השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבני

22 Mas, se diligentemente ouvires a sua voz e fizeres tudo o que eu disser, então, serei inimigo dos teus inimigos e adversário dos teus adversários.

כי אם שמע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצדתי את צריך

23 Porque o meu Anjo irá diante de ti e te levará aos amorreus, e aos heteus, e aos ferezeus, e aos cananeus, e aos heveus, e aos jebuseus; e eu os destruirei.

כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסים והכחדתי

24 Não te inclinarás diante dos seus deuses, nem os servirás, nem farás conforme as suas obras; antes, os destruirás totalmente e quebrarás de todo as suas estátuas.

לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם

25 E servireis ao SENHOR, vosso Deus, e ele abençoará o vosso pão e a vossa água; e eu tirarei do meio de ti as enfermidades.

ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך והסרתי מחלה מקרבך

26 Não haverá alguma que aborte, nem estéril na tua terra; o número dos teus dias cumprirei.

לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא

27 Enviarei o meu terror diante de ti, desconcertando a todo o povo aonde entrares, e farei que todos os teus inimigos te virem as costas.

את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל איביך אליך ערף

28 Também enviarei vespões diante de ti, que lancem fora os heveus, os cananeus e os heteus de diante de ti.

ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך

29 Num só ano os não lançarei fora diante de ti, para que a terra se não torne em deserto, e as feras do campo se não multipliquem contra ti.

לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה 29

30 Pouco a pouco os lançarei de diante de ti, até que sejas multiplicado e possuas a terra por herança.

מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ 30

31 E porei os teus termos desde o mar Vermelho até ao mar dos filisteus, e desde o deserto até ao rio; porque darei nas tuas mãos os moradores da terra, para que os lances fora de diante de ti.

ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את 31
ישבי הארץ וגרשתמו מפניך

32 Não farás concerto algum com eles ou com os seus deuses.

לא תכרת להם ולאליהם ברית 32

33 Na tua terra não habitarão, para que não te façam pecar contra mim; se servires aos seus deuses, certamente será um laço para ti.

לא ישבו בארצך פן יחטאו אתך לי כי תעבד את אליהם כי יהיה לך למוקש 33

Shemot - Êxodo 24

1 Depois, disse a Moisés Sobe ao SENHOR, tu e Arão, Nadabe e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel; e inclinai-vos de longe.

ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק

2 E só Moisés se chegará ao SENHOR; mas eles não se cheguem, nem o povo suba com ele.

ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו

3 Vindo, pois, Moisés e contando ao povo todas as palavras do SENHOR e todos os estatutos, então, o povo respondeu a uma voz. E disseram Todas as palavras que o SENHOR tem falado faremos.

ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה

4 E Moisés escreveu todas as palavras do SENHOR, e levantou-se pela manhã de madrugada, e edificou um altar ao pé do monte e doze monumentos, segundo as doze tribos de Israel; 4 ויכתב משה את כל דברי יהוה; וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל

5 e enviou certos jovens dos filhos de Israel, os quais ofereceram holocaustos e sacrificaram ao SENHOR sacrifícios pacíficos de bezerros.

וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת וזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים

6 E Moisés tomou a metade do sangue e a pôs em bacias; e a outra metade do sangue espargiu sobre o altar.

ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח

7 E tomou o livro do concerto e o leu aos ouvidos do povo, e eles disseram Tudo o que o SENHOR tem falado faremos e obedeceremos.

ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע

8 Então, tomou Moisés aquele sangue, e o espargiu sobre o povo, e disse Eis aqui o sangue do concerto que o SENHOR tem feito convosco sobre todas estas palavras.

ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה

9 E subiram Moisés e Arão, Nadabe e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel, ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל

10 e viram o Deus de Israel, e debaixo de seus pés havia como uma obra de pedra de safira e como o parecer do céu na sua claridade.

ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר

11 Porém ele não estendeu a sua mão sobre os escolhidos dos filhos de Israel; mas viram a Deus, e comeram, e beberam.

ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו

12 Então, disse o SENHOR a Moisés Sobe a mim, ao monte, e fica lá; e dar-te-ei tábuas de pedra, e a lei, e os mandamentos que tenho escrito, para os ensinares.

ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם

13 E levantou-se Moisés com Josué, seu servidor; e subiu Moisés o monte de Deus.

ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים

14 E disse aos anciãos Esperai-nos aqui, até que tornemos a vós; e eis que Arão e Hur ficam convosco; quem tiver algum negócio se chegará a eles.

ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אלהם

15 E, subindo Moisés o monte, a nuvem cobriu o monte.

ויעל משה אל ההר וכס הענן את ההר

16 E habitava a glória do SENHOR sobre o monte Sinai, e a nuvem o cobriu por seis dias; e, ao sétimo dia, chamou o SENHOR a Moisés do meio da nuvem.

וישכן כבוד יהוה על הר סיני וכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן

17 E o aspecto da glória do SENHOR era como um fogo consumidor no cume do monte aos olhos dos filhos de Israel.

ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל

18 E Moisés entrou no meio da nuvem, depois que subiu o monte; e Moisés esteve no monte quarenta dias e quarenta noites.

ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה

Shemot - Êxodo 25

וידבר יהוה אל משה לאמר 1

2 Fala aos filhos de Israel que me tragam uma oferta alçada; de todo homem cujo coração se mover voluntariamente, dele tomareis a minha oferta alçada.

דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי 2

3 E esta é a oferta alçada que tomareis deles ouro, e prata, e cobre, וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת

4 e pano azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino, e pêlos de cabras, ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים 4

5 e peles de carneiros tintas de vermelho, e peles de texugos, e madeira de cetim, וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי שטים 5

6 e azeite para a luz, e especiarias para o óleo da unção, e especiarias para o incenso, שמן למאד בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים 6

7 e pedras sardônicas, e pedras de engaste para o éfode e para o peitoral.

אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן 7

8 E me farão um santuário, e habitarei no meio deles.

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם 8

9 Conforme tudo o que eu te mostrar para modelo do tabernáculo e para modelo de todos os seus móveis, assim mesmo o fareis.

ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו 9

10 Também farão uma arca de madeira de cetim; o seu comprimento será de dois côvados e meio, e a sua largura, de um côvado e meio, e de um côvado e meio, a sua altura.

ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו 10

11 E cobri-la-ás de ouro puro; por dentro e por fora a cobrirás; e farás sobre ela uma coroa de ouro ao redor; וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו 11

12 e fundirás para ela quatro argolas de ouro e as porás nos quatro cantos dela duas argolas num lado dela e duas argolas no outro lado dela.

וּיצַקְתָּ לוֹ אַרְבַּע טַבַּעַת זָהָב וְנִתְּתָה עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וְשְׁתֵּי טַבַּעַת עַל צַלְעוֹ
הָאַחַת וְשְׁתֵּי טַבַּעַת עַל צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית

13 E farás varas de madeira de cetim, e as cobrirás com ouro, 13 וְעָשִׂיתָ בְּדִי 13
עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב

14 e meterás as varas nas argolas, aos lados da arca, para se levar com elas a arca.

וְהִבֵּאתָ אֶת הַבָּדִים בַּטַּבַּעַת עַל צַלְעַת הָאָרֹן לְשֵׂאת אֶת הָאָרֹן בָּהֶם 14

15 As varas estarão nas argolas da arca, e não se tirarão dela.

בַּטַּבַּעַת הָאָרֹן יִהְיוּ הַבָּדִים לֹא יִסְרוּ מִמֶּנּוּ 15

16 Depois, porás na arca o Testemunho, que eu te darei.

וְנָתַתְּ אֶל הָאָרֹן אֶת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ 16

17 Também farás um propiciatório de ouro puro; o seu comprimento será de dois côvados e meio, e a sua largura, de um côvado e meio.

וְעָשִׂיתָ כִּפֶּרֶת זָהָב טָהוֹר אֲמֹתִים וְחָצִי אֶרְכָּה וְחָצִי רָחֶבָה 17

18 Farás também dois querubins de ouro; de ouro batido os farás, nas duas extremidades do propiciatório.

וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרֻבִּים זָהָב מִקָּשָׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכִּפֶּרֶת 18

19 Farás um querubim na extremidade de uma parte e o outro querubim na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório fareis os querubins nas duas extremidades dele.

וְעָשִׂה כְּרֹב אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה וְכְרֹב אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה מִן הַכִּפֶּרֶת תַעֲשׂוּ אֹתָם 19
הַכְּרֻבִּים עַל שְׁנֵי קְצוֹתָיו

20 Os querubins estenderão as suas asas por cima, cobrindo com as suas asas o propiciatório; as faces deles, uma defronte da outra; as faces dos querubins estarão voltadas para o propiciatório.

וְהָיוּ הַכְּרֻבִּים פְּרָשֵׁי כְּנָפִים לְמַעַלָּה סִכְכִּים בְּכִנְפֵיהֶם עַל הַכִּפֶּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל 20
אָחִיו אֶל הַכִּפֶּרֶת יִהְיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִּים

21 E porás o propiciatório em cima da arca, depois que houveres posto na arca o Testemunho, que eu te darei.

וְנָתַתְּ אֶת הַכִּפֶּרֶת עַל הָאָרֹן מִלְּמַעַלָּה וְאֶל הָאָרֹן תֵּתֵן אֶת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ 21

22 E ali virei a ti e falarei contigo de cima do propiciatório, do meio dos dois querubins (que estão sobre a arca do Testemunho), tudo o que eu te ordenar para os filhos de Israel.

ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארן העדות
את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל

23 Também farás uma mesa de madeira de cetim; o seu comprimento será de dois côvados, e a sua largura, de um côvado, e a sua altura, de um côvado e meio, 23 ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי 23 קמתו

24 e cobri-la-ás com ouro puro; também lhe farás uma coroa de ouro ao redor.

וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב 24

25 Também lhe farás uma moldura ao redor, da largura de uma mão, e lhe farás uma coroa de ouro ao redor da moldura.

ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב 25

26 Também lhe farás quatro argolas de ouro; e porás as argolas nos quatro cantos, que estão nos seus quatro pés.

ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו 26

27 Defronte da moldura estarão as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.

לעמת המסגרת תהיין הטבעת לבתים לבדים לשאת את השלחן 27

28 Farás, pois, estes varais de madeira de cetim e cobri-los-ás com ouro; e levar-se -á com eles a mesa.

ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בם את השלחן 28

29 Também farás os seus pratos, e as suas colheres, e as suas cobertas, e as suas tigelas com que se hão de cobrir; de ouro puro os farás.

ועשית קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם 29

30 E sobre a mesa porás o pão da proposição perante a minha face continuamente.

ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד 30

31 Também farás um castiçal de ouro puro; de ouro batido se fará este castiçal; o seu pé, as suas canas, as suas copas, as suas maçãs e as suas flores serão do mesmo.

ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה 31 ופרחיה ממנה יהיו

32 E dos seus lados sairão seis canas três canas do castiçal de um lado dele e três canas do castiçal do outro lado dele.

וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני

33 Numa cana haverá três copos a modo de amêndoas, uma maçã e uma flor; e três copos a modo de amêndoas na outra cana, uma maçã e uma flor; assim serão as seis canas que saem do castiçal.

שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה השני האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה

34 Mas no castiçal mesmo haverá quatro copos a modo de amêndoas, com suas maçãs e com suas flores; ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה

35 e uma maçã debaixo de duas canas que saem dele; e ainda uma maçã debaixo de duas outras canas que saem dele; e ainda mais uma maçã debaixo de duas outras canas que saem dele assim se fará com as seis canas que saem do castiçal.

וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים מן המנרה

36 As suas maçãs e as suas canas serão do mesmo; tudo será de uma só peça, obra batida de ouro puro.

כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור

37 Também lhe farás sete lâmpadas, as quais se acenderão para alumiar defronte dele.

ועשית את נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה

38 Os seus espevitadores e os seus apagadores serão de ouro puro.

ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור

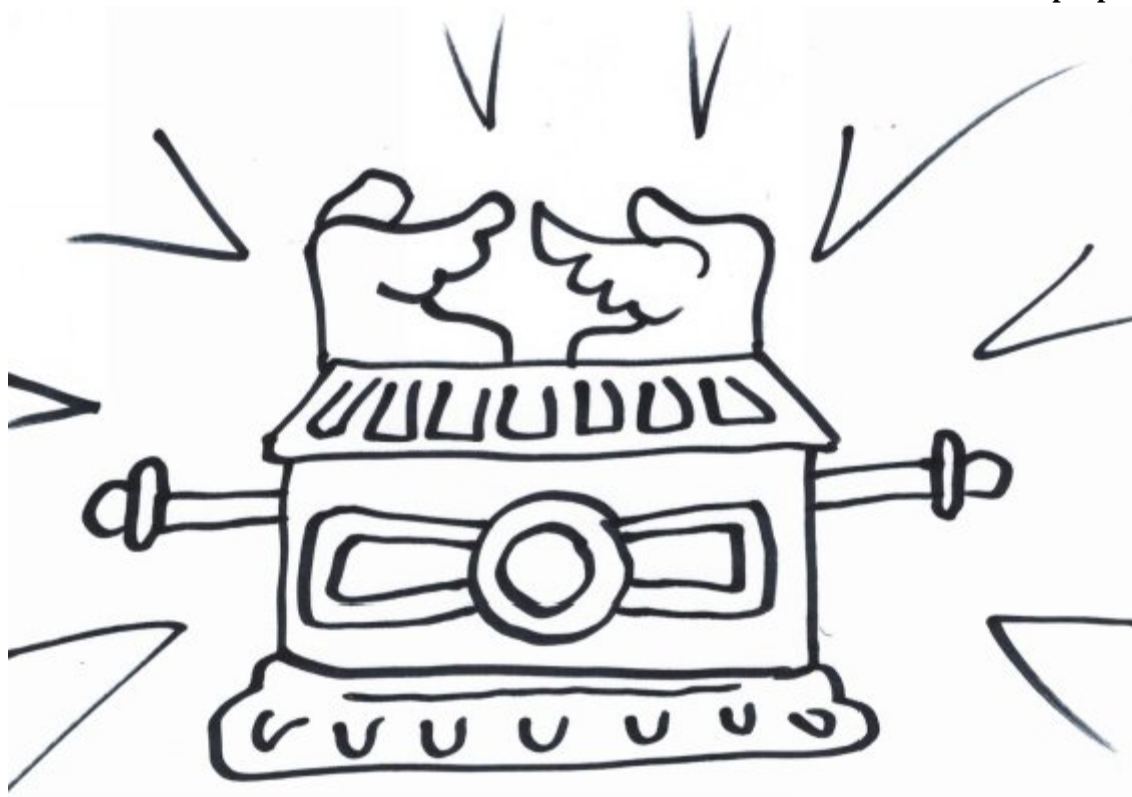
39 De um talento de ouro puro os farás, com todos estes utensílios.

כבר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה

40 Atenta, pois, que o faças conforme o seu modelo, que te foi mostrado no monte.

וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר

Figura 5 - Êxodo 25: 20 - Os querubins estenderão as suas asas por cima, cobrindo com as suas
asas o propiciatório.

Shemot - Êxodo 26

1 E o tabernáculo farás de dez cortinas de linho fino torcido, e pano azul, e púrpura, e carmesim; com querubins as farás de obra esmerada.

וְאֵת הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֹשֶׂר יָרִיעַת שֵׁשׁ מִשּׁוֹר וְתַכְלֶת וְאַרְגָּמָן וְתִלְעַת שְׁנֵי כִרְבִּים 1
מַעֲשֶׂה חֹשֶׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם

2 O comprimento de uma cortina será de vinte e oito côvados, e a largura de uma cortina, de quatro côvados; todas estas cortinas serão de uma medida.

2 אֶרֶךְ הַיָּרִיעָה הָאֶחָת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאֶמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאֶמָּה הַיָּרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה 2
אֶחָת לְכָל הַיָּרִיעַת

3 Cinco cortinas se enlaçarão uma à outra; e as outras cinco cortinas se enlaçarão uma com a outra.

3 חֲמֵשׁ הַיָּרִיעַת תִּהְיֶינן חִבְרַת אִשָּׁה אֶל אֶחָתָהּ וְחֲמֵשׁ יָרִיעַת חִבְרַת אִשָּׁה אֶל אֶחָתָהּ 3

4 E farás laçadas de pano azul na ponta de uma cortina, na extremidade, na juntura; assim também farás na ponta da extremidade da outra cortina, na segunda juntura.

4 וַעֲשִׂיתָ לִּלְאֹת תַּכְלֶת עַל שְׂפַת הַיָּרִיעָה הָאֶחָת מִקְצֵה בַּחֲבֵרֶת וְכֵן תַּעֲשֶׂה בַּשְּׂפָת 4
הַיָּרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחֲבֵרֶת הַשְּׁנִית

5 Cinquenta laçadas farás numa cortina e outras cinquenta laçadas farás na extremidade da cortina que está na segunda juntura; as laçadas estarão travadas uma com a outra 5 חֲמִישִׁים לִלְאֹת תַּעֲשֶׂה בִּיָּרִיעָה הָאֶחָת וְחֲמִישִׁים לִלְאֹת 5
תַּעֲשֶׂה בִּקְצֵה הַיָּרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחֲבֵרֶת הַשְּׁנִית מִקְבִּילַת הַלְּאֹת אִשָּׁה אֶל אֶחָתָהּ

6 Farás também cinquenta colchetes de ouro e ajuntarás com estes colchetes as cortinas, uma com a outra, e será um tabernáculo.

6 וַעֲשִׂיתָ חֲמִישִׁים קָרְסִי זָהָב וְחִבְרַת אֶת הַיָּרִיעַת אִשָּׁה אֶל אֶחָתָהּ בִּקְרָסִים וְהָיָה 6
הַמִּשְׁכָּן אֶחָד

7 Farás também cortinas de pêlos de cabras por tenda sobre o tabernáculo; de onze cortinas a farás.

7 וַעֲשִׂיתָ יָרִיעַת עֲזִים לְאֹהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן עֲשִׂיתָ עֲשָׂרָה יָרִיעַת תַּעֲשֶׂה אֹתָם 7

8 O comprimento de uma cortina será de trinta côvados, e a largura da mesma cortina, de quatro côvados; estas onze cortinas serão de uma medida.

8 ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת
לעשתי עשרה יריעת

9 E ajuntarás cinco destas cortinas por si e as outras seis cortinas também por si e dobrarás a sexta cortina diante da tenda.

9 וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית
אל מול פני האהל

10 E farás cinquenta laçadas na borda de uma cortina, na extremidade, na juntura, e outras cinquenta laçadas na borda da outra cortina, na segunda juntura.

10 ועשית חמשים ללאת על שפת היריעה האחת הקיצנה בחברת וחמשים ללאת
על שפת היריעה החברת השנית

11 Farás também cinquenta colchetes de cobre e meterás os colchetes nas laçadas; e, assim, ajuntarás a tenda para que seja uma.

11 ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים בללאת וחברת את האהל והיה
אחד

12 E o resto que sobejar das cortinas da tenda, a metade da cortina que sobejar, penderá sobre as costas do tabernáculo.

12 וסרח העדף ביריעת האהל חצי היריעה העדפת תסרח על אחרי המשכן

13 E um côvado de um lado e outro côvado de outro, que sobejará no comprimento das cortinas da tenda, penderá de sobejo aos lados do tabernáculo de um e de outro lado, para cobri-lo.

13 והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך יריעת האהל יהיה סרוח על צדי המשכן
מזה ומזה לכסתו

14 Farás também à tenda uma coberta de peles de carneiro tintas de vermelho e outra coberta de peles de texugo em cima.

14 ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה

15 Farás também as tábuas para o tabernáculo de madeira de cetim, que estarão levantadas.

15 ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים

16 O comprimento de uma tábua será de dez côvados, e a largura de cada tábua será de um côvado e meio.

עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד16

17 Duas coiceiras terá cada tábuas, travadas uma com a outra; assim farás com todas as tábuas do tabernáculo.

שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן17

18 E farás as tábuas para o tabernáculo assim vinte tábuas para a banda do meio-dia, ao sul.

ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה18

19 Farás também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas; duas bases debaixo de uma tábuas para as suas duas coiceiras e duas bases debaixo de outra tábuas para as suas duas coiceiras.

וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד19
לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו

20 Também haverá vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para a banda do norte, 20 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש

21 com as suas quarenta bases de prata; duas bases debaixo de uma tábuas e duas bases debaixo de outra tábuas.

וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש21
האחד

22 E ao lado do tabernáculo para o ocidente farás seis tábuas.

ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים22

23 Farás também duas tábuas para os cantos do tabernáculo, de ambos os lados; 23 ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתיים

24 e por baixo se ajuntarão e também em cima dele se ajuntarão numa argola. Assim se fará com as duas tábuas ambas serão por tábuas para os dois cantos.

ויהיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה24
לשניהם לשני המקצעת יהיו

25 Assim serão as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases duas bases debaixo de uma tábuas e duas bases debaixo de outra tábuas.

והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש25
האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד

26 Farás também cinco barras de madeira de cetim para as tábuas de um lado do tabernáculo 26 ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן
האחד

27 e cinco barras para as tábuas do outro lado do tabernáculo; como também cinco barras para as tábuas do outro lado do tabernáculo, de ambas as bandas, para o ocidente.

וּחֲמִשָּׁה בְּרִיחִם לְקִרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִי וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִם לְקִרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן
לִירְכָתִים יָמָּה

28 E a barra do meio estará no meio das tábuas, passando de uma extremidade até à outra.

וְהַבְּרִיחַ הַתֵּיכֵן בְּתוֹךְ הַקִּרְשִׁים מִבְּרַח מִן הַקֶּצֶה אֶל הַקֶּצֶה 28

29 E cobrirás de ouro as tábuas e farás de ouro as suas argolas, para meter por elas as barras; também as barras cobrirás de ouro.

וְאֵת הַקִּרְשִׁים תְּצַפֶּה זָהָב וְאֵת טְבַעְתֵּיהֶם תַּעֲשֶׂה זָהָב בְּתִים לְבְּרִיחִם וְצִפִּית אֶת
הַבְּרִיחִם זָהָב

30 Então, levantarás o tabernáculo conforme o modelo que te foi mostrado no monte.

וְהִקַּמְתָּ אֶת הַמִּשְׁכָּן כַּמִּשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הִרְאִיתָ בַּהָר

31 Depois, farás um véu de pano azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino torcido; com querubins de obra prima se fará.

וַעֲשִׂיתָ פָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשּׁוֹר מַעֲשֶׂה חֹשֶׁב יַעֲשֶׂה אֶתָּה 31
כְּרִבִּים

32 E o porás sobre quatro colunas de madeira de cetim cobertas de ouro, sobre quatro bases de prata; seus colchetes serão de ouro.

וְנָתַתָּ אֹתָהּ עַל אַרְבַּעַת עַמּוּדֵי שָׁטִים מִצָּפִים זָהָב וְוִיהֶם זָהָב עַל אַרְבַּעַת אֲדָנֶי 32
כֶּסֶף

33 Pendurarás o véu debaixo dos colchetes e meterás a arca do Testemunho ali dentro do véu; e este véu vos fará separação entre o santuário e o lugar santíssimo.

וְנָתַתָּ אֶת הַפָּרֹכֶת תַּחַת הַקִּרְסִים וְהִבֵּאתָ שָׁמָּה מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת 33
וְהַבְדִּילָה הַפָּרֹכֶת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים

34 E porás a cobertura do propiciatório sobre a arca do Testemunho no lugar santíssimo, 34 וְנָתַתָּ אֶת הַכִּפֹּרֶת עַל אֲרוֹן הָעֵדוּת בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים 34

35 e a mesa porás fora do véu, e o castiçal, defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul; e a mesa porás à banda do norte.

וְשַׁמְתָּ אֶת הַשֵּׁלֶחַן מִחוּץ לַפָּרֹכֶת וְאֵת הַמִּנְרָה נֹכַח הַשֵּׁלֶחַן עַל צֶלַע הַמִּשְׁכָּן תִּימָנָהּ 35
וְהַשֵּׁלֶחַן תֵּתֵן עַל צֶלַע צָפוֹן

36 Farás também para a porta da tenda uma cobertura de pano azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino torcido, de obra de bordador, 36
ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם

37 e farás para esta cobertura cinco colunas de madeira de cetim, e as cobrirás de ouro; seus colchetes serão de ouro, e far-lhe-ás de fundição cinco bases de cobre.

ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב ויצקת להם חמשה 37
אדני נחשת

Shemot - Êxodo 27

1 Farás também o altar de madeira de cetim; cinco côvados será o comprimento, e cinco côvados, a largura (será quadrado o altar), e três côvados, a sua altura.

ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלש אמות קמתו

2 E farás as suas pontas nos seus quatro cantos; as suas pontas serão uma só peça com o mesmo, e o cobrirás de cobre.

ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת

3 Far-lhe-ás também as suas caldeirinhas, para recolher a sua cinza, e as suas pás, e as suas bacias, e os seus garfos, e os seus braseiros; todos os seus utensílios farás de cobre.

ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת

4 Far-lhe-ás também um crivo de cobre em forma de rede, e farás a esta rede quatro argolas de metal aos seus quatro cantos, ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו

5 e as porás dentro do cerco do altar para baixo, de maneira que a rede chegue até ao meio do altar.

ונתתה אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח

6 Farás também varais para o altar, varais de madeira de cetim, e os cobrirás de cobre.

ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת

7 E os varais se meterão nas argolas, de maneira que os varais estejam de ambos os lados do altar quando for levado.

והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעת המזבח בשאת אתו

8 Oco, de tábuas, o farás; como se te mostrou no monte, assim o farão.

נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו

9 Farás também o pátio do tabernáculo; ao lado do meio-dia, para o sul, o pátio terá cortinas de linho fino torcido; o comprimento de cada lado será de cem côvados.

ועשית את חצר המשכן לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת

10 Também as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de cobre; os colchetes das colunas e as suas faixas serão de prata.

ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף10

11 Assim também do lado do norte as cortinas na longura serão de cem côvados de comprimento; e as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de cobre; os colchetes das colunas e as suas faixas serão de prata.

וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי11
העמדים וחשקיהם כסף

12 E na largura do pátio do lado do ocidente haverá cortinas de cinquenta côvados; as suas colunas, dez, e as suas bases, dez.

ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה12

13 Semelhantemente, a largura do pátio do lado oriental, para o levante, será de cinquenta côvados, 13 ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה

14 de maneira que haja quinze côvados de cortinas de um lado; suas colunas, três, e as suas bases, três; 14 וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם
שלשה ואדניהם שלשה

15 e quinze côvados de cortinas do outro lado; as suas colunas, três, e as suas bases, três.

ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה15

16 E à porta do pátio haverá uma coberta de vinte côvados, de pano azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino torcido, de obra de bordador; as suas colunas, quatro, e as suas bases, quatro.

ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה16
רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה

17 Todas as colunas do pátio ao redor serão cingidas de faixas de prata; os seus colchetes serão de prata, mas as suas bases, de cobre.

כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת17

18 O comprimento do pátio será de cem côvados, e a largura de cada banda, de cinquenta, e a altura, de cinco côvados, de linho fino torcido; mas as suas bases serão de cobre.

18 ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משזר18
ואדניהם נחשת

19 No tocante a todos os utensílios do tabernáculo em todo o seu serviço, até todos os seus pregos e todos os pregos do pátio, serão de cobre.

לכל כלי המשכן בכל עבדתו וכל יתדתיו וכל יתדת החצר נחשת19

20 Tu, pois, ordenarás aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveiras, batido, para o candeeiro, para fazer arder as lâmpadas continuamente.

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד20

21 Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão e seus filhos as porão em ordem, desde a tarde até pela manhã, perante o SENHOR; um estatuto perpétuo será este, pelas suas gerações, aos filhos de Israel.

באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר21
לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל

Shemot - Êxodo 28

1 Depois, tu farás chegar a ti teu irmão Arão e seus filhos com ele, do meio dos filhos de Israel, para me administrarem o ofício sacerdotal, a saber Arão e seus filhos Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

ואתה הקרב אליך את אהרן ואת בניו ואתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן
נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן

2 E farás vestes santas a Arão, teu irmão, para glória e ornamento.

ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת

3 Falarás também a todos os que são sábios de coração, a quem eu tenha enchido do espírito de sabedoria, que façam vestes a Arão para santificá-lo, para que me administre o ofício sacerdotal.

ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו
לכהנו לי

4 Estas, pois, são as vestes que farão um peitoral, e um éfode, e um manto, e uma túnica bordada, e uma mitra, e um cinto; farão, pois, vestes santas a Arão, teu irmão, e a seus filhos, para me administrarem o ofício sacerdotal.

ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי
קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי

5 E tomarão o ouro, e o pano azul, e a púrpura, e o carmesim, e o linho fino
והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש

6 e farão o éfode de ouro, e de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido, de obra esmerada.

ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה חשב

7 Terá duas ombreiras que se unam às suas duas pontas, e assim se unirá.

שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר

8 E o cinto de obra esmerada do éfode, que estará sobre ele, será da sua mesma obra, da mesma obra de ouro, e de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido.

וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
משור

9 E tomarás duas pedras sardônicas e lavrarás nelas os nomes dos filhos de Israel, ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל, 9

10 seis dos seus nomes numa pedra e os outros seis nomes na outra pedra, segundo as suas gerações.

10 ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית 10 כתולדתם

11 Conforme a obra do lapidário, como o lavor de selos, lavrarás estas duas pedras, com os nomes dos filhos de Israel; engastadas ao redor em ouro as farás.

11 מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח את שתי האבנים על שמת בני ישראל 11 מסבת משבצות זהב תעשה אתם

12 E porás as duas pedras nas ombreiras do éfode, por pedras de memória para os filhos de Israel; e Arão levará os seus nomes sobre ambos os seus ombros, para memória diante do SENHOR.

12 ושמט את שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את 12 שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרן

13 Farás também engastes de ouro 13 ועשית משבצת זהב 13

14 e duas cadeiazinhas de ouro puro; de igual medida, de obra de fieira as farás; e as cadeiazinhas de fieira porás nos engastes.

14 ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את שרשרת 14 העבתת על המשבצת

15 Farás também o peitoral do juízo de obra esmerada, conforme a obra do éfode o farás; de ouro, e de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido o farás.

15 ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת 15 שני ושש משזר תעשה אתו

16 Quadrado e dobrado, será de um palmo o seu comprimento, e de um palmo, a sua largura; 16 רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו 16

17 e o encherás de pedras de engaste, com quatro ordens de pedras a ordem de um sárdio, de um topázio e de um carbúnculo; esta será a primeira ordem; 17 ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה וברקת הטור 17 האחד

18 e a segunda ordem será de uma esmeralda, de uma safira e de um diamante; 18 והטור השני נפך ספיר ויהלם 18

19 e a terceira ordem será de um jacinto, de uma ágata e de uma ametista;
והטור השלישי לשם שבו ואחלמה19

20 e a quarta ordem será de uma turquesa, de uma sardônica e de um jaspe;
engastadas em ouro serão nos seus engastes.

והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם20

21 E serão aquelas pedras segundo os nomes dos filhos de Israel, doze, segundo os seus nomes; serão esculpidas como selos, cada uma com o seu nome, para as doze tribos.

והאבנים תהיין על שמת בני ישראל שתיים עשרה על שמתם פתוחי חותם איש21
על שמו תהיין לשני עשר שבט

22 Também farás para o peitoral cadeiazinhas de igual medida da obra de trança de ouro puro.

ועשית על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור22

23 Também farás para o peitoral dois anéis de ouro e porás os dois anéis nas extremidades do peitoral.

ועשית על החשן שתי טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות על שני קצות החשן23

24 Então, meterás as duas cadeiazinhas de fieira de ouro nos dois anéis, nas extremidades do peitoral; 24 ונתתה את שתי עבתת הזהב על שתי הטבעת אל
קצות החשן

25 e as duas pontas das duas cadeiazinhas de fieira meterás nos dois engastes e as porás nas ombreiras do éfode, na frente dele.

ואת שתי קצות שתי העבתת תתן על שתי המשבצות ונתתה על כתפות האפד25
אל מול פניו

26 Farás também dois anéis de ouro e os porás nas duas extremidades do peitoral, na sua borda que estiver junto ao éfode por dentro.

ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר26
האפד ביתה

27 Farás também dois anéis de ouro, que porás nas duas ombreiras do éfode, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada do éfode.

ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפוד מלמטה ממול פניו27
לעמת מחברתו ממעל לחשב האפוד

28 E ligarão o peitoral com os seus anéis aos anéis do éfode por cima com um cordão de pano azul, para que esteja sobre o cinto de obra esmerada do

éfode; e nunca se separará o peitoral do éfode.

וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד
ולא יזח החשן מעל האפוד

29 Assim, Arão levará os nomes dos filhos de Israel no peitoral do juízo sobre o seu coração, quando entrar no santuário, para memória diante do SENHOR continuamente.

ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון
לפני יהוה תמיד

30 Também porás no peitoral do juízo Urim e Tumim, para que estejam sobre o coração de Arão, quando entrar diante do SENHOR; assim, Arão levará o juízo dos filhos de Israel sobre o seu coração diante do SENHOR continuamente.

ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה
ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד

31 Também farás o manto do éfode todo de pano azul.

ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת

32 E o colar da cabeça estará no meio dele; este colar terá uma borda de obra tecida ao redor; como colar de cota de malha será nele, para que se não rompa.

והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא
יקרע

33 E nas suas bordas farás romãs de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, ao redor das suas bordas; e campainhas de ouro no meio delas ao redor.

ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב
בתוכם סביב

34 Uma campainha de ouro e uma romã, outra campainha de ouro e outra romã haverá nas bordas do manto ao redor, 34 פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון
על שולי המעיל סביב

35 e estará sobre Arão quando ministrar, para que se ouça o seu sonido, quando entrar no santuário diante do SENHOR e quando sair, para que não morra.

והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות

36 Também farás uma lâmina de ouro puro e nela gravarás à maneira de gravuras de selos Santidade ao SENHOR.

ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה36

37 E atá-la-ás com um cordão de fio azul, de maneira que esteja na mitra; sobre a frente da mitra estará.

ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה37

38 E estará sobre a testa de Arão, para que Arão leve a iniquidade das coisas santas, que os filhos de Israel santifiquem em todas as ofertas de suas coisas santas; e estará continuamente na sua testa, para que tenham aceitação perante o SENHOR.

והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכלל38 מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה

39 Também farás a túnica de linho fino e também uma mitra de linho fino; mas o cinto farás de obra de bordador.

ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם39

40 Também farás túnicas aos filhos de Arão e far-lhes-ás cintos; também lhes farás tiaras, para glória e ornamento.

ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד40 ולתפארת

41 E vestirás com eles a Arão, teu irmão, e também a seus filhos; e os ungirás, e os consagrarás, e os santificarás, para que me administrem o sacerdócio.

והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם41 וקדשת אתם וכהנו לי

42 Faze-lhes também calções de linho, para cobrirem a carne nua; serão dos lombos até às coxas.

ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכים יהיו42

43 E estarão sobre Arão e sobre seus filhos, quando entrarem na tenda da congregação, ou quando chegarem ao altar para ministrar no santuário, para que não levem iniquidade e morram; isto será estatuto perpétuo para ele e para a sua semente depois dele.

והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש43 ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחרי

Shemot - Êxodo 29

1 Isto é o que lhes háis de fazer, para os santificar, para que me administrem o sacerdócio Toma um novilho, e dois carneiros sem mácula, 1 וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן בקר ואילם שנים תמימים

2 e pão asmo, e bolos asmos amassados com azeite, e coscorões asmos untados com azeite; com flor de farinha de trigo os farás.

2 ולחם מצות וחלת מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם

3 E os porás num cesto e os trarás no cesto, com o novilho e os dois carneiros.

3 ונתת אותם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילם

4 Então, farás chegar Arão e seus filhos à porta da tenda da congregação e os lavarás com água; 4 ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצתם אתם במים

5 depois, tomarás as vestes e vestirás a Arão da túnica, e do manto do éfode, e do éfode mesmo, e do peitoral; e o cingirás com o cinto de obra de artífice do éfode.

5 ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן ואפדת לו בחשב האפד

6 E a mitra porás sobre a sua cabeça; a coroa da santidade porás sobre a mitra; 6 ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת

7 e tomarás o azeite da unção e o derramarás sobre a sua cabeça; assim, o ungirás.

7 ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו

8 Depois, farás chegar seus filhos, e lhes farás vestir túnicas, 8 ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת

9 e os cingirás com o cinto, a Arão e a seus filhos, e lhes atarás as tiaras, para que tenham o sacerdócio por estatuto perpétuo, e sagrarás a Arão e a seus filhos.

9 וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו

10 E farás chegar o novilho diante da tenda da congregação, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça do novilho; 10 והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר

11 e degolarás o novilho perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

11 ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד

12 Depois, tomarás do sangue do novilho, e o porás com o teu dedo sobre as pontas do altar, e todo o sangue restante derramarás à base do altar.

12 ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח

13 Também tomarás toda a gordura que cobre as entranhas, e o redenho de sobre o fígado, e ambos os rins, e a gordura que houver neles e queimá-los-ás sobre o altar; 13 ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה

14 mas a carne do novilho, e a sua pele, e o seu esterco queimarás com fogo fora do arraial; sacrifício por pecado é.

14 ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא

15 Depois, tomarás um carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça do carneiro, 15 ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל

16 e degolarás o carneiro, e tomarás o seu sangue, e o espalharás sobre o altar ao redor; 16 ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב

17 e partirás o carneiro em suas partes, e lavarás as suas entranhas e as suas pernas, e as porás sobre as suas partes e sobre a sua cabeça.

17 ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו

18 Assim, queimarás todo o carneiro sobre o altar; é um holocausto para o SENHOR, cheiro suave, uma oferta queimada ao SENHOR.

18 והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא

19 Depois, tomarás o outro carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça do carneiro; 19 ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל

20 e degolarás o carneiro, e tomarás do seu sangue, e o porás sobre a ponta da orelha direita de Arão, e sobre a ponta da orelha direita de seus filhos, como também sobre o dedo polegar da sua mão direita, e sobre o dedo

polegar do seu pé direito; e o resto do sangue espalharás sobre o altar ao redor.

ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתתה על תנוך און אהרן ועל תנוך און בניו 20
הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב

21 Então, tomarás do sangue que estará sobre o altar e do azeite da unção e os espargirás sobre Arão e sobre as suas vestes, e sobre seus filhos, e sobre as vestes de seus filhos com ele; para que ele seja santificado, e as suas vestes, e também seus filhos, e as vestes de seus filhos com ele.

ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל 21
בניו ועל בגדי בניו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אותו

22 Depois, tomarás do carneiro a gordura, e a cauda, e a gordura que cobre as entranhas, e o redenho do fígado, e ambos os rins com a gordura que houver neles, e o ombro direito, porque é carneiro das consagrações; ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד 22
ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא

23 e uma fogaça de pão, e um bolo de pão azeitado, e um coscorão do cesto dos pães asmos que estiverem diante do SENHOR.

וכבר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיך אחד מסל המצות אשר לפני יהוה 23

24 E tudo porás nas mãos de Arão e nas mãos de seus filhos; e com movimento o moverás perante o SENHOR.

ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה 24

25 Depois, o tomarás das suas mãos e o queimarás no altar sobre o holocausto por cheiro suave perante o SENHOR; oferta queimada ao SENHOR é.

ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא 25
ליהוה

26 E tomarás o peito do carneiro das consagrações, que é de Arão, e com movimento o moverás perante o SENHOR; e isto será a tua porção.

ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אותו תנופה לפני יהוה והיה 26
לך למנה

27 E santificarás o peito do movimento e o ombro da oferta alçada, que foram movidos e alçados do carneiro das consagrações que for de Arão e de seus filhos, וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם 27
מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו

28 e será para Arão e para seus filhos por estatuto perpétuo dos filhos de Israel, porque é oferta alçada; e a oferta alçada será dos filhos de Israel; dos sacrifícios pacíficos, a sua oferta alçada será para o SENHOR.

והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה

29 E as vestes santas, que são de Arão, serão de seus filhos depois dele, para serem ungidos neles e sagrados neles.

ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בם את ידם

30 Sete dias os vestirá aquele que de seus filhos for sacerdote em seu lugar, quando entrar na tenda da congregação para ministrar no santuário.

שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש

31 E tomarás o carneiro das consagrações e cozerás a sua carne no lugar santo; ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקם קדש

32 e Arão e seus filhos comerão a carne deste carneiro e o pão que está no cesto à porta da tenda da congregação ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת32 הלחם אשר בסל פתח אהל מועד

33 e comerão as coisas com que for feita expiação, para consagrá-los e para santificá-los; mas um estranho não as comerá, porque santas são.

ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם

34 E se sobejar alguma coisa da carne das consagrações ou do pão até à manhã, o que sobejar queimarás com fogo; não se comerá, porque santo é.

ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל34 כי קדש הוא

35 Assim, pois, farás a Arão e a seus filhos, conforme tudo o que eu tenho ordenado; por sete dias os sagrarás.

ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתי אתכה שבעת ימים תמלא ידם

36 Também cada dia prepararás um novilho por sacrifício pelo pecado para as expiações e purificarás o altar, fazendo expiação sobre ele; e o ungirás para santificá-lo.

ופר חטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת על המזבח בכפרך עליו ומשחת אותו לקדשו

37 Sete dias farás expiação pelo altar e o santificarás, e o altar será santíssimo; tudo o que tocar o altar será santo.

שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע37
במזבח יקדש

38 Isto, pois, é o que oferecereis sobre o altar dois cordeiros de um ano cada dia continuamente.

38 זה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד38

39 Um cordeiro oferecerás pela manhã e o outro cordeiro oferecerás à tardinha.

39 את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים39

40 Com um cordeiro, a décima parte de um efa de flor de farinha, misturada com a quarta parte de um him de azeite batido, e, para libação, a quarta parte de um him de vinho, 40 ונסך40
רבעית ההין יין לכבש האחד

41 e o outro cordeiro oferecerás à tardinha e com ele farás como com a oferta da manhã e conforme a sua libação, por cheiro suave; oferta queimada é ao SENHOR.

41 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח41
אשה ליהוה

42 Este será o holocausto contínuo por vossas gerações, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR, onde vos encontrarei para falar contigo ali.

42 עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר42
אליך שם

43 E ali virei aos filhos de Israel para que por minha glória sejam santificados.

43 ונעדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי43

44 E santificarei a tenda da congregação e o altar; também santificarei a Arão e seus filhos, para que me administrem o sacerdócio.

44 וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי44

45 E habitarei no meio dos filhos de Israel e lhes serei por Deus, 45 ושכנתי45
בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים

46 e saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, que os tenho tirado da terra do Egito, para habitar no meio deles; eu, o SENHOR, seu Deus.

46 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני46
יהוה אלהיהם

Shemot - Êxodo 30

1 E farás um altar para queimar o incenso; de madeira de cetim o farás.

ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו

2 O seu comprimento será de um côvado, e a sua largura, de um côvado; será quadrado, e de dois côvados, a sua altura; e as suas pontas farão uma só peça com ele.

אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו

3 E com ouro puro o forrarás, o seu teto e as suas paredes ao redor, e as suas pontas; e lhe farás uma coroa de ouro ao redor.

וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת קירתי סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב

4 Também lhe farás duas argolas de ouro debaixo da sua coroa; aos dois lados as farás, de ambas as bandas; e serão para lugares dos varais, com que será levado.

ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתי תעשה על שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו בהמה

5 E os varais farás de madeira de cetim e os forrarás com ouro.

ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב

6 E o porás diante do véu que está diante da arca do Testemunho, diante do propiciatório que está sobre o Testemunho, onde me ajuntarei contigo.

ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארן העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה

7 E Arão sobre ele queimará o incenso das especiarias; cada manhã, quando põe em ordem as lâmpadas, o queimará.

והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה

8 E, acendendo Arão as lâmpadas à tarde, o queimará; este será incenso contínuo perante o SENHOR pelas vossas gerações.

ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם

9 Não oferecereis sobre ele incenso estranho, nem holocausto, nem oferta; nem tampouco derramareis sobre ele libações.

לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו

10 E uma vez no ano Arão fará expiação sobre as pontas do altar com o sangue do sacrifício das expiações; uma vez no ano fará expiação sobre ele pelas vossas gerações; santíssimo é ao SENHOR.

וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו
לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה

11 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 11 משה לאמר

12 Quando tomares a soma dos filhos de Israel, conforme a sua conta, cada um deles dará ao SENHOR o resgate da sua alma, quando os contares; para que não haja entre eles praga alguma, quando os contares.

כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם
ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם

13 Isto dará todo aquele que passar ao arrolamento a metade de um siclo, segundo o siclo do santuário (este siclo é de vinte geras); a metade de um siclo é a oferta ao SENHOR.

זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל
מחצית השקל תרומה ליהוה

14 Qualquer que entrar no arrolamento, de vinte anos para cima, dará a oferta ao SENHOR.

כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה

15 O rico não aumentará, e o pobre não diminuirá da metade do siclo, quando derem a oferta ao SENHOR, para fazer expiação por vossas almas.

העשיר לא ירבה והדל לא ימעט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על
נפשתיכם

16 E tomarás o dinheiro das expiações dos filhos de Israel e o darás ao serviço da tenda da congregação; e será para memória aos filhos de Israel diante do SENHOR, para fazer expiação por vossas almas.

ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד והיה
לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם

17 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo 17 משה לאמר

18 Farás também uma pia de cobre com a sua base de cobre, para lavar; e a porás entre a tenda da congregação e o altar e deitarás água nela.

ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת
שמה מים

19 E Arão e seus filhos nela lavarão as suas mãos e os seus pés.

ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם19

20 Quando entrarem na tenda da congregação, lavar-se-ão com água, para que não morram, ou quando se chegarem ao altar para ministrar, para acender a oferta queimada ao SENHOR.

בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר20
אשה ליהוה

21 Lavarão, pois, as mãos e os pés, para que não morram; e isto lhes será por estatuto perpétuo, a ele e à sua semente nas suas gerações.

ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדורתם21

22 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 22מרשה לאמר22

23 Tu, pois, toma para ti das principais especiarias da mais pura mirra, quinhentos siclos; e de canela aromática, a metade, a saber, duzentos e cinquenta siclos; e de cálamو aromático, duzentos e cinquenta siclos; ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשם מחציתו חמשים23
ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים

24 e de cássia, quinhentos siclos, segundo o siclo do santuário; e de azeite de oliveiras, um him.

וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין24

25 E disto farás o azeite da santa unção, o perfume composto segundo a obra do perfumista; este será o azeite da santa unção.

ועשית אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה25

26 E com ele ungirás a tenda da congregação, e a arca do Testemunho, ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת26

27 e a mesa com todos os seus utensílios, e o castiçal com os seus utensílios, e o altar do incenso, ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת27
כליה ואת מזבח הקטרת

28 e o altar do holocausto com todos os seus utensílios, e a pia com a sua base.

ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו28

29 Assim, santificarás estas coisas, para que sejam santíssimas; tudo o que tocar nelas será santo.

וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש29

30 Também ungirás a Arão e a seus filhos e os santificarás para me administrarem o sacerdócio.

ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי30

31 E falarás aos filhos de Israel, dizendo Este me será o azeite da santa unção nas vossas gerações.

ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם31

32 Não se ungirá com ele a carne do homem, nem fareis outro semelhante conforme a sua composição; santo é e será santo para vós.

על בשר אדם לא ייסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם32

33 O homem que compuser tal perfume como este, ou que dele puser sobre um estranho, será extirpado dos seus povos.

איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו33

34 Disse mais o SENHOR a Moisés Toma especiarias aromáticas, estoraque, e ônica, e gálbano; estas especiarias aromáticas e incenso puro de igual peso; 34 ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה

35 e disto farás incenso, um perfume segundo a arte do perfumista, temperado, puro e santo; 35 ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש

36 e dele, moendo, o pisarás, e dele porás diante do Testemunho, na tenda da congregação, onde eu virei a ti; coisa santíssima vos será.

ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה36 קדש קדשים תהיה לכם

37 Porém o incenso que farás conforme a composição deste, não o fareis para vós mesmos; santo será para o SENHOR.

והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה37

38 O homem que fizer tal como este para cheirar será extirpado do seu povo.

איש אשר יעשה כמוה להריח בה ונכרת מעמיו38

Shemot - Êxodo 31

1 Depois, falou o SENHOR a Moisés, dizendo 1 ואמר לַיהוָה אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר

2 Eis que eu tenho chamado por nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá, 2 רֹאֵה קִרְאתִי בִשְׁם בְּצַלְאֵל בֶּן אֹרִי בֶן חֹזֶה לְמַטֵּה יְהוּדָה

3 e o enchi do Espírito de Deus, de sabedoria, e de entendimento, e de ciência em todo artifício, 3 וְאִמַּלְא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחִכְמָה וּבִתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה

4 para inventar invenções, e trabalhar em ouro, e em prata, e em cobre, 4 לַחֲשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחָשֶׁת

5 e em lavramento de pedras para engastar, e em artifício de madeira, para trabalhar em todo labor.

5 וּבַחֲרֹשֶׁת אֲבָן לְמִלָּאָה וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל מְלָאכָה

6 E eis que eu tenho posto com ele a Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã, e tenho dado sabedoria ao coração de todo aquele que é sábio de coração, para que façam tudo o que te tenho ordenado, 6 וְאֵנִי הִנֵּה נֹתֵתִי אֹתוֹ, אֶת אֶהֱיָאֵב בֶּן אֲחִיסַמֶּךְ לְמַטֵּה דָן וּבִלְבַב כָּל חָכָם לֵב נֹתֵתִי חִכְמָה וַעֲשׂוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ

7 a saber, a tenda da congregação, e a arca do Testemunho, e o propiciatório que estará sobre ela, e todos os móveis da tenda; 7 אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הָאָרֹן לַעֲדֹת וְאֶת הַכִּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת כָּל־כֵּלֵי הָאֹהֶל

8 e a mesa com os seus utensílios, e o castiçal puro com todos os seus utensílios, e o altar do incenso; 8 וְאֶת הַשֻּׁלְחָן וְאֶת כָּלֵיו וְאֶת הַמִּנְרָה הַטְּהֹרָה וְאֶת־כָּל־כֵּלֵי הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת מִזְבַּח הַקֶּטֶר

9 e o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a pia com a sua base; 9 וְאֶת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת כָּלֵיו וְאֶת הַכִּיּוֹר וְאֶת־כְּנֹסֶה

10 e as vestes do ministério, e as vestes santas de Arão, o sacerdote, e as vestes de seus filhos, para administrarem o sacerdócio; 10 וְאֶת־בְּגָדֵי הַשִּׁרְדָּה וְאֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן

11 e o azeite da unção e o incenso aromático para o santuário; farão conforme tudo que te tenho mandado.

וְאֵת שֵׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת קֶטֶרֶת הַסִּמִּים לְקֹדֶשׁ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָךְ יַעֲשׂוּ11

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר12 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

13 Tu, pois, fala aos filhos de Israel, dizendo Certamente guardareis meus sábados, porquanto isso é um sinal entre mim e vós nas vossas gerações; para que saibais que eu sou o SENHOR, que vos santifica.

וְאֵתָה דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֵת שַׁבְּתָתִי תִשְׁמְרוּ כִּי אוֹת הוּא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם13
לְדֹרֹתֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקֹדֶשְׁכֶם

14 Portanto, guardareis o sábado, porque santo é para vós; aquele que o profanar certamente morrerá; porque qualquer que nele fizer alguma obra, aquela alma será extirpada do meio do seu povo.

וְשִׁמְרֹתֶם אֵת הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם מִחֻלְלֵיהַּ מוֹת יוֹמָת כִּי כָל הָעֹשֶׂה בָהּ14
מִלֹּאכָה וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמִּיהָ

15 Seis dias se fará obra, porém o sétimo dia é o sábado do descanso, santo ao SENHOR; qualquer que no dia do sábado fizer obra, certamente morrerá.

שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מִלֹּאכָה וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת שַׁבְּתוֹן קֹדֶשׁ לִיהוָה כָּל הָעֹשֶׂה15
מִלֹּאכָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוֹמָת

16 Guardarão, pois, o sábado os filhos de Israel, celebrando o sábado nas suas gerações por concerto perpétuo.

וְשִׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֵת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֶם בְּרִית עוֹלָם16

17 Entre mim e os filhos de Israel será um sinal para sempre; porque em seis dias fez o SENHOR os céus e a terra, e, ao sétimo dia, descansou, e restaurou-se.

בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לָעָלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת17
הָאָרֶץ וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת וַיִּנְפַּשׁ

18 E deu a Moisés (quando acabou de falar com ele no monte Sinai) as duas tábuas do Testemunho, tábuas de pedra, escritas pelo dedo de Deus.

וַיִּתֵּן אֶל מֹשֶׁה כְּכֹלֹתוֹ לְדַבֵּר אֵתוֹ בְּהָר סִינַי שְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת לַחַת אֶבֶן כְּתוּבִים18
בְּצַבְעֵי אֱלֹהִים

Shemot - Êxodo 32

1 Mas, vendo o povo que Moisés tardava em descer do monte, ajuntou-se o povo a Arão e disseram-lhe Levanta-te, faze-nos deuses que vão adiante de nós; porque quanto a este Moisés, a este homem que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe sucedeu.

וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום
עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא
ידענו מה היה לו

2 E Arão lhes disse Arrancai os pendentes de ouro que estão nas orelhas de vossas mulheres, e de vossos filhos, e de vossas filhas e trazei-mos.

ויאמר אלהם אהרן פרקו נומי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי

3 Então, todo o povo arrancou os pendentes de ouro que estavam nas suas orelhas, e os trouxeram a Arão, 3 ויתפרקו כל העם את נומי הזהב אשר באזניהם
ויביאו אל אהרן

4 e ele os tomou das suas mãos, e formou o ouro com um buril, e fez dele um bezerro de fundição. Então, disseram Estes são teus deuses, ó Israel, que te tiraram da terra do Egito.

ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר
העלוך מארץ מצרים

5 E Arão, vendo isto, edificou um altar diante dele; e Arão apregooou e disse Amanhã será festa ao SENHOR.

וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר

6 E, no dia seguinte, madrugaram, e ofereceram holocaustos, e trouxeram ofertas pacíficas; e o povo assentou-se a comer e a beber; depois, levantaram-se a folgar.

וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק

7 Então, disse o SENHOR a Moisés Vai, desce; porque o teu povo, que fizeste subir do Egito, se tem corrompido, 7 וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת
עמך אשר העלית מארץ מצרים

8 e depressa se tem desviado do caminho que eu lhes tinha ordenado; fizeram para si um bezerro de fundição, e perante ele se inclinaram, e sacrificaram-lhe, e disseram Estes são os teus deuses, ó Israel, que te tiraram da terra do Egito.

סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו
אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים

9 Disse mais o SENHOR a Moisés Tenho visto a este povo, e eis que é povo obstinado.

ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא

10 Agora, pois, deixa-me, que o meu furor se acenda contra eles, e os consuma; e eu farei de ti uma grande nação.

ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול

11 Porém Moisés suplicou ao SENHOR, seu Deus, e disse Ó SENHOR, por que se acende o teu furor contra o teu povo, que tu tiraste da terra do Egito com grande força e com forte mão?

ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת
מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה

12 Por que hão de falar os egípcios, dizendo Para mal os tirou, para matá-los nos montes e para destruí-los da face da terra? Torna-te da ira do teu furor e arrepende-te deste mal contra o teu povo.

למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני
האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך

13 Lembra-te de Abraão, de Isaque e de Israel, teus servos, aos quais por ti mesmo tens jurado e lhes disseste Multiplicarei a vossa semente como as estrelas dos céus e darei à vossa semente toda esta terra, de que tenho dito, para que a possuam por herança eternamente.

זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה
את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם

14 Então, o SENHOR arrependeu-se do mal que dissera que havia de fazer ao seu povo.

וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו

15 E voltou Moisés, e desceu do monte com as duas tábuas do Testemunho na sua mão, tábuas escritas de ambas as bandas; de uma e de outra banda escritas estavam.

ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה15
ומזה הם כתבים

16 E aquelas tábuas eram obra de Deus; também a escritura era a mesma escritura de Deus, esculpida nas tábuas.

והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת16

17 E, ouvindo Josué a voz do povo que jubilava, disse a Moisés Alarido de guerra há no arraial.

וישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה17

18 Porém ele disse Não é alarido dos vitoriosos, nem alarido dos vencidos, mas o alarido dos que cantam eu ouço.

ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע18

19 E aconteceu que, chegando ele ao arraial e vendo o bezerro e as danças, acendeu-se o furor de Moisés, e arremessou as tábuas das suas mãos, e quebrou-as ao pé do monte, 19 ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת
ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר

20 e tomou o bezerro que tinham feito, e queimou-o no fogo, moendo-o até que se tornou em pó; e o espargiu sobre as águas e deu-o a beber aos filhos de Israel.

ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק20
את בני ישראל

21 E Moisés disse a Arão Que te tem feito este povo, que sobre ele trouxeste tamanho pecado?

ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה21

22 Então, disse Arão Não se acenda a ira do meu senhor; tu sabes que este povo é inclinado ao mal; 22 ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי
ברע הוא

23 e eles me disseram Faze-nos deuses que vão adiante de nós; porque não sabemos que sucedeu a este Moisés, a este homem que nos tirou da terra do Egito.

23 ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ
מצרים לא ידענו מה היה לו

24 Então, eu lhes disse Quem tem ouro, arranque-o; e deram-mo, e lancei-o no fogo, e saiu este bezerro.

24 ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה24

25 E, vendo Moisés que o povo estava despido, porque Arão o havia despido para vergonha entre os seus inimigos, 25 וירא משה את העם כי פרעו הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם

26 pôs-se em pé Moisés na porta do arraial e disse Quem é do SENHOR, venha a mim. Então, se ajuntaram a ele todos os filhos de Levi.

ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי 26

27 E disselhes Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel Cada um ponha a sua espada sobre a sua coxa; e passai e tornai pelo arraial de porta em porta, e mate cada um a seu irmão, e cada um a seu amigo, e cada um a seu próximo.

ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו 27 משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו

28 E os filhos de Levi fizeram conforme a palavra de Moisés; e caíram do povo, aquele dia, uns três mil homens.

ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש 28

29 Porquanto Moisés tinha dito Consagrai hoje as vossas mãos ao SENHOR; porquanto cada um será contra o seu filho e contra o seu irmão; e isto para ele vos dar hoje bênção.

ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה 29

30 E aconteceu que, no dia seguinte, Moisés disse ao povo Vós pecastes grande pecado; agora, porém, subirei ao SENHOR; porventura, farei propiciação por vosso pecado.

ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל 30 יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם

31 Assim, tornou Moisés ao SENHOR e disse Ora, este povo pecou pecado grande, fazendo para si deuses de ouro.

וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי 31 זהב

32 Agora, pois, perdoo o seu pecado; se não, risca-me, peço-te, do teu livro, que tens escrito.

ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת 32

33 Então, disse o SENHOR a Moisés Aquele que pecar contra mim, a este riscarei eu do meu livro.

ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי 33

34 Vai, pois, agora, conduze este povo para onde te tenho dito; eis que o meu Anjo irá adiante de ti; porém, no dia da minha visitação, visitarei, neles, o seu pecado.

ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי34
ופקדתי עליהם חטאתם

35 Assim, feriu o SENHOR o povo, porquanto fizeram o bezerro que Arão tinha feito.

ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן35

Shemot - Êxodo 33

1 Disse mais o SENHOR a Moisés Vai, sobe daqui, tu e o povo que fizeste subir da terra do Egito, à terra que jurei a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo À tua semente a darei.

וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה

2 E enviarei um Anjo adiante de ti (e lançarei fora os cananeus, e os amorreus, e os heteus, e os ferezeus, e os heveus, e os jebuseus), ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבوسی

3 a uma terra que mana leite e mel; porque eu não subirei no meio de ti, porquanto és povo obstinado, para que te não consuma eu no caminho.

אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך

4 E, ouvindo o povo esta má notícia, entristeceram-se, e nenhum deles pôs sobre si os seus atavios.

וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו

5 Porquanto o SENHOR tinha dito a Moisés Dize aos filhos de Israel Povo obstinado és; se um momento eu subir no meio de ti, te consumirei; porém agora tira de ti os teus atavios, para que eu saiba o que te hei de fazer.

ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך

6 Então, os filhos de Israel se despojaram dos seus atavios, ao pé do monte Horebe.

ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב

7 E tomou Moisés a tenda, e a estendeu para si fora do arraial, desviada longe do arraial, e chamou-lhe a tenda da congregação; e aconteceu que todo aquele que buscava o SENHOR saía à tenda da congregação, que estava fora do arraial.

ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה

8 E aconteceu que, saindo Moisés à tenda, todo o povo se levantava, e cada um ficava em pé à porta da sua tenda; e olhavam para Moisés pelas costas, até ele entrar na tenda.

והיה כצאת משה אל האהל יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי־
משה עד באו האהלה

9 E aconteceu que, entrando Moisés na tenda, descia a coluna de nuvem, e punha-se à porta da tenda; e o SENHOR falava com Moisés.

והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה

10 E, vendo todo o povo a coluna de nuvem que estava à porta da tenda, todo o povo se levantava, e inclinavam-se cada um à porta da sua tenda.

וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוּ איש פתח־
אהלו

11 E falava o SENHOR a Moisés face a face, como qualquer fala com o seu amigo; depois, tornava ao arraial; mas o moço Josué, filho de Num, seu servidor, nunca se apartava do meio da tenda.

ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה־
ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל

12 E Moisés disse ao SENHOR Eis que tu me dizes Faze subir a este povo, porém não me fazes saber a quem hás de enviar comigo; e tu disseste Conheço-te por teu nome; também achaste graça aos meus olhos.

ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני־
את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתִיך בשם וגם מצאת חן בעיני

13 Agora, pois, se tenho achado graça aos teus olhos, rogo-te que agora me faças saber o teu caminho, e conhecer-te-ei, para que ache graça aos teus olhos; e atenta que esta nação é o teu povo.

ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן־
בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה

14 Disse, pois Irá a minha presença contigo para te fazer descansar.

ויאמר פני ילכו והנחתני לך־

15 Então, disse-lhe Se a tua presença não for conosco, não nos faças subir daqui.

ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה־

16 Como, pois, se saberá agora que tenho achado graça aos teus olhos, eu e o teu povo? Acaso, não é por andares tu conosco, e separados seremos, eu e o teu povo, de todo o povo que há sobre a face da terra?

ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני־
ועמך מכל העם אשר על פני האדמה

17 Então, disse o SENHOR a Moisés Farei também isto, que tens dito; porquanto achaste graça aos meus olhos; e te conheço por nome.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה גַם אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֲעָשֶׂה כִּי מִצָּאתָ חֵן בְּעֵינַי
וְאֲדַעַךְ בְּשֵׁם

18 Então, ele disse Rogo-te que me mostres a tua glória.

וַיֹּאמֶר הֲרֹאנִי נָא אֶת כְּבוֹדְךָ

19 Porém ele disse Eu farei passar toda a minha bondade por diante de ti e apregoarei o nome do SENHOR diante de ti; e terei misericórdia de quem eu tiver misericórdia e me compadecerei de quem me compadecer.

וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבִי עַל פָּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחִנַּתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲחֻן
וְרַחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם

20 E disse mais Não poderás ver a minha face, porquanto homem nenhum verá a minha face e viverá.

וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאוֹת אֶת פָּנַי כִּי לֹא יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי

21 Disse mais o SENHOR Eis aqui um lugar junto a mim; ali te porás sobre a penha.

וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל הַצּוּר

22 E acontecerá que, quando a minha glória passar, te porei numa fenda da penha e te cobrirei com a minha mão, até que eu haja passado.

וְהָיָה בְּעֵבֶר כְּבֹדִי וְשִׂמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשָׁכַתִּי כַּפִּי עָלֶיךָ עַד עֲבַרְתִּי

23 E, havendo eu tirado a minha mão, me verás pelas costas; mas a minha face não se verá.

וְהִסְרַתִּי אֶת כַּפִּי וְרִאִיתָ אֶת אַחֲרִי וּפָנַי לֹא יִרְאוּ

Shemot - Êxodo 34

1 Então, disse o SENHOR a Moisés Lavra-te duas tábuas de pedra, como as primeiras; e eu escreverei nas tábuas as mesmas palavras que estavam nas primeiras tábuas, que tu quebraste.

ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת

2 E prepara-te para amanhã, para que subas pela manhã ao monte Sinai, e ali põe-te diante de mim no cume do monte.

והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר

3 E ninguém suba contigo e também ninguém apareça em todo o monte; nem ovelhas nem bois se apascentem defronte do monte.

ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא

4 Então, ele lavrou duas tábuas de pedra, como as primeiras; e levantou-se Moisés pela manhã de madrugada e subiu ao monte Sinai, como o SENHOR lhe tinha ordenado; e tomou as duas tábuas de pedra na sua mão.

ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים

5 E o SENHOR desceu numa nuvem e se pôs ali junto a ele; e ele apregoou o nome do SENHOR.

וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה

6 Passando, pois, o SENHOR perante a sua face, clamou JEOVÁ, o SENHOR, Deus misericordioso e piedoso, tardio em iras e grande em beneficência e verdade; ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת

7 que guarda a beneficência em milhares; que perdoa a iniquidade, e a transgressão, e o pecado; que ao culpado não tem por inocente; que visita a iniquidade dos pais sobre os filhos e sobre os filhos dos filhos até à terceira e quarta geração.

נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים

8 E Moisés apressou-se, e inclinou a cabeça à terra, e encurvou-se, וימהר8
משה ויקד ארצה וישתחו

9 e disse Senhor, se agora tenho achado graça aos teus olhos, vá agora o Senhor no meio de nós; porque este é povo obstinado; porém perdoa a nossa iniquidade e o nosso pecado e toma-nos pela tua herança.

ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא9
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו

10 Então, disse Eis que eu faço um concerto; farei diante de todo o teu povo maravilhas que nunca foram feitas em toda a terra, nem entre gente alguma; de maneira que todo este povo, em cujo meio tu estás, veja a obra do SENHOR; porque coisa terrível é o que faço contigo.

ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכלל10
הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבנו את מעשה יהוה כי נורא הוא
אשר אני עשה עמך

11 Guarda o que eu te ordeno hoje; eis que eu lançarei de diante de ti os amorreus, e os cananeus, e os heteus, e os ferezeus, e os heveus, e os jebuseus.

שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי11
והפרזי והחוי והיבوسی

12 Guarda-te que não faças concerto com os moradores da terra aonde hás de entrar; para que não seja por laço no meio de ti.

השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש12
בקרבך

13 Mas os seus altares transtornareis, e as suas estátuas quebrareis, e os seus bosques cortareis.

כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון13

14 Porque te não inclinarás diante de outro deus; pois o nome do SENHOR é Zeloso; Deus zeloso é ele; 14 כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל
קנא הוא

15 para que não faças concerto com os moradores da terra, e não se prostituam após os seus deuses, nem sacrifiquem aos seus deuses, e tu, convidado deles, comas dos seus sacrifícios, 15 פן תכרת ברית ליושב הארץ
וזנו אחרי אלהיהם וחבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו

16 e tomes mulheres das suas filhas para os teus filhos, e suas filhas, prostituindo-se após os seus deuses, façam que também teus filhos se

prostituíam após os seus deuses.

ולקחת מבנתיו לבניך וזנו בנתיו אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי אלהיהן16

17 Não farás para ti deuses de fundição.

אלהי מסכה לא תעשה לך17

18 A Festa dos Pães Asmos guardarás; sete dias comerás pães asmos, como te tenho ordenado, ao tempo apontado do mês de abibe; porque no mês de abibe saíste do Egito.

את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב18
כי בחדש האביב יצאת ממצרים

19 Tudo o que abre a madre meu é; até todo o teu gado, que seja macho, abrindo a madre de vacas e de ovelhas; 19 כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר
שור ושה

20 o burro, porém, que abrir a madre, resgatarás com um cordeiro; mas, se o não resgatares, cortar-lhe-ás a cabeça; todo primogênito de teus filhos resgatarás. E ninguém aparecerá vazio diante de mim.

ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני20
ריקם

21 Seis dias trabalharás, mas, ao sétimo dia, descansarás; na aradura e na sega descansarás.

ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת21

22 Também guardarás a Festa das Semanas, que é a Festa das Primícias da sega do trigo, e a Festa da Colheita no fim do ano.

וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה22

23 Três vezes no ano, todo macho entre ti aparecerá perante o Senhor JEová, Deus de Israel; 23 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדן יהוה
אלהי ישראל

24 porque eu lançarei as nações de diante de ti e alargarei o teu termo; ninguém cobiçará a tua terra, quando subires para aparecer três vezes no ano diante do SENHOR, teu Deus.

כי אוריש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך24
לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה

25 Não sacrificarás o sangue do meu sacrifício com pão levedado, nem o sacrifício da Festa da Páscoa ficará da noite para a manhã.

לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח25

26 As primícias dos primeiros frutos da tua terra trarás à casa do SENHOR, teu Deus; não cozerás o cabrito no leite de sua mãe.

ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו

27 Disse mais o SENHOR a Moisés Escreve estas palavras; porque, conforme o teor destas palavras, tenho feito concerto contigo e com Israel.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כְּתֹב לְךָ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אֶתְּךָ וְאֶת יִשְׂרָאֵל

28 E esteve Moisés ali com o SENHOR quarenta dias e quarenta noites; não comeu pão, nem bebeu água, e escreveu nas tábuas as palavras do concerto, os dez mandamentos.

וַיְהִי שֵׁם עִם יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל הַלַּחַת אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית עֲשֵׂרֶת הַדְּבָרִים

29 E aconteceu que, descendo Moisés do monte Sinai (e Moisés trazia as duas tábuas do Testemunho em sua mão, quando desceu do monte), Moisés não sabia que a pele do seu rosto resplandecia, depois que o SENHOR falara com ele.

וַיְהִי בִרְדַּת מֹשֶׁה מֵהָר סִינַי וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת בְּיַד מֹשֶׁה בִּרְדָּתוֹ מִן הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא יָדָע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בַּדְּבָרֹה אֹתוֹ

30 Olhando, pois, Arão e todos os filhos de Israel para Moisés, eis que a pele do seu rosto resplandecia; pelo que temeram de chegar-se a ele.

וַיֵּרָא אֶהָרֹן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה וְהָנָה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיֵּירָאוּ מִגִּשַׁת אֱלֹהִים

31 Então, Moisés os chamou, e Arão e todos os príncipes da congregação tornaram a ele; e Moisés lhes falou.

וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיָּשְׁבוּ אֵלָיו אֶהָרֹן וְכָל הַנְּשָׂאִים בַּעֲדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם

32 Depois, chegaram também todos os filhos de Israel; e ele lhes ordenou tudo o que o SENHOR falara com ele no monte Sinai.

וְאַחֲרֵי כֵן נִגְשׂוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְצִוּם אֶת כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֹתוֹ בְּהָר סִינַי

33 Assim, acabou Moisés de falar com eles e tinha posto um véu sobre o seu rosto.

וַיִּכַּל מֹשֶׁה מִדְּבַר אֹתָם וַיִּתֵּן עַל פָּנָיו מִסוּהָ

34 Porém, entrando Moisés perante o SENHOR, para falar com ele, tirava o véu até que saía; e, saindo, falava com os filhos de Israel o que lhe era ordenado.

ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה

35 Assim, pois, viam os filhos de Israel o rosto de Moisés e que resplandecia a pele do rosto de Moisés; e tornava Moisés a pôr o véu sobre o seu rosto, até que entrava para falar com ele.

וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד באו לדבר אתו

Shemot - Êxodo 35

1 Então, fez Moisés ajuntar toda a congregação dos filhos de Israel e disselhes Estas são as palavras que o SENHOR ordenou que se cumprissem.

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם

2 Seis dias se trabalhará, mas o sétimo dia vos será santo, o sábado do repouso ao SENHOR; todo aquele que fizer obra nele morrerá.

ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת

3 Não acendereis fogo em nenhuma das vossas moradas no dia de sábado.

לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת

4 Falou mais Moisés a toda a congregação dos filhos de Israel, dizendo Esta é a palavra que o SENHOR ordenou, dizendo ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר

5 Tomai, do que vós tendes, uma oferta para o SENHOR; cada um, cujo coração é voluntariamente disposto, a trará por oferta alçada ao SENHOR; ouro, e prata, e cobre, קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומתו יהוה זהב וכסף ונחשת

6 como também pano azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino, e pêlos de cabras, ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים

7 e peles de carneiros tintas de vermelho, e peles de texugos, e madeira de cetim, וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי שטים

8 e azeite para a luminária, e especiarias para o azeite da unção e para o incenso aromático, ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים

9 e pedras sardônicas, e pedras de engaste para o éfode e para o peitoral.

ואבני שהם ואבני מלאים לאפוד ולחשן

10 E todos os sábios de coração entre vós virão e farão tudo o que o SENHOR tem mandado וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה

11 O tabernáculo, e a sua tenda, e a sua coberta, e os seus colchetes, e as suas tábuas, e as suas barras, e as suas colunas, e as suas bases; המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו ואת עמדיו ואת אדניו

את הארון 12 a arca e os seus varais, e o propiciatório, e o véu da coberta; ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסך

13 a mesa, e os seus varais, e todos os seus utensílios, e os pães da proposição, ואת השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים 13

14 e o castiçal da luminária, e os seus utensílios, e as suas lâmpadas, e o azeite para a luminária; ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן 14 המאור

15 e o altar do incenso, e os seus varais, e o azeite da unção, e o incenso aromático, e a coberta da porta à entrada do tabernáculo; ואת מזבח 15 ואת מנרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן

16 o altar do holocausto, e o crivo de cobre que terá seus varais, e todos os seus utensílios, e a pia, e a sua base; ואת מזבח העולה ואת מכבר הנחשת 16 אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו

17 as cortinas do pátio, e as suas colunas, e as suas bases, e a coberta da porta do pátio; ואת קלעי החצר את עמדיו ואת אדניה ואת מסך שער החצר 17

18 as estacas do tabernáculo, e as estacas do pátio, e as suas cordas; ואת 18 יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתריהם

19 as vestes do ministério para ministrar no santuário, e as vestes santas de Arão, o sacerdote, e as vestes de seus filhos, para administrarem o sacerdócio.

את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן 19

20 Então, toda a congregação dos filhos de Israel saiu de diante de Moisés, ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה 20

21 e veio todo homem, a quem o seu coração moveu, e todo aquele cujo espírito voluntariamente o impeliu, e trouxeram a oferta alçada ao SENHOR para a obra da tenda da congregação, e para todo o seu serviço, e para as vestes santas.

ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה 21 למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש

22 E, assim, vieram homens e mulheres, todos dispostos de coração; trouxeram fivelas, e pendentes, e anéis, e braceletes, e todo vaso de ouro; e todo homem oferecia oferta de ouro ao SENHOR; ויבאו האנשים על 22 הנשים כל נדיב לב הביאו חז וזום וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה

23 e todo homem que se achou com pano azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino, e pêlos de cabras, e peles de carneiro tintas de vermelho, e peles de texugos, os trazia; 23 וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אֹתוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעֹזִים וְעֶרְת אֵילָם מֵאַדְמִים וְעֶרְת תַּחֲשִׁים הֵבִיאוּ

24 todo aquele que oferecia oferta alçada de prata ou de metal, a trazia por oferta alçada ao SENHOR; e todo aquele que se achava com madeira de cetim, a trazia para toda a obra do serviço.

24 כָּל מְרִים תְּרוֹמַת כֶּסֶף וְנִחֲשֶׁת הֵבִיאוּ אֶת תְּרוֹמַת יְהוָה וְכָל אֲשֶׁר נִמְצָא אֹתוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל מְלָאכַת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ

25 E todas as mulheres sábias de coração fiavam com as mãos e traziam o fiado, o pano azul, a púrpura, o carmesim e o linho fino.

25 וְכָל אִשָּׁה חֲכַמַת לֵב בִּידֶיהָ טוּוּ וַיֵּבִיאוּ מִטּוֹה אֶת הַתְּכֵלֶת וְאֶת הָאַרְגָּמָן אֶת תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת הַשֵּׁשׁ

26 E todas as mulheres cujo coração as moveu em sabedoria fiavam os pêlos das cabras.

26 וְכָל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אֶתְנָה בַּחֲכָמָה טוּוּ אֶת הָעֹזִים

27 E os príncipes traziam pedras sardônicas, e pedras de engaste para o éfode e para o peitoral, 27 וְהַנְּשָׂאִים הֵבִיאוּ אֶת אֲבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת אֲבְנֵי הַמְּלָאִים לְאַפֹּד וּלְחֹשֶׁן

28 e especiarias, e azeite para a luminária, e para o óleo da unção, e para o incenso aromático.

28 וְאֶת הַבֶּשֶׂם וְאֶת הַשֶּׁמֶן לְמָאוֹר וְלִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה וּלְקִטְרֵת הַסַּמִּים

29 Todo homem e mulher, cujo coração voluntariamente se moveu a trazer alguma coisa para toda a obra que o SENHOR ordenara se fizesse pela mão de Moisés, aquilo trouxeram os filhos de Israel por oferta voluntária ao SENHOR.

29 כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם אֹתָם לְהֵבִיא לְכָל מְלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל נִדְבָה לִיהוָה

30 Depois, disse Moisés aos filhos de Israel Eis que o SENHOR tem chamado por nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá.

30 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמִטָּה יְהוּדָה

31 E o Espírito de Deus o encheu de sabedoria, entendimento e ciência em todo artifício, 31 וַיִּמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בַּחֲכָמָה בְּתִבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה

32 e para inventar invenções, para trabalhar em ouro, e em prata, e em cobre, 32 ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנחשת

33 e em artifício de pedras para engastar, e em artifício de madeira, para trabalhar em toda obra esmerada.

33 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת

34 Também lhe tem disposto o coração para ensinar a outros, a ele e a Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã.

34 ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן

35 Encheu-os de sabedoria do coração, para fazer toda obra de mestre, e a mais engenhosa, e a do bordador, em pano azul, e em púrpura, e em carmesim, e em linho fino, e a do tecelão, fazendo toda obra e inventando invenções.

35 מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת

Shemot - Êxodo 36

1 Assim, trabalharam Bezalel, e Aoliabe, e todo homem sábio de coração a quem o SENHOR dera sabedoria e inteligência, para saberem como haviam de fazer toda obra para o serviço do santuário, conforme tudo o que o SENHOR tinha ordenado.

ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה

2 Porque Moisés chamara a Bezalel, e a Aoliabe, e a todo homem sábio de coração em cujo coração o SENHOR tinha dado sabedoria, isto é, a todo aquele a quem o seu coração movera que se chegasse à obra para fazê-la.

ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה

3 Tomaram, pois, de diante de Moisés toda oferta alçada que trouxeram os filhos de Israel para a obra do serviço do santuário, para fazê-la; e, ainda, eles lhe traziam cada manhã oferta voluntária.

ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר

4 E vieram todos os sábios que faziam toda a obra do santuário, cada um da obra que fazia, 4 ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש 4 ממלאכתו אשר המה עשים

5 e falaram a Moisés, dizendo O povo traz muito mais do que basta para o serviço da obra que o SENHOR ordenou se fizesse.

ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה

6 Então, mandou Moisés que fizessem passar uma voz pelo arraial, dizendo Nenhum homem nem mulher faça mais obra alguma para a oferta alçada do santuário. Assim, o povo foi proibido de trazer mais, 6 ויצו משה ויעבירו קול 6 במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא

7 porque tinham material bastante para toda a obra que havia de fazer-se, e ainda sobejava.

והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר

8 Assim, todo sábio de coração, entre os que faziam a obra, fez o tabernáculo de dez cortinas, de linho fino torcido, e de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, com querubins; da obra mais esmerada, as fez.

ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת8 וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם

9 O comprimento de uma cortina era de vinte e oito côvados, e a largura de outra cortina, de quatro côvados; todas as cortinas tinham uma mesma medida.

ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה9 אחת לכל היריעת

10 E ligou cinco cortinas, uma com a outra; e outras cinco cortinas ligou uma com a outra.

ויחבר את חמש היריעת אחת אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת10

11 Depois, fez laçadas de fio azul na borda da última cortina do primeiro agrupamento; assim também fez na borda da primeira cortina do segundo agrupamento.

ויעש ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה במחברת כן עשה בשפת11 היריעה הקיצונה במחברת השנית

12 Cinquenta laçadas fez numa cortina e cinquenta laçadas fez na cortina da extremidade do segundo agrupamento; estas laçadas eram contrapostas uma com a outra.

חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר12 במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת

13 Também fez cinquenta colchetes de ouro e com estes colchetes uniu as cortinas uma com a outra; e foi feito, assim, um tabernáculo.

ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את הירעת אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן13 אחד

14 Fez também cortinas de pêlos de cabras para a tenda sobre o tabernáculo; de onze cortinas a fez.

ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם14

15 O comprimento de uma cortina era de trinta côvados, e a largura de uma cortina, de quatro côvados; estas onze cortinas tinham uma mesma medida.

ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת15 לעשתי עשרה יריעת

16 E ele uniu cinco cortinas à parte, e seis cortinas à parte, 16 ויחבר את חמש היריעות לבד ואת שש היריעות לבד

17 e fez cinquenta laçadas na borda da última cortina do agrupamento; também fez cinquenta laçadas na borda da cortina do outro agrupamento.

17 ויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצנה במחברת וחמשים ללאת עשה על שפת היריעה החברת השנית

18 Fez também cinquenta colchetes de metal para ajuntar a tenda, para que fosse uma.

18 ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד

19 Fez também para a tenda uma coberta de peles de carneiros tintas de vermelho; e, por cima, uma coberta de peles de texugo.

19 ויעש מכסה לאהל ערת אלים מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה

20 Também fez tábuas levantadas para o tabernáculo, de madeira de cetim.

20 ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים

21 O comprimento de uma tábua era de dez côvados, e a largura de cada tábua era de um côvado e meio.

21 עשר אמת ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד

22 Cada tábua tinha duas coiceiras, pregadas uma com a outra; assim fez com todas as tábuas do tabernáculo.

22 שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן

23 Assim, pois, fez as tábuas para o tabernáculo; vinte tábuas para a banda do sul; 23 ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה

24 e fez quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas; duas bases debaixo de uma tábua para as suas duas coiceiras e duas bases debaixo de outra tábua para as suas duas coiceiras.

24 וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו

25 Também fez vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo da banda do norte, 25 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים

26 com as suas quarenta bases de prata; duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua.

26 וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד

27 E ao lado do tabernáculo para o ocidente fez seis tábuas.

ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים 27

28 Fez também duas tábuas para os cantos do tabernáculo aos dois lados, ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים 28

29 as quais estavam juntas debaixo e também se ajuntavam por cima com uma argola; assim fez com elas ambas nos dois cantos.

והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן עשה 29 לשניהם לשני המקצעת

30 Assim, eram oito tábuas com as suas bases de prata, a saber, dezesseis bases; duas bases debaixo de cada tábua.

והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף עשה עשר אדנים שני אדנים תחת 30 הקרש האחד

31 Fez também barras de madeira de cetim; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo, ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת 31

32 e cinco barras para as tábuas do outro lado do tabernáculo; e outras cinco barras para as tábuas do tabernáculo de ambas as bandas do ocidente.

וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחים לקרשי המשכן 32 לירכתי ימה

33 E fez que a barra do meio passasse pelo meio das tábuas de uma extremidade até à outra.

ויעש את הבריא התיכן לברח בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה 33

34 E cobriu as tábuas de ouro, e as suas argolas (os lugares das barras) fez de ouro; as barras também cobriu de ouro.

ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לבריחים ויצף את הבריחים 34 זהב

35 Depois, fez o véu de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido; de obra esmerada o fez, com querubins.

ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה 35 כרבים

36 E fez-lhe quatro colunas de madeira de cetim e as cobriu de ouro; e seus colchetes fez de ouro e fundiu-lhe quatro bases de prata.

ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף 36

37 Fez também para a porta da tenda o véu de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido, da obra de bordador, ויעש מסך לפתח 37 האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם

38 com as suas cinco colunas e os seus colchetes; e as suas cabeças e as suas molduras cobriu de ouro; e as suas cinco bases eram de cobre.

ואת עמודיו חמשה ואת וויהם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה 38
נחשת

Shemot - Êxodo 37

1 Fez também Bezalel a arca de madeira de cetim; o seu comprimento era de dois côvados e meio; e a sua largura, de um côvado e meio; e a sua altura, de um côvado e meio.

ויעש בצלאל את הארן עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו

2 E cobriu-a de ouro puro por dentro e por fora; e fez-lhe uma coroa de ouro ao redor; ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב

3 e fundiu-lhe quatro argolas de ouro aos seus quatro cantos, num lado, duas, e no outro lado, duas argolas; ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע

4 e fez varais de madeira de cetim e os cobriu de ouro; ויעש בדי עצי שטים

5 e meteu os varais pelas argolas aos lados da arca, para levar a arca.

ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן

6 Fez também de ouro puro o propiciatório; o seu comprimento era de dois côvados e meio, e a sua largura, de um côvado e meio.

ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה

7 Fez também dois querubins de ouro; de obra batida os fez, às duas extremidades do propiciatório; ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני

8 um querubim a uma extremidade desta banda, e o outro querubim à outra extremidade da outra banda; do mesmo propiciatório fez sair os querubins às duas extremidades dele.

8 כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים משני קצוותו

9 E os querubins estendiam as asas por cima, cobrindo com as asas o propiciatório; e os seus rostos estavam defronte um do outro; o rosto dos querubins estava virado para o propiciatório.

9 ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים

10 Fez também a mesa de madeira de cetim; o seu comprimento era de dois côvados, e a sua largura, de um côvado, e a sua altura, de um côvado e meio.

ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו10

11 E cobriu-a de ouro puro e fez-lhe uma coroa de ouro ao redor.

ויצף אותו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביבו11

12 Fez-lhe também uma moldura da largura de uma mão ao redor; e fez uma coroa de ouro ao redor da sua moldura.

ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביבו12

13 Fundiu-lhe também quatro argolas de ouro; e pôs as argolas aos quatro cantos que estavam aos seus quatro pés.

ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו13

14 Defronte da moldura estavam as argolas para os lugares dos varais, para levar a mesa.

לעמדת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן14

15 Fez também os varais de madeira de cetim e os cobriu de ouro, para levar a mesa.

ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן15

16 E fez de ouro puro os utensílios que haviam de estar sobre a mesa, e os seus pratos, e as suas colheres, e as suas escudelas, e as suas cobertas, com que se haviam de cobrir.

ויעש את הכלים אשר על השלחן את קערתיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו ואת16
הקשות אשר יסך בהן זהב טהור

17 Fez também o castiçal de ouro puro; de obra batida fez este castiçal; o seu pé, e as suas canas, e os seus copos, e as suas maçãs, e as suas flores, na mesma peça.

ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה17
ופרחיה ממנה היו

18 Seis canas saíam dos seus lados três canas do castiçal, de um lado dele, e três canas do castiçal, do outro lado.

וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה18
מצדה השני

19 Numa cana, estavam três copos a modo de amêndoas, uma maçã e uma flor; e noutra cana, três copos a modo de amêndoas, uma maçã e uma flor;

assim para as seis canas que saíam do castiçal.

19 שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה
אחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה

20 Mas no mesmo castiçal havia quatro copos a modo de amêndoas com as
suas maçãs e com as suas flores.

ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה 20

21 E era uma maçã debaixo de duas canas do mesmo; e outra maçã debaixo
de outras duas canas; e mais uma maçã debaixo de outras duas canas; assim
se fez para as seis canas que saíam dele.

וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני
הקנים ממנה לששת הקנים היצאים ממנה 21

22 As suas maçãs e as suas canas formavam a mesma peça; tudo era uma
obra batida de ouro puro.

כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור 22

23 E fez-lhe sete lâmpadas; os seus espevitadores e os seus apagadores
eram de ouro puro.

ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור 23

24 De um talento de ouro puro o fez, e todos os seus utensílios.

ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה 24

25 E fez o altar do incenso de madeira de cetim; de um côvado era o seu
comprimento, e de um côvado, a sua largura, quadrado; e de dois côvados, a
sua altura; dele mesmo eram feitas as suas pontas.

ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו
ממנו היו קרנתיו 25

26 E cobriu-o de ouro puro, e a sua coberta, e as suas paredes ao redor, e as
suas pontas; e fez-lhe uma coroa de ouro ao redor.

ויצף אתו זהב טהור את גגו ואת קירתי סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב 26

27 Fez-lhe também duas argolas de ouro debaixo da sua coroa, nos seus
dois cantos, de ambos os seus lados, para os lugares dos varais, para levá-lo
com eles.

ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתי על שני צדיו לבתים לבדים 27
לשאת אתו בהם

28 E os varais fez de madeira de cetim e os cobriu de ouro.

ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב 28

29 Também fez o azeite santo da unção e o incenso aromático, puro, de obra de perfumista.

ויעש את שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור מעשה רקח²⁹

Shemot - Êxodo 38

1 Fez também o altar do holocausto de madeira de cetim; de cinco côvados era o seu comprimento, e de cinco côvados, a sua largura, quadrado; e de três côvados, a sua altura.

ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו

2 E fez-lhe as suas pontas aos seus quatro cantos; as suas pontas formavam uma só peça com o altar; e cobriu-o de cobre.

ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת

3 Fez também todos os utensílios do altar os caldeirões, e as pás, e as bacias, e os garfos, e os braseiros; todos os seus utensílios fez de cobre.

ויעש את כל כלי המזבח את הסירת ואת היעים ואת המזרקת את המזלגת ואת המחחת כל כליו עשה נחשת

4 Fez também para o altar um crivo de cobre, de obra de rede, na sua cercadura debaixo, até ao meio dele.

ויעש למזבח מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו

5 E fundiu quatro argolas às quatro extremidades do crivo de cobre, para os lugares dos varais.

ויצק ארבע טבעת בארבע הקצות למכבר הנחשת בתים לבדים

6 E fez os varais de madeira de cetim e os cobriu de cobre.

ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת

7 E meteu os varais pelas argolas aos lados do altar, para levá-lo com eles; fê-lo oco e de tábuas.

ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו

8 Fez também a pia de cobre com a sua base de cobre, dos espelhos das mulheres que se ajuntavam, ajuntando-se à porta da tenda da congregação.

ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד

9 Fez também o pátio da banda do meio-dia ao sul; as cortinas do pátio eram de linho fino torcido, de cem côvados.

ויעש את החצר לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משור מאה באמה

10 As suas vinte colunas e as suas vinte bases eram de cobre; os colchetes destas colunas e as suas molduras eram de prata; 10 עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף

11 e da banda do norte, cortinas de cem côvados; as suas vinte colunas e as suas vinte bases eram de cobre, e os colchetes das colunas e as suas molduras eram de prata.

11 ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף

12 E da banda do ocidente, cortinas de cinquenta côvados; as suas colunas, dez, e as suas bases, dez; os colchetes das colunas e as suas molduras eram de prata.

12 ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ווי העמדים וחשקיהם כסף

13 E da banda oriental, ao oriente, cortinas de cinquenta côvados.

13 ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה

14 As cortinas desta banda da porta eram de quinze côvados; as suas colunas, três, e as suas bases, três.

14 קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה

15 E da outra banda da porta do pátio, de ambos os lados, eram cortinas de quinze côvados; as suas colunas, três, e as suas bases, três.

15 ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה

16 Todas as cortinas do pátio ao redor eram de linho fino torcido.

16 כל קלעי החצר סביב שש משור

17 E as bases das colunas eram de cobre; os colchetes das colunas e as suas molduras eram de prata; e a coberta das suas cabeças, de prata; e todas as colunas do pátio eram cingidas de prata.

17 והאדנים לעמדים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר

18 E a coberta da porta do pátio era de obra de bordador, de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido; e o comprimento era de vinte côvados, e a altura, na largura, de cinco côvados, defronte das cortinas do pátio.

ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים18
אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר

19 E as suas quatro colunas e as suas quatro bases eram de cobre, os seus colchetes, de prata, e a coberta das suas cabeças e as suas molduras, de prata.

ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם19
כסף

20 E todas as estacas do tabernáculo e do pátio ao redor eram de cobre.

וכל היתדת למשכן ולחצר סביב נחשת20

21 Esta é a enumeração das coisas contadas do tabernáculo do Testemunho, que por ordem de Moisés foram contadas para o ministério dos levitas por mão de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלויים ביד איתמר21
בן אהרן הכהן

22 Fez, pois, Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá, tudo quanto o SENHOR tinha ordenado a Moisés.

ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה22

23 E com ele Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã, um mestre de obra, e engenhoso artífice, e bordador em pano azul, e em púrpura, e em carmesim, e em linho fino.

ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת23
השני ובשש

24 Todo o ouro gasto na obra, em toda a obra do santuário, a saber, o ouro da oferta, foram vinte e nove talentos e setecentos e trinta siclos, conforme o siclo do santuário; 24 כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב24
התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש

25 e a prata dos arrolados da congregação foram cem talentos e mil e setecentos e setenta e cinco siclos, conforme o siclo do santuário 25 וכסף25
פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש

26 Um beca para cada cabeça, isto é, meio siclo, conforme o siclo do santuário, de qualquer que passava aos arrolados, da idade de vinte anos e acima, que foram seiscentos e três mil e quinhentos e cinquenta.

בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבן עשרים26
שנה ומעלה לשש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים

27 E houve cem talentos de prata para fundir as bases do santuário e as bases do véu; para cem bases eram cem talentos um talento para cada base.

ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת 27
הככר ככר לאדן

28 Mas dos mil e setecentos e setenta e cinco siclos fez os colchetes das colunas, e cobriu as suas cabeças, e as cingiu de molduras.

ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה ווים לעמודים וצפה ראשיהם 28
וחשק אתם

29 E o cobre da oferta foi setenta talentos e dois mil e quatrocentos siclos.

ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל 29

30 E dele fez as bases da porta da tenda da congregação, e o altar de cobre, e o crivo de cobre para ele, e todos os utensílios do altar, 30 ויעש בה את אדני 30
פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח

31 e as bases do pátio ao redor, e as bases da porta do pátio, e todas as estacas do tabernáculo, e todas as estacas do pátio ao redor.

ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת 31
החצר סביב

Shemot - Êxodo 39

1 Fizeram também as vestes do ministério, para ministrar no santuário, de pano azul, e de púrpura, e de carmesim; também fizeram as vestes santas para Arão, como o SENHOR ordenara a Moisés.

ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה

2 Assim, fez o éfode de ouro, de pano azul, e de púrpura, e de carmesim e de linho fino torcido.

ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר

3 E estenderam as lâminas de ouro e as cortaram em fios, para entretecer entre o pano azul, e entre a púrpura, e entre o carmesim, e entre o linho fino da obra mais esmerada.

וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילים לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב

4 Fizeram nele ombreiras que se juntassem; às suas duas pontas se juntavam.

כתפת עשו לו חברת על שני קצוותו חברת

5 E o cinto de artifício do éfode, que estava sobre ele, era conforme a sua obra, da mesma peça, de ouro, e de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido, como o SENHOR ordenara a Moisés.

וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את משה

6 Também prepararam as pedras sardônicas, engastadas em ouro, lavradas com gravuras de selo, com os nomes dos filhos de Israel.

ויעשו את אבני השהם מסבת משבצת זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל

7 E as pôs sobre as ombreiras do éfode por pedras de memória para os filhos de Israel, como o SENHOR ordenara a Moisés.

וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה

8 Fez também o peitoral de obra de artífice, como a obra do éfode, de ouro, e de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido.

ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
משזר

9 Quadrado era; dobrado fizeram o peitoral; o seu comprimento era de um palmo, e a sua largura, de um palmo dobrado.

רבוע היה כפול עשו את החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול

10 E engastaram nele quatro ordens de pedras uma ordem de um sárdio, um topázio e um carbúnculo; esta é a primeira ordem.

וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד

11 E a segunda ordem, de uma esmeralda, uma safira e um diamante;
והטור השני נפך ספיר ויהלם

12 e a terceira ordem, de um jacinto, uma ágata e uma ametista; 12
והטור השלישי לשם שבו ואחלמה

13 e a quarta ordem, de uma turquesa, uma sardônica e um jaspe; e todas eram engastadas nos seus engastes de ouro.

והטור הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת משבצות זהב במלאתם

14 Estas pedras, pois, eram, segundo os nomes dos filhos de Israel, doze, segundo os seus nomes; de gravura de selo, cada uma com o seu nome, segundo as doze tribos.

והאבנים על שמת בני ישראל הנה שתים עשרה על שמתם פתוחי חתם איש על
שמו לשנים עשר שבט

15 Também fizeram para o peitoral cadeiazinhas de igual medida, obra de trança e de ouro puro.

ויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור

16 E fizeram dois engastes de ouro e duas argolas de ouro; e puseram as duas argolas nas duas extremidades do peitoral.

ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את שתי הטבעת על שני קצות
החשן

17 E puseram as duas cadeiazinhas de trança de ouro nas duas argolas, nas duas extremidades do peitoral.

ויתנו שתי העבתת הזהב על שתי הטבעת על קצות החשן

18 E as outras duas pontas das duas cadeiazinhas de trança, puseram nos dois engastes; e as puseram sobre as ombreiras do éfode, defronte dele.

ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על שתי המשבצת ויתנם על כתפת האפד אל
מול פניו

19 Fizeram também duas argolas de ouro, que puseram nas outras duas extremidades do peitoral, na sua borda que estava junto ao éfode por dentro.

ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפדן
ביתה

20 Fizeram mais duas argolas de ouro, que puseram nas duas ombreiras do éfode, debaixo, defronte dele, defronte da sua juntura, sobre o cinto de artifício do éfode.

ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת האפדן מלמטה ממול פניו לעמדת
מחברתו ממעל לחשב האפדן

21 E ligaram o peitoral com as suas argolas às argolas do éfode com um cordão azul, para que estivesse sobre o cinto de artifício do éfode, e o peitoral não se apartasse do éfode, como o SENHOR ordenara a Moisés.

וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפדן בפתיל תכלת להיות על חשב האפדן
ולא יזח החשן מעל האפדן כאשר צוה יהוה את משה

22 E fez o manto do éfode de obra tecida, todo de pano azul.

ויעש את מעיל האפדן מעשה ארג כליל תכלת

23 E o colar do manto estava no meio dele, como colar de cota de malha; este colar tinha uma borda em volta, para que se não rompesse.

ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע

24 E nas bordas do manto fizeram romãs de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, a fio torcido.

ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משזר

25 Fizeram também as campainhas de ouro puro, pondo as campainhas no meio das romãs nas bordas da capa, em roda, entre as romãs
ויעשו פעמני זהב ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים

26 Uma campainha e uma romã, outra campainha e outra romã, nas bordas do manto à roda, para ministrar, como o SENHOR ordenara a Moisés.

פעמן ורמן פעמן ורמן על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה

27 Fizeram também as túnicas de linho fino, de obra tecida, para Arão e para seus filhos, ויעשו את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו

28 e a mitra de linho fino, e o ornato das tiaras de linho fino, e os calções de linho fino torcido, ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי הבד
שש משזר

29 e o cinto de linho fino torcido, e de fio azul, e de púrpura, e de carmesim, de obra de bordador, como o SENHOR ordenara a Moisés.

וְאֵת הָאֲבֵנֹת שֵׁשׁ מִשְׁזָר וְתַכְלֶת וְאֶרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי מַעֲשֵׂה רֶקֶם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה 29
אֶת מֹשֶׁה

30 Fizeram também a folha da coroa de santidade de ouro puro, e nela escreveram o escrito como de gravura de selo SANTIDADE AO SENHOR.

וַיַּעֲשׂוּ אֶת צִיץ נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ זֶהָב טָהוֹר וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב פְּתוּחֵי חוֹתֶם קֹדֶשׁ לַיהוָה 30

31 E ataram-na com um cordão de azul, para a atar à mitra em cima, como o SENHOR ordenara a Moisés.

וַיִּתְּנוּ עָלָיו פֶּתִיל תַּכְלֶת לַתֵּת עַל הַמְצַנֶּפֶת מִלְמַעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה 31

32 Assim, se acabou toda a obra do tabernáculo da tenda da congregação; e os filhos de Israel fizeram conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés; assim o fizeram.

וְתַכְלֵל כָּל עֲבֹדַת מִשְׁכַּן אֵהָל מוֹעֵד וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה 32
כֵּן עָשׂוּ

33 Depois, trouxeram a Moisés o tabernáculo, e a tenda, e todos os seus móveis; e os seus colchetes, e as suas tábuas, e os seus varais, e as suas colunas, e as suas bases; 33 וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה אֶת הָאֵהָל וְאֶת כָּל כֵּלָיו 33
קֶרְסִיו קֶרְשָׁיו בְּרִיחוֹ וְעַמֻּדָיו וְאֲדָנָיו

34 e a cobertura de peles de carneiro tintas de vermelho, e a cobertura de peles de texugos, e o véu da cobertura; 34 וְאֶת מַכְסֵּה עוֹרֹת הָאֵילָם הַמְּאֻדָּמִים וְאֶת 34
מַכְסֵּה עֶרְת הַתְּחָשִׁים וְאֶת פְּרֻכַת הַמִּסָּךְ

35 a arca do Testemunho, e os seus varais, e o propiciatório; 35 אֶת אֲרוֹן 35
הָעֵדוּת וְאֶת בְּדִיו וְאֶת הַכִּפֹּרֶת

36 a mesa com todos os seus utensílios e os pães da proposição; 36 אֶת 36
הַשֻּׁלְחָן אֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים

37 o castiçal puro com suas lâmpadas, as lâmpadas da ordenança, e todos os seus utensílios, e o azeite para a luminária; 37 אֶת הַמְּנֵרָה הַטָּהוֹרָה אֶת נֵרֶיהָ 37
נֵרֶת הַמַּעֲרֹכָה וְאֶת כָּל כְּלֶיהָ וְאֶת שֶׁמֶן הַמֶּאֱוֹר

38 também o altar de ouro, e o azeite da unção, e o incenso aromático, e a cobertura da porta da tenda; 38 וְאֶת מִזְבֵּחַ הַזָּהָב וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קֶטְרֶת 38
הַסִּמִּים וְאֶת מִסַּךְ פֶּתַח הָאֵהָל

39 o altar de cobre, e o seu crivo de cobre, e os seus varais, e todos os seus utensílios, e a pia, e a sua base; 39 אֶת מִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת מַכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לוֹ 39
אֶת בְּדִיו וְאֶת כָּל כֵּלָיו אֶת הַכִּיר וְאֶת כִּנּוֹ

40 as cortinas do pátio, e as suas colunas, e as suas bases, e a coberta da porta do pátio, e as suas cordas, e os seus pregos, e todos os utensílios do serviço do tabernáculo, para a tenda da congregação; 40 את קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדותיה ואת כלי עבדת המשכן לאהל מועד

41 as vestes do ministério para ministrar no santuário; as vestes santas de Arão, o sacerdote, e as vestes dos seus filhos, para administrarem o sacerdócio.

41 את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן

42 Conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel toda a obra.

42 ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל העבודה

43 Viu, pois, Moisés toda a obra, e eis que a tinham feito; como o SENHOR ordenara, assim a fizeram; então, Moisés os abençoou.

43 וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אותה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם 43 משה

Shemot - Êxodo 40

- 1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 1 וידבר יהוה אל משה לאמר
- 2 No primeiro mês, no primeiro dia do mês, levantarás o tabernáculo da tenda da congregação, 2 ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד
- 3 e porás nele a arca do Testemunho, e cobrirás a arca com o véu. 3 ושמט שם את ארון העדות וסכת על הארן את הפרכת
- 4 Depois, meterás nele a mesa e porás em ordem o que se deve pôr em ordem nela; também meterás nele o castiçal e acenderás as suas lâmpadas. 4 והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלית את נרתיה
- 5 E porás o altar de ouro para o incenso diante da arca do Testemunho; então, pendurarás a cobertura da porta do tabernáculo. 5 ונתתה את מזבח הזהב לקטר לפני ארון העדת ושמט את מסך הפתח למשכן
- 6 Porás também o altar do holocausto diante da porta do tabernáculo da tenda da congregação. 6 ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל מועד
- 7 E porás a pia entre a tenda da congregação e o altar e nela porás água. 7 ונתת את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים
- 8 Depois, porás o pátio ao redor e pendurarás a cobertura à porta do pátio. 8 ושמט את החצר סביב ונתת את מסך שער החצר
- 9 Então, tomarás o azeite da unção e ungirás o tabernáculo e tudo o que há nele; e o santificarás com todos os seus móveis, e será santo. 9 ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש
- 10 Ungirás também o altar do holocausto e a todos os seus utensílios e santificarás o altar; e o altar será uma coisa santíssima. 10 ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדשים
- 11 Então, ungirás a pia e a sua base e a santificarás. 11 ומשחת את הכיר ואת כנו וקדשת אתו

12 Farás também chegar Arão e seus filhos à porta da tenda da congregação e os lavarás com água.

והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים12

13 E vestirás a Arão as vestes santas, e o ungirás, e o santificarás, para que me administre o sacerdócio.

והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי13

14 Também farás chegar seus filhos, e lhes vestirás as túnicas, 14 ואת בניו תקריב והלבשת אתם כתנת

15 e os ungirás como ungiste a seu pai, para que me administrem o sacerdócio; e a sua unção lhes será por sacerdócio perpétuo nas suas gerações.

ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להם משחתם15 לכהנת עולם לדרתם

16 E fê-lo Moisés; conforme tudo o que o SENHOR lhe ordenou, assim o fez.

ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה16

17 E aconteceu no mês primeiro, no ano segundo, ao primeiro do mês, que o tabernáculo foi levantado; 17 ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש17 הוקם המשכן

18 porque Moisés levantou o tabernáculo, e pôs as suas bases, e armou as suas tábuas, e meteu nele os seus varais, e levantou as suas colunas; 18 ויקם18 משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו

19 e estendeu a tenda sobre o tabernáculo, e pôs a coberta da tenda sobre ela, em cima, como o SENHOR ordenara a Moisés.

ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה19 יהוה את משה

20 E tomou o Testemunho, e pô-lo na arca, e meteu os varais à arca; e pôs o propiciatório sobre a arca, em cima.

ויקח ויתן את העדת אל הארן וישם את הבדים על הארן ויתן את הכפרת על20 הארן מלמעלה

21 E levou a arca ao tabernáculo, e pendurou o véu da cobertura, e cobriu a arca do Testemunho, como o SENHOR ordenara a Moisés.

ויבא את הארן אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על ארון העדות כאשר21 צוה יהוה את משה

22 Pôs também a mesa na tenda da congregação, ao lado do tabernáculo para o norte, fora do véu.

ויתן את השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת22

23 E sobre ela pôs em ordem o pão perante o SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה23

24 Pôs também na tenda da congregação o castiçal defronte da mesa, ao lado do tabernáculo para o sul, 24 וישם את המנרה באהל מועד נכח השלחן על24 ירך המשכן נגבה

25 e acendeu as lâmpadas perante o SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה25

26 E pôs o altar de ouro na tenda da congregação, diante do véu.

וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת26

27 E acendeu sobre ele o incenso de especiarias aromáticas, como o SENHOR ordenara a Moisés.

ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את משה27

28 Pendurou também a cobertura da porta do tabernáculo, 28 וישם את מסך הפתח למשכן

29 e pôs o altar do holocausto à porta do tabernáculo da tenda da congregação, e ofereceu sobre ele holocausto e oferta de manjares, como o SENHOR ordenara a Moisés.

29 ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה29 כאשר צוה יהוה את משה

30 Pôs também a pia entre a tenda da congregação e o altar e derramou água nela, para lavar.

וישם את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה30

31 E Moisés, e Arão, e seus filhos, lavaram nela as mãos e os pés.

ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם31

32 Quando entravam na tenda da congregação e quando chegavam ao altar, lavavam-se, como o SENHOR ordenara a Moisés.

בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את משה32

33 Levantou também o pátio ao redor do tabernáculo e do altar e pendurou a cobertura da porta do pátio. Assim, Moisés acabou a obra.

וַיָּקָם אֶת הַחֹצֵר סָבִיב לַמִּשְׁכָּן וּלְמִזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת מִסַּךְ שַׁעַר הַחֹצֵר וַיְכַל מֹשֶׁה אֶת־הַמִּלְאָכָה 33

34 Então, a nuvem cobriu a tenda da congregação, e a glória do SENHOR encheu o tabernáculo, 34 וַיִּכַּס הָעֲנַן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וַכְּבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן 34

35 de maneira que Moisés não podia entrar na tenda da congregação, porquanto a nuvem ficava sobre ela, e a glória do SENHOR enchia o tabernáculo.

וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֲנַן וַכְּבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן 35

36 Quando, pois, a nuvem se levantava de sobre o tabernáculo, então, os filhos de Israel caminhavam em todas as suas jornadas.

וּבִהְעֲלֹת הָעֲנַן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַסְעֵיהֶם 36

37 Se a nuvem, porém, não se levantava, não caminhavam até ao dia em que ela se levantava; 37 וְאִם לֹא יַעֲלֶה הָעֲנַן וְלֹא יִסְעוּ עַד יוֹם הָעֲלֹתוֹ 37

38 porquanto a nuvem do SENHOR estava de dia sobre o tabernáculo, e o fogo estava de noite sobre ele, perante os olhos de toda a casa de Israel, em todas as suas jornadas.

כִּי עֲנַן יְהוָה עַל הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאֵשׁ תִּהְיֶה לַיְלָה בּוֹ לְעֵינֵי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מַסְעֵיהֶם 38

ויקרא

Vaicrá

E chamou

(Levítico)

O Vaicrá (conhecido no ocidente como Levítico) detalha os procedimentos sagrados, o modo como deve ser realizado todo cerimonial, bem como a prática das ofertas e sacrifícios no antigo culto mosaico. Além disso apresenta a lei moral de Deus e as instruções para aqueles que O seguem.

O texto do Vaicrá é comumente dividido em dez partes: 1) Vayikrá (ויקרא). Esta primeira parte trata sobre as oferendas queimadas no altar.

2) Tzav(צו). Trata em detalhes sobre os serviços prestados pelos sacerdotes.

3) Shemini (שמיני). Explica sobre o serviço de consagração do Tabernáculo e a consagração dos sacerdotes.

4) Tazria (תזריע). Fala sobre as diversas impurezas, dentre elas as geradas pelo parto e por doenças de pele.

5) Metzorá (מצורע). Trata sobre os processos de purificação destas impurezas e detalha outros tipos de impureza gerados por emissões humanas como a menstruação e a poluição.

6) Akharey (אחרי). Trata sobre os serviços sagrados a serem realizados no dia do perdão (Yom Kipur), uma das datas mais importantes para o judaísmo.

7) Qedoshim (קדושים). Apresenta os diversos mandamentos para santificar o povo de Deus, incluindo preceitos morais, sociais e familiares.

8) Emor (אמור). Fala sobre leis especiais para garantir a pureza dos sacerdotes.

9) Behar (בהר). Trata dos mandamentos relativos à terra, dentre eles o Ano Sabático (conhecido também como Shemitá:שמיטה, que significa "libertação").

10)Behuqotai (בחוקותי). Esta última parte fala sobre as bênçãos e recompensas que o povo recebe ao seguir os preceitos e as maldições oriundas do abandono destas leis. Também trata sobre a santificação dos bens para o Tabernáculo e sobre o dízimo.

Vaicrá - Levítico 1

1 E chamou o SENHOR a Moisés e falou com ele da tenda da congregação, dizendo ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר 1

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando algum de vós oferecer oferta ao SENHOR, oferecereis as vossas ofertas de gado, de vacas e de ovelhas דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם

3 Se a sua oferta for holocausto de gado, oferecerá macho sem mancha; à porta da tenda da congregação a oferecerá, de sua própria vontade, perante o SENHOR.

אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצונו לפני יהוה

4 E porá a sua mão sobre a cabeça do holocausto, para que seja aceito por ele, para a sua expiação.

וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו 4

5 Depois, degolará o bezerro perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, oferecerão o sangue e espargirão o sangue à roda sobre o altar que está diante da porta da tenda da congregação.

ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד

6 Então, esfolará o holocausto e o partirá nos seus pedaços.

והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה 6

7 E os filhos de Arão, os sacerdotes, porão fogo sobre o altar, pondo em ordem a lenha sobre o fogo.

ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש 7

8 Também os filhos de Arão, os sacerdotes, porão em ordem os pedaços, a cabeça e o redenho, sobre a lenha que está no fogo em cima do altar.

וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח

9 Porém a sua fressura e as suas pernas lavar-se-ão com água; e o sacerdote tudo isto queimará sobre o altar; holocausto é, oferta queimada, de cheiro suave ao SENHOR

וקרבו וכרעיו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח9 ליהוה

10 E, se a sua oferta for de gado miúdo, de ovelhas ou de cabras, para holocausto, oferecerá macho sem mancha, 10 ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו

11 e a degolará ao lado do altar, para a banda do norte, perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, espargirão o seu sangue à roda sobre o altar.

11 ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על11 המזבח סביב

12 Depois, a partirá nos seus pedaços, como também a sua cabeça e o seu redenho; e o sacerdote os porá em ordem sobre a lenha que está no fogo sobre o altar.

12 ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על12 האש אשר על המזבח

13 Porém a fressura e as pernas lavar-se-ão com água; e o sacerdote tudo isto oferecerá e o queimaré sobre o altar; holocausto é, oferta queimada, de cheiro suave ao SENHOR.

13 והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא13 אשה ריח ניחח ליהוה

14 E, se a sua oferta ao SENHOR for holocausto de aves, oferecerá a sua oferta de rolas ou de pombinhos.

14 ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו14

15 E o sacerdote a oferecerá sobre o altar, e lhe torcerá o pescoço com a sua unha, e a queimaré sobre o altar; e o seu sangue será espremido na parede do altar; 15 והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו15 על קיר המזבח

16 e o seu papo com as suas penas tirará e o lançará junto ao altar, para a banda do oriente, no lugar da cinza; 16 ואצל המזבח קדמה אל מקום הדשן והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה16

17 e fendê-la -á com as suas asas, porém não a partirá; e o sacerdote a queimaré em cima do altar sobre a lenha que está no fogo; holocausto é, oferta queimada, de cheiro suave ao SENHOR.

17 ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על17 האש עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה

Vaicrá - Levítico 2

1 E, quando alguma pessoa oferecer oferta de manjares ao SENHOR, a sua oferta será de flor de farinha; nela, deitará azeite e porá o incenso sobre ela.

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה

2 E a trará aos filhos de Arão, os sacerdotes, um dos quais tomará dela um punhado da flor de farinha e do seu azeite com todo o seu incenso; e o sacerdote queimará este memorial sobre o altar; oferta queimada é, de cheiro suave ao SENHOR.

והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה

3 E o que sobejar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; coisa santíssima é, de ofertas queimadas ao SENHOR.

והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה

4 E, quando ofereceres oferta de manjares, cozida no forno, será de bolos asmos de flor de farinha, amassados com azeite, e coscorões asmos untados com azeite.

וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקימי מצות משחים בשמן

5 E, se a tua oferta for oferta de manjares, cozida na caçoula, será da flor de farinha sem fermento, amassada com azeite.

ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה

6 Em pedaços a partirás e sobre ela deitarás azeite; é oferta de manjares.

פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא

7 E, se a tua oferta for oferta de manjares da sertã, far-se -á da flor de farinha com azeite.

ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה

8 Então, trará a oferta de manjares, que se fará daquilo, ao SENHOR; e se apresentará ao sacerdote, o qual a levará ao altar.

והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח

9 E o sacerdote tomará daquela oferta de manjares o seu memorial e a queimará sobre o altar; oferta queimada é, de cheiro suave ao SENHOR.

והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה9

10 E o que sobejar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; coisa santíssima é, de ofertas queimadas ao SENHOR

והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה10

11 Nenhuma oferta de manjares, que oferecerdes ao SENHOR, se fará com fermento; porque de nenhum fermento, nem de mel algum oferecereis oferta queimada ao SENHOR.

כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו11
ממנו אשה ליהוה

12 Deles, oferecereis ao SENHOR por oferta das primícias; porém sobre o altar não subirão por cheiro suave.

קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח12

13 E toda a oferta dos teus manjares salgarás com sal; e não deixarás faltar à tua oferta de manjares o sal do concerto do teu Deus; em toda a tua oferta oferecerás sal.

וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל13
קרבנך תקריב מלח

14 E, se ofereceres ao SENHOR oferta de manjares das primícias, oferecerás a oferta de manjares das tuas primícias de espigas verdes, tostadas ao fogo, isto é, do grão trilhado de espigas verdes cheias.

ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת14
בכוריך

15 E sobre ela deitarás azeite e porás sobre ela incenso; oferta é de manjares.

ונתת עליה שמן ושמנת עליה לבנה מנחה הוא15

16 Assim, o sacerdote queimará o seu memorial do seu grão trilhado e do seu azeite, com todo o seu incenso; oferta queimada é ao SENHOR.

והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה16

Vaicrá - Levítico 3

1 E, se a sua oferta for sacrifício pacífico, se a oferecer de gado macho ou fêmea, a oferecerá sem mancha diante do SENHOR.

ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה

2 E porá a sua mão sobre a cabeça da sua oferta e a degolará diante da porta da tenda da congregação; e os filhos de Arão, os sacerdotes, espargirão o sangue sobre o altar, em roda.

וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב

3 Depois, oferecerá do sacrifício pacífico a oferta queimada ao SENHOR a gordura que cobre a fressura e toda a gordura que está sobre a fressura.

והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב

4 Então, ambos os rins, e a gordura que está sobre eles e sobre as tripas, e o redenho que está sobre o fígado com os rins tirará.

ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה

5 E os filhos de Arão queimarão isso sobre o altar, em cima do holocausto, que estará sobre a lenha que está no fogo; oferta queimada é, de cheiro suave ao SENHOR

והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה

6 E, se a sua oferta for de gado miúdo por sacrifício pacífico ao SENHOR, seja macho ou fêmea, sem mancha a oferecerá.

ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו

7 Se oferecer um cordeiro por sua oferta, oferecê-lo -á perante o SENHOR.

אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה

8 E porá a sua mão sobre a cabeça da sua oferta e a degolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão espargirão o seu sangue sobre o altar, em redor.

וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו
על המזבח סביב

9 Então, do sacrifício pacífico oferecerá ao SENHOR por oferta queimada a sua gordura, a cauda toda, a qual tirará do espinhaço, e a gordura que cobre a fressura, e toda a gordura que está sobre a fressura, 9 והקריב מזבח השלמים
אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעצמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב

10 como também tirará ambos os rins, e a gordura que está sobre eles e sobre as tripas, e o redenho que está sobre o fígado com os rins.

10 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
על הכלית יסירנה

11 E o sacerdote queimará isso sobre o altar; manjar é da oferta queimada ao SENHOR.

11 והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה

12 Mas, se a sua oferta for uma cabra, perante o SENHOR a oferecerá.

12 ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה

13 E porá a sua mão sobre a sua cabeça e a degolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão espargirão o seu sangue sobre o altar em redor.

13 וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על
המזבח סביב

14 Depois, oferecerá dela a sua oferta, por oferta queimada ao SENHOR a gordura que cobre a fressura e toda a gordura que está sobre a fressura, 14 והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר
על הקרב

15 como também tirará ambos os rins, e a gordura que está sobre eles e sobre as tripas, e o redenho que está sobre o fígado com os rins.

15 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
על הכלית יסירנה

16 E o sacerdote queimará isso sobre o altar; manjar é da oferta queimada, de cheiro suave. Toda a gordura será do SENHOR.

16 והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל חלב ליהוה

17 Estatuto perpétuo será nas vossas gerações, em todas as vossas habitações nenhuma gordura, nem sangue algum comereis.

חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו¹⁷

Vaicrá - Levítico 4

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel, dizendo Quando uma alma pecar por erro contra alguns dos mandamentos do SENHOR, acerca do que se não deve fazer, e fazer contra algum deles; 2 דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכלל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה

3 se o sacerdote ungido pecar para escândalo do povo, oferecerá pelo seu pecado, que pecou, um novilho sem mancha, ao SENHOR, por expiação do pecado.

3 אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת

4 E trará o novilho à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR, e porá a sua mão sobre a cabeça do novilho, e degolará o novilho perante o SENHOR.

4 והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה

5 Então, o sacerdote ungido tomará do sangue do novilho e o trará à tenda da congregação; 5 ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד

6 e o sacerdote molhará o seu dedo no sangue e daquele sangue espargirá sete vezes perante o SENHOR, diante do véu do santuário.

6 וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש

7 Também porá o sacerdote daquele sangue sobre as pontas do altar do incenso aromático, perante o SENHOR, altar que está na tenda da congregação; e todo o resto do sangue do novilho derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

7 ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד

8 E toda a gordura do novilho da expiação tirará dele a gordura que cobre a fressura, e toda a gordura que está sobre a fressura, 8 ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב

9 e os dois rins, e a gordura que está sobre eles, que está sobre as tripas, e o redenho de sobre o fígado, com os rins, tirará, ואת שתי הכלית ואת החלב 9, אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה

10 como se tira do boi do sacrifício pacífico; e o sacerdote a queimará sobre o altar do holocausto.

כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה 10

11 Mas o couro do novilho, e toda a sua carne, com a sua cabeça e as suas pernas, e as suas entranhas, e o seu esterco, ואת עור הפר ואת כל בשרו על 11, ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו

12 isto é, todo aquele novilho, levará fora do arraial a um lugar limpo, onde se lança a cinza, e o queimará com fogo sobre a lenha; onde se lança a cinza se queimará.

והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אותו 12 על עצים באש על שפך הדשן ישרף

13 Mas, se toda a congregação de Israel errar, e o negócio for oculto aos olhos da congregação, e se fizerem, contra algum dos mandamentos do SENHOR, aquilo que se não deve fazer, e forem culpados, ואת כל עדת 13, ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו

14 e o pecado em que pecarem for notório, então, a congregação oferecerá um novilho, por expiação do pecado, e o trará diante da tenda da congregação.

ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אותו 14 לפני אהל מועד

15 E os anciãos da congregação porão as suas mãos sobre a cabeça do novilho perante o SENHOR; e degolar-se -á o novilho perante o SENHOR.

וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה 15

16 Então, o sacerdote ungido trará do sangue do novilho à tenda da congregação.

והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד 16

17 E o sacerdote molhará o seu dedo naquele sangue e o espargirá sete vezes perante o SENHOR, diante do véu.

וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת 17

18 E daquele sangue porá sobre as pontas do altar, que está perante a face do SENHOR, na tenda da congregação; e todo o resto do sangue derramará à base do altar do holocausto, que está diante da porta da tenda da congregação.

ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד

19 E tirará dele toda a sua gordura e queimá-la -á sobre o altar; 19 ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה

20 e fará a este novilho como fez ao novilho da expiação; assim lhe fará, e o sacerdote por eles fará propiciação, e lhes será perdoado o pecado.

ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם

21 Depois, levará o novilho fora do arraial e o queimará como queimou o primeiro novilho; é expiação do pecado da congregação.

והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא

22 Quando um príncipe pecar, e por erro fizer contra algum de todos os mandamentos do SENHOR, seu Deus, aquilo que se não deve fazer, e assim for culpado; 22 אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם

23 ou se o seu pecado, no qual pecou, lhe for notificado, então, trará por sua oferta um bode tirado de entre as cabras, macho sem mancha.

או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים

24 E porá a sua mão sobre a cabeça do bode e o degolará no lugar onde se degola o holocausto, perante a face do SENHOR; expiação do pecado é.

וסמך ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא

25 Depois, o sacerdote com o seu dedo tomará do sangue da expiação e o porá sobre as pontas do altar do holocausto; então, o resto do seu sangue derramará à base do altar do holocausto.

ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה

26 Também queimará sobre o altar toda a sua gordura como a gordura do sacrifício pacífico; assim, o sacerdote por ele fará expiação do seu pecado, e este lhe será perdoado.

ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו26
ונסלח לו

27 E, se qualquer outra pessoa do povo da terra pecar por erro, fazendo contra algum dos mandamentos do SENHOR aquilo que se não deve fazer e assim for culpada; 27 ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת27
ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם

28 ou se o seu pecado, no qual pecou, lhe for notificado, então, trará por sua oferta uma cabra fêmea sem mancha, pelo seu pecado que pecou.

או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על28
חטאתו אשר חטא

29 E porá a sua mão sobre a cabeça da oferta pela expiação do pecado e a degolará no lugar do holocausto.

וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה29

30 Depois, o sacerdote com o seu dedo tomará do seu sangue e o porá sobre as pontas do altar do holocausto; e todo o resto do seu sangue derramará à base do altar.

ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל30
יסוד המזבח

31 E tirará toda a gordura, como se tira a gordura do sacrifício pacífico; e o sacerdote a queimará sobre o altar por cheiro suave ao SENHOR; e o sacerdote fará propiciação por ela, e lhe será perdoado o pecado.

ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה31
לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו

32 Mas, se pela sua oferta trazer uma cordeira para expiação do pecado, sem mancha a trará.

ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה32

33 E porá a sua mão sobre a cabeça da oferta pela expiação do pecado e a degolará por expiação do pecado, no lugar onde se degola o holocausto.

וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את33
העלה

34 Depois, o sacerdote com o seu dedo tomará do sangue da expiação do pecado e o porá sobre as pontas do altar do holocausto; então, todo o resto do seu sangue derramará na base do altar.

ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך 34
אל יסוד המזבח

35 E tirará toda a sua gordura, como se tira a gordura do cordeiro do sacrifício pacífico; e o sacerdote a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas do SENHOR; assim, o sacerdote por ela fará expiação dos seus pecados, que pecou, e lhe será perdoado o pecado.

ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם 35
המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו

Vaicrá - Levítico 5

1 E, quando alguma pessoa pecar, ouvindo uma voz de blasfêmia, de que for testemunha, seja que o viu ou que o soube, se o não denunciar, então, levará a sua iniquidade; ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו

2 ou quando alguma pessoa tocar em alguma coisa imunda, seja corpo morto de besta-fera imunda, seja corpo morto de animal imundo, seja corpo morto de réptil imundo, ainda que lhe fosse oculto, contudo, será ele imundo e culpado; או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם

3 ou quando tocar a imundícia dum homem, seja qual for a sua imundícia, com que se faça imundo, e lhe for oculto, e o souber depois, será culpado; או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם

4 ou quando alguma pessoa jurar, pronunciando temerariamente com os seus lábios, para fazer mal ou para fazer bem, em tudo o que o homem pronuncia temerariamente com juramento, e lhe for oculto, e o souber depois, culpado será numa destas coisas.

או נפש כי תשבוע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה

5 Será, pois, que, culpado sendo numa destas coisas, confessará aquilo em que pecou.

והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה

6 E a sua expiação trará ao SENHOR, pelo seu pecado que pecou uma fêmea de gado miúdo, uma cordeira ou uma cabrinha pelo pecado; assim, o sacerdote por ela fará expiação do seu pecado והביא את אשמו ליהוה על6 לחטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עוזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו

7 Mas, se a sua mão não alcançar o que bastar para gado miúdo, então, trará, em expiação da culpa que cometeu, ao SENHOR, duas rolas ou dois pombinhos; um para expiação do pecado, e o outro para holocausto.

ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה

8 E os trará ao sacerdote, o qual primeiro oferecerá aquele que é para expiação do pecado; e, com a sua unha, lhe fenderá a cabeça junto ao pescoço, mas não o partirá.

והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול8
ערפו ולא יבדיל

9 E do sangue da expiação do pecado espargirá sobre a parede do altar, porém o que sobejar daquele sangue espremer-se -á à base do altar; expiação do pecado é.

והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא9

10 E do outro fará holocausto conforme o costume; assim, o sacerdote por ela fará expiação do seu pecado que pecou, e lhe será perdoado.

ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו10

11 Porém, se a sua mão não alcançar duas rolas ou dois pombinhos, então, aquele que pecou trará pela sua oferta a décima parte de um efa de flor de farinha, para expiação do pecado; não deitará sobre ela azeite, nem lhe porá em cima o incenso, porquanto é expiação do pecado.

ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא11
עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת היא

12 E a trará ao sacerdote, e o sacerdote dela tomará o seu punho cheio por seu memorial e a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas do SENHOR; expiação de pecado é.

והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על12
אשי יהוה חטאת הוא

13 Assim, o sacerdote por ela fará expiação do seu pecado, que pecou em alguma destas coisas, e lhe será perdoado; e o resto será do sacerdote, como a oferta de manjares.

וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן13
כמנחה

14 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo 14 וידבר יהוה אל משה לאמר

15 Quando alguma pessoa cometer uma transgressão e pecar por ignorância nas coisas sagradas do SENHOR, então, trará ao SENHOR, por expiação, um carneiro sem mancha do rebanho, conforme a tua estimação em siclos de prata, segundo o siclo do santuário, para expiação da culpa.

נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל15
תמים מן הצאן בערך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם

16 Assim, restituirá o que ele tirou das coisas sagradas, e ainda de mais acrescentará o seu quinto, e o dará ao sacerdote; assim, o sacerdote, com o carneiro da expiação, fará expiação por ela, e ser-lhe -á perdoado o pecado.

וְאֵת אֲשֶׁר חָטָא מִן הַקֹּדֶשׁ יִשְׁלַם וְאֵת חֲמִישְׁתּוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לַכֹּהֵן וְהַכֹּהֵן
יִכְפֹּר עָלָיו בְּאֵיל הָאֲשָׁם וְנִסְלַח לוֹ

17 E, se alguma pessoa pecar e fizer contra algum de todos os mandamentos do SENHOR o que se não deve fazer, ainda que o não soubesse, contudo, será ela culpada e levará a sua iniquidade.

וְאִם נֶפֶשׁ כִּי תִחַטָּא וַעֲשֶׂתָהּ אַחַת מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂינָהּ וְלֹא יָדָעָהּ
וְאֲשָׁם וְנִשְׂאָ עוֹנָהּ

18 E trará ao sacerdote um carneiro sem mancha do rebanho, conforme a tua estimação, para expiação da culpa, e o sacerdote por ela fará expiação do seu erro em que errou sem saber; e lhe será perdoado.

וְהָבִיָּא אֵיל תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךְ לְאֲשָׁם אֵל הַכֹּהֵן וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל שְׂגִגָתוֹ
אֲשֶׁר שָׁגָג וְהוּא לֹא יָדָע וְנִסְלַח לוֹ

19 Expiação de culpa é; certamente se fez culpada ao SENHOR.

אֲשָׁם הוּא אֲשָׁם אֲשָׁם לַיהוָה

Vaicrá - Levítico 6

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Quando alguma pessoa pecar, e transgredir contra o SENHOR, e negar ao seu próximo o que se lhe deu em guarda, ou o que depôs na sua mão, ou o roubo, ou o que retém violentamente ao seu próximo; 2 נפש כי תחטא ומעלה נמל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו

3 ou que achou o perdido, e o negar com falso juramento, ou fizer alguma outra coisa de todas em que o homem costuma pecar, 3 או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה

4 será, pois, que, porquanto pecou e ficou culpada, restituirá o roubo que roubou, ou o retido que retém violentamente, ou o depósito que lhe foi dado em guarda, ou o perdido que achou, 4 והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה או אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא

5 ou tudo aquilo sobre que jurou falsamente; e o restituirá no seu cabedal e ainda sobre isso acrescentará o quinto; àquele de quem é o dará no dia de sua expiação.

5 או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמרתו

6 E a sua expiação trará ao SENHOR um carneiro sem mancha do rebanho, conforme a tua estimação, para a expiação da culpa; trará ao sacerdote.

6 ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערךך לאשם אל הכהן

7 E o sacerdote fará expiação por ela diante do SENHOR, e será perdoada de qualquer de todas as coisas que fez, sendo culpada nelas 7 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה

8 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 8 וידבר יהוה אל משה לאמר

9 Dá ordem a Arão e a seus filhos, dizendo Esta é a lei do holocausto o holocausto será queimado sobre o altar toda a noite até pela manhã, e o fogo do altar arderá nele.

9 צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כלל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו

10 E o sacerdote vestirá a sua veste de linho, e vestirá as calças de linho sobre a sua carne, e levantará a cinza, quando o fogo houver consumido o holocausto sobre o altar, e a porá junto ao altar.

ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש
את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח

11 Depois, despirá as suas vestes, e vestirá outras vestes, e levará a cinza fora do arraial para um lugar limpo.

ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום
טהור

12 O fogo, pois, sobre o altar arderá nele, não se apagará; mas o sacerdote acenderá lenha nele cada manhã, e sobre ele porá em ordem o holocausto, e sobre ele queimará a gordura das ofertas pacíficas.

והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך
עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים

13 O fogo arderá continuamente sobre o altar; não se apagará.

אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה

14 E esta é a lei da oferta de manjares um dos filhos de Arão a oferecerá perante o SENHOR, diante do altar.

וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח

15 E tomará o seu punho cheio da flor de farinha da oferta e do seu azeite e todo o incenso que estiver sobre a oferta de manjares; então, o queimará sobre o altar; cheiro suave é isso, por ser memorial ao SENHOR.

והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה
והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה

16 E o restante dela comerão, Arão e seus filhos; asmo se comerá no lugar santo; no pátio da tenda da congregação o comerão.

והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד
יאכלוה

17 Levedado não se cozerá; sua porção é que lhes dei das minhas ofertas queimadas; coisa santíssima é, como a expiação do pecado e como a expiação da culpa.

לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם

18 Todo varão entre os filhos de Arão comerá da oferta de manjares; estatuto perpétuo será para as vossas gerações dentre as ofertas queimadas

do SENHOR; tudo o que tocar nelas será santo.

כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם
18 יקדש

19 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 19 לאמר אל משה

20 Esta é a oferta de Arão e de seus filhos, que oferecerão ao SENHOR no dia em que aquele for ungido a décima parte de um efa de flor de farinha pela oferta de manjares contínua; a metade dela pela manhã e a outra metade dela à tarde.

זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשירת האפה סלת
20 מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב

21 Numa caçoula se fará com azeite; cozida a trará; e os pedaços cozidos da oferta oferecerás em cheiro suave ao SENHOR.

על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחח
21 ליהוה

22 Também o sacerdote, que de entre seus filhos for ungido em seu lugar, fará o mesmo; por estatuto perpétuo seja; toda será queimada ao SENHOR.

והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר
22

23 Assim, toda a oferta do sacerdote totalmente será queimada; não se comerá.

וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל
23

24 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 24 לאמר אל משה

25 Fala a Arão e a seus filhos, dizendo Esta é a lei da expiação do pecado no lugar onde se degola o holocausto, se degolará a oferta pela expiação do pecado, perante o SENHOR; coisa santíssima é.

דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה
25 תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא

26 O sacerdote que a oferecer pelo pecado a comerá; no lugar santo se comerá, no pátio da tenda da congregação.

הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד
26

27 Tudo o que tocar a sua carne será santo; se espargir alguém do seu sangue sobre a sua veste, lavarás aquilo sobre que caiu, no lugar santo.

כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס
27 במקום קדש

28 E o vaso de barro em que for cozida será quebrado; porém, se for cozida num vaso de cobre, esfregar-se -á e lavar-se -á na água.

וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים

29 Todo varão entre os sacerdotes a comerá; coisa santíssima é.

כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא

30 Porém nenhuma oferta pela expiação de pecado, cujo sangue se traz à tenda da congregação, para expiar no santuário, se comerá; no fogo será queimada.

וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף

Vaicrá - Levítico 7

1 E esta é a lei da expiação da culpa; coisa santíssima é.

וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא1

2 No lugar onde degolam o holocausto, degolarão a oferta pela expiação da culpa, e o seu sangue se espargirá sobre o altar em redor.

במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב2

3 E dela se oferecerá toda a sua gordura, a cauda e a gordura que cobre a fressura; 3 ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב3

4 também ambos os rins e a gordura que neles há, que está sobre as tripas; e o redenho sobre o fígado, com os rins, se tirará.

4 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
על הכלית יסירנה

5 E o sacerdote o queimará sobre o altar em oferta queimada ao SENHOR; expiação da culpa é.

והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא5

6 Todo varão entre os sacerdotes a comerá; no lugar santo se comerá; coisa santíssima é.

כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא6

7 Como a oferta pela expiação do pecado, assim será a oferta pela expiação da culpa; uma mesma lei haverá para elas será do sacerdote que houver feito propiciação com ela.

כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה7

8 Também o sacerdote que oferecer o holocausto de alguém, o mesmo sacerdote, terá o couro do holocausto que oferecer.

והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה8

9 Como também toda oferta que se cozer no forno, com tudo que se preparar na sertã e na caçoula, será do sacerdote que a oferece.

9 וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה9
לו תהיה

10 Também toda oferta amassada com azeite ou seca será de todos os filhos de Arão, assim de um como de outro 10 וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני10
de Arão, assim de um como de outro

אהרן תהיה איש כאחיו

11 E esta é a lei do sacrifício pacífico que se oferecerá ao SENHOR.

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה

12 Se o oferecer por oferta de louvores, com o sacrifício de louvores, oferecerá bolos asmos amassados com azeite e coscorões asmos amassados com azeite; e os bolos amassados com azeite serão fritos, de flor de farinha.

אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן

13 Com os bolos oferecerá pão levedado como sua oferta, com o sacrifício de louvores da sua oferta pacífica.

על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו

14 E de toda oferta oferecerá um deles por oferta alçada ao SENHOR, que será do sacerdote que espargir o sangue da oferta pacífica.

והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה

15 Mas a carne do sacrifício de louvores da sua oferta pacífica se comerá no dia do seu oferecimento; nada se deixará dela até à manhã.

ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר

16 E, se o sacrifício da sua oferta for voto ou oferta voluntária, no dia em que oferecer o seu sacrifício se comerá; e o que dele ficar também se comerá no dia seguinte.

ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל

17 E o que ainda ficar da carne do sacrifício ao terceiro dia será queimado no fogo.

והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף

18 Porque, se da carne do seu sacrifício pacífico se comer ao terceiro dia, aquele que a ofereceu não será aceito, nem lhe será imputado; coisa abominável será, e a pessoa que comer dela levará a sua iniquidade.

ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא

19 E a carne que tocar alguma coisa imunda não se comerá; com fogo será queimada; mas da outra carne qualquer que estiver limpo comerá dela.

והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר

20 Porém, se alguma pessoa comer a carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, tendo ela sobre si a sua imundícia, aquela pessoa será extirpada dos seus povos.

והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש והוא מעמיה

21 E, se uma pessoa tocar alguma coisa imunda, como imundícia de homem, ou gado imundo, ou qualquer abominação imunda, e comer da carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, aquela pessoa será extirpada dos seus povos.

ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכלו מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש והוא מעמיה

22 Depois, falou o SENHOR a Moisés, dizendo 22 וידבר יהוה אל משה לאמר

23 Fala aos filhos de Israel, dizendo Nenhuma gordura de boi, nem de carneiro, nem de cabra comereis.

דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו

24 Porém pode usar-se da gordura do corpo morto e da gordura do dilacerado, para toda obra, mas de nenhuma maneira a comereis; 24 וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלהו

25 porque qualquer que comer a gordura do animal, do qual se oferecer ao SENHOR oferta queimada, a pessoa que a comer será extirpada dos seus povos.

כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלתה מעמיה

26 E nenhum sangue comereis em qualquer das vossas habitações, quer de aves quer de gado.

וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה

27 Toda pessoa que comer algum sangue, aquela pessoa será extirpada dos seus povos.

כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש והוא מעמיה

28 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 28 וידבר יהוה אל משה לאמר

29 Fala aos filhos de Israel, dizendo Quem oferecer ao SENHOR o seu sacrifício pacífico trará a sua oferta ao SENHOR; do seu sacrifício pacífico 29 דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה 29 מזבח שלמיו

30 as suas próprias mãos trarão as ofertas queimadas do SENHOR; a gordura do peito com o peito trará para movê-lo por oferta movida perante o SENHOR.

ידיו תביאינה את אשי יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו
תנופה לפני יהוה

31 E o sacerdote queimará a gordura sobre o altar, porém o peito será de Arão e de seus filhos.

והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו

32 Também a espádua direita dareis ao sacerdote por oferta alçada dos vossos sacrifícios pacíficos.

ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם

33 Aquele dos filhos de Arão que oferecer o sangue do sacrifício pacífico e a gordura, esse terá a espádua direita por sua porção; 33 המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה

34 porque o peito movido e a espádua alçada tomei dos filhos de Israel, dos seus sacrifícios pacíficos, e os dei a Arão, o sacerdote, e a seus filhos, por estatuto perpétuo dos filhos de Israel.

כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם
ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל

35 Esta é a porção de Arão e a porção de seus filhos, das ofertas queimadas do SENHOR, no dia em que os apresentou para administrar o sacerdócio ao SENHOR, 35 זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה

36 o que o SENHOR ordenou que se lhes desse dentre os filhos de Israel no dia em que os ungiu; estatuto perpétuo é pelas suas gerações.

אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם

37 Esta é a lei do holocausto, e da oferta de manjares, e da expiação do pecado, e da expiação da culpa, e da oferta das consagrações, e do sacrifício pacífico, 37 זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים

38 que o SENHOR ordenou a Moisés no monte Sinai, no dia em que ordenou aos filhos de Israel que oferecessem as suas ofertas ao SENHOR, no deserto do Sinai.

אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב אתם
קרבניהם ליהוה במדבר סיני

ויוז ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת11
כנו לקדשם

12 Depois, derramou do azeite da unção sobre a cabeça de Arão e ungiu-o, para santificá-lo.

ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו12

13 Também Moisés fez chegar os filhos de Arão, e vestiu-lhes as túnicas, e cingiu-os com o cinto, e apertou-lhes as tiaras, como o SENHOR ordenara a Moisés.

ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות13
כאשר צוה יהוה את משה

14 Então, fez chegar o novilho da expiação do pecado; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do novilho da expiação do pecado; 14ויגש
את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת

15 e o degolou; e Moisés tomou o sangue, e pôs dele com o seu dedo sobre as pontas do altar em redor, e expiou o altar; depois, derramou o resto do sangue à base do altar e o santificou, para fazer expiação por ele.

וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את15
המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו

16 Depois, tomou toda a gordura que está na fressura, e o redenho do fígado, e os dois rins, e sua gordura; e Moisés os queimou sobre o altar.

ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן16
ויקטר משה המזבחה

17 Mas o novilho com o seu couro, e a sua carne, e o seu esterco queimou com fogo fora do arraial, como o SENHOR ordenara a Moisés.

ואת הפר ואת ערו ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה17
את משה

18 Depois, fez chegar o carneiro do holocausto; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro; 18ויקרב
את איל העלה ויסמכו18 אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל

19 e o degolou; e Moisés espargiu o sangue sobre o altar, em redor.

וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב19

20 Partiu também o carneiro nos seus pedaços; e Moisés queimou a cabeça, e os pedaços, e a gordura.

ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר20

21 Porém a fressura e as pernas lavou com água; e Moisés queimou todo o carneiro sobre o altar; holocausto de cheiro suave, uma oferta queimada era ao SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

וְאֵת הַקָּרֵב וְאֵת הַכֹּרְעִים רִחַץ בַּמִּים וַיִּקְטֹר מֹשֶׁה אֶת כָּל הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַ עָלָה הוּא 21
לְרִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה

22 Depois, fez chegar o outro carneiro, o carneiro da consagração; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro; 22 וַיִּקְרַב אֶת הָאֵיל 22
הַשֵּׁנִי אֵיל הַמִּלֵּאִים וַיִּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבְנָיו אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הָאֵיל

23 e o degolou; e Moisés tomou do seu sangue e o pôs sobre a ponta da orelha direita de Arão, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

וַיִּשְׁחַט וַיִּקַּח מֹשֶׁה מַדְמוֹ וַיִּתֵּן עַל תַּנוּךְ אֹזֶן אֹהֶרֶן הַיְמָנִית וְעַל בֶּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל 23
בֶּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית

24 Também fez chegar os filhos de Arão; e Moisés pôs daquele sangue sobre a ponta da orelha direita deles, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito; e Moisés espargiu o resto do sangue sobre o altar, em redor.

וַיִּקְרַב אֶת בְּנֵי אֹהֶרֶן וַיִּתֵּן מֹשֶׁה מִן הַדָּם עַל תַּנוּךְ אֹזְנָם הַיְמָנִית וְעַל בֶּהֶן יָדָם הַיְמָנִית 24
וְעַל בֶּהֶן רַגְלָם הַיְמָנִית וַיִּזְרַק מֹשֶׁה אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב

25 E tomou a gordura, e a cauda, e toda a gordura que está na fressura, e o redenho do fígado, e ambos os rins, e a sua gordura e a espádua direita.

וַיִּקַּח אֶת הַחֵלֶב וְאֵת הָאֵלִיָּה וְאֵת כָּל הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל הַקָּרֵב וְאֵת יִתְרַת הַכֹּבֵד וְאֵת 25
שְׁתֵּי הַכְּלִית וְאֵת חֲלִבָּהֶן וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין

26 Também do cesto dos pães asmos, que estava diante do SENHOR, tomou um bolo asmo, e um bolo de pão azeitado, e um coscorão e os pôs sobre a gordura e sobre a espádua direita.

וּמִסַּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה לָקַח חֲלֹת מִצָּה אַחַת וַחֲלֹת לֶחֶם שֶׁמֶן אַחַת וּרְקִיקָה 26
אַחַד וַיִּשֶׂם עַל הַחֲלָבִים וְעַל שׁוֹק הַיָּמִין

27 E tudo isso pôs nas mãos de Arão e nas mãos de seus filhos e os moveu por oferta de movimento perante o SENHOR.

וַיִּתֵּן אֶת הַכֹּל עַל כַּפֵּי אֹהֶרֶן וְעַל כַּפֵּי בְנָיו וַיִּנָּף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה 27

28 Depois, Moisés tomou-os das suas mãos e os queimou no altar sobre o holocausto; estas foram uma oferta da consagração, por cheiro suave, oferta queimada ao SENHOR.

ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח28
אשה הוא ליהוה

29 E tomou Moisés o peito e moveu -o por oferta de movimento perante o SENHOR; aquela foi a porção de Moisés, do carneiro da consagração, como o SENHOR ordenara a Moisés.

ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה29
כאשר צוה יהוה את משה

30 Tomou Moisés também do azeite da unção e do sangue que estava sobre o altar e o espargiu sobre Arão, e sobre as suas vestes, e sobre os seus filhos, e sobre as vestes de seus filhos com ele; e santificou a Arão, e as suas vestes, e seus filhos, e as vestes de seus filhos com ele.

ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויז על אהרן על בגדיו ועל30
בניו ועל בגדי בניו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו

31 E Moisés disse a Arão e a seus filhos Cozei a carne diante da porta da tenda da congregação e ali a comei com o pão que está no cesto da consagração, como tenho ordenado, dizendo Arão e seus filhos a comerão.

ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו31
ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו

32 Mas o que sobejar da carne e do pão queimareis com fogo.

והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו32

33 Também da porta da tenda da congregação não saireis por sete dias, até ao dia em que se cumprirem os dias da vossa consagração; porquanto por sete dias o Senhor vos consagrará.

ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת33
ימים ימלא את ידכם

34 Como se fez neste dia, assim o SENHOR ordenou se fizesse, para fazer expiação por vós.

כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם34

35 Ficareis, pois, à porta da tenda da congregação dia e noite, por sete dias, e fareis a guarda do SENHOR, para que não morrais; porque assim me foi ordenado.

ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא35
תמותו כי כן צויתי

36 E Arão e seus filhos fizeram todas as coisas que o SENHOR ordenara pela mão de Moisés.

ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה 36

Vaicrá - Levítico 9

1 E aconteceu, ao dia oitavo, que Moisés chamou a Arão, e a seus filhos, e aos anciãos de Israel ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל 1

2 e disse a Arão Toma um bezerro, para expiação do pecado, e um carneiro, para holocausto, sem mancha, e traze-os perante o SENHOR.

וַיֹּאמֶר אֶל אַהֲרֹן קַח לְךָ עֵגֶל בֶּן־בָּקָר לַחֲטָאת וְאֵיל לַעֲלֹה תְּמִימִם וְהִקְרַב לִפְנֵי יְהוָה 2

3 Depois, falarás aos filhos de Israel, dizendo Tomai um bode, para expiação do pecado, e um bezerro e um cordeiro de um ano, sem mancha, para holocausto; וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קָחוּ שְׁעִיר עֲזִים לַחֲטָאת וְעֵגֶל 3
וכבש בני שנה תמימים לעלה

4 também um boi e um carneiro, por sacrifício pacífico, para sacrificar perante o SENHOR, e oferta de manjares, amassada com azeite; porquanto hoje o SENHOR vos aparecerá.

וְשׁוֹר וְאֵיל לְשִׁלְמִים לְזִבְחַ לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה בַלּוּלָה בַשֶּׁמֶן כִּי הַיּוֹם יֵרָאֶה אֲלֵיכֶם 4

5 Então, trouxeram o que ordenara Moisés, diante da tenda da congregação, e chegou-se toda a congregação e se pôs perante o SENHOR.

וַיִּקְחוּ אֶת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל פְּנֵי אֵהָל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָל הָעֵדָה וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי יְהוָה 5

6 E disse Moisés Esta coisa que o SENHOR ordenou fareis; e a glória do SENHOR vos aparecerá.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ וִירָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה 6

7 E disse Moisés a Arão Chega-te ao altar e faze a tua expiação de pecado e o teu holocausto; e faze expiação por ti e pelo povo; depois, faze a oferta do povo e faze expiação por ele, como ordenou o SENHOR

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קִרְבֵּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת חַטָּאתְךָ וְאֶת עֹלֹתְךָ וְכַפֵּר בַּעֲדָךְ 7
וּבַעַד הָעָם וַעֲשֵׂה אֶת קִרְבַּן הָעָם וְכַפֵּר בַּעֲדָם כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

8 Então, Arão se chegou ao altar e degolou o bezerro da expiação que era por si mesmo.

וַיִּקְרַב אַהֲרֹן אֶל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת עֵגֶל הַחֲטָאת אֲשֶׁר לוֹ 8

9 E os filhos de Arão trouxeram-lhe o sangue; e molhou o dedo no sangue e o pôs sobre as pontas do altar; e o resto do sangue derramou à base do altar.

וַיִּקְרְבוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם אֵלָיו וַיִּטְבַּל אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם וַיִּתֵּן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַדָּם 9
יָצַק אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ

21 mas o peito e a espádua direita Arão moveu por oferta de movimento perante o SENHOR, como Moisés tinha ordenado.

וְאֵת הַחֲזוֹת וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין הִנִּיף אֶהְרֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה

22 Depois, Arão levantou as mãos ao povo e o abençoou; e desceu, havendo feito a expiação do pecado, e o holocausto, e a oferta pacífica.

וַיִּשָּׂא אֶהְרֵן אֶת יָדָיו אֶל הָעָם וַיְבָרֶכֶם וַיֵּרֶד מִעֲשֵׂת הַחֲטָאֹת וְהַעֲלָה וְהַשְׁלָמִים

23 Então, entraram Moisés e Arão na tenda da congregação; depois, saíram e abençoaram o povo; e a glória do SENHOR apareceu a todo o povo.

וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאֶהְרֵן אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּצְאוּ וַיְבָרְכוּ אֶת הָעָם וַיֵּרָא כְבוֹד יְהוָה אֶל כָּל הָעָם

24 Porque o fogo saiu de diante do SENHOR e consumiu o holocausto e a gordura sobre o altar; o que vendo todo o povo, jubilou e caiu sobre as suas faces.

וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הַעֲלֹה וְאֶת הַחֲלָבִים וַיֵּרָא כָּל הָעָם וַיִּרְאוּ וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם

Vaicrá - Levítico 10

1 E os filhos de Arão, Nadabe e Abiú, tomaram cada um o seu incensário, e puseram neles fogo, e puseram incenso sobre ele, e trouxeram fogo estranho perante a face do SENHOR, o que lhes não ordenara.

ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקרבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם

2 Então, saiu fogo de diante do SENHOR e os consumiu; e morreram perante o SENHOR

ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה

3 E disse Moisés a Arão Isto é o que o SENHOR falou, dizendo Serei santificado naqueles que se cheguem a mim e serei glorificado diante de todo o povo. Porém Arão calou-se.

ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן

4 E Moisés chamou a Misael e a Elzafã, filhos de Uziel, tio de Arão, e disselhes Chegai, tirai vossos irmãos de diante do santuário, para fora do arraial.

ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה

5 Então, chegaram e levaram-nos nas suas túnicas para fora do arraial, como Moisés tinha dito.

ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה

6 E Moisés disse a Arão e a seus filhos Eleazar e Itamar Não descobrireis as vossas cabeças, nem rasgareis vossas vestes, para que não morrais, nem venha grande indignação sobre toda a congregação; mas vossos irmãos, toda a casa de Israel, lamentem este incêndio que o SENHOR acendeu.

ויאמר משה אל אהרן ולא לעזור ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה

7 Nem saireis da porta da tenda da congregação, para que não morrais; porque está sobre vós o azeite da unção do SENHOR. E fizeram conforme a

ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת יהוה 7
עליכם ויעשו כדבר משה

8 E falou o SENHOR a Arão, dizendo 8 לאמר אל אהרן לאמר

9 Vinho ou bebida forte tu e teus filhos contigo não bebereis, quando entrardes na tenda da congregação, para que não morrais; estatuto perpétuo será isso entre as vossas gerações, 9
אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם

10 para fazer diferença entre o santo e o profano e entre o imundo e o limpo, 10
ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור

11 e para ensinar aos filhos de Israel todos os estatutos que o SENHOR lhes tem falado pela mão de Moisés 11
דבר יהוה אליהם ביד משה

12 E disse Moisés a Arão, e a Eleazar, e a Itamar, seus filhos que lhe ficaram Tomai a oferta de manjares, restante das ofertas queimadas ao SENHOR, e comei-a sem levedura junto ao altar, porquanto uma coisa santíssima é.

12 וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו את המנחה
הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא

13 Portanto, o comereis no lugar santo; porque isto é a tua porção e a porção de teus filhos, das ofertas queimadas ao SENHOR; porque assim me foi ordenado.

13 ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחקך בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי

14 Também o peito da oferta do movimento e a espádua da oferta alçada comereis em lugar limpo, tu, e teus filhos, e tuas filhas contigo; porque foram dados por tua porção e por porção de teus filhos, dos sacrifícios pacíficos dos filhos de Israel.

14 ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך
כי חקך וחקך בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל

15 A espádua da oferta alçada e o peito da oferta do movimento trarão com as ofertas queimadas de gordura, para mover por oferta de movimento perante o SENHOR; o que será por estatuto perpétuo, para ti e para teus filhos contigo, como o SENHOR tem ordenado.

15 שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה
לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה

16 E Moisés diligentemente buscou o bode da expiação, e eis que já era queimado; portanto, indignou-se grandemente contra Eleazar e contra Itamar, os filhos que de Arão ficaram, dizendo 16 ואת שעיר החטאת דרש 16 דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרם לאמר

17 Por que não comestes a oferta pela expiação do pecado no lugar santo? Pois uma coisa santíssima é e o SENHOR a deu a vós, para que levásseis a iniquidade da congregação, para fazer expiação por eles diante do SENHOR.

17 מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם 17 לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה

18 Eis que não se trouxe o seu sangue para dentro do santuário; certamente havíeis de comê-la no santuário, como eu tinha ordenado.

18 הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי 18

19 Então, disse Arão a Moisés Eis que hoje meus filhos ofereceram a sua oferta pela expiação de pecado e o seu holocausto perante o SENHOR, e tais coisas me sucederam; se eu hoje tivesse comido a oferta pela expiação do pecado, seria, pois, aceito aos olhos do SENHOR?

19 וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה 19 ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה

20 E Moisés, ouvindo isto, Arão foi aceito aos seus olhos.

20 וישמע משה וייטב בעיניו 20

Vaicrá - Levítico 11

1 E falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo-lhes וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם

2 Falai aos filhos de Israel, dizendo Estes são os animais que comereis de todos os animais que há sobre a terra דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ

3 tudo o que tem unhas fendidas, e a fenda das unhas se divide em duas, e remói, entre os animais, aquilo comereis.

כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו

4 Destes, porém, não comereis dos que remoem ou dos que têm unhas fendidas o camelo, que remói, mas não tem unhas fendidas; este vos será imundo; אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם

5 o coelho, porque remói, mas não tem as unhas fendidas; este vos será imundo; ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם

6 a lebre, porque remói, mas não tem as unhas fendidas; esta vos será imunda.

ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם

7 Também o porco, porque tem unhas fendidas, e a fenda das unhas se divide em duas, mas não remói; este vos será imundo; ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם

8 da sua carne não comereis, nem tocareis no seu cadáver. Estes vos serão imundos.

מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם

9 Isto comereis de tudo o que há nas águas tudo o que tem barbatanas e escamas nas águas, nos mares e nos rios; aquilo comereis.

את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו

10 Mas tudo o que não tem barbatanas nem escamas, nos mares e nos rios, todo réptil das águas e toda alma vivente que há nas águas, estes serão para

vós abominação.

וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש
החיה אשר במים שקץ הם לכם

11 Ser-vos-ão, pois, por abominação; da sua carne não comereis e abominareis o seu cadáver.

ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו

12 Tudo o que não tem barbatanas ou escamas, nas águas, será para vós abominação.

כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם

13 E, das aves, estas abominareis; não se comerão, serão abominação a águia, e o quebrantosso, e o xofrango, 13 ואת אשר לא יאכלו
שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה

14 e o milhano, e o abutre segundo a sua espécie, 14 ואת הדאה ואת האיה
למינה

15 todo corvo segundo a sua espécie, 15 את כל ערב למינו

16 e o avestruz, e o mocho, e o cuco, e o gavião segundo a sua espécie,
16 ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו

17 e o bufo, e o corvo-marinho, e a coruja, 17 ואת הכוס ואת השלך ואת
הינשוף

18 e a gralha, e o cisne, e o pelicano, 18 ואת הרחם ואת הקאת ואת הרחם

19 e a cegonha, e a garça segundo a sua espécie, e a poupa, e o morcego.

19 ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף

20 Todo réptil que voa, que anda sobre quatro pés, será para vós uma abominação.

כל שרץ העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם

21 Mas isto comereis de todo o réptil que voa, que anda sobre quatro pés o que tiver pernas sobre os seus pés, para saltar com elas sobre a terra.

21 אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לא כרעים ממעל לרגליו
לנתר בהן על הארץ

22 Deles comereis estes a locusta segundo a sua espécie, e o gafanhoto devorador segundo a sua espécie, e o grilo segundo a sua espécie, e o gafanhoto segundo a sua espécie.

22 את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעם למינה ואת החרגל למינהו
ואת החגב למינהו

23 E todo réptil que voa, que tem quatro pés, será para vós uma abominação.

וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם

24 E por estes sereis imundos qualquer que tocar o seu cadáver imundo será até à tarde.

ולא לה תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב

25 Qualquer que levar os seus cadáveres lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב

26 Todo animal que tem unhas fendidas, mas a fenda não se divide em duas e que não remói vos será por imundo; qualquer que tocar neles será imundo.

לכל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע איננה שסעת וגרה איננה מעלה
טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא

27 E tudo o que anda sobre as suas patas, isto é, todo animal que anda a quatro pés, vos será por imundo; qualquer que tocar no seu cadáver será imundo até à tarde.

וכל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע
בנבלתם יטמא עד הערב

28 E o que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; eles vos serão por imundos.

והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים הם לכם

29 Estes também vos serão por imundos entre os répteis que se arrastam sobre a terra a doninha, e o rato, e o cágado segundo a sua espécie, 29
לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למיניהו

30 e o ouriço cacheiro, e o lagarto, e a lagartixa, e a lesma, e a toupeira.

והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת

31 Estes vos serão por imundos entre todo o réptil; qualquer que os tocar, estando eles mortos, será imundo até à tarde.

אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב

32 E tudo aquilo sobre o que deles cair alguma coisa, estando eles mortos, será imundo; seja vaso de madeira, ou veste, ou pele, ou saco, ou qualquer instrumento com que se faz alguma obra, será metido na água e será imundo até à tarde; depois, será limpo.

וכל אשר יפל עליו מהם במתם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי32
אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב וטהר

33 E todo vaso de barro, em que cair alguma coisa deles, tudo o que houver nele será imundo; e o vaso quebrareis.

וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו33

34 Todo manjar que se come, sobre o que vier tal água, será imundo; e toda bebida que se bebe, em todo vaso, será imunda.

מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי34
יטמא

35 E aquilo sobre o que cair alguma coisa de seu corpo morto será imundo o forno e o vaso de barro serão quebrados; imundos são; portanto, vos serão por imundos.

וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם35

36 Porém a fonte ou cisterna, em que se recolhem águas, será limpa, mas quem tocar no seu cadáver será imundo.

אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא36

37 E, se do seu cadáver cair alguma coisa sobre alguma semente de semear, esta será limpa; 37 וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא37

38 mas, se for deitada água sobre a semente, e, se do cadáver cair alguma coisa sobre ela, vos será por imunda.

וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם38

39 E, se morrer algum dos animais, que vos servem de mantimento, quem tocar no seu cadáver será imundo até à tarde; 39 וכי ימות מן הבהמה אשר היא39
לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד הערב

40 quem comer do seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; e quem levar o seu corpo morto lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא40
עד הערב

41 Também todo réptil que se arrasta sobre a terra será abominação; não se comerá.

וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל41

42 Tudo o que anda sobre o ventre, e tudo o que anda sobre quatro pés, ou que tem mais pés, entre todo o réptil que se arrasta sobre a terra, não

comereis, porquanto são uma abominação.

כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על42
הארץ לא תאכלום כי שקץ הם

43 Não façais a vossa alma abominável por nenhum réptil que se arrasta, nem neles vos contamineis, para não serdes imundos por eles.

אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם43

44 Porque eu sou o SENHOR, vosso Deus; portanto, vós vos santificareis e sereis santos, porque eu sou santo; e não contaminareis a vossa alma por nenhum réptil que se arrasta sobre a terra.

כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את44
נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ

45 Porque eu sou o SENHOR, que vos faço subir da terra do Egito, para que eu seja vosso Deus, e para que sejais santos; porque eu sou santo.

כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי45
קדוש אני

46 Esta é a lei dos animais, e das aves, e de toda alma vivente que se move nas águas, e de toda alma que se arrasta sobre a terra, 46
זאת תורת הבהמה46 והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש השרצת על הארץ

47 para fazer diferença entre o imundo e o limpo, e entre os animais que se podem comer e os animais que não se podem comer.

להבדיל בין הטמא ובין הטהר ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל47

Vaicrá - Levítico 12

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo וידבר יהוה אל משה לאמר 1

2 Fala aos filhos de Israel, dizendo Se uma mulher conceber e tiver um varão, será imunda sete dias; assim como nos dias da separação da sua enfermidade, será imunda.

דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא

3 E, no dia oitavo, se circuncidará ao menino a carne do seu prepúcio.

וביום השמיני ימול בשר ערלתו

4 Depois, ficará ela trinta e três dias no sangue da sua purificação; nenhuma coisa santa tocará e não virá ao santuário até que se cumpram os dias da sua purificação.

ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה

5 Mas, se tiver uma fêmea, será imunda duas semanas, como na sua separação; depois, ficará sessenta e seis dias no sangue da sua purificação ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה ושלשים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה

6 E, quando forem cumpridos os dias da sua purificação por filho ou por filha, trará um cordeiro de um ano por holocausto e um pombinho ou uma rola para expiação do pecado, diante da porta da tenda da congregação, ao sacerdote; ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתי לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן

7 o qual o oferecerá perante o SENHOR e por ela fará propiciação; e será limpa do fluxo do seu sangue; esta é a lei da que der à luz varão ou fêmea.

והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקד דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה

8 Mas, se a sua mão não alcançar assaz para um cordeiro, então, tomará duas rolas ou dois pombinhos, um para o holocausto e outro para a expiação do pecado; assim, o sacerdote por ela fará propiciação, e será limpa.

ואם לא תמצא ידה די שם ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד8
לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה

Vaicrá - Levítico 13

1 Falou mais o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo וידבר יהוה אל משה 1
ואל אהרן לאמר

2 O homem, quando na pele da sua carne houver inchação, ou pústula, ou empola branca, que estiver na pele de sua carne como praga de lepra, então, será levado a Arão, o sacerdote, ou a um de seus filhos, os sacerdotes.

אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת 2
והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים

3 E o sacerdote examinará a praga na pele da carne; se o pêlo na praga se tornou branco, e a praga parecer mais profunda do que a pele da sua carne, praga da lepra é; o sacerdote, vendo-o, o declarará imundo.

וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור 3
בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו

4 Mas, se a empola na pele de sua carne for branca, e não parecer mais profunda do que a pele, e o pêlo não se tornou branco, então, o sacerdote encerrará o que tem a praga por sete dias.

ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן 4
והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים

5 E, ao sétimo dia, o sacerdote o examinará; e eis que, se a praga, ao seu parecer, parou, e a praga na pele se não estendeu, então, o sacerdote o encerrará por outros sete dias.

וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא פשה הנגע בעור והסגירו 5
הכהן שבעת ימים שנית

6 E o sacerdote, ao sétimo dia, o examinará outra vez; e eis que, se a praga se recolheu, e a praga na pele se não estendeu, então, o sacerdote o declarará limpo apostema é; e lavará as suas vestes e será limpo.

וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו 6
הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהר

7 Mas, se o apostema na pele se estende grandemente, depois que foi mostrado ao sacerdote para a sua purificação, outra vez será mostrado ao sacerdote.

ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן

8 E o sacerdote o examinará, e eis que, se o apostema na pele se tem estendido, o sacerdote o declarará imundo lepra é.

וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא

9 Quando, no homem, houver praga de lepra, será levado ao sacerdote.

נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן

10 E o sacerdote o examinará, e eis que, se há inchação branca na pele, a qual tornou o pêlo branco, e houver alguma vivificação da carne viva na inchação, 10 וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת

11 lepra envelhecida é na pele da sua carne; portanto, o sacerdote o declarará imundo; não o encerrará, porque imundo é.

צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא

12 E, se a lepra florescer de todo na pele e a lepra cobrir toda a pele do que tem a praga, desde a sua cabeça até aos seus pés, quanto podem ver os olhos do sacerdote, 12 ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע 12 מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן

13 então, o sacerdote o examinará, e eis que, se a lepra tem coberto toda a sua carne, então, declarará limpo o que tem a mancha todo se tornou branco; limpo está.

13 וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא

14 Mas, no dia em que aparecer nela carne viva, será imundo.

וביום הראות בו בשר חי יטמא

15 Vendo, pois, o sacerdote a carne viva, declará-lo -á imundo; a carne é imunda lepra é.

וראה הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא

16 Ou, tornando a carne viva e mudando-se em branca, então, virá ao sacerdote, 16 או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן

17 e o sacerdote o examinará, e eis que, se a praga se tornou branca, então, o sacerdote declarará limpo o que tem a mancha; limpo está.

וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא

18 Se também a carne em cuja pele houver alguma úlcera se sarar, 18
וכשר18 כי יהיה בו בערו שחין ונרפא

19 e, em lugar do apostema, vier inchação branca ou empola branca, tirando a vermelho, mostrar-se -á, então, ao sacerdote.

והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל הכהן19

20 E o sacerdote examinará, e eis que, se ela parece mais funda do que a pele, e o seu pêlo se tornou branco, o sacerdote o declarará imundo praga de lepra é; pelo apostema brotou.

וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת20
היא בשחין פרוחה

21 E o sacerdote, vendo-a, e eis que nela não aparece pêlo branco, nem está mais funda do que a pele, mas encolhida, então, o sacerdote o encerrará por sete dias.

ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו21
הכהן שבעת ימים

22 Se, depois, grandemente se estender na pele, o sacerdote o declarará imundo praga é.

ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא22

23 Mas, se a empola parar no seu lugar, não se estendendo, inflamação do apostema é; o sacerdote, pois, o declarará limpo.

ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן23

24 Ou, quando na pele da carne houver queimadura de fogo, e no que é sarado da queimadura houver empola branca, tirando a vermelho ou branco, 24
או בשר כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה

25 e o sacerdote, vendo-a, e eis que o pêlo na empola se tornou branco, e ela parece mais funda do que a pele, lepra é, que floresceu pela queimadura; portanto, o sacerdote o declarará imundo praga de lepra é.

וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא25
במכוה פרוחה וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא

26 Mas, se o sacerdote, vendo-a, e eis que, na empola não aparecer pêlo branco, nem estiver mais funda do que a pele, mas recolhida, o sacerdote o encerrará por sete dias.

ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה²⁶
והסגירו הכהן שבעת ימים

27 Depois, o sacerdote o examinará ao sétimo dia; se grandemente se
houver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo praga de lepra é.

וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא²⁷

28 Mas, se a empola parar no seu lugar e na pele não se estender, mas se
recolher, inchação da queimadura é; portanto, o sacerdote o declarará limpo,
porque sinal é da queimadura.

ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה הוא וטהרו²⁸
הכהן כי צרבת המכוה הוא

29 E, quando homem ou mulher tiverem chaga na cabeça ou na barba,
ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן²⁹

30 e o sacerdote, examinando a chaga, e eis que, se ela parece mais funda
do que a pele, e pêlo amarelo, fino nela há, o sacerdote o declarará imundo
tinha é; lepra da cabeça ou da barba é.

וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו³⁰
הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא

31 Mas, se o sacerdote, havendo examinado a praga da tinha, e eis que, se
ela não parece mais funda do que a pele, e se nela não houver pêlo preto,
então, o sacerdote encerrará o que tem a praga da tinha por sete dias.

וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו³¹
והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים

32 E o sacerdote examinará a praga ao sétimo dia, e eis que, se a tinha não
for estendida, e nela não houver pêlo amarelo, nem a tinha parecer mais
funda do que a pele, ³² וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק³²
ולא היה בו שער צהב ומראה הנתק אין עמק מן העור

33 então, se rapará; mas não rapará a tinha; e o sacerdote, segunda vez,
encerrará o que tem a tinha por sete dias.

והתגלח ואת הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית³³

34 Depois, o sacerdote examinará a tinha ao sétimo dia; e eis que, se a tinha
não se houver estendido na pele e ela não parecer mais funda do que a pele,
o sacerdote o declarará limpo; e lavará as suas vestes e será limpo.

וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמק³⁴
מן העור וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר

35 Mas, se a tinha, depois da sua purificação, se houver estendido grandemente na pele, 35 ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו

36 então, o sacerdote o examinará, e eis que, se a tinha se tem estendido na pele, o sacerdote não buscará pêlo amarelo; imundo está.

36 וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא

37 Mas, se a tinha, a seu ver, parou, e pêlo preto nela cresceu, a tinha está sã; limpo está; portanto, o sacerdote o declarará limpo.

37 ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן

38 E, quando homem ou mulher tiverem empolas brancas na pele da sua carne, 38 ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת לבנת

39 então, o sacerdote olhará, e eis que, se na pele da sua carne aparecem empolas recolhidas, brancas, bostela branca é, que floresceu na pele; limpo está.

39 וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת כהות לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא

40 E, quando se pelar a cabeça do homem, calvo é; limpo está.

40 ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא

41 E, se lhe pelar a frente da cabeça, meio-calvo é; limpo está.

41 ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא

42 Porém, se na calva ou na meia-calva houver praga branca avermelhada, lepra é, florescendo na sua calva ou na sua meia-calva.

42 וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרכת הוא בקרחתו או בגבחתו בגבחתו

43 Havendo, pois, o sacerdote examinado, e eis que, se a inchação da praga na sua calva ou meia-calva está branca, tirando a vermelho, como parece a lepra na pele da carne, 43 וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת

44 leproso é aquele homem; imundo está; o sacerdote o declarará totalmente imundo; na sua cabeça tem a sua praga.

44 איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו

45 Também as vestes do leproso, em quem está a praga, serão rasgados, e a sua cabeça será descoberta; e cobrirá o lábio superior e clamará Imundo, imundo.

45 והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא

טמא יקרא

46 Todos os dias em que a praga estiver nele, será imundo; imundo está, habitará só; a sua habitação será fora do arraial.

כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו46

47 Quando também em alguma veste houver praga de lepra, ou em veste de lã, ou em veste de linho, 47 והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד47 פשתים

48 ou no fio urdido, ou no fio tecido, seja de linho, seja de lã, ou em pele, ou em qualquer obra de peles, 48 או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור48 בכל מלאכת עור

49 e a praga na veste, ou na pele, ou no fio urdido, ou no fio tecido, ou em qualquer coisa de peles aparecer verde ou vermelha, praga de lepra é; pelo que se mostrará ao sacerdote.

והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור49 נגע צרעת הוא והראה את הכהן

50 E o sacerdote examinará a praga e encerrará a coisa que tem a praga por sete dias.

וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים50

51 Então, examinará a praga ao sétimo dia; se a praga se houver estendido na veste, ou no fio urdido, ou no fio tecido, ou na pele, para qualquer obra que for feita da pele, lepra roedora é; imundo está.

וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל51 אשר יעשה העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא

52 Pelo que se queimará aquela veste, ou fio urdido, ou fio tecido de lã, ou de linho, ou de qualquer obra de peles, em que houver a praga, porque lepra roedora é; com fogo se queimará.

ושרף את הבגד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כלי52 העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא באש תשרף

53 Mas, se, vendo-a o sacerdote, a praga se não estendeu na veste, ou no fio urdido, ou no tecido, ou em qualquer obra de peles, 53 ואם יראה הכהן והנה53 לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור

54 então, o sacerdote ordenará que se lave aquilo em que havia a praga e o encerrará, segunda vez, por sete dias.

וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית54

55 E o sacerdote, examinando a praga, depois que for lavada, e eis que, se a praga não mudou a sua aparência, nem a praga se estendeu, imundo está; com fogo o queimarás; praga penetrante é, seja pelado em todo ou em parte.

וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה
טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו

56 Mas, se o sacerdote vir que a praga se tem recolhido, depois que for lavada, então, a rasgará da veste, ou da pele, ou do fio urdido, ou do tecido.

ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן הבגד או מן העור
או מן השתי או מן הערב

57 E, se ainda aparecer na veste, ou no fio urdido, ou no tecido, ou em qualquer coisa de peles, lepra brotante é; com fogo queimarás aquilo em que há a praga.

ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור פרוחת הוא באש
תשרפנו את אשר בו הנגע

58 Mas a veste, ou fio urdido ou tecido, ou qualquer coisa de peles, que lavares e de que a praga se retirar, se lavará segunda vez e será limpo.

והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית
וטהר

59 Esta é a lei de praga da lepra da veste de lã, ou de linho, ou do fio urdido, ou de tecido, ou de qualquer coisa de peles, para declará-lo limpo ou para declará-lo imundo.

זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור
לטהרו או לטמאו

Vaicrá - Levítico 14

1 Depois, falou o SENHOR a Moisés, dizendo 1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Esta será a lei do leproso no dia da sua purificação será levado ao sacerdote; 2 זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן

3 e o sacerdote sairá fora do arraial e o sacerdote, examinando, eis que, se a praga da lepra do leproso for sarada, 3 ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע

4 então, o sacerdote ordenará que, por aquele que se houver de purificar, se tomem duas aves vivas e limpas, e pau de cedro, e carmesim, e hissopo.

4 וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב

5 Mandará também o sacerdote que se degole uma ave num vaso de barro sobre águas vivas.

5 וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים

6 E tomará a ave viva, e o pau de cedro, e o carmesim, e o hissopo e os molhará com a ave viva no sangue da ave que foi degolada sobre as águas vivas.

6 את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת הצפר החיה בדם הצפר השחטה על המים החיים

7 E sobre aquele que há de purificar-se da lepra espargirá sete vezes; então, o declarará limpo e soltará a ave viva sobre a face do campo.

7 והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השדה

8 E aquele que tem de purificar-se lavará as suas vestes, e rapará todo o seu pêlo, e se lavará com água; assim, será limpo; e, depois, entrará no arraial, porém ficará fora da sua tenda por sete dias.

8 וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים

9 E será que, ao sétimo dia, rapará todo o seu pêlo, e a cabeça, e a barba, e as sobrancelhas dos seus olhos; e rapará todo o outro pêlo, e lavará as suas vestes, e lavará a sua carne com água, e será limpo 9 והיה ביום השביעי יגלח

את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר

10 E, ao dia oitavo, tomará dois cordeiros sem mancha, e uma cordeira sem mancha, de um ano, e três dízimas de flor de farinha para oferta de manjares, amassada com azeite, e um logue de azeite.

וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלושה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן

11 E o sacerdote que faz a purificação apresentará o homem que houver de purificar-se com aquelas coisas perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד

12 E o sacerdote tomará um dos cordeiros e o oferecerá por expiação da culpa e o logue de azeite; e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אותו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה

13 Então, degolará o cordeiro no lugar em que se degola a oferta pela expiação do pecado e o holocausto, no lugar santo; porque assim a oferta pela expiação da culpa e a oferta pela expiação do pecado são para o sacerdote; coisas santíssimas são.

ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי13 כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא

14 E o sacerdote tomará do sangue da oferta pela expiação da culpa e o sacerdote o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o dedo polegar da sua mão direita, e no dedo polegar do seu pé direito.

ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אذن המטהר הימנית ועל בהן ידו14 הימנית ועל בהן רגלו הימנית

15 Também o sacerdote tomará do logue de azeite e o derramará na palma da sua própria mão esquerda.

ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית15

16 Então, o sacerdote molhará o seu dedo direito no azeite que está na sua mão esquerda e daquele azeite, com o seu dedo, espargirá sete vezes perante o SENHOR; 16 וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית16 והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה

17 e o restante do azeite que está na sua mão o sacerdote porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o dedo polegar da sua mão direita, e sobre o dedo polegar do seu pé direito, em cima do sangue da oferta pela expiação da culpa; 17 ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן 17 על תנוך און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם

18 e o restante do azeite que está na mão do sacerdote, o porá sobre a cabeça daquele que tem de purificar-se; assim, o sacerdote fará expiação por ele perante o SENHOR.

18 והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה 18

19 Também o sacerdote fará a oferta pela expiação do pecado e fará expiação por aquele que tem de purificar-se da sua imundícia; e depois degolará o holocausto; 19 ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו 19 ואחר ישחט את העלה

20 e o sacerdote oferecerá o holocausto e a oferta de manjares sobre o altar; assim, o sacerdote fará expiação pelo homem, e este será limpo.

20 והעלה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהרו 20

21 Porém, se for pobre, e a sua mão não alcançar tanto, tomará um cordeiro para expiação da culpa em oferta de movimento, para fazer expiação por ele, e a dízima de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares, e um logue de azeite, 21 ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד 21 אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד כלול בשמן למנחה ולג שמן

22 e duas rolas ou dois pombinhos, conforme alcançar a sua mão, dos quais um será para expiação do pecado, e o outro, para holocausto.

22 ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה 22

23 E, ao oitavo dia da sua purificação, os trará ao sacerdote, à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR.

23 והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה 23

24 E o sacerdote tomará o cordeiro da expiação da culpa e o logue de azeite e o sacerdote os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

24 ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה 24

25 Então, degolará o cordeiro da expiação da culpa, e o sacerdote tomará do sangue da oferta pela expiação da culpa, e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o dedo polegar da sua mão direita, e sobre o dedo polegar do seu pé direito.

ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן המטהר הימנית²⁵
ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית

26 Também o sacerdote derramará do azeite na palma da sua própria mão esquerda; 26 ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית

27 depois, o sacerdote, com o seu dedo direito, espargirá do azeite que está na sua mão esquerda, sete vezes perante o SENHOR; 27 והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה

28 e o sacerdote porá do azeite que está na sua mão na ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e no dedo polegar da sua mão direita, e no dedo polegar do seu pé direito, no lugar do sangue da oferta pela expiação da culpa; 28 ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם

29 e o que sobejar do azeite que está na mão do sacerdote porá sobre a cabeça do que tem de purificar-se, para fazer expiação por ele perante o SENHOR.

והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה²⁹

30 Depois, oferecerá uma das rolas ou um dos pombinhos, conforme alcançar a sua mão.

ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה מאשר תשיג ידו³⁰

31 Do que alcançar a sua mão, será um para expiação do pecado, e o outro, para holocausto com a oferta de manjares; e, assim, o sacerdote fará expiação por aquele que tem de purificar-se perante o SENHOR.

את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על³¹
המטהר לפני יהוה

32 Esta é a lei daquele em quem estiver a praga da lepra, cuja mão não pode alcançar o preciso para a sua purificação.

זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו³²

33 Falou mais o SENHOR a Moisés e Arão, dizendo 33 וידבר יהוה אל משה
ואל אהרן לאמר

34 Quando tiverdes entrado na terra de Canaã, que vos hei de dar por possessão, e eu enviar a praga da lepra a alguma casa da terra da vossa possessão, 34 כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת
בבית ארץ אחזתכם

35 então, virá aquele de quem for a casa e o fará saber ao sacerdote, dizendo Parece-me que há como que praga em minha casa.

ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית35

36 E o sacerdote ordenará que despejem a casa, antes que venha o sacerdote para examinar a praga, para que tudo o que está na casa não seja contaminado; e, depois, virá o sacerdote, para examinar a casa; 36 וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית

37 e, vendo a praga, e eis que, se a praga nas paredes da casa tem covinhas verdes ou vermelhas, e parecem mais fundas do que a parede, 37 וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר

38 então, o sacerdote sairá daquela casa para fora da porta da casa e cerrará a casa por sete dias.

ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים38

39 Depois, tornará o sacerdote ao sétimo dia e examinará; e, se vir que a praga nas paredes da casa se tem estendido, 39 ושב הכהן ביום השביעי וראה ושה הנגע בקירת הבית

40 então, o sacerdote ordenará que arranquem as pedras em que estiver a praga e que as lancem fora da cidade num lugar imundo; 40 וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא

41 e fará raspar a casa por dentro ao redor, e o pó que houverem raspado lançarão fora da cidade num lugar imundo.

41 ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא

42 Depois, tomarão outras pedras e as porão no lugar das primeiras pedras; e outro barro se tomará, e a casa se rebocará.

ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר יקח וטח את הבית42

43 Porém, se a praga tornar e brotar na casa, depois de se arrancarem as pedras, e depois de a casa ser raspada, e depois de ser rebocada, 43 ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח

44 então, o sacerdote entrará, e, examinando, eis que, se a praga na casa se tem estendido, lepra roedora há na casa; imunda está.

ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא44

45 Portanto, se derribará a casa, as suas pedras e a sua madeira, como também todo o barro da casa; e se levará tudo para fora da cidade, a um lugar imundo.

ונתן את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל⁴⁵
מקום טמא

46 E o que entrar naquela casa, em qualquer dia em que estiver fechada, será imundo até à tarde.

והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב⁴⁶

47 Também o que se deitar a dormir em tal casa lavará as suas vestes; e o que comer em tal casa lavará as suas vestes.

והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו⁴⁷

48 Porém, tornando o sacerdote a entrar, e, examinando, eis que, se a praga na casa se não tem estendido, depois que a casa foi rebocada, o sacerdote declarará a casa limpa, porque a praga está curada.

ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר⁴⁸
הכהן את הבית כי נרפא הנגע

49 Depois, tomará para expiar a casa duas aves, e pau de cedro, e carmesim, e hissopo; 49 ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזוב⁴⁹

50 e degolará uma ave num vaso de barro sobre águas vivas.

ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים⁵⁰

51 Então, tomará pau de cedro, e o hissopo, e o carmesim, e a ave viva, e os molhará na ave degolada e nas águas vivas, e espargirá a casa sete vezes.

ולקח את עץ הארז ואת האזוב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם⁵¹
בדם הצפר השחוטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים

52 Assim, expiará aquela casa com o sangue da avezinha, e com as águas vivas, e com a avezinha viva, e com o pau de cedro, e com o hissopo, e com o carmesim.

וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזוב ובשני⁵²
התולעת

53 Então, soltará a ave viva para fora da cidade, sobre a face do campo; assim, fará expiação pela casa, e será limpa.

ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר⁵³

54 Esta é a lei de toda a praga da lepra e da tinha, 54 וזאת התורה לכל נגע⁵⁴
הצרעת ולנתק

55 e da lepra das vestes, e das casas, 55 ולצרעת הבגד ולבית⁵⁵

56 e da inchação, e do apostema, e das empolas; 56 ולשאת ולספחת ולבהרת⁵⁶

57 para ensinar em que dia alguma coisa será imunda e em que dia será limpa. Esta é a lei da lepra.

להורות ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת 57

Vaicrá - Levítico 15

1 Falou mais o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo וידבר יהוה אל משה 1
ואל אהרן לאמר

2 Falai aos filhos de Israel e dizei-lhes Qualquer homem que tiver fluxo de sua carne será imundo por causa do seu fluxo.

דברו אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא

3 Esta, pois, será a sua imundícia por causa do seu fluxo se a sua carne vaza o seu fluxo ou se a sua carne estanca o seu fluxo, esta é a sua imundícia.

וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או החתים בשרו מזובו טמאתו הוא

4 Toda cama em que se deitar o que tiver fluxo será imunda; e toda coisa sobre o que se assentar será imunda.

כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא

5 E qualquer que tocar a sua cama lavará as suas vestes, e se banhará em água, e será imundo até à tarde.

ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

6 E aquele que se assentar sobre aquilo em que se assentou o que tem o fluxo lavará as suas vestes, e se banhará em água, e será imundo até à tarde.

והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

7 E aquele que tocar a carne do que tem o fluxo lavará as suas vestes, e se banhará em água, e será imundo até à tarde.

והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

8 Quando também o que tem o fluxo cuspir sobre um limpo, então, lavará este as suas vestes, e se banhará em água, e será imundo até à tarde.

וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

9 Também toda sela em que cavalgar o que tem o fluxo será imunda.

וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא

10 E qualquer que tocar em alguma coisa que estiver debaixo dele será imundo até à tarde; e aquele que a levar lavará as suas vestes, e se banhará em água, e será imundo até à tarde.

וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

11 Também todo aquele em quem tocar o que tem o fluxo, sem haver lavado as suas mãos com água, lavará as suas vestes, e se banhará em água, e será imundo até à tarde.

וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב 11

12 E o vaso de barro em que tocar o que tem o fluxo será quebrado; porém todo vaso de madeira será lavado com água.

וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף במים 12

13 Quando, pois, o que tem o fluxo estiver limpo do seu fluxo, contar-se-ão sete dias para a sua purificação; e lavará as suas vestes, e banhará a sua carne em águas vivas, e será limpo.

וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים 13 חיים וטהר

14 E, ao dia oitavo, tomará duas rolas ou dois pombinhos, e virá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação, e os dará ao sacerdote.

וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל 14 מועד ונתנם אל הכהן

15 E o sacerdote oferecerá um para expiação do pecado e o outro, para holocausto; e, assim, o sacerdote fará por ele expiação do seu fluxo perante o SENHOR.

ועשה אתם הכהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו 15

16 Também o homem, quando sair dele a semente da cópula, toda a sua carne banhará com água e será imundo até à tarde.

ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב 16

17 Também toda veste e toda pele em que houver semente da cópula se lavarão com água e serão imundas até à tarde.

וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב 17

18 E também a mulher com quem homem se deitar com semente da cópula, ambos se banharão com água e serão imundos até à tarde.

ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב 18

19 Mas a mulher, quando tiver fluxo, e o seu fluxo de sangue estiver na sua carne, estará sete dias na sua separação, e qualquer que a tocar será imundo até à tarde.

ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה 19 יטמא עד הערב

20 E tudo aquilo sobre o que ela se deitar durante a sua separação será imundo; e tudo sobre o que se assentar será imundo.

וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא

21 E qualquer que tocar a sua cama lavará as suas vestes, e se banhará com água, e será imundo até à tarde.

וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

22 E qualquer que tocar alguma coisa sobre o que ela se tiver assentado lavará as suas vestes, e se banhará com água, e será imundo até à tarde.

וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

23 Se também alguma coisa estiver sobre a cama ou sobre aquilo em que ela se assentou, se alguém a tocar, será imundo até à tarde.

ואם על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו יטמא עד הערב

24 E, se, com efeito, qualquer homem se deitar com ela, e a sua imundícia estiver sobre ele, imundo será por sete dias; também toda cama sobre que se deitar será imunda.

ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא

25 Também a mulher, quando manar o fluxo do seu sangue, por muitos dias fora do tempo da sua separação ou quando tiver fluxo de sangue por mais tempo do que a sua separação, todos os dias do fluxo da sua imundícia será imunda, como nos dias da sua separação.

ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה הוא

26 Toda cama sobre que se deitar todos os dias do seu fluxo ser-lhe-á como a cama da sua separação; e toda coisa sobre que se assentar será imunda, conforme a imundícia da sua separação.

כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה

27 E qualquer que as tocar será imundo; portanto, lavará as suas vestes, e se banhará com água, e será imundo até à tarde.

וכל הנגע בהם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

28 Porém, quando for limpa do seu fluxo, então, se contarão sete dias, e depois será limpa.

ואם טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר

29 E, ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos e os trará ao sacerdote, à porta da tenda da congregação.

וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל הכהן אל29
פתח אהל מועד

30 Então, o sacerdote oferecerá um para expiação do pecado e o outro, para holocausto; e o sacerdote fará por ela expiação do fluxo da sua imundícia, perante o SENHOR.

ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב30
טמאתה

31 Assim, separareis os filhos de Israel das suas imundícias, para que não morram nas suas imundícias, contaminando o meu tabernáculo, que está no meio deles.

והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר31
בתוכם

32 Esta é a lei daquele que tem o fluxo e daquele de quem sai a semente da cópula e que fica por ela imundo; 32 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע32
לטמאה בה

33 como também da mulher enferma na sua separação, e daquele que padece do seu fluxo, seja varão ou fêmea, e do homem que se deita com mulher imunda.

והדוה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה33

Vaicrá - Levítico 16

1 E falou o SENHOR a Moisés, depois que morreram os dois filhos de Arão, quando se chegaram diante do SENHOR e morreram.

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבם לפני יהוה וימתו

2 Disse, pois, o SENHOR a Moisés Dize a Arão, teu irmão, que não entre no santuário em todo o tempo, para dentro do véu, diante do propiciatório que está sobre a arca, para que não morra; porque eu apareço na nuvem sobre o propiciatório.

ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת

3 Com isto Arão entrará no santuário com um novilho para expiação do pecado e um carneiro para holocausto.

בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה

4 Vestirá ele a túnica santa de linho, e terá ceroulas de linho sobre a sua carne, e cingir-se-á com um cinto de linho, e se cobrirá com uma mitra de linho estas são vestes santas; por isso, banhará a sua carne na água e as vestirá.

כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם

5 E da congregação dos filhos de Israel tomará dois bodes para expiação do pecado e um carneiro para holocausto.

ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה

6 Depois, Arão oferecerá o novilho da oferta pela expiação, que será para ele; e fará expiação por si e pela sua casa.

והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו

7 Também tomará ambos os bodes e os porá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד

8 E Arão lançará sortes sobre os dois bodes uma sorte pelo SENHOR e a outra sorte pelo bode emissário.

ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל

9 Então, Arão fará chegar o bode sobre o qual cair a sorte pelo SENHOR e o oferecerá para expiação do pecado.

והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת9

10 Mas o bode sobre que cair a sorte para ser bode emissário apresentar-se-á vivo perante o SENHOR, para fazer expiação com ele, para enviá-lo ao deserto como bode emissário.

והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו10 לעזאזל המדברה

11 E Arão fará chegar o novilho da oferta pela expiação, que será para ele, e fará expiação por si e pela sua casa; e degolará o novilho da oferta pela expiação, que é para ele.

והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר11 החטאת אשר לו

12 Tomará também o incensário cheio de brasas de fogo do altar, de diante do SENHOR, e os seus punhos cheios de incenso aromático moído e o meterá dentro do véu.

ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים12 דקה והביא מבית לפרכת

13 E porá o incenso sobre o fogo, perante o SENHOR, e a nuvem do incenso cobrirá o propiciatório, que está sobre o Testemunho, para que não morra.

ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על13 העדות ולא ימות

14 E tomará do sangue do novilho e, com o seu dedo, espargirá sobre a face do propiciatório, para a banda do oriente; e perante o propiciatório espargirá sete vezes do sangue com o seu dedo.

ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע14 פעמים מן הדם באצבעו

15 Depois, degolará o bode da oferta pela expiação, que será para o povo, e trará o seu sangue para dentro do véu; e fará com o seu sangue como fez com o sangue do novilho, e o espargirá sobre o propiciatório e perante a face do propiciatório.

ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את15 דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת

16 Assim, fará expiação pelo santuário por causa das imundícias dos filhos de Israel e das suas transgressões, segundo todos os seus pecados; e, assim, fará para a tenda da congregação, que mora com eles no meio das suas imundícias.

וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל¹⁶
מועד השכן אתם בתוך טמאתם

17 E nenhum homem estará na tenda da congregação, quando ele entrar a fazer propiciação no santuário, até que ele saia; assim, fará expiação por si mesmo, e pela sua casa, e por toda a congregação de Israel.

וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו¹⁷
ובעד כל קהל ישראל

18 Então, sairá ao altar, que está perante o SENHOR, e fará expiação por ele; e tomará do sangue do novilho e do sangue do bode e o porá sobre as pontas do altar ao redor.

ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על¹⁸
קרנות המזבח סביב

19 E daquele sangue espargirá sobre ele com o seu dedo sete vezes, e o purificará das imundícias dos filhos de Israel, e o santificará.

והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל¹⁹

20 Havendo, pois, acabado de expiar o santuário, e a tenda da congregação, e o altar, então, fará chegar o bode vivo.

וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי²⁰

21 E Arão porá ambas as mãos sobre a cabeça do bode vivo e sobre ele confessará todas as iniquidades dos filhos de Israel e todas as suas transgressões, segundo todos os seus pecados; e os porá sobre a cabeça do bode e enviá-lo -á ao deserto, pela mão de um homem designado para isso.

וסמך אהרן את שתי ידו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני²¹
ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש
עתי המדברה

22 Assim, aquele bode levará sobre si todas as iniquidades deles à terra solitária; e o homem enviará o bode ao deserto.

ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר²²

23 Depois, Arão virá à tenda da congregação, e despirá as vestes de linho, que havia vestido quando entrara no santuário, e ali as deixará.

ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם
שם

24 E banhará a sua carne em água no lugar santo e vestirá as suas vestes; então, sairá, e preparará o seu holocausto e o holocausto do povo, e fará expiação por si e pelo povo.

ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת
עלת העם וכפר בעדו ובעד העם

25 Também queimará a gordura da oferta pela expiação do pecado sobre o altar.

ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה

26 E aquele que tiver levado o bode (que era bode emissário) lavará as suas vestes e banhará a sua carne em água; e, depois, entrará no arraial.

והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל
המחנה

27 Mas o novilho e o bode da oferta pela expiação do pecado, cujo sangue foi trazido para fazer expiação no santuário, serão levados fora do arraial; porém as suas peles, a sua carne, e o seu esterco queimarão com fogo.

ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל
מחוץ למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם

28 E aquele que os queimar lavará as suas vestes e banhará a sua carne em água; e, depois, entrará no arraial.

והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה

29 E isto vos será por estatuto perpétuo no sétimo mês, aos dez do mês, afligireis a vossa alma e nenhuma obra fareis, nem o natural nem o estrangeiro que peregrina entre vós.

והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל
מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם

30 Porque, naquele dia, se fará expiação por vós, para purificar-vos; e sereis purificados de todos os vossos pecados, perante o SENHOR.

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו

31 É um sábado de descanso para vós, e afligireis a vossa alma; isto é estatuto perpétuo.

שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם

32 E o sacerdote que for ungido e que for sagrado para administrar o sacerdócio no lugar de seu pai fará a expiação, havendo vestido as vestes de linho, as vestes santas.

וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי 32
הבד בגדי הקדש

33 Assim, expiará o santo santuário; também expiará a tenda da congregação e o altar; semelhantemente fará expiação pelos sacerdotes e por todo o povo da congregação.

וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם 33
הקהל יכפר

34 E isto vos será por estatuto perpétuo, para fazer expiação pelos filhos de Israel, de todos os seus pecados, uma vez no ano. E fez Arão como o SENHOR ordenara a Moisés.

והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה 34
ויעש כאשר צוה יהוה את משה

Vaicrá - Levítico 17

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala a Arão, e aos seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes Esta é a palavra que o SENHOR ordenou, dizendo 2 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כלל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר

3 Qualquer homem da casa de Israel que degolar boi, ou cordeiro, ou cabra, no arraial ou quem os degolar fora do arraial, 3 איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה

4 e os não trouxer à porta da tenda da congregação, para oferecer oferta ao SENHOR diante do tabernáculo do SENHOR, a tal homem será imputado o sangue; derramou sangue; pelo que tal homem será extirpado do seu povo; 4 ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו

5 para que os filhos de Israel, trazendo os seus sacrifícios, que sacrificam sobre a face do campo, os tragam ao SENHOR, à porta da tenda da congregação, ao sacerdote, e os ofereçam por sacrifícios pacíficos ao SENHOR.

5 למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם

6 E o sacerdote espargirá o sangue sobre o altar do SENHOR, à porta da tenda da congregação, e queimará a gordura por cheiro suave ao SENHOR.

6 וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה

7 E nunca mais sacrificarão os seus sacrifícios aos demônios, após os quais eles se prostituem isto ser-lhes -á por estatuto perpétuo nas suas gerações.

7 ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם

8 Dize-lhes, pois Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que oferecer holocausto ou sacrifício 8 ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח

9 e não o trouxer à porta da tenda da congregação, para oferecê-lo ao SENHOR, o tal homem será extirpado dos seus povos 9 ואל פתח אהל מועד

לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו

10 E qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que comer algum sangue, contra aquela alma que comer sangue eu porei a minha face e a extirparei do seu povo.

ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש
האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה

11 Porque a alma da carne está no sangue, pelo que vo-lo tenho dado sobre o altar, para fazer expiação pela vossa alma, porquanto é o sangue que fará expiação pela alma.

כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם
הוא בנפש יכפר

12 Portanto, tenho dito aos filhos de Israel Nenhuma alma dentre vós comerá sangue, nem o estrangeiro que peregrine entre vós comerá sangue.

על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא
יאכל דם

13 Também qualquer homem dos filhos de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre eles que caçar caça de animal ou de ave que se come derramará o seu sangue e o cobrirá com pó.

ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל
ושפך את דמו וכסהו בעפר

14 Porquanto é a alma de toda a carne; o seu sangue é pela sua alma; por isso, tenho dito aos filhos de Israel Não comereis o sangue de nenhuma carne, porque a alma de toda a carne é o seu sangue; qualquer que o comer será extirpado.

כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי
נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת

15 E toda alma entre os naturais ou entre os estrangeiros que comer corpo morto ou dilacerado lavará as suas vestes, e se banhará com água, e será imunda até à tarde; depois, será limpa.

וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב וטהר

16 Mas, se os não lavar, nem banhar a sua carne, levará sobre si a sua iniquidade.

ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו

Vaicrá - Levítico 18

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם

3 Não fareis segundo as obras da terra do Egito, em que habitastes, nem fareis segundo as obras da terra de Canaã, para a qual eu vos levo, nem andareis nos seus estatutos.

כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו

4 Fareis conforme os meus juízos e os meus estatutos guardareis, para andardes neles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם

5 Portanto, os meus estatutos e os meus juízos guardareis; os quais, fazendo-os o homem, viverá por eles. Eu sou o SENHOR

ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה

6 Nenhum homem se chegará a qualquer parenta da sua carne para descobrir a sua nudez. Eu sou o SENHOR.

איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה

7 Não descobrirás a nudez de teu pai e de tua mãe; ela é tua mãe; não descobrirás a sua nudez.

ערוות אביך וערוות אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערוותה

8 Não descobrirás a nudez da mulher de teu pai.

ערוות אשת אביך לא תגלה ערוות אביך הוא

9 A nudez de tua irmã, filha de teu pai ou filha de tua mãe, nascida em casa ou fora da casa, a sua nudez não descobrirás.

ערוות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערוותן

10 A nudez da filha do teu filho ou da filha da tua filha, a sua nudez não descobrirás, porque é tua nudez.

ערוות בת בנך או בת בתך לא תגלה ערוותן כי ערוותך הנה

11 A nudez da filha da mulher de teu pai, gerada de teu pai (ela é tua irmã), a sua nudez não descobrirás.

ערוות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה ערוותה11

12 A nudez da irmã de teu pai não descobrirás; ela é parenta de teu pai.

ערוות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא12

13 A nudez da irmã de tua mãe não descobrirás, pois ela é parenta de tua mãe.

ערוות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא13

14 A nudez do irmão de teu pai não descobrirás; não te chegarás à sua mulher; ela é tua tia.

ערוות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא14

15 A nudez de tua nora não descobrirás; ela é mulher de teu filho; não descobrirás a sua nudez.

ערוות כלתך לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה ערוותה15

16 A nudez da mulher de teu irmão não descobrirás; é a nudez de teu irmão.

ערוות אשת אחיך לא תגלה ערוות אחיך הוא16

17 A nudez de uma mulher e de sua filha não descobrirás; não tomarás a filha de seu filho, nem a filha de sua filha, para descobrir a sua nudez; parentas são maldade é.

ערוות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בתה לא תקח לגלות ערוותה17
שאררה הנה זמה הוא

18 E não tomarás uma mulher com sua irmã, para afligi-la, descobrindo a sua nudez com ela na sua vida.

ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערוותה עליה בחייה18

19 E não te chegarás à mulher durante a separação da sua imundícia, para descobrir a sua nudez, 19 ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערוותה

20 nem te deitarás com a mulher de teu próximo para cópula, para te contaminares com ela.

ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה20

21 E da tua semente não darás para a fazer passar pelo fogo perante Moloque; e não profanarás o nome de teu Deus. Eu sou o SENHOR.

ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה21

22 Com varão te não deitarás, como se fosse mulher abominação é; 22 ואת
זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא

23 nem te deitarás com um animal, para te contaminares com ele; nem a mulher se porá perante um animal, para ajuntar-se com ele confusão é.

ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה
תבל הוא

24 Com nenhuma destas coisas vos contamineis, porque em todas estas coisas se contaminaram as gentes que eu lanço fora de diante da vossa face.

אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם

25 Pelo que a terra está contaminada; e eu visitarei sobre ela a sua iniquidade, e a terra vomitará os seus moradores.

ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישביה

26 Porém vós guardareis os meus estatutos e os meus juízos, e nenhuma dessas abominações fareis nem o natural, nem o estrangeiro que peregrina entre vós; 26 ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה
האזרח והגר הגר בתוכם

27 porque todas estas abominações fizeram os homens desta terra, que nela estavam antes de vós; e a terra foi contaminada.

כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ

28 Para que a terra vos não vomite, havendo-a vós contaminado, como vomitou a gente que nela estava antes de vós.

ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם

29 Porém qualquer que fizer alguma dessas abominações, as almas que as fizerem serão extirpadas do seu povo.

כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם

30 Portanto, guardareis o meu mandado, não fazendo nenhum dos estatutos abomináveis que se fizeram antes de vós, e não vos contamineis com eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

ושמרתם את משמרתی לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא
תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם

Vaicrá - Levítico 19

- 1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 1 וידבר יהוה אל משה לאמר
- 2 Fala a toda a congregação dos filhos de Israel e dize-lhes Santos sereis, porque eu, o SENHOR, vosso Deus, sou santo.
- 2 דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם
- 3 Cada um temerá a sua mãe e a seu pai e guardará os meus sábados. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.
- 3 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם
- 4 Não vos virareis para os ídolos, nem vos fareis deuses de fundição. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.
- 4 אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם
- 5 E, quando sacrificardes sacrifício pacífico ao SENHOR, da vossa própria vontade o sacrificareis.
- 5 וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחהו
- 6 No dia em que o sacrificardes e no dia seguinte, se comerá; mas o que sobejar, ao terceiro dia, será queimado com fogo.
- 6 ביום זבחכם יאכל וממחרת והנוחר עד יום השלישי באש ישרף
- 7 E, se alguma coisa dele for comida ao terceiro dia, coisa abominável é não será aceita.
- 7 ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה
- 8 E qualquer que o comer levará a sua iniquidade, porquanto profanou a santidade do SENHOR; por isso, tal alma será extirpada do seu povo.
- 8 ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
- 9 Quando também segardes a sega da vossa terra, o canto do teu campo não segarás totalmente, nem as espigas caídas colherás da tua sega.
- 9 ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט
- 10 Semelhantemente não rabiscarás a tua vinha, nem colherás os bagos caídos da tua vinha; deixá-los-ás ao pobre e ao estrangeiro. Eu sou o SENHOR, vosso Deus 10 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר
- 10 תעזב אתם אני יהוה אלהיכם

11 Não furtareis, nem mentireis, nem usareis de falsidade cada um com o seu próximo; 11 לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו

12 nem jurareis falso pelo meu nome, pois profanaríeis o nome do vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

12 ולא תשבועו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה

13 Não oprimirás o teu próximo, nem o roubarás; a paga do jornaleiro não ficará contigo até à manhã.

13 לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר

14 Não amaldiçoarás ao surdo, nem porás tropeço diante do cego; mas terás temor do teu Deus. Eu sou o SENHOR.

14 לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה

15 Não fareis injustiça no juízo; não aceitarás o pobre, nem respeitarás o grande; com justiça julgarás o teu próximo.

15 לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך

16 Não andarás como mexeriqueiro entre o teu povo; não te porás contra o sangue do teu próximo. Eu sou o SENHOR.

16 לא תלך רכיל בעמך לא תעמד על דם רעך אני יהוה

17 Não aborrecerás a teu irmão no teu coração; não deixarás de repreender o teu próximo e nele não sofrerás pecado.

17 לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא

18 Não te vingarás, nem guardarás ira contra os filhos do teu povo; mas amarás o teu próximo como a ti mesmo. Eu sou o SENHOR.

18 לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה

19 Guardareis os meus estatutos; não permitirás que se ajuntem misturadamente os teus animais de diferentes espécies; no teu campo, não semearás semente de mistura, e veste de diversos estofos misturados não vestireis.

19 את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים
שעטנו לא יעלה עליך

20 E, quando um homem se deitar com uma mulher que for serva desposada do homem e não for resgatada, nem se lhe houver dado liberdade, então, serão açoitados; não morrerão, pois não foi libertada.

20 ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה
או חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה

21 E, por oferta de expiação pela sua culpa, trará ao SENHOR, à porta da tenda da congregação, um carneiro.

והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם

22 E, com o carneiro da oferta pela expiação da culpa, o sacerdote fará propiciação por ele perante o SENHOR, pelo seu pecado que pecou; e o seu pecado, que pecou, lhe será perdoado.

וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו
אשר חטא

23 E, quando tiverdes entrado na terra e plantardes toda árvore de comer, ser-vos -á incircunciso o seu fruto; três anos vos será incircunciso; dele não se comerá.

וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים
יהיה לכם ערלים לא יאכל

24 Porém, no quarto ano, todo o seu fruto será santo, para dar louvores ao SENHOR.

ובשנה הרביעת יהיה כל פריו קדש הלולים ליהוה

25 E, no quinto ano, comereis o seu fruto, para que vos faça crescer a sua novidade. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

ובשנה החמישת תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם

26 Não comereis coisa alguma com sangue; não agourareis, nem adivinhareis.

לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו

27 Não cortareis o cabelo, arredondando os cantos da vossa cabeça, nem danificarás a ponta da tua barba.

לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך

28 Pelos mortos não dareis golpes na vossa carne; nem fareis marca alguma sobre vós. Eu sou o SENHOR.

ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה

29 Não contaminarás a tua filha, fazendo-a prostituir-se; para que a terra não se prostitua, nem se encha de maldade.

אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה

30 Guardareis os meus sábados e o meu santuário reverenciareis. Eu sou o SENHOR.

את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה

31 Não vos virareis para os adivinhadores e encantadores; não os busqueis, contaminando-vos com eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם

32 Diante das câs te levantarás, e honrarás a face do velho, e terás temor do teu Deus. Eu sou o SENHOR.

מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה

33 E, quando o estrangeiro peregrinar convosco na vossa terra, não o oprimireis.

וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אותו

34 Como o natural, entre vós será o estrangeiro que peregrina convosco; amá-lo-eis como a vós mesmos, pois estrangeiros fostes na terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם

35 Não cometereis injustiça no juízo, nem na vara, nem no peso, nem na medida.

לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה

36 Balanças justas, pedras justas, efa justo e justo him tereis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito.

מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים

37 Pelo que guardareis todos os meus estatutos e todos os meus juízos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה

Vaicrá - Levítico 20

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Também dirás aos filhos de Israel Qualquer que, dos filhos de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam em Israel, der da sua semente a Moloque, certamente morrerá; o povo da terra o apedrejará com pedras.

2 ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ידגמהו באבן

3 E eu porei a minha face contra esse homem e o extirparei do meio do seu povo, porquanto deu da sua semente a Moloque, para contaminar o meu santuário e profanar o meu santo nome.

3 ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי

4 E, se o povo da terra de alguma maneira esconder os olhos daquele homem que houver dado da sua semente a Moloque e o não matar, 4 ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו

5 então, eu porei a minha face contra aquele homem e contra a sua família e o extirparei do meio do seu povo, com todos os que se prostituem após ele, prostituindo-se após Moloque.

5 ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם

6 Quando uma alma se virar para os adivinhadores e encantadores, para se prostituir após eles, eu porei a minha face contra aquela alma e a extirparei do meio do seu povo.

6 והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו

7 Portanto, santificai-vos e sede santos, pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם

8 E guardai os meus estatutos e cumpri-os. Eu sou o SENHOR que vos santifica.

8 ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם

9 Quando um homem amaldiçoar a seu pai ou a sua mãe, certamente morrerá amaldiçoado a seu pai ou a sua mãe; o seu sangue é sobre ele כִּי אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יִקְלֹל אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ מוֹת יוֹמָת אָבִיו וְאִמּוֹ קִלְלַת דְּמִיו בּוֹ

10 Também o homem que adulterar com a mulher de outro, havendo adulterado com a mulher do seu próximo, certamente morrerá o adúltero e a adúltera.

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת אִשְׁתּוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת אִשְׁתּוֹ רַעְהוּ מוֹת יוֹמָת הֵנָּפֶה וְהֵנָּפֶת

11 E o homem que se deitar com a mulher de seu pai descobriu a nudez de seu pai; ambos, certamente, morrerão; o seu sangue é sobre eles.

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת אִשְׁתּוֹ אָבִיו עֲרוּת אָבִיו גִּלָּה מוֹת יוֹמָתוֹ שְׁנֵיהֶם דְּמִיהֶם בָּם

12 Semelhantemente, quando um homem se deitar com a sua nora, ambos, certamente, morrerão; fizeram confusão; o seu sangue é sobre eles.

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת כְּלֵתוֹ מוֹת יוֹמָתוֹ שְׁנֵיהֶם תְּבַל עָשׂוּ דְּמִיהֶם בָּם

13 Quando também um homem se deitar com outro homem como com mulher, ambos fizeram abominação; certamente morrerão; o seu sangue é sobre eles.

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת זָכָר מִשְׁכַּבִּי אִשָּׁה תוֹעֵבָה עָשׂוּ שְׁנֵיהֶם מוֹת יוֹמָתוֹ דְּמִיהֶם בָּם

14 E, quando um homem tomar uma mulher e a sua mãe, maldade é; a ele e a elas queimarão com fogo, para que não haja maldade no meio de vós.

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אִשָּׁה וְאֶת אִמָּהּ זָמָה הוּא בָּאֵשׁ יִשְׂרְפוּ אֹתוֹ וְאֶתָּהֵן וְלֹא תִהְיֶה זָמָה בְּתוֹכְכֶם

15 Quando também um homem se deitar com um animal, certamente morrerá; e matareis o animal.

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן שְׁכַבְתּוֹ בְּבִהְמָה מוֹת יוֹמָת וְאֶת הַבִּהְמָה תַּהַרְגוּ

16 Também a mulher que se chegar a algum animal, para ter ajuntamento com ele, aquela mulher matará com o animal; certamente morrerão; o seu sangue é sobre eles.

וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל כָּל בְּהֵמָה לְרַבְעָה אֹתָהּ וְהָרַגְתָּ אֶת הָאִשָּׁה וְאֶת הַבִּהְמָה בָּם מוֹת יוֹמָתוֹ דְּמִיהֶם בָּם

17 E, quando um homem tomar a sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe, e ele vir a nudez dela, e ela vir a sua, torpeza é; portanto, serão extirpados aos olhos dos filhos do seu povo; descobriu a nudez de sua irmã; levarão sobre si a sua iniquidade.

17 ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את17
ערוותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא

18 E, quando um homem se deitar com uma mulher que tem a sua
enfermidade e descobrir a sua nudez, descobrindo a sua fonte, e ela
descobrir a fonte de seu sangue, ambos serão extirpados do meio do seu
povo.

18 ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה הערה והיא גלתה את18
מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם

19 Também a nudez da irmã de tua mãe ou da irmã de teu pai não
descobrirás; porquanto descobriu a sua parenta, sobre si levarão a sua
iniquidade.

19 וערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישא19

20 Quando também um homem se deitar com a sua tia, descobriu a nudez
de seu tio; seu pecado sobre si levarão; sem filhos morrerão.

20 ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דדו גלה חטאם ישא ערירים ימתו20

21 E, quando um homem tomar a mulher de seu irmão, imundícia é; a
nudez de seu irmão descobriu; sem filhos ficarão.

21 ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו21

22 Guardai, pois, todos os meus estatutos e todos os meus juízos e cumpri-
os, para que vos não vomite a terra, para a qual eu vos levo para habitar
nela.

22 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ22
אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה

23 E não andeis nos estatutos da gente que eu lanço fora de diante da vossa
face, porque fizeram todas estas coisas; portanto, fui enfadado deles.

23 ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם23

24 E a vós vos tenho dito Em herança possuireis a sua terra, e eu a darei a
vós para possuí-la em herança, terra que mana leite e mel. Eu sou o
SENHOR, vosso Deus, que vos separei dos povos.

24 ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב24
ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים

25 Fareis, pois, diferença entre os animais limpos e imundos e entre as aves
imundas e as limpas; e a vossa alma não fareis abominável por causa dos

animais, ou das aves, ou de tudo o que se arrasta sobre a terra, as quais coisas apartei de vós, para tê-las por imundas.

25 והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את
נפשותיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא

26 E ser-me-eis santos, porque eu, o SENHOR, sou santo e separei-vos dos povos, para serdes meus.

26 והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי

27 Quando, pois, algum homem ou mulher em si tiver um espírito adivinho ou for encantador, certamente morrerão; com pedras se apedrejarão; o seu sangue é sobre eles.

27 ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם

Vaicrá - Levítico 21

1 Depois, disse o SENHOR a Moisés Fala aos sacerdotes, filhos de Arão, e dize-lhes O sacerdote não se contaminará por causa dum morto entre o seu povo, ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא 1
יטמא בעמיו

2 salvo por seu parente mais chegado por sua mãe, e por seu pai, e por seu filho, e por sua filha, e por seu irmão, ולאביו לאמו ולבניו ולבתו ולאחיו

3 e por sua irmã virgem, chegada a ele, que ainda não teve marido; por ela se contaminará.

ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא 3

4 Não se contaminará por príncipe entre o seu povo, para se profanar.

לא יטמא בעל בעמיו להחלו 4

5 Não farão calva na sua cabeça e não raparão os cantos da sua barba, nem darão golpes na sua carne.

לא יקרחו קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת 5

6 Santos serão a seu Deus e não profanarão o nome do seu Deus, porque oferecem as ofertas queimadas do SENHOR, o pão do seu Deus; portanto, serão santos.

קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש 6

7 Não tomarão mulher prostituta ou infame, nem tomarão mulher repudiada de seu marido, pois o sacerdote santo é a seu Deus.

אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו 7

8 Portanto, o santificarás, porquanto oferece o pão do teu Deus; santo será para ti, pois eu, o SENHOR que vos santifica, sou santo.

וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם 8

9 E, quando a filha de um sacerdote se prostituir, profana a seu pai; com fogo será queimada ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש 9
תשרף

10 E o sumo sacerdote entre seus irmãos, sobre cuja cabeça foi derramado o azeite da unção e que for sagrado para vestir as vestes, não descobrirá a

cabeça nem rasgará as suas vestes.

והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבוש את
הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם

11 E não se chegará a cadáver algum, nem por causa de seu pai, nem por sua mãe, se contaminará; 11 ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא

12 nem sairá do santuário, para que não profane o santuário do seu Deus, pois a coroa do azeite da unção do seu Deus está sobre ele. Eu sou o SENHOR.

ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו 12
אני יהוה

13 E ele tomará uma mulher na sua virgindade.

והוא אשה בבתוליה יקח 13

14 Viúva, ou repudiada, ou desonrada, ou prostituta, estas não tomará, mas virgem dos seus povos tomará por mulher.

אלמנה וגרושה וחללה וזנה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה 14

15 E não profanará a sua semente entre os seus povos; porque eu sou o SENHOR que os santifico.

ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו 15

16 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 16 וידבר יהוה אל משה לאמר

17 Fala a Arão, dizendo Ninguém da tua semente, nas suas gerações, em quem houver alguma falta, se chegará a oferecer o pão do seu Deus.

דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב 17
לחם אלהיו

18 Pois nenhum homem em quem houver alguma deformidade se chegará como homem cego, ou coxo, ou de nariz chato, ou de membros demasiadamente compridos, 18 כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או
פסח או חרם או שרוע

19 ou homem que tiver o pé quebrado, ou quebrada a mão, 19 או איש אשר
יהיה בו שבר רגל או שבר יד

20 ou corcovado, ou anão, ou que tiver belida no olho, ou sarna, ou impigens, ou que tiver testículo quebrado.

או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשר 20

21 Nenhum homem da semente de Arão, o sacerdote, em quem houver alguma deformidade, se chegará para oferecer as ofertas queimadas do

SENHOR; falta nele há; não se chegará para oferecer o pão do seu Deus.

כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשרי יהוה מום בו את
לחם אלהיו לא יגש להקריב

22 O pão do seu Deus, das santidades de santidades e das coisas santas, poderá comer.

לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל

23 Porém até ao véu não entrará, nem se chegará ao altar, porquanto falta há nele, para que não profane os meus santuários; porque eu sou o SENHOR que os santifico.

אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני
יהוה מקדשם

24 E Moisés falou isso a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel.

וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל

Vaicrá - Levítico 22

1 Depois, falou o SENHOR a Moisés, dizendo 1 ואמר יהוה אל משה לאמר

2 Dize a Arão e a seus filhos que se apartem das coisas santas dos filhos de Israel, que a mim me santificam, para que não profanem o nome da minha santidade. Eu sou o SENHOR.

2 דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה

3 Dize-lhes Todo homem, que entre as vossas gerações, de toda a vossa semente, se chegar às coisas santas que os filhos de Israel santificam ao SENHOR, tendo sobre si a sua imundícia, aquela alma será extirpada de diante da minha face. Eu sou o SENHOR.

3 אמר אלהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה

4 Ninguém da semente de Arão que for leproso ou tiver fluxo comerá das coisas santas, até que seja limpo; como também o que tocar alguma coisa imunda de cadáver ou aquele de que sair a semente da cópula; 4 איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע

5 ou qualquer que tocar a algum réptil, pelo que se fez imundo, ou a algum homem, pelo que se fez imundo, segundo toda a sua imundícia.

5 או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו

6 O homem que o tocar será imundo até à tarde e não comerá das coisas santas, mas banhará a sua carne em água.

6 נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים

7 E, havendo-se o sol já posto, então, será limpo e depois comerá das coisas santas; porque este é o seu pão.

7 ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא

8 O corpo morto e o dilacerado não comerá, para nele se não contaminar. Eu sou o SENHOR.

8 נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה

9 Guardarão, pois, o meu mandamento, para que por isso não levem pecado e morram nele, havendo-o profanado. Eu sou o SENHOR que os santifico

ושמרו את משמרתִי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אני יהוה מקדשם9

10 Também nenhum estranho comerá das coisas santas; nem o hóspede do sacerdote, nem o jornaleiro comerão das coisas santas.

וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש10

11 Mas, quando o sacerdote comprar alguma alma com o seu dinheiro, aquela comerá delas e o nascido na sua casa; estes comerão do seu pão.

וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו11

12 E, quando a filha do sacerdote se casar com homem estranho, ela não comerá da oferta movida das coisas santas.

ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל12

13 Mas, quando a filha do sacerdote for viúva ou repudiada, e não tiver semente, e se houver tornado à casa de seu pai, como na sua mocidade, do pão de seu pai comerá; mas nenhum estranho comerá dele.

ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם13 אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו

14 E, quando alguém, por erro, comer a coisa santa, sobre ela acrescentará seu quinto e o dará ao sacerdote com a coisa santa.

ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסף חמשיתו עליו ונתן לכהן את הקדש14

15 Assim, não profanarão as coisas santas dos filhos de Israel, que oferecem ao SENHOR, 15 ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה15

16 nem os farão levar a iniquidade da culpa, comendo as suas coisas santas; pois eu sou o SENHOR que os santifico.

והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם16

17 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 17 וידבר יהוה אל משה לאמר17

18 Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes Qualquer que, da casa de Israel ou dos estrangeiros em Israel, oferecer a sua oferta, quer dos seus votos, quer das suas ofertas voluntárias, que oferecerem ao SENHOR em holocausto, 18 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני18

19 segundo a sua vontade, oferecerá macho sem mancha, das vacas, dos cordeiros ou das cabras.

לרצונכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים19

20 Nenhuma coisa em que haja defeito oferecereis, porque não seria aceita a vosso favor.

כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם

21 E, quando alguém oferecer sacrifício pacífico ao SENHOR, separando das vacas ou das ovelhas um voto ou oferta voluntária, sem mancha será, para que seja aceito; nenhum defeito haverá nele.

ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה
לרצון כל מום לא יהיה בו

22 O cego, ou quebrado, ou aleijado, ou verrugoso, ou sarnoso, ou cheio de impigens, este não oferecereis ao SENHOR e deles não poreis oferta queimada ao SENHOR sobre o altar.

עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה
לא תתנו מהם על המזבח ליהוה

23 Porém boi ou gado miúdo, comprido ou curto de membros, poderás oferecer por oferta voluntária, mas por voto não será aceito.

ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה

24 O machucado, ou moído, ou despedaçado, ou cortado não oferecereis ao SENHOR; não fareis isto na vossa terra.

ומעוך וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו

25 Também da mão do estrangeiro nenhum manjar oferecereis ao vosso Deus, de todas estas coisas, pois a sua corrupção está nelas; falta nelas há; não serão aceitas a vosso favor.

ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם מום בם לא
ירצו לכם

26 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 26 משה לאמר

27 Quando nascer o boi, ou cordeiro, ou cabra, sete dias estará debaixo de sua mãe; depois, desde o dia oitavo em diante, será aceito por oferta queimada ao SENHOR.

שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה
ירצה לקרבן אשה ליהוה

28 Também boi ou gado miúdo, a ele e a seu filho não degolareis num dia.

ושור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד

29 E, quando sacrificardes sacrifício de louvores ao SENHOR, o sacrificareis de vossa vontade.

וכי תזבחו זבח תודה ליהוה לרצונכם תזבחו29

30 No mesmo dia se comerá; nada deixareis ficar até à manhã. Eu sou o SENHOR.

ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה30

31 Pelo que guardareis os meus mandamentos e os fareis. Eu sou o SENHOR.

ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה31

32 E não profanareis o meu santo nome, para que eu seja santificado no meio dos filhos de Israel. Eu sou o SENHOR que vos santifico, 32 ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם

33 que vos tirei da terra do Egito, para vos ser por Deus. Eu sou o SENHOR.

המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה33

Vaicrá - Levítico 23

1 וידבר יהוה אל משה לאמר 1

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes As solenidades do SENHOR, que convocareis, serão santas convocações; estas são as minhas solenidades.

2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה
הם מועדי

3 Seis dias obra se fará, mas o sétimo dia será o sábado do descanso, santa convocação; nenhuma obra fareis; sábado do SENHOR é em todas as vossas habitações 3
ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא
קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם

4 Estas são as solenidades do SENHOR, as santas convocações, que convocareis no seu tempo determinado 4
אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר
תקראו אתם במועדם

5 no mês primeiro, aos catorze do mês, pela tarde, é a Páscoa do SENHOR;
5 בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה

6 e aos quinze dias deste mês é a Festa dos Asmos do SENHOR sete dias comereis asmos; 6
ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים 6
מצות תאכלו

7 no primeiro dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis;
7 ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו

8 mas sete dias oferecereis oferta queimada ao SENHOR; ao sétimo dia haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

8 והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא
תעשו

9 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo 9
וידבר יהוה אל משה לאמר 9

10 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando houverdes entrado na terra, que vos hei de dar, e segardes a sua sega, então, trareis um molho das primícias da vossa sega ao sacerdote; 10
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי 10
תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית
קצירכם אל הכהן

11 e ele moverá o molho perante o SENHOR, para que sejais aceitos; ao seguinte dia do sábado, o moverá o sacerdote.

והניף את העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן11

12 E, no dia em que moverdes o molho, preparareis um cordeiro sem mancha, de um ano, em holocausto ao SENHOR.

ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה12

13 E sua oferta de manjares serão duas dízimas de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta queimada em cheiro suave ao SENHOR, e a sua libação de vinho, o quarto de um him.

ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת13
ההין

14 E não comereis pão, nem trigo tostado, nem espigas verdes, até àquele mesmo dia em que trouxerdes a oferta do vosso Deus; estatuto perpétuo é por vossas gerações, em todas as vossas habitações.

ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם14
חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם

15 Depois, para vós contareis desde o dia seguinte ao sábado, desde o dia em que trouxerdes o molho da oferta movida; sete semanas inteiras serão.

וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות15
תמימת תהיינה

16 Até ao dia seguinte ao sétimo sábado, contareis cinquenta dias; então, oferecereis nova oferta de manjares ao SENHOR.

עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה16

17 Das vossas habitações trareis dois pães de movimento; de duas dízimas de farinha serão, levedados se cozerão; primícias são ao SENHOR.

ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה17
בכורים ליהוה

18 Também com o pão oferecereis sete cordeiros sem mancha, de um ano, e um novilho, e dois carneiros; holocausto serão ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e as suas libações, por oferta queimada de cheiro suave ao SENHOR.

והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם18
שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה

19 Também oferecereis um bode para expiação do pecado e dois cordeiros de um ano por sacrifício pacífico.

ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים19

20 Então, o sacerdote os moverá com o pão das primícias por oferta movida perante o SENHOR, com os dois cordeiros; santidade serão ao SENHOR para o sacerdote.

והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו
ליהוה לכהן

21 E, naquele mesmo dia, apregoareis que tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; estatuto perpétuo é em todas as vossas habitações pelas vossas gerações.

וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
חקת עולם בכל מושבתיכם לדדתיכם

22 E, quando segardes a sega da vossa terra, não acabarás de segar os cantos do teu campo, nem colherás as espigas caídas da tua sega; para o pobre e para o estrangeiro as deixarás. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט
לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם

23 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo 23 משה לאמר וידבר יהוה אל משה לאמר

24 Fala aos filhos de Israel, dizendo No mês sétimo, ao primeiro do mês, tereis descanso, memória de jubilação, santa convocação.

דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון
תרועה מקרא קדש

25 Nenhuma obra servil fareis, mas oferecereis oferta queimada ao SENHOR.

כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה 25

26 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 26 משה לאמר וידבר יהוה אל משה לאמר

27 Mas, aos dez deste mês sétimo, será o Dia da Expição; tereis santa convocação, e afligireis a vossa alma, e oferecereis oferta queimada ao SENHOR.

אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם
את נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה

28 E, naquele mesmo dia, nenhuma obra fareis, porque é o Dia da Expição, para fazer expiação por vós perante o SENHOR, vosso Deus.

וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה
אלהיכם

29 Porque toda alma que, naquele mesmo dia, se não afligir será extirpada do seu povo.

כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה

30 Também toda alma que, naquele mesmo dia, fizer alguma obra, aquela alma eu destruirei do meio do seu povo.

וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה

31 Nenhuma obra fareis; estatuto perpétuo é pelas vossas gerações, em todas as vossas habitações.

כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדורתיכם בכל משבתיכם

32 Sábado de descanso vos será; então, afligireis a vossa alma; aos nove do mês, à tarde, duma tarde a outra tarde, celebrareis o vosso sábado.

שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם

33 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo 33 משה לאמר

34 Fala aos filhos de Israel, dizendo Aos quinze dias deste mês sétimo, será a Festa dos Tabernáculos ao SENHOR, por sete dias.

דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה

35 Ao primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו

36 Sete dias oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; ao dia oitavo, tereis santa convocação e oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; dia solene é, e nenhuma obra servil fareis.

שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבדה לא תעשו

37 Estas são as solenidades do SENHOR, que apregoareis para santas convocações, para oferecer ao SENHOR oferta queimada, holocausto e oferta de manjares, sacrifício e libações, cada qual em seu dia próprio; 37 אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו

38 além dos sábados do SENHOR, e além dos vossos dons, e além de todos os vossos votos, e além de todas as vossas ofertas voluntárias que dareis ao SENHOR.

מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבותיכם אשר
תתנו ליהוה

39 Porém, aos quinze dias do mês sétimo, quando tiverdes recolhido a novidade da terra, celebrareis a festa do SENHOR, por sete dias; ao dia primeiro, haverá descanso, e, ao dia oitavo, haverá descanso.

אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג
יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון

40 E, ao primeiro dia, tomareis para vós ramos de formosas árvores, ramos de palmas, ramos de árvores espessas e salgueiros de ribeiras; e vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus, por sete dias.

ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל
ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים

41 E celebrareis esta festa ao SENHOR, por sete dias cada ano; estatuto perpétuo é pelas vossas gerações; no mês sétimo, a celebrareis.

וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדדתיכם בחדש השביעי
תחגו אתו

42 Sete dias habitareis debaixo de tendas; todos os naturais em Israel habitarão em tendas; 42 בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת

43 para que saibam as vossas gerações que eu fiz habitar os filhos de Israel em tendas, quando os tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

למען ידעו דדתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ
מצרים אני יהוה אלהיכם

44 Assim, pronunciou Moisés as solenidades do SENHOR aos filhos de Israel.

וידבר משה את מעדי יהוה אל בני ישראל

Vaicrá - Levítico 24

- 1 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo 1 ואמר ליהוה אל משה לאמר
- 2 Ordena aos filhos de Israel que te tragam azeite de oliveira, puro, batido, para a luminária, para acender as lâmpadas continuamente.
- 2 צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד
- 3 Arão as porá em ordem perante o SENHOR continuamente, desde a tarde até à manhã, fora do véu do Testemunho, na tenda da congregação; estatuto perpétuo é pelas vossas gerações.
- 3 מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם
- 4 Sobre o castiçal puro porá em ordem as lâmpadas perante o SENHOR continuamente.
- 4 על המנרה הטהרה יערך את הנרות לפני יהוה תמיד
- 5 Também tomarás da flor de farinha e dela cozerás doze bolos; cada bolo será de duas dízimas.
- 5 ולקחת סלת ואפית אתה שתיים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת
- 6 E os porás em duas fileiras, seis em cada fileira, sobre a mesa pura, perante o SENHOR.
- 6 ושמת אותם שתיים מערכות שש המערכת על השלחן הטהר לפני יהוה
- 7 E sobre cada fileira porás incenso puro, que será, para o pão, por oferta memorial; oferta queimada é ao SENHOR.
- 7 ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה
- 8 Em cada dia de sábado, isto se porá em ordem perante o SENHOR continuamente, pelos filhos de Israel, por concerto perpétuo.
- 8 ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם
- 9 E será de Arão e de seus filhos, os quais o comerão no lugar santo, porque uma coisa santíssima é para eles, das ofertas queimadas ao SENHOR, por estatuto perpétuo 9 והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא 9 לוא מאשי יהוה חק עולם
- 10 E apareceu um filho de uma mulher israelita, o qual era filho de um egípcio, no meio dos filhos de Israel; e o filho da israelita e um homem israelita porfiaram no arraial.

ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן10
הישראלית ואיש הישראלי

11 Então, o filho da mulher israelita blasfemou o nome do SENHOR e o amaldiçoou, pelo que o trouxeram a Moisés; e o nome de sua mãe era Selomite, filha de Dibri, da tribo de Dã.

ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו שלמית11
בת דברי למטה דן

12 E o levaram à prisão, até que se lhes fizesse declaração pela boca do SENHOR.

ויניחם במשמר לפרש להם על פי יהוה12

13 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo 13 לאמר אל משה לאמר13

14 Tira o que tem blasfemado para fora do arraial; e todos os que o ouviram porão as suas mãos sobre a sua cabeça; então, toda a congregação o apedrejará.

הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמיו14
אתו כל העדה

15 E aos filhos de Israel falarás, dizendo Qualquer que amaldiçoar o seu Deus levará sobre si o seu pecado.

ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו15

16 E aquele que blasfemar o nome do SENHOR certamente morrerá; toda a congregação certamente o apedrejará; assim o estrangeiro como o natural, blasfemando o nome do SENHOR, será morto.

ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת16

17 E quem matar a alguém certamente morrerá.

ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת17

18 Mas quem matar um animal o restituirá vida por vida.

ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש18

19 Quando também alguém desfigurar o seu próximo, como ele fez, assim lhe será feito 19 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו19

20 quebradura por quebradura, olho por olho, dente por dente; como ele tiver desfigurado a algum homem, assim se lhe fará.

שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו20

21 Quem, pois, matar um animal restituí-lo -á; mas quem matar um homem será morto.

ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת21

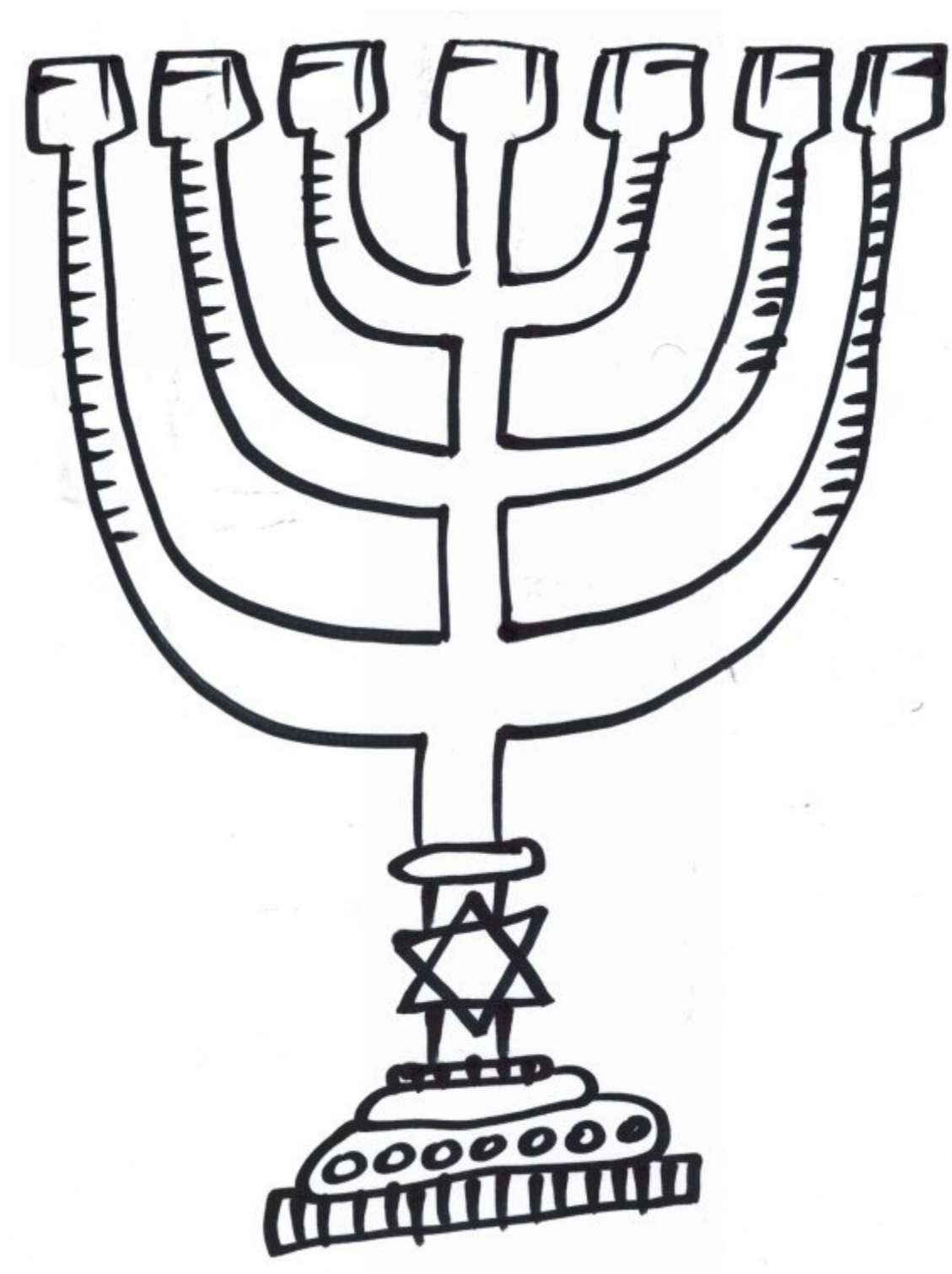
22 Uma mesma lei tereis assim será o estrangeiro como o natural; pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם22

23 E disse Moisés aos filhos de Israel que levassem o que tinha blasfemado para fora do arraial e o apedrejassem com pedras; e fizeram os filhos de Israel como o SENHOR ordenara a Moisés.

וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן23
ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה

Figura 6 - Levítico 24: 4 Sobre o castiçal puro porá em ordem as lâmpadas perante o SENHOR continuamente.

Vaicrá - Levítico 25

1 Falou mais o SENHOR a Moisés no monte Sinai, dizendo וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando tiverdes entrado na terra, que eu vos dou, então, a terra guardará um sábado ao SENHOR.

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה

3 Seis anos semearás a tua terra, e seis anos podarás a tua vinha, e colherás a sua novidade.

שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה

4 Porém, ao sétimo ano, haverá sábado de descanso para a terra, um sábado ao SENHOR; não semearás o teu campo, nem podarás a tua vinha.

ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר

5 O que nascer de si mesmo da tua sega não segarás e as uvas da tua vide não tratada não vindimarás; ano de descanso será para a terra.

את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ

6 Mas a novidade do sábado da terra vos será por alimento, a ti, e ao teu servo, e à tua serva, e ao teu jornaleiro, e ao estrangeiro que peregrina contigo; והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך; והגרים עמך

7 e ao teu gado, e aos teus animais que estão na tua terra, toda a sua novidade será por mantimento ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לשנתך

8 Também contarás sete semanas de anos, sete vezes sete anos, de maneira que os dias das sete semanas de anos te serão quarenta e nove anos.

וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה

9 Então, no mês sétimo, aos dez do mês, farás passar a trombeta do jubileu; no Dia da Expição, fareis passar a trombeta por toda a vossa terra.

והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם

10 E santificareis o ano quinquagésimo e apregoareis liberdade na terra a todos os seus moradores; Ano de Jubileu vos será, e tornareis, cada um à sua possessão, e tornareis, cada um à sua família.

וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל הוא 10
תהיה לכם ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשבו

11 O ano quinquagésimo vos será jubileu; não semeareis, nem segareis o que nele nascer de si mesmo, nem nele vindimareis as uvas das vides não tratadas.

יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא 11
תבצרו את נזריה

12 Porque jubileu é, santo será para vós; a novidade do campo comereis.

כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה 12

13 Neste Ano de Jubileu, tornareis cada um à sua possessão.

בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחוזתו 13

14 E, quando venderdes alguma coisa ao vosso próximo ou a comprardes da mão do vosso próximo, ninguém oprima a seu irmão.

וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו 14

15 Conforme o número dos anos desde o jubileu, comprarás ao teu próximo; e, conforme o número dos anos das novidades, ele venderá a ti.

במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך 15

16 Conforme a multidão dos anos, aumentarás o seu preço; e, conforme a diminuição dos anos, abaixarás o seu preço; porque, conforme o número das novidades, é que ele te vende.

לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת 16
הוא מכר לך

17 Ninguém, pois, oprima ao seu próximo; mas terás temor do teu Deus; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם 17

18 E fazei os meus estatutos, e guardai os meus juízos, e fazei-os; assim, habitareis seguros na terra.

ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח 18

19 E a terra dará o seu fruto, e comereis a fartar e nela habitareis seguros.

ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה 19

20 E se disserdes Que comeremos no ano sétimo, visto que não havemos de semear nem colher a nossa novidade?

וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו

21 Então, eu mandarei a minha bênção sobre vós no sexto ano, para que dê fruto por três anos.

וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים

22 E, no oitavo ano, semeareis e comereis da colheita velha até ao ano nono; até que venha a sua novidade, comereis a velha.

וזרעתם את השנה השמינת ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעת עד בוא
תבואתה תאכלו ישן

23 Também a terra não se venderá em perpetuidade, porque a terra é minha; pois vós sois estrangeiros e peregrinos comigo.

והארץ לא תמכר לצמיתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי

24 Portanto, em toda a terra da vossa possessão dareis resgate à terra.

ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ

25 Quando teu irmão empobrecer e vender alguma porção da sua possessão, então, virá o seu resgatador, seu parente, e resgatará o que vendeu seu irmão.

כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו

26 E, se alguém não tiver resgatador, porém a sua mão alcançar e achar o que basta para o seu resgate, 26 ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי
גאלתו

27 então, contará os anos desde a sua venda, e o que ficar restituirá ao homem a quem o vendeu, e tornará à sua possessão.

וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו

28 Mas, se a sua mão não alcançar o que basta para restituir-lha, então, a que for vendida ficará na mão do comprador até ao Ano do Jubileu; porém, no Ano do Jubileu, sairá, e ele tornará à sua possessão.

ואם לא מצאה ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא
ביבל ושב לאחזתו

29 E, quando alguém vender uma casa de moradia em cidade murada, então, a pode resgatar até que se cumpra o ano da sua venda; durante um ano inteiro, será lícito o seu resgate.

ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהיה29
גאלתו

30 Mas, se, passando-se-lhe um ano inteiro, ainda não for resgatada, então, a casa que estiver na cidade que tem muro, em perpetuidade, ficará ao que a comprou, pelas suas gerações; não sairá no jubileu.

ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר לא חמה30
לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביבל

31 Mas as casas das aldeias que não têm muro em roda serão estimadas como o campo da terra; para elas haverá resgate, e sairão no jubileu.

ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו31
וביבל יצא

32 Mas, no tocante às cidades dos levitas, às casas das cidades da sua possessão, direito perpétuo de resgate terão os levitas.

וערי הלויים בתי ערי אחוזתם גאלת עולם תהיה ללויים32

33 E, havendo feito resgate um dos levitas, então, a casa comprada e a cidade da sua possessão sairão no jubileu; porque as casas das cidades dos levitas são a sua possessão no meio dos filhos de Israel.

ואשר יגאל מן הלויים ויצא ממכר בית ועיר אחוזתו ביבל כי בתי ערי הלויים הוא33
אחוזתם בתוך בני ישראל

34 Mas o campo do arrabalde das suas cidades não se venderá, porque lhes é possessão perpétua.

ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחוזת עולם הוא להם34

35 E, quando teu irmão empobrecer, e as suas forças decaírem, então, sustentá-lo-ás como estrangeiro e peregrino, para que viva contigo.

וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך35

36 Não tomarás dele usura nem ganho; mas do teu Deus terás temor, para que teu irmão viva contigo.

אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך36

37 Não lhe darás teu dinheiro com usura, nem darás o teu manjar por interesse.

את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך37

38 Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos dar a terra de Canaã, para ser vosso Deus.

אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען
להיות לכם לאלהים

39 Quando também teu irmão empobrecer, estando ele contigo, e se vender a ti, não o farás servir serviço de escravo.

וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבדך

40 Como jornaleiro, como peregrino estará contigo; até ao Ano do Jubileu te servirá.

כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך

41 Então, sairá do teu serviço, ele e seus filhos com ele, e tornará à sua família e à possessão de seus pais tornará.

ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחוזת אבתיו ישוב

42 Porque são meus servos, que tirei da terra do Egito; não serão vendidos como se vendem os escravos.

כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבדך

43 Não te assenhorearás dele com rigor, mas do teu Deus terás temor.

לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך

44 E, quanto a teu escravo ou a tua escrava que tiveres, serão das gentes que estão ao redor de vós; deles comprareis escravos e escravas.

ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה

45 Também os comprareis dos filhos dos forasteiros que peregrinam entre vós, deles e das suas gerações que estiverem convosco, que tiverem gerado na vossa terra; e vos serão por possessão.

וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה

46 E possuí-los-eis por herança para vossos filhos depois de vós, para herdarem a possessão; perpetuamente os fareis servir, mas sobre vossos irmãos, os filhos de Israel, cada um sobre o seu irmão, não vos assenhoreareis dele com rigor.

והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך

47 E, quando a mão do estrangeiro e peregrino que está contigo alcançar riqueza, e teu irmão, que está com ele, empobrecer e se vender ao estrangeiro ou peregrino que está contigo, ou à raça da linhagem do

וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או⁴⁷, לעקר משפחת גר

48 depois que se houver vendido, haverá resgate para ele; um de seus irmãos o resgatará 48 יגאלנו אחד מאחיו יגאלנו

49 ou seu tio ou o filho de seu tio o resgatará; ou um dos seus parentes, da sua família, o resgatará; ou, se a sua mão alcançar riqueza, se resgatará a si mesmo.

או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל⁴⁹

50 E contará com aquele que o comprou, desde o ano que se vendeu a ele até ao Ano do Jubileu; e o dinheiro da sua venda será conforme o número dos anos, conforme os dias de um jornaleiro estará com ele.

וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים⁵⁰ כימי שכיר יהיה עמו

51 Se ainda muitos anos faltarem, proporcionalmente a eles restituirá, do dinheiro pelo qual foi vendido, o seu resgate.

אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו⁵¹

52 E, se ainda restarem poucos anos até ao Ano do Jubileu, então, fará contas com ele; segundo os seus anos, restituirá o seu resgate.

ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו ישיב את גאלתו⁵²

53 Como jornaleiro, de ano em ano, estará com ele; não se assenhoreará sobre ele com rigor diante dos teus olhos.

כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך⁵³

54 E, se desta sorte se não resgatar, sairá no Ano do Jubileu, ele e seus filhos com ele.

ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו⁵⁴

55 Porque os filhos de Israel me são servos; meus servos são eles, que tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה⁵⁵ אלהיכם

Vaicrá - Levítico 26

1 Não fareis para vós ídolos, nem vos levantareis imagem de escultura nem estátua, nem poreis figura de pedra na vossa terra, para inclinar-vos a ela; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

לא תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם
להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם

2 Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה

3 Se andardes nos meus estatutos, e guardardes os meus mandamentos, e os fizerdes, 3 אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם 3

4 então, eu vos darei as vossas chuvas a seu tempo; e a terra dará a sua novidade, e a árvore do campo dará o seu fruto.

ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו

5 E a debulha se vos chegará à vindima, e a vindima se chegará à sementeira; e comereis o vosso pão a fartar e habitareis seguros na vossa terra.

והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם
לבטח בארצכם

6 Também darei paz na terra; e dormireis seguros, e não haverá quem vos espante; e farei cessar os animais nocivos da terra, e pela vossa terra não passará espada.

ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא
תעבר בארצכם

7 E perseguireis os vossos inimigos, e cairão à espada diante de vós.

ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב

8 Cinco de vós perseguirão um cento, e cem de vós perseguirão dez mil; e os vossos inimigos cairão à espada diante de vós.

ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב

9 E para vós olharei, e vos farei frutificar, e vos multiplicarei, e confirmarei o meu concerto convosco.

ופניתי אליכם והפרייתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם

10 E comereis o depósito velho, depois de envelhecido; e tirareis fora o velho, por causa do novo.

ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו10

11 E porei o meu tabernáculo no meio de vós, e a minha alma de vós não se enfadará.

ונתתי משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם11

12 E andarei no meio de vós e eu vos serei por Deus, e vós me sereis por povo.

והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם12

13 Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra dos egípcios, para que não fôsseis seus escravos; e quebrei os timões do vosso jugo e vos fiz andar direitos.

אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר13 מטת עלכם ואולך אתכם קוממיות

14 Mas, se me não ouvirdes, e não fizerdes todos estes mandamentos, 14אם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה14

15 e se rejeitardes os meus estatutos, e a vossa alma se enfadar dos meus juízos, não cumprindo todos os meus mandamentos, para invalidar o meu concerto, 15ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את15 כל מצותי להפרכם את בריתי

16 então, eu também vos farei isto porei sobre vós terror, a tísica e a febre ardente, que consumam os olhos e atormentem a alma; e semeareis debalde a vossa semente, e os vossos inimigos a comerão.

אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות16 עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק וזרעכם ואכלהו איביכם

17 E porei a minha face contra vós, e sereis feridos diante de vossos inimigos; e os que vos aborrecerem de vós se assenhorearão, e fugireis, sem ninguém vos perseguir.

ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם17

18 E, se ainda com estas coisas não me ouvirdes, então, eu prosseguirei em castigar-vos sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם18

19 Porque quebrantarei a soberba da vossa força; e farei que os vossos céus sejam como ferro e a vossa terra, como cobre.

ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשה19

20 E debalde se gastará a vossa força; a vossa terra não dará a sua novidade, e as árvores da terra não darão o seu fruto.

ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יכולה ועץ הארץ לא יתן פרי20

21 E, se andardes contrariamente para comigo e não me quiserdes ouvir, trazer-vos-ei praga sete vezes mais, conforme os vossos pecados.

ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם21

22 Porque enviarei entre vós as feras do campo, as quais vos desfilharão, e desfarão o vosso gado, e vos apoucarão; e os vossos caminhos serão desertos.

והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם והכריתה את בהמתכם והמעטיטה22
אתכם ונשמו דרכיכם

23 Se ainda com estas coisas não fordes restaurados por mim, mas ainda andardes contrariamente comigo, 23

24 eu também convosco andarei contrariamente e eu, mesmo eu, vos ferirei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם24

25 Porque trarei sobre vós a espada, que executará a vingança do concerto; e ajuntados estareis nas vossas cidades; então, enviarei a peste entre vós, e sereis entregues na mão do inimigo.

והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוכם25
ונתתם ביד אויב

26 Quando eu vos quebrantar o sustento do pão, então, dez mulheres cozerão o vosso pão num forno e tornar-vos-ão o vosso pão por peso; e comereis, mas não vos fartareis.

בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם26
במשקל ואכלתם ולא תשבעו

27 E, se com isto me não ouvirdes, mas ainda andardes contrariamente comigo, 27

28 também eu convosco andarei contrariamente em furor; e vos castigarei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם28

29 Porque comereis a carne de vossos filhos e a carne de vossas filhas comereis.

ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו29

30 E destruirei os vossos altos, e desfarei as vossas imagens do sol, e lançarei o vosso cadáver sobre o cadáver dos vossos deuses; a minha alma se enfadará de vós.

והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמוניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם30
וגעלה נפשי אתכם

31 E porei as vossas cidades por deserto, e assolarei os vossos santuários, e não cheirarei o vosso cheiro suave.

ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם31

32 E assolarei a terra, e se espantarão disso os vossos inimigos que nela morarem.

והשמתי אני את הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה32

33 E vos espalharei entre as nações e desembainharei a espada atrás de vós; e a vossa terra será assolada, e as vossas cidades serão desertas.

ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו33
חרבה

34 Então, a terra folgará nos seus sábados, todos os dias da sua assolação, e vós estareis na terra dos vossos inimigos; então, a terra descansará e folgará nos seus sábados.

אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת34
הארץ והרצת את שבתתיה

35 Todos os dias da assolação descansará, porque não descansou nos vossos sábados, quando habitáveis nela.

כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה35

36 E, quanto aos que de vós ficarem, eu meterei tal pavor no seu coração, nas terras dos seus inimigos, que o sonido duma folha movida os perseguirá; e fugirão como quem foge da espada; e cairão sem ninguém os perseguir.

והנשארים בכם והבאתי מרח בלבבם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה נדף36
ונסו מנסת חרב ונפלו ואין רדף

37 E cairão uns sobre os outros como diante da espada, sem ninguém os perseguir; e não podereis parar diante dos vossos inimigos.

וכשלו איש באחיו כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם37

38 E perecereis entre as gentes, e a terra dos vossos inimigos vos consumirá.

ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם 38

39 E aqueles que entre vós ficarem se derreterão pela sua iniquidade nas terras dos vossos inimigos e pela iniquidade de seus pais com eles se derreterão.

והנשארים בכם ימקו בעונם בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו 39

40 Então, confessarão a sua iniquidade e a iniquidade de seus pais, com as suas transgressões, com que transgrediram contra mim; como também confessarão que, por terem andado contrariamente para comigo, 40 והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי

41 eu também andei com eles contrariamente e os fiz entrar na terra dos seus inimigos; se, então, o seu coração incircunciso se humilhar, e tomarem por bem o castigo da sua iniquidade, 41 אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או אז יכנע לבכם הערל ואז ירצו את עונם

42 também eu me lembrarei do meu concerto com Jacó, e também do meu concerto com Isaque, e também do meu concerto com Abraão me lembrarei, e da terra me lembrarei.

וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר 42

43 E a terra será desamparada por eles e folgará nos seus sábados, sendo assolada por causa deles; e tomarão por bem o castigo da sua iniquidade, em razão mesmo de que rejeitaram os meus juízos e a sua alma se enfatiou dos meus estatutos.

והארץ תעזוב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען וביען 43 במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשם

44 E, demais disto também, estando eles na terra dos seus inimigos, não os rejeitarei, nem me enfadarei deles, para consumi-los e invalidar o meu concerto com eles, porque eu sou o SENHOR, seu Deus.

ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר 44 בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם

45 Antes, por amor deles, me lembrarei do concerto com os seus antepassados, que tirei da terra do Egito perante os olhos das nações, para lhes ser por Deus. Eu sou o SENHOR.

וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיט45
להם לאלהים אני יהוה

46 Estes são os estatutos, e os juízos, e as leis que deu o SENHOR entre si e
os filhos de Israel, no monte Sinai, pela mão de Moisés.

אלה החקים והמשפטים והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד46
משה

Vaicrá - Levítico 27

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando alguém fizer particular voto, segundo a tua avaliação serão as pessoas ao SENHOR.

2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשת ליהוה

3 Se for a tua avaliação dum varão, da idade de vinte anos até à idade de sessenta, será a tua avaliação de cinquenta siclos de prata, segundo o siclo do santuário.

3 והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש

4 Porém, se for fêmea, a tua avaliação será de trinta siclos.

4 ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל

5 E, se for de cinco anos até vinte, a tua avaliação dum varão será de vinte siclos, e a da fêmea, de dez siclos.

5 ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים

6 E, se for de um mês até cinco anos, a tua avaliação dum varão será de cinco siclos de prata, e a tua avaliação da fêmea será de três siclos de prata.

6 ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף

7 E, se for de sessenta anos e acima, do varão a tua avaliação será de quinze siclos, e a da fêmea, de dez siclos.

7 ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים

8 Mas, se for mais pobre do que a tua avaliação, então, apresentar-se -á diante do sacerdote, para que o sacerdote o avalie; conforme o que alcançar a mão do que fez o voto, o avaliará o sacerdote.

8 ואם מך הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן

9 E, se for animal de que se oferece oferta ao SENHOR, tudo quanto der dele ao SENHOR será santo.

9 ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש

10 Não o mudará, nem o trocará bom por mau ou mau por bom; se, porém, em alguma maneira trocar animal por animal, o tal e o trocado serão ambos santos.

לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה
והיה הוא ותמורתו יהיה קדש

11 E, se for algum animal imundo, dos que se não oferecem em oferta ao SENHOR, então, apresentará o animal diante do sacerdote.

ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה
לפני הכהן

12 E o sacerdote o avaliará, seja bom ou seja mau; segundo a avaliação do sacerdote, assim será.

והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערך הכהן כן יהיה

13 Porém, se em alguma maneira o resgatar, então, acrescentará o seu quinto além da tua avaliação.

ואם גאל יגאלנה ויסף חמישתו על ערכך

14 E, quando algum santificar a sua casa para ser santa ao SENHOR, o sacerdote a avaliará, seja boa, seja má; como o sacerdote a avaliar, assim será.

ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך
אתו הכהן כן יקום

15 Mas, se o que santificou resgatar a sua casa, então, acrescentará o quinto a mais do dinheiro da tua avaliação, e será sua.

ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף ערכך עליו והיה לו

16 Se também alguém santificar ao SENHOR uma parte do campo da sua possessão, então, a tua avaliação será segundo a sua semente um gômer de semente de cevada será avaliado por cinquenta siclos de prata.

ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים
בחמשים שקל כסף

17 Se santificar o seu campo desde o Ano do Jubileu, conforme a tua avaliação ficará.

אם משנת היבל יקדיש שדהו כערך יקום

18 Mas, se santificar o seu campo depois do Ano do Jubileu, então, o sacerdote lhe contará o dinheiro conforme os anos restantes até ao Ano do Jubileu, e isto se abaterá da tua avaliação.

ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרות עד18
שנת היבל ונגרע מערכך

19 E, se aquele que santificou o campo de alguma maneira o resgatar, então, acrescentará o quinto a mais do dinheiro da tua avaliação, e ficará seu.

ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו ויסף חמשית כסף ערכך עליו וקם לו19

20 E, se não resgatar o campo ou se vender o campo a outro homem, nunca mais se resgatará.

ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד20

21 Porém, havendo o campo saído no Ano do Jubileu, será santo ao SENHOR, como campo consagrado; a possessão dele será do sacerdote.

והיה השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו21

22 E, se santificar ao SENHOR o campo que comprou, e não for do campo da sua possessão, 22ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה22

23 então, o sacerdote lhe contará a soma da tua avaliação até ao Ano do Jubileu; e, no mesmo dia, dará a tua avaliação por santidade ao SENHOR.

וחשב לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן את הערכך ביום ההוא קדש23
ליהוה

24 No Ano do Jubileu, o campo tornará àquele de quem o comprou, àquele de quem era a possessão do campo.

בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ24

25 E toda a tua avaliação se fará conforme o siclo do santuário; o siclo será de vinte geras.

וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל25

26 Mas o primogênito de um animal, por já ser do SENHOR, ninguém o santificará; seja boi ou gado miúdo, do SENHOR é.

אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה26
הוא

27 Mas, se for de um animal imundo, o resgatará, segundo a tua estimação, e sobre ele acrescentará o seu quinto; e, se não se resgatar, vender-se -á segundo a tua estimação.

ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך ויסף חמשתו עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך27

28 Todavia, nenhuma coisa consagrada que alguém consagrar ao SENHOR de tudo o que tem, de homem, ou de animal, ou do campo da sua possessão,

se venderá nem resgatará; toda coisa consagrada será uma coisa santíssima ao SENHOR.

28 אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה

29 Toda coisa consagrada que for consagrada do homem não será resgatada; certamente morrerá.

29 כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת

30 Também todas as dízimas do campo, da semente do campo, do fruto das árvores são do SENHOR; santas são ao SENHOR.

30 וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה

31 Porém, se alguém das suas dízimas resgatar alguma coisa, acrescentará o seu quinto sobre ela.

31 ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשיתו יסף עליו

32 No tocante a todas as dízimas de vacas e ovelhas, de tudo o que passar debaixo da vara, o dízimo será santo ao SENHOR.

32 וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה

33 Não esquadrinhará entre o bom e o mau, nem o trocará; mas, se em alguma maneira o trocar, o tal e o trocado serão santos; não serão resgatados.

33 לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל

34 Estes são os mandamentos que o SENHOR ordenou a Moisés, para os filhos de Israel, no monte Sinai.

34 אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני

במדבר

Bamidbar

No deserto

(Números)

Bamidbar (Números) abrange um período de aproximadamente 38 anos (de 1.512 a 1.473 a.C.) e detalha dois censos que foram realizados entre as doze tribos de Israel. Também descreve eventos que ocorreram durante a travessia do povo pelo deserto em busca da terra prometida.

O texto registra detalhes dos locais onde os hebreus acampavam, seus oásis e acampamentos.

Devido à complexidade de detalhes e informações dispostas neste livro é difícil encontrar um agrupamento temático. Entretanto, é comum estudiosos subdividirem o texto em três grandes partes: 1) O período que ocorre na região do Monte Sinai (do início até o capítulo 10) 2) O período que ocorre no deserto de Cades-Barnéia (do capítulo 10 ao 22) 3) O período que ocorre nas planícies de Moabe (do capítulo 22 até o final) E é neste contexto que Bamidbar aponta as falhas deste povo em obedecer os mandamentos de Deus.

Além disso temos muitas passagens que detalham eventos bem específicos, como por exemplo: A ordem de marcha (capítulo 2).

Os sinais de trombeta para a assembléia e o acampamento (capítulo 10).

A lei sobre a quarentena. (Capítulo 5).

A separação das cidades para os levitas (Capítulo 35).

A ação contra a idolatria e os cananeus (Capítulo 33).

A escolha das cidades de refúgio com instruções sobre como lidar com homicidas acidentais que viveriam nestas cidades (Capítulo 35).

Leis sobre heranças e o casamento. (Capítulos 27 e 36).

Bamidbar - Números 1

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, no deserto do Sinai, na tenda da congregação, no primeiro dia do segundo mês, no segundo ano da sua saída da terra do Egito, dizendo וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר

2 Tomai a soma de toda a congregação dos filhos de Israel, segundo as suas gerações, segundo a casa de seus pais, conforme o número dos nomes de todo varão, cabeça por cabeça; שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם

3 da idade de vinte anos para cima, todos os que saem à guerra em Israel, a estes contareis segundo os seus exércitos, tu e Arão.

מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן³

4 Estará convosco de cada tribo um homem que seja cabeça da casa de seus pais.

וְאַתְּכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית אֲבֹתָיו הוּא־4

5 Estes, pois, são os nomes dos homens que estarão convosco De Rúben, Elizur, filho de Sedeur; 5 ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור

6 de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai; לשמעון שלמיאל בן צורישדי;

7 de Judá, Naassom, filho de Aminadabe; 7 ליהודה נחשון בן עמינדב

8 de Issacar, Natanael, filho de Zuar; לִישָׁכר נתנאל בן צוּר; 8

9 de Zebulom, Eliabe, filho de Helom; 9 לזבולון אליאב בן חלן

10 dos filhos de José de Efraim, Elisama, filho de Amiúde, e de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur; 10 לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדעצור

11 de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni; 11 לבנימין אבידן בן גדעוני; 11

12 de Dã, Aiezer, filho de Amisadai; 12 לדן אחיעזר בן עמיסדאי

13 de Aser, Pagiel, filho de Ocrã; 13 לאשר פגעיאל בן עכרן

14 de Gade, Eliasafe, filho de Deuel; 14לגד אליסף בן דעואל

15 de Naftali, Aira, filho de Enã.

לנפתלי אחירע בן עינן15

16 Estes foram os chamados da congregação, os príncipes das tribos de seus pais, os cabeças dos milhares de Israel.

אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם16

17 Então, tomaram Moisés e Arão a estes homens, que foram declarados pelos seus nomes, ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות17

18 e ajuntaram toda a congregação no primeiro dia do segundo mês, e declararam a sua descendência segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, cabeça por cabeça; ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית18; אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם

19 como o SENHOR ordenara a Moisés, assim os contou no deserto do Sinai.

כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני19

20 Foram, pois, os filhos de Rúben, o primogênito de Israel, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes, cabeça por cabeça, todo varão de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra, ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם לבית20; אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

21 foram contados deles, da tribo de Rúben, quarenta e seis mil e quinhentos.

פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות21

22 Dos filhos de Simeão, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, os seus contados, pelo número dos nomes, cabeça por cabeça, todo varão de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra, לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות22; לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

23 foram contados deles, da tribo de Simeão, cinquenta e nove mil e trezentos.

פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלוש מאות23

24 Dos filhos de Gade, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra, לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר24; שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

25 foram contados deles, da tribo de Gade, quarenta e cinco mil e seiscentos e cinquenta.

פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים25

26 Dos filhos de Judá, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra, 26
לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר26
שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

27 foram contados deles, da tribo de Judá, setenta e quatro mil e seiscentos.

פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות27

28 Dos filhos de Issacar, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra, 28
לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית28
אבתם במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

29 foram contados deles, da tribo de Issacar, cinquenta e quatro mil e quatrocentos.

פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות29

30 Dos filhos de Zebulom, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra, 30
לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית30
אבתם במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

31 foram contados deles, da tribo de Zebulom, cinquenta e sete mil e quatrocentos.

פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות31

32 Dos filhos de José, dos filhos de Efraim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra, 32
לבני יוסף לבני אפרים32
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

33 foram contados deles, da tribo de Efraim, quarenta mil e quinhentos.

פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות33

34 Dos filhos de Manassés, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra, 34
לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית34
אבתם במספר שמות מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

35 foram contados deles, da tribo de Manassés, trinta e dois mil e duzentos.

פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים 35

36 Dos filhos de Benjamim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra, 36 לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית 36 אבתם במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

37 foram contados deles, da tribo de Benjamim, trinta e cinco mil e quatrocentos.

פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף וארבע מאות 37

38 Dos filhos de Dã, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra, 38 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר 38 שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

39 foram contados deles, da tribo de Dã, sessenta e dois mil e setecentos.

פקדיהם למטה דן שנים ושלשים אלף ושבע מאות 39

40 Dos filhos de Aser, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra, 40 לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר 40 שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

41 foram contados deles, da tribo de Aser, quarenta e um mil e quinhentos.

פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות 41

42 Dos filhos de Naftali, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra, 42 בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית 42 אבתם במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

43 foram contados deles, da tribo de Naftali, cinquenta e três mil e quatrocentos.

פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות 43

44 Estes foram os contados, que contaram Moisés e Arão e os príncipes de Israel, doze homens; cada um era pela casa de seus pais.

אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד 44 לבית אבתיו היו

45 Assim foram todos os contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais, de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra em

ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא 45; Israel;
צבא בישראל

46 todos os contados, pois, foram seiscentos e três mil e quinhentos e cinquenta.

ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים 46

47 Mas os levitas, segundo a tribo de seus pais, não foram contados entre eles, 47 והלויים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם

48 porquanto o SENHOR tinha falado a Moisés, dizendo 48 וידבר יהוה אל משה לאמר

49 Somente não contarás a tribo de Levi, nem tomarás a soma deles entre os filhos de Israel; 49 אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל

50 mas, tu, põe os levitas sobre o tabernáculo do Testemunho, e sobre todos os seus utensílios, e sobre tudo o que lhe pertence; eles levarão o tabernáculo e todos os seus utensílios; e eles o administrarão e assentarão o seu arraial ao redor do tabernáculo.

50 ואתה הפקד את הלויים על משכן העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו וסביב למשכן יחנו

51 E, quando o tabernáculo partir, os levitas o desarmarão; e, quando o tabernáculo assentar no arraial, os levitas o armarão; e o estranho que se chegar morrerá.

ובנסע המשכן יורידו אתו הלויים ובחנת המשכן יקימו אתו הלויים והזר הקרב ימת 51

52 E os filhos de Israel assentarão as suas tendas, cada um no seu esquadrão e cada um junto à sua bandeira, segundo os seus exércitos.

וחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם 52

53 Mas os levitas assentarão as suas tendas ao redor do tabernáculo do Testemunho, para que não haja indignação sobre a congregação dos filhos de Israel; pelo que os levitas terão o cuidado da guarda do tabernáculo do Testemunho.

53 והלויים יחנו סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלויים את משמרת משכן העדות

54 Assim fizeram os filhos de Israel; conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim o fizeram.

ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו 54

Bamidbar - Números 2

1 E falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo 1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

2 Os filhos de Israel assentarão as suas tendas, cada um debaixo da sua bandeira, segundo as insígnias da casa de seus pais; ao redor, defronte da tenda da congregação, assentarão as suas tendas 2 איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו

3 Os que assentarem as suas tendas da banda do oriente, para o nascente, serão os da bandeira do exército de Judá, segundo os seus esquadrões; e Naassom, filho de Aminadabe, será príncipe dos filhos de Judá.

3 והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב

4 E o seu exército e os que foram contados deles foram setenta e quatro mil e seiscentos.

4 וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות

5 E junto a ele assentará as suas tendas a tribo de Issacar; e Natanael, filho de Zuar, será príncipe dos filhos de Issacar.

5 והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער

6 E o seu exército e os que foram contados deles foram cinquenta e quatro mil e quatrocentos.

6 וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות

7 Depois, a tribo de Zebulom; e Eliabe, filho de Helom, será príncipe dos filhos de Zebulom.

7 מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלן

8 E o seu exército e os que foram contados deles foram cinquenta e sete mil e quatrocentos.

8 וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות

9 Todos os que foram contados no exército de Judá, cento e oitenta e seis mil e quatrocentos, segundo os seus esquadrões, estes marcharão primeiro.

9 כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמנים אלף וששת אלפים וארבע מאות לצבאתם ראשנה יסעו

10 A bandeira do exército de Rúben, segundo os seus esquadrões, estará para a banda do sul; e Elizur, filho de Sedeur, será príncipe dos filhos de Rúben.

דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור¹⁰

11 E o seu exército e os que foram contados deles foram quarenta e seis mil e quinhentos.

וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות¹¹

12 E junto a ele assentará as suas tendas a tribo de Simeão; e Selumiel, filho de Zurisadai, será príncipe dos filhos de Simeão.

והחונם עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורי שדי¹²

13 E o seu exército e os que foram contados deles foram cinquenta e nove mil e trezentos.

וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלוש מאות¹³

14 Depois, a tribo de Gade; e Eliasafe, filho de Deuel, será príncipe dos filhos de Gade.

ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן דעואל¹⁴

15 E o seu exército e os que foram contados deles foram quarenta e cinco mil e seiscentos e cinquenta.

וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים¹⁵

16 Todos os que foram contados no exército de Rúben foram cento e cinquenta e um mil e quatrocentos e cinquenta, segundo os seus esquadrões; e estes marcharão em segundo lugar.

כל הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים¹⁶
לצבאתם ושנים יסעו

17 Então, partirá a tenda da congregação com o exército dos levitas no meio dos exércitos; como assentaram as suas tendas, assim marcharão, cada um no seu lugar, segundo as suas bandeiras.

ונסע אהל מועד מחנה הלוי בתוך המחנות כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו¹⁷
לדגליהם

18 A bandeira do exército de Efraim, segundo os seus esquadrões estará para a banda do ocidente; e Elisama, filho de Amiúde, será príncipe dos filhos de Efraim.

דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד¹⁸

19 E o seu exército e os que foram contados deles foram quarenta mil e quinhentos.

וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות19

20 E junto a ele, a tribo de Manassés; e Gamaliel, filho de Pedazur, será príncipe dos filhos de Manassés.

ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור20

21 E o seu exército e os que foram contados deles foram trinta e dois mil e duzentos.

וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים21

22 Depois, a tribo de Benjamim; e Abidã, filho de Gideoni, será príncipe dos filhos de Benjamim.

ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני22

23 E o seu exército e os que foram contados deles foram trinta e cinco mil e quatrocentos.

וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע מאות23

24 Todos os que foram contados no exército de Efraim foram cento e oito mil e cem, segundo os seus esquadrões; e estes marcharão em terceiro lugar.

כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו24

25 A bandeira do exército de Dã estará para o norte, segundo os seus esquadrões; e Aiezer, filho de Amisadai, será príncipe dos filhos de Dã.

דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי25

26 E o seu exército e os que foram contados deles foram sessenta e dois mil e setecentos.

וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ושבע מאות26

27 E junto a ele assentará as suas tendas a tribo de Aser; e Pagiel, filho de Ocrã, será príncipe dos filhos de Aser.

והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן27

28 E o seu exército e os que foram contados deles foram quarenta e um mil e quinhentos.

וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות28

29 Depois, a tribo de Naftali; e Aira, filho de Enã, será príncipe dos filhos de Naftali.

ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אהירע בן עינן29

30 E o seu exército e os que foram contados deles foram cinquenta e três mil e quatrocentos.

וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות30

31 Todos os que foram contados no exército de Dã foram cento e cinquenta e sete mil e seiscentos; estes marcharão no último lugar; segundo as suas bandeiras.

כל הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרונה יסעו31
לדגליהם

32 Estes são os que foram contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais; todos os que foram contados dos exércitos pelos seus esquadrões foram seiscentos e três mil e quinhentos e cinquenta.

אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי המחנות לצבאתם שש מאות אלף32
ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים

33 Mas os levitas não foram contados entre os filhos de Israel, como o SENHOR ordenara a Moisés.

והלויים לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה33

34 E os filhos de Israel fizeram conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés; assim, assentaram o arraial segundo as suas bandeiras; e assim marcharam, cada qual segundo as suas gerações, segundo a casa de seus pais.

ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש34
למשפחתו על בית אבתו

Bamidbar - Números 3

1 E estas são as gerações de Arão e de Moisés, no dia em que o SENHOR falou com Moisés no monte Sinai.

ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני

2 E estes são os nomes dos filhos de Arão o primogênito, Nadabe; depois, Abiú, Eleazar e Itamar.

ואלה שמות בני אהרן הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר

3 Estes são os nomes dos filhos de Arão, dos sacerdotes ungidos, cujas mãos foram sagradas para administrar o sacerdócio.

אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם לכהן

4 Mas Nadabe e Abiú morreram perante o SENHOR, quando ofereceram fogo estranho perante o SENHOR no deserto do Sinai, e não tiveram filhos; porém Eleazar e Itamar administraram o sacerdócio diante de Arão, seu pai.

וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם

5 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo לאמר

6 Faze chegar a tribo de Levi e põe-na diante de Arão, o sacerdote, para que o sirvam, והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו

7 e tenham cuidado da sua guarda e da guarda de toda a congregação, diante da tenda da congregação, para administrar o ministério do tabernáculo, ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן

8 e tenham cuidado de todos os utensílios da tenda da congregação e da guarda dos filhos de Israel, para administrar o ministério do tabernáculo.

ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן

9 Darás, pois, os levitas a Arão e a seus filhos; dentre os filhos de Israel lhes são dados em dádiva.

ונתתה את הלויים לאהרן ולבניו נתונים נתונים המה לו מאת בני ישראל

10 Mas a Arão e a seus filhos ordenarás que guardem o seu sacerdócio, e o estranho que se chegar morrerá.

ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת10

וידבר יהוה אל משה לאמר11 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

12 E eu, eis que tenho tomado os levitas do meio dos filhos de Israel, em lugar de todo o primogênito que abre a madre, entre os filhos de Israel; e os levitas serão meus.

ואני הנה לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני12 ישראל והיו לי הלויים

13 Porque todo primogênito meu é; desde o dia em que feri a todo o primogênito na terra do Egito, santifiquei para mim todo o primogênito em Israel, desde o homem até ao animal; meus serão; eu sou o SENHOR.

כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל13 מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה

וידבר יהוה14 E falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, dizendo אל משה במדבר סיני לאמר

15 Conta os filhos de Levi, segundo a casa de seus pais, pelas suas gerações; contarás a todo varão da idade de um mês para cima.

פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם15

16 E Moisés os contou conforme o mandado do SENHOR, como lhe foi ordenado.

ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה16

17 Estes, pois, foram os filhos de Levi pelos seus nomes Gérson, e Coate, e Merari.

ויהיו אלה בני לוי בשמתם גרשון וקהת ומררי17

18 E estes são os nomes dos filhos de Gérson pelas suas gerações Libni e Simei.

ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי18

19 E os filhos de Coate pelas suas gerações Anrão, e Izar, e Hebrom, e Uziel.

ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל19

20 E os filhos de Merari pelas suas gerações Mali e Musi estas são as gerações dos levitas, segundo a casa de seus pais.

ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם20

21 De Gérson é a geração dos libnitas e a geração dos simeítas; estas são as gerações dos gersonitas.

לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמע' אלה הם משפחת הגרשני21

22 Os que deles foram contados pelo número de todo varão da idade de um mês para cima, os que deles foram contados foram sete mil e quinhentos.

פקדיהם במספר כל זכר מ'ן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות22

23 As gerações dos gersonitas assentarão as suas tendas atrás do tabernáculo, ao ocidente.

משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה23

24 E o príncipe da casa paterna dos gersonitas será Eliasafe, filho de Lael.

ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל24

25 E a guarda dos filhos de Gérson na tenda da congregação será o tabernáculo, e a tenda, e a sua coberta, e o véu da porta da tenda da congregação, 25 ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח25 אהל מועד

26 e as cortinas do pátio, e o pavilhão da porta do pátio, que estão junto ao tabernáculo e junto ao altar, em redor; como também as suas cordas para todo o seu serviço.

וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת26 מיתריו לכל עבדתו

27 E de Coate é a geração dos anramitas, e a geração dos izaritas, e a geração dos hebronitas, e a geração dos uzielitas; estas são as gerações dos coatitas.

ולקחת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאל27 אלה הם משפחת הקהתי

28 Pelo número contado de todo varão da idade de um mês para cima, foram oito mil e seiscentos, que tinham cuidado da guarda do santuário.

במספר כל זכר מ'ן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש28

29 As gerações dos filhos de Coate assentarão as suas tendas ao lado do tabernáculo, da banda do sul.

משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה29

30 E o príncipe da casa paterna das gerações dos coatitas será Elisafã, filho de Uziel.

ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל30

31 E a sua guarda será a arca, e a mesa, e o castiçal, e os altares, e os utensílios do santuário com que ministram, e o véu com todo o seu serviço.

ומשמרתם הארץ והשלחן והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך 31
וכל עבדתו

32 E o príncipe dos príncipes de Levi será Eleazar, filho de Arão, o sacerdote; terá a superintendência sobre os que têm cuidado da guarda do santuário.

ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש 32

33 De Merari é a geração dos malitas e a geração dos musitas; estas são as gerações de Merari.

למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי 33

34 E os que deles foram contados pelo número de todo varão de um mês para cima foram seis mil e duzentos.

ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים 34

35 E o príncipe da casa paterna das gerações de Merari será Zuriel, filho de Abiail; assentarão as suas tendas ao lado do tabernáculo, da banda do norte.

ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן יחנו צפונה 35

36 E o cargo da guarda dos filhos de Merari serão as tábuas do tabernáculo, e os seus varais, e as suas colunas, e as suas bases, e todos os seus utensílios, com todo o seu serviço, 36 ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן 36
ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו

37 e as colunas do pátio em redor, e as suas bases, e as suas estacas e as suas cordas.

ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם 37

38 E os que assentarão as suas tendas diante do tabernáculo, ao oriente, diante da tenda da congregação, para a banda do nascente, serão Moisés e Arão, com seus filhos, tendo o cuidado da guarda do santuário, para guarda dos filhos de Israel; e o estranho que se chegar morrerá.

והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים 38
משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת

39 Todos os que foram contados dos levitas, que contou Moisés e Arão, por mandado do SENHOR, segundo as suas gerações, todo varão de um mês para cima foram vinte e dois mil.

כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש 39
ומעלה שנים ועשרים אלף

40 E disse o SENHOR a Moisés Conta todo primogênito varão dos filhos de Israel da idade de um mês para cima e toma o número dos seus nomes.

40 ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מן חדש ומעלה ושא את מספר שמתם

41 E para mim tomarás os levitas (eu sou o SENHOR) em lugar de todo primogênito dos filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar de todo primogênito entre os animais dos filhos de Israel.

41 ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בכר בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל

42 E contou Moisés, como o SENHOR lhe ordenara, todo primogênito entre os filhos de Israel.

42 ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכר בבני ישראל

43 E todos os primogênitos dos varões, pelo número dos nomes dos da idade de um mês para cima, segundo os que foram contados deles, foram vinte e dois mil e duzentos e setenta e três.

43 ויהי כל בכור זכר במספר שמות מן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים

44 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo 44 וידבר יהוה אל משה לאמר

45 Toma os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar dos seus animais; porquanto os levitas serão meus. Eu sou o SENHOR.

45 קח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והיו לי הלויים אני יהוה

46 Quanto aos duzentos e setenta e três, que se houverem de resgatar, que sobrepujam aos levitas dos primogênitos dos filhos de Israel, 46 ואת פדויי ואת השלשה והשבעים והמאתים העדפים על הלויים מבכור בני ישראל

47 tomarás para cada cabeça cinco siclos; conforme o siclo do santuário os tomarás, a vinte geras o siclo.

47 ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל

48 E a Arão e a seus filhos darás o dinheiro dos resgatados, dos que sobejam entre eles.

48 ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויי העדפים בהם

49 Então, Moisés tomou o dinheiro do resgate dos que sobejaram sobre os resgatados pelos levitas.

ויקח משה את כסף הפדיון מאת העדפים על פדויי הלויים 49

50 Dos primogênitos dos filhos de Israel tomou o dinheiro, mil e trezentos e sessenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário.

מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל 50
הקדש

51 E Moisés deu o dinheiro dos resgatados a Arão e a seus filhos, segundo o mandado do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

51 ויתן משה את כסף הפדיון לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה 51

Bamidbar - Números 4

1 E falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo 1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

2 Toma a soma dos filhos de Coate, do meio dos filhos de Levi, pelas suas gerações, segundo a casa de seus pais; 2 נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם

3 da idade de trinta anos para cima até aos cinquenta anos será todo aquele que entrar neste exército, para fazer obra na tenda da congregação.

3 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד

4 Este será o ministério dos filhos de Coate na tenda da congregação, nas coisas santíssimas.

4 זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים

5 Quando partir o arraial, Arão e seus filhos virão, e tirarão o véu da coberta, e com ele cobrirão a arca do Testemunho; 5 ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארן העדת

6 e por-lhe-ão por cima uma coberta de peles de texugos, e sobre ela estenderão um pano, todo azul, e lhe meterão os varais.

6 ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו

7 Também sobre a mesa da proposição estenderão um pano azul; e, sobre ela, porão os pratos, e os seus incensários, e as taças, e as escudelas; também o pão contínuo estará sobre ela.

7 ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה

8 Depois, estenderão, em cima deles, um pano carmesim, e, com a coberta de peles de texugos, o cobrirão, e lhe porão os seus varais.

8 ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו

9 Então, tomarão um pano azul e cobrirão o castiçal da luminária, e as suas lâmpadas, e os seus espevitadores, e os seus apagadores, e todos os seus vasos de azeite com que o servem.

ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה9
ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם

10 E meterão, a ele e a todos os seus utensílios, na cobertura de peles de texugos e o porão sobre os varais.

ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט10

11 E, sobre o altar de ouro, estenderão um pano azul, e com a cobertura de peles de texugos o cobrirão, e lhe porão os seus varais.

ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו11

12 Também tomarão todos os utensílios do ministério, com que servem no santuário; e os porão num pano azul, e os cobrirão com uma cobertura de peles de texugos, e os porão sobre os varais.

ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם12
במכסה עור תחש ונתנו על המוט

13 E tirarão as cinzas do altar e por cima dele estenderão um pano de púrpura.

ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן13

14 E sobre ele porão todos os seus instrumentos com que o servem os seus braseiros, e os garfos, e as pás, e as bacias, todos os utensílios do altar; e por cima dele estenderão uma cobertura de peles de texugos e lhe porão os seus varais.

ונתנו עליו את כל כליו אשר ישרתו עליו בהם את המחלת את המזלגת ואת14
היעים ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו

15 Havendo, pois, Arão e seus filhos, ao partir do arraial, acabado de cobrir o santuário e todos os instrumentos do santuário, então, os filhos de Coate virão para levá-lo; mas no santuário não tocarão para que não morram; este é o cargo dos filhos de Coate na tenda da congregação.

וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו15
בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד

16 Porém o cargo de Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, será o azeite da luminária, e o incenso aromático, e a contínua oferta dos manjares, e o azeite da unção, o cargo de todo o tabernáculo e de tudo que nele há, o santuário e os seus móveis.

ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן16
המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו

וידבר יהוה אל משה ואל¹⁷ אהרן לאמר

18 Não deixareis extirpar a tribo das gerações dos coaitas do meio dos levitas.

אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלויים¹⁸

19 Mas isto lhes fareis, para que vivam e não morram, quando chegarem à santidade das santidades Arão e seus filhos virão e a cada um porão no seu ministério e no seu cargo.

וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמאו¹⁹ אותם איש איש על עבדתו ואל משאו

20 Porém não entrarão a ver, quando cobrirem o santuário, para que não morram.

ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו²⁰

וידבר יהוה אל משה לאמר²¹ 21 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

22 Toma também a soma dos filhos de Gérson, segundo a casa de seus pais, segundo as suas gerações; 22 ונשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם²² למשפחתם

23 da idade de trinta anos para cima, até aos cinquenta, contarás a todo aquele que entrar a servir no seu serviço, para exercer o ministério na tenda da congregação.

מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל הבא לצבא צבא²³ לעבד עבדה באהל מועד

24 Este será o ministério das gerações dos gersonitas, no serviço e na carga 24 ואת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא²⁴

25 levarão, pois, as cortinas do tabernáculo, e a tenda da congregação, e a sua coberta, e a coberta de peles de texugos que está em cima, sobre ele, e o véu da porta da tenda da congregação, 25 ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל²⁵ מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד

26 e as cortinas do pátio, e o véu da porta do pátio, que está junto ao tabernáculo e junto ao altar em redor, e as suas cordas, e todos os instrumentos do seu ministério, com tudo o que se adereçar para eles, para que ministrem.

ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב²⁶ ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו

27 Todo o ministério dos filhos dos gersonitas, em todo o seu cargo e em todo o seu ministério, será segundo o mandado de Arão e de seus filhos; e lhes encomendareis em guarda todo o seu cargo.

על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם
עלהם במשמרת את כל משאם

28 Este é o ministério das gerações dos filhos dos gersonitas na tenda da congregação; e a sua guarda será debaixo da mão de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן
הכהן

29 Quanto aos filhos de Merari, segundo as suas gerações e segundo a casa de seus pais os contarás; 29 בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם

30 da idade de trinta anos para cima, até aos cinquenta, contarás a todo aquele que entrar neste serviço, para exercer o ministério da tenda da congregação.

מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדם כל הבא לעבד אתם
עבדת אהל מועד

31 Esta, pois, será a guarda do seu cargo, segundo todo o seu ministério, na tenda da congregação as tábuas do tabernáculo, e os seus varais, e as suas colunas, e as suas bases; 31 וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי
המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו

32 como também as colunas do pátio em redor, e as suas bases, e as suas estacas, e as suas cordas, com todos os seus instrumentos, com todo o seu ministério; e contareis os utensílios da guarda do seu cargo, nome por nome.

ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמרתם
תפקדו את כלי משמרת משאם

33 Este é o ministério das gerações dos filhos de Merari, segundo todo o seu ministério, na tenda da congregação, debaixo da mão de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן

34 Moisés, pois, e Arão e os príncipes da congregação contaram os filhos dos coatitas, segundo as suas gerações e segundo a casa de seus pais; 34 ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם

35 da idade de trinta anos para cima, até aos cinquenta, todo aquele que entrou neste serviço, para o ministério da tenda da congregação.

מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד 35

36 Os que deles foram contados, pois, segundo as suas gerações, foram dois mil e setecentos e cinquenta.

ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים 36

37 Estes são os que foram contados das gerações dos coatitas, de todo aquele que ministrava na tenda da congregação, os quais contaram Moisés e Arão, conforme o mandado do SENHOR pela mão de Moisés.

אלה פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי 37
יהוה ביד משה

38 Semelhantemente os que foram contados dos filhos de Gérson, segundo as suas gerações e segundo a casa de seus pais, 38 ופקודי בני גרשון 38
למשפחותם ולבית אבתם

39 da idade de trinta anos para cima, até aos cinquenta, todo aquele que entrou neste serviço, para o ministério na tenda da congregação, 39 מבן 39
שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד

40 os que deles foram contados, segundo as suas gerações e segundo a casa de seus pais, foram dois mil e seiscentos e trinta.

ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים 40

41 Estes são os contados das gerações dos filhos de Gérson, de todo aquele que ministrava na tenda da congregação; os quais contaram Moisés e Arão, conforme o mandado do SENHOR.

אלה פקודי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי 41
יהוה

42 E os que foram contados das gerações dos filhos de Merari, segundo as suas gerações e segundo a casa de seus pais, 42 ופקודי משפחת בני מררי 42
למשפחתם לבית אבתם

43 da idade de trinta anos para cima, até aos cinquenta, todo aquele que entrou neste serviço, para o ministério na tenda da congregação, 43 מבן 43
שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד

44 foram, pois, os que foram deles contados, segundo as suas gerações, três mil e duzentos.

ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים 44

45 Estes são os contados das gerações dos filhos de Merari; os quais contaram Moisés e Arão, conforme o mandado do SENHOR, pela mão de Moisés.

אלה פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה45

46 Todos os que deles foram contados, que contaram Moisés e Arão, e os príncipes de Israel, dos levitas, segundo as suas gerações e segundo a casa de seus pais, 46 כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלויים46 למשפחתם ולבית אבתם

47 da idade de trinta anos para cima, até aos cinquenta, todo aquele que entrava a executar o ministério da administração e o ministério da carga na tenda da congregação, 47 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא47 לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד

48 os que deles foram contados foram oito mil quinhentos e oitenta.

ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמנים48

49 Conforme o mandado do SENHOR pela mão de Moisés, foram contados, cada qual segundo o seu ministério e segundo o seu cargo; e foram, os que deles foram contados, aqueles que o SENHOR ordenara a Moisés.

על פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה49 יהוה את משה

Bamidbar - Números 5

1 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo 1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Ordena aos filhos de Israel que lancem fora do arraial a todo leproso, e a todo o que padece fluxo, e a todos os imundos por causa de contato com algum morto.

2 צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש

3 Desde o homem até à mulher os lançareis; fora do arraial os lançareis, para que não contaminem os seus arraiais, no meio dos quais eu habito.

3 מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם

4 E os filhos de Israel fizeram assim, e os lançaram fora do arraial; como o SENHOR falara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

4 ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל

5 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 5 וידבר יהוה אל משה לאמר

6 Dize aos filhos de Israel Quando homem ou mulher fizer algum de todos os pecados humanos, transgredindo contra o SENHOR, tal alma culpada é.

6 דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא

7 E confessará o pecado que fez; então, restituirá pela sua culpa segundo a soma total, e lhe acrescentará o seu quinto, e o dará àquele contra quem se fez culpado.

7 והתודו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לו לאשר אשם לו

8 Mas, se aquele homem não tiver resgatador, a quem se restitua pela culpa, então, a culpa que se restituir ao SENHOR será do sacerdote, além do carneiro da expiação com que por ele fizer expiação.

8 ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד אילן הכפרים אשר יכפר בו עליו

9 Semelhantemente, toda oferta de todas as coisas santificadas dos filhos de Israel, que trouxerem ao sacerdote, será sua.

וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה9

10 E as coisas santificadas de cada um serão suas; o que alguém der ao sacerdote será seu 10 ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה10

11 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 11 וידבר יהוה אל משה לאמר11

12 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando a mulher de alguém se desviar e prevaricar contra ele, 12 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי12 תשטה אשתו ומעלה בו מעל

13 de maneira que algum homem se houver deitado com ela, e for oculto aos olhos de seu marido, e ela o tiver ocultado, havendo-se ela contaminado, e contra ela não houver testemunha, e no feito não for apanhada, 13 ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה13 ועד אין בה והוא לא נתפשה

14 e o espírito de ciúmes vier sobre ele, e de sua mulher tiver ciúmes, por ela se haver contaminado, ou sobre ele vier o espírito de ciúmes, e de sua mulher tiver ciúmes, não se havendo ela contaminado, 14 ועבר עליו רוח קנאה14 וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה

15 então, aquele varão trará a sua mulher perante o sacerdote e juntamente trará a sua oferta por ela uma décima de efa de farinha de cevada, sobre a qual não deitará azeite, nem sobre ela porá incenso, porquanto é oferta de manjares de ciúmes, oferta memorativa, que traz a iniquidade em memória.

15 והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח15 שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון

16 E o sacerdote a fará chegar, e a porá perante a face do SENHOR.

16 והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה16

17 E o sacerdote tomará água santa num vaso de barro; também tomará o sacerdote do pó que houver no chão do tabernáculo e o deitará na água.

17 ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח17 הכהן ונתן אל המים

18 Então, o sacerdote apresentará a mulher perante o SENHOR e descobrirá a cabeça da mulher; e a oferta memorativa de manjares, que é a oferta de manjares dos ciúmes, porá sobre as suas mãos, e a água amarga, que traz consigo a maldição, estará na mão do sacerdote.

והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את18
מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאדרים

19 E o sacerdote a conjurará e dirá àquela mulher Se ninguém contigo se
deitou e se não te apartaste de teu marido pela imundícia, destas águas
amargas, amaldiçoantes, serás livre.

והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית19
טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המאדרים האלה

20 Mas, se te apartaste de teu marido e te contaminaste, e algum homem,
fora de teu marido, se deitou contigo; 20 ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת
ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך

21 então, o sacerdote conjurará a mulher com a conjuração da maldição; e o
sacerdote dirá à mulher O SENHOR te ponha por maldição e por
conjuração no meio do teu povo, fazendo-te o SENHOR descair a coxa e
inchar o ventre, 21 והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה
יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה

22 e esta água amaldiçoante entre nas tuas entranhas, para te fazer inchar o
ventre e te fazer descair a coxa. Então, a mulher dirá Amém! Amém!

ובאו המים המאדרים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן22
אמן

23 Depois, o sacerdote escreverá estas mesmas maldições num livro e com
a água amarga as apagará.

וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים23

24 E a água amarga, amaldiçoante, dará a beber à mulher, e a água
amaldiçoante entrará nela para amargurar.

והשקה את האשה את מי המרים המאדרים ובאו בה המים המאדרים למרים24

25 E o sacerdote tomará a oferta de manjares dos ciúmes da mão da mulher
e moverá a oferta de manjares perante o SENHOR; e a oferecerá sobre o
altar.

ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב25
אתה אל המזבח

26 Também o sacerdote tomará um punhado da oferta de manjares, da
oferta memorativa, e sobre o altar o queimará; e, depois, dará a beber a água
à mulher.

וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את26
המים

27 E, havendo-lhe dado a beber aquela água, será que, se ela se tiver contaminado e contra seu marido tiver prevaricado, a água amaldiçoante entrará nela para amargura, e o seu ventre se inchará, e a sua coxa descairá; e aquela mulher será por maldição no meio do seu povo.

והשקה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים
המאררים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה

28 E, se a mulher se não tiver contaminado, mas estiver limpa, então, será livre e conceberá semente.

ואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע

29 Esta é a lei dos ciúmes, quando a mulher, em poder de seu marido, se desviar e for contaminada; 29 זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה
ונטמאה

30 ou quando sobre o homem vier o espírito de ciúmes, e tiver ciúmes de sua mulher, apresente a mulher perante o SENHOR, e o sacerdote nela execute toda esta lei.

או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני
יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת

31 E o homem será livre da iniquidade, porém a mulher levará a sua iniquidade.

ונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה

Bamidbar - Números 6

1 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo 1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando um homem ou mulher se tiver separado, fazendo voto de nazireu, para se separar para o SENHOR, 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה

3 de vinho e de bebida forte se apartará; vinagre de vinho ou vinagre de bebida forte não beberá; nem beberá alguma beberagem de uvas; nem uvas frescas nem secas comerá.

3 מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל

4 Todos os dias do seu nazireado, não comerá de coisa alguma que se faz da vinha, desde os caroços até às cascas.

4 כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל

5 Todos os dias do voto do seu nazireado sobre a sua cabeça não passará navalha; até que se cumpram os dias, que se separou para o SENHOR, santo será, deixando crescer as guedelhas do cabelo da sua cabeça.

5 כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו

6 Todos os dias que se separar para o SENHOR, não se chegará a corpo de um morto.

6 כל ימי הזירו ליהוה על נפש מת לא יבא

7 Por seu pai, ou por sua mãe, ou por seu irmão, ou por sua irmã, por eles se não contaminará, quando forem mortos; porquanto o nazireado do seu Deus está sobre a sua cabeça.

7 לאביו ולאמו ולאחיו ולאחתו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו

8 Todos os dias do seu nazireado, santo será ao SENHOR.

8 כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה

9 E se alguém vier a morrer junto a ele por acaso, subitamente, e contaminar a cabeça do seu nazireado, então, no dia da sua purificação, rapará a sua cabeça, e, ao sétimo dia, a rapará.

וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום9 השביעי יגלחנו

10 E, ao oitavo dia, trará duas rolas ou dois pombinhos, ao sacerdote, à porta da tenda da congregação; וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה10 אל הכהן אל פתח אהל מועד

11 e o sacerdote oferecerá um para expiação do pecado e o outro para holocausto; e fará propiciação por esse que pecou no corpo morto; assim, naquele mesmo dia, santificará a sua cabeça.

ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש11 את ראשו ביום ההוא

12 Então, separará os dias do seu nazireado ao SENHOR e, para expiação da culpa, trará um cordeiro de um ano; e os dias antecedentes serão perdidos, porquanto o seu nazireado foi contaminado.

והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי12 טמא נזרו

13 E esta é a lei do nazireu; no dia em que se cumprirem os dias do seu nazireado, trá-lo-ão à porta da tenda da congregação; וזאת תורת הנזיר ביום13 מלאת ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד

14 e ele oferecerá a sua oferta ao SENHOR, um cordeiro sem mancha, de um ano, em holocausto, e uma cordeira sem mancha, de um ano, para expiação da culpa, e um carneiro sem mancha por oferta pacífica; והקריב14 את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים

15 e um cesto de bolos asmos, bolos de flor de farinha com azeite, amassados, e coscorões asmos untados com azeite, como também a sua oferta de manjares e as suas libações.

וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם15

16 E o sacerdote os trará perante o SENHOR e sacrificará a sua expiação do pecado e o seu holocausto; והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת16 עלתו

17 também sacrificará o carneiro em sacrifício pacífico ao SENHOR, com o cesto dos bolos asmos; e o sacerdote oferecerá a sua oferta de manjares e a sua libação.

ואת האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת17 נסכו

18 Então, o nazireu, à porta da tenda da congregação, rapará a cabeça do seu nazireado, e tomará o cabelo da cabeça do seu nazireado, e o porá sobre o fogo que está debaixo do sacrifício pacífico.

וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש 18
אשר תחת זבח השלמים

19 Depois, o sacerdote tomará a espádua cozida do carneiro, e um bolo asmo do cesto, e um coscorão asmo e os porá nas mãos do nazireu, depois de haver este rapado a cabeça do seu nazireado.

ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד 19
ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו

20 E o sacerdote os moverá, em oferta de movimento, perante o SENHOR; isto é santo para o sacerdote, juntamente com o peito da oferta de movimento e com a espádua da oferta alçada; e, depois, o nazireu pode beber vinho.

והניף אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק 20
התרומה ואחר ישתה הנזיר יין

21 Esta é a lei do nazireu que fizer voto da sua oferta ao SENHOR pelo seu nazireado, além do que alcançar a sua mão; segundo o seu voto, que fizer, assim fará conforme a lei do seu nazireado.

וזאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו 21
אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו

22 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo 22 אל משה לאמר

23 Fala a Arão e a seus filhos, dizendo Assim abençoareis os filhos de Israel, dizendo-lhes 23 אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל
אמור להם

24 O SENHOR te abençoe e te guarde; 24 יברכך יהוה וישמרך

25 o SENHOR faça resplandecer o seu rosto sobre ti e tenha misericórdia de ti; 25 יאר יהוה פניו אליך ויחנך

26 o SENHOR sobre ti levante o seu rosto e te dê a paz.

26 ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום

27 Assim, porão o meu nome sobre os filhos de Israel, e eu os abençoarei.

27 ושמם את שמי על בני ישראל ואני אברכם

Bamidbar - Números 7

1 E aconteceu, no dia em que Moisés acabou de levantar o tabernáculo, e o ungiu, e o santificou, e todos os seus utensílios, e também o altar e todos os seus utensílios, e os ungiu, e os santificou, ויהי ביום כלות משה להקים את1 המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם

2 que os príncipes de Israel, os cabeças da casa de seus pais, os que foram príncipes das tribos, que estavam sobre os que foram contados, ofereceram, ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים על2 הפקדים

3 e trouxeram a sua oferta perante o SENHOR seis carros cobertos e doze bois; por dois príncipes, um carro; e para cada um, um boi; e os trouxeram diante do tabernáculo.

ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן

4 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo ויאמר יהוה אל משה לאמר4

5 Toma os deles, e serão para servir no ministério da tenda da congregação; e os darás aos levitas, a cada qual segundo o seu ministério.

קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלויים איש כפי5 עבדתו

6 Assim, Moisés tomou os carros e os bois e os deu aos levitas.

ויקח משה את העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים

7 Dois carros e quatro bois deu aos filhos de Gérson, segundo o seu ministério; ואת שתי העגלת ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם7

8 e quatro carros e oito bois deu aos filhos de Merari, segundo o seu ministério, debaixo da mão de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

ואת ארבע העגלת ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן8 אהרן הכהן

9 Mas aos filhos de Coate nada deu, porquanto a seu cargo estava o santuário, e o levavam aos ombros.

ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו9

10 E ofereceram os príncipes para a consagração do altar, no dia em que foi ungido; ofereceram, pois, os príncipes a sua oferta perante o altar.

ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשאים את קרבנם
לפני המזבח

11 E disse o SENHOR a Moisés Cada príncipe oferecerá a sua oferta (cada qual em seu dia) para a consagração do altar.

ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת
המזבח

12 O que, pois, no primeiro dia, ofereceu a sua oferta foi Naassom, filho de Aminadabe, pela tribo de Judá.

ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה

13 E a sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares; וקרבו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף 13 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

14 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso; 14 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

15 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto; 15 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

16 um bode, para expiação do pecado; 16 שעיר עזים אחד לחטאת

17 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Naassom, filho de Aminadabe.

ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה 17 זה קרבן נחשון בן עמינדב

18 No segundo dia, fez a sua oferta Natanael, filho de Zuar, príncipe de Issacar.

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר 18

19 E pela sua oferta ofereceu um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para a oferta de manjares; 19 הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

כף אחת עשרה זהב20; 20 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso; מלאה קטרת

פר21; 21 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto; אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

שעיר עזים אחד לחטאת22; 22 um bode, para expiação do pecado;

23 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Natanael, filho de Zuar.

ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה23; זה קרבן נתנאל בן צוער

24 No terceiro dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן24

25 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares; קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף25; שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

כף אחת עשרה זהב26; 26 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso; מלאה קטרת

פר27; 27 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto; אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

שעיר עזים אחד לחטאת28; 28 um bode, para expiação do pecado;

29 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Eliabe, filho de Helom.

ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה29; זה קרבן אליאב בן חלן

30 No quarto dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Rúben, Elizur, filho de Seder.

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור30

31 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares; קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף31; שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

כף אחת עשרה זהב32; 32 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso; מלאה קטרת

פר33; 33 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto; אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

שעיר עזים אחד לחטאת34; 34 um bode, para expiação do pecado;

35 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Elizur, filho de Seducur.

ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה35; 35 זה קרבן אליצור בן שדיאור

36 No quinto dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai.

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישדי36

37 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares; קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף37; 37 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

כף אחת עשרה זהב38; 38 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso; מלאה קטרת

פר39; 39 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto; אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

שעיר עזים אחד לחטאת40; 40 um bode, para expiação do pecado;

41 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Selumiel, filho de Zurisadai.

ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה41; 41 זה קרבן שלמיאל בן צורישדי

42 No sexto dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל42

43 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares; קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף43; 43 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

44 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso; 44 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת

45 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto; 45 פר
אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

46 um bode, para expiação do pecado; 46 שעיר עזים אחד לחטאת

47 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Eliasafe, filho de Deuel.

47 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אליסף בן דעואל

48 No sétimo dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Efraim, Elisama, filho de Amiúde.

48 ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד

49 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares; 49 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

50 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso; 50 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת

51 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto; 51 פר
אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

52 um bode, para expiação do pecado; 52 שעיר עזים אחד לחטאת

53 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Elisama, filho de Amiúde.

53 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אלישמע בן עמיהוד

54 No oitavo dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur.

54 ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור

55 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares; 55 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

כף אחת עשרה זהב 56; uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso; 56 מלאה קטרת

פר 57; um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto; 57 אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

שעיר עזים אחד לחטאת 58; um bode, para expiação do pecado; 58

59 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Gamaliel, filho de Pedazur.

ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה 59
זה קרבן גמליאל בן פדהצור

60 No dia nono, ofereceu o príncipe dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני 60

61 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares; 61 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף 61
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

כף אחת עשרה זהב 62; uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso; 62 מלאה קטרת

פר 63; um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto; 63 אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

שעיר עזים אחד לחטאת 64; um bode, para expiação do pecado; 64

65 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Abidã, filho de Gideoni.

ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה 65
זה קרבן אבידן בן גדעני

66 No décimo dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Dã, Aiezer, filho de Amisadai.

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי 66

67 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares; 67 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף 67
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

68 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso; 68 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת

69 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto; 69 פר
אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

70 um bode, para expiação do pecado; 70 שעיר עזים אחד לחטאת

71 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Aiezer, filho de Amisadai.

71 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אחיעזר בן עמישדי

72 No dia undécimo, ofereceu o príncipe dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã.

72 ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן

73 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares; 73 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

74 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso; 74 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת

75 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto; 75 פר
אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

76 um bode, para expiação do pecado; 76 שעיר עזים אחד לחטאת

77 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Pagiel, filho de Ocrã.

77 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן פגעיאל בן עכרן

78 No duodécimo dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

78 ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן

79 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares; 79 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

כף אחת עשרה זהב80; 80 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso; מלאה קטרת

פר81; 81 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto; אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

שעיר עזים אחד לחטאת82; 82 um bode, para expiação do pecado;

83 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Aira, filho de Enã.

ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה83; 83 זה קרבן אחירע בן עינן

84 Esta é a consagração do altar, feita pelos príncipes de Israel, no dia em que foi ungido doze pratos de prata, doze bacias de prata, doze taças de ouro; 84 זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתיים84; עשרה מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתיים עשרה

85 cada prato de prata, de cento e trinta siclos, e cada bacia, de setenta; toda a prata dos utensílios foi dois mil e quatrocentos siclos, segundo o siclo do santuário; 85 שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף85; הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש

86 doze taças de ouro, cheias de incenso, cada taça de dez siclos, segundo o siclo do santuário; todo o ouro das taças foi de cento e vinte siclos; 86 כפות86; זהב שתיים עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה

87 todos os bois para holocausto foram doze novilhos; carneiros, doze; doze cordeiros de um ano, com a sua oferta de manjares, e doze bodes, para expiação do pecado; 87 כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר87; כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת

88 e todos os bois para sacrifício pacífico foram vinte e quatro novilhos; os carneiros, sessenta; os bodes, sessenta; os cordeiros de um ano, sessenta; esta é a consagração do altar, depois que foi ungido.

88 וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים88; בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו

89 E, quando Moisés entrava na tenda da congregação para falar com o SENHOR, então, ouvia a voz que lhe falava de cima do propiciatório, que está sobre a arca do Testemunho entre os dois querubins; assim com ele falava.

ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת⁸⁹
אשר על ארן העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו

Bamidbar - Números 8

1 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo 1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala a Arão e dize-lhe Quando acenderes as lâmpadas, defronte do
candeeiro alumiarão as sete lâmpadas.

2 דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת
הנרות

3 E Arão fez assim; defronte da face do candeeiro acendeu as suas
lâmpadas, como o SENHOR ordenara a Moisés.

3 ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה

4 E era esta obra do candeeiro de ouro batido; desde o seu pé até às suas
flores era batido; conforme o modelo que o SENHOR mostrara a Moisés,
assim ele fez o candeeiro.

4 וזה מעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה עד פרחיה מקשה הוא כמראה אשר הראה
יהוה את משה כן עשה את המנרה

5 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo 5 וידבר יהוה אל משה לאמר

6 Toma os levitas do meio dos filhos de Israel e purifica-os; 6 קח את הלויים
מתוך בני ישראל וטהרת אתם

7 e assim lhes farás, para os purificar Esparge sobre eles a água da
expição; e sobre toda a sua carne farão passar a navalha, e lavarão as suas
vestes, e se purificarão.

7 וכה תעשה להם לטהרם הוזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו
בגדיהם והטהרו

8 Então, tomarão um novilho, com a sua oferta de manjares de flor de
farinha amassada com azeite; e tomarás outro novilho, para expiação do
pecado.

8 ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת

9 E farás chegar os levitas perante a tenda da congregação; e farás ajuntar
toda a congregação dos filhos de Israel.

9 והקרבת את הלויים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל

10 Farás, pois, chegar os levitas perante o SENHOR; e os filhos de Israel
porão as suas mãos sobre os levitas.

10 והקרבת את הלויים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים

11 E Arão moverá os levitas por oferta de movimento perante o SENHOR pelos filhos de Israel; e serão para servirem no ministério do SENHOR.

והניף אהרן את הלויים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה

12 E os levitas porão as suas mãos sobre a cabeça dos novilhos; então, sacrifica tu um para expiação do pecado e o outro, para holocausto ao SENHOR, para fazer expiação pelos levitas.

והלויים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת ואת האחד עולה ליהוה על הכפר על הלויים

13 E porás os levitas perante Arão, e perante os seus filhos, e os moverás por oferta de movimento ao SENHOR.

והעמדת את הלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה

14 E separarás os levitas do meio dos filhos de Israel, para que os levitas meus sejam.

והבדלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים

15 E, depois, os levitas entrarão para fazerem o serviço da tenda da congregação; e tu os purificarás e, por oferta de movimento, os moverás.

ואחרי כן יבאו הלויים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה

16 Porquanto eles, do meio dos filhos de Israel, me são dados; em lugar de todo aquele que abre a madre, do primogênito de cada um dos filhos de Israel, para mim os tenho tomado.

כי נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי

17 Porque meu é todo primogênito entre os filhos de Israel, entre os homens e entre os animais; no dia em que, na terra do Egito, feri a todo primogênito, os santifiquei para mim.

כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי

18 E tomei os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel.

ואקח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל

19 E os levitas, dados a Arão e a seus filhos, do meio dos filhos de Israel, tenho dado para exercerem o ministério dos filhos de Israel na tenda da congregação e para fazerem expiação pelos filhos de Israel, para que não

haja praga entre os filhos de Israel, chegando-se os filhos de Israel ao santuário.

19 ואתנה את הלויים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש

20 E assim fez Moisés, e Arão, e toda a congregação dos filhos de Israel com os levitas; conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim os filhos de Israel lhes fizeram.

ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללויים ככל אשר צוה יהוה את משה ללויים 20 כן עשו להם בני ישראל

21 E os levitas se purificaram e lavaram as suas vestes, e Arão os moveu por oferta movida perante o SENHOR, e Arão fez expiação por eles, para purificá-los.

ויתחטאו הלויים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם 21 אהרן לטהרם

22 E, depois, vieram os levitas, para exercerem o seu ministério na tenda da congregação, perante Arão e perante os seus filhos; como o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram.

ואחרי כן באו הלויים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר 22 צוה יהוה את משה על הלויים כן עשו להם

וידבר יהוה אל משה לאמר 23 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

24 Este é o ofício dos levitas Da idade de vinte e cinco anos para cima entrarão, para fazerem o serviço no ministério da tenda da congregação; זאת אשר ללויים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל 24 מועד

25 mas, desde a idade de cinquenta anos, sairão da milícia deste ministério e nunca mais servirão.

ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד 25

26 Porém com os seus irmãos servirão na tenda da congregação, para terem cuidado da guarda; mas o ministério não exercerão; assim farás com os levitas nas suas guardas.

ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללויים 26 במשמרתם

Bamidbar - Números 9

1 E falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, no segundo ano da sua saída da terra do Egito, no primeiro mês, dizendo וידבר יהוה אל משה 1
במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר

2 Que os filhos de Israel celebrem a Páscoa a seu tempo determinado.

ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו 2

3 No dia catorze deste mês, pela tarde, a seu tempo determinado a celebrareis; segundo todos os seus estatutos e segundo todos os seus ritos, a celebrareis.

בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו ככל חקתי וככל 3
משפטיו תעשו אתו

4 Disse, pois, Moisés aos filhos de Israel que celebrassem a Páscoa.

וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח 4

5 Então, celebraram a Páscoa no dia catorze do primeiro mês, pela tarde, no deserto do Sinai; conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל 5
אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל

6 E houve alguns que estavam imundos pelo corpo de um homem morto; e no mesmo dia não podiam celebrar a Páscoa; pelo que se chegaram perante Moisés e perante Arão aquele mesmo dia.

ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו 6
לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא

7 E aqueles homens disseram-lhe Imundos estamos nós pelo corpo de um homem morto; por que seríamos privados de oferecer a oferta do SENHOR a seu tempo determinado no meio dos filhos de Israel?

ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקרב את 7
קרבת יהוה במעדו בתוך בני ישראל

8 E disselhes Moisés Esperai, e ouvirei o que o SENHOR vos ordenará.

ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם 8

9 Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo וידבר יהוה אל משה לאמר 9

10 Fala aos filhos de Israel, dizendo Quando alguém entre vós ou entre as vossas gerações for imundo por corpo morto ou se achar em jornada longe de vós, contudo, ainda celebrará a Páscoa ao SENHOR.

דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה

11 No segundo mês, no dia catorze, de tarde, a celebração Com pães asmos e ervas amargas a comerão.

בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו

12 Dela nada deixarão até à manhã e dela não quebrarão osso algum; segundo todo o estatuto da Páscoa, a celebração.

לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אותו

13 Porém, quando um homem for limpo, e não estiver de caminho, e deixar de celebrar a Páscoa, tal alma do seu povo será extirpada; porquanto não ofereceu a oferta do SENHOR a seu tempo determinado; tal homem levará o seu pecado.

והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במעדו חטאו ישא האיש ההוא

14 E, quando um estrangeiro peregrinar entre vós e também celebrar a Páscoa ao SENHOR, segundo o estatuto da Páscoa e segundo o seu rito, assim a celebrará; um mesmo estatuto haverá para vós, assim para o estrangeiro como para o natural da terra.

וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ

15 E, no dia de levantar o tabernáculo, a nuvem cobriu o tabernáculo sobre a tenda do Testemunho; e, à tarde, estava sobre o tabernáculo como uma aparência de fogo até à manhã.

וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר

16 Assim era de contínuo a nuvem o cobria, e, de noite, havia aparência de fogo.

כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה

17 Mas, sempre que a nuvem se alçava sobre a tenda, os filhos de Israel após ela partiam; e, no lugar onde a nuvem parava, ali os filhos de Israel assentavam o seu arraial.

ולפי העלת הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם17
הענן שם יחנו בני ישראל

18 Segundo o dito do SENHOR, os filhos de Israel partiam e segundo o dito do SENHOR assentavam o arraial; todos os dias em que a nuvem parava sobre o tabernáculo, assentavam o arraial.

על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן18
יחנו

19 E, quando a nuvem se detinha muitos dias sobre o tabernáculo, então, os filhos de Israel tinham cuidado da guarda do SENHOR e não partiam.

ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא19
יסעו

20 E era que, quando a nuvem poucos dias estava sobre o tabernáculo, segundo o dito do SENHOR, se alojavam e, segundo o dito do SENHOR, partiam.

ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו20

21 Porém era que, quando a nuvem desde a tarde até à manhã ficava ali e a nuvem se alçava pela manhã, então, partiam; quer de dia quer de noite, alçando-se a nuvem, partiam.

ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה21
הענן ונסעו

22 Ou, quando a nuvem sobre o tabernáculo se detinha dois dias, ou um mês, ou um ano, ficando sobre ele, então, os filhos de Israel se alojavam e não partiam; e, alçando-se ela, partiam.

או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל22
ולא יסעו ובהעלתו יסעו

23 Segundo o dito do SENHOR, se alojavam e, segundo o dito do SENHOR, partiam; da guarda do SENHOR tinham cuidado, segundo o dito do SENHOR pela mão de Moisés.

על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה23

Bamidbar - Números 10

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Faze duas trombetas de prata; de obra batida as farás; e te serão para a convocação da congregação e para a partida dos arraiais.

2 עשה לך שתי חצוצרת כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות

3 E, quando as tocarem ambas, então, toda a congregação se congregará a ti à porta da tenda da congregação.

3 ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד

4 Mas, quando tocar uma só, então, a ti se congregarão os príncipes, os cabeças dos milhares de Israel.

4 ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל

5 Quando, retinindo, as tocardes, então, partirão os arraiais que alojados estão da banda do oriente.

5 ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה

6 Mas, quando a segunda vez, retinindo, as tocardes, então, partirão os arraiais que se alojam da banda do sul; retinindo, as tocarão para as suas partidas.

6 ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם

7 Porém, ajuntando a congregação, as tocareis, mas sem retinir.

7 ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו

8 E os filhos de Arão, sacerdotes, tocarão as trombetas; e a vós serão por estatuto perpétuo nas vossas gerações.

8 ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם

9 E, quando na vossa terra sairdes a pelejar contra o inimigo, que vos aperta, também tocareis as trombetas retinindo, e perante o SENHOR, vosso Deus, haverá lembrança de vós, e sereis salvos de vossos inimigos.

9 וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעתם בחצצרות ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם

10 Semelhanamente, no dia da vossa alegria, e nas vossas solenidades, e nos princípios dos vossos meses, também tocareis as trombetas sobre os vossos holocaustos, sobre os vossos sacrifícios pacíficos, e vos serão por lembrança perante vosso Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus 10
וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם

11 E aconteceu, no segundo ano, no segundo mês, aos vinte do mês, que a nuvem se alçou de sobre o tabernáculo da congregação.

ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת

12 E os filhos de Israel partiram, segundo as suas jornadas do deserto do Sinai; e a nuvem parou no deserto de Parã.

ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן

13 Assim, partiram pela primeira vez, segundo o dito do SENHOR, pela mão de Moisés.

ויסעו בראשונה על פי יהוה ביד משה

14 Porque, primeiramente, partiu a bandeira do arraial dos filhos de Judá, segundo os seus exércitos; e sobre o seu exército estava Naassom, filho de Aminadabe.

ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשונה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב

15 E sobre o exército da tribo dos filhos de Issacar, Natanael, filho de Zuar.

ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן צוער

16 E sobre o exército da tribo dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.

ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלון

17 Então, desarmaram o tabernáculo, e os filhos de Gérson e os filhos de Merari partiram, levando o tabernáculo.

והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן

18 Depois, partiu a bandeira do arraial de Rúben, segundo os seus exércitos; e sobre o seu exército estava Elizur, filho de Sedeur.

ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור בן שדיאור

19 E sobre o exército da tribo dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai.

ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורי שדי

20 E sobre o exército da tribo dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.

ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל²⁰

21 Então, partiram os coatitas, levando o santuário; e os outros levantaram o tabernáculo, enquanto estes vinham.

ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם²¹

22 Depois, partiu a bandeira do arraial dos filhos de Efraim, segundo os seus exércitos; e sobre o seu exército estava Elisama, filho de Amiúde.

ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד²²

23 E sobre o exército da tribo dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur.

ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור²³

24 E sobre o exército da tribo dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideon.

ועל צבא מטה בני בנימן אבידן בן גדעוני²⁴

25 Então, partiu a bandeira do arraial dos filhos de Dã, fechando todos os arraiais, segundo os seus exércitos; e sobre o seu exército estava Aiezer, filho de Amisadai.

ונסע דגל מחנה בני דן מאסף לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי²⁵

26 E sobre o exército da tribo dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã.

ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל בן עכרן²⁶

27 E sobre o exército da tribo dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן²⁷

28 Estas eram as partidas dos filhos de Israel, segundo os seus exércitos, quando partiam.

אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו²⁸

29 Disse, então, Moisés a Hobabe, filho de Reuel, o midianita, sogro de Moisés Nós caminhamos para aquele lugar de que o SENHOR disse Vo-lo darei; vai conosco, e te faremos bem; porque o SENHOR falou bem sobre Israel.

ויאמר משה לחבב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר²⁹
אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל

30 Porém ele lhe disse Não irei; antes, irei à minha terra e à minha parentela.

ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך³⁰

31 E ele disse Ora, não nos deixes; porque tu sabes que nós nos alojamos no deserto; de olhos nos servirás.

וַיֹּאמֶר אֵל נָא תַעֲזֹב אֶתָּנוּ כִּי עַל כֵּן יָדַעְתָּ חֲנֻתָנוּ בַּמִּדְבָּר וְהָיִיתָ לָנוּ לְעֵינִים 31

32 E será que, vindo tu conosco, e sucedendo o bem que o SENHOR nos fizer, também nós te faremos bem.

וְהָיָה כִּי תֵלֶךְ עִמָּנוּ וְהָיָה הַטוֹב הַהוּא אֲשֶׁר יִיטִיב יְהוָה עִמָּנוּ וְהִטְבֵּנוּ לָךְ 32

33 Assim, partiram do monte do SENHOR caminho de três dias; e a arca do concerto do SENHOR caminhou diante deles caminho de três dias, para lhes buscar lugar de descanso.

וַיִּסְעוּ מִהָר יְהוָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשָׁת יָמִים וְאָרוֹן בְּרִית יְהוָה נָסַע לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ שְׁלֹשָׁת יָמִים 33
לְתוֹר לָהֶם מְנוּחָה

34 E a nuvem do SENHOR ia sobre eles de dia, quando partiam do arraial.

וַעֲנַן יְהוָה עָלֵיהֶם יוֹמָם בְּנִסְעָם מִן הַמַּחֲנֶה 34

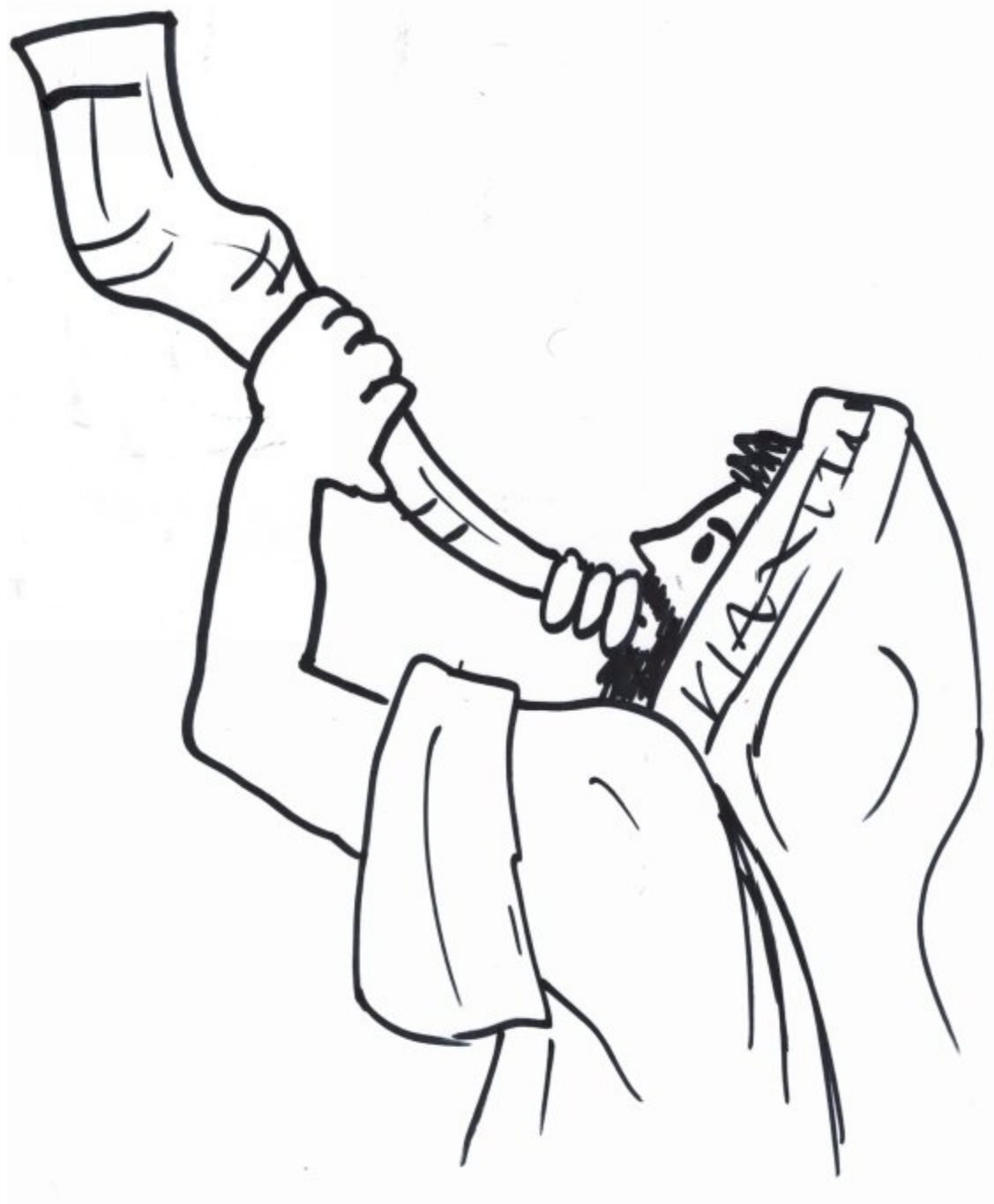
35 Era, pois, que, partindo a arca, Moisés dizia Levanta-te, SENHOR, e dissipados sejam os teus inimigos, e fujam diante de ti os aborrecedores.

וַיְהִי בְּנִסְעַת הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְהוָה וַיִּפְצוּ אֹיְבֶיךָ וַיִּנָּסוּ מִשְׁנְאֶיךָ מִפְּנֶיךָ 35

36 E, pousando ela, dizia Volta, ó SENHOR, para os muitos milhares de Israel.

וּבִנְחָה יֹאמֶר שׁוּבָה יְהוָה רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל 36

Figura 7 - Números 10:9 - E, quando na vossa terra sairdes a pelejar contra o inimigo, que vos aperta, também tocareis as trombetas retinindo, e perante o SENHOR, vosso Deus, haverá lembrança de vós, e sereis salvos de vossos inimigos.

Bamidbar - Números 11

1 E aconteceu que, queixando-se o povo, era mal aos ouvidos do SENHOR; porque o SENHOR ouviu-o, e a sua ira se acendeu, e o fogo do SENHOR ardeu entre eles e consumiu os que estavam na última parte do arraial.

ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער במ אש יהוה ותאכל בקצה המחנה

2 Então, o povo clamou a Moisés, e Moisés orou ao SENHOR, e o fogo se apagou.

ויעצק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש

3 Pelo que chamou aquele lugar Taberá, porquanto o fogo do SENHOR se acendera entre eles 3 ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה במ אש יהוה

4 E o vulgo, que estava no meio deles, veio a ter grande desejo; pelo que os filhos de Israel tornaram a chorar e disseram Quem nos dará carne a comer?

והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר

5 Lembramo-nos dos peixes que, no Egito, comíamos de graça; e dos pepinos, e dos melões, e dos porros, e das cebolas, e dos alhos.

זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים

6 Mas agora a nossa alma se seca; coisa nenhuma há senão este maná diante dos nossos olhos.

ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו

7 E era o maná como semente de coentro, e a sua cor como a cor de bdélio.

והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח

8 Espalhava-se o povo, e o colhia, e em moinhos o moía, ou num gral o pisava, e em panelas o cozia, e dele fazia bolos; e o seu sabor era como o sabor de azeite fresco.

שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן

9 E, quando o orvalho descia, de noite, sobre o arraial, o maná descia sobre ele.

וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו9

10 Então, Moisés ouviu chorar o povo pelas suas famílias, cada qual à porta da sua tenda; e a ira do SENHOR grandemente se acendeu, e pareceu mal aos olhos de Moisés.

וישמע משה את העם בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה מאד10
ובעיני משה רע

11 E disse Moisés ao SENHOR Por que fizeste mal a teu servo, e por que não achei graça aos teus olhos, que pusesses sobre mim a carga de todo este povo?

ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא מציתי חן בעיניך לשום את11
משא כל העם הזה עלי

12 Concebi eu, porventura, todo este povo? Gerei-o eu para que me disseses que o levasse ao colo, como o aio leva o que cria, à terra que juraste a seus pais?

האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך12
כאשר ישא האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת לאבותיו

13 Donde teria eu carne para dar a todo este povo? Porquanto contra mim choram, dizendo Dá-nos carne a comer; 13 מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי13
יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה

14 eu sozinho não posso levar a todo este povo, porque muito pesado é para mim.

לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני14

15 E, se assim fazes comigo, mata-me, eu to peço, se tenho achado graça aos teus olhos; e não me deixes ver o meu mal.

ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי15

16 E disse o SENHOR a Moisés Ajuntame setenta homens dos anciãos de Israel, de quem sabes que são anciãos do povo e seus oficiais; e os trarás perante a tenda da congregação, e ali se porão contigo.

ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני16
העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך

17 Então, eu descerei, e ali falarei contigo, e tirarei do Espírito que está sobre ti, e o porei sobre eles; e contigo levarão a carga do povo, para que tu sozinho o não leves.

וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך 17
במשא העם ולא תשא אתה לבדך

18 E dirás ao povo Santificai-vos para amanhã e comereis carne; porquanto chorastes aos ouvidos do SENHOR, dizendo Quem nos dará carne a comer, pois bem nos ia no Egito? Pelo que o SENHOR vos dará carne, e comereis; ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי 18
יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם

19 não comereis um dia, nem dois dias, nem cinco dias, nem dez dias, nem vinte dias; 19 לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא 19
עשרים יום

20 mas um mês inteiro, até vos sair pelos narizes, até que vos enfastieis dela, porquanto rejeitastes ao SENHOR, que está no meio de vós, e chorastes diante dele, dizendo Por que saímos do Egito?

עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה 20
אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים

21 E disse Moisés Seiscentos mil homens de pé é este povo, no meio do qual estou; e tu tens dito Dar-lhes-ei carne, e comerão um mês inteiro.

ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרב ואתה אמרת בשר אתן 21
להם ואכלו חדש ימים

22 Degolar-se-ão para eles ovelhas e vacas que lhes bastem? Ou ajuntar-se-ão para eles todos os peixes do mar que lhes bastem?

הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם 22

23 Porém o SENHOR disse a Moisés Seria, pois, encurtada a mão do SENHOR? Agora verás se a minha palavra te acontecerá ou não.

ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקרך דברי אם לא 23

24 E saiu Moisés, e falou as palavras do SENHOR ao povo, e ajuntou setenta homens dos anciãos do povo e os pôs em roda da tenda.

ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד 24
אתם סביבת האהל

25 Então, o SENHOR desceu na nuvem e lhe falou; e, tirando do Espírito que estava sobre ele, o pôs sobre aqueles setenta anciãos; e aconteceu que, quando o Espírito repousou sobre eles, profetizaram; mas, depois, nunca mais.

וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים 25
ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו

26 Porém no arraial ficaram dois homens; o nome de um era Eldade, e o nome do outro, Medade; e repousou sobre eles o Espírito (porquanto estavam entre os inscritos, ainda que não saíram à tenda), e profetizavam no arraial.

וַיִּשְׁאָרוּ שְׁנֵי אַנְשִׁים בַּמַּחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מִידָד וַתֵּנַח עֲלֵיהֶם הָרוּחַ 26
וְהֵמָּה בִּכְתָבִים וְלֹא יָצְאוּ הָאֵהָלָה וַיִּתְּנָבְאוּ בַּמַּחֲנֶה

27 Então, correu um moço, e o anunciou a Moisés, e disse Eldade e Medade profetizam no arraial.

וַיֵּרֶץ הַנֶּעֱר וַיַּגֵּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֶלְדָּד וּמִידָד מִתְּנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה 27

28 E Josué, filho de Num, servidor de Moisés, um dos seus jovens escolhidos, respondeu e disse Senhor meu, Moisés, proíbe-lho.

וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון מִשְׁרַת מֹשֶׁה מִבְּחָרָיו וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי מֹשֶׁה כֻּלָּם 28

29 Porém Moisés lhe disse Tens tu ciúmes por mim? Tomara que todo o povo do SENHOR fosse profeta, que o SENHOR lhes desse o seu Espírito!

וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הַמִּקְנָא אֶתָּה לִי וּמִי יֵתֵן כָּל עָם יְהוָה נְבִיאִים כִּי יֵתֵן יְהוָה אֶת רוּחוֹ 29
עֲלֵיהֶם

30 Depois, Moisés se recolheu ao arraial, ele e os anciãos de Israel.

וַיֹּאסֶף מֹשֶׁה אֶל הַמַּחֲנֶה הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל 30

31 Então, soprou um vento do SENHOR, e trouxe codornizes do mar, e as espalhou pelo arraial quase caminho de um dia de uma banda, e quase caminho de um dia da outra banda, à roda do arraial, e a quase dois côvados sobre a terra.

וְרוּחַ נֹסַע מֵאֵת יְהוָה וַיָּגֶז שְׁלֹוִים מִן הַיָּם וַיִּטֹּשׁ עַל הַמַּחֲנֶה כְּדֶרֶךְ יוֹם כֹּה וְכְדֶרֶךְ יוֹם 31
כֹּה סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה וְכֹאֲמֹתִים עַל פְּנֵי הָאָרֶץ

32 Então, o povo se levantou todo aquele dia, e toda aquela noite, e todo o dia seguinte, e colheram as codornizes; o que menos tinha, colhera dez ômeres; e as estenderam para si ao redor do arraial.

וַיִּקֶּם הָעָם כָּל הַיּוֹם הַהוּא וְכָל הַלַּיְלָה וְכָל יוֹם הַמַּחֲרֹת וַיֹּאסְפוּ אֶת הַשְּׁלֹו הַמִּמַּעֲיֹט 32
אֶסְףָּ עֲשֶׂרֶה חֲמֵרִים וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שְׁטוֹחַ סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה

33 Quando a carne estava entre os seus dentes, antes que fosse mastigada, se acendeu a ira do SENHOR contra o povo, e feriu o SENHOR o povo com uma praga muito grande.

הַבָּשָׂר עוֹדְנָה בֵּין שְׁנֵיהֶם טֶרֶם יִכְרֹת וְאִף יְהוָה חָרָה בָּעָם וַיַּךְ יְהוָה בָּעָם מַכָּה רַבָּה 33
מְאֹד

34 Pelo que o nome daquele lugar se chamou Quibrote-Hataavá, porquanto ali enterraram o povo que teve o desejo.

ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם המתאווים34

35 De Quibrote-Hataavá caminhou o povo para Hazerote e parou em Hazerote.

מקברות התאוה נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות35

Bamidbar - Números 12

1 E falaram Miriã e Arão contra Moisés, por causa da mulher cuxita, que tomara; porquanto tinha tomado a mulher cuxita.

ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח

2 E disseram Porventura, falou o SENHOR somente por Moisés? Não falou também por nós? E o SENHOR o ouviu.

ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע יהוה

3 E era o varão Moisés mui manso, mais do que todos os homens que havia sobre a terra והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה

4 E logo o SENHOR disse a Moisés, e a Arão, e a Miriã Vós três saí à tenda da congregação. E saíram eles três.

ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם

5 Então, o SENHOR desceu na coluna de nuvem e se pôs à porta da tenda; depois, chamou a Arão e a Miriã, e eles saíram ambos.

וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם

6 E disse Ouvi agora as minhas palavras; se entre vós houver profeta, eu, o SENHOR, em visão a ele me farei conhecer ou em sonhos falarei com ele.

ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום בדבר בו

7 Não é assim com o meu servo Moisés, que é fiel em toda a minha casa.

לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא

8 Boca a boca falo com ele, e de vista, e não por figuras; pois, ele vê a semelhança do SENHOR; por que, pois, não tivestes temor de falar contra o meu servo, contra Moisés?

פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה

9 Assim, a ira do SENHOR contra eles se acendeu; e foi-se והוה 9 ויחר אף יהוה במם וילך

10 E a nuvem se desviou de sobre a tenda; e eis que Miriã era leprosa como a neve; e olhou Arão para Miriã, e eis que era leprosa.

והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת

11 Pelo que Arão disse a Moisés Ah! Senhor meu! Ora, não ponhas sobre nós este pecado, que fizemos loucamente e com que havemos pecado!

ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו

12 Ora, não seja ela como um morto, que, saindo do ventre de sua mãe, tenha metade da sua carne já consumida.

אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו

13 Clamou, pois, Moisés ao SENHOR, dizendo Ó Deus, rogo-te que a cures.

ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה

14 E disse o SENHOR a Moisés Se seu pai cuspira em seu rosto, não seria envergonhada sete dias? Esteja fechada sete dias fora do arraial; e, depois, a recolham.

ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף

15 Assim, Miriã esteve fechada fora do arraial sete dias, e o povo não partiu, até que recolheram a Miriã.

ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים

16 Porém, depois, o povo partiu de Hazerote; e assentaram o arraial no deserto de Parã.

ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן

Bamidbar - Números 13

1 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo 1 ואמר משה אל יהוה

2 Envia homens que espiem a terra de Canaã, que eu hei de dar aos filhos de Israel; de cada tribo de seus pais enviareis um homem, sendo cada qual maior entre eles.

2 שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם

3 E enviou-os Moisés do deserto de Parã, segundo o dito do SENHOR; todos aqueles homens eram cabeças dos filhos de Israel.

3 וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה

4 E estes são os seus nomes Da tribo de Rúben, Samua, filho de Zacur; 4 ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור

5 da tribo de Simeão, Safate, filho de Hori; 5 למטה שמעון שפט בן חורי

6 da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné; 6 למטה יהודה כלב בן יפנה

7 da tribo de Issacar, Jigeal, filho de José; 7 למטה יששכר יגאל בן יוסף

8 da tribo de Efraim, Oséias, filho de Num; 8 למטה אפרים הושע בן נון

9 da tribo de Benjamim, Palti, filho de Rafu; 9 למטה בנימין פלטי בן רפוא

10 da tribo de Zebulom, Gadiel, filho de Sodi; 10 למטה זבולן גדיאל בן סודי

11 da tribo de José, pela tribo de Manassés, Gadi, filho de Susi; 11 למטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי

12 da tribo de Dã, Amiel, filho de Gemali; 12 למטה דן עמיאל בן גמלי

13 da tribo de Aser, Setur, filho de Micael; 13 למטה אשר סתור בן מיכאל

14 da tribo de Naftali, Nabi, filho de Vofsi; 14 למטה נפתלי נחבי בן ופסי

15 da tribo de Gade, Geuel, filho de Maqui.

15 למטה גד גאואל בן מכי

16 Estes são os nomes dos homens que Moisés enviou a espiar aquela terra; e a Oséias, filho de Num, Moisés chamou Josué.

16 אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע

17 Enviou-os, pois, Moisés a espiar a terra de Canaã e disselhes Subi por aqui para a banda do sul e subi à montanha; 17 וישלח אתם משה לתור את

ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם את ההר

18 e vede que terra é, e o povo que nela habita; se é forte ou fraco; se pouco ou muito; 18 וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה 18 המעט הוא אם רב

19 e qual é a terra em que habita, se boa ou má; e quais são as cidades em que habita, se em arraiais, se em fortalezas.

19 ומה הארץ אשר הוא ישב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים

20 Também qual é a terra, se grossa ou magra; se nela há árvores ou não; e esforçai-vos e tomai do fruto da terra. E eram aqueles dias os dias das primícias das uvas.

20 ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים

21 Assim, subiram e espíaram a terra desde o deserto de Zim até Reobe, à entrada de Hamate.

21 ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא חמת 21

22 E subiram para a banda do Sul e vieram até Hebrom; e estavam ali Aimã, Sesai, e Talmai, filhos de Anaque (Hebrom foi edificada sete anos antes de Zoã, no Egito).

22 ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים 22 נבנתה לפני צען מצרים

23 Depois, vieram até ao vale de Escol e dali cortaram um ramo de vide com um cacho de uvas, o qual trouxeram dois homens sobre uma verga, como também romãs e figos.

23 ויבאו עד נחל אשכל וכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאהו במוט 23 בשנים ומן הרמנים ומן התאנים

24 Chamaram àquele lugar o vale de Escol, por causa do cacho que dali cortaram os filhos de Israel.

24 למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל 24

25 Depois, voltaram de espíar a terra, ao fim de quarenta dias.

25 וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום 25

26 E caminharam, e vieram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação dos filhos de Israel no deserto de Parã, a Cades, e, tornando, deram-lhes conta a eles e a toda a congregação; e mostraram-lhes o fruto da terra.

וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה26
וישיבו אותם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ

27 E contaram-lhe e disseram Fomos à terra a que nos enviaste; e, verdadeiramente, mana leite e mel, e este é o fruto.

ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה27

28 O povo, porém, que habita nessa terra é poderoso, e as cidades, fortes e mui grandes; e também ali vimos os filhos de Anaque.

אפס כי עז העם הישב בארץ והערים בצורות גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם28

29 Os amalequitas habitam na terra do Sul; e os heteus, e os jebuseus, e os amorreus habitam na montanha; e os cananeus habitam ao pé do mar e pela ribeira do Jordão.

עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבوسی והאמרי יושב בהר והכנעני ישב על הים29
ועל יד הירדן

30 Então, Calebe fez calar o povo perante Moisés e disse Subamos animosamente e possuamo-la em herança; porque, certamente, prevaleceremos contra ela.

ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה30

31 Porém os homens que com ele subiram disseram Não poderemos subir contra aquele povo, porque é mais forte do que nós.

והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו31

32 E infamaram a terra, que tinham espiado, perante os filhos de Israel, dizendo A terra, pelo meio da qual passamos a espionar, é terra que consome os seus moradores; e todo o povo que vimos no meio dela são homens de grande estatura.

ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה32
לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות

33 Também vimos ali gigantes, filhos de Anaque, descendentes dos gigantes; e éramos aos nossos olhos como gafanhotos e assim também éramos aos seus olhos.

ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפלים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו33
בעיניהם

Bamidbar - Números 14

1 Então, levantou-se toda a congregação, e alçaram a sua voz; e o povo chorou naquela mesma noite.

ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם כלילה ההוא

2 E todos os filhos de Israel murmuraram contra Moisés e contra Arão; e toda a congregação lhe disse Ah! Se morrêramos na terra do Egito! Ou, ah! Se morrêramos neste deserto!

וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו

3 E por que nos traz o SENHOR a esta terra, para cairmos à espada e para que nossas mulheres e nossas crianças sejam por presa? Não nos seria melhor voltarmos ao Egito?

ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה

4 E diziam uns aos outros Levantemos um capitão e voltemos ao Egito.

ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה

5 Então, Moisés e Arão caíram sobre os seus rostos perante todo o ajuntamento dos filhos de Israel.

ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל

6 E Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, dos que espíaram a terra, rasgaram as suas vestes.

ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם

7 E falaram a toda a congregação dos filhos de Israel, dizendo A terra pelo meio da qual passamos a espíar é terra muito boa.

ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד

8 Se o SENHOR se agradar de nós, então, nos porá nesta terra e no-la dará, terra que mana leite e mel.

אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש

9 Tão-somente não sejais rebeldes contra o SENHOR e não temais o povo desta terra, porquanto são eles nosso pão; retirou-se deles o seu amparo, e o

SENHOR é conosco; não os temais.

9 אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם
מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם

10 Então, disse toda a congregação que os apedrejassem; porém a glória do SENHOR apareceu na tenda da congregação a todos os filhos de Israel
10 ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל

11 E disse o SENHOR a Moisés Até quando me provocará este povo? E até quando me não crerão por todos os sinais que fiz no meio deles?

11 ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכלל
האתות אשר עשיתי בקרבם

12 Com pestilência o ferirei, e o rejeitarei, e farei de ti povo maior e mais forte do que este.

12 אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו

13 E disse Moisés ao SENHOR Assim, os egípcios o ouvirão; porquanto com a tua força fizeste subir este povo do meio deles.

13 ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו

14 E o dirão aos moradores desta terra, que ouviram que tu, ó SENHOR, estás no meio deste povo, que face a face, ó SENHOR, lhes apareces, que tua nuvem está sobre eles e que vais adiante deles numa coluna de nuvem de dia e numa coluna de fogo de noite.

14 ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין
נראה אתה יהוה וענך עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש
לילה

15 E, se matares este povo como a um só homem, as nações, pois, que ouviram a tua fama, falarão, dizendo 15 והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו
הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר

16 Porquanto o SENHOR não podia pôr este povo na terra que lhes tinha jurado; por isso, os matou no deserto.

16 מבלתי יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם
במדבר

17 Agora, pois, rogo-te que a força do meu Senhor se engrandeça, como tens falado, dizendo 17 ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר

18 O SENHOR é longânimo e grande em beneficência, que perdoa a iniquidade e a transgressão, que o culpado não tem por inocente e visita a iniquidade dos pais sobre os filhos até à terceira e quarta geração.

יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים 18
על שלשים ועל רבעים

19 Perdoa, pois, a iniquidade deste povo, segundo a grandeza da tua benignidade e como também perdoaste a este povo desde a terra do Egito até aqui.

סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה 19

20 E disse o SENHOR Conforme a tua palavra, lhe perdoei.

ויאמר יהוה סלחתי כדברך 20

21 Porém, tão certamente como eu vivo e como a glória do SENHOR encherá toda a terra, 21 ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ 21

22 todos os homens que viram a minha glória e os meus sinais que fiz no Egito e no deserto, e me tentaram estas dez vezes, e não obedeceram à minha voz, 22 כי כל האנשים הראים את כבדי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים 22
ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי

23 não verão a terra de que a seus pais jurei, e até nenhum daqueles que me provocaram a verá.

אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה 23

24 Porém o meu servo Calebe, porquanto nele houve outro espírito e perseverou em seguir-me, eu o levarei à terra em que entrou, e a sua semente a possuirá em herança.

ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא 24
שמה וזרעו יורשנה

25 Ora, os amalequitas e os cananeus habitam no vale; tornai-vos, amanhã, e caminhei para o deserto pelo caminho do mar Vermelho.

והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף 25

26 Depois, falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo 26 וידבר יהוה אל 26
משה ואל אהרן לאמר

27 Até quando sofrerei esta má congregação, que murmura contra mim? Tenho ouvido as murmurações dos filhos de Israel, com que murmuram contra mim.

עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלנות בני ישראל אשר
המה מלינים עלי שמעתי

28 Dize-lhes Assim como eu vivo, diz o SENHOR, que, como falastes aos meus ouvidos, assim farei a vós outros.

אמר אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם

29 Neste deserto cairá o vosso cadáver, como também todos os que de vós foram contados segundo toda a vossa conta, de vinte anos para cima, os que dentre vós contra mim murmurastes; 29 במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם
לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי

30 não entrareis na terra, pela qual levantei a minha mão que vos faria habitar nela, salvo Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן
יפנה ויהושע בן נון

31 Mas os vossos filhos, de que dizeis Por presa serão, meterei nela; e eles saberão da terra que vós desprezastes.

וטפכם אשר אמרתם לבו יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה

32 Porém, quanto a vós, o vosso cadáver cairá neste deserto.

ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה

33 E vossos filhos pastorearão neste deserto quarenta anos e levarão sobre si as vossas infidelidades, até que o vosso cadáver se consuma neste deserto.

ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם
במדבר

34 Segundo o número dos dias em que espiastes esta terra, quarenta dias, cada dia representando um ano, levareis sobre vós as vossas iniquidades quarenta anos e conhecereis o meu afastamento.

במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאוו
את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי

35 Eu, o SENHOR, falei. E assim farei a toda esta má congregação, que se levantou contra mim; neste deserto, se consumirão e aí falecerão.

אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר
הזה יתמו ושם ימתו

36 E os homens que Moisés mandara a espiar a terra e que, voltando, fizeram murmurar toda a congregação contra ele, infamando a terra,

והאנשים אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו וילונו עליו את כל העדה 36
להוציא דבה על הארץ

37 aqueles mesmos homens, que infamaram a terra, morreram de praga
perante o SENHOR.

וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה לפני יהוה 37

38 Mas Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, que eram dos
homens que foram espiar a terra, ficaram com vida.

ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ 38

39 E falou Moisés estas palavras a todos os filhos de Israel; então, o povo
se contristou muito.

וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד 39

40 E levantaram-se pela manhã de madrugada e subiram ao cume do monte,
dizendo Eis-nos aqui e subiremos ao lugar que o SENHOR tem dito,
porquanto havemos pecado.

וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה 40
כי חטאנו

41 Mas Moisés disse Por que quebrantais o mandado do SENHOR? Pois
isso não prosperará.

ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצליח 41

42 Não subais, pois o SENHOR não estará no meio de vós, para que não
sejais feridos diante dos vossos inimigos.

אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם 42

43 Porque os amalequitas e os cananeus estão ali diante da vossa face, e
caireis à espada; pois, porquanto vos desviastes do SENHOR, o SENHOR
não será convosco.

כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא 43
יהיה יהוה עמכם

44 Contudo, temerariamente, tentaram subir ao cume do monte; mas a arca
do concerto do SENHOR e Moisés não se apartaram do meio do arraial.

ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה 44

45 Então, desceram os amalequitas e os cananeus, que habitavam na
montanha, e os feriram, derrotando-os até Horma.

וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה 45

Bamidbar - Números 15

1 Depois, falou o SENHOR a Moisés, dizendo 1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando entrardes na terra das vossas habitações, que eu vos hei de dar, 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו, אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם

3 e ao SENHOR fizerdes oferta queimada, holocausto, ou sacrifício para lhe cumprir um voto, ou em oferta voluntária, ou nas vossas solenidades, para ao SENHOR fazer um cheiro suave de ovelhas ou vacas, 3 ועשיתם אשה, ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן

4 então, aquele que oferecer a sua oferta ao SENHOR, por oferta de manjares, oferecerá uma décima de flor de farinha misturada com a quarta parte de um him de azeite.

והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון כלול ברבעית ההין שמן

5 E de vinho para libação preparareis a quarta parte de um him, para holocausto ou para sacrifício por cordeiro; 5 ויין לנסך רביעית ההין תעשה על, העלה או לזבח לכבש האחד

6 e para cada carneiro prepararás uma oferta de manjares de duas décimas de flor de farinha, misturada com a terça parte de um him de azeite.

או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים כלול בשמן שלשית ההין

7 E de vinho para a libação oferecerás a terça parte de um him ao SENHOR, em cheiro suave.

ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליהוה

8 E, quando preparares novilho para holocausto ou sacrifício para cumprir um voto ou um sacrifício pacífico ao SENHOR, 8 וכי תעשה בן בקר עלה או, זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה

9 com o novilho oferecerás uma oferta de manjares de três décimas de flor de farinha, misturada com a metade de um him de azeite, 9 והקריב על בן, הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים כלול בשמן חצי ההין

10 e de vinho para a libação oferecerás a metade de um him, oferta queimada em cheiro suave ao SENHOR.

ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה

11 Assim se fará com cada boi, ou com cada carneiro, ou com o gado miúdo dos cordeiros ou das cabras.

ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים11

12 Segundo o número que oferecerdes, assim o fareis com cada um, segundo o número deles.

כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם12

13 Todo o natural assim fará estas coisas, oferecendo oferta queimada em cheiro suave ao SENHOR.

כל האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחח ליהוה13

14 Quando também peregrinar convosco algum estrangeiro ou que estiver no meio de vós nas vossas gerações, e ele oferecer uma oferta queimada de cheiro suave ao SENHOR, como vós fizerdes, assim fará ele.

וכי יגור אתכם גר או אשר בתוכם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר14 תעשו כן יעשה

15 Um mesmo estatuto haja para vós, ó congregação, e para o estrangeiro que entre vós peregrina, por estatuto perpétuo nas vossas gerações; como vós, assim será o peregrino perante o SENHOR.

הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה15

16 Uma mesma lei e um mesmo direito haverá para vós e para o estrangeiro que peregrina convosco.

תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם16

17 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 17 וידבר יהוה אל משה לאמר

18 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando entrardes na terra em que vos hei de meter, 18 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ אשר אני18 מביא אתכם שמה

19 acontecerá que, quando comerdes do pão da terra, então, oferecereis ao SENHOR oferta alçada.

והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה19

20 Das primícias da vossa massa oferecereis um bolo em oferta alçada; como a oferta da eira, assim o oferecereis.

ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה20

21 Das primícias das vossas massas dareis ao SENHOR oferta alçada nas vossas gerações.

מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם21

22 E, quando vierdes a errar e não fizerdes todos estes mandamentos, que o SENHOR falou a Moisés, 22 וְכִי תִשְׁגּוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה

23 tudo quanto o SENHOR vos tem mandado por mão de Moisés, desde o dia que o SENHOR ordenou, e dali em diante, nas vossas gerações, 23 כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּיַד מֹשֶׁה מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וְהָלָא לְדֹרֹתֵיכֶם

24 será que, quando se fizer alguma coisa por erro, e for encoberto aos olhos da congregação, toda a congregação oferecerá um novilho para holocausto em cheiro suave ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e libação conforme o estatuto, e um bode, para expiação do pecado.

וְהָיָה אִם מַעֲיָנִי הָעֵדָה נַעֲשִׂתָה לְשִׁגְגָה וַעֲשׂוּ כָל הָעֵדָה פֶּר בֶּן בָּקָר אֶחָד לַעֲלֹהָהּ 24 לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וּמִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט וְשַׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֹטֵת

25 E o sacerdote fará propiciação por toda a congregação dos filhos de Israel, e lhes será perdoado; porquanto foi erro, e trouxeram a sua oferta, oferta queimada ao SENHOR, e a sua expiação do pecado perante o SENHOR, por causa do seu erro.

וְכַפֵּר הַכֹּהֵן עַל כָּל עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִסְלַח לָהֶם כִּי שִׁגְגָה הוּא וְהֵם הֵבִיאוּ אֶת־ 25 קָרְבָּנָם אֲשֶׁה לַיהוָה וַחֲטָאתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל שִׁגְגָתָם

26 Será, pois, perdoado a toda a congregação dos filhos de Israel, e mais ao estrangeiro que peregrina no meio deles, porquanto por erro sobreveio a todo o povo.

וְנִסְלַח לְכָל עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל הָעָם בְּשִׁגְגָה 26

27 E, se alguma alma pecar por erro, para expiação do pecado oferecerá uma cabra de um ano.

וְאִם נֶפֶשׁ אַחַת תַּחֲטָא בְּשִׁגְגָה וְהִקְרִיבָה עֹז בֵּת שְׁנֵתָה לַחֲטָאתָה 27

28 E o sacerdote fará expiação pela alma que pecar, quando pecar por erro, perante o SENHOR, fazendo expiação por ela, e lhe será perdoado.

וְכַפֵּר הַכֹּהֵן עַל הַנֶּפֶשׁ הַשֹּׁגְגָת בַּחֲטָאָה בְּשִׁגְגָה לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו וְנִסְלַח לוֹ 28

29 Para o natural dos filhos de Israel e para o estrangeiro que no meio deles peregrina, uma mesma lei vos será, para aquele que isso fizer por erro.

הָאֲזֹרָח בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם לַעֲשׂוֹת בְּשִׁגְגָה 29

30 Mas a alma que fizer alguma coisa à mão levantada, quer seja dos naturais quer dos estrangeiros, injúria ao SENHOR; e tal alma será extirpada do meio do seu povo, 30 וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּיַד רָמָה מִן הָאֲזֹרָח וּמִן הַבְּנוֹת הַגֵּר אֶת יְהוָה הוּא מַגְדֵּף וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמָּה

31 pois desprezou a palavra do SENHOR e anulou o seu mandamento; totalmente será extirpada aquela alma, e a sua iniquidade será sobre ela.

31 כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה

32 Estando, pois, os filhos de Israel no deserto, acharam um homem apanhando lenha no dia de sábado.

32 ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת

33 E os que o acharam apanhando lenha o trouxeram a Moisés e a Arão, e a toda a congregação.

33 ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה

34 E o puseram em guarda; porquanto ainda não estava declarado o que se lhe devia fazer.

34 ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו

35 Disse, pois, o SENHOR a Moisés Certamente morrerá o tal homem; toda a congregação com pedras o apedrejará fora do arraial.

35 ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה

36 Então, toda a congregação o tirou para fora do arraial, e com pedras o apedrejaram, e morreu, como o SENHOR ordenara a Moisés.

36 ויצאו אתו כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את משה

37 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo 37 ויאמר יהוה אל משה לאמר

38 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes que nas bordas das suas vestes façam franjas, pelas suas gerações; e nas franjas das bordas porão um cordão azul.

38 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לזכרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת

39 E nas franjas vos estará, para que o vejais, e vos lembreis de todos os mandamentos do SENHOR, e os façais; e não seguireis após o vosso coração, nem após os vossos olhos, após os quais andais adulterando.

39 והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם

40 Para que vos lembreis de todos os meus mandamentos, e os façais, e santos sejais a vosso Deus.

40 למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם

41 Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos ser por Deus; eu sou o SENHOR, vosso Deus.

אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני 41
יהוה אלהיכם

Bamidbar - Números 16

1 E Corá, filho de Izar, filho de Coate, filho de Levi, tomou consigo a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, e a Om, filho de Pelete, filhos de Rúben, ויקח1 קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן

2 e levantaram-se perante Moisés com duzentos e cinquenta homens dos filhos de Israel, maiores da congregação, chamados ao ajuntamento, varões de nome.

ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד2 אנשי שם

3 E se congregaram contra Moisés e contra Arão e lhes disseram Demais é já; pois que toda a congregação é santa, todos eles são santos, e o SENHOR está no meio deles; por que, pois, vos elevais sobre a congregação do SENHOR?

ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשים3 ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה

4 Como Moisés isto ouviu, caiu sobre o seu rosto וישמע משה ויפל על פניו4

5 e falou a Corá e a toda a sua congregação, dizendo Amanhã pela manhã o SENHOR fará saber quem é seu e quem o santo que ele fará chegar a si; e aquele a quem escolher fará chegar a si.

וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב5 אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו

6 Fazei isto Tomai vós incensários, Corá e toda a sua congregação; ואת6 עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו

7 e, pondo fogo neles amanhã, sobre eles deitai incenso perante o SENHOR; e será que o homem a quem o SENHOR escolher, este será o santo; baste-vos, filhos de Levi.

ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא7 הקדוש רב לכם בני לוי

8 Disse mais Moisés a Corá Ouvi, agora, filhos de Levi ויאמר משה אל קרח8 שמעו נא בני לוי

9 Porventura, pouco para vós é que o Deus de Israel vos separou da congregação de Israel para vos fazer chegar a si, a administrar o ministério do tabernáculo do SENHOR e estar perante a congregação para ministrarlhe; המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו; לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם

10 e te fez chegar e todos os teus irmãos, os filhos de Levi, contigo; ainda também procurais o sacerdócio?

וִיקָרֵב אֶתְךָ וְאֶת כָּל אַחֲיֶיךָ בְּנֵי לֵוִי אֶתְךָ וּבִקְשֶׁתֶם גַּם כַּהֲנָה

11 Pelo que tu e toda a tua congregação congregados estais contra o SENHOR; e Arão, que é ele, que murmurais contra ele?

לָכֵן אַתָּה וְכָל עֲדַתְךָ הַנֹּעֲדִים עַל יְהוָה וְאַהֲרֹן מֶה הוּא כִּי תִלּוּנוּ עָלָיו

12 E Moisés enviou a chamar a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe; porém eles disseram Não subiremos; וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְקַרְא לְדָתָן וְלֹאבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלֶה

13 porventura, pouco é que nos fizeste subir de uma terra que mana leite e mel, para nos matares neste deserto, senão que também totalmente te assenhoreias de nós?

הַמֶּעַט כִּי הֶעֱלִיתֵנוּ מֵאֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדִבַּשׁ לְהַמִּיתֵנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי תִשְׁתַּדֵּר עָלֵינוּ גַם הַשְׁתַּדֵּר

14 Nem tampouco nos trouxeste a uma terra que mana leite e mel, nem nos deste campos e vinhas em herança; porventura, arrancarás os olhos a estes homens? Não subiremos.

אֵף לֹא אֶל אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדִבַּשׁ הִבִּיאֲתָנוּ וְתַתֵּן לָנוּ נַחֲלַת שָׂדֶה וְכֶרֶם הַעֲיִנִּי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּם תִּנְקֹר לֹא נַעֲלֶה

15 Então, Moisés irou-se muito e disse ao SENHOR Não atentes para a sua oferta; nem um só jumento tomei deles nem a nenhum deles fiz mal.

וַיִּיחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל יְהוָה אֵל תִּפֶּן אֵל מִנַּחֲתָם לֹא חֲמוּר אֶחָד מֵהֶם נִשְׁאַתִּי וְלֹא הִרְעַתִּי אֶת אֶחָד מֵהֶם

16 Disse mais Moisés a Corá Tu e toda a tua congregação, ponde-vos perante o SENHOR, tu, e eles, e Arão, amanhã.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל קָרָח אַתָּה וְכָל עֲדַתְךָ הֵיוּ לִפְנֵי יְהוָה אַתָּה וְהֵם וְאַהֲרֹן מִחָרָה

17 E tomai cada um o seu incensário e neles ponde incenso; e trazei cada um o seu incensário perante o SENHOR, duzentos e cinquenta incensários; também tu e Arão, cada qual o seu incensário.

וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו¹⁷
חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו

18 Tomaram, pois, cada qual o seu incensário, e neles puseram fogo, e neles
deitaram incenso, e se puseram perante a porta da tenda da congregação
com Moisés e Arão.

ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישימו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד¹⁸
ומשה ואהרן

19 E Corá fez ajuntar contra eles toda a congregação à porta da tenda da
congregação; então, a glória do SENHOR apareceu a toda a congregação.

ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל¹⁹
העדה

20 E falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo²⁰ אל משה ואל²⁰
אהרן לאמר

21 Apartai-vos do meio desta congregação, e os consumirei como num
momento.

הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע²¹

22 Mas eles se prostraram sobre os seus rostos, e disseram Ó Deus, Deus
dos espíritos de toda carne, pecará um só homem, e indignar-te-ás tu tanto
contra toda esta congregação?

ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל²²
העדה תקצף

23 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo²³ אל משה לאמר²³

24 Fala a toda esta congregação, dizendo Levantai-vos do redor da
habitação de Corá, Datã e Abirão.

דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם²⁴

25 Então, Moisés levantou-se e foi a Datã e a Abirão; e após ele foram os
anciãos de Israel.

ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל²⁵

26 E falou à congregação, dizendo Desviai-vos, peçovos, das tendas destes
ímpios homens e não toqueis nada do que é seu, para que, porventura, não
pereçais em todos os seus pecados.

וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו²⁶
בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם

27 Levantaram-se, pois, do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão. E Datã e Abirão saíram e se puseram à porta das suas tendas, juntamente com as suas mulheres, e seus filhos, e suas crianças.

ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח
אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם

28 Então, disse Moisés Nisto conhecereis que o SENHOR me enviou a fazer todos estes feitos, que de meu coração não procedem.

ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא
מלבי

29 Se estes morrerem como morrem todos os homens e se forem visitados como se visitam todos os homens, então, o SENHOR me não enviou.

אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני

30 Mas, se o SENHOR criar alguma coisa nova, e a terra abrir a sua boca e os tragar com tudo o que é seu, e vivos descerem ao sepulcro, então, conhecereis que estes homens irritaram ao SENHOR.

ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם
וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה

31 E aconteceu que, acabando ele de falar todas estas palavras, a terra que estava debaixo deles se fendeu.

ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם

32 E a terra abriu a sua boca e os tragou com as suas casas, como também a todos os homens que pertenciam a Corá e a toda a sua fazenda.

ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת
כל הרכוש

33 E eles e tudo o que era seu desceram vivos ao sepulcro, e a terra os cobriu, e pereceram do meio da congregação.

וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל

34 E todo o Israel, que estava ao redor deles, fugiu do clamor deles; porque diziam Para que, porventura, também nos não trague a terra a nós.

וכל ישראל אשר סביבתיים נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ

35 Então, saiu fogo do SENHOR e consumiu os duzentos e cinquenta homens que ofereciam o incenso.

ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת

36 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo 36 לאמר

37 Dize a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, que tome os incensários do meio do incêndio e espalhe o fogo longe, porque santos são; 37 אמר אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתת מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו
38 quanto aos incensários daqueles que pecaram contra a sua alma, deles se façam folhas estendidas para cobertura do altar; porquanto os trouxeram perante o SENHOR; pelo que santos são e serão por sinal aos filhos de Israel.

את מחתות החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי 38 הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל

39 E Eleazar, o sacerdote, tomou os incensários de metal, que trouxeram aqueles que foram queimados, e os estenderam para cobertura do altar, 39 ויקח אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח

40 por memorial para os filhos de Israel, para que nenhum estranho, que não for da semente de Arão, se chegue para acender incenso perante o SENHOR; para que não seja como Corá e a sua congregação, como o SENHOR lhe tinha dito pela boca de Moisés.

זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר 40 קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו

41 Mas, no dia seguinte, toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e contra Arão, dizendo Vós matastes o povo do SENHOR.

וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם 41 יהוה

42 E aconteceu que, ajuntando-se a congregação contra Moisés e Arão e virando-se para a tenda da congregação, eis que a nuvem a cobriu, e a glória do SENHOR apareceu.

ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא 42 כבוד יהוה

43 Vieram, pois, Moisés e Arão perante a tenda da congregação.

ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד 43

44 Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo 44 אמר יהוה אל משה לאמר

45 Levantai-vos do meio desta congregação, e a consumirei como num momento; então, se prostraram sobre o seu rosto, 45 הרמו מתוך העדה הזאת 45 ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם

46 e disse Moisés a Arão Toma o teu incensário, e põe nele fogo do altar, e deita incenso sobre ele, e vai depressa à congregação, e faz expiação por eles; porque grande indignação saiu de diante do SENHOR; já começou a praga.

ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרתה והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף

47 E tomou-o Arão, como Moisés tinha falado, e correu ao meio da congregação; e eis que já a praga havia começado entre o povo; e deitou incenso nele e fez expiação pelo povo.

ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן אתה הקטרת וכפר על העם

48 E estava em pé entre os mortos e os vivos; e cessou a praga.

ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה

49 E os que morreram daquela praga foram catorze mil e setecentos, fora os que morreram por causa de Corá.

ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח

50 E voltou Arão a Moisés à porta da tenda da congregação; e cessou a praga.

וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה

Bamidbar - Números 17

1 וידבר יהוה אל משה לאמר 1 Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

2 Fala aos filhos de Israel e toma deles uma vara para cada casa paterna de todos os seus príncipes, segundo as casas de seus pais, doze varas; e escreverás o nome de cada um sobre a sua vara.

2 דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו

3 Porém o nome de Arão escreverás sobre a vara de Levi; porque cada cabeça da casa de seus pais terá uma vara.

3 ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם

4 E as porás na tenda da congregação, perante o Testemunho, onde eu virei a vós.

4 והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה

5 E será que a vara do homem que eu tiver escolhido florescerá; assim, farei cessar as murmurações dos filhos de Israel contra mim, com que murmuram contra vós.

5 והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מלינם עליכם

6 Falou, pois, Moisés aos filhos de Israel; e todos os seus maiores deram-lhe, cada um, uma vara, para cada maior uma vara, segundo as casas de seus pais, doze varas; e a vara de Arão estava entre as suas varas.

6 וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם

7 E Moisés pôs estas varas perante o SENHOR na tenda do Testemunho 7 וינח משה את המטות לפני יהוה באהל העדות

8 Sucedeu, pois, que no dia seguinte Moisés entrou na tenda do Testemunho, e eis que a vara de Arão, pela casa de Levi, florescia; porque produzira flores, e brotara renovos, e dera amêndoas.

8 ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרחו ויצץ ציץ ויגמל שקדים

9 Então, Moisés trouxe todas as varas de diante do SENHOR a todos os filhos de Israel; e eles o viram e tomaram cada um a sua vara.

ויצא משה את כל המטת מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו

10 Então, o SENHOR disse a Moisés Torna a pôr a vara de Arão perante o Testemunho, para que se guarde por sinal para os filhos rebeldes; assim, farás acabar as suas murmurações contra mim, e não morrerão.

ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי10 ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו

11 E Moisés fez assim; como lhe ordenara o SENHOR, assim fez.

ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה11

12 Então, falaram os filhos de Israel a Moisés, dizendo Eis aqui, nós expiramos, perecemos, nós perecemos todos.

ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו12

13 Todo aquele que se aproximar do tabernáculo do SENHOR, morrerá; seremos, pois, todos consumidos?

כל הקרב הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע13

Bamidbar - Números 18

1 Então, disse o SENHOR a Arão Tu, e teus filhos, e a casa de teu pai contigo, levareis sobre vós a iniquidade do santuário; e tu e teus filhos contigo levareis sobre vós a iniquidade do vosso sacerdócio.

ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם

2 E também farás chegar contigo a teus irmãos, a tribo de Levi, a tribo de teu pai, para que se ajuntem a ti e te sirvam; mas tu e teus filhos contigo estareis perante a tenda do Testemunho.

וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת

3 E eles farão a tua guarda, a guarda de toda a tenda; mas não se chegarão aos utensílios do santuário e ao altar, para que não morram, tanto eles como vós.

ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם

4 Mas se ajuntarão a ti e farão a guarda da tenda da congregação em todo o ministério da tenda; e o estranho não se chegará a vós.

ונלוו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם

5 Vós, pois, fareis a guarda do santuário e a guarda do altar, para que não haja outra vez furor sobre os filhos de Israel.

ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל

6 E eu, eis que tenho tomado vossos irmãos, os levitas, do meio dos filhos de Israel; a vós são dados em dádiva pelo SENHOR, para administrar o ministério da tenda da congregação.

ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד

7 Mas tu e teus filhos contigo guardareis o vosso sacerdócio em todo o negócio do altar, e no que estiver dentro do véu, isto administrareis; eu vos

tenho dado o vosso sacerdócio em dádiva ministerial, e o estranho que se chegar morrerá 7 ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית 7 לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת

8 Disse mais o SENHOR a Arão E eu, eis que te tenho dado a guarda das minhas ofertas alçadas, com todas as coisas santas dos filhos de Israel; por causa da unção as tenho dado a ti e a teus filhos por estatuto perpétuo.

8 וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל 8 לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם

9 Isto terás das coisas santíssimas do fogo todas as suas ofertas, com todas as suas ofertas de manjares, e com todas as suas expiações do pecado, e com todas as suas expiações da culpa, que me restituírem; elas serão coisas santíssimas para ti e para teus filhos.

9 זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל 9 אשם אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך

10 No lugar santíssimo o comerás; todo varão o comerá; santidade será para ti.

10 בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך 10

11 Também isto será teu a oferta alçada dos seus dons com todas as ofertas movidas dos filhos de Israel; a ti, a teus filhos, e a tuas filhas contigo, as tenho dado por estatuto perpétuo; todo o que estiver limpo na tua casa as comerá.

11 וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנותיך אתך לחק 11 עולם כל טהור בביתך יאכל אתו

12 Todo o melhor do azeite e todo o melhor do mosto e do grão, as suas primícias que derem ao SENHOR, as tenho dado a ti.

12 כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתים 12

13 Os primeiros frutos de tudo que houver na terra, que trouxerem ao SENHOR, serão teus; todo o que estiver limpo na tua casa os comerá.

13 בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו 13

14 Toda coisa consagrada em Israel será tua.

14 כל חרם בישראל לך יהיה 14

15 Tudo o que abrir a madre, de toda a carne que trouxerem ao SENHOR, tanto de homens como de animais, será teu; porém os primogênitos dos

homens resgatarás; também os primogênitos dos animais imundos resgatarás.

15 כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה

16 Os que, pois, deles se houverem de resgatar resgatarás, da idade de um mês, segundo a tua avaliação, por cinco siclos de dinheiro, segundo o siclo do santuário, que é de vinte geras.

16 ופדויו מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא

17 Mas o primogênito de vaca, ou primogênito de ovelha, ou primogênito de cabra não resgatarás; santos são; o seu sangue espargirás sobre o altar, e a sua gordura queimarás em oferta queimada de cheiro suave ao SENHOR.

17 אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה

18 E a carne deles será tua, assim como será teu o peito do movimento e o ombro direito.

18 ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה

19 Todas as ofertas alçadas das santidades, que os filhos de Israel oferecerem ao SENHOR, tenho dado a ti, e a teus filhos, e a tuas filhas contigo, por estatuto perpétuo; concerto perpétuo de sal perante o SENHOR é, para ti e para a tua semente contigo.

19 כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך

20 Disse também o SENHOR a Arão Na sua terra posseção nenhuma terás, e no meio deles nenhuma parte terás; eu sou a tua parte e a tua herança no meio dos filhos de Israel.

20 ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל

21 E eis que aos filhos de Levi tenho dado todos os dízimos em Israel por herança, pelo seu ministério que exercem, o ministério da tenda da congregação.

21 ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד

22 E nunca mais os filhos de Israel se chegarão à tenda da congregação, para que não levem sobre si o pecado e morram.

ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות22

23 Mas os levitas administrarão o ministério da tenda da congregação e eles levarão sobre si a sua iniquidade; pelas vossas gerações estatuto perpétuo será; e no meio dos filhos de Israel nenhuma herança herdarão.

ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדדתיכם ובתוך23
בני ישראל לא ינחלו נחלה

24 Porque os dízimos dos filhos de Israel, que oferecerem ao SENHOR em oferta alçada, tenho dado por herança aos levitas; porquanto eu lhes disse No meio dos filhos de Israel nenhuma herança herdareis.

כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללויים לנחלה על כן24
אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה

25 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo 25מרשה אל משה לאמר

26 Também falarás aos levitas e dir-lhes-ás Quando receberdes os dízimos dos filhos de Israel, que eu deles vos tenho dado em vossa herança, deles oferecereis uma oferta alçada ao SENHOR o dízimo dos dízimos.

ואל הלויים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי26
לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר

27 E contar-se-vos -á a vossa oferta alçada como grão da eira e como plenitude do lagar.

ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב27

28 Assim também oferecereis ao SENHOR uma oferta alçada de todos os vossos dízimos, que receberdes dos filhos de Israel, e deles dareis a oferta alçada do SENHOR a Arão, o sacerdote.

כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל28
ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן

29 De todos os vossos dons oferecereis toda oferta alçada do SENHOR; do melhor deles, a sua santa parte.

מכל מתנתיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו29

30 Dir-lhes-ás, pois Quando oferecerdes o melhor deles, como novidade da eira e como novidade do lagar, se contará aos levitas.

ואמרת אליהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללויים כתבואת גרן וכתבואת יקב30

31 E o comereis em todo lugar, vós e a vossa casa, porque vosso galardão é pelo vosso ministério na tenda da congregação.

ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל³¹
מועד

32 Pelo que não levareis sobre vós o pecado, quando deles oferecerdes o melhor; e não profanareis as coisas santas dos filhos de Israel, para que não morrais.

ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו³²
ולא תמותו

Bamidbar - Números 19

1 Falou mais o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo וידבר יהוה אל משה 1
ואל אהרן לאמר

2 Este é o estatuto da lei, que o SENHOR ordenou, dizendo Dize aos filhos de Israel que te tragam uma bezerra ruiva sem defeito, que não tenha mancha, e sobre que não subiu jugo.

זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה 2
תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על

3 E a dareis a Eleazar, o sacerdote; e a tirará fora do arraial, e se degolará diante dele.

ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו 3

4 E Eleazar, o sacerdote, tomará do seu sangue com o dedo e dele espargirá para a frente da tenda da congregação sete vezes.

ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים 4

5 Então, queimará a bezerra perante os seus olhos; o seu couro, e a sua carne, e o seu sangue, com o seu esterco se queimará.

ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף 5

6 E o sacerdote tomará um pedaço de madeira de cedro, e hissopo, e carmesim, e os lançará no meio do incêndio da bezerra.

ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה 6

7 Então, o sacerdote lavará as suas vestes, e banhará a sua carne em água, e, depois, entrará no arraial, e o sacerdote será imundo até à tarde.

וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבוא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב 7

8 Também o que a queimou lavará as suas vestes com água, e em água banhará a sua carne, e imundo será até à tarde.

והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב 8

9 E um homem limpo ajuntará a cinza da bezerra e a porá fora do arraial, num lugar limpo, e estará ela em guarda para a congregação dos filhos de Israel, para a água da separação; expiação é.

ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת 9
בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא

10 E o que apanhou a cinza da bezerra lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; isto será por estatuto perpétuo aos filhos de Israel e ao estrangeiro que peregrina no meio deles 10 וְכַבֵּס הָאִסָּף אֶת אִפְרֵי הַפָּרָה אֶת־בְּגָדָיו וְטִמָּא עַד הָעֶרֶב וְהִי־תָה לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לַחֲקֹת עוֹלָם

11 Aquele que tocar a algum morto, cadáver de algum homem, imundo será sete dias.

11 הַנִּגַּע בְּמַת לְכָל נֶפֶשׁ אָדָם וְטִמָּא שִׁבְעַת יָמִים

12 Ao terceiro dia, se purificará com a água e, ao sétimo dia, será limpo; mas, se ao terceiro dia se não purificar, não será limpo ao sétimo dia.

12 הוּא יִתְחַטֵּא בּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהַר וְאִם לֹא יִתְחַטֵּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי 12 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר

13 Todo aquele que tocar a algum morto, cadáver de algum homem que estiver morto, e não se purificar, contamina o tabernáculo do SENHOR; e aquela alma será extirpada de Israel; porque a água da separação não foi espargida sobre ele, imundo será; está nele ainda a sua imundícia.

13 כָּל הַנִּגַּע בְּמַת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטֵּא אֶת מִשְׁכַּן יְהוָה טִמָּא וְנִכְרַתְתָּהּ 13 הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִי נָדָה לֹא זָרָק עָלָיו טִמָּא יִהְיֶה עוֹד טִמְאָתוֹ בּוֹ

14 Esta é a lei, quando morrer algum homem em alguma tenda todo aquele que entrar naquela tenda e todo aquele que estiver naquela tenda será imundo sete dias.

14 זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהֶל כָּל הַבָּא אֶל הָאֵהֶל וְכָל אֲשֶׁר בְּאֵהֶל יִטֹּמֵא שִׁבְעַת יָמִים

15 Também todo o vaso aberto, sobre que não houver pano atado, será imundo.

15 וְכָל כֵּלִי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין צִמִּיד פְּתִיל עָלָיו טִמָּא הוּא

16 E todo aquele que sobre a face do campo tocar a algum que for morto pela espada, ou outro morto, ou aos ossos de algum homem, ou a uma sepultura, será imundo sete dias.

16 וְכָל אֲשֶׁר יִגַּע עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלָל חֶרֶב אוֹ בְּמַת אוֹ בַּעֲצָם אָדָם אוֹ בִקְבֹר יִטֹּמֵא 16 שִׁבְעַת יָמִים

17 Para um imundo, pois, tomarão do pó da queima da expiação e sobre ele porão água viva num vaso.

17 וְלִקְחוּ לְטִמָּא מֵעֵפֶר שֹׂרֶפֶת הַחַטָּאת וְנָתַן עָלָיו מֵיִם חַיִּים אֶל כָּל־

18 E um homem limpo tomará hissopo, e o molhará naquela água, e a espargirá sobre aquela tenda, e sobre todo fato, e sobre as almas que ali estiverem, como também sobre aquele que tocar os ossos, ou a algum que foi morto, ou que faleceu, ou uma sepultura.

ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות
אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר

19 E o limpo, ao terceiro e sétimo dias, espargirá sobre o imundo; e, ao sétimo dia, o purificará; e lavará as suas vestes, e se banhará na água, e à tarde será limpo.

והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבסו
בגדיו ורחץ במים וטהר בערב

20 Porém o que for imundo e se não purificar, a tal alma do meio da congregação será extirpada; porquanto contaminou o santuário do SENHOR; a água da separação sobre ele não foi espargida; imundo é.

ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש
יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא

21 Isto lhes será por estatuto perpétuo; e o que espargir a água da separação lavará as suas vestes; e o que tocar a água da separação será imundo até à tarde.

והיתה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד
הערב

22 E tudo o que o imundo tocar também será imundo; e a alma que o tocar será imunda até à tarde.

וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב

Bamidbar - Números 20

1 Chegando os filhos de Israel, toda a congregação, ao deserto de Zim, no mês primeiro, o povo ficou em Cades; e Miriã morreu ali e ali foi sepultada.

ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם

2 E não havia água para a congregação; então, se congregaram contra Moisés e contra Arão.

ולא היה מים לעדה ויקהל על משה ועל אהרן

3 E o povo contendeu com Moisés, e falaram, dizendo Antes tivéssemos expirado quando expiraram nossos irmãos perante o SENHOR!

וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה

4 E por que trouxestes a congregação do SENHOR a este deserto, para que morramos ali, nós e os nossos animais?

ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו

5 E por que nos fizestes subir do Egito, para nos trazer a este lugar mau? Lugar não de semente, nem de figos, nem de vides, nem de romãs, nem de água para beber.

ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשותות

6 Então, Moisés e Arão se foram de diante da congregação, à porta da tenda da congregação e se lançaram sobre o seu rosto; e a glória do SENHOR lhes apareceu.

ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם

7 E o SENHOR falou a Moisés, dizendo 7 לאמר

8 Toma a vara e ajunta a congregação, tu e Arão, teu irmão, e falai à rocha perante os seus olhos, e dará a sua água; assim, lhes tirarás água da rocha e darás a beber à congregação e aos seus animais.

קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם

9 Então, Moisés tomou a vara de diante do SENHOR, como lhe tinha ordenado.

ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו9

10 E Moisés e Arão reuniram a congregação diante da rocha, e Moisés disselhes Ouvi agora, rebeldes porventura, tiraremos água desta rocha para vós?

ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן10
הסלע הזה נוציא לכם מים

11 Então, Moisés levantou a sua mão e feriu a rocha duas vezes com a sua vara, e saíram muitas águas; e bebeu a congregação e os seus animais.

וירם משה את ידו ויך את הסלע במטוהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה11
ובעירם

12 E o SENHOR disse a Moisés e a Arão Porquanto não me crestes a mim, para me santificar diante dos filhos de Israel, por isso não metereis esta congregação na terra que lhes tenho dado.

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל12
לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם

13 Estas são as águas de Meribá, porque os filhos de Israel contenderam com o SENHOR; e o SENHOR se santificou neles.

המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם13

14 Depois, Moisés desde Cades mandou mensageiros ao rei de Edom, dizendo Assim diz teu irmão Israel Sabes todo o trabalho que nos sobreveio; 14 וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל
אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו

15 como nossos pais desceram ao Egito, e nós no Egito habitamos muitos dias; e como os egípcios nos maltrataram, a nós e a nossos pais; 15 וירדו
אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו

16 e clamamos ao SENHOR, e ele ouviu a nossa voz, e mandou um anjo, e nos tirou do Egito; e eis que estamos em Cades, cidade na extremidade dos teus termos.

ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר16
קצה גבולך

17 Deixa-nos, pois, passar pela tua terra; não passaremos pelo campo, nem pelas vinhas, nem beberemos a água dos poços; iremos pela estrada real; não nos desviaremos para a direita nem para a esquerda, até que passemos pelos teus termos.

נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא17
נטה ימין ושמאול עד אשר נעבר גבולך

18 Porém Edom lhe disse Não passarás por mim, para que, porventura, eu não saia à espada ao teu encontro.

ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך18

19 Então, os filhos de Israel lhe disseram Subiremos pelo caminho igualado, e, se eu e o meu gado bebermos das tuas águas, darei o preço delas; sem fazer alguma outra coisa, deixa-me somente passar a pé.

ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם מימין נשתה אני ומקני ונתתי מכרם19
רק אין דבר ברגלי אעברה

20 Porém ele disse Não passarás. E saiu-lhe Edom ao encontro com muita gente e com mão forte.

ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה20

21 Assim, recusou Edom deixar passar a Israel pelo seu termo; pelo que Israel se desviou dele.

וימאן אדום נתן את ישראל עבר בגבלו ויט ישראל מעליו21

22 Então, partiram de Cades; e os filhos de Israel, toda a congregação, vieram ao monte Hor.

ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר22

23 E falou o SENHOR a Moisés e a Arão no monte Hor, nos termos da terra de Edom, dizendo 23
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר

24 Arão recolhido será a seu povo, porque não entrará na terra que tenho dado aos filhos de Israel, porquanto rebeldes fostes à minha palavra, nas águas de Meribá.

יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר24
מריתם את פי למי מריבה

25 Toma a Arão e a Eleazar, seu filho, e faze-os subir ao monte Hor.

קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר25

26 E despe a Arão as suas vestes e veste-as a Eleazar, seu filho, porque Arão será recolhido e morrerá ali.

והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם26

27 Fez, pois, Moisés como o SENHOR lhe ordenara; porque subiram ao monte Hor perante os olhos de toda a congregação.

ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה27

28 E Moisés despiu a Arão as vestes e as vestiu a Eleazar, seu filho; e morreu Arão ali sobre o cume do monte; e desceram Moisés e Eleazar do monte.

וּפָשַׁט מֹשֶׁה אֶת אֶהֱרֹן אֶת בְּגָדָיו וּלְבָשׁ אֹתָם אֶת אֶלְעָזָר בְּנוֹ וַיָּמָת אֶהֱרֹן שָׁם28
בְּרֹאשׁ הַהָר וַיֵּרֶד מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר מִן הַהָר

29 Vendo, pois, toda a congregação que Arão era morto, choraram a Arão trinta dias, isto é, toda a casa de Israel.

וַיֵּרְאוּ כָל הָעֵדָה כִּי גוּעַ אֶהֱרֹן וַיִּבְכוּ אֶת אֶהֱרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל29

Bamidbar - Números 21

1 Ouvindo o cananeu, o rei de Arade, que habitava para a banda do sul, que Israel vinha pelo caminho dos espias, pelejou contra Israel e dele levou alguns deles por prisioneiros.

וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עָרֹד יָשָׁב הַגֵּב כִּי בָא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁב מִמֶּנּוּ שְׁבִי

2 Então, Israel fez um voto ao SENHOR, dizendo Se totalmente entregares este povo na minha mão, destruirei totalmente as suas cidades.

וַיֹּדֶר יִשְׂרָאֵל נָדָר לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם נָתַן תֶּתֵּן אֶת הָעָם הַזֶּה בְּיָדִי וְהַחֲרַמְתִּי אֶת-עָרֵיהֶם

3 O SENHOR, pois, ouviu a voz de Israel e entregou os cananeus, que foram destruídos totalmente, eles e as suas cidades; e o nome daquele lugar chamou Horma 3 וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת הַכְּנַעֲנִי וַיַּחֲרֵם אֹתָהֶם וְאֶת-עָרֵיהֶם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם חֲרָמָה

4 Então, partiram do monte Hor, pelo caminho do mar Vermelho, a rodear a terra de Edom; porém a alma do povo angustiou-se neste caminho.

וַיִּסְעוּ מִהָר הָהָר דֶּרֶךְ יָם סוּף לְסַבֵּב אֶת אֶרֶץ אֲדוֹם וַתִּקְצַר נַפְשׁ הָעָם בַּדֶּרֶךְ

5 E o povo falou contra Deus e contra Moisés Por que nos fizestes subir do Egito, para que morrêssemos neste deserto? Pois, aqui, nem pão nem água há; e a nossa alma tem fastio deste pão tão vil.

וַיִּדְבֹּר הָעָם בָּאֱלֹהִים וּבַמֶּשֶׁה לֵּמָּה הֵעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לָמוֹת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין לָחֶם וְאֵין מַיִם וְנַפְשָׁנוּ קָצָה בִּלְחֶם הַקָּלָקָל

6 Então, o SENHOR mandou entre o povo serpentes ardentes, que morderam o povo; e morreu muito povo de Israel.

וַיִּשְׁלַח יְהוָה בָּעָם אֶת הַנָּחָשִׁים הַשֹּׂרְפִים וַיִּנְשְׁכוּ אֶת הָעָם וַיָּמָת עִם רַב מִיִּשְׂרָאֵל

7 Pelo que o povo veio a Moisés e disse Havemos pecado, porquanto temos falado contra o SENHOR e contra ti; ora ao SENHOR que tire de nós estas serpentes. Então, Moisés orou pelo povo.

וַיָּבֹא הָעָם אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חָטָאנוּ כִּי דִבְרָנוּ בַיהוָה וּבְךָ הִתְפַּלֵּל אֵל יְהוָה וַיִּסְרֵךְ מֵעַלֵּינוּ אֶת הַנָּחָשׁ וַיִּתְּפַלֵּל מֹשֶׁה בַּעַד הָעָם

8 E disse o SENHOR a Moisés Faze uma serpente ardente e põe-na sobre uma haste; e será que viverá todo mordido que olhar para ela.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עֲשֵׂה לְךָ שֵׂרָף וְשִׂים אֹתוֹ עַל נֹס וְהָיָה כָּל הַנָּשׁוּךְ וְרָאָה אֹתוֹ וְחָיָה

9 E Moisés fez uma serpente de metal e pô-la sobre uma haste; e era que, mordendo alguma serpente a alguém, olhava para a serpente de metal e ficava vivo וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נָחָשׁ נְחֹשֶׁת וַיִּשְׁמְהוּ עַל הַנֹּס וְהָיָה אִם נִשְׁךְ הַנָּחָשׁ אֶת אִישׁ 9 וְהָבִיט אֶל נָחָשׁ הַנְּחֹשֶׁת וְחָיָה

10 Então, os filhos de Israel partiram e alojaram-se em Obote.

וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּאֹבֹתָהֶם

11 Depois, partiram de Obote e alojaram-se nos outeiros de Abarim, no deserto que está defronte de Moabe, ao nascente do sol.

וַיִּסְעוּ מֵאֹבֹתָהֶם וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הָעִבְרִים בְּמִדְבַּר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מוֹאָב מִמִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ 11

12 Dali, partiram e alojaram-se junto ao ribeiro de Zerede.

מִשָּׁם נִסְעוּ וַיַּחֲנוּ בְּנָחַל זֶרֶדֶה 12

13 E, dali, partiram e alojaram-se desta banda de Arnom, que está no deserto e sai dos termos dos amorreus; porque Arnom é o termo de Moabe, entre Moabe e os amorreus.

מִשָּׁם נִסְעוּ וַיַּחֲנוּ מֵעֵבֶר אֶרְנוֹן אֲשֶׁר בְּמִדְבַּר הַיָּצֵא מִגְּבוּל הָאֱמֹרִי כִּי אֶרְנוֹן גְּבוּל 13 מוֹאָב בֵּין מוֹאָב וּבֵין הָאֱמֹרִי

14 Pelo que se diz no livro das Guerras do SENHOR Contra Vaebe em Sufa, e contra os ribeiros de Arnom, 14 וְעַל כֵּן יֹאמַר בְּסֵפֶר מִלְחָמַת יְהוָה אֵת וְהָבָה 14 בְּסוּפָה וְאֵת הַנְּחָלִים אֶרְנוֹן

15 e contra a corrente dos ribeiros que se volve para a situação de Ar e se encosta aos termos de Moabe.

וְאֲשֶׁר הַנְּחָלִים אֲשֶׁר נֹטָה לְשִׁבְתָּ עַד וְנִשְׁעָן לְגְבוּל מוֹאָב 15

16 E, dali, partiram para Beer; este é o poço do qual o SENHOR disse a Moisés Ajunta o povo, e lhe darei água 16 וּמִשָּׁם בְּאֵרָה הוּא הַבְּאֵר אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לְמֹשֶׁה אַסְף אֶת הָעָם וְאַתְנָה לָהֶם מֵיִם יְהוָה לְמֹשֶׁה אַסְף אֶת הָעָם וְאַתְנָה לָהֶם מֵיִם

17 (Então, Israel cantou este cântico Sobe, poço, e vós, cantai dele 17 וְזָמְרָה יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת עָלֶי בְּאֵר עָנּוּ לָהּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת עָלֶי בְּאֵר עָנּוּ לָהּ

18 Tu, poço, que cavaram os príncipes, que escavaram os nobres do povo e o legislador com os seus bordões.). E, do deserto, partiram para Matana; 18 תוּ בְּאֵר חֲפְרוּהָ שָׂרִים כְּרוּהָ נְדִיבֵי הָעָם בְּמַחֲקָק בְּמִשְׁעֲנָתָם וּמִמִּדְבַּר מַתָּנָה 18

19 e, de Matana, para Naaliel; e, de Naaliel, para Bamote.

וּמִמַּתָּנָה נַחְלִיאֵל וּמִנַּחְלִיאֵל בְּמוֹתָנָה 19

20 E, de Bamote, partiram para o vale que está no campo de Moabe, no cume de Pisga, à vista do deserto.

ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימון

21 Então, Israel mandou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, dizendo וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי לאמר

22 Deixa-me passar pela tua terra; não nos desviaremos pelos campos nem pelas vinhas, e as águas dos poços não beberemos; iremos pela estrada real até que passemos os teus termos.

אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר גבלך

23 Porém Seom não deixou passar a Israel pelos seus termos; antes, Seom congregou todo o seu povo, e saiu ao encontro de Israel ao deserto, e veio a Jaza, e pelejou contra Israel.

ולא נתן סיחן את ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל

24 Mas Israel o feriu a fio de espada e tomou a sua terra em possessão, desde Arnom até Jaboque, até aos filhos de Amom; porquanto o termo dos filhos de Amom era firme.

ויכהו ישראל לפי חרב ויירש את ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון

25 Assim, Israel tomou todas estas cidades; e Israel habitou em todas as cidades dos amorreus, em Hesbom e em todas as suas aldeias.

ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנתיה

26 Porque Hesbom era cidade de Seom, rei dos amorreus, que tinha pelejado contra o precedente rei dos moabitas e tinha tomado da sua mão toda a sua terra até Arnom.

כי חשבון עיר סיחן מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנן

27 Pelo que dizem os que falam em provérbios Vinde a Hesbom; edifique-se e fortifique-se a cidade de Seom.

על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון

28 Porque fogo saiu de Hesbom, e uma chama, da cidade de Seom; e consumiu a Ar dos moabitas e aos senhores dos altos de Arnom.

כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחן אכלה ער מואב בעלי במות ארנן28

29 Ai de ti, Moabe! Perdido és, povo de Quemus! Entregou seus filhos, que iam fugindo, e suas filhas, como cativas a Seom, rei dos amorreus.

אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחון29

30 E nós os derribamos; Hesbom perdida é até Dibom, e os assolamos até Nofa, que se estende até Medeba.

ונירם אבד חשבון עד דיבון ונשים עד נפח אשר עד מידבא30

31 Assim, Israel habitou na terra dos amorreus.

וישב ישראל בארץ האמרי31

32 Depois, mandou Moisés espiar a Jazer, e tomaram as suas aldeias e daquela possessão lançaram os amorreus que estavam ali.

וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו בנתיה ויירש את האמרי אשר שם32

33 Então, viraram-se e subiram o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, saiu contra eles, e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה33
אדרעי

34 E disse o SENHOR a Moisés Não o temas, porque eu to tenho dado na tua mão, a ele, e a todo o seu povo, e a sua terra, e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו34
ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון

35 E de tal maneira o feriram, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo, que nenhum deles escapou; e tomaram a sua terra em possessão.

ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו35

Bamidbar - Números 22

1 Depois, partiram os filhos de Israel e acamparam-se nas campinas de Moabe, desta banda do Jordão, de Jericó.

ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו

2 Viu, pois, Balaque, filho de Zipor, tudo o que Israel fizera aos amorreus.

וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי

3 E Moabe temeu muito diante deste povo, porque era muito; e Moabe andava angustiado por causa dos filhos de Israel.

ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל

4 Pelo que Moabe disse aos anciãos dos midianitas Agora lamberá esta congregação tudo quanto houver ao redor de nós, como o boi lambe a erva do campo. Naquele tempo, Balaque, filho de Zipor, era rei dos moabitas.

ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא

5 Este enviou mensageiros a Balaão, filho de Beor, a Petor, que está junto ao rio, na terra dos filhos do seu povo, a chamá-lo, dizendo Eis que um povo saiu do Egito; eis que cobre a face da terra e parado está defronte de mim.

וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי

6 Vem, pois, agora, rogo-te, amaldiçoa-me este povo, pois mais poderoso é do que eu; para ver se o poderei ferir e o lançarei fora da terra; porque eu sei que a quem tu abençoares será abençoado e a quem tu amaldiçoares será amaldiçoado.

ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר

7 Então, foram-se os anciãos dos moabitas e os anciãos dos midianitas com o preço dos encantamentos nas mãos; e chegaram a Balaão e lhe disseram as palavras de Balaque.

וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק

8 E ele lhes disse Passai aqui esta noite, e vos trarei a resposta, como o SENHOR me falar; então, os príncipes dos moabitas ficaram com Balaão.

8 ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם

9 E veio Deus a Balaão e disse Quem são estes homens que estão contigo?

9 ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך

10 E Balaão disse a Deus Balaque, filho de Zipor, rei dos moabitas, mos enviou, dizendo 10 ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפר מלך מואב שלח אלי

11 Eis que o povo que saiu do Egito cobriu a face da terra; vem, agora, amaldiçoa-mo; porventura, poderei pelejar contra ele e o lançarei fora.

11 הנה העם היצא ממצרים וכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו

12 Então, disse Deus a Balaão Não irás com eles, nem amaldiçoarás a este povo, porquanto bendito é.

12 ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא

13 Então, Balaão levantou-se pela manhã e disse aos príncipes de Balaque Ide à vossa terra, porque o SENHOR recusa deixar-me ir convosco.

13 ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם

14 E levantaram-se os príncipes dos moabitas, e vieram a Balaque, e disseram Balaão recusou vir conosco.

14 ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו

15 Porém Balaque prosseguiu ainda em enviar mais príncipes e mais honrados do que aqueles, 15 ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה

16 os quais vieram a Balaão e lhe disseram Assim diz Balaque, filho de Zipor Rogo-te que não te demores em vir a mim, 16 ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי

17 porque grandemente te honrarei e farei tudo o que me disseres; vem, pois, rogo-te, amaldiçoa-me este povo.

17 כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה

18 Então, Balaão respondeu e disse aos servos de Balaque Ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e de ouro, eu não poderia traspassar o mandado do SENHOR, meu Deus, para fazer coisa pequena ou

grande; 18 ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא18 אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה

19 agora, pois, rogo-vos que também aqui fiqueis esta noite, para que eu saiba o que o SENHOR me dirá mais.

ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יסף יהוה דבר עמי19

20 Veio, pois, o Senhor a Balaão, de noite, e disse-lhe Se aqueles homens te vieram chamar, levanta-te, vai com eles; todavia, farás o que eu te disser.

20 ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם20 ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה

21 Então, Balaão levantou-se pela manhã, e albardou a sua jumenta, e foi-se com os príncipes de Moabe.

ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב21

22 E a ira de Deus acendeu-se, porque ele se ia; e o Anjo do SENHOR pôs-se-lhe no caminho por adversário; e ele ia caminhando, montado na sua jumenta, e dois de seus moços com ele.

22 ויחר אף אלהים כי הולך הוא ויתיבב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על22 אתנו ושני נערי עמו

23 Viu, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR que estava no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que desviou-se a jumenta do caminho e foi-se pelo campo; então, Balaão espancou a jumenta para fazê-la tornar ao caminho.

23 ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך23 ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטתה הדרך

24 Mas o Anjo do SENHOR pôs-se numa vereda de vinhas, havendo uma parede desta banda e uma parede da outra.

ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה24

25 Vendo, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR, apertou-se contra a parede e apertou contra a parede o pé de Balaão; pelo que tornou a espancá-la.

25 ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר25 ויסף להכתה

26 Então, o Anjo do SENHOR passou mais adiante e pôs-se num lugar estreito, onde não havia caminho para se desviar nem para a direita nem para a esquerda.

ויוסף מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין ושמאל26

27 E, vendo a jumenta o Anjo do SENHOR, deitou-se debaixo de Balaão; e a ira de Balaão acendeu-se, e espancou a jumenta com o bordão.

ותרא האתון את מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את האתון
במקל

28 Então, o SENHOR abriu a boca da jumenta, a qual disse a Balaão Que te fiz eu, que me espancaste estas três vezes?

ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתיני זה שלש
רגלים

29 E Balaão disse à jumenta Porque zombaste de mim; tomara que tivera eu uma espada na mão, porque agora te mataria.

ויאמר בלעם לאתון כי התעללתי בי לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיך

30 E a jumenta disse a Balaão Porventura, não sou a tua jumenta, em que cavalgaste desde o tempo que eu fui tua até hoje? Costumei eu alguma vez fazer assim contigo? E ele respondeu Não.

ותאמר האתון אל בלעם הלוא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה
ההסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא

31 Então, o SENHOR abriu os olhos a Balaão, e ele viu o Anjo do SENHOR, que estava no caminho, e a sua espada desembainhada na mão; pelo que inclinou a cabeça e prostrou-se sobre a sua face.

ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד
וישתחו לאפיו

32 Então, o Anjo do SENHOR lhe disse Por que já três vezes espancaste a tua jumenta? Eis que eu saí para ser teu adversário, porquanto o teu caminho é perverso diante de mim; 32 ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית אתני
אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי

33 porém a jumenta me viu e já três vezes se desviou de diante de mim; se ela se não desviara de diante de mim, na verdade que eu agora te mataria e a ela deixaria com vida.

ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי עתה גם אתכה
הרגתי ואותה החייתי

34 Então, Balaão disse ao Anjo do SENHOR Pequei, que não soube que estavas neste caminho para te opores a mim; e, agora, se parece mal aos teus olhos, tornar-me-ei.

ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך
ועתה אם רע בעיניך אשובה לי

35 E disse o Anjo do SENHOR a Balaão Vai-te com estes homens, mas somente a palavra que eu falar a ti, esta falarás. Assim, Balaão foi-se com os príncipes de Balaque.

ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך 35
אתו תדבר וילך בלעם עם שרי בלק

36 Ouvindo, pois, Balaque que Balaão vinha, saiu-lhe ao encontro até à cidade de Moabe, que está no termo de Arnom, na extremidade do termo dele.

וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנן אשר 36
בקצה הגבול

37 E Balaque disse a Balaão Porventura, não enviei diligentemente a chamar-te? Por que não vieste a mim? Não posso eu na verdade honrar-te?

ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי 37
האמנם לא אוכל כבודך

38 Então, Balaão disse a Balaque Eis que eu tenho vindo a ti; porventura, poderei eu agora de alguma forma falar alguma coisa? A palavra que Deus puser na minha boca, esta falarei.

ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכול אוכל דבר מאומה הדבר אשר 38
ישים אלהים בפי אתו אדבר

39 E Balaão foi com Balaque, e vieram a Quiriate-Huzote.

וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות 39

40 Então, Balaque matou bois e ovelhas; e deles enviou a Balaão e aos príncipes que estavam com ele.

ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו 40

41 E sucedeu que, pela manhã, Balaque tomou a Balaão e o fez subir aos altos de Baal. E viu Balaão dali a última parte do povo.

ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם 41

Bamidbar - Números 23

1 Então, Balaão disse a Balaque Edifica-me aqui sete altares e prepara-me aqui sete bezerros e sete carneiros.

ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים

2 Fez, pois, Balaque como Balaão dissera; e Balaque e Balaão ofereceram um bezerro e um carneiro sobre cada altar.

ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח

3 Então, Balaão disse a Balaque Fica-te ao pé do teu holocausto, e eu irei; porventura, o SENHOR me sairá ao encontro, e o que me mostrar te notificarei. Então, foi a um alto.

ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי

4 E, encontrando-se Deus com Balaão, lhe disse este Preparei sete altares e ofereci um bezerro e um carneiro sobre cada altar.

ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח

5 Então, o SENHOR pôs a palavra na boca de Balaão e disse Torna para Balaque e fala assim.

וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר

6 E, tornando para ele, eis que estava ao pé do seu holocausto, ele e todos os príncipes dos moabitas.

וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב

7 Então, alçou a sua parábola e disse De Arã me mandou trazer Balaque, rei dos moabitas, das montanhas do oriente, dizendo Vem, amaldiçoa-me a Jacó; e vem, detesta a Israel.

וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל

8 Como amaldiçoarei o que Deus não amaldiçoa? E como detestarei, quando o SENHOR não detesta?

מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה

9 Porque do cume das penhas o vejo e dos outeiros o contemplo eis que este povo habitará só e entre as nações não será contado.

כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב9

10 Quem contará o pó de Jacó e o número da quarta parte de Israel? A minha alma morra da morte dos justos, e seja o meu fim como o seu.

מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי10
כמהו

11 Então, disse Balaque a Balaão Que me fizeste? Chamei-te para amaldiçoar os meus inimigos, mas eis que inteiramente os abençoaste.

ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתך והנה ברכת בך11

12 E ele respondeu e disse Porventura, não terei cuidado de falar o que o SENHOR pôs na minha boca?

ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר12

13 Então, Balaque lhe disse Rogo-te que venhas comigo a outro lugar, de onde o verás; verás somente a última parte dele, mas a todo ele não verás; e amaldiçoa-mo dali.

ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה13
וכלו לא תראה וקבנו לי משם

14 Assim, o tomou consigo ao campo de Zofim, ao cume de Pisga; e edificou sete altares e ofereceu um bezerro e um carneiro sobre cada altar.

ויקחהו שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח14

15 Então, disse Balaão a Balaque Fica aqui ao pé do teu holocausto, e eu irei ali ao seu encontro.

ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כה15

16 E, encontrando-se o SENHOR com Balaão, pôs uma palavra na sua boca e disse Torna para Balaque e fala assim.

ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר16

17 E, vindo a ele, eis que estava ao pé do holocausto, e os príncipes dos moabitas, com ele; disse-lhe, pois, Balaque Que coisa falou o SENHOR?

ויבא אליו והנו נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה17

18 Então, alçou a sua parábola e disse Levanta-te, Balaque, e ouve; inclina os teus ouvidos a mim, filho de Zipor.

וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר18

19 Deus não é homem, para que minta; nem filho de homem, para que se arrependa; porventura, diria ele e não o faria? Ou falaria e não o confirmaria?

לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה

20 Eis que recebi mandado de abençoar; pois ele tem abençoado, e eu não o posso revogar.

הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה

21 Não viu iniquidade em Israel, nem contemplou maldade em Jacó; o SENHOR, seu Deus, é com ele e nele, e entre eles se ouve o alarido de um rei.

לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו

22 Deus os tirou do Egito; as suas forças são como as do unicórnio.

אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו

23 Pois contra Jacó não vale encantamento, nem adivinhação contra Israel; neste tempo se dirá de Jacó e de Israel Que coisas Deus tem feito!

כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל

24 Eis que o povo se levantará como leoa e se exalçará como leão; não se deitará até que coma a presa e beba o sangue de mortos.

הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה

25 Então, Balaque disse a Balaão Nem totalmente o amaldiçoarás, nem totalmente o abençoarás.

ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו

26 Porém Balaão respondeu e disse a Balaque Não te falei eu, dizendo Tudo o que o SENHOR falar, aquilo farei?

ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה

27 Disse mais Balaque a Balaão Ora, vem, e te levarei a outro lugar; porventura, bem parecerá aos olhos de Deus que dali mo amaldiçoies.

ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם

28 Então, Balaque levou Balaão consigo ao cume de Peor, que olha para a banda do deserto.

ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימן

29 Balaão disse a Balaque Edifica-me aqui sete altares e prepara-me aqui sete bezerros e sete carneiros.

ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים

30 Balaque, pois, fez como dissera Balaão e ofereceu um bezerro e um carneiro sobre cada altar.

ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח

Bamidbar - Números 24

1 Vendo Balaão que bem parecia aos olhos do SENHOR que abençoasse a Israel, não foi esta vez como dantes ao encontro dos encantamentos, mas pôs o seu rosto para o deserto.

וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו

2 E, levantando Balaão os olhos e vendo a Israel que habitava segundo as suas tribos, veio sobre ele o Espírito de Deus.

וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים

3 E alçou a sua parábola e disse Fala Balaão, filho de Beor, e fala o homem de olhos abertos; וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין 3

4 fala aquele que ouviu os ditos de Deus, o que vê a visão do Todo-poderoso, caindo em êxtase e de olhos abertos 4 נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים

5 Que boas são as tuas tendas, ó Jacó! Que boas as tuas moradas, ó Israel!

מה טבו אהליך יעקב משכנתך ישראל 5

6 Como ribeiros se estendem, como jardins ao pé dos rios; como árvores de sândalo o SENHOR as plantou, como cedros junto às águas.

כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים 6

7 De seus baldes manarão águas, e a sua semente estará em muitas águas; e o seu rei se exalçará mais do que Agague, e o seu reino será levantado.

זל מים מדליו חרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכתו 7

8 Deus o tirou do Egito; as suas forças são como as do unicórnio; consumirá as nações, seus inimigos, e quebrará seus ossos, e com as suas setas os atravessará.

אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ 8

9 Encurvou-se, deitou-se como leão e como leoa; quem o despertará? Benditos os que te abençoarem, e malditos os que te amaldiçoarem 9 כרעו שכב כארי וכלביא מי יקימנו מברכך ברוך וארריך ארור

10 Então, a ira de Balaque se acendeu contra Balaão, e bateu ele as suas palmas; e Balaque disse a Balaão Para amaldiçoar os meus inimigos te tenho chamado; porém agora já três vezes os abençoaste inteiramente.

ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך 10
והנה ברכת ברך זה שלש פעמים

11 Agora, pois, fuge para o teu lugar; eu tinha dito que te honraria grandemente; mas eis que o SENHOR te privou desta honra.

ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד 11

12 Então, Balaão disse a Balaque Não falei eu também aos teus mensageiros, que me enviaste, dizendo 12 אל בלק הלא גם אל
מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר

13 Ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e ouro, não posso traspasar o mandado do SENHOR, fazendo bem ou mal de meu próprio coração; o que o SENHOR falar, isso falarei eu.

אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או 13
רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר

14 Agora, pois, eis que me vou ao meu povo; vem, avisar-te-ei do que este povo fará ao teu povo nos últimos dias.

ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים 14

15 Então, alçou a sua parábola e disse Fala Balaão, filho de Beor, e fala o homem de olhos abertos; 15 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר
שתם העין

16 fala aquele que ouviu os ditos de Deus e o que sabe a ciência do Altíssimo; o que viu a visão do Todo-poderoso, caído em êxtase e de olhos abertos 16 נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים

17 Vê-lo-ei, mas não agora; contemplá-lo-ei, mas não de perto; uma estrela procederá de Jacó, e um cetro subirá de Israel, que ferirá os termos dos moabitas e destruirá todos os filhos de Sete.

אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ 17
פאתי מואב וקרקר כל בני שת

18 E Edom será uma possessão, e Seir também será uma possessão hereditária para os seus inimigos; pois Israel fará proezas.

והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל 18

19 E dominará um de Jacó e matará os que restam das cidades.

וירד מיעקב והאביד שריד מעיר 19

20 E, vendo os amalequitas, alçou a sua parábola e disse Amaleque é o primeiro das nações; porém o seu fim será para perdição.

וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד20

21 E, vendo os queneus, alçou a sua parábola e disse Firme está a tua habitação, e puseste o teu ninho na penha.

וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך21

22 Todavia, o queneu será consumido, até que Assur te leve por prisioneiro.

כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך22

23 E, alçando ainda a sua parábola, disse Ai, quem viverá, quando Deus fizer isto?

וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל23

24 E as naus das costas de Quitim afligirão a Assur; também afligirão a Héber; e também ele será para perdição.

וצים מיד כתים וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד24

25 Então, Balaão levantou-se, e foi-se, e voltou ao seu lugar, e também Balaque se foi pelo seu caminho.

ויקם בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק הלך לדרכו25

Bamidbar - Números 25

1 E Israel deteve-se em Sitim, e o povo começou a prostituir-se com as filhas dos moabitas.

וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב

2 Estas convidaram o povo aos sacrifícios dos seus deuses; e o povo comeu e inclinou-se aos seus deuses.

ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחו לאלהיהן

3 Juntando-se, pois, Israel a Baal-Peor, a ira do SENHOR se acendeu contra Israel.

ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל

4 Disse o SENHOR a Moisés Toma todos os cabeças do povo e enforca-os ao SENHOR diante do sol, e o ardor da ira do SENHOR se retirará de Israel.

ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אף יהוה מישראל

5 Então, Moisés disse aos juízes de Israel Cada um mate os seus homens que se juntaram a Baal-Peor 5ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור

6 E eis que veio um homem dos filhos de Israel e trouxe a seus irmãos uma midianita perante os olhos de Moisés e de toda a congregação dos filhos de Israel, chorando eles diante da tenda da congregação.

והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח אהל מועד

7 Vendo isso Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, se levantou do meio da congregação e tomou uma lança na sua mão; 7וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו

8 e foi após o varão israelita até à tenda e os atravessou a ambos, ao varão israelita e à mulher, pela sua barriga; então, a praga cessou de sobre os filhos de Israel.

ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל

9 E os que morreram daquela praga foram vinte e quatro mil.

ויהיו המתים במגפה ועשרים אלף9

וידבר יהוה אל משה לאמר10 10 Então, o SENHOR falou a Moisés, dizendo

11 Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, desviou a minha ira de sobre os filhos de Israel, pois zelou o meu zelo no meio deles; de modo que no meu zelo não consumi os filhos de Israel.

11 פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את11 קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי

12 Portanto, dize Eis que lhe dou o meu concerto de paz, 12 לכן אמר הנני נתן12 לו את בריתי שלום

13 e ele e a sua semente depois dele terão o concerto do sacerdócio perpétuo; porquanto teve zelo pelo seu Deus e fez propiciação pelos filhos de Israel.

13 והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו וכפר על בני13 ישראל

14 E o nome do israelita morto, que foi morto com a midianita, era Zinri, filho de Salu, maior da casa paterna dos simeonitas.

14 ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב14 לשמעוני

15 E o nome da mulher midianita morta era Cosbi, filha de Zur, cabeça do povo da casa paterna entre os midianitas.

15 ושם האשה המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא15

16 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 16 וידבר יהוה אל משה לאמר16

17 Afligireis os midianitas e os ferireis, 17 צרור את המדינים והכיתם אותם17

18 porque eles vos afligiram a vós outros com os seus enganos com que vos enganaram no negócio de Peor e no negócio de Cosbi, filha do maior dos midianitas, irmã deles, que foi morta no dia da praga no negócio de Peor.

18 כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא18 מדין אחתם המכה ביום המגפה על דבר פעור

Bamidbar - Números 26

1 Aconteceu, pois, que, depois daquela praga, falou o SENHOR a Moisés e a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, dizendo ויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר

2 Tomai a soma de toda a congregação dos filhos de Israel, da idade de vinte anos para cima, segundo as casas de seus pais, todo que, em Israel, vai para o exército.

שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל

3 Falaram, pois, Moisés e Eleazar, o sacerdote, aos cabeças de Israel, nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, de Jericó, dizendo וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר

4 Contai o povo da idade de vinte anos para cima, como o SENHOR ordenara a Moisés e aos filhos de Israel, que saíram do Egito.

מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים

5 Rúben, o primogênito de Israel; os filhos de Rúben foram Enoque, do qual era a família dos enoquitas; de Palu, a família dos paluítas; ראוֹבֵן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי

6 de Hezrom, a família dos hezronitas; de Carmi, a família dos carmitas.

לחצרן משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי

7 Estas são as famílias dos rubenitas; e os que foram deles contados foram quarenta e três mil e setecentos e trinta.

אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים

8 E o filho de Palu Eliabe.

ובני פלוא אליאב

9 E os filhos de Eliabe Nemuel, e Datã, e Abirão; estes, Datã e Abirão, foram os chamados da congregação, que moveram a contenda contra Moisés e contra Arão na congregação de Corá, quando moveram a contenda contra o SENHOR; ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה

10 e a terra abriu a sua boca e os tragou com Corá, quando morreu a congregação; quando o fogo consumiu duzentos e cinquenta homens, e foram por sinal.

ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות העדה באכל האש את10
חמשים ומאתים איש ויהיו לנס

11 Mas os filhos de Corá não morreram.

ובני קרח לא מתו11

12 Os filhos de Simeão, segundo as suas famílias de Nemuel, a família dos nemuelitas; de Jamim, a família dos jaminitas; de Jaquim, a família dos jaquinitas; 12 בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת12
הימיני ליכין משפחת היכיני

13 de Zerá, a família dos zeraítas; de Saul, a família dos saulitas.

לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי13

14 Estas são as famílias dos simeonitas, vinte e dois mil e duzentos.

אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים14

15 Os filhos de Gade, segundo as suas gerações de Zefom, a família dos zefonitas; de Hagi, a família dos hagitás; de Suni, a família dos sunitas; 15 בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני משפחת15
השוני

16 de Ozni, a família dos oznitas; de Eri, a família dos eritas; 16 לאוני16
משפחת האוני לערי משפחת הערי

17 de Arodi, a família dos aroditas; de Areli, a família dos arelitas.

לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי17

18 Estas são as famílias dos filhos de Gade, segundo os que foram deles contados, quarenta mil e quinhentos.

אלה משפחת בני גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות18

19 Os filhos de Judá Er e Onã; mas Er e Onã morreram na terra de Canaã.

בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען19

20 Assim, os filhos de Judá foram segundo as suas famílias de Selá, a família dos selaítas; de Perez, a família dos perezitas; de Zerá, a família dos zeraítas.

ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח20
משפחת הזרחי

21 E os filhos de Perez foram de Hezrom, a família dos hezronitas; de Hamul, a família dos hamulitas.

ויהיו בני פרץ לחצרן משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי21

22 Estas são as famílias de Judá, segundo os que foram deles contados, setenta e seis mil e quinhentos.

אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות22

23 Os filhos de Issacar, segundo as suas famílias, foram de Tola, a família dos tolaítas; de Puva, a família dos puvitas; 23 בני יששכר למשפחתם תולע23 משפחת התולעי לפוה משפחת הפוני

24 de Jasube, a família dos jasubitas; de Sinrom, a família dos sinronitas.

לישוב משפחת הישובי לשמרן משפחת השמרני24

25 Estas são as famílias de Issacar, segundo os que foram deles contados, sessenta e quatro mil e trezentos.

אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף ושלוש מאות25

26 Os filhos de Zebulom, segundo as suas famílias, foram de Serede, a família dos sereditas; de Elom, a família dos elonitas; de Jaleel, a família dos jaleelitas.

בני זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל26 משפחת היחלאלני

27 Estas são as famílias dos zebulonitas, segundo os que foram deles contados, sessenta mil e quinhentos.

אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות27

28 Os filhos de José, segundo as suas famílias, foram Manassés e Efraim.

בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים28

29 Os filhos de Manassés foram de Maquir, a família dos maquiritas; e Maquir gerou a Gileade; de Gileade, a família dos gileaditas.

בני מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי29

30 Estes são os filhos de Gileade de Jezer, a família dos jezeritas; de Heleque, a família dos helequitas; 30 אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי30 לחלק משפחת החלקי

31 e de Asriel, a família dos asrielitas; e de Siquém, a família dos siquemitas; 31 ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת השכמי31

32 e de Semida, a família dos semidaítas; e de Héfer, a família dos heferitas.

ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי32

33 Porém Zelofeade, filho de Héfer, não tinha filhos, senão filhas; e os nomes das filhas de Zelofeade foram Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה 33
מלכה ותרצה

34 Estas são as famílias de Manassés; e os que foram deles contados foram cinquenta e dois mil e setecentos.

אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות 34

35 Estes são os filhos de Efraim, segundo as suas famílias de Sutela, a família dos sutelaítas; de Bequer, a família dos bequeritas; de Taã, a família dos taanitas.

אלה בני אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי 35
לתחן משפחת התחני

36 E estes são os filhos de Sutela de Erã, a família dos eranitas.

ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני 36

37 Estas são as famílias dos filhos de Efraim, segundo os que foram deles contados, trinta e dois mil e quinhentos; estes são os filhos de José, segundo as suas famílias.

אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני 37
יוסף למשפחתם

38 Os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias de Belá, a família dos belaítas; de Asbel, a família dos asbelitas; de Airão, a família dos airamitas; בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשכלי לאחרים 38
משפחת האחירמי

39 de Sufã, a família dos sufamitas; de Hufã, a família dos hufamitas.

לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי 39

40 E os filhos de Belá foram Arde e Naamã de Arde, a família dos arditas; de Naamã, a família dos naamanitas.

ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי 40

41 Estes são os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; e os que foram deles contados foram quarenta e cinco mil e seiscentos.

אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות 41

42 Estes são os filhos de Dã, segundo as suas famílias de Suão, a família dos suamitas; estas são as famílias de Dã, segundo as suas famílias.

אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם 42

43 Todas as famílias dos suamitas, segundo os que foram deles contados foram sessenta e quatro mil e quatrocentos.

כל משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה ושישים אלף וארבע מאות43

44 Os filhos de Aser, segundo as suas famílias, foram de Imna, a família dos imnaítas; de Isvi, a família dos isvitas; de Berias, a família dos beriaítas.

בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה44 משפחת הבריעי

45 Os filhos de Berias foram de Héber, a família dos heberitas; de Malquiel, a família dos malquielitas.

לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי45

46 E o nome da filha de Aser foi Sera.

ושם בת אשר שרה46

47 Estas são as famílias dos filhos de Aser, segundo os que foram deles contados, cinquenta e três mil e quatrocentos.

אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות47

48 Os filhos de Naftali, segundo as suas famílias de Jazeel, a família dos jazeelitas; de Guni, a família dos gunitas; 48 בני נפתלי למשפחתם ליחצאל48 משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני

49 de Jezer, a família dos jezeritas; de Silém, a família dos silemitas.

ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי49

50 Estas são as famílias de Naftali, segundo as suas famílias; e os que foram deles contados foram quarenta e cinco mil e quatrocentos.

אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות50

51 Estes são os contados dos filhos de Israel, seiscentos e um mil e setecentos e trinta.

אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים51

52 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo 52 וידבר יהוה אל משה לאמר52

53 A estes se repartirá a terra em herança, segundo o número dos nomes.

לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות53

54 Aos muitos, multiplicarás a sua herança; e, aos poucos, diminuirás a sua herança; a cada qual se dará a sua herança, segundo os que foram deles contados.

לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו54

55 Todavía, a terra se repartirá por sortes; segundo os nomes das tribos de seus pais, a herdarão.

אך בגורל יחלק את הארץ לשמות מטות אבתם ינחלו55

56 Segundo sair a sorte, se repartirá a herança deles entre os muitos e os poucos.

על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט56

57 E estes são os que foram contados de Levi, segundo as suas famílias de Gérson, a família dos gersonitas; de Coate, a família dos coatitas; de Merari, a família dos meraritas.

ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי57
למררי משפחת המררי

58 Estas são as famílias de Levi a família dos libnitas, a família dos hebronitas, a família dos malitas, a família dos musitas, a família dos coraítas; e Coate gerou a Anrão.

אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת המחלי משפחת58
המושי משפחת הקרחי וקהת הולד את עמרם

59 E o nome da mulher de Anrão foi Joquebede, filha de Levi, a qual nasceu a Levi no Egito; e esta, a Anrão gerou Arão, e Moisés, e Miriã, sua irmã.

ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את59
אהרן ואת משה ואת מרים אחתם

60 E a Arão nasceram Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר60

61 Porém Nadabe e Abiú morreram quando trouxeram fogo estranho perante o SENHOR.

וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני יהוה61

62 E os que foram deles contados foram vinte e três mil, todo o varão da idade de um mês para cima; porque estes não foram contados entre os filhos de Israel, porquanto lhes não foi dada herança entre os filhos de Israel.

ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך62
בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל

63 Estes são os que foram contados por Moisés e Eleazar, o sacerdote, que contaram os filhos de Israel nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, de

Jericó.

אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבת מואב על ירדן 63
ירחו

64 E entre estes nenhum houve dos que foram contados por Moisés e Arão, o sacerdote, quando contaram aos filhos de Israel no deserto do Sinai.

ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר 64
סיני

65 Porque o SENHOR dissera deles que certamente morreriam no deserto; e nenhum deles ficou, senão Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה 65
ויהושע בן נון

Bamidbar - Números 27

1 E chegaram as filhas de Zelofeade, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, entre as famílias de Manassés, filho de José (e estes são os nomes de suas filhas Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza); ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף 1 ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה

2 e puseram-se diante de Moisés, e diante de Eleazar, o sacerdote, e diante dos príncipes e de toda a congregação, à porta da tenda da congregação, dizendo ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל העדה פתח 2 אהל מועד לאמר

3 Nosso pai morreu no deserto e não estava entre a congregação dos que se congregaram contra o SENHOR na congregação de Corá; mas morreu no seu próprio pecado e não teve filhos.

אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת קרח כי 3 בחטאו מת ובנים לא היו לו

4 Por que se tiraria o nome de nosso pai do meio da sua família, porquanto não teve filhos? Dá-nos possessão entre os irmãos de nosso pai.

למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו 4

5 E Moisés levou a sua causa perante o SENHOR.

ויקרב משה את משפטן לפני יהוה 5

6 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo ויאמר יהוה אל משה לאמר 6

7 As filhas de Zelofeade falam retamente; certamente lhes darás possessão de herança entre os irmãos de seu pai; e a herança de seu pai farás passar a elas.

כן בנות צלפחד דברת נתן תתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את 7 נחלת אביהן להן

8 E falarás aos filhos de Israel, dizendo Quando alguém morrer e não tiver filho, então, fareis passar a sua herança a sua filha.

ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו 8

9 E, se não tiver filha, então, a sua herança dareis a seus irmãos.

ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו 9

10 Porém, se não tiver irmãos, então, dareis a sua herança aos irmãos de seu pai.

ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו10

11 Se também seu pai não tiver irmãos, então, a sua herança dareis a seu parente, àquele que lhe for o mais chegado da sua família, para que a possua; isto aos filhos de Israel será por estatuto de direito, como o SENHOR ordenou a Moisés 11 ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשאריו11 הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה

12 Depois, disse o SENHOR a Moisés Sobe este monte Abarim e vê a terra que tenho dado aos filhos de Israel.

ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל12

13 E, havendo -a visto, então, serás recolhido ao teu povo, assim como foi recolhido teu irmão Arão; 13 וראיתה אתה ונאספת אל עמך גם אתה כאשר13 נאסף אהרן אחיך

14 porquanto rebeldes fostes no deserto de Zim, na contenda da congregação, ao meu mandado de me santificardes nas águas diante dos seus olhos. (Estas são as águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim.) 14 כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם מי14 מריבת קדש מדבר צן

15 Então, falou Moisés ao SENHOR, dizendo 15 וידבר משה אל יהוה לאמר15

16 O SENHOR, Deus dos espíritos de toda carne, ponha um homem sobre esta congregação, 16 יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל בשר איש על העדה16

17 que saia diante deles, e que entre diante deles, e que os faça sair, e que os faça entrar; para que a congregação do SENHOR não seja como ovelhas que não têm pastor.

17 אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת17 יהוה כצאן אשר אין להם רעה

18 Então, disse o SENHOR a Moisés Toma para ti a Josué, filho de Num, homem em quem há o Espírito, e põe a tua mão sobre ele.

18 ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך18 עליו

19 E apresenta-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação, e dá-lhe mandamentos aos olhos deles, 19 והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני19

כל העדה וצויתה אתו לעיניהם

20 e põe sobre ele da tua glória, para que lhe obedeça toda a congregação dos filhos de Israel.

ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל 20

21 E se porá perante Eleazar, o sacerdote, o qual por ele consultará, segundo o juízo de Urim, perante o SENHOR; conforme o seu dito, sairão; e, conforme o seu dito, entrarão, ele, e todos os filhos de Israel com ele, e toda a congregação.

ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו 21
יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה

22 E fez Moisés como o SENHOR lhe ordenara; porque tomou a Josué e apresentou-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação; ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן 22
ולפני כל העדה

23 e sobre ele pôs as mãos e lhe deu mandamentos, como o SENHOR ordenara pela mão de Moisés.

ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה 23

Bamidbar - Números 28

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes Da minha oferta, do meu manjar para as minhas ofertas queimadas, do meu cheiro suave, tereis cuidado, para mas oferecer a seu tempo determinado.

צו את בני ישראל ואמרת אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו

3 E dir-lhes-ás Esta é a oferta queimada que oferecereis ao SENHOR dois cordeiros de um ano, sem mancha, cada dia, em contínuo holocausto.

ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד

4 Um cordeiro sacrificarás pela manhã e o outro cordeiro sacrificarás de tarde; את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים

5 e a décima parte de um efa de flor de farinha em oferta de manjares, misturada com a quarta parte de um him de azeite moído.

ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההין

6 Este é o holocausto contínuo, instituído no monte Sinai, em cheiro suave, oferta queimada ao SENHOR.

עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה

7 E a sua libação será a quarta parte de um him para um cordeiro; no santuário, oferecerás a libação de bebida forte ao SENHOR.

ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה

8 E o outro cordeiro sacrificarás de tarde; como a oferta de manjares da manhã e como a sua libação, o aparelharás em oferta queimada de cheiro suave ao SENHOR.

ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה

9 Porém, no dia de sábado, dois cordeiros de um ano, sem mancha, e duas décimas de flor de farinha misturada com azeite, em oferta de manjares, com a sua libação; וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת 9 מנחה בלולה בשמן ונסכו

10 holocausto é do sábado em cada sábado, além do holocausto contínuo e a sua libação.

עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה10

11 E nos princípios dos vossos meses oferecereis, em holocausto ao SENHOR, dois bezerros e um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem mancha; 11 ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד11 כבשים בני שנה שבעה תמימים

12 e três décimas de flor de farinha misturada com azeite, em oferta de manjares, para um bezerro; e duas décimas de flor de farinha misturada com azeite, em oferta de manjares, para um carneiro; 12 ושלשה עשרנים סלת12 מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד

13 e uma décima de flor de farinha misturada com azeite, em oferta de manjares, para um cordeiro; holocausto é de cheiro suave, oferta queimada ao SENHOR.

ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה13

14 E as suas libações serão a metade de um him de vinho para um bezerro, e a terça parte de um him para um carneiro, e a quarta parte de um him para um cordeiro; este é o holocausto da lua nova de cada mês, segundo os meses do ano.

14 ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת14 חדש בחדשו לחדשי השנה

15 Também um bode, para expiação do pecado, ao SENHOR, além do holocausto contínuo, com a sua libação se oferecerá.

15 ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו15

16 Porém, no primeiro mês, aos catorze dias do mês, é a Páscoa do SENHOR.

16 ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה16

17 E, aos quinze dias do mesmo mês, haverá festa; sete dias se comerão pães asmos.

17 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל17

18 No primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis; 18 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו18

19 mas oferecereis oferta queimada em holocausto ao SENHOR, dois bezerros e um carneiro, e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem

mancha.

והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני19 שנה תמימים יהיו לכם

20 E a sua oferta de manjares será de flor de farinha misturada com azeite; oferecereis três décimas para um bezerro e duas décimas para um carneiro.

ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו20

21 Para cada cordeiro oferecereis uma décima, para cada um dos sete cordeiros; 21 עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים21

22 e um bode, para expiação do pecado, para fazer expiação por vós.

ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם22

23 Estas coisas oferecereis, além do holocausto da manhã, que é o holocausto contínuo.

מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה23

24 Segundo este modo, cada dia oferecereis, por sete dias, o manjar da oferta queimada em cheiro suave ao SENHOR; além do holocausto contínuo, se oferecerá isto com a sua libação.

כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עולת התמיד24 יעשה ונסכו

25 E, no sétimo dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו25

26 Semelhantemente, tereis santa convocação no dia das primícias, quando oferecerdes oferta nova de manjares ao SENHOR, segundo a vossa Festa das Semanas; nenhuma obra servil fareis.

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם26 כל מלאכת עבדה לא תעשו

27 Então, oferecereis ao SENHOR por holocausto, em cheiro suave, dois bezeros, um carneiro e sete cordeiros de um ano; 27 והקרבתם עולה לריח27 ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה

28 e a sua oferta de manjares de flor de farinha misturada com azeite três décimas para um bezerro, duas décimas para um carneiro; 28 ומנחתם סלת28 בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד

29 para cada cordeiro uma décima, para cada um dos sete cordeiros; 29 עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים29

30 um bode, para fazer expiação por vós.

שעיר עזים אחד לכפר עליכם 30

31 Além do holocausto contínuo e a sua oferta de manjares, os oferecereis (ser-vos-ão eles sem mancha) com as suas libações.

מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהיו לכם ונסכיהם 31

Bamidbar - Números 29

1 Semelhantemente, tereis santa convocação no sétimo mês, no primeiro dia do mês; nenhuma obra servil fareis; ser-vos -á um dia de jubilação.

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו
יום תרועה יהיה לכם

2 Então, por holocausto, em cheiro suave ao SENHOR, oferecereis um bezerro, um carneiro e sete cordeiros de um ano, sem mancha.

ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם

3 E pela sua oferta de manjares de flor de farinha misturada com azeite, três décimas para o bezerro, e duas décimas para o carneiro, 3 ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל

4 e uma décima para um cordeiro, para cada um dos sete cordeiros; 4 ועשרון
אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים

5 e um bode, para expiação do pecado, para fazer expiação por vós; 5 ושעיר
עזים אחד חטאת לכפר עליכם

6 além do holocausto do mês, e a sua oferta de manjares, e o holocausto contínuo, e a sua oferta de manjares, com as suas libações, segundo o seu estatuto, em cheiro suave, oferta queimada ao SENHOR.

מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח
אשה ליהוה

7 E, no dia dez deste sétimo mês, tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; nenhuma obra fareis.

ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל
מלאכה לא תעשו

8 Mas, por holocausto, em cheiro suave ao SENHOR, oferecereis um bezerro, um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem mancha.

והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם יהיו לכם

9 E, pela sua oferta de manjares de flor de farinha misturada com azeite, três décimas para o bezerro, duas décimas para o carneiro 9 ומנחתם סלת

בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד

10 e uma décima para um cordeiro, para cada um dos sete cordeiros;
עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים 10

11 um bode, para expiação do pecado, além da expiação do pecado pelas propiciações, e o holocausto contínuo, e a sua oferta de manjares com as suas libações 11 ומנחתה ונסכיהם ועלת התמיד וזרים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים

12 Semelhantemente, aos quinze dias deste sétimo mês, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; mas sete dias celebrareis festa ao SENHOR.

12 ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת ימים

13 E, por holocausto, em oferta queimada, de cheiro suave ao SENHOR, oferecereis treze bezerros, dois carneiros e catorze cordeiros de um ano; servos-ão eles sem mancha.

13 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילים שנים 13 כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו

14 E, pela sua oferta de manjares de flor de farinha misturada com azeite, três décimas para um bezerro, para cada um dos treze bezerros, duas décimas para cada carneiro, entre os dois carneiros; 14 ומנחתם סלת בלולה 14 בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילים

15 e, para um cordeiro, uma décima, para cada um dos catorze cordeiros; 15 ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים 15

16 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

16 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה 16

17 Depois, no segundo dia, doze bezerros, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem mancha; 17 וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים 17 כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים

18 e a sua oferta de manjares e as suas libações para os bezerros, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto; 18 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט 18

19 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e as suas libações.

ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם19

20 E, no terceiro dia, onze bezerros, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem mancha; 20 וביום השלישי פרים עשתי עשר אילים שנים כבשים בני שנה20 ארבעה עשר תמימים

21 e as suas ofertas de manjares e as suas libações para os bezerros, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto; 21 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט21

22 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, e a sua oferta de manjares, e a sua libação.

ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה22

23 E, no quarto dia, dez bezerros, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem mancha; 23 וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני שנה23 ארבעה עשר תמימים

24 a sua oferta de manjares e as suas libações para os bezerros, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o número, segundo o estatuto; 24 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט24

25 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה25

26 E, no quinto dia, nove bezerros, dois carneiros e catorze cordeiros de um ano, sem mancha; 26 וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני שנה26 ארבעה עשר תמימים

27 e a sua oferta de manjares e a suas libações para os bezerros, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o número, segundo o estatuto; 27 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט27

28 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, e a sua oferta de manjares e a sua libação.

ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה28

29 E, no sexto dia, oito bezerros, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem mancha; 29 וביום הששי פרים שמנה אילים שנים כבשים בני שנה29 ארבעה עשר תמימים

30 e a sua oferta de manjares e as suas libações para os bezerros, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto; 30 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט30

31 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכיה 31

32 E, no sétimo dia, sete bezerros, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem mancha; 32 וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים כבשים בני שנה 32 ארבעה עשר תמימים

33 e a sua oferta de manjares e as suas libações para os bezerros, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o seu estatuto; 33 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם 33

34 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה 34

35 No oitavo dia, tereis dia de solenidade; nenhuma obra servil fareis; 35 ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו 35

36 e, por holocausto, em oferta queimada de cheiro suave ao SENHOR, oferecereis um bezerro, um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem mancha; 36 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים 36

37 a sua oferta de manjares e as suas libações para o bezerro, para o carneiro e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto; 37 מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט 37

38 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, e a sua oferta de manjares, e a sua libação.

ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה 38

39 Estas coisas fareis ao SENHOR nas vossas solenidades, além dos vossos votos, e das vossas ofertas voluntárias, com os vossos holocaustos, e com as vossas ofertas de manjares, e com as vossas libações, e com as vossas ofertas pacíficas.

39 אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם 39

40 E falou Moisés aos filhos de Israel, conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés.

ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה 40

Bamidbar - Números 30

1 E falou Moisés aos cabeças das tribos dos filhos de Israel, dizendo Esta é a palavra que o SENHOR tem ordenado וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה

2 Quando um homem fizer voto ao SENHOR ou fizer juramento, ligando a sua alma com obrigação, não violará a sua palavra; segundo tudo o que saiu da sua boca, fará איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו 2 וכל היצא מפיו יעשה לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה

3 Também quando uma mulher fizer voto ao SENHOR, e com obrigação se ligar em casa de seu pai na sua mocidade; ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה 3 אסר בבית אביה בנעריה

4 e seu pai ouvir o seu voto e a sua obrigação, com que ligou a sua alma, e seu pai se calar para com ela, todos os seus votos serão válidos, e toda obrigação, com que ligou a sua alma, será valiosa.

ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום

5 Mas, se seu pai se opuser no dia em que tal ouvir, todos os seus votos e as suas obrigações, com que tiver ligado a sua alma, não serão válidos; mas o SENHOR lho perdoará, porquanto seu pai lhos vedou.

ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה

6 E, se ela tiver marido e for obrigada a alguns votos ou dito irrefletido dos seus lábios, com que tiver ligado a sua alma; ואם היו תהיה לאיש ונדריה 6 עליה או מבטא שפתייה אשר אסרה על נפשה

7 e seu marido o ouvir e se calar para com ela no dia em que o ouvir, os seus votos serão válidos; e as suas obrigações, com que ligou a sua alma, serão valiosas.

ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו

8 Mas, se seu marido lho vedar no dia em que o ouvir e anular o seu voto a que estava obrigada, como também a declaração dos seus lábios, com que ligou a sua alma, o SENHOR lho perdoará.

וּאִם בַּיּוֹם שָׁמַע אִישָׁה יִנִּיא אוֹתָהּ וְהִפְרָה אֶת נִדְרָהּ אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְאֵת מִבְטָא שְׁפִתֶיהָ 8
אֲשֶׁר אִסְרָהּ עַל נִפְשָׁהּ וַיְהִי וַיִּסְלַח לָהּ

9 No tocante ao voto da viúva ou da repudiada, tudo com que ligar a sua alma sobre ela será válido.

וְנִדְרֵי אֶלְמָנָה וְגֵרוּשָׁה כָּל אֲשֶׁר אִסְרָהּ עַל נִפְשָׁהּ יָקוּם עָלֶיהָ 9

10 Porém, se fez voto na casa de seu marido ou ligou a sua alma com obrigação de juramento, 10 וּאִם בֵּית אִישָׁה נִדְרָהּ אוֹ אִסְרָהּ אִסָּר עַל נִפְשָׁהּ 10
בְּשִׁבְעָהּ

11 e seu marido o ouviu, e se calou para com ela, e lho não vedou, todos os seus votos serão válidos, e toda obrigação, com que ligou a sua alma, será valiosa.

וְשָׁמַע אִישָׁה וְהִחְרִישׁ לָהּ לֹא הֵנִיא אֶתָּה וְקָמוּ כָּל נִדְרֶיהָ וְכָל אִסָּר אֲשֶׁר אִסְרָהּ עָלֶיהָ 11
נִפְשָׁהּ יָקוּם

12 Porém, se seu marido lhos anulou no dia em que os ouviu, tudo quanto saiu dos seus lábios, quer dos seus votos, quer da obrigação da sua alma, não será válido; seu marido lhos anulou, e o SENHOR lho perdoará.

וּאִם הִפְרָה יִפְרָה אֶתֶּם אִישָׁה בַּיּוֹם שָׁמַעוּ כָּל מוֹצֵא שְׁפִתֶיהָ לְנִדְרֶיהָ וְלִאִסָּר נִפְשָׁהּ לֹא 12
יָקוּם אִישָׁה הַפֶּרֶם וַיְהִי וַיִּסְלַח לָהּ

13 Todo voto e todo juramento de obrigação, para humilhar a alma, seu marido o confirmará ou anulará.

כָּל נִדְרֵי וְכָל שְׁבַעֲת אִסָּר לַעֲנֹת נִפְשָׁהּ יִקְיָמוּ וְאִישָׁה יִפְרֶנּוּ 13

14 Porém, se seu marido de dia em dia se calar inteiramente para com ela, então, confirmará todos os seus votos e todas as suas obrigações que estiverem sobre ela; confirmado lhos tem, porquanto se calou para com ela no dia em que o ouviu.

וּאִם הִחְרִישׁ יִחְרִישׁ לָהּ אִישָׁה מִיּוֹם אֶל יוֹם וְהִקִּים אֶת כָּל נִדְרֶיהָ אוֹ אֶת כָּל אִסְרֶיהָ 14
אֲשֶׁר עָלֶיהָ הִקִּים אֶתֶּם כִּי הִחְרִישׁ לָהּ בַּיּוֹם שָׁמַעוּ

15 Porém, se de todo lhos anular depois que o ouviu, então, ele levará a iniquidade dela.

וּאִם הִפְרָה יִפְרָה אֶתֶּם אַחֲרֵי שָׁמַעוּ וְנָשָׂא אֶת עוֹנָהּ 15

16 Estes são os estatutos que o SENHOR ordenou a Moisés entre o marido e sua mulher, entre o pai e a sua filha, na sua mocidade, em casa de seu pai.

אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין אָב לְבִתּוֹ בְּנַעֲרִיהָ בֵּית 16
אָבִיהָ

Bamidbar - Números 31

1 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo 1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Vinga os filhos de Israel dos midianitas; depois, recolhido serás ao teu povo.

נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמך

3 Falou, pois, Moisés ao povo, dizendo Armem-se alguns de vós para a guerra e saiam contra os midianitas, para fazerem a vingança do SENHOR nos midianitas.

3 וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין

4 Mil de cada tribo entre todas as tribos de Israel enviareis à guerra.

אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא

5 Assim, foram dados dos milhares de Israel mil de cada tribo doze mil armados para a peleja.

וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא

6 E Moisés os mandou à guerra, de cada tribo mil, a eles e a Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote, à guerra com os utensílios santos e com as trombetas do alarido na mão 6 וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו

7 E pelejaram contra os midianitas, como o SENHOR ordenara a Moisés; e mataram todo varão.

ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר

8 Mataram mais, além dos que já foram mortos, os reis dos midianitas, a Evi, e a Requem, e a Zur, e a Hur, e a Reba, cinco reis dos midianitas; também a Balaão, filho de Beor, mataram à espada.

8 ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב

9 Porém os filhos de Israel levaram presas as mulheres dos midianitas e as suas crianças; também levaram todos os seus animais, e todo o seu gado, e toda a sua fazenda.

וַיָּשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת נְשֵׁי מִדְיָן וְאֶת טַפָּם וְאֶת כָּל בְּהֵמָתָם וְאֶת כָּל מִקְנֵהֶם וְאֶת כָּל חֵילָם בְּזֹזוֹ

10 E queimaram a fogo todas as suas cidades com todas as suas habitações e todos os seus acampamentos.

וְאֶת כָּל עֲרִיָּהֶם בְּמוֹשְׁבָתָם וְאֶת כָּל טִירָתָם שָׂרְפוּ בָאֵשׁ

11 E tomaram todo o despojo e toda presa de homens e de animais.

וַיִּקְחוּ אֶת כָּל הַשְּׁלָל וְאֶת כָּל הַמִּלְקוֹחַ בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה

12 E trouxeram a Moisés e a Eleazar, o sacerdote, e à congregação dos filhos de Israel os cativos, e a presa, e o despojo, para o arraial, nas campinas de Moabe, que estão junto do Jordão, em Jericó.

וַיָּבֹאוּ אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֱלֵעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל עֵדֻת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבִי וְאֶת הַמִּלְקוֹחַ וְאֶת הַשְּׁלָל אֶל הַמַּחֲנֶה אֶל עֵרְבַת מוֹאָב אֲשֶׁר עַל יַרְדֵּן יִרְחוֹ

13 Porém Moisés e Eleazar, o sacerdote, e todos os maiores da congregação saíram a recebê-los fora do arraial.

וַיֵּצְאוּ מֹשֶׁה וְאֱלֵעָזָר הַכֹּהֵן וְכָל נְשִׂאֵי הָעֵדָה לִקְרֹאתָם אֶל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה

14 E indignou-se Moisés grandemente contra os oficiais do exército, capitães dos milhares e capitães das centenas, que vinham do serviço daquela guerra.

וַיִּקְצֹף מֹשֶׁה עַל פְּקוּדֵי הַחֵיל שְׂרֵי הָאֲלָפִים וְשְׂרֵי הַמֵּאוֹת הַבָּאִים מִצִּבְאָה הַמִּלְחָמָה

15 E Moisés disselhes Deixastes viver todas as mulheres?

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה הֲחַיִּיתֶם כָּל נִקְבָּה

16 Eis que estas foram as que, por conselho de Balaão, deram ocasião aos filhos de Israel de prevaricar contra o SENHOR, no negócio de Peor, pelo que houve aquela praga entre a congregação do SENHOR.

הֲנִי הִנֵּה הָיוּ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדִבְרֵי בַלְעָם לְמַסֵּר מֵעַל בִּיהוּהָ עַל דְּבַר פְּעוּר וְהִנֵּה הַמַּגֵּפָה בַּעֲדַת יְהוָה

17 Agora, pois, matai todo varão entre as crianças; e matai toda mulher que conheceu algum homem, deitando-se com ele.

וַעֲתָה הָרְגוּ כָּל זָכָר בְּטָף וְכָל אִשָּׁה יָדְעַת אִישׁ לְמִשְׁכַּב זָכָר הָרְגוּ

18 Porém todas as crianças fêmeas que não conheceram algum homem, deitando-se com ele, para vós deixai viver.

וְכָל הַטָּף בְּנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ מִשְׁכַּב זָכָר הָחִיו לָכֶם

19 E, vós, alojai-vos sete dias fora do arraial; qualquer que tiver matado alguma pessoa e qualquer que tiver tocado algum morto, ao terceiro dia e ao

sétimo dia, vos purificareis, a vós e a vossos cativos.

ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תתחטאו ביום19
השלישי וביום השביעי אתם ושביכם

20 Também purificareis toda veste, e toda obra de peles, e toda obra de pêlos de cabras, e todo objeto de madeira.

וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ תתחטאו20

21 E disse Eleazar, o sacerdote, aos homens de guerra que partiram à peleja Este é o estatuto da lei que o SENHOR ordenou a Moisés.

ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה21
יהוה את משה

22 Contudo, o ouro, a prata, o cobre, o ferro, o estanho e o chumbo, 22אך
את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת

23 toda coisa que pode suportar o fogo fareis passar pelo fogo, para que fique limpa; todavia, se expiará com a água da separação; mas tudo que não pode suportar o fogo, o fareis passar pela água.

כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא23
באש תעבירו במים

24 Também lavareis as vossas vestes ao sétimo dia, para que fiqueis limpos; e, depois, entrareis no arraial.

וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה24

25 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 25ויאמר יהוה אל משה לאמר25

26 Toma a soma da presa dos prisioneiros, de homens e de animais, tu e Eleazar, o sacerdote, e os cabeças das casas dos pais da congregação; 26וא
את ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה

27 e divide a presa em duas metades, entre os que, hábeis na peleja, saíram à guerra, e toda a congregação.

וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין כל העדה27

28 Então, para o SENHOR tomarás o tributo dos homens de guerra que saíram a esta guerra; de cada quinhentos, uma alma, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas.

והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות28
מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן

29 Da sua metade o tomareis e o dareis ao sacerdote Eleazar, para a oferta alçada do SENHOR.

ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה 29

30 Mas, da metade dos filhos de Israel, tomarás de cada cinquenta, um, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas, de todos os animais; e os darás aos levitas que têm cuidado da guarda do tabernáculo do SENHOR.

וממחצת בני ישראל תקח אחד אחז מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמרים 30
ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה

31 E fizeram Moisés e Eleazar, o sacerdote, como o SENHOR ordenara a Moisés.

ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה 31

32 Foi, pois, a presa, o restante do despojo, que tomaram os homens de guerra, seiscentas e setenta e cinco mil ovelhas; 32 ויהי המלקוח יתר הבז אשר
בזו עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים

33 e setenta e dois mil bois; 33 ובקר שנים ושבעים אלף 33

34 e sessenta e um mil jumentos; 34 וחמרים אחד וששים אלף 34

35 e das mulheres que não conheceram homem algum deitando-se com ele, todas as almas foram trinta e duas mil.

ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלשים אלף 35

36 E a metade, a parte dos que saíram à guerra, foi em número de trezentas e trinta e sete mil e quinhentas ovelhas.

ותהי המחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף 36
ושבעת אלפים וחמש מאות

37 E das ovelhas foi o tributo para o SENHOR seiscentas e setenta e cinco.

ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים 37

38 E foram os bois trinta e seis mil; e o seu tributo para o SENHOR, setenta e dois.

והבקר ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים 38

39 E foram os jumentos trinta mil e quinhentos; e o seu tributo para o SENHOR, sessenta e um.

וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים 39

40 E houve de almas humanas dezesseis mil; e o seu tributo para o SENHOR, trinta e duas almas.

ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש 40

41 E deu Moisés a Eleazar, o sacerdote, o tributo da oferta alçada do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה 41

42 E da metade dos filhos de Israel, que Moisés separara da dos homens que pelejaram 42 וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים

43 (A metade para a congregação foi, das ovelhas, trezentas e trinta e sete mil e quinhentas; 43 ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף 43 שבעת אלפים וחמש מאות

44 e dos bois, trinta e seis mil; 44 ובקר ששה ושלשים אלף 44

45 e dos jumentos, trinta mil e quinhentos; 45 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות 45

46 e das almas humanas, dezesseis mil.), 46 ונפש אדם ששה עשר אלף 46

47 desta metade dos filhos de Israel, Moisés tomou um de cada cinquenta, tanto de homens como de animais, e os deu aos levitas, que tinham cuidado da guarda do tabernáculo do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

ויקח משה ממחצת בני ישראל את האחו אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה 47 ויתן אתם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה

48 Então, chegaram-se a Moisés os capitães que estavam sobre os milhares do exército, os tribunos e os centuriões, 48 ויקרבו אל משה הפקדים אשר 48 לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות

49 e disseram a Moisés Teus servos tomaram a soma dos homens de guerra que estiveram sob a nossa mão, e nenhum falta de nós.

ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד 49 ממנו איש

50 Pelo que trouxemos uma oferta ao SENHOR, cada um o que achou vasos de ouro, cadeias, manilhas, anéis, arrecadas e colares, para fazer propiciação pela nossa alma perante o SENHOR.

ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצעה וצמיד טבעת עגיל וכומז 50 לכפר על נפשתינו לפני יהוה

51 Assim, Moisés e Eleazar, o sacerdote, tomaram deles o ouro; sendo todos os vasos bem trabalhados.

ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה 51

52 E foi todo o ouro da oferta alçada, que ofereceram ao SENHOR, dezesseis mil e setecentos e cinquenta siclos, dos tribunos e dos centuriões
ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים
שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות

53 (pois os homens de guerra, cada um tinha tomado presa para si).

אנשי הצבא בזזו איש לו

54 Tomaram, pois, Moisés e Eleazar, o sacerdote, o ouro dos tribunos e dos centuriões e o trouxeram à tenda da congregação por lembrança para os filhos de Israel perante o SENHOR.

ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל
אהל מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה

Bamidbar - Números 32

1 E os filhos de Rúben e os filhos de Gade tinham muito gado em grande multidão; e viram a terra de Jazer e a terra de Gileade, e eis que o lugar era lugar de gado.

ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד
והנה המקום מקום מקנה

2 Vieram, pois, os filhos de Gade e os filhos de Rúben e falaram a Moisés e a Eleazar, o sacerdote, e aos maioraes da congregação, dizendo 2 ויבאו בני גד
ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר

3 Atarote, e Dibom, e Jazer, e Ninra, e Hesbom, e Eleale, e Sebã, e Nebo, e Beom, 3 עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושכם ונבו ובען

4 a terra que o SENHOR feriu diante da congregação de Israel é terra de gado; e os teus servos têm gado.

הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה

5 Disseram mais Se achamos graça aos teus olhos, dê-se esta terra aos teus servos em possessão, e não nos faças passar o Jordão.

5 ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל תעברנו את הירדן

6 Porém Moisés disse aos filhos de Gade e aos filhos de Rúben Irão vossos irmãos à peleja, e ficareis vós aqui?

6 ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה

7 Por que, pois, descorajais o coração dos filhos de Israel, para que não passem à terra que o SENHOR lhes tem dado?

7 ולמה תנואון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה

8 Assim fizeram vossos pais, quando os mandei de Cades-Barnéia a ver esta terra.

8 כה עשו אבותיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ

9 Chegando eles até ao vale de Escol e vendo esta terra, descorajaram o coração dos filhos de Israel, para que não viessem à terra que o SENHOR lhes tinha dado.

9 ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה

10 Então, a ira do SENHOR se acendeu naquele mesmo dia, e jurou, dizendo ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר10

11 De certo os varões, que subiram do Egito, de vinte anos para cima, não verão a terra que jurei a Abraão, a Isaque e a Jacó, porquanto não perseveraram em seguir-me, 11 אם יראו האנשים העלים ממצרים מכן עשרים11 שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי

12 exceto Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, e Josué, filho de Num, porquanto perseveraram em seguir ao SENHOR.

בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה12

13 Assim, se acendeu a ira do SENHOR contra Israel, e fê-los andar errantes até que se consumiu toda aquela geração, que fizera mal aos olhos do SENHOR.

ויחר אף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה הרע13 בעיני יהוה

14 E eis que vós, uma multidão de homens pecadores, vos levantastes em lugar de vossos pais para ainda mais acrescentar o ardor da ira do SENHOR contra Israel.

והנה קמתם תחת אבותיכם תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף יהוה14 אל ישראל

15 Se vós vos virardes de segui-lo, também ele os deixará de novo no deserto, e destruireis a todo este povo.

כי תשובן מאחרי ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל העם הזה15

16 Então, chegaram-se a ele e disseram Edificaremos currais aqui para o nosso gado e cidades para as nossas crianças; 16 ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן16 נבנה למקננו פה וערים לטפנו

17 porém nós nos armaremos, apressando-nos diante dos de Israel, até que os levemos ao seu lugar; e ficarão as nossas crianças nas cidades fortes por causa dos moradores da terra.

ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנום אל מקומם וישב טפנו17 בערי המבצר מפני ישבי הארץ

18 Não voltaremos para nossas casas até que os filhos de Israel estejam de posse, cada um, da sua herança.

לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו18

19 Porque não herdaremos com eles dalém do Jordão, nem mais adiante; porquanto nós já teremos a nossa herança daquém do Jordão ao oriente.

19 כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה

20 Então, Moisés lhes disse Se isto fizerdes assim, se vos armardes para a guerra perante o SENHOR, 20 ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה

21 e cada um de vós armado passar o Jordão perante o SENHOR, até que haja lançado fora os seus inimigos de diante dele, 21 ועבר לכם כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו מפניו

22 e a terra esteja subjugada perante o SENHOR, então, voltareis depois e ficareis desculpados perante o SENHOR e perante Israel; e esta terra vos será por possessão perante o SENHOR; 22 ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשובו והייתם נקיים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה

23 e, se não fizerdes assim, eis que pecastes contra o SENHOR; porém sentireis o vosso pecado, quando vos achar.

23 ואם לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם

24 Edificai vós cidades para as vossas crianças e currais para as vossas ovelhas e fazei o que saiu da vossa boca.

24 בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיהם תעשו

25 Então, falaram os filhos de Gade e os filhos de Rúben a Moisés, dizendo Como ordena meu senhor, assim farão teus servos.

25 ויאמר בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה

26 As nossas crianças, as nossas mulheres, a nossa fazenda e todos os nossos animais estarão aí nas cidades de Gileade.

26 טפנו נשינו מקננו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד

27 Mas os teus servos passarão, cada um armado para pelejar para a guerra, perante o SENHOR, como tem dito meu senhor.

27 ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר

28 Então, Moisés deu ordem acerca deles a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças das casas dos pais das tribos dos filhos de Israel; 28 ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל

29 e disselhes Moisés Se os filhos de Gade e os filhos de Rúben passarem convosco o Jordão, armado cada um para a guerra perante o SENHOR, e a

terra estiver subjugada diante de vós, em possessão lhes dareis a terra de Gileade; 29 ויאמר משה אלהם אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את הירדן כלל חלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה

30 porém, se não passarem armados convosco, então, se porão por possuidores no meio de vós na terra de Canaã.

ואם לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתכם בארץ כנען 30

31 E responderam os filhos de Gade e os filhos de Rúben, dizendo O que o SENHOR falou a teus servos, isso faremos.

ויענו בני גד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה 31

32 Nós passaremos, armados, perante o SENHOR à terra de Canaã e teremos a possessão de nossa herança daquém do Jordão.

נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן 32

33 Assim, deu-lhes Moisés, aos filhos de Gade, e aos filhos de Rúben, e à meia tribo de Manassés, filho de José, o reino de Seom, rei dos amorreus, e o reino de Ogue, rei de Basã a terra com as suas cidades nos seus termos, as cidades do seu contorno.

33 ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיחן מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב

34 E os filhos de Gade edificaram a Dibom, e Atarote, e Aroer; 34 ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרת ואת ערער

35 e Atarote-Sofã, e Jazer, e Jogbeá; 35 ואת עטרת שופן ואת יעזר ויגבהה

36 e Bete-Ninra, e Bete-Harã, cidades fortes, e currais de ovelhas.

ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן 36

37 E os filhos de Rúben edificaram a Hesbom, e Eleale, e Quiriataim; 37 ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים

38 e Nebo, e Baal-Meom, mudando-lhes o nome, e Sibma; e os nomes das cidades que edificaram chamaram por outros nomes.

38 ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמת את שמות הערים אשר בנו

39 E os filhos de Maquir, filho de Manassés, foram-se para Gileade e a tomaram; e daquela possessão lançaram os amorreus, que estavam nela.

וילכו בני מכיר בן מנשה גלעדה וילכדה ויורש את האמרי אשר בה 39

40 Assim, Moisés deu Gileade a Maquir, filho de Manassés, o qual habitou nela.

ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה40

41 E foi-se Jair, filho de Manassés, e tomou as suas aldeias e chamou-lhes Havote-Jair.

ויאיר בן מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר41

42 E foi-se Noba e tomou a Quenate com as suas aldeias; e chamou-lhe Noba, segundo o seu nome.

ונבח הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו42

Bamidbar - Números 33

1 Estas são as jornadas dos filhos de Israel, que saíram da terra do Egito, segundo os seus exércitos, pela mão de Moisés e Arão.

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן

2 E escreveu Moisés as suas saídas, segundo as suas jornadas, conforme o mandado do SENHOR; e estas são as suas jornadas, segundo as suas saídas.

ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם

3 Partiram, pois, de Ramessés no primeiro mês, no dia quinze do primeiro mês; no seguinte dia da Páscoa, saíram os filhos de Israel por alta mão aos olhos de todos os egípcios, 3 ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום, לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים

4 enterrando os egípcios os que o SENHOR tinha ferido entre eles, a todo primogênito, e havendo o SENHOR executado os seus juízos nos seus deuses.

ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים

5 Partidos, pois, os filhos de Israel de Ramessés, acamparam-se em Sucote.

ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת

6 E partiram de Sucote e acamparam-se em Etã, que está no fim do deserto.

ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר

7 E partiram de Etã, e voltaram a Pi-Hairote, que está defronte de Baal-Zefom, e acamparam-se diante de Migdol.

ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל

8 E partiram de Pi-Hairote, e passaram pelo meio do mar ao deserto, e andaram caminho de três dias no deserto de Etã, e acamparam-se em Mara.

ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה

9 E partiram de Mara e vieram a Elim; e em Elim havia doze fontes de águas e setenta palmeiras, e acamparam-se ali.

ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילים שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם

10 E partiram de Elim e acamparam-se junto ao mar Vermelho.

ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף10

11 E partiram do mar Vermelho e acamparam-se no deserto de Sim.

ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין11

12 E partiram do deserto de Sim e acamparam-se em Dofca.

ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה12

13 E partiram de Dofca e acamparam-se em Alus.

ויסעו מדפקה ויחנו באלוש13

14 E partiram de Alus e acamparam-se em Refidim; porém não havia ali água, para que o povo bebesse.

ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם ולא היה שם מים לעם לשתות14

15 Partiram, pois, de Refidim e acamparam-se no deserto do Sinai.

ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני15

16 Partiram do deserto do Sinai e acamparam-se em Quibrote-Hataavá.

ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה16

17 E partiram de Quibrote-Hataavá e acamparam-se em Hazerote.

ויסעו מקברת התאוה ויחנו בחצרת17

18 E partiram de Hazerote e acamparam-se em Ritma.

ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה18

19 E partiram de Ritma e acamparam-se em Rimom-Perez.

ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ19

20 E partiram de Rimom-Perez e acamparam-se em Libna.

ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה20

21 E partiram de Libna e acamparam-se em Rissa.

ויסעו מלבנה ויחנו ברסה21

22 E partiram de Rissa e acamparam-se em Queelata.

ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה22

23 E partiram de Queelata e acamparam-se no monte Sefer.

ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר23

24 E partiram do monte Sefer e acamparam-se em Harada.

ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה24

25 E partiram de Harada e acamparam-se em Maquelote.

ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת25

26 E partiram de Maquelote e acamparam-se em Taate.

ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת26

27 E partiram de Taate e acamparam-se em Tera.

ויסעו מתחת ויחנו בתרח27

28 E partiram de Tera e acamparam-se em Mitca.

ויסעו מתרח ויחנו במתקה28

29 E partiram de Mitca e acamparam-se em Hasmona.

ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה29

30 E partiram de Hasmona e acamparam-se em Moserote.

ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות30

31 E partiram de Moserote e acamparam-se em Benê-Jaacã.

ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן31

32 E partiram de Benê-Jaacã e acamparam-se em Hor-Hagidgade.

ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד32

33 E partiram de Hor-Hagidgade e acamparam-se em Jotbatá.

ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה33

34 E partiram de Jotbatá e acamparam-se em Abrona.

ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה34

35 E partiram de Abrona e acamparam-se em Eziom-Geber.

ויסעו מעברנה ויחנו בעציון גבר35

36 E partiram de Eziom-Geber e acamparam-se no deserto de Zim, que é Cades.

ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש36

37 E partiram de Cades e acamparam-se no monte Hor, no fim da terra de Edom.

ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום37

38 Então, Arão, o sacerdote, subiu ao monte Hor, conforme o mandado do SENHOR; e morreu ali, no quinto mês do ano quadragésimo da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia do mês.

ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש38

39 E era Arão da idade de cento e vinte três anos, quando morreu no monte Hor.

ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר ההר39

40 E ouviu o cananeu, rei de Arade, que habitava o sul da terra de Canaã, que chegavam os filhos de Israel.

וישמע הכנעני מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל40

41 E partiram de Hor e acamparam-se em Zalmona.

ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה41

42 E partiram de Zalmona e acamparam-se em Punom.

ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן42

43 E partiram de Punom e acamparam-se em Obote.

ויסעו מפונן ויחנו באבת43

44 E partiram de Obote e acamparam-se nos outeirinhos de Abarim, no termo de Moabe.

ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב44

45 E partiram dos outeirinhos de Abarim e acamparam-se em Dibom-Gade.

ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד45

46 E partiram de Dibom-Gade e acamparam-se em Almom-Diblataim.

ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה46

47 E partiram de Almom-Diblataim e acamparam-se nos montes de Abarim, defronte de Nebo.

ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו47

48 E partiram dos montes de Abarim e acamparam-se nas campinas dos moabitas, junto ao Jordão, de Jericó.

ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו48

49 E acamparam-se junto ao Jordão, desde Bete-Jesimote até Abel-Sitim, nas campinas dos moabitas.

ויחנו על הירדן מבית הישמט עד אבל השטים בערבת מואב49

50 E falou o SENHOR a Moisés, nas campinas dos moabitas, junto ao Jordão, de Jericó, dizendo 50 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו50
לאמר

51 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando houverdes passado o Jordão para a terra de Canaã, 51 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את51
הירדן אל ארץ כנען

52 lançareis fora todos os moradores da terra diante de vós e destruireis todas as suas figuras; também destruireis todas as suas imagens de fundição e desfareis todos os seus altos; 52 והורשתם את כל יישובי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במתם תשמידו

53 e tomareis a terra em posseção e nela habitareis; porquanto vos tenho dado esta terra, para possuí-la.

53 והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה

54 E por sortes herdareis a terra segundo as vossas famílias; aos muitos, a herança multiplicareis, e, aos poucos, a herança diminuireis; onde a sorte sair a alguém, ali a terá; segundo as tribos de vossos pais, tomareis as heranças.

54 והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחתכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטות אבותיכם תתנחלו

55 Mas, se não lançardes fora os moradores da terra de diante de vós, então, os que deixardes ficar deles vos serão por espinhos nos vossos olhos e por aguilhões nas vossas costas e apertar-vos-ão na terra em que habitardes.

55 ואם לא תורישו את יישובי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה

56 E será que farei a vós como pensei fazer-lhes a eles.

56 והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם

Bamidbar - Números 34

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes Quando entrardes na terra de Canaã, esta há de ser a terra que vos cairá em herança a terra de Canaã, segundo os seus termos.

2 צו את בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה

3 A banda do sul vos será desde o deserto de Zim até aos termos de Edom; e o termo do sul vos será desde a extremidade do mar Salgado para a banda do oriente, 3 והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה

4 e este termo vos irá rodeando do sul para a subida de Acrabim e passará até Zim; e as suas saídas serão do sul a Cades-Barnéia; e sairá a Hazar-Adar e passará a Azmom; 4 ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה

5 rodeará mais este termo de Azmom até ao rio do Egito; e as suas saídas serão para a banda do mar.

5 ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה

6 Acerca do termo do ocidente, o mar Grande vos será por termo; este vos será o termo do ocidente.

6 וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים

7 E este vos será o termo do norte desde o mar Grande marcareis até ao monte Hor.

7 וזה יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר ההר

8 Desde o monte Hor, marcareis até à entrada de Hamate; e as saídas deste termo serão até Zedade.

8 מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה

9 E este termo sairá até Zifrom, e as suas saídas serão em Hazar-Enã; este vos será o termo do norte.

9 ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון

10 E por termo da banda do oriente marcareis de Hazar-Enã até Sefã.

והתאוויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה10

11 E este termo descera desde Sefã até Ribla, para a banda do oriente de Aim; depois, descera este termo e irá ao longo da borda do mar de Quinerete para a banda do oriente.

וירד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבול ומחה על כתף ים כנרת קדמה11

12 Descera também este termo ao longo do Jordão, e as suas saídas serão no mar Salgado; esta vos será a terra, segundo os seus termos em roda.

וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב12

13 E Moisés deu ordem aos filhos de Israel, dizendo Esta é a terra que tomareis em sorte por herança, a qual o SENHOR mandou dar às nove tribos e à meia tribo.

ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר צוה13 יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה

14 Porque a tribo dos filhos dos rubenitas, segundo a casa de seus pais, e a tribo dos filhos dos gaditas, segundo a casa de seus pais, já receberam; também a meia tribo de Manassés recebeu a sua herança.

כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה14 מנשה לקחו נחלתם

15 Já duas tribos e meia tribo receberam a sua herança daquém do Jordão, de Jericó, da banda do oriente, ao nascente.

שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה15

16 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 16 וידבר יהוה אל משה לאמר

17 Estes são os nomes dos homens que vos repartirão a terra por herança Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num.

אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון17

18 Tomareis mais de cada tribo um príncipe, para repartir a terra em herança.

ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ18

19 E estes são os nomes dos homens da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné; 19 ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה

20 e, da tribo dos filhos de Simeão, Samuel, filho de Amiúde; 20 ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד

21 da tribo de Benjamim, Elidade, filho de Quislom; 21 למטה בנימין אלידד בן כסלון

22 e, da tribo dos filhos de Dã, o príncipe Buqui, filho de Jogli; 22 ולמטה בני דן נשיא בקי בן יגלי

23 dos filhos de José, da tribo dos filhos de Manassés, o príncipe Haniel, filho de Éfode; 23 לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפד

24 e, da tribo dos filhos de Efraim, o príncipe Quemuel, filho de Siftã; 24 ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן

25 e, da tribo dos filhos de Zebulom, o príncipe Elizafã, filho de Parnaque; 25 ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנך

26 e, da tribo dos filhos de Issacar, o príncipe Paltiel, filho de Azã; 26 ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזון

27 e, da tribo dos filhos de Aser, o príncipe Aiúde, filho de Selomi; 27 ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי

28 e, da tribo dos filhos de Naftali, o príncipe Pedael, filho de Amiúde.

28 ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד

29 Estes são aqueles a quem o SENHOR ordenou que repartissem a herança pelos filhos de Israel na terra de Canaã.

29 אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען

Bamidbar - Números 35

1 E falou o SENHOR a Moisés nas campinas dos moabitas, junto ao Jordão, de Jericó, dizendo 1 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר

2 Dá ordem aos filhos de Israel que, da herança da sua possessão, dêem cidades aos levitas, em que habitem; e também aos levitas dareis arrabaldes ao redor delas.

2 צו את בני ישראל ונתנו ללויים מנחלת אחוזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיים תתנו ללויים

3 E terão estas cidades para habitá-las; porém os seus arrabaldes serão para os seus gados, e para a sua fazenda, e para todos os seus animais.

3 והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם

4 E os arrabaldes das cidades que dareis aos levitas, desde o muro da cidade para fora, serão de mil côvados em redor.

4 ומגרשי הערים אשר תתנו ללויים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב

5 E de fora da cidade, da banda do oriente, medireis dois mil côvados, e da banda do sul, dois mil côvados, e da banda do ocidente, dois mil côvados, e da banda do norte, dois mil côvados, e a cidade no meio; isto terão por arrabaldes das cidades.

5 ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת פאת ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים

6 Das cidades, pois, que dareis aos levitas haverá seis cidades de refúgio, as quais dareis para que o homicida ali se acolha; e, além destas, lhes dareis quarenta e duas cidades.

6 ואת הערים אשר תתנו ללויים את שש ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושנים עיר

7 Todas as cidades que dareis aos levitas serão quarenta e oito cidades, juntamente com os seus arrabaldes.

7 כל הערים אשר תתנו ללויים ארבעים ושמנה עיר אתהן ואת מגרשיהן

8 E as cidades que derdes da herança dos filhos de Israel, do que tiver muito, tomareis muito; e, do que tiver pouco, tomareis pouco; cada um dará das suas cidades aos levitas, segundo a sua herança que herdar.

והערים אשר תתנו מאחזות בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעטו איש8
כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללוים

9 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo 9 אמר משה אל יהוה אל

10 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando passardes o Jordão à terra de Canaã, 10 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען10

11 fazei com que vos estejam à mão cidades que vos sirvam de cidades de refúgio, para que ali se acolha o homicida que ferir a alguma alma por erro.

11 והקרייתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה11

12 E estas cidades vos serão por refúgio do vingador do sangue; para que o homicida não morra, até que esteja perante a congregação no juízo.

12 והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט12

13 E, das cidades que derdes, haverá seis cidades de refúgio para vós.

13 והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם13

14 Três destas cidades dareis daquém do Jordão, e três destas cidades dareis na terra de Canaã; cidades de refúgio serão.

14 את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי14
מקלט תהיינה

15 Serão de refúgio estas seis cidades para os filhos de Israel, e para o estrangeiro, e para o que se hospedar no meio deles, para que ali se acolha aquele que ferir a alguma pessoa por erro.

15 לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה15
כל מכה נפש בשגגה

16 Porém, se a ferir com instrumento de ferro, e morrer, homicida é; certamente o homicida morrerá.

16 ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח16

17 Ou, se a ferir com pedra à mão, de que possa morrer, e ela morrer, homicida é; certamente o homicida morrerá.

17 ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח17

18 Ou, se a ferir com instrumento de madeira que tiver na mão, de que possa morrer, e ela morrer, homicida é; certamente morrerá o homicida.

18 או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח18

19 O vingador do sangue matará o homicida encontrando-o, matá-lo -á.

19 גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימיתו19

20 Se também a empurrar com ódio, ou com intento lançar contra ele alguma coisa, e morrer; 20 ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו בצדיה וימת

21 ou por inimizade a ferir com a sua mão, e morrer, certamente morrerá o feridor; homicida é; o vingador do sangue, encontrando o homicida, o matará.

או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח 21 בפגעו בו

22 Porém, se a empurrar de improviso, sem inimizade, ou contra ela lançar algum instrumento sem desígnio; 22 ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך עליו

23 ou sobre ela fizer cair alguma pedra sem o ver, de que possa morrer, e ela morrer, e ele não era seu inimigo nem procurava o seu mal, 23 או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו

24 então, a congregação julgará entre o feridor e o vingador do sangue, segundo estas leis.

ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים האלה 24

25 E a congregação livrará o homicida da mão do vingador do sangue, e a congregação o fará voltar à cidade do seu refúgio onde se tinha acolhido; e ali ficará até à morte do sumo sacerdote, a quem ungiram com o santo óleo.

והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר 25 נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש

26 Porém, se de alguma maneira o homicida sair dos termos da cidade do seu refúgio, onde se tinha acolhido, 26 ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מקלטו

27 e o vingador do sangue o achar fora dos termos da cidade do seu refúgio, se o vingador do sangue matar o homicida, não será culpado do sangue.

ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו דם 27

28 Pois deve ficar na cidade do seu refúgio, até à morte do sumo sacerdote; mas, depois da morte do sumo sacerdote, o homicida voltará à terra da sua possessão.

כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל 28 ארץ אחוזתו

29 E estas coisas vos serão por estatuto de direito a vossas gerações, em todas as vossas habitações.

והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם 29

30 Todo aquele que ferir a alguma pessoa, conforme o dito das testemunhas, matarão o homicida; mas uma só testemunha não testemunhará contra alguém para que morra, 30 כל מכה נפש לפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא 30 יענה בנפש למות

31 e não tomareis expiação pela vida do homicida, que culpado está de morte; antes, certamente morrerá.

ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת 31

32 Também não tomareis expiação por aquele que se acolher à cidade do seu refúgio, para tornar a habitar na terra, até à morte do sumo sacerdote.

ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן 32

33 Assim, não profanareis a terra em que estais; porque o sangue faz profanar a terra; e nenhuma expiação se fará pela terra por causa do sangue que se derramar nela, senão com o sangue daquele que o derramou.

33 ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולארץ לא 33 יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו

34 Não contaminareis, pois, a terra na qual vós habitareis, no meio da qual eu habitarei; pois eu, o SENHOR, habito no meio dos filhos de Israel.

34 ולא תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה 34 שכן בתוך בני ישראל

Bamidbar - Números 36

1 E chegaram os cabeças dos pais da geração dos filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, das famílias dos filhos de José, e falaram diante de Moisés e diante dos maioraes, cabeças dos pais dos filhos de Israel.

וַיִּקְרְבוּ רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי גִלְעָד בֶּן מַכִּיר בֶּן מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי הַנָּשָׂאִים רָאשֵׁי אָבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

2 E disseram O SENHOR mandou dar esta terra a meu senhor por sorte em herança aos filhos de Israel; e a meu senhor foi ordenado pelo SENHOR que a herança do nosso irmão Zelofeade se desse a suas filhas.

וַיֹּאמְרוּ אֶת אֲדֹנֵי צוּה יְהוָה לָתֵת אֶת הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה בְּגֹרֶל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲדֹנֵי צוּה בִּיהוָה לָתֵת אֶת נַחֲלַת צִלְפַּחַד אַחֵינוּ לְבָנָתָיו

3 E, casando-se elas com algum dos filhos das outras tribos dos filhos de Israel, então, a sua herança seria diminuída da herança de nossos pais e acrescentada à herança da tribo de quem forem; assim, se tiraria da sorte da nossa herança.

וְהָיוּ לְאֶחָד מִבְּנֵי שְׁבֹטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים וְנִגְרַעַה נַחֲלָתָן מִנַּחֲלַת אֲבֹתָינוּ וְנוֹסַף עָלֶיהָ נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִגֹּרֶל נַחֲלָתָנוּ יִגְרַע

4 Vindo também o Ano do Jubileu dos filhos de Israel, a sua herança se acrescentaria à herança da tribo daqueles com quem se casarem; assim, a sua herança será tirada da herança da tribo de nossos pais.

וְאִם יִהְיֶה הַיָּבֵל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסַפָּה נַחֲלָתָן עַל נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִנַּחֲלַת מָטָה אֲבֹתָינוּ יִגְרַע נַחֲלָתָן

5 Então, Moisés deu ordem aos filhos de Israel, segundo o mandado do SENHOR, dizendo A tribo dos filhos de José fala bem.

וַיִּצֹ מֹשֶׁה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְהוָה לֵאמֹר כֵּן מָטָה בְּנֵי יוֹסֵף דְּבָרִים

6 Esta é a palavra que o SENHOR mandou acerca das filhas de Zelofeade, dizendo Sejam por mulheres a quem bem parecer aos seus olhos, contanto que se casem na família da tribo de seu pai.

זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צוּה יְהוָה לְבָנוֹת צִלְפַּחַד לֵאמֹר לְטוֹב בְּעֵינֵיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים אַךְ לְמִשְׁפַּחַת מָטָה אֲבֵיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים

7 Assim, a herança dos filhos de Israel não passará de tribo em tribo; pois os filhos de Israel se chegarão cada um à herança da tribo de seus pais.

ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל

8 E qualquer filha que herdar alguma herança das tribos dos filhos de Israel se casará com alguém da geração da tribo de seu pai; para que os filhos de Israel possuam cada um a herança de seus pais.

וכל בת ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה
למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו

9 Assim, a herança não passará de uma tribo a outra; pois as tribos dos filhos de Israel se chegarão cada uma à sua herança.

ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל

10 Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram as filhas de Zelofeade.

כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד

11 Pois Macla, e Tirza, e Hogla, e Milca, e Noa, filhas de Zelofeade, se casaram com os filhos de seus tios.

ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים

12 Das famílias dos de Manassés, filho de José, elas foram mulheres; assim, a sua herança ficou na tribo da família de seu pai.

ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן

13 Estes são os mandamentos e os juízos que mandou o SENHOR pela mão de Moisés aos filhos de Israel nas campinas dos moabitas, junto ao Jordão, de Jericó.

אלה המצוות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבת מוא
על ירדן ירחו

דברים

Devarim

Palavras

(Deuteronômio)

Devarim (Deuteronômio) é o quinto e último livro da tora e traz um resumo da peregrinação do povo de Israel. A narrativa acontece aproximadamente em 1473 a.C e Moisés está realizando uma reunião após a grande peregrinação de quarenta anos no deserto.

Por esta razão, ele abençoa o povo e o recorda dos mandamentos. Também adverte quanto aos perigos da idolatria e do abandono da Torá, a lei estabelecida por Deus.

O texto pode ser dividido em quatro discursos, um cântico e uma bênção proferida por Moisés.

De certa forma Devarim torna-se um relato emocionante de um líder que sabe que está para partir e quer deixar as últimas palavras ao povo, da mesma forma que faria um pai ao entregar suas últimas recomendações a seus filhos.

O livro também traz novas diretrizes e surpreendentes profecias sobre o futuro deste povo. E finaliza-se com a descrição da morte do próprio Moisés que ocorre após abençoar o povo e subir ao monte Nebo (região que faz fronteira com a terra de Canaã).

Talvez a maior importância de Devarim está no fato de que este texto reforça a ideia de que servir a Deus não é apenas seguir sua lei.

Moisés enfatiza que a obediência a Deus deve acontecer em consequência do amor que sentimos por Ele: "Amarás ao SENHOR teu Deus de todo o teu coração, de toda a tua alma, e com todo o teu entendimento".

Este Deus que é justo e reto também é um Deus misericordioso e compassivo e está disposto a perdoar o povo quando este se arrepende e se volta para Ele.

Devarim - Deuteronômio 1

1 Estas são as palavras que Moisés falou a todo o Israel, dalém do Jordão, no deserto, na planície defronte do mar de Sufe, entre Parã, e Tofel, e Labã, e Hazerote, e Di-Zaabe.

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף
בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב

2 Onze jornadas há desde Horebe, caminho da montanha de Seir, até Cades-Barnéia.

אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע

3 E sucedeu que, no ano quadragésimo, no mês undécimo, no primeiro dia do mês, Moisés falou aos filhos de Israel, conforme tudo o que o SENHOR lhe mandara acerca deles, 3 ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש
דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם

4 depois que feriu a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, e a Ogue, rei de Basã, que habitava em Astarote, em Edrei.

אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר
יושב בעשתרת באדרעי

5 Dalém do Jordão, na terra de Moabe, começou Moisés a declarar esta lei, dizendo 5 בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר

6 O SENHOR, nosso Deus, nos falou em Horebe, dizendo Tempo bastante haveis estado neste monte.

יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה

7 Voltai-vos e parti; ide à montanha dos amorreus, e a todos os seus vizinhos, e à planície, e à montanha, e ao vale, e ao Sul, e à ribeira do mar, e à terra dos cananeus, e ao Líbano, até ao grande rio, o rio Eufrates.

פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים
ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת

8 Eis aqui esta terra, eu a dei diante de vós; entrai e possuí a terra que o SENHOR jurou a vossos pais, Abraão, Isaque e Jacó, que a daria a eles e à sua semente depois deles.

ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם
לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם

9 E, no mesmo tempo, eu vos falei, dizendo Eu sozinho não poderei levar-vos.

ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם9

10 O SENHOR, vosso Deus já vos tem multiplicado; e eis que já hoje em multidão sois como as estrelas dos céus.

יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב10

11 O SENHOR, Deus de vossos pais, vos aumente, como sois, ainda mil vezes mais e vos abençoe, como vos tem falado.

יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם11

12 Como suportaria eu sozinho as vossas moléstias, e as vossas cargas, e as vossas diferenças?

איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם12

13 Tomai-vos homens sábios, inteligentes e experimentados, entre as vossas tribos, para que os ponha por vossos cabeças.

הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם13

14 Então, vós me respondestes e dissestes Bom é fazer a palavra que tens falado.

ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות14

15 Tomei, pois, os cabeças de vossas tribos, homens sábios e experimentados, e os tenho posto por cabeças sobre vós, e por capitães de milhares, e por capitães de cem, e por capitães de cinquenta, e por capitães de dez, e por governadores das vossas tribos.

ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם ראשים עליכם שרי15
אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושרים לשבטיכם

16 E, no mesmo tempo, mandei a vossos juízes, dizendo Ouvi a causa entre vossos irmãos e julgai justamente entre o homem e seu irmão e entre o estrangeiro que está com ele.

ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש16
ובין אחיו ובין גרו

17 Não atentareis para pessoa alguma em juízo, ouvireis assim o pequeno como o grande; não temereis a face de ninguém, porque o juízo é de Deus; porém a causa que vos for difícil fareis vir a mim, e eu a ouvirei.

לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט17
לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתי

18 Assim, naquele tempo, vos ordenei todas as coisas que havíeis de fazer.

ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון

19 Então, partimos de Horebe e caminhamos por todo aquele grande e tremendo deserto que vistes, pelo caminho das montanhas dos amorreus, como o SENHOR, nosso Deus, nos ordenara; e chegamos a Cades-Barnéia.

ונסע מחרב ונלך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי
כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע

20 Então, eu vos disse Chegados sois às montanhas dos amorreus, que o SENHOR, nosso Deus, nos dará.

ואמר אלכם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו

21 Eis que o SENHOR, teu Deus, te deu esta terra diante de ti; sobe e possui-a como te falou o SENHOR, Deus de teus pais; não temas e não te assustes.

ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך
אל תירא ואל תחת

22 Então, todos vós vos chegastes a mim e dissestes Mandemos homens adiante de nós, para que nos espiem a terra e nos dêem resposta por que caminho devemos subir a ela e a que cidades devemos ir.

ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו
אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן

23 Pareceu-me, pois, bem este negócio; de sorte que de vós tomei doze homens, de cada tribo um homem.

וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט

24 E foram-se, e subiram à montanha, e vieram até ao vale de Escol, e o espiaram.

ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה

25 E tomaram do fruto da terra nas suas mãos, e no-lo trouxeram, e nos tornaram a dar resposta, e disseram Boa é a terra que nos dá o SENHOR, nosso Deus.

ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר
יהוה אלהינו נתן לנו

26 Porém vós não quisestes subir, mas fostes rebeldes ao mandado do SENHOR, vosso Deus.

ולא אביתם לעלות ותמרו את פי יהוה אלהיכם

27 E murmurastes nas vossas tendas e dissestes Porquanto o SENHOR nos aborrece e nos tirou da terra do Egito para nos entregar nas mãos dos amorreus, para destruir-nos.

וּתְרַגְּנוּ בְּאֵהֱלֵיכֶם וּתְאָמְרוּ בְּשִׁנְאָת יְהוָה אֶתֵּנוּ הוֹצִיאֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְתַת אֶתֵּנוּ 27
בִּיד הָאֱמֹרִי לְהַשְׁמִידֵנוּ

28 Para onde subiremos? Nossos irmãos fizeram com que se derretesse o nosso coração, dizendo Maior e mais alto é este povo do que nós; as cidades são grandes e fortificadas até aos céus; e também vimos ali filhos dos gigantes.

אָנָּה אֲנַחֲנוּ עֲלִים אַחֲיָנוּ הַמָּסוּ אֶת לִבְבָנוּ לֵאמֹר עִם גְּדוֹל וְרֵם מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדוֹלוֹת 28
וּבְצוּרֹת בַּשָּׁמַיִם וְגַם בְּנֵי עֲנָקִים רָאִינוּ שָׁם

29 Então, eu vos disse Não vos espanteis, nem os temais.

וְאֹמַר אֲלֵכֶם לֹא תִּעְרָצוּן וְלֹא תִירָאוּן מֵהֶם 29

30 O SENHOR, vosso Deus, que vai adiante de vós, por vós pelejará, conforme tudo o que fez convosco, diante de vossos olhos, no Egito; 30 יהוה
אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלֵךְ לִפְנֵיכֶם הוּא יִלְחָם לָכֶם כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶתְכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם

31 como também no deserto, onde viste que o SENHOR, teu Deus, nele te levou, como um homem leva seu filho, por todo o caminho que andastes, até chegardes a este lugar.

וּבַמִּדְבָּר אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר נִשְׁאַךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֹּאֲשֶׁר יֵשָׂא אִישׁ אֶת בְּנוֹ בְּכָל הַדֶּרֶךְ 31
אֲשֶׁר הִלַּכְתֶּם עַד בָּאֲכֶם עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה

32 Mas nem por isso crestes no SENHOR, vosso Deus, 32 וּבַדְּבָר הַזֶּה אֵינְכֶם
מֵאַמִּינִם בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם

33 que foi adiante de vós por todo o caminho, para vos achar o lugar onde vos deveríeis acampar; de noite no fogo, para vos mostrar o caminho por onde havíeis de andar, e de dia na nuvem.

הֵהָלֵךְ לִפְנֵיכֶם בַּדֶּרֶךְ לְתוֹר לָכֶם מָקוֹם לַחֲנֹתְכֶם בָּאֵשׁ לַיְלָה לְרֹאשְׁכֶם בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר 33
תֵּלְכוּ בָּהּ וּבַעֲנַן יוֹמָם

34 Ouvindo, pois, o SENHOR a voz das vossas palavras, indignou-se e jurou, dizendo 34 וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹל דְּבָרֵיכֶם וַיִּקְצֹף וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר 34
וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹל דְּבָרֵיכֶם וַיִּקְצֹף וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר

35 Nenhum dos homens desta maligna geração verá esta boa terra que jurei dar a vossos pais, 35 אִם יִרְאֶה אִישׁ בָּאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הַדּוֹר הַרַע הַזֶּה אֶת הָאָרֶץ 35
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְתַת לְאַבְתִּיכֶם

36 salvo Calebe, filho de Jefoné; ele a verá, e a terra que pisou darei a ele e a seus filhos; porquanto perseverou em seguir ao SENHOR.

36 זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר
מלא אחרי יהוה

37 Também o SENHOR se indignou contra mim por causa de vós, dizendo
Também tu lá não entrarás.

37 גם בי התאנף יהוה בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם

38 Josué, filho de Num, que está em pé diante de ti, ali entrará; esforça-o,
porque ele a fará herdar a Israel.

38 יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינחלנה את ישראל

39 E vossos meninos, de que dissestes Por presa serão; e vossos filhos, que
hoje nem bem nem mal sabem, ali entrarão, e a eles a darei, e eles a
possuirão.

39 וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו
שמה ולהם אתננה והם יירשוה

40 Porém vós virai-vos e parti para o deserto, pelo caminho do mar
Vermelho.

40 ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף

41 Então, respondestes e me dissestes Pecamos contra o SENHOR; nós
subiremos e pelejaremos, conforme tudo o que nos ordenou o SENHOR,
nosso Deus; e armastes-vos, pois, vós, cada um dos seus instrumentos de
guerra, e estivestes prestes para subir à montanha.

41 ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו
ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלת ההרה

42 E disseme o SENHOR Dize-lhes Não subais, nem pelejeis, pois não
estou no meio de vós, para que não sejais feridos diante de vossos inimigos.

42 ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני
איביכם

43 Porém, falando-vos eu, não ouvistes; antes, fostes rebeldes ao mandado
do SENHOR, e vos ensoberbecestes, e subistes à montanha.

43 ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה

44 E os amorreus, que habitavam naquela montanha, vos saíram ao
encontro; e perseguiram-vos, como fazem as abelhas, e vos derrotaram
desde Seir até Horma.

44 ויצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים
ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה

45 Tornando, pois, vós e chorando perante o SENHOR, o SENHOR não ouviu a vossa voz, nem vos escutou.

ותשבּו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם

46 Assim, em Cades estivestes muitos dias, segundo os dias que ali estivestes.

ותשבּו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם

Devarim - Deuteronômio 2

1 Depois, viramo-nos, e caminhamos ao deserto, caminho do mar Vermelho, como o SENHOR me tinha dito, e muitos dias rodeamos a montanha de Seir.

ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים

2 Então, o SENHOR me falou, dizendo 2 ויאמר יהוה אלי לאמר

3 Tendes já rodeado bastante esta montanha; virai-vos para o norte.

רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפונה

4 E dá ordem ao povo, dizendo Passareis pelos termos de vossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitam em Seir; e eles terão medo de vós; porém guardai-vos bem.

ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר ויראו
מכם ונשמרתם מאד

5 Não vos entremetais com eles, porque vos não darei da sua terra, nem ainda a pisada da planta de um pé; porquanto a Esaú tenho dado a montanha de Seir por herança.

אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את
הר שעיר

6 Comprareis deles, por dinheiro, comida para comerdes; e também água para beber deles comprareis por dinheiro.

אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם בכסף ושתיתם

7 Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoou em toda a obra das tuas mãos; ele sabe que andas por este grande deserto; estes quarenta anos o SENHOR, teu Deus, esteve contigo; coisa nenhuma te faltou 7 כלל ברכך כי יהוה אלהיך ברכך בכלל
מעשה ידך ידע לכתך את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא
חסרת דבר

8 Passando, pois, por nossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitavam em Seir, desde o caminho da planície de Elate e de Ezriom-Geber, nos viramos e passamos o caminho do deserto de Moabe.

ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר ונפן
ונעבר דרך מדבר מואב

9 Então, o SENHOR me disse Não molestes a Moabe e não contendas com eles em peleja, porque te não darei herança da sua terra; porquanto tenho dado Ar aos filhos de Ló por herança.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל תִּצַּר אֶת מוֹאָב וְאַל תִּתְגַּדַּר בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא אֶתֵּן לָךְ מֵאֶרְצוֹ
יִרְשָׁה כִּי לִבְנֵי לוֹט נָתַתִּי אֶת עֵר יִרְשָׁה

10 (Os emins dantes habitaram nela, um povo grande, e numeroso, e alto como os gigantes; 10 האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם כענקים)

11 também estes foram contados por gigantes, como os anaquins; e os moabitas lhes chamavam emins.

רפאים יחשבו אף הם כענקים והמאבים יקראו להם אמים 11

12 Dantes os horeus também habitaram em Seir; porém os filhos de Esaú os lançaram fora, e os destruíram de diante de si, e habitaram no seu lugar, assim como Israel fez à terra da sua herança, que o SENHOR lhes tinha dado.) 12 ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו 12
תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם

13 Levantai-vos agora e passai o ribeiro de Zerede; assim, passamos o ribeiro de Zerede.

עָתָה קִמּוּ וְעָבְרוּ לָכֶם אֶת נַחַל זֶרֶד וְנַעֲבֹר אֶת נַחַל זֶרֶד 13

14 E os dias que caminhamos, desde Cades-Barnéia até passarmos o ribeiro de Zerede, foram trinta e oito anos, até que toda aquela geração dos homens de guerra se consumiu do meio do arraial, como o SENHOR lhes jurara.

וַהֲיָיִם אֲשֶׁר הִלְכְּנוּ מִקֹּדֶשׁ בְּרִנֵּעַ עַד אֲשֶׁר עָבְרָנוּ אֶת נַחַל זֶרֶד שְׁלֹשִׁים וְשִׁמְנָה 14
שָׁנָה עַד תָּם כָּל הַדּוֹר אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה כֹּאשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם

15 Assim também foi contra eles a mão do SENHOR, para os destruir do meio do arraial até os haver consumido.

וְגַם יַד יְהוָה הִיתָה בָּם לְהַמָּם מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה עַד תִּמְחָם 15

16 E sucedeu que, sendo já consumidos todos os homens de guerra pela morte, do meio do arraial, 16 וַיְהִי כֹאשֶׁר תָּמוּ כָּל אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה לְמוֹת מִקֶּרֶב 16
הָעָם

17 o SENHOR me falou, dizendo 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר 17

18 Hoje passarás por Ar, pelos termos de Moabe, 18 אַתָּה עָבֵר הַיּוֹם אֶת גְּבוּל 18
מוֹאָב אֶת עֵר

19 e chegarás até defronte dos filhos de Amom; não os molestes e com eles não contendas, porque da terra dos filhos de Amom te não darei herança,

porquanto aos filhos de Ló a tenho dado por herança.

וקרבת מול בני עמון אל תצורם ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה19
כי לבני לוט נתתיה ירשה

20 (Também esta foi contada por terra de gigantes; dantes, nela habitavam gigantes, e os amonitas lhes chamavam zanzumins, 20
ארץ רפאים תחשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים

21 um povo grande, e numeroso, e alto, como os gigantes; e o SENHOR os destruiu de diante de si, e estes os lançaram fora e habitaram no seu lugar; 21
עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם וירשם וישבו תחתם

22 assim como fez com os filhos de Esaú, que habitavam em Seir, de diante dos quais destruiu os horeus; e os filhos de Esaú os lançaram fora e habitaram no seu lugar até este dia; 22
כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר22
אשר השמיד את החרי מפניהם וירשם וישבו תחתם עד היום הזה

23 também os caftorins, que saíram de Caftor, destruíram os aveus, que habitavam em aldeias até Gaza, e habitaram no seu lugar.) 23
והעוים הישבים23
בחצרים עד עזה כפתרים היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם

24 Levantai-vos, e parti, e passai o ribeiro de Arnom; eis aqui na tua mão tenho dado a Seom, amorreu, rei de Hesbom, e a sua terra; começa a possuí-la e contende com eles em peleja.

קומו סעו ועברו את נחל ארנן ראה נתתי בידך את סיחון מלך חשבון האמרי ואת24
ארצו החל רש והתגר בו מלחמה

25 Neste dia, começarei a pôr um terror e um temor de ti diante dos povos que estão debaixo de todo o céu; os que ouvirem a tua fama tremerão diante de ti e se angustiarão.

היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון25
שמעך ורגזו וחלו מפניך

26 Então, mandei mensageiros desde o deserto de Quedemote a Seom, rei de Hesbom, com palavras de paz, dizendo 26
ואשלח מלאכים ממדבר קדמות26
אל סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר

27 Deixa-me passar pela tua terra; somente pela estrada irei; não me desviarei para a direita nem para a esquerda.

אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין ושמאול27

28 A comida que eu coma vender-me-ás por dinheiro e dar-me-ás por dinheiro a água que beba; tão-somente deixa-me passar a pé, 28
אכל בכסף28
תשברני ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי

29 como fizeram comigo os filhos de Esaú, que habitam em Seir, e os moabitas, que habitam em Ar; até que eu passe o Jordão, à terra que o SENHOR, nosso Deus, nos há de dar.

כאשר עשו לי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר אעבר
את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו

30 Mas Seom, rei de Hesbom, não nos quis deixar passar por ele, porquanto o SENHOR, teu Deus, endurecera o seu espírito e fizera obstinado o seu coração, para to dar na tua mão, como neste dia se vê.

ולא אבה סיחן מלך חשבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את
לבבו למען תתו בידך כיום הזה

31 E o SENHOR me disse Eis aqui, tenho começado a dar-te Seom e a sua terra diante de ti; começa, pois, a possuí-la, para que herdes a sua terra.

ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחן ואת ארצו החל רש לרשת את
ארצו

32 E Seom saiu-nos ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja, em Jaza.

ויצא סיחן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה יהצה

33 E o SENHOR, nosso Deus, no-lo deu diante de nós, e o ferimos, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo.

ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת בנו ואת כל עמו

34 E, naquele tempo, tomamos todas as suas cidades e destruimos todas as cidades, e homens, e mulheres, e crianças; não deixamos a ninguém.

ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם והנשים והטף לא השארנו
שריד

35 Somente tomamos por presa o gado para nós e o despojo das cidades que tínhamos tomado.

רק הבהמה בזונו לנו ושלל הערים אשר לכדנו

36 Desde Aroer, que está à borda do ribeiro de Arnom, e a cidade que está junto ao ribeiro, até Gileade, nenhuma cidade houve que de nós escapasse; tudo isto o SENHOR, nosso Deus, nos entregou diante de nós.

מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה
אשר שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו

37 Somente à terra dos filhos de Amom não chegaste; nem a toda a borda do ribeiro de Jaboque, nem às cidades da montanha, nem a coisa alguma que nos proibira o SENHOR, nosso Deus.

רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה³⁷
אלהינו

Devarim - Deuteronômio 3

1 Depois, nos viramos e subimos o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, nos saiu ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי

2 Então, o SENHOR me disse Não o temas, porque a ele, e a todo o seu povo, e a sua terra tenho dado na tua mão; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו
כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון

3 E também o SENHOR, nosso Deus, nos deu na nossa mão a Ogue, rei de Basã, e a todo o seu povo; de maneira que o ferimos, até que ninguém lhe ficou de restante.

ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר
לו שריד

4 E, naquele tempo, tomamos todas as suas cidades; nenhuma cidade houve que lhe não tomássemos sessenta cidades, toda a borda da terra de Argobe e o reino de Ogue, em Basã.

ונלכד את כל עריו בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר
כל חבל ארגב ממלכת עוג בבשן

5 Todas essas cidades eram fortificadas com altos muros, portas e ferrolhos; além de outras muitas cidades sem muros.

כל אלה ערים בצרות חומה גבהה דלתים ובריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד

6 E destruímo-las, como fizemos a Seom, rei de Hesbom, destruindo todas as cidades, homens, mulheres e crianças.

ונחרם אותם כאשר עשינו לסיחן מלך חשבון חחרם כל עיר מתם הנשים והטף

7 Porém todo o gado e o despojo das cidades tomamos para nós por presa.

וכל הבהמה ושלל הערים בזונו לנו

8 Assim, naquele tempo, tomamos a terra da mão daqueles dois reis dos amorreus, que estavam dalém do Jordão desde o rio Arnôm até ao monte Hermom 8 ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן 8
מנחל ארנן עד הר חרמון

9 (os sidônios a Hermom chamam Siriom; porém os amorreus lhe chamam Senir), צידנים יקראו לחרמון שרין והאמרי יקראו לו שניר9,

10 todas as cidades da terra plana, e todo o Gileade, e todo o Basã até Salca, e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã.

כל ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן10

11 (Porque só Ogue, rei de Basã, ficou do resto dos gigantes; eis que o seu leito, um leito de ferro, não está porventura em Rabá dos filhos de Amom? De nove côvados o seu comprimento, e de quatro côvados a sua largura, pelo côvado de um homem.) 11 כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה11
ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת איש

12 Tomamos, pois, esta terra em possessão naquele tempo; desde Aroer, que está junto ao ribeiro de Arnom, e a metade da montanha de Gileade, com as suas cidades, tenho dado aos rubenitas e gaditas.

ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר על נחל ארנן וחצי הר הגלעד12
ועריו נתתי לראובני ולגדי

13 E o resto de Gileade, como também todo o Basã, o reino de Ogue, dei à meia tribo de Manassés. (Toda aquela borda da terra de Argobe, por todo o Basã, se chamava a terra dos gigantes.

ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארגב לכלל13
הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים

14 Jair, filho de Manassés, alcançou toda a porção da terra de Argobe, até ao termo dos gesuritas e maacatitas, e a chamou pelo seu nome, Basã-Havote-Jair, até este dia.) 14 יאיר בן מנשה לקח את כל חבל ארגב עד גבול14
הגשורי והמעכתי ויקרא אתם על שמו את הבשן חות יאיר עד היום הזה

15 E a Maquir dei Gileade.

ולמכיר נתתי את הגלעד15

16 Mas aos rubenitas e gaditas dei desde Gileade até ao ribeiro de Arnom, o meio do ribeiro e o termo; e até ao ribeiro de Jaboque, o termo dos filhos de Amom, 16 ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל וגבל ועד יבק16
הנחל גבול בני עמון

17 como também a campina e o Jordão com o termo desde Quinerete até ao mar da campina, o mar Salgado, abaixo de Asdote-Pisga para o oriente.

והערבה והירדן וגבל מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדת הפסגה17
מזרחה

18 E vos mandei mais, no mesmo tempo, dizendo O SENHOR, vosso Deus, vos deu esta terra, para possuí-la; passai, pois, armados vós, todos os homens valentes, adiante de vossos irmãos, os filhos de Israel.

ואצו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה
חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל

19 Tão-somente vossas mulheres, e vossas crianças, e vosso gado (porque eu sei que tendes muito gado) ficarão nas vossas cidades que já vos tenho dado, 19 רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם

20 até que o SENHOR dê descanso a vossos irmãos como a vós, para que eles herdem também a terra que o SENHOR, vosso Deus, lhes há de dar dalém do Jordão; então, voltareis cada qual à sua herança, que já vos tenho dado.

עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם

21 Também dei ordem a Josué, no mesmo tempo, dizendo Os teus olhos vêem tudo o que o SENHOR, vosso Deus, tem feito a estes dois reis; assim fará o SENHOR a todos os reinos, a que tu passarás.

ואת יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה

22 Não os temais, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que peleja por vós.

לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם

23 Também eu pedi graça ao SENHOR, no mesmo tempo, dizendo 23 ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר

24 Senhor JEOVÁ, já começaste a mostrar ao teu servo a tua grandeza e a tua forte mão; porque, que deus há nos céus e na terra, que possa fazer segundo as tuas obras e segundo a tua fortaleza?

אדני יהוה אתה החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ירך החזקה אשר מי אלך בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך

25 Rogo-te que me deixes passar, para que veja esta boa terra que está dalém do Jordão, esta boa montanha e o Líbano.

אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון

26 Porém o SENHOR indignou-se muito contra mim, por causa de vós, e não me ouviu; antes, o SENHOR me disse Basta; não me fales mais neste negócio.

ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי26
עוד בדבר הזה

27 Sobe ao cume de Pisga, e levanta os teus olhos ao ocidente, e ao norte, e ao sul, e ao oriente, e vê com os teus olhos, porque não passarás este Jordão.

עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא27
תעבר את הירדן הזה

28 Manda, pois, a Josué, e esforça -o, e conforta-o; porque ele passará adiante deste povo e o fará possuir a terra que apenas verás.

וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את28
הארץ אשר תראה

29 Assim, ficamos neste vale defronte de Bete-Peor.

ונשב בגיא מול בית פעור29

Devarim - Deuteronômio 4

1 Agora, pois, ó Israel, ouve os estatutos e os juízos que eu vos ensino, para os cumprirdes, para que vivais, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos dá.

ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם

2 Nada acrescentareis à palavra que vos mando, nem diminuireis dela, para que guardéis os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que eu vos mando.

לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם

3 Os vossos olhos têm visto o que o SENHOR fez por causa de Baal-Peor; pois a todo homem que seguiu a Baal-Peor o SENHOR, teu Deus, consumiu do meio de ti.

עיניכם הראת את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך

4 Porém vós que vos chegastes ao SENHOR, vosso Deus, hoje todos estais vivos.

ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום

5 Vedes aqui vos tenho ensinado estatutos e juízos, como me mandou o SENHOR, meu Deus, para que assim façais no meio da terra a qual ides a herdar.

ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה

6 Guardai-os, pois, e fazei-os, porque esta será a vossa sabedoria e o vosso entendimento perante os olhos dos povos que ouvirão todos estes estatutos e dirão Só este grande povo é gente sábia e inteligente.

ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה

7 Porque, que gente há tão grande, que tenha deuses tão chegados como o SENHOR, nosso Deus, todas as vezes que o chamamos?

כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו

8 E que gente há tão grande, que tenha estatutos e juízos tão justos como toda esta lei que hoje dou perante vós?

ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום

9 Tão-somente guarda-te a ti mesmo e guarda bem a tua alma, que te não esqueças daquelas coisas que os teus olhos têm visto, e se não apartem do teu coração todos os dias da tua vida, e as farás saber a teus filhos e aos filhos de teus filhos.

רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חיך והודעתם לבניך ולבני בניך

10 No dia em que estiveste perante o SENHOR, teu Deus, em Horebe, o SENHOR me disse Ajuntame este povo, e os farei ouvir as minhas palavras, e aprendê-las-ão, para me temerem todos os dias que na terra viverem, e as ensinarão a seus filhos.

יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון

11 E vós vos chegastes, e vos pusestes ao pé do monte; e o monte ardia em fogo até ao meio dos céus, e havia trevas, e nuvens, e escuridão.

ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל

12 Então, o SENHOR vos falou do meio do fogo; a voz das palavras ouvistes; porém, além da voz, não vistes semelhança nenhuma.

וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול

13 Então, vos anunciou ele o seu concerto, que vos prescreveu, os dez mandamentos, e os escreveu em duas tábuas de pedra.

ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לוחות אבנים

14 Também o SENHOR me ordenou, ao mesmo tempo, que vos ensinasse estatutos e juízos, para que os fizésseis na terra a qual passais a possuir.

ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה

15 Guardai, pois, com diligência a vossa alma, pois semelhança nenhuma vistes no dia em que o SENHOR, vosso Deus, em Horebe, falou convosco,

do meio do fogo; 15 ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר 15 יהוה אליכם בחרב מתוך האש

16 para que não vos corrompais e vos façais alguma escultura, semelhança de imagem, figura de macho ou de fêmea; 16 פן תשחתון ועשיתם לכם פסל 16 תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה

17 figura de algum animal que haja na terra, figura de alguma ave alígera que voa pelos céus; 17 תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר 17 תעוף בשמים

18 figura de algum animal que anda de rastos sobre a terra, figura de algum peixe que esteja nas águas debaixo da terra; 18 תבנית כל רמש באדמה תבנית 18 כל דגה אשר במים מתחת לארץ

19 e não levantes os teus olhos aos céus e vejas o sol, e a lua, e as estrelas, todo o exército dos céus, e sejas impelido a que te inclines perante eles, e sirvas àqueles que o SENHOR, teu Deus, repartiu a todos os povos debaixo de todos os céus.

19 ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא 19 השמים ונדחת והשתחווית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים

20 Mas o SENHOR vos tomou e vos tirou do forno de ferro do Egito, para que lhe sejais por povo hereditário, como neste dia se vê.

20 ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום 20 הזה

21 Também o SENHOR se indignou contra mim, por causa das vossas palavras, e jurou que eu não passaria o Jordão e que não entraria na boa terra que o SENHOR, teu Deus, te dará por herança.

21 ויהוה התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא אל הארץ 21 הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה

22 Porque eu nesta terra morrerei, não passarei o Jordão; porém vós o passareis e possuireis aquela boa terra.

22 כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ 22 הטובה הזאת

23 Guardai-vos de que vos esqueçais do concerto do SENHOR, vosso Deus, que tem feito convosco, e vos façais alguma escultura, imagem de alguma coisa que o SENHOR, vosso Deus, vos proibiu.

השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם 23
פסל תמונת כל אשר צוץ יהוה אלהיך

24 Porque o SENHOR, teu Deus, é um fogo que consome, um Deus zeloso.
כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא 24א

25 Quando, pois, gerardes filhos e filhos de filhos, e vos envelhecerdes na terra, e vos corromperdes, e fizerdes alguma escultura, semelhança de alguma coisa, e fizerdes mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira, 25
כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל 25א
ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו

26 hoje, tomo por testemunhas contra vós o céu e a terra, que certamente perecereis depressa da terra, a qual, passado o Jordão, ides possuir; não prolongareis os vossos dias nela; antes, sereis de todo destruídos.

העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר 26
אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון

27 E o SENHOR vos espalhará entre os povos, e ficareis poucos em número entre as gentes às quais o SENHOR vos conduzirá.

והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם 27
שמה

28 E ali servireis a deuses que são obra de mãos de homens, madeira e pedra, que não vêem, nem ouvem, nem comem, nem cheiram.

ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא 28
יאכלון ולא יריחון

29 Então, dali, buscarás ao SENHOR, teu Deus, e o acharás, quando o buscares de todo o teu coração e de toda a tua alma.

ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך 29א

30 Quando estiveres em angústia, e todas estas coisas te alcançarem, então, no fim de dias, te virarás para o SENHOR, teu Deus, e ouvirás a sua voz.

בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת 30
בקלו

31 Porquanto o SENHOR, teu Deus, é Deus misericordioso; e não te desampará, nem te destruirá, nem se esquecerá do concerto que jurou a teus pais.

כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר 31
נשבע להם

32 Porque, pergunta agora aos tempos passados, que te precederam, desde o dia em que Deus criou o homem sobre a terra, desde uma extremidade do céu até à outra, se sucedeu jamais coisa tão grande como esta ou se se ouviu coisa como esta; 32 כי שאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו

33 ou se algum povo ouviu a voz de algum deus falando do meio do fogo, como tu a ouviste, ficando vivo; 33 השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי

34 ou se um deus intentou ir tomar para si um povo do meio de outro povo, com provas, com sinais, e com milagres, e com peleja, e com mão forte, e com braço estendido, e com grandes espantos, conforme tudo quanto o SENHOR, vosso Deus, vos fez no Egito, aos vossos olhos.

34 או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה 34 וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך

35 A ti te foi mostrado para que soubesses que o SENHOR é Deus; nenhum outro há, senão ele.

35 אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו

36 Desde os céus te fez ouvir a sua voz, para te ensinar, e sobre a terra te mostrou o seu grande fogo, e ouviste as suas palavras do meio do fogo.

36 מן השמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו 36 שמעת מתוך האש

37 Porquanto amava teus pais, e escolhera a sua semente depois deles, e te tirou do Egito diante de si, com a sua grande força, 37 ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים

38 para lançar fora de diante de ti gentes maiores e mais poderosas do que tu, para te introduzir na terra e ta dar por herança, como neste dia se vê.

38 להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה

39 Pelo que hoje saberás e refletirás no teu coração que só o SENHOR é Deus em cima no céu e embaixo na terra; nenhum outro há.

39 וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ 39 מתחת אין עוד

40 E guardarás os seus estatutos e os seus mandamentos, que te ordeno hoje, para que bem te vá a ti e a teus filhos depois de ti e para que prolongues os dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para todo o sempre.

ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחרריך 40
ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים

41 Então, Moisés separou três cidades daquém do Jordão, da banda do nascimento do sol; 41 אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש

42 para que ali se acolhesse o homicida que, por erro, matasse o seu próximo, a quem dantes não tivesse ódio algum; e se acolhesse a uma destas cidades e vivesse 42 לנס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא
לא שנא לו מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האל וחי

43 a Bezer, no deserto, na terra plana, para os rubenitas; e a Ramote, em Gileade, para os gaditas; e a Golã, em Basã, para os manassitas.

את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן 43
למנשי

44 Esta é, pois, a lei que Moisés propôs aos filhos de Israel.

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל 44

45 Estes são os testemunhos, e os estatutos, e os juízos que Moisés falou aos filhos de Israel, havendo saído do Egito, 45 אלה העדת והחקים
והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים

46 daquém do Jordão, no vale defronte de Bete-Peor, na terra de Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, a quem Moisés e os filhos de Israel feriram, havendo eles saído do Egito.

בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר 46
הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים

47 E tomaram a sua terra em possessão, como também a terra de Ogue, rei de Basã, dois reis dos amorreus, que estavam daquém do Jordão, da banda do nascimento do sol; 47 האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש
ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי 47

48 desde Aroer, que está à borda do ribeiro de Arnôm, até ao monte Siom, que é Hermom, 48 מערער אשר על שפת נחל ארנן ועד הר שיאן הוא חרמון
48

49 e toda a campina, daquém do Jordão, da banda do oriente, até ao mar da campina, abaixo de Asdote-Pisga.

וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה 49

Devarim - Deuteronômio 5

1 E chamou Moisés a todo o Israel e disselhes Ouve, ó Israel, os estatutos e juízos que hoje vos falo aos ouvidos; e aprendê-los-eis e guardá-los-eis, para os cumprir.

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם

2 O SENHOR, nosso Deus, fez conosco concerto, em Horebe.

יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב

3 Não foi com nossos pais que fez o SENHOR este concerto, senão conosco, todos os que hoje aqui estamos vivos.

לא את אבותינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים

4 Face a face o SENHOR falou conosco, no monte, do meio do fogo פנים פנים
בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש

5 (Naquele tempo, eu estava em pé entre o SENHOR e vós, para vos notificar a palavra do SENHOR, porque temestes o fogo e não subistes ao monte.), dizendo אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר 5
יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר

6 Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito, da casa da servidão.

אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים

7 Não terás outros deuses diante de mim.

לא יהיה לך אלהים אחרים על פני

8 Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima no céu, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra; לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ

9 não te encurvarás a elas, nem as servirás; porque eu, o SENHOR, teu Deus, sou Deus zeloso, que visito a maldade dos pais sobre os filhos, até à terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem, לא תשתחוה להם ולא 9
תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי

10 e faço misericórdia em milhares aos que me amam e guardam os meus mandamentos.

ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותיו10

11 Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente ao que tomar o seu nome em vão.

לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו11 לשוא

12 Guarda o dia de sábado, para o santificar, como te ordenou o SENHOR, teu Deus.

שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך12

13 Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך13

14 Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhuma obra nele, nem tu, nem teu filho, nem tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu boi, nem o teu jumento, nem animal algum teu, nem o estrangeiro que está dentro de tuas portas; para que o teu servo e a tua serva descansem como tu; 14 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה14 אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך

15 porque te lembrarás que foste servo na terra do Egito e que o SENHOR, teu Deus, te tirou dali com mão forte e braço estendido; pelo que o SENHOR, teu Deus, te ordenou que guardasses o dia de sábado.

וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה15 על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת

16 Honra a teu pai e a tua mãe, como o SENHOR, teu Deus, te ordenou, para que se prolonguem os teus dias e para que te vá bem na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריך ימך ולמען ייטב לך16 על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך

17 Não matarás.

לא תרצח17

18 E não adulterarás.

ולא תנאף18

19 E não furtarás.

ולא תגנוב19

20 E não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

ולא תענה ברעך עד שוא20

21 E não cobiçarás a mulher do teu próximo; e não desejarás a casa do teu próximo, nem o seu campo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma do teu próximo.

ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל21
אשר לרעך

22 Estas palavras falou o SENHOR a toda a vossa congregação no monte, do meio do fogo, da nuvem e da escuridade, com grande voz, e nada acrescentou; e as escreveu em duas tábuas de pedra e a mim mas deu.

את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול22
גדול ולא יסף ויכתבם על שני לוחות אבנים ויתנם אלי

23 E sucedeu que, ouvindo a voz do meio das trevas e vendo o monte ardente em fogo, vos achegastes a mim, todos os cabeças das vossas tribos e vossos anciãos, 23 ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון23
אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם

24 e dissestes Eis aqui o SENHOR, nosso Deus, nos fez ver a sua glória e a sua grandeza, e ouvimos a sua voz do meio do fogo; hoje, vimos que Deus fala com o homem e que o homem fica vivo.

ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבודו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש24
היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי

25 Agora, pois, por que morreríamos? Pois este grande fogo nos consumiria; se ainda mais ouvíssemos a voz do SENHOR, nosso Deus, morreríamos.

ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול25
יהוה אלהינו עוד ומתנו

26 Porque, quem há, de toda a carne, que ouviu a voz do Deus vivente falando do meio do fogo, como nós, e ficou vivo?

כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמונו וחי26

27 Chega-te tu e ouve tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus; e tu nos dirás tudo o que te disser o SENHOR, nosso Deus, e o ouviremos e o faremos.

קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את כל אשר
ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו

28 Ouvindo, pois, o SENHOR a voz das vossas palavras, quando me
faláveis a mim, o SENHOR me disse Eu ouvi a voz das palavras deste
povo, que te disseram; em tudo falaram eles bem.

וּשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹל דְּבָרֵיכֶם בְּדִבְרֵיכֶם אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁמַעְתִּי אֶת קוֹל דְּבָרֶיךָ
הָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ הִיטִיבוּ כָל אֲשֶׁר דִּבְּרוּ

29 Quem dera que eles tivessem tal coração que me temessem e
guardassem todos os meus mandamentos todos os dias, para que bem lhes
fosse a eles e a seus filhos, para sempre!

מִי יִתֵּן וְהָיָה לִבָּבָם זֶה לָהֶם לִירְאָה אֹתִי וּלְשָׁמֵר אֶת כָּל מִצְוֹתַי כָּל הַיָּמִים לְמַעַן
יִיטֵב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעֹלָם

30 Vai, dize-lhes Tornai-vos às vossas tendas.

לֵךְ אָמַר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאֹהֲלֵיכֶם

31 Porém tu estás aqui comigo, para que eu a ti te diga todos os
mandamentos, e estatutos, e juízos que tu lhes hás de ensinar que cumpram
na terra que eu lhes darei para possuí-la.

וְאַתָּה פֹּה עִמָּד עִמָּדִי וְאִדְבַּרְתָּ אֵלַיךְ אֶת כָּל הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר
תִּלְמַדְם וַעֲשׂוּ בָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִכִּי נָתַן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ

32 Olhai, pois, que façais como vos mandou o SENHOR, vosso Deus; não
declinareis, nem para a direita, nem para a esquerda.

וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתֹכֶם לֹא תִסְרוּ יְמִין וּשְׂמָאל

33 Andareis em todo o caminho que vos manda o SENHOR, vosso Deus,
para que vivais, e bem vos suceda, e prolongueis os dias na terra que haveis
de possuir.

בְּכָל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתֹכֶם תֵּלְכוּ לְמַעַן תַּחְיִין וְטוֹב לָכֶם וְהֵאֲרַכְתֶּם
יָמִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירְשׁוּן

Devarim - Deuteronômio 6

1 Estes, pois, são os mandamentos, os estatutos e os juízos que mandou o SENHOR, vosso Deus, para se vos ensinar, para que os fizésseis na terra a que passais a possuir; וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם 1 ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה

2 para que temas ao SENHOR, teu Deus, e guardes todos os seus estatutos e mandamentos, que eu te ordeno, tu, e teu filho, e o filho de teu filho, todos os dias da tua vida; e que teus dias sejam prolongados.

למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתי ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה 2 ובנך ובן בנך כל ימי חיך ולמען יארכן ימך

3 Ouve, pois, ó Israel, e atenta que os guardes, para que bem te suceda, e muito te multipliques, como te disse o SENHOR, Deus de teus pais, na terra que mana leite e mel ואשר תרבון 3 ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון 3 ומאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש

4 Ouve, Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR.

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד 4

5 Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, e de toda a tua alma, e de todo o teu poder.

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך 5

6 E estas palavras que hoje te ordeno estarão no teu coração; והיו הדברים 6 האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך

7 e as intimarás a teus filhos e delas falarás assentado em tua casa, e andando pelo caminho, e deitando-te, e levantando-te.

ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך 7

8 Também as atarás por sinal na tua mão, e te serão por testeiras entre os teus olhos.

וקשרתם לאות על ירך והיו לטטפת בין עיניך 8

9 E as escreverás nos umbrais de tua casa e nas tuas portas.

וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך 9

10 Havendo-te, pois, o SENHOR, teu Deus, introduzido na terra que jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó, te daria, onde há grandes e boas cidades,

והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע¹⁰ לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטבת אשר לא בנית

11 e casas cheias de todo bem, que tu não encheste, e poços cavados, que tu não cavaste, e vinhas e olivais, que tu não plantaste, e, quando comeres e te fartares, 11 ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת חצובים אשר לא חצבת¹¹ כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת

12 guarda-te e que te não esqueças do SENHOR, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים¹²

13 O SENHOR, teu Deus, temerás, e a ele servirás, e pelo seu nome jurarás.

את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע¹³

14 Não seguireis outros deuses, os deuses dos povos que houver à roda de vós; 14 לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם¹⁴

15 porque o SENHOR, teu Deus, é um Deus zeloso no meio de ti, para que a ira do SENHOR, teu Deus, se não acenda contra ti e te destrua de sobre a face da terra.

כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני¹⁵ האדמה

16 Não tentareis o SENHOR, vosso Deus, como o tentastes em Massá.

לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה¹⁶

17 Diligentemente guardareis os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, como também os seus testemunhos e seus estatutos, que te tem mandado.

שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צו¹⁷

18 E farás o que é reto e bom aos olhos do SENHOR, para que bem te suceda, e entres, e possuas a boa terra, sobre a qual o SENHOR jurou a teus pais; 18 ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ¹⁸ הטבה אשר נשבע יהוה לאבתך

19 para que lance fora a todos os teus inimigos de diante de ti, como o SENHOR tem dito.

להדף את כל איביך מפניך כאשר דבר יהוה¹⁹

20 Quando teu filho te perguntar, pelo tempo adiante, dizendo Quais são os testemunhos, e estatutos, e juízos que o SENHOR, nosso Deus, vos ordenou?

כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו
אתכם

21 Então, dirás a teu filho Éramos servos de Faraó, no Egito; porém o SENHOR nos tirou com mão forte do Egito.

ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה 21

22 E o SENHOR fez sinais grandes e penosas maravilhas no Egito, a Faraó e a toda a sua casa, aos nossos olhos; 22 ויתן יהוה אותות ומפתים גדלים ורעים 22 במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו

23 e dali nos tirou, para nos levar e nos dar a terra que jurara a nossos pais.

ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו 23

24 E o SENHOR nos ordenou que fizéssemos todos estes estatutos, para temermos ao SENHOR, nosso Deus, para o nosso perpétuo bem, para nos guardar em vida, como no dia de hoje.

24 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל 24 הימים לחיתנו כהיום הזה

25 E será para nós justiça, quando tivermos cuidado de fazer todos estes mandamentos perante o SENHOR, nosso Deus, como nos tem ordenado.

25 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר 25 צונו

Devarim - Deuteronômio 7

1 Quando o SENHOR, teu Deus, te tiver introduzido na terra, a qual passas a possuir, e tiver lançado fora muitas nações de diante de ti, os heteus, e os girgaseus, e os amorreus, e os cananeus, e os ferezeus, e os heveus, e os jebuseus, sete nações mais numerosas e mais poderosas do que tu; כי יביאך 1 יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרששי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבوسی שבעה גוים רבים ועצומים ממך

2 e o SENHOR, teu Deus, as tiver dado diante de ti, para as ferir, totalmente as destruirás; não farás com elas concerto, nem terás piedade delas; ונתנם 2 יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם

3 nem te aparentarás com elas; não darás tuas filhas a seus filhos e não tomarás suas filhas para teus filhos; ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא 3 תקה לבנך

4 pois elas fariam desviar teus filhos de mim, para que servissem a outros deuses; e a ira do SENHOR se acenderia contra vós e depressa vos consumiria.

4 כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר

5 Porém assim lhes fareis derrubareis os seus altares, quebrareis as suas estátuas, cortareis os seus bosques e queimareis a fogo as suas imagens de escultura.

5 כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשירהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש

6 Porque povo santo és ao SENHOR, teu Deus; o SENHOR, teu Deus, te escolheu, para que lhe fosses o seu povo próprio, de todos os povos que sobre a terra há.

6 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכלל העמים אשר על פני האדמה

7 O SENHOR não tomou prazer em vós, nem vos escolheu, porque a vossa multidão era mais do que a de todos os outros povos, pois vós éreis menos em número do que todos os povos, לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם 7 ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים

8 mas porque o SENHOR vos amava; e, para guardar o juramento que jurara a vossos pais, o SENHOR vos tirou com mão forte e vos resgatou da

casa da servidão, da mão de Faraó, rei do Egito.

כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה 8
אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים

9 Saberás, pois, que o SENHOR, teu Deus, é Deus, o Deus fiel, que guarda o concerto e a misericórdia até mil gerações aos que o amam e guardam os seus mandamentos; 9 וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית
והחסד לאהביו ולשמרי מצותו לאלף דור

10 e dá o pago em sua face a qualquer dos que o aborrecem, fazendo-o perecer; não será remisso para quem o aborrece; em sua face lho pagará.

ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו 10

11 Guarda, pois, os mandamentos, e os estatutos, e os juízos que hoje te mando fazer 11 ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך
היום לעשותם

12 Será, pois, que, se, ouvindo estes juízos, os guardardes e fizerdes, o SENHOR, teu Deus, te guardará o concerto e a beneficência que jurou a teus pais; 12 והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם
שמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך

13 e amar-te -á, e abençoar-te -á, e te fará multiplicar, e abençoará o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e o teu cereal, e o teu mosto, e o teu azeite, e a criação das tuas vacas, e o rebanho do teu gado miúdo, na terra que jurou a teus pais dar-te.

ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטןך ופרי אדמתך דגןך ותירשך ויצהרך שגור 13
אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך

14 Bendito serás mais do que todos os povos; nem macho nem fêmea entre ti haverá estéril, nem entre os teus animais.

ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך 14

15 E o SENHOR de ti desviará toda enfermidade; sobre ti não porá nenhuma das más doenças dos egípcios, que bem sabes; antes, as porá sobre todos os que te aborrecem.

והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם 15
בכל שנאיך

16 Pois consumirás todos os povos que te der o SENHOR, teu Deus; o teu olho não os poupará; e não servirás a seus deuses, pois isso te seria por laço.

ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחס עינך עליהם ולא תעבד 16
את אלהיהם כי מוקש הוא לך

17 Se disseres no teu coração Estas nações são mais numerosas do que eu; como as poderei lançar fora?

כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם17

18 Delas não tenhas temor; não deixes de te lembrar do que o SENHOR, teu Deus, fez a Faraó e a todos os egípcios; 18 לא תירא מהם זכר תזכר את18 אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים

19 das grandes provas que viram os teus olhos, e dos sinais, e maravilhas, e mão forte, e braço estendido, com que o SENHOR, teu Deus, te tirou; assim fará o SENHOR, teu Deus, com todos os povos, diante dos quais tu temes.

המסת הגדלת אשר ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר19 הוצאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם

20 E mais o SENHOR, teu Deus, entre eles mandará vespões, até que pereçam os que ficarem e se escondam de diante de ti.

וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך במ עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך20

21 Não te espantes diante deles, porque o SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, Deus grande e terrível.

לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא21

22 E o SENHOR, teu Deus, lançará fora estas nações, pouco a pouco, de diante de ti; não poderás destruí-las todas de pronto, para que as feras do campo se não multipliquem contra ti.

ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן22 תרבה עליך חית השדה

23 E o SENHOR tas dará diante de ti e as fará pasmar com grande pasmo, até que sejam destruídas.

ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם23

24 Também os seus reis te entregará na mão, para que desfaças os seus nomes de debaixo dos céus; nenhum homem parará diante de ti, até que os destruas.

ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד24 השמדך אתם

25 As imagens de escultura de seus deuses queimarás a fogo; a prata e o ouro que estão sobre elas não cobiçarás, nem os tomarás para ti, para que te não enlaces neles; pois abominação são ao SENHOR, teu Deus.

פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו25
כי תועבת יהוה אלהיך הוא

26 Não meterás, pois, abominação em tua casa, para que não sejas anátema,
assim como ela; de todo a detestarás e de todo a abominarás, porque
anátema é.

ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם26
הוא

Devarim - Deuteronômio 8

1 Todos os mandamentos que hoje vos ordeno guardareis para os fazer, para que vivais, e vos multipliqueis, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR jurou a vossos pais.

כל המצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון לעשות למען תחיון ורבייתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם

2 E te lembrarás de todo o caminho pelo qual o SENHOR, teu Deus, te guiou no deserto estes quarenta anos, para te humilhar, para te tentar, para saber o que estava no teu coração, se guardarias os seus mandamentos ou não.

וזכרת את כל הדרך אשר הליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא

3 E te humilhou, e te deixou ter fome, e te sustentou com o maná, que tu não conheceste, nem teus pais o conheceram, para te dar a entender que o homem não viverá só de pão, mas que de tudo o que sai da boca do SENHOR viverá o homem.

ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם

4 Nunca se envelheceu a tua veste sobre ti, nem se inchou o teu pé nestes quarenta anos.

שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה

5 Confessa, pois, no teu coração que, como um homem castiga a seu filho, assim te castiga o SENHOR, teu Deus.

וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך

6 E guarda os mandamentos do SENHOR, teu Deus, para o temeres e andares nos seus caminhos.

ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו

7 Porque o SENHOR, teu Deus, te mete numa boa terra, terra de ribeiros de águas, de fontes e de abismos, que saem dos vales e das montanhas; 7 כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר

8 terra de trigo e cevada, de vides, figueiras e romeiras; terra de oliveiras, abundante de azeite e mel; 8 ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן

ודבש

9 terra em que comerás o pão sem escassez, e nada te faltará nela; terra cujas pedras são ferro e de cujos montes tu cavarás o cobre 9 לארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת

10 Quando, pois, tiveres comido e fores farto, louvarás ao SENHOR, teu Deus, pela boa terra que te deu.

ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך 10

11 Guarda-te para que te não esqueças do SENHOR, teu Deus, não guardando os seus mandamentos, e os seus juízos, e os seus estatutos, que hoje te ordeno; 11 השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו 11 ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום

12 para que, porventura, havendo tu comido, e estando farto, e havendo edificado boas casas, e habitando-as, 12 פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה 12 וישבת

13 e se tiverem aumentado as tuas vacas e as tuas ovelhas, e se acrescentar a prata e o ouro, e se multiplicar tudo quanto tens, 13 ובקרך וצאנך ירבין וכסף 13 וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה

14 se não eleve o teu coração, e te esqueças do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão; 14 ורם לבבך ושכחת את יהוה 14 אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים

15 que te guiou por aquele grande e terrível deserto de serpentes ardentes, e de escorpiões, e de secura, em que não havia água; e tirou água para ti da rocha do seixal; 15 המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש

16 que no deserto te sustentou com maná, que teus pais não conheceram; para te humilhar, e para te provar, e para, no teu fim, te fazer bem; 16 המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך 16 באחריתך

17 e não digas no teu coração A minha força e a fortaleza de meu braço me adquiriram este poder.

ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה 17

18 Antes, te lembrarás do SENHOR, teu Deus, que ele é o que te dá força para adquirires poder; para confirmar o seu concerto, que jurou a teus pais, como se vê neste dia.

וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו18
אשר נשבע לאבתך כיום הזה

19 Será, porém, que, se, de qualquer sorte, te esqueceres do SENHOR, teu Deus, e se ouvires outros deuses, e os servires, e te inclinares perante eles, hoje eu protesto contra vós que certamente perecereis.

והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם19
והשתחווית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון

20 Como as gentes que o SENHOR destruiu diante de vós, assim vós perecereis; porquanto não quisestes obedecer à voz do SENHOR, vosso Deus.

כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם20

Devarim - Deuteronômio 9

1 Ouve, ó Israel, hoje, passarás o Jordão, para entrares a possuir nações maiores e mais fortes do que tu; cidades grandes e muradas até aos céus; שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלת ובצרת בשמים

2 um povo grande e alto, filhos de gigantes, que tu conheces e de que já ouviste Quem pararia diante dos filhos dos gigantes?

עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק

3 Sabe, pois, hoje, que o SENHOR, teu Deus, que passa diante de ti, é um fogo que consome, e os destruirá, e os derrubará de diante de ti; e tu os lançarás fora e cedo os desfarás, como o SENHOR te tem dito.

3 ידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך

4 Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, os lançar fora, de diante de ti, não fales no teu coração, dizendo Por causa da minha justiça é que o SENHOR me trouxe a esta terra para a possuir, porque, pela impiedade destas nações, é que o SENHOR as lança fora, de diante de ti.

4 אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך

5 Não é por causa da tua justiça, nem pela retidão do teu coração que entras a possuir a sua terra, mas, pela impiedade destas nações, o SENHOR, teu Deus, as lança fora, de diante de ti; e para confirmar a palavra que o SENHOR, teu Deus, jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

5 לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב

6 Sabe, pois, que não é por causa da tua justiça que o SENHOR, teu Deus, te dá esta boa terra para possuí-la, pois tu és povo obstinado 6 ידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה

7 Lembra-te e não te esqueças de que muito provocaste à ira o SENHOR, teu Deus, no deserto; desde o dia em que saístes do Egito até que chegastes a esse lugar, rebeldes fostes contra o SENHOR; 7 זכר אל תשכח את אשר

הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה

8 pois, em Horebe, tanto provocastes à ira o SENHOR, que o SENHOR se acendeu contra vós para vos destruir.

ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם

9 Subindo eu ao monte a receber as tábuas de pedra, as tábuas do concerto que o SENHOR fizera convosco, então fiquei no monte quarenta dias e quarenta noites; pão não comi e água não bebi.

בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי

10 E o SENHOR me deu as duas tábuas de pedra, escritas com o dedo de Deus; e nelas tinha escrito conforme todas aquelas palavras que o SENHOR tinha falado convosco no monte, do meio do fogo, no dia da congregação.

ויתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל

11 Sucedeu, pois, que, ao fim dos quarenta dias e quarenta noites, o SENHOR me deu as duas tábuas de pedra, as tábuas do concerto.

ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים לוחת הברית

12 E o SENHOR me disse Levanta-te, desce depressa daqui, porque o teu povo, que tiraste do Egito, já se tem corrompido; cedo se desviou do caminho que eu lhe tinha ordenado; imagem de fundição para si fez.

ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה

13 Falou-me mais o SENHOR, dizendo Atentei para este povo, e eis que ele é povo obstinado.

ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא

14 Deixa-me que os destrua e apague o seu nome de debaixo dos céus; e te faça a ti nação mais poderosa e mais numerosa do que esta.

הרף ממני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו

15 Então, virei-me e desci do monte; e o monte ardia em fogo, e as duas tábuas do concerto estavam em ambas as minhas mãos.

ואפן וארד מן ההר וההר בער באש ושני לוחת הברית על שתי ידי

16 E olhei, e eis que havíeis pecado contra o SENHOR, vosso Deus; vós tínheis feito um bezerro de fundição; cedo vos desviastes do caminho que o SENHOR vos ordenara.

וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם

17 Então, peguei das duas tábuas, e as arrojé de ambas as minhas mãos, e as quebrei aos vossos olhos.

ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם

18 E me lancei perante o SENHOR, como dantes; quarenta dias e quarenta noites, não comi pão e não bebi água, por causa de todo o vosso pecado que havíeis pecado, fazendo mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira.

ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו

19 Porque temi por causa da ira e do furor com que o SENHOR tanto estava irado contra vós, para vos destruir; porém, ainda por esta vez, o SENHOR me ouviu.

כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא

20 Também o SENHOR se irou muito contra Arão para o destruir; mas também orei por Arão ao mesmo tempo.

ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא

21 Porém eu tomei o vosso pecado, o bezerro que tínheis feito, e o queimei a fogo, e o pisei, moendo -o bem, até que se desfez em pó; e o seu pó lancei no ribeiro que descia do monte.

ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף אתו באש ואכת אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל היורד מן ההר

22 Também em Taberá, e em Massá, e em Quibrote-Hataavá provocastes muito a ira do SENHOR.

ובתבערה ובמסה ובקברת התאוה מקצפים הייתם את יהוה

23 Quando também o SENHOR vos enviou desde Cades-Barnéia, dizendo Subi e possuí a terra que vos tenho dado, rebeldes fostes ao mandado do SENHOR, vosso Deus, e não o crestes, e não obedecestes à sua voz.

ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו

24 Rebeldes fostes contra o SENHOR, desde o dia em que vos conheci.

ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם 24

25 E prostrei-me perante o SENHOR aqueles quarenta dias e quarenta noites em que estava prostrado; porquanto o SENHOR dissera que vos queria destruir.

ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר 25
יהוה להשמיד אתכם

26 E eu orei ao SENHOR, dizendo SENHOR Deus, não destruas o teu povo e a tua herança, que resgataste com a tua grandeza, que tiraste do Egito com mão forte.

ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך 26
אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה

27 Lembra-te dos teus servos Abraão, Isaque e Jacó; não atentes para a dureza deste povo, nem para a sua impiedade, nem para o seu pecado, 27
זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו

28 para que o povo da terra donde nos tiraste não diga Porquanto o SENHOR os não pôde introduzir na terra de que lhes tinha falado e porque os aborrecia, os tirou para os matar no deserto.

פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכולת יהוה להביאם אל הארץ אשר 28
דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר

29 Todavia, são eles o teu povo e a tua herança que tu tiraste com a tua grande força e com o teu braço estendido.

והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדל ובזרעך הנטויה 29

Devarim - Deuteronômio 10

1 Naquele mesmo tempo, me disse o SENHOR Alisa duas tábuas de pedra, como as primeiras, e sobe a mim a este monte, e faze uma arca de madeira.

בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ

2 E, naquelas tábuas, escreverei as palavras que estavam nas primeiras tábuas que quebraste, e as porás na arca.

ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון

3 Assim, fiz uma arca de madeira de cetim, e alisei duas tábuas de pedra, como as primeiras, e subi o monte com as duas tábuas na minha mão.

ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי

4 Então, escreveu o SENHOR nas tábuas, conforme a primeira escritura, os dez mandamentos, que o SENHOR vos falara no dia da congregação, no monte, do meio do fogo; e o SENHOR mas deu a mim.

ויכתב על הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי

5 E virei-me, e desci do monte, e pus as tábuas na arca que fizera; e ali estão, como o SENHOR me ordenou.

ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה

6 E partiram os filhos de Israel de Beerote-Benê-Jaacã a Mosera. Ali, faleceu Arão e ali foi sepultado. E Eleazar, seu filho, administrou o sacerdócio em seu lugar.

ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו

7 Dali, partiram a Gudgoda e de Gudgoda a Jotbatá, terra de ribeiros de águas.

משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים

8 No mesmo tempo, o SENHOR separou a tribo de Levi para levar a arca do concerto do SENHOR, para estar diante do SENHOR, para o servir e para abençoar em seu nome até ao dia de hoje.

בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה⁸
לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה

9 Pelo que Levi, com seus irmãos, não tem parte na herança; o SENHOR é a sua herança, como o SENHOR, teu Deus, lhe tem dito.

על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך⁹
לו

10 E eu estive no monte, como nos dias primeiros, quarenta dias e quarenta noites; e o SENHOR me ouviu ainda por esta vez; não quis o SENHOR destruir-te.

ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי¹⁰
גם בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך

11 Porém o SENHOR me disse Levanta-te, põe-te a caminho diante do povo, para que entre e possua a terra que jurei a seus pais dar-lhes 11 ויאמר
יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם
לתת להם

12 Agora, pois, ó Israel, que é o que o SENHOR, teu Deus, pede de ti, senão que temas o SENHOR, teu Deus, e que andes em todos os seus caminhos, e o ames, e sirvas ao SENHOR, teu Deus, com todo o teu coração e com toda a tua alma, 12 ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי¹²
אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך

13 para guardares os mandamentos do SENHOR e os seus estatutos, que hoje te ordeno, para o teu bem?

לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך¹³

14 Eis que os céus e os céus dos céus são do SENHOR, teu Deus, a terra e tudo o que nela há.

הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה¹⁴

15 Tão-somente o SENHOR tomou prazer em teus pais para os amar; e a vós, semente deles, escolheu depois deles, de todos os povos, como neste dia se vê.

רק באבתך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים¹⁵
כיום הזה

16 Circuncidai, pois, o prepúcio do vosso coração e não mais endureçais a vossa cerviz.

ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד¹⁶

17 Pois o SENHOR, vosso Deus, é o Deus dos deuses e o Senhor dos senhores, o Deus grande, poderoso e terrível, que não faz acepção de pessoas, nem aceita recompensas; 17 כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד

18 que faz justiça ao órfão e à viúva e ama o estrangeiro, dando-lhe pão e veste.

עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה18

19 Pelo que amareis o estrangeiro, pois fostes estrangeiros na terra do Egito.

ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים19

20 Ao SENHOR, teu Deus, temerás; a ele servirás, e a ele te chegarás, e pelo seu nome jurarás.

את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבוע20

21 Ele é o teu louvor e o teu Deus, que te fez estas grandes e terríveis coisas que os teus olhos têm visto.

הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלת ואת הנוראת האלה אשר21 ראו עיניך

22 Com setenta almas teus pais desceram ao Egito; e, agora, o SENHOR, teu Deus, te pôs como as estrelas dos céus em multidão.

בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב22

Devarim - Deuteronômio 11

1 Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, e guardarás a sua observância, e os seus estatutos, e os seus juízos, e os seus mandamentos, todos os dias.

ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים

2 E hoje sabereis que falo, não com vossos filhos, que o não sabem e não viram a instrução do SENHOR, vosso Deus, a sua grandeza, a sua mão forte, e o seu braço estendido; ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו

3 nem tampouco os seus sinais, nem os seus feitos, que fez no meio do Egito a Faraó, rei do Egito, e a toda a sua terra; ואת אתחיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו

4 nem o que fez ao exército dos egípcios, aos seus cavalos e aos seus carros, fazendo passar sobre eles as águas do mar Vermelho, quando vos perseguiram, e o SENHOR os destruiu até ao dia de hoje; ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה

5 nem o que vos fez no deserto, até que chegastes a este lugar; ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה

6 e o que fez a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, filho de Rúben; como a terra abriu a sua boca e os tragou com as suas casas e com as suas tendas, como também tudo o que subsistia e lhes pertencia, no meio de todo o Israel; ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל

7 porquanto os vossos olhos são os que viram toda a grande obra que fez o SENHOR

כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדל אשר עשה

8 Guardai, pois, todos os mandamentos que eu vos ordeno hoje, para que vos esforceis, e entreis, e possuais a terra que passais a possuir; ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה

9 e para que prolongueis os dias na terra que o SENHOR jurou a vossos pais dá-la a eles e à sua semente, terra que mana leite e mel.

ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם ולזרעם
ארץ זבת חלב ודבש

10 Porque a terra que entras a possuir não é como a terra do Egito, donde saíste, em que semeavas a tua semente e a regavas com o teu pé, como a uma horta.

כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם
אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק

11 Mas a terra que passais a possuir é terra de montes e de vales; da chuva dos céus beberá as águas; 11 והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים
ובקעת למטר השמים תשתה מים

12 terra de que o SENHOR, teu Deus, tem cuidado; os olhos do SENHOR, teu Deus, estão sobre ela continuamente, desde o princípio até ao fim do ano.

ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד
אחרית שנה

13 E será que, se diligentemente obedeceres a meus mandamentos que hoje te ordeno, de amar o SENHOR, teu Deus, e de o servir de todo o teu coração e de toda a tua alma, 13 והיה אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר אנכי
מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם

14 então, darei a chuva da vossa terra a seu tempo, a temporã e a serôdia, para que recolhas o teu cereal, e o teu mosto, e o teu azeite.

ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגןך ותירשך ויצהרך

15 E darei erva no teu campo aos teus gados, e comerás e fartar-te-ás.

ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת

16 Guardai-vos, que o vosso coração não se engane, e vos desvieis, e sirvais a outros deuses, e vos inclineis perante eles; 16 השמרו לכם פן יפתה לבבכם
וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם

17 e a ira do SENHOR se acenda contra vós, e feche ele os céus, e não haja água, e a terra não dê a sua novidade, e cedo pereçais da boa terra que o SENHOR vos dá.

וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה
ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם

18 Ponde, pois, estas minhas palavras no vosso coração e na vossa alma, e atai-as por sinal na vossa mão, para que estejam por testei-
ras entre os

ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם 18
לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם

19 e ensina-as a vossos filhos, falando delas assentado em tua casa, e andando pelo caminho, e deitando-te, e levantando-te; 19
בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך

20 e escreve-as nos umbrais de tua casa e nas tuas portas, 20
מזוזות ביתך ובשעריך

21 para que se multipliquem os vossos dias e os dias de vossos filhos na terra que o SENHOR jurou a vossos pais dar-lhes, como os dias dos céus sobre a terra.

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם 21
כימי השמים על הארץ

22 Porque, se diligentemente guardardes todos estes mandamentos que vos ordeno para os guardardes, amando o SENHOR, vosso Deus, andando em todos os seus caminhos, e a ele vos achegardes, 22
כי אם שמר תשמרון את כל
המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו

23 também o SENHOR de diante de vós lançará fora todas estas nações, e possuireis nações maiores e mais poderosas do que vós.

והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם 23

24 Todo lugar que pisar a planta do vosso pé será vosso, desde o deserto, desde o Líbano, desde o rio, o rio Eufrates, até ao mar ocidental, será o vosso termo.

כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר 24
פרת ועד הים האחרון יהיה גבולכם

25 Ninguém subsistirá diante de vós; o SENHOR, vosso Deus, porá sobre toda a terra que pisardes o vosso terror e o vosso temor, como já vos tem dito.

לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ 25
אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם

26 Eis que hoje eu ponho diante de vós a bênção e a maldição 26
ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה

27 a bênção, quando ouvirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que hoje vos mando; 27
את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר
אנכי מצוה אתכם היום

28 porém a maldição, se não ouvirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, e vos desviardes do caminho que hoje vos ordeno, para seguirdes outros deuses que não conhecestes.

והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם

29 E será que, havendo-te o SENHOR, teu Deus, introduzido na terra, a que vais para possuí-la, então, pronunciarás a bênção sobre o monte Gerizim e a maldição sobre o monte Ebal.

והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל

30 Porventura não estão eles daquém do Jordão, junto ao caminho do pôr-do-sol, na terra dos cananeus, que habitam na campina defronte de Gilgal, junto aos carvalhais de Moré?

הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה

31 Porque passareis o Jordão para entrardes a possuir a terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus; e a possuireis e nela habitareis.

כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה

32 Tende, pois, cuidado em fazer todos os estatutos e os juízos que eu hoje vos proponho.

ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום

Devarim - Deuteronômio 12

1 Estes são os estatutos e os juízos que tereis cuidado em fazer na terra que vos deu o SENHOR, Deus de vossos pais, para a possuídes todos os dias que viverdes sobre a terra.

אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבותיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה

2 Totalmente destruireis todos os lugares onde as nações que possuireis serviram os seus deuses, sobre as altas montanhas, e sobre os outeiros, e debaixo de toda árvore verde; 2 אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם; הגוים אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן

3 e derribareis os seus altares, e quebrareis as suas estátuas, e os seus bosques queimareis a fogo, e abatereis as imagens esculpidas dos seus deuses, e apagareis o seu nome daquele lugar.

ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא

4 Assim não fareis para com o SENHOR, vosso Deus, 4 לא תעשון כן ליהוה, אלהיכם

5 mas buscareis o lugar que o SENHOR, vosso Deus, escolher de todas as vossas tribos, para ali pôr o seu nome e sua habitação; e ali vireis.

כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם; לשכנו תדרשו ובאת שמה

6 E ali trareis os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta alçada da vossa mão, e os vossos votos, e as vossas ofertas voluntárias, e os primogênitos das vossas vacas e das vossas ovelhas.

והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם

7 E ali comereis perante o SENHOR, vosso Deus, e vos alegrareis em tudo em que poreis a vossa mão, vós e as vossas casas, no que te abençoar o SENHOR, vosso Deus.

ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר
ברכך יהוה אלהיך

8 Não fareis conforme tudo o que hoje fazemos aqui, cada qual tudo o que
bem parece aos seus olhos, 8 לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל
הישר בעיניו

9 porque até agora não entrastes no descanso e na herança que vos dá o
SENHOR, vosso Deus.

כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך

10 Mas passareis o Jordão e habitareis na terra que vos fará herdar o
SENHOR, vosso Deus; e vos dará repouso de todos os vossos inimigos em
redor, e morareis seguros.

ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם
מכל איביכם מסביב וישבתם בטח

11 Então, haverá um lugar que escolherá o SENHOR, vosso Deus, para ali
fazer habitar o seu nome; ali trareis tudo o que vos ordeno os vossos
holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta alçada
da vossa mão, e toda escolha dos vossos votos que votardes ao SENHOR.

והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל
אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מבחר
נדריכם אשר תדרו ליהוה

12 E vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus, vós, e vossos filhos, e
vossas filhas, e vossos servos, e vossas servas, e o levita que está dentro das
vossas portas, pois convosco não tem ele parte nem herança.

ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי
אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם

13 Guarda-te que não ofereças os teus holocaustos em todo lugar que vires;
השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה

14 mas, no lugar que o SENHOR escolher numa das tuas tribos, ali
oferecerás os teus holocaustos e ali farás tudo o que te ordeno.

כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל
אשר אנכי מצוך

15 Porém, conforme todo o desejo da tua alma, degolarás e comerás carne
segundo a bênção do SENHOR, teu Deus, que te dá dentro de todas as tuas
portas; o imundo e o limpo dela comerão, como do corço e do veado.

רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל15
שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל

16 Tão-somente o sangue não comereis; sobre a terra o derramareis como água.

רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים16

17 Nas tuas portas, não poderás comer o dízimo do teu cereal, nem do teu mosto, nem do teu azeite, nem as primogenituras das tuas vacas, nem das tuas ovelhas; nem nenhum dos teus votos, que houveres votado, nem as tuas ofertas voluntárias, nem a oferta alçada da tua mão; 17 לא תוכל לאכלל
בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך

18 mas o comerás perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher o SENHOR, teu Deus, tu, e teu filho, e tua filha, e teu servo, e tua serva, e o levita que está dentro das tuas portas; e perante o SENHOR, teu Deus, te alegrarás em tudo em que puseres a tua mão.

כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך18
ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך

19 Guarda-te que não desampares o levita todos os teus dias na terra.

השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימך על אדמתך19

20 Quando o SENHOR, teu Deus, dilatar os teus termos como te disse, e disseres Comerei carne, porquanto a tua alma tem desejo de comer carne; conforme todo desejo da tua alma, comerás carne.

כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה20
נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר

21 Se estiver longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali pôr o seu nome, então, degolarás das tuas vacas e tuas ovelhas, que o SENHOR te tiver dado, como te tenho ordenado; e comerás dentro das tuas portas, conforme todo o desejo da tua alma.

כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך21
ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך

22 Porém, como se come o corço e o veado, assim comerás; o imundo e o limpo juntamente comerão delas.

אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו22

23 Somente esforça-te para que não comas o sangue, pois o sangue é a vida; pelo que não comerás a vida com a carne.

רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר23

24 Não o comerás; na terra o derramarás como água.

לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים24

25 Não o comerás, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, quando fizeres o que for reto aos olhos do SENHOR.

לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחרריך כי תעשה הישר בעיני יהוה25

26 Porém as tuas coisas santas que tiveres e os teus votos tomarás e virás ao lugar que o SENHOR escolher.

רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה26

27 E oferecerás os teus holocaustos, a carne e o sangue sobre o altar do SENHOR, teu Deus; e o sangue dos teus sacrifícios se derramará sobre o altar do SENHOR, teu Deus; porém a carne comerás.

ועשית עלתריך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה27
אלהיך והבשר תאכל

28 Guarda e ouve todas estas palavras que te ordeno, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti para sempre, quando fizeres o que for bom e reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך28
אחרריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך

29 Quando o SENHOR, teu Deus, desarraigar de diante de ti as nações, aonde vais a possuí-las, e as possuíres e habitares na sua terra, 29 כי יכרית
יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם

30 guarda-te que te não enlaces após elas, depois que forem destruídas diante de ti; e que não perguntes acerca dos seus deuses, dizendo Assim como serviram estas nações os seus deuses, do mesmo modo também farei eu.

השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר30
איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני

31 Assim não farás ao SENHOR, teu Deus, porque tudo o que é abominável ao SENHOR e que ele aborrece fizeram eles a seus deuses, pois até seus filhos e suas filhas queimaram com fogo aos seus deuses.

לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם31
את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם

32 Tudo o que eu te ordeno observarás; nada lhe acrescentarás nem diminuirás.

את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא
תגרע ממנו

Devarim - Deuterônômio 13

1 Quando profeta ou sonhador de sonhos se levantar no meio de ti e te der um sinal ou prodígio, 1 או חלום ונתן אליך אות או מופת

2 e suceder o tal sinal ou prodígio, de que te houver falado, dizendo Vamos após outros deuses, que não conheceste, e sirvamo-los, 2 והמופת ובהאות ובהמופת
אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם

3 não ouvirás as palavras daquele profeta ou sonhador de sonhos, porquanto o SENHOR, vosso Deus, vos prova, para saber se amais o SENHOR, vosso Deus, com todo o vosso coração e com toda a vossa alma.

3 לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם

4 Após o SENHOR, vosso Deus, andareis, e a ele temereis, e os seus mandamentos guardareis, e a sua voz ouvireis, e a ele servireis, e a ele vos achegareis.

4 אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון

5 E aquele profeta ou sonhador de sonhos morrerá, pois falou rebeldia contra o SENHOR, vosso Deus, que vos tirou da terra do Egito e vos resgatou da casa da servidão, para vos apartar do caminho que vos ordenou o SENHOR, vosso Deus, para andardes nele; assim, tirarás o mal do meio de ti 5 והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך

6 Quando te incitar teu irmão, filho da tua mãe, ou teu filho, ou tua filha, ou a mulher do teu amor, ou teu amigo, que te é como a tua alma, dizendo-te em segredo Vamos e sirvamos a outros deuses que não conheceste, nem tu nem teus pais, 6 כי יסיתך אחיך בן אמך או בן או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשו בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך

7 dentre os deuses dos povos que estão em redor de vós, perto ou longe de ti, desde uma extremidade da terra até à outra extremidade, 7 מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ

8 não consentirás com ele, nem o ouvirás; nem o teu olho o poupará, nem terás piedade dele, nem o esconderás, 8 ולא תשמע אליו ולא תחוס, עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו

9 mas certamente o matarás; a tua mão será a primeira contra ele, para o matar; e depois a mão de todo o povo.

כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה

10 E com pedras o apedrejarás, até que morra, pois te procurou apartar do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

10 וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים

11 Para que todo o Israel o ouça e o tema, e não se torne a fazer segundo esta coisa má no meio de ti 11 וכל ישראל ישמעו ויראון ולא יוספו לעשות כדבר 11 הרע הזה בקרבך

12 Quando ouvires dizer de alguma das tuas cidades que o SENHOR, teu Deus, te dá, para ali habitares, que 12 כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר

13 uns homens, filhos de Belial, saíram do meio de ti, que incitaram os moradores da sua cidade, dizendo Vamos e sirvamos a outros deuses que não conheceste, 13 יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את ישבי עירם לאמר 13 נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם

14 então, inquirirás, e informar-te-ás, e com diligência perguntarás; e eis que, sendo esse negócio verdade, e certo que se fez uma tal abominação no meio de ti, 14 ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה 14 הזאת בקרבך

15 então, certamente ferirás ao fio da espada os moradores daquela cidade, destruindo ao fio da espada a ela e a tudo o que nela houver, até os animais.

15 הכה תכה את ישבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת 15 בהמתה לפי חרב

16 E ajuntarás todo o seu despojo no meio da sua praça e a cidade e todo o seu despojo queimarás totalmente para o SENHOR, teu Deus, e será montão perpétuo, nunca mais se edificará.

16 ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל 16 ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד

17 Também nada se pegará à tua mão do anátema, para que o SENHOR se aparte do ardor da sua ira, e te faça misericórdia, e tenha piedade de ti, e te

ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען¹⁷, como jurou a teus pais, 17
ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתך

18 quando ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, para guardares todos os
seus mandamentos, que hoje te ordeno, para fazeres o que for reto aos olhos
do SENHOR, teu Deus.

כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות¹⁸
הישר בעיני יהוה אלהיך

Devarim - Deuteronômio 14

1 Filhos sois do SENHOR, vosso Deus; não vos dareis golpes, nem poreis calva entre vossos olhos por causa de algum morto.

בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת

2 Porque és povo santo ao SENHOR, teu Deus, e o SENHOR te escolheu de todos os povos que há sobre a face da terra, para lhe seres o seu povo próprio.

כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה

3 Nenhuma abominação comereis.

לא תאכל כל תועבה

4 Estes são os animais que comereis o boi, o gado miúdo das ovelhas, o gado miúdo das cabras, 4 זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים

5 o veado, a corça, o búfalo, a cabra montês, o texugo, o boi silvestre e o gamo.

איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר

6 Todo animal que tem unhas fendidas, que tem a unha dividida em duas, que remói, entre os animais, isso comereis.

וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו

7 Porém estes não comereis, dos que somente remoem ou que têm a unha fendida o camelo, a lebre e o coelho, porque remoem, mas não têm a unha fendida; imundos vos serão.

אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם

8 Nem o porco, porque tem unhas fendidas, mas não remói; imundo vos será; não comereis da carne destes e não tocareis no seu cadáver.

ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו

9 Isto comereis de tudo o que há nas águas tudo o que tem barbatanas e escamas comereis.

את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו

10 Mas tudo o que não tiver barbatanas nem escamas não o comereis; imundo vos será.

וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם10

11 Toda ave limpa comereis.

כל צפור טהרה תאכלו11

12 Porém estas são as de que não comereis a águia, o quebrantosso, o xofrango, 12 וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה12,

13 o abutre, a pega e o milhano, segundo a sua espécie; 13 והראה ואת האיה13 והדיה למינה

14 e todo o corvo, segundo a sua espécie; 14 ואת כל ערב למינו14

15 o avestruz, o mocho, o cuco e o gavião, segundo a sua espécie; 15 ואת בת15 היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו

16 e o bufo, a coruja, a gralha, 16 את הכוס ואת הינשוף והתנשמת16

17 o cisne, o pelicano, o corvo-marinho, 17 והקאת ואת הרחמה ואת השלך17

18 a cegonha, a garça, segundo a sua espécie, a poupa, e o morcego.

והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף18

19 Também todo réptil que voa vos será imundo; não se comerá.

וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו19

20 Toda ave limpa comereis.

כל עוף טהור תאכלו20

21 Não comereis nenhum animal morto; ao estrangeiro, que está dentro das tuas portas, o darás a comer ou o venderás ao estranho, porquanto és povo santo ao SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito com o leite da sua mãe.

לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש21 אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו

22 Certamente darás os dízimos de toda a novidade da tua semente, que cada ano se recolher do campo.

עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה22

23 E, perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher para ali fazer habitar o seu nome, comerás os dízimos do teu cereal, do teu mosto, do teu azeite e os primogênitos das tuas vacas e das tuas ovelhas; para que aprendas a temer ao SENHOR, teu Deus, todos os dias.

ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך²³
ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים

24 E, quando o caminho te for tão comprido, que os não possas levar, por estar longe de ti o lugar que escolher o SENHOR, teu Deus, para ali pôr o seu nome, quando o SENHOR, teu Deus, te tiver abençoado, ²⁴וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך

25 então, vende-os, e ata o dinheiro na tua mão, e vai ao lugar que escolher o SENHOR, teu Deus.

ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך ב²⁵

26 E aquele dinheiro darás por tudo o que deseja a tua alma, por vacas, e por ovelhas, e por vinho, e por bebida forte, e por tudo o que te pedir a tua alma; come-o ali perante o SENHOR, teu Deus, e alegra-te, tu e a tua casa; ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן וביין ובשכר ובכל אשר תשאלך²⁶
נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך

27 porém não desampararás o levita que está dentro das tuas portas; pois não tem parte nem herança contigo.

והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך²⁷

28 Ao fim de três anos, tirarás todos os dízimos da tua novidade no mesmo ano e os recolherás nas tuas portas.

מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך²⁸

29 Então, virá o levita (pois nem parte nem herança tem contigo), e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva, que estão dentro das tuas portas, e comerão, e fartar-se-ão, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em toda a obra das tuas mãos, que fizeres.

ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו²⁹
ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה

Devarim - Deuteronômio 15

1 Ao fim dos sete anos, farás remissão.

מקץ שבע שנים תעשה שמטה1

2 Este, pois, é o modo da remissão que todo credor, que emprestou ao seu próximo uma coisa, o quite; não a exigirá do seu próximo ou do seu irmão, pois a remissão do SENHOR é apregoada.

וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה

3 Do estranho a exigirás, mas o que tiveres em poder de teu irmão a tua mão o quitará, את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך3

4 somente para que entre ti não haja pobre; pois o SENHOR abundantemente te abençoará na terra que o SENHOR, teu Deus, te dará por herança, para a possuíres, אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה4, para a possuíres, בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה

5 se somente ouvires diligentemente a voz do SENHOR, teu Deus, para cuidares em fazer todos estes mandamentos que hoje te ordeno.

רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום

6 Porque o SENHOR, teu Deus, te abençoará, como te tem dito; assim, emprestarás a muitas nações, mas não tomarás empréstimos; e dominarás sobre muitas nações, mas elas não dominarão sobre ti.

כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו6

7 Quando entre ti houver algum pobre de teus irmãos, em alguma das tuas portas, na tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá, não endurecerás o teu coração, nem fecharás a tua mão a teu irmão que for pobre; מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון7

8 antes, lhe abrirás de todo a tua mão e livremente lhe emprestarás o que lhe falta, quanto baste para a sua necessidade.

כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו8

9 Guarda-te que não haja palavra de Belial no teu coração, dizendo Vai-se aproximando o sétimo ano, o ano da remissão, e que o teu olho seja maligno para com teu irmão pobre, e não lhe dê nada; e que ele clame contra ti ao SENHOR, e que haja em ti pecado.

השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה
ורעה עיניך באחיק האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא

10 Livremente lhe darás, e que o teu coração não seja maligno, quando lhe deres; pois por esta causa te abençoará o SENHOR, teu Deus, em toda a tua obra e em tudo no que puseres a tua mão.

נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל
מעשך ובכל משלח ירך

11 Pois nunca cessará o pobre do meio da terra; pelo que te ordeno, dizendo Livremente abrirás a tua mão para o teu irmão, para o teu necessitado e para o teu pobre na tua terra 11
כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר
פתח תפתח את ירך לאחיק לעניך ולאביון בארץ

12 Quando teu irmão hebreu ou irmã hebréia se vender a ti, seis anos te servirá, mas, no sétimo ano, o despedirás forro de ti.

כי ימכר לך אחיק העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעת תשלחנו
חפשי מעמך

13 E, quando o despedires de ti forro, não o despedirás vazio.

וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם

14 Liberalmente o forneceras do teu rebanho, e da tua eira, e do teu lagar; daquilo com que o SENHOR, teu Deus, te tiver abençoado lhe darás.

העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו

15 E lembrar-te-ás de que foste servo na terra do Egito e de que o SENHOR, teu Deus, te resgatou; pelo que te ordeno hoje esta coisa.

וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר
הזה היום

16 Porém será que, dizendo-te ele Não sairei de ti, porquanto te ama a ti e a tua casa, por estar bem contigo, 16
והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך
ואת ביתך כי טוב לו עמך

17 então, tomarás uma sovela e lhe furarás a orelha, à porta, e teu servo será para sempre; e também assim farás à tua serva.

ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה17
כן

18 Não seja aos teus olhos coisa dura, quando o despedires forro de ti; pois seis anos te serviu por metade do salário do jornaleiro; assim, o SENHOR, teu Deus, te abençoará em tudo o que fizeres.

לא יקשה בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים18
וברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה

19 Todo primogênito que nascer entre as tuas vacas e entre as tuas ovelhas, o macho santificarás ao SENHOR, teu Deus; com o primogênito do teu boi não trabalharás, nem tosquiarás o primogênito das tuas ovelhas.

כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכור19
שורך ולא תגז בכור צאנך

20 Perante o SENHOR, teu Deus, os comerás de ano em ano, no lugar que o SENHOR escolher, tu e a tua casa.

לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך20

21 Porém, havendo nele algum defeito, se for coxo, ou cego, ou tiver qualquer defeito, não sacrificarás ao SENHOR, teu Deus.

וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך21

22 Nas tuas portas, o comerás; o imundo e o limpo o comerão juntamente, como da corça ou do veado.

בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל22

23 Somente o seu sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים23

Devarim - Deuteronômio 16

1 Guarda o mês de abibe e celebra a Páscoa ao SENHOR, teu Deus; porque, no mês de abibe, o SENHOR, teu Deus, te tirou do Egito, de noite.

שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה

2 Então, sacrificarás como oferta de Páscoa ao SENHOR, teu Deus, ovelhas e vacas, no lugar que o SENHOR escolher para ali fazer habitar o seu nome.

וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם

3 Nela, não comerás levedado; sete dias nela comerás pães asmos, pão de aflição (porquanto apressadamente saíste da terra do Egito), para que te lembres do dia da tua saída da terra do Egito, todos os dias da tua vida.

לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך

4 Fermento não aparecerá contigo por sete dias em todos os teus termos; também da carne que matares à tarde, no primeiro dia, nada ficará até à manhã.

ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר

5 Não poderás sacrificar a Páscoa em nenhuma das tuas portas que te dá o SENHOR, teu Deus; 5 לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך

6 senão no lugar que escolher o SENHOR, teu Deus, para fazer habitar o seu nome, ali sacrificarás a Páscoa à tarde, ao pôr-do-sol, ao tempo determinado da tua saída do Egito.

כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים

7 Então, a cozerás e comerás no lugar que escolher o SENHOR, teu Deus; depois, sairás pela manhã e irás às tuas tendas.

ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהלך

8 Seis dias comerás pães asmos, e no sétimo dia é solenidade ao SENHOR, teu Deus; nenhuma obra farás.

ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה 8

9 Sete semanas contarás; desde que a foice começar na seara, começarás a contar as sete semanas.

שבעה שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות 9

10 Depois, celebrarás a Festa das Semanas ao SENHOR, teu Deus; o que deres será tributo voluntário da tua mão, segundo o SENHOR, teu Deus, te tiver abençoado.

ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה 10
אלהיך

11 E te alegrarás perante o SENHOR, teu Deus, tu, e teu filho, e tua filha, e teu servo, e tua serva, e o levita que está dentro das tuas portas, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva, que estão no meio de ti, no lugar que escolher o SENHOR, teu Deus, para ali fazer habitar o seu nome.

ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך 11
והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם

12 E lembrar-te-ás de que foste servo no Egito, e guardarás estes estatutos, e os farás.

וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה 12

13 A Festa dos Tabernáculos guardarás sete dias, quando colheres da tua eira e do teu lagar.

חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך 13

14 E na tua festa te alegrarás, tu, e teu filho, e tua filha, e teu servo, e tua serva, e o levita, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva, que estão das tuas portas para dentro.

ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך 14

15 Sete dias celebrarás a festa ao SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR escolher, porque o SENHOR, teu Deus, te há de abençoar em toda a tua colheita e em toda obra das tuas mãos; pelo que te alegrarás certamente.

שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך 15
בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח

16 Três vezes no ano, todo varão entre ti aparecerá perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher, na Festa dos Pães Asmos, e na Festa das

Semanas, e na Festa dos Tabernáculos; porém não aparecerá vazio perante o SENHOR; 16 שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום
אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את פני יהוה ריקם

17 cada qual, conforme o dom da sua mão, conforme a bênção que o SENHOR, teu Deus, te tiver dado.

איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך

18 Juízes e oficiais porás em todas as tuas portas que o SENHOR, teu Deus, te der entre as tuas tribos, para que julguem o povo com juízo de justiça.

שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו
את העם משפט צדק

19 Não torcerás o juízo, não farás acepção de pessoas, nem tomarás suborno, porquanto o suborno cega os olhos dos sábios e perverte as palavras dos justos.

לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף
דברי צדיקים

20 A justiça, somente a justiça seguirás, para que vivas e possuas em herança a terra que te dará o SENHOR, teu Deus.

צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך

21 Não plantarás nenhum bosque de árvores junto ao altar do SENHOR, teu Deus, que fizeres para ti.

לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך

22 Nem levantarás estátua, a qual o SENHOR, teu Deus, aborrece.

ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך

Devarim - Deuterônômio 17

1 Não sacrificarás ao SENHOR, teu Deus, boi ou gado miúdo em que haja defeito ou alguma coisa má, pois abominação é ao SENHOR, teu Deus.

לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה
אלהיך הוא

2 Quando no meio de ti, em alguma das tuas portas que te dá o SENHOR, teu Deus, se achar algum homem ou mulher que fizer mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, traspassando o seu concerto, 2 כי ימצא בקרבך באחד
שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה
אלהיך לעבר בריתו

3 que for, e servir a outros deuses, e se encurvar a eles, ou ao sol, ou à lua, ou a todo o exército do céu, o que eu não ordenei; 3 וילך ויעבד אלהים אחרים
וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי

4 e te for denunciado, e o ouvires; então, bem o inquirirás; e eis que, sendo verdade e certo que se fez tal abominação em Israel, 4 והגד לך ושמעת ודרשת
היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל

5 então, levarás o homem ou a mulher que fez este malefício às tuas portas, sim, o tal homem ou mulher, e os apedrejarás com pedras, até que morram.

והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל
שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו

6 Por boca de duas ou três testemunhas, será morto o que houver de morrer; por boca de uma só testemunha, não morrerá.

על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד

7 A mão das testemunhas será primeiro contra ele, para matá-lo; e, depois, a mão de todo o povo; assim, tirarás o mal do meio de ti 7 יד העדים תהיה בו
בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך

8 Quando alguma coisa te for dificultosa em juízo, entre sangue e sangue, entre demanda e demanda, entre ferida e ferida, em negócios de pendências nas tuas portas, então, te levantarás e subirás ao lugar que escolher o SENHOR, teu Deus; 8 כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע
לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו

9 e virás aos sacerdotes levitas e ao juiz que houver naqueles dias e inquirirás, e te anunciarão a palavra que for do juízo.

ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את9
דבר המשפט

10 E farás conforme o mandado da palavra que te anunciarão do lugar que escolher o SENHOR; e terás cuidado de fazer conforme tudo o que te ensinarem.

ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת10
לעשות ככל אשר יורוך

11 Conforme o mandado da lei que te ensinarem e conforme o juízo que te disserem, farás; da palavra que te anunciarem te não desviarás, nem para a direita nem para a esquerda.

על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר11
אשר יגידו לך ימין ושמאל

12 O homem, pois, que se houver soberbamente, não dando ouvidos ao sacerdote, que está ali para servir ao SENHOR, teu Deus, nem ao juiz, o tal homem morrerá; e tirarás o mal de Israel, 12 והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי12
שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל

13 para que todo o povo o ouça, e tema, e nunca mais se ensoberbeça.

וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד13

14 Quando entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e a possuíres, e nela habitares, e disseres Porei sobre mim um rei, assim como têm todas as nações que estão em redor de mim, 14 כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך14
נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי

15 porás, certamente, sobre ti como rei aquele que escolher o SENHOR, teu Deus; dentre teus irmãos porás rei sobre ti; não poderás pôr homem estranho sobre ti, que não seja de teus irmãos.

שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך15
לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא

16 Porém não multiplicará para si cavalos, nem fará voltar o povo ao Egito, para multiplicar cavalos; pois o SENHOR vos tem dito Nunca mais voltareis por este caminho.

רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר16
לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד

17 Tampouco para si multiplicará mulheres, para que o seu coração se não desvie; nem prata nem ouro multiplicará muito para si.

ולא ירבה לו נשים ולא יסוד לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד17

18 Será também que, quando se assentar sobre o trono do seu reino, então, escreverá para si um traslado desta lei num livro, do que está diante dos sacerdotes levitas.

והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני18
הכהנים הלויים

19 E o terá consigo e nele lerá todos os dias da sua vida, para que aprenda a temer ao SENHOR, seu Deus, para guardar todas as palavras desta lei e estes estatutos, para fazê-los.

והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל19
דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם

20 Para que o seu coração não se levante sobre os seus irmãos e não se aparte do mandamento, nem para a direita nem para a esquerda; para que prolongue os dias no seu reino, ele e seus filhos no meio de Israel.

לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סוד מן המצוה ימין ושמאול למען יאריך ימים על20
ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל

Devarim - Deuteronômio 18

1 Os sacerdotes levitas, toda a tribo de Levi, não terão parte nem herança em Israel; das ofertas queimadas do SENHOR e da sua herança comerão.

לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון

2 Pelo que não terão herança no meio de seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como lhe tem dito.

ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו

3 Este, pois, será o direito dos sacerdotes, a receber do povo, dos que sacrificarem sacrifício, seja boi ou gado miúdo que darão ao sacerdote a espádua, e as queixadas, e o bucho.

וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שׂה ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה

4 Dar-lhe-ás as primícias do teu cereal, do teu mosto e do teu azeite e as primícias da tosquia das tuas ovelhas.

ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו

5 Porque o SENHOR, teu Deus, o escolheu de todas as tuas tribos, para que assista a servir no nome do SENHOR, ele e seus filhos, todos os dias.

כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים

6 E, quando vier um levita de alguma das tuas portas, de todo o Israel, onde habitar, e vier com todo o desejo da sua alma ao lugar que o SENHOR escolheu, 6 וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אותך נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה

7 e servir no nome do SENHOR, seu Deus, como também todos os seus irmãos, os levitas, que assistem ali perante o SENHOR, 7 ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה

8 igual porção comerão, além das vendas do seu patrimônio.

חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות

9 Quando entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te der, não aprenderás a fazer conforme as abominações daquelas nações.

כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם

10 Entre ti se não achará quem faça passar pelo fogo o seu filho ou a sua filha, nem adivinhador, nem prognosticador, nem agoureiro, nem feiticeiro, 10 לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף

11 nem encantador de encantamentos, nem quem consulte um espírito adivinhante, nem mágico, nem quem consulte os mortos, 11 וחבר חבר ושאול אוב וידעני ודרש אל המתים

12 pois todo aquele que faz tal coisa é abominação ao SENHOR; e por estas abominações o SENHOR, teu Deus, as lança fora de diante de ti.

12 כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך

13 Perfeito serás, como o SENHOR, teu Deus.

13 תמים תהיה עם יהוה אלהיך

14 Porque estas nações, que hás de possuir, ouvem os prognosticadores e os adivinhadores; porém a ti o SENHOR, teu Deus, não permitiu tal coisa.

14 כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא 14 כן נתן לך יהוה אלהיך

15 O SENHOR, teu Deus, te despertará um profeta do meio de ti, de teus irmãos, como eu; a ele ouvireis; 15 ויהוה 15 נביא מקרבך מאחריך כמני יקים לך יהוה 15 אלהיך אליו תשמעון

16 conforme tudo o que pediste ao SENHOR, teu Deus, em Horebe, no dia da congregação, dizendo Não ouvirei mais a voz do SENHOR, meu Deus, nem mais verei este grande fogo, para que não morra.

16 ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע אתה 16 קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות

17 Então, o SENHOR me disse Bem falaram naquilo que disseram.

17 ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו

18 Eis que lhes suscitarei um profeta do meio de seus irmãos, como tu, e porei as minhas palavras na sua boca, e ele lhes falará tudo o que eu lhe ordenar.

18 נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר 18 אצונו

19 E será que qualquer que não ouvir as minhas palavras, que ele falar em meu nome, eu o requererei dele.

19 והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו

20 Porém o profeta que presumir soberbamente de falar alguma palavra em meu nome, que eu lhe não tenho mandado falar, ou o que falar em nome de outros deuses, o tal profeta morrerá.

אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם 20
אלהים אחרים ומת הנביא ההוא

21 E se disseres no teu coração Como conheceremos a palavra que o SENHOR não falou?

וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה 21

22 Quando o tal profeta falar em nome do SENHOR, e tal palavra se não cumprir, nem suceder assim, esta é palavra que o SENHOR não falou; com soberba a falou o tal profeta; não tenhas temor dele.

אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו 22
יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו

Devarim - Deuteronômio 19

1 Quando o SENHOR, teu Deus, desarraigar as nações, cuja terra te dará o SENHOR, teu Deus, e tu as possuíres e morares nas suas cidades e nas suas casas, כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם, וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם

2 três cidades separarás no meio da tua terra que te dará o SENHOR, teu Deus, para a possuíres.

שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה

3 Preparar-te-ás o caminho e os termos da tua terra, que te fará possuir o SENHOR, teu Deus, partirás em três; e isto será para que todo homicida se acolha ali.

תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח

4 E este é o caso tocante ao homicida que se acolher ali, para que viva aquele que, por erro, ferir o seu próximo, a quem não aborrecia dantes.

וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם

5 Como também aquele que entrar com o seu próximo no bosque, para cortar lenha, e, pondo força na sua mão com o machado para cortar a árvore, o ferro saltar do cabo e ferir o seu próximo, e morrer, o tal se acolherá a uma dessas cidades e viverá; ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים, ונדהה ידו בגרון לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה וחי

6 para que o vingador do sangue não vá após o homicida, quando se esquentar o seu coração, e o alcance, por ser cumprido o caminho, e lhe tire a vida; porque não é culpado de morte, pois o não aborrecia dantes.

פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום

7 Portanto, te dou ordem, dizendo Três cidades separarás.

על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך

8 E, se o SENHOR, teu Deus, dilatar os teus termos, como jurou a teus pais, e te der toda a terra que disse daria a teus pais ואם ירחיב יהוה אלהיך את

גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך

9 (quando guardares todos estes mandamentos que hoje te ordeno, para fazê-los, amando ao SENHOR, teu Deus, e andando nos seus caminhos todos os dias), então, acrescentarás outras três cidades além destas três; כי9 תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה

10 para que o sangue inocente se não derrame no meio da tua terra, que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, e haja sangue sobre ti.

ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים10

11 Mas, havendo alguém que aborrece a seu próximo, e lhe arma ciladas, e se levanta contra ele, e o fere na vida, de modo que morra, e se acolhe em alguma dessas cidades, 11 וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש11 ומת ונס אל אחת הערים האל

12 então, os anciãos da sua cidade mandarão, e dali o tirarão, e o entregarão na mão do vingador do sangue, para que morra.

ושלחו זקני עירו ולקחו אותו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת12

13 O teu olho o não poupará; antes, tirarás o sangue inocente de Israel, para que bem te suceda.

לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך13

14 Não mudes o marco do teu próximo, que colocaram os antigos na tua herança, que possúes na terra, que te dá o SENHOR, teu Deus, para a possúes.

14 לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה14 אלהיך נתן לך לרשתה

15 Uma só testemunha contra ninguém se levantará por qualquer iniquidade ou por qualquer pecado, seja qual for o pecado que pecasse; pela boca de duas ou três testemunhas, se estabelecerá o negócio.

15 לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני15 עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר

16 Quando se levantar testemunha falsa contra alguém, para testificar contra ele acerca de transgressão, 16 כי יקום עד חמש באיש לענות בו סרה16

17 então, aqueles dois homens, que tiverem a demanda, se apresentarão perante o SENHOR, diante dos sacerdotes e dos juízes que houver naqueles dias.

ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו17
בימים ההם

18 E os juízes bem inquirirão; e eis que, sendo a testemunha falsa
testemunha, que testificou falsidade contra seu irmão, 18 ודרשו השפטים
היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו

19 far-lhe-eis como cuidou fazer a seu irmão; e, assim, tirarás o mal do
meio de ti, 19 ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך

20 para que os que ficarem o ouçam, e temam, e nunca mais tornem a fazer
tal mal no meio de ti.

והנשארים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך20

21 O teu olho não poupará vida por vida, olho por olho, dente por dente,
mão por mão, pé por pé.

ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל21

Devarim - Deuteronômio 20

1 Quando saíres à peleja contra teus inimigos e vires cavalos, e carros, e povo maior em número do que tu, deles não terás temor, pois o SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, está contigo.

1 כי תצא למלחמה על איביך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה 1
אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים

2 E será que, quando vos achegardes à peleja, o sacerdote se adiantará, e falará ao povo, 2 והיה כקרבתכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם 2

3 e dir-lhe -á Ouve, ó Israel, hoje vos achegais à peleja contra os vossos inimigos; que se não amoleça o vosso coração; não temais, nem tremais, nem vos aterrorizeis diante deles, 3 ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום 3
למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם

4 pois o SENHOR, vosso Deus, é o que vai convosco, a pelejar contra os vossos inimigos, para salvar-vos.

4 כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם 4

5 Então, os oficiais falarão ao povo, dizendo Qual é o homem que edificou casa nova e ainda a não consagrou? Vá e torne-se à sua casa, para que, porventura, não morra na peleja, e algum outro a consagre.

5 ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב 5
לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו

6 E qual é o homem que plantou uma vinha e ainda não logrou fruto dela? Vá e torne-se à sua casa, para que, porventura, não morra na peleja, e algum outro o logre.

6 ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר 6
יחללנו

7 E qual é o homem que está desposado com alguma mulher e ainda a não recebeu? Vá e torne-se à sua casa, para que, porventura, não morra na peleja, e algum outro homem a receba.

7 ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש 7
אחר יקחנה

8 E continuarão os oficiais a falar ao povo, dizendo Qual é o homem medroso e de coração tímido? Vá e torne-se à sua casa, para que o coração

de seus irmãos se não derreta como o seu coração.

וּסְפוּ הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל הָעָם וְאָמְרוּ מִי הָאִישׁ הַיָּרָא וּרְךְ הַלֵּבֵב יִלְךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ
וְלֹא יִמַּס אֶת לֵבֵב אֲחִיו כִּלְבָּבוֹ

9 E será que, quando os oficiais acabarem de falar ao povo, então, designarão os maioraes dos exércitos para a dianteira do povo 9 וְהָיָה כִּכְלָתָם
הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל הָעָם וּפְקֻדוֹ שְׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם

10 Quando te achegares a alguma cidade a combatê-la, apregoar-lhe-ás a paz.

כִּי תִקְרַב אֶל עִיר לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ וְקִרְאתָ אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם 10

11 E será que, se te responder em paz e te abrir, todo o povo que se achar nela te será tributário e te servirá.

וְהָיָה אִם שָׁלוֹם תַּעֲנֶךָ וּפִתְחָהּ לָךְ וְהָיָה כָּל הָעָם הַנִּמְצָא בָּהּ יִהְיוּ לָךְ לִמָּס וְעַבְדוּךָ 11

12 Porém, se ela não fizer paz contigo, mas, antes, te fizer guerra, então, a sitiarás.

וְאִם לֹא תִשְׁלַם עִמָּךְ וַעֲשֶׂתָה עִמָּךְ מִלְחָמָה וְצִרְתָּ עָלֶיהָ 12

13 E o SENHOR, teu Deus, a dará na tua mão; e todo varão que houver nela passarás ao fio da espada, 13 וְנָתַנָּה יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְהִכִּיתָ אֶת כָּל זָכוֹרָהּ
לְפִי חֶרֶב

14 salvo as mulheres, e as crianças, e os animais; e tudo o que houver na cidade, todo o seu despojo, tomarás para ti; e comerás o despojo dos teus inimigos, que te deu o SENHOR, teu Deus.

רַק הַנָּשִׁים וְהַטָּף וְהַבְּהֵמָה וְכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעִיר כָּל שְׁלָלָהּ תִּבּוּ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת שְׁלָלָהּ 14
אִיִּבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן יְיָ אֱלֹהֶיךָ לָךְ

15 Assim farás a todas as cidades que estiverem mui longe de ti, que não forem das cidades destas nações.

כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל הָעָרִים הַרְחֵקָת מִמֶּךָ מְאֹד אֲשֶׁר לֹא מֵעָרֵי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה הֵנָּה 15

16 Porém, das cidades destas nações, que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança, nenhuma coisa que tem fôlego deixarás com vida.

רַק מֵעָרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נִחְלָה לֹא תַחֲיֶה כָּל נִשְׁמָהּ 16

17 Antes, destruí-las-ás totalmente aos heteus, e aos amorreus, e aos cananeus, e aos ferezeus, e aos heveus, e aos jebuseus, como te ordenou o SENHOR, teu Deus, 17 וְהִכּוּסִי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֶיךָ
כִּי הָחָרָם תַּחֲרִימָם הַחֲתִי וְהָאֲמֹרִי הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרָזִי הַחֲזִי 17

18 para que vos não ensinem a fazer conforme todas as suas abominações, que fizeram a seus deuses, e pequeis contra o SENHOR, vosso Deus.

למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם
ליהוה אלהיכם

19 Quando sitiare uma cidade por muitos dias, pelejando contra ela para a tomar, não destruirás o seu arvoredo, metendo nele o machado, porque dele comerás; pelo que o não cortarás (pois o arvoredo do campo é o mantimento do homem), para que sirva de tranqueira diante de ti.

כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדה
עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור

20 Mas as árvores que souberes que não são árvores de comer destruí-las-ás e cortá-las-ás; e contra a cidade que guerrear contra ti edificarás baluartes, até que esta seja derribada.

רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר
אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה

Devarim - Deuteronômio 21

1 Quando na terra que te der o SENHOR, teu Deus, para possuí-la se achar algum morto, caído no campo, sem que se saiba quem o matou, 1 ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו

2 então, sairão os teus anciãos e os teus juízes e medirão o espaço até às cidades que estiverem em redor do morto.

ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים אשר סביבת החלל

3 E, na cidade mais chegada ao morto, os anciãos da mesma cidade tomarão uma bezerra da manada, que não tenha trabalhado, nem tenha puxado com o jugo.

והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה 3 אשר לא משכה בעל

4 E os anciãos daquela cidade trarão a bezerra a um vale áspero, que nunca foi lavrado nem semeado; e ali, naquele vale, degolarão a bezerra.

והורדו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו 4 שם את העגלה בנחל

5 Então, se achegarão os sacerdotes, filhos de Levi (pois o SENHOR, teu Deus, os escolheu para o servirem, e para abençoarem em nome do SENHOR; e, pelo seu dito, se determinará toda demanda e toda ferida).

ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם 5 יהיה כל ריב וכל נגע

6 E todos os anciãos da mesma cidade, mais chegados ao morto, lavarão as suas mãos sobre a bezerra degolada no vale, 6 וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל

7 e protestarão, e dirão As nossas mãos não derramaram este sangue, e os nossos olhos o não viram.

וענו ואמרו ידינו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו 7

8 Sê propício ao teu povo Israel, que tu, ó SENHOR, resgataste, e não ponhas o sangue inocente no meio do teu povo Israel. E aquele sangue lhes será expiado.

כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם 8 הדם

9 Assim, tirarás o sangue inocente do meio de ti, pois farás o que é reto aos olhos do SENHOR

וְאַתָּה תִּבְעַר הַדָּם הַנָּקִי מִקֶּרְבְּךָ כִּי תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה

10 Quando saíres à peleja contra os teus inimigos, e o SENHOR, teu Deus, os entregar nas tuas mãos, e tu deles levares prisioneiros, 10 כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה
עַל אִיבֶיךָ וְנָתַנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ וּשְׁבִית שְׁבוּיִם

11 e tu, entre os presos, vires uma mulher formosa à vista, e a cobiçares, e a quiseses tomar por mulher, 11 וּרְאִית בַּשְּׁבִיָּה אִשְׁתִּי יָפֶת תֶּאֶר וַחֲשַׁקְתָּ בָּהּ וּלְקַחְתָּ
לָךְ לְאִשָּׁה

12 então, a trarás para a tua casa, e ela rapará a cabeça, e cortará as suas unhas, 12 וְהִבֵּאתָהּ אֵל תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְגִלַּחְתָּ אֶת רֹאשָׁהּ וַעֲשִׂתָהּ אֶת צַפְרֶיהָ

13 e despirá a veste do seu cativo, e se assentará na tua casa, e chorará a seu pai e a sua mãe um mês inteiro; e, depois, entrarás a ela, e tu serás seu marido, e ela, tua mulher.

וְהִסִּירָה אֶת שְׂמַלְתָּהּ שְׁבִיָּה מֵעֲלֶיהָ וְיֹשְׁבָה בְּבֵיתְךָ וּבִכְתָּהּ אֶת אֲבִיהָ וְאֶת אִמָּהּ יָרַח
יָמִים וְאַחֲרַיִם כֵּן תָּבוֹא אֵלֶיהָ וּבְעַלְתָּהּ וְהָיְתָה לָךְ לְאִשָּׁה

14 E será que, se te não contentares dela, a deixarás ir à sua vontade; mas, de sorte nenhuma, a venderás por dinheiro, nem com ela mercadejarás, pois a tens humilhado.

וְהָיָה אִם לֹא חָפְצָת בָּהּ וּשְׁלַחְתָּהּ לִנְפֹשָׁהּ וּמָכַר לֹא תִמְכְּרֶנָּה בַּכֶּסֶף לֹא תִתְעַמֵּר בָּהּ
תַּחַת אֲשֶׁר עָנִיתָהּ

15 Quando um homem tiver duas mulheres, uma a quem ama e outra a quem aborrece, e a amada e a aborrecida lhe derem filhos, e o filho primogênito for da aborrecida, 15 כִּי תִהְיֶין לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֶחָת אֲהוּבָהּ
וְהָאֶחָת שְׂנוּאָהּ וְיִלְדוּ לוֹ בָּנִים הָאֲהוּבָהּ וְהַשְּׂנוּאָהּ וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכוֹר לְשִׁנְיָאָה

16 será que, no dia em que fizer herdar a seus filhos o que tiver, não poderá dar a primogenitura ao filho da amada, adiante do filho da aborrecida, que é o primogênito.

וְהָיָה בְּיוֹם הַנְּחִילוֹ אֶת בָּנָיו אֶת אֲשֶׁר יִהְיֶה לוֹ לֹא יוּכַל לִבְכֹּר אֶת בֶּן הָאֲהוּבָה עַל פְּנֵי
בֶּן הַשְּׂנוּאָה הַבְּכוֹר

17 Mas ao filho da aborrecida reconhecerá por primogênito, dando-lhe dobrada porção de tudo quanto tiver, porquanto aquele é o princípio da sua força; o direito da primogenitura seu é.

כִּי אֶת הַבְּכוֹר בֶּן הַשְּׂנוּאָה יְכִיר לַתָּת לוֹ פִּי שְׁנַיִם בְּכָל אֲשֶׁר יִמְצָא לוֹ כִּי הוּא רֵאשִׁית
אֲנֹנוּ לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה

18 Quando alguém tiver um filho contumaz e rebelde, que não obedecer à voz de seu pai e à voz de sua mãe, e, castigando-o eles, lhes não der ouvidos, 18 כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו18 אתו ולא ישמע אליהם

19 então, seu pai e sua mãe pegarão nele, e o levarão aos anciãos da sua cidade e à porta do seu lugar, 19 ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו19 ואל שער מקמו

20 e dirão aos anciãos da cidade Este nosso filho é rebelde e contumaz, não dá ouvidos à nossa voz, é um comilão e bebedor.

ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומרה איננו שמע בקלנו זולל וסבא20

21 Então, todos os homens da sua cidade o apedrejarão com pedras, até que morra; e tirarás o mal do meio de ti, para que todo o Israel o ouça e tema.

ורגמהו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו21

22 Quando também em alguém houver pecado, digno do juízo de morte, e haja de morrer, e o pendurares num madeiro, 22 וכי יהיה באיש חטא משפט22 מות והומת ותלית אתו על עץ

23 o seu cadáver não permanecerá no madeiro, mas certamente o enterrarás no mesmo dia, porquanto o pendurado é maldito de Deus; assim, não contaminarás a tua terra, que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança.

לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא23 תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה

Devarim - Deuteronômio 22

1 Vendo extraviado o boi ou ovelha de teu irmão, não te esconderás deles; restituí-los-ás sem falta a teu irmão.

לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך

2 E, se teu irmão não estiver perto de ti ou tu o não conheceres, recolhê-los-ás na tua casa, para que fiquem contigo até que teu irmão os busque, e tu lhes tornarás a dar.

ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו

3 Assim também farás com o seu jumento e assim farás com as suas vestes; assim farás também com toda coisa perdida, que se perder de teu irmão, e tu a achares; não te poderás esconder.

וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם

4 O jumento que é de teu irmão ou o seu boi não verás caídos no caminho e deles te esconderás; com ele os levantarás, sem falta.

לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו

5 Não haverá trajo de homem na mulher, e não vestirá o homem veste de mulher; porque qualquer que faz isto abominação é ao SENHOR, teu Deus.

לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה

6 Quando encontrares algum ninho de ave no caminho, em alguma árvore ou no chão, com passarinhos, ou ovos, e a mãe posta sobre os passarinhos ou sobre os ovos, não tomarás a mãe com os filhos; 6 כי יקרא קן צפור לפניך 6 בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים

7 deixarás ir livremente a mãe e os filhos tomarás para ti; para que bem te vá, e para que prolongues os dias.

שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים

8 Quando edificares uma casa nova, farás no telhado um parapeito, para que não ponhas culpa de sangue na tua casa, se alguém de alguma maneira cair dela.

כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו8

9 Não semearás a tua vinha de diferentes espécies de semente, para que se não profane o fruto da semente que semeares e a novidade da vinha.

לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם9

10 Com boi e com jumento juntamente não lavrarás.

לא תחרש בשור ובחמר יחדו10

11 Não te vestirás de diversos estofos de lã e linho juntamente.

לא תלבש שעטנו צמר ופשתים יחדו11

12 Franjas porás nas quatro bordas da tua manta, com que te cobrires.

גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה12

13 Quando um homem tomar mulher, e, entrando a ela, a aborrecer, 13כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה

14 e lhe imputar coisas escandalosas, e contra ela divulgar má fama, dizendo Tomei esta mulher e me cheguei a ela, porém não a achei virgem; ושם לה עלילת דברים והוציא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי14 ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים

15 então, o pai da moça e sua mãe tomarão os sinais da virgindade da moça e levá-los-ão para fora aos anciãos da cidade, à porta.

ולקח אבי הנער ואמה והוציאו את בתולי הנער אל זקני העיר השערה15

16 E o pai da moça dirá aos anciãos Eu dei minha filha por mulher a este homem, porém ele a aborreceu; 16ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי16 לאיש הזה לאשה וישנאה

17 e eis que lhe imputou coisas escandalosas, dizendo Não achei virgem tua filha; porém eis aqui os sinais da virgindade de minha filha. E estenderão o lençol diante dos anciãos da cidade.

והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי17 ופרשו השמלה לפני זקני העיר

18 Então, os anciãos da mesma cidade tomarão aquele homem, e o castigarão, 18ולקחו זקני העיר ההוא את האיש ויסרו אותו18

19 e o condenarão em cem siclos de prata, e os darão ao pai da moça, porquanto divulgou má fama sobre uma virgem de Israel. E lhe será por mulher, e em todos os seus dias não a poderá despedir.

וענשו אותו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו19 תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו

20 Porém, se este negócio for verdade, que a virgindade se não achou na moça, 20 ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער

21 então, levarão a moça à porta da casa de seu pai, e os homens da sua cidade a apedrejarão com pedras, até que morra; pois fez loucura em Israel, prostituindo-se na casa de seu pai; assim, tirarás o mal do meio de ti.

21 והוציאו את הנער אל פתח בית אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כי 21 עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך

22 Quando um homem for achado deitado com mulher casada com marido, então, ambos morrerão, o homem que se deitou com a mulher e a mulher; assim, tirarás o mal de Israel.

22 כי ימצא איש שכב עם אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה 22 והאשה ובערת הרע מישראל

23 Quando houver moça virgem, desposada com algum homem, e um homem a achar na cidade e se deitar com ela, 23 כי יהיה נער בתולה מארשה 23 לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה

24 então, trareis ambos à porta daquela cidade e os apedrejareis com pedras, até que morram; a moça, porquanto não gritou na cidade, e o homem, porquanto humilhou a mulher do seu próximo; assim, tirarás o mal do meio de ti.

24 והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער 24 על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך

25 E, se algum homem, no campo, achar uma moça desposada, e o homem a forçar, e se deitar com ela, então, morrerá só o homem que se deitou com ela; 25 ואם בשדה ימצא האיש את הנער המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה 25 ומת האיש אשר שכב עמה לבדו

26 porém à moça não farás nada; a moça não tem culpa de morte; porque, como o homem que se levanta contra o seu próximo e lhe tira a vida, assim é este negócio.

26 ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו 26 נפש כן הדבר הזה

27 Pois a achou no campo; a moça desposada gritou, e não houve quem a livrasse.

27 כי בשדה מצאה צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה 27

28 Quando um homem achar uma moça virgem, que não for desposada, e pegar nela, e se deitar com ela, e forem apanhados, 28 כִּי יִמְצָא אִישׁ נַעֲרָה בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אִרְשָׁה וּתְפִשָׁה וְשָׁכַב עִמָּה וְנִמְצְאוּ

29 então, o homem que se deitou com ela dará ao pai da moça cinquenta siclos de prata; e, porquanto a humilhou, lhe será por mulher; não a poderá despedir em todos os seus dias.

29 וְנָתַן הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִמָּה לְאָבִי הַנַּעֲרָה חֲמִשִּׁים כֶּסֶף וְלוֹ תְּהִיָּה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עָנָה לֹא יוּכַל שְׁלַחָה כָּל יְמֵיו

30 Nenhum homem tomará a mulher de seu pai, nem descobrirá a ourela de seu pai.

30 לֹא יִקַּח אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ אֲבִיו וְלֹא יִגְלֶה כְּנָף אֲבִיו

Devarim - Deuteronômio 23

1 O quebrado de quebradura ou castrado não entrará na congregação do SENHOR.

לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל יהוה

2 Nenhum bastardo entrará na congregação do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará na congregação do SENHOR.

לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה

3 Nenhum amonita ou moabita entrará na congregação do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará na congregação do SENHOR, eternamente.

לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם

4 Porquanto não saíram com pão e água a receber-vos no caminho, quando saíeis do Egito; e porquanto alugaram contra ti a Balaão, filho de Beor, de Petor, da Mesopotâmia, para te amaldiçoar.

על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך

5 Porém o SENHOR, teu Deus, não quis ouvir Balaão; antes, o SENHOR, teu Deus, trocou em bênção a maldição, porquanto o SENHOR, teu Deus, te amava.

ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך

6 Não lhes procurarás nem paz nem bem em todos os teus dias, para sempre.

לא תדרש שלמם וטבתם כל ימך לעולם

7 Não abominarás o edomita, pois é teu irmão; nem abominarás o egípcio, pois estrangeiro foste na sua terra.

לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו

8 Os filhos que lhes nascerem na terceira geração, cada um deles entrará na congregação do SENHOR.

בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה

9 Quando o exército sair contra os teus inimigos, então, te guardarás de toda coisa má.

כי תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע9

10 Quando entre ti houver alguém que, por algum acidente de noite, não estiver limpo, sairá fora do exército; não entrará no meio do exército.

כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא10
אל תוך המחנה

11 Porém será que, declinando a tarde, se lavará em água; e, em se pondo o sol, entrará no meio do arraial.

והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה11

12 Também terás um lugar fora do arraial; e ali sairás fora.

ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ12

13 E entre as tuas armas terás uma pá; e será que, quando estiveres assentado fora, então, com ela cavarás e, virando-te, cobrirás aquilo que saiu de ti.

ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרתה בה ושבת וכסית את צאתך13

14 Porquanto o SENHOR, teu Deus, anda no meio do teu arraial, para te livrar e entregar os teus inimigos diante de ti; pelo que o teu arraial será santo, para que ele não veja coisa feia em ti e se torne atrás de ti.

כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש14
ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך

15 Não entregarás a seu senhor o servo que se acolher a ti de seu senhor.

לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו15

16 Contigo ficará, no meio de ti, no lugar que escolher em alguma das tuas portas, onde lhe estiver bem; não o oprimirás.

עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו16

17 Não haverá rameira dentre as filhas de Israel; nem haverá sodomita dentre os filhos de Israel.

לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל17

18 Não trarás salário de rameira nem preço de cão à casa do SENHOR, teu Deus, por qualquer voto; porque ambos estes são igualmente abominação ao SENHOR, teu Deus.

לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך18
גם שניהם

19 A teu irmão não emprestarás à usura; nem à usura de dinheiro, nem à usura de comida, nem à usura de qualquer coisa que se empreste à usura.

לא תשיך לאחריך נשך כסף נשך אכל נשך כל דבר אשר ישך19

20 Ao estranho emprestarás à usura; porém a teu irmão não emprestarás à usura, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em tudo que puseres a tua mão, na terra, a qual passas a possuir.

לנכרי תשיך ולאחריך לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על20
הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה

21 Quando votares algum voto ao SENHOR, teu Deus, não tardarás em pagá-lo; porque o SENHOR, teu Deus, certamente o requererá de ti, e em ti haverá pecado.

כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך21
והיה בך חטא

22 Porém, abstendo-te de votar, não haverá pecado em ti.

וכי תחדל לנדר לא יהיה בך חטא22

23 O que saiu da tua boca guardarás e o farás, mesmo a oferta voluntária, assim como votaste ao SENHOR, teu Deus, e o declaraste pela tua boca.

מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפך23

24 Quando entrares na vinha do teu próximo, comerás uvas conforme o teu desejo até te fartares, porém não as porás no teu vaso.

כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך לא תתן24

25 Quando entrares na seara do teu próximo, com a tua mão arrancarás as espigas, porém não meterás a foice na seara do teu próximo.

כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך25

Devarim - Deuteronômio 24

1 Quando um homem tomar uma mulher e se casar com ela, então, será que, se não achar graça em seus olhos, por nela achar coisa feia, ele lhe fará escrito de repúdio, e lho dará na sua mão, e a despedirá da sua casa.

כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו

2 Se ela, pois, saindo da sua casa, for e se casar com outro homem, ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר

3 e se este último homem a aborrecer, e lhe fizer escrito de repúdio, e lho der na sua mão, e a despedir da sua casa ou se este último homem, que a tomou para si por mulher, vier a morrer, וישנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה

4 então, seu primeiro marido, que a despediu, não poderá tornar a tomá-la para que seja sua mulher, depois que foi contaminada, pois é abominação perante o SENHOR; assim não farás pecar a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה

5 Quando algum homem tomar uma mulher nova, não sairá à guerra, nem se lhe imporá carga alguma; por um ano inteiro ficará livre na sua casa e alegrará a sua mulher, que tomou.

כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח

6 Não se tomarão em penhor as duas mós, nem mesmo a mó de cima, pois se penhoraria, assim, a vida.

לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל

7 Quando se achar alguém que furtar um dentre os seus irmãos dos filhos de Israel, e com ele ganhar, e o vender, o tal ladrão morrerá, e tirarás o mal do meio de ti.

כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך

8 Guarda-te da praga da lepra e tem grande cuidado de fazer conforme tudo o que te ensinarem os sacerdotes levitas; como lhes tenho ordenado, terás cuidado de o fazer.

השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלויים
כאשר צויתם תשמרו לעשות

9 Lembra-te do que o SENHOR, teu Deus, fez a Miriã no caminho, quando saíste do Egito.

זכור את אשר עשה יהוה אליך למרים בדרך בצאתכם ממצרים

10 Quando emprestares alguma coisa ao teu próximo, não entrarás em sua casa para lhe tirar o penhor.

כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו

11 Fora estarás, e o homem, a quem emprestaste, te trará fora o penhor.

בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבט החוצה

12 Porém, se for homem pobre, te não deitarás com o seu penhor.

ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו

13 Em se pondo o sol, certamente lhe restituirás o penhor, para que durma na sua roupa e te abençoe; e isto te será justiça diante do SENHOR, teu Deus.

השב תשיב לו את העבט כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה
לפני יהוה אליך

14 Não oprimirás o jornaleiro pobre e necessitado de teus irmãos ou de teus estrangeiros que estão na tua terra e nas tuas portas.

לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיק או מגרך אשר בארצך בשעריך

15 No seu dia, lhe darás o seu salário, e o sol se não porá sobre isso; porquanto pobre é, e sua alma se atém a isso; para que não clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא
יקרא עליך אל יהוה והיה כך חטא

16 Os pais não morrerão pelos filhos, nem os filhos, pelos pais; cada qual morrerá pelo seu pecado.

לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו

17 Não perverterás o direito do estrangeiro e do órfão; nem tomarás em penhor a roupa da viúva.

לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה

18 Mas lembrar-te-ás de que foste servo no Egito e de que o SENHOR te livrou dali; pelo que te ordeno que faças isso.

וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה

19 Quando no teu campo segares a tua sega e esqueceres uma gavela no campo, não tornarás a tomá-la; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será; para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em toda a obra das tuas mãos.

כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולא למנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך

20 Quando sacudires a tua oliveira, não tornarás atrás de ti a sacudir os ramos; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será.

כי תחבט זיתך לא תפאר אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה

21 Quando vindimares a tua vinha, não tornarás atrás de ti a rebuscá-la; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será o restante.

כי תבצר כרמך לא תעולל אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה

22 E lembrar-te-ás de que foste servo na terra do Egito; pelo que te ordeno que faças isso.

וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה

Devarim - Deuteronômio 25

1 Quando houver contenda entre alguns, e vierem a juízo para que os juízes os julguem, ao justo justificarão e ao injusto condenarão.

כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע

2 E será que, se o injusto merecer açoites, o juiz o fará deitar e o fará açoitar diante de si, quanto bastar pela sua injustiça, por certa conta.

והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר

3 Quarenta açoites lhe fará dar, não mais; para que, porventura, se lhe fizer dar mais açoites do que estes, teu irmão não fique envilecido aos teus olhos.

ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף להכתו על אלה מכה רבה ונקלה אחיך לעיניך

4 Não atarás a boca ao boi, quando trilhar.

לא תחסם שור בדישו

5 Quando alguns irmãos morarem juntos, e algum deles morrer e não tiver filho, então, a mulher do defunto não se casará com homem estranho de fora; seu cunhado entrará a ela, e a tomará por mulher, e fará a obrigação de cunhado para com ela.

כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה

6 E será que o primogênito que ela der à luz estará em nome de seu irmão defunto, para que o seu nome se não apague em Israel.

והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל

7 Porém, se o tal homem não quiser tomar sua cunhada, subirá, então, sua cunhada à porta dos anciãos e dirá Meu cunhado recusa suscitar a seu irmão nome em Israel; não quer fazer para comigo o dever de cunhado.

ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי

8 Então, os anciãos da sua cidade o chamarão e com ele falarão; e, se ele ficar nisto e disser Não quero tomá-la; וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמדו 8 ואמר לא חפצתי לקחתה

9 então, sua cunhada se chegará a ele aos olhos dos anciãos, e lhe descalçará o sapato do pé, e lhe cuspirá no rosto, e protestará, e dirá Assim

ונגשה יבמתו אליו⁹; se fará ao homem que não edificar a casa de seu irmão;
לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש
אשר לא יבנה את בית אחיו

10 e o seu nome se chamará em Israel A casa do descalçado.

ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעלה¹⁰

11 Quando pelejarem dois homens, um contra o outro, e a mulher de um chegar para livrar seu marido da mão do que o fere, e ela estender a sua mão, e lhe pegar pelas suas vergonhas, 11
כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה 11
אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במבשיו

12 então, cortar-lhe-ás a mão; não a poupará teu olho.

וקצתה את כפה לא תחוס עינך¹²

13 Na tua bolsa não terás diversos pesos, um grande e um pequeno.

לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה¹³

14 Na tua casa não terás duas sortes de efa, um grande e um pequeno.

לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה¹⁴

15 Peso inteiro e justo terás, efa inteiro e justo terás, para que se prolonguem os teus dias na terra que te dará o SENHOR, teu Deus.

אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכו ימך על¹⁵
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך

16 Porque abominação é ao SENHOR, teu Deus, todo aquele que faz isso, todo aquele que faz injustiça.

כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול¹⁶

17 Lembra-te do que te fez Amaleque no caminho, quando saíeis do Egito; זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים¹⁷

18 como te saiu ao encontro no caminho e te derribou na retaguarda todos os fracos que iam após ti, estando tu cansado e afadigado; e não temeu a Deus.

אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים¹⁸

19 Será, pois, que, quando o SENHOR, teu Deus, te tiver dado repouso de todos os teus inimigos em redor, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dará por herança, para possuí-la, então, apagarás a memória de Amaleque de debaixo do céu; não te esqueças.

והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך¹⁹
נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח

Devarim - Deuteronômio 26

1 E será que, quando entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te dará por herança, e a possuíres, e nela habitares, והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה

2 então, tomarás das primícias de todos os frutos da terra que trouxeres da tua terra, que te dá o SENHOR, teu Deus, e as porás num cesto, e irás ao lugar que escolher o SENHOR, teu Deus, para ali fazer habitar o seu nome.

ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם

3 E virás ao sacerdote, que naqueles dias for, e dir-lhe-ás Hoje, declaro perante o SENHOR, teu Deus, que entrei na terra que o SENHOR jurou a nossos pais dar-nos.

ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו

4 E o sacerdote tomará o cesto da tua mão e o porá diante do altar do SENHOR, teu Deus.

ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך

5 Então, protestarás perante o SENHOR, teu Deus, e dirás Siro miserável foi meu pai, e desceu ao Egito, e ali peregrinou com pouca gente; porém ali cresceu até vir a ser nação grande, poderosa e numerosa.

וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב

6 Mas os egípcios nos maltrataram, e nos afligiram, e sobre nós puseram uma dura servidão.

וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה

7 Então, clamamos ao SENHOR, Deus de nossos pais; e o SENHOR ouviu a nossa voz e atentou para a nossa miséria, e para o nosso trabalho, e para a nossa opressão.

ונצעק אל יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו

8 E o SENHOR nos tirou do Egito com mão forte, e com braço estendido, e com grande espanto, e com sinais, e com milagres; ויוצאנו יהוה ממצרים ביד

חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאתות ובמפתים

9 e nos trouxe a este lugar e nos deu esta terra, terra que mana leite e mel.

ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש9

10 E eis que agora eu trouxe as primícias dos frutos da terra que tu, ó SENHOR, me deste. Então, as porás perante o SENHOR, teu Deus, e te inclinarás perante o SENHOR, teu Deus.

ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה10
אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך

11 E te alegrarás por todo o bem que o SENHOR, teu Deus, te tem dado a ti e a tua casa, tu, e o levita, e o estrangeiro que está no meio de ti 11ושמחת
בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך

12 Quando acabares de dizimar todos os dízimos da tua novidade, no ano terceiro, que é o ano dos dízimos, então, a darás ao levita, ao estrangeiro, ao órfão e à viúva, para que comam dentro das tuas portas e se fartem.

כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישת שנת המעשר ונתתה ללוי12
לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו

13 E dirás perante o SENHOR, teu Deus Tirei o que é consagrado de minha casa e dei também ao levita, e ao estrangeiro, e ao órfão e à viúva, conforme todos os teus mandamentos que me tens ordenado; nada traspassei dos teus mandamentos, nem deles me esqueci.

ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום13
ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי

14 Disso não comi na minha tristeza e disso nada tirei para imundícia, nem disso dei para algum morto; obedeci à voz do SENHOR, meu Deus; conforme tudo o que me ordenaste, tenho feito.

לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול14
יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני

15 Olha desde a tua santa habitação, desde o céu, e abençoa o teu povo, a Israel, e a terra que nos deste, como juraste a nossos pais, terra que mana leite e mel.

השקיפה ממצעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר15
נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש

16 Neste dia, o SENHOR, teu Deus, te manda fazer estes estatutos e juízos; guarda-os, pois, e faze-os com todo o teu coração e com toda a tua alma.

היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרתם
ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך

17 Hoje, declaraste ao SENHOR que te será por Deus, e que andarás nos
seus caminhos, e guardarás os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os
seus juízos, e darás ouvidos à sua voz.

את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו
ומשפטיו ולשמע בקלו

18 E o SENHOR, hoje, te fez dizer que lhe serás por povo seu próprio,
como te tem dito, e que guardarás todos os seus mandamentos.

ויהוה האמריך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו

19 Para assim te exaltar sobre todas as nações que fez, para louvor, e para
fama, e para glória, e para que sejas um povo santo ao SENHOR, teu Deus,
como tem dito.

ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיתך עם קדש
ליהוה אלהיך כאשר דבר

Devarim - Deuteronômio 27

1 E deram ordem, Moisés e os anciãos, ao povo de Israel, dizendo Guardai todos estes mandamentos que hoje vos ordeno 1 ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום

2 Será, pois, que, no dia em que passares o Jordão à terra que te der o SENHOR, teu Deus, levantar-te-ás umas pedras grandes e as caiarás.

2 והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדולות ושדת אתם בשיד

3 E, havendo-o passado, escreverás nelas todas as palavras desta lei, para entrares na terra que te der o SENHOR, teu Deus, terra que mana leite e mel, como te disse o SENHOR, Deus de teus pais.

3 וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך

4 Será, pois, que, quando houveres passado o Jordão, levantareis estas pedras, que hoje vos ordeno, no monte Ebal, e as caiarás.

4 והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אותם בשיד

5 E ali edificarás um altar ao SENHOR, teu Deus, um altar de pedras; não alçarás ferro sobre elas.

5 ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל

6 De pedras inteiras edificarás o altar do SENHOR, teu Deus; e sobre ele oferecerás holocaustos ao SENHOR, teu Deus.

6 אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך

7 Também sacrificarás ofertas pacíficas, e ali comerás perante o SENHOR, teu Deus, e te alegrarás.

7 וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך

8 E, nestas pedras, escreverás todas as palavras desta lei, exprimindo-as bem.

8 וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב

9 Falou mais Moisés, juntamente com os sacerdotes levitas, a todo o Israel, dizendo Escuta e ouve, ó Israel! Neste dia, vieste a ser por povo ao SENHOR, teu Deus.

וידבר משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל היום הזה9
נהיית לעם ליהוה אלהיך

10 Portanto, obedecerás à voz do SENHOR, teu Deus, e farás os seus mandamentos e os seus estatutos que hoje te ordeno 10והיה בקול יהוה
אלהיך ועשית את מצותו ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום

11 E Moisés deu ordem, naquele dia, ao povo, dizendo 11ויעצו משה את העם
ביום ההוא לאמר

12 Quando houverdes passado o Jordão, estes estarão sobre o monte Gerizim, para abençoarem o povo Simeão, e Levi, e Judá, e Issacar, e José, e Benjamim.

12אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה
ויששכר ויוסף ובנימין

13 E estes estarão, para amaldiçoar, sobre o monte Ebal Rúben, e Gade, e Aser, e Zebulom, e Dã, e Naftali.

13ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר זבולון דן ונפתלי

14 E os levitas protestarão a todo o povo de Israel em alta voz e dirão 14וענו
הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם

15 Maldito o homem que fizer imagem de escultura ou de fundição, abominação ao SENHOR, obra da mão do artífice, e a puser em um lugar escondido! E todo o povo responderá e dirá Amém!

15ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר
וענו כל העם ואמרו אמן

16 Maldito aquele que desprezar a seu pai ou a sua mãe! E todo o povo dirá Amém!

16ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן

17 Maldito aquele que arrancar o termo do seu próximo! E todo o povo dirá Amém!

17ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן

18 Maldito aquele que fizer que o cego erre do caminho! E todo o povo dirá Amém!

18ארור משגה עור בדרך ואמר כל העם אמן

19 Maldito aquele que perverter o direito do estrangeiro, do órfão e da viúva! E todo o povo dirá Amém!

19ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן

20 Maldito aquele que se deitar com a mulher de seu pai, porquanto descobriu a ourela de seu pai! E todo o povo dirá Amém!

ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמנ20

21 Maldito aquele que se deitar com algum animal! E todo o povo dirá Amém!

ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמנ21

22 Maldito aquele que se deitar com sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe! E todo o povo dirá Amém!

ארור שכב עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמנ22

23 Maldito aquele que se deitar com sua sogra! E todo o povo dirá Amém!

ארור שכב עם חתנתו ואמר כל העם אמנ23

24 Maldito aquele que ferir o seu próximo em oculto! E todo o povo dirá Amém!

ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמנ24

25 Maldito aquele que tomar suborno para matar a alguma pessoa inocente! E todo o povo dirá Amém!

ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמנ25

26 Maldito aquele que não confirmar as palavras desta lei, não as cumprindo! E todo o povo dirá Amém!

ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמנ26

Devarim - Deuterônômio 28

1 E será que, se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, tendo cuidado de guardar todos os seus mandamentos que eu te ordeno hoje, o SENHOR, teu Deus, te exaltará sobre todas as nações da terra.

והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גוי הארץ

2 E todas estas bênçãos virão sobre ti e te alcançarão, quando ouvires a voz do SENHOR, teu Deus 28 וכל הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה אלהיך

3 Bendito serás tu na cidade e bendito serás no campo.

ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה

4 Bendito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e o fruto dos teus animais, e a criação das tuas vacas, e os rebanhos das tuas ovelhas.

ברוך פרי בטןך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך

5 Bendito o teu cesto e a tua amassadeira.

ברוך טנאך ומשארתך

6 Bendito serás ao entrares e bendito serás ao saíres.

ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך

7 O SENHOR entregará os teus inimigos que se levantarem contra ti feridos diante de ti; por um caminho sairão contra ti, mas por sete caminhos fugirão diante de ti.

יתן יהוה את איביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך

8 O SENHOR mandará que a bênção esteja contigo nos teus celeiros e em tudo que puseres a tua mão; e te abençoará na terra que te der o SENHOR, teu Deus.

יצו יהוה אתך את הברכה באסמך ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך

9 O SENHOR te confirmará para si por povo santo, como te tem jurado, quando guardares os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e andares nos seus caminhos.

יקימך יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו

10 E todos os povos da terra verão que és chamado pelo nome do SENHOR e terão temor de ti.

וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך

11 E o SENHOR te dará abundância de bens no fruto do teu ventre, e no fruto dos teus animais, e no fruto da tua terra, sobre a terra que o SENHOR jurou a teus pais te dar.

והותרך יהוה לטובה בפרי בטן ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתך לתת לך

12 O SENHOR te abrirá o seu bom tesouro, o céu, para dar chuva à tua terra no seu tempo e para abençoar toda a obra das tuas mãos; e emprestarás a muitas gentes, porém tu não tomarás emprestado.

יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה

13 E o SENHOR te porá por cabeça e não por cauda; e só estarás em cima e não debaixo, quando obedeceres aos mandamentos do SENHOR, teu Deus, que hoje te ordeno, para os guardar e fazer.

ונתןך יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות

14 E não te desviarás de todas as palavras que hoje te ordeno, nem para a direita nem para a esquerda, para andares após outros deuses, para os servires.

ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם

15 Será, porém, que, se não deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, para não cuidares em fazer todos os seus mandamentos e os seus estatutos, que hoje te ordeno, então, sobre ti virão todas estas maldições e te alcançarão 15 והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך

16 Maldito serás tu na cidade e maldito serás no campo.

ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה

17 Maldito o teu cesto e a tua amassadeira.

ארור טנאך ומשארתך

18 Maldito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e a criação das tuas vacas, e os rebanhos das tuas ovelhas.

ארור פרי בטןך ופרי אדמתך שגר אלפך ועשתרות צאנך

19 Maldito serás ao entrares e maldito serás ao saíres.

ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך

20 O SENHOR mandará sobre ti a maldição, a turbção e a perdição em tudo que puseres a tua mão para fazer, até que sejas destruído e até que repentinamente pereças, por causa da maldade das tuas obras, com que me deixaste.

ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני

21 O SENHOR te fará pegar a pestilência, até que te consuma da terra, a qual passas a possuir.

ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה

22 O SENHOR te ferirá com a tísica, e com a febre, e com a quentura, e com o ardor, e com a secura, e com destruição das sementeiras, e com ferrugem; e te perseguirão até que pereças.

יככה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפון עד אבדך

23 E os teus céus que estão sobre a cabeça serão de bronze; e a terra que está debaixo de ti será de ferro.

והיו שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתך ברזל

24 O SENHOR, por chuva da tua terra, te dará pó e poeira; dos céus descera sobre ti, até que pereças.

יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך

25 O SENHOR te fará cair diante dos teus inimigos; por um caminho sairás contra eles, e por sete caminhos fugirás diante deles, e serás espalhado por todos os reinos da terra.

יתנך יהוה נגף לפני איבך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ

26 E o teu cadáver será por comida a todas as aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém os espantará.

והיתה גבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחרידך

27 O SENHOR te ferirá com as úlceras do Egito, e com hemorróidas, e com sarna, e com coceira, de que não possas curar-te.

יככה יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרר ובחרס אשר לא תוכל להרפא27

28 O SENHOR te ferirá com loucura, e com cegueira, e com pasmo do coração.

יככה יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב28

29 E apalparás ao meio-dia, como o cego apalpa na escuridade, e não prosperarás nos teus caminhos; porém somente serás oprimido e roubado todos os dias; e não haverá quem te salve.

והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית29
אך עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע

30 Desposar-te-ás com uma mulher, porém outro homem dormirá com ela; edificarás uma casa, porém não morarás nela; plantarás uma vinha, porém não lograrás o seu fruto.

אשה תארש ואיש אחר ישגלנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו30

31 O teu boi será morto aos teus olhos, porém dele não comerás; o teu jumento será roubado diante de ti e não voltará a ti; as tuas ovelhas serão dadas aos teus inimigos; e não haverá quem te salve.

שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות31
לאיביך ואין לך מושיע

32 Teus filhos e tuas filhas serão dados a outro povo, os teus olhos o verão, e após eles desfalecerão todo o dia; porém não haverá poder na tua mão.

בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות אליהם כל היום ואין לאל ידך32

33 O fruto da tua terra e todo o teu trabalho o comerá um povo que nunca conheceste; e tu serás oprimido e quebrantado todos os dias.

פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצון כל הימים33

34 E ficarás aterrado pelo que verás com os teus olhos.

והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה34

35 O SENHOR te ferirá com úlceras malignas nos joelhos e nas pernas, de que não possas sarar, desde a planta do teu pé até ao alto da cabeça.

יככה יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך35
ועד קדקדך

36 O SENHOR te levará a ti e a teu rei, que tiveres posto sobre ti, a uma gente que não conheceste, nem tu nem teus pais; e ali servirás a outros

deuses, feitos de madeira e de pedra.

יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתֶיךָ 36
ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן

37 E serás por pasmo, por ditado e por fábula entre todos os povos a que o SENHOR te levará.

והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהגך יהוה שמה 37

38 Lançarás muita semente ao campo; porém colherás pouco, porque o gafanhoto a consumirá.

זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה 38

39 Plantarás vinhas e cultivarás; porém não beberás vinho, nem colherás as uvas, porque o bicho as colherá.

כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת 39

40 Em todos os termos, terás oliveiras; porém não te ungirás com azeite, porque a azeitona cairá da tua oliveira.

זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך 40

41 Filhos e filhas gerarás; porém não serão para ti, porque irão em cativo.

בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי 41

42 Todo o teu arvoredado e o fruto da tua terra consumirá a lagarta.

כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל 42

43 O estrangeiro, que está no meio de ti, se elevará muito sobre ti, e tu mui baixo descerás.

הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה 43

44 Ele te emprestará a ti, porém tu não lhe emprestarás a ele; ele será por cabeça, e tu serás por cauda.

הוא ילוך ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב 44

45 E todas estas maldições virão sobre ti, e te perseguirão, e te alcançarão, até que sejas destruído; porquanto não haverás dado ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, para guardar os seus mandamentos e os seus estatutos, que te tem ordenado.

ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול 45
יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך

46 E serão entre ti por sinal e por maravilha, como também entre a tua semente, para sempre.

והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם46

47 Porquanto não haverás servido ao SENHOR, teu Deus, com alegria e bondade de coração, pela abundância de tudo, 47 תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל

48 assim servirás aos teus inimigos, que o SENHOR enviará contra ti, com fome, e com sede, e com nudez, e com falta de tudo; e sobre o teu pescoço porá um jugo de ferro, até que te tenha destruído.

48 ועבדת את איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובעירם ובחסר כל ונתן עלך ברזל על צוארך עד השמידו אתך

49 O SENHOR levantará contra ti uma nação de longe, da extremidade da terra, que voa como a águia, nação cuja língua não entenderás; 49 ישא יהוה עליך גוי מרחוק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו

50 nação feroz de rosto, que não atentará para o rosto do velho, nem se apiedará do moço.

גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן50

51 E comerá o fruto dos teus animais e o fruto da tua terra, até que sejas destruído; e não te deixará cereal, nem mosto, nem azeite, nem criação das tuas vacas, nem rebanhos das tuas ovelhas, até que te tenha consumido.

51 ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר51 שגר אלפיך ועשתרת צאנך עד האבידו אתך

52 E te angustiará em todas as tuas portas, até que venham a cair os teus altos e fortes muros, em que confiavas em toda a tua terra; e te angustiará até em todas as tuas portas, em toda a tua terra, que te tem dado o SENHOR, teu Deus.

52 והצר לך בכל שעריך עד רדת חמתך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל2 ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך

53 E comerás o fruto do teu ventre, a carne de teus filhos e de tuas filhas, que te der o SENHOR, teu Deus, no cerco e no aperto com que os teus inimigos te apertarão.

53 ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנותיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך

54 Quanto ao homem mais mimoso e mui delicado entre ti, o seu olho será maligno contra o seu irmão, e contra a mulher de seu amor, e contra os demais de seus filhos que ainda lhe ficarem; 54 האיש הרך בך והענג מאד תרע54 עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותר

55 de sorte que não dará a nenhum deles da carne de seus filhos, que ele comer; porquanto nada lhe ficou de resto no cerco e no aperto com que o teu inimigo te apertará em todas as tuas portas.

מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל שעריך

56 E, quanto à mulher mais mimosa e delicada entre ti, que de mimo e delicadeza nunca tentou pôr a planta de seu pé sobre a terra, será maligno o seu olho contra o homem de seu amor, e contra seu filho, e contra sua filha; הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה הצג על הארץ מהתענג ומרר תרע 56 עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה

57 e isso por causa de suas páreas que saírem dentre os seus pés e por causa de seus filhos que tiver, porque os comerá às escondidas pela falta de tudo, no cerco e no aperto com que o teu inimigo te apertará nas tuas portas.

ובשליטה היוצת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור 57 ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך

58 Se não tiveres cuidado de guardar todas as palavras desta lei, que estão escritas neste livro, para temeres este nome glorioso e terrível, o SENHOR, teu Deus, 58 אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך

59 então, o SENHOR fará maravilhosas as tuas pragas e as pragas de tua semente, grandes e duradouras pragas, e enfermidades más e duradouras; והפלא יהוה את מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלות ונאמנות וחלים רעים 59 ונאמנים

60 e fará tornar sobre ti todos os males do Egito, de que tu tiveste temor; e se apegarão a ti.

והשיב בך את כל מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך 60

61 Também o SENHOR fará vir sobre ti toda enfermidade e toda praga, que não está escrita no livro desta lei, até que sejas destruído.

גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד 61 השמדך

62 E ficareis poucos homens, em lugar de haverdes sido como as estrelas dos céus em multidão, porquanto não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso Deus.

ונשארם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול 62 יהוה אלהיך

63 E será que, assim como o SENHOR se deleitava em vós, em fazer-vos bem e multiplicar-vos, assim o SENHOR se deleitará em destruir-vos e consumir-vos; e desarraigados sereis da terra, a qual passas a possuir.

והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישש יהוה 63
עליכם להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה
לרשתה

64 E o SENHOR vos espalhará entre todos os povos, desde uma extremidade da terra até à outra extremidade da terra; e ali servirás a outros deuses que não conheceste, nem tu nem teus pais; servirás à madeira e à pedra.

והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים 64
אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן

65 E nem ainda entre as mesmas nações descansarás, nem a planta de teu pé terá repouso; porquanto o SENHOR ali te dará coração tremente, e desfalecimento dos olhos, e desmaio da alma.

ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון 65
עינים ודאבון נפש

66 E a tua vida como suspensa estará diante de ti; e estremecerás de noite e de dia e não crerás na tua própria vida.

והיו חיך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחיך 66

67 Pela manhã, dirás Ah! Quem me dera ver a noite! E à tarde dirás Ah! Quem me dera ver a manhã! Isso pelo pasmo de teu coração, com que pasmarás, e pelo que verás com os teus olhos.

בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד 67
וממראה עיניך אשר תראה

68 E o SENHOR te fará voltar ao Egito em navios, pelo caminho de que te tenho dito Nunca jamais o verás; e ali sereis vendidos por servos e por servas aos vossos inimigos; mas não haverá quem vos compre.

והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה 68
והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה

Devarim - Deuteronômio 29

1 Estas são as palavras do concerto que o SENHOR ordenou a Moisés, na terra de Moabe, que fizesse com os filhos de Israel, além do concerto que fizera com eles em Horebe.

אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב
מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב

2 E chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe Tendes visto tudo quanto o SENHOR fez na terra do Egito, perante vossos olhos, a Faraó, e a todos os seus servos, e a toda a sua terra; ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם
ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו

3 as grandes provas que os teus olhos têm visto, aqueles sinais e grandes maravilhas; המסות הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם

4 porém não vos tem dado o SENHOR um coração para entender, nem olhos para ver, nem ouvidos para ouvir, até ao dia de hoje.

ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה

5 E quarenta anos vos fiz andar pelo deserto; não se envelheceram sobre vós as vossas vestes, nem se envelheceu no teu pé o teu sapato.

ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא בלתי
מעל רגלך

6 Pão não comestes e vinho e bebida forte não bebestes, para que soubésseis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם

7 Vindo vós, pois, a este lugar, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, nos saíram ao encontro, à peleja, e nós os ferimos; ותבאו אל המקום הזה
ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכם

8 e tomamos a sua terra e a demos por herança aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo dos manassitas.

ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי

9 Guardai, pois, as palavras deste concerto e cumpri-as para que prospereis em tudo quanto fizerdes ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען
תשכילו את כל אשר תעשון

10 Vós todos estais hoje perante o SENHOR, vosso Deus os cabeças de vossas tribos, vossos anciãos, os vossos oficiais, todo o homem de Israel, אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם 10 כל איש ישראל

11 os vossos meninos, as vossas mulheres e o estrangeiro que está no meio do teu arraial; desde o rachador da tua lenha até ao tirador da tua água; טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימין 11

12 para que entres no concerto do SENHOR, teu Deus, e no seu juramento que o SENHOR, teu Deus, hoje faz contigo; 12 לעברך בברית יהוה אלהיך 12 ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום

13 para que hoje te confirme por seu povo, e ele te seja a ti por Deus, como te tem dito e como jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר 13 נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב

14 E não somente convosco faço este concerto e este juramento, 14 ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת

15 mas com aquele que hoje está aqui em pé conosco perante o SENHOR, nosso Deus, e com aquele que hoje não está aqui conosco.

כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו 15 היום

16 Porque vós sabeis como habitamos na terra do Egito e como passamos pelo meio das nações, pelas quais passastes; 16 כי אתם ידעתם את אשר ישבנו 16 בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם

17 e viste as suas abominações e os seus ídolos, a madeira e a pedra, a prata e o ouro que havia entre eles; 17 ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן 17 כסף וזהב אשר עמהם

18 para que entre vós não haja homem, nem mulher, nem família, nem tribo cujo coração hoje se desvie do SENHOR, nosso Deus, e vá servir aos deuses destas nações; para que entre vós não haja raiz que dê fel e absinto, פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה 18 אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה

19 e aconteça que, ouvindo as palavras desta maldição, se abençoe no seu coração, dizendo Terei paz, ainda que ande conforme o bom parecer do meu coração; para acrescentar à sede a bebedice.

והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי 19
בשררות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה

20 O SENHOR não lhe querará perdoar; mas, então, fumegará a ira do SENHOR e o seu zelo sobre o tal homem, e toda maldição escrita neste livro jazerá sobre ele; e o SENHOR apagará o seu nome de debaixo do céu.

לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבעה בו כל 20
האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים

21 E o SENHOR o separará, para mal, de todas as tribos de Israel, conforme todas as maldições do concerto escrito neste livro da Lei.

והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה 21
הזה

22 Então, dirá a geração vindoura, os vossos filhos, que se levantarem depois de vós, e o estranho, que virá de terras remotas, vendo as pragas desta terra, e as suas doenças, com que o SENHOR a terá afligido, 22 ואמר
הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את
מכות הארץ ההוא ואת תחלאתיה אשר חלה יהוה בה

23 e toda a sua terra abrasada com enxofre e sal, de sorte que não será semeada, e nada produzirá, nem nela crescerá erva alguma, assim como foi a destruição de Sodoma e de Gomorra, de Admá e de Zeboim, que o SENHOR destruiu na sua ira e no seu furor; 23 גפרית ומלח שרפה כל ארצה
לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים
אשר הפך יהוה באפו ובחמתו

24 isto é, todas as nações dirão Por que fez o SENHOR assim com esta terra? Qual foi a causa do furor desta tão grande ira?

ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה 24

25 Então, se dirá Porque deixaram o concerto do SENHOR, o Deus de seus pais, que com eles tinha feito, quando os tirou do Egito, 25 ואמר
עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים

26 e foram-se, e serviram a outros deuses, e se inclinaram diante deles; deuses que os não conheceram, e nenhum dos quais ele lhes tinha dado.

וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם 26

27 Pelo que a ira do SENHOR se acendeu contra esta terra, para trazer sobre ela toda maldição que está escrita neste livro.

ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה 27

28 E o SENHOR os tirou da sua terra com ira, e com indignação, e com grande furor e os lançou em outra terra, como neste dia se vê.

ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום
הזה

29 As coisas encobertas são para o SENHOR, nosso Deus; porém as reveladas são para nós e para nossos filhos, para sempre, para cumprirmos todas as palavras desta lei.

הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה
הזאת

Devarim - Deuteronômio 30

1 E será que, sobrevindo-te todas estas coisas, a bênção ou a maldição, que tenho posto diante de ti, e te recordares delas entre todas as nações, para onde te lançar o SENHOR, teu Deus; והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה 1 onde te lançar o SENHOR, teu Deus; והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה 1 הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה

2 e te converteres ao SENHOR, teu Deus, e deres ouvidos à sua voz conforme tudo o que eu te ordeno hoje, tu e teus filhos, com todo o teu coração e com toda a tua alma, ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר 2 אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך

3 então, o SENHOR, teu Deus, te fará voltar do teu cativeiro, e se apiedará de ti, e tornará a ajuntar-te dentre todas as nações entre as quais te espalhou o SENHOR, teu Deus.

ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה 3 אלהיך שמה

4 Ainda que os teus desterrados estejam para a extremidade do céu, desde ali te ajuntará o SENHOR, teu Deus, e te tomará dali.

אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך 4

5 E o SENHOR, teu Deus, te trará à terra que teus pais possuíram, e a possuirás; e te fará bem e te multiplicará mais do que a teus pais.

והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתך 5

6 E o SENHOR, teu Deus, circuncidará o teu coração e o coração de tua semente, para amares ao SENHOR, teu Deus, com todo o coração e com toda a tua alma, para que vivas.

ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך 6

7 E o SENHOR, teu Deus, porá todas estas maldições sobre os teus inimigos e sobre os teus aborrecedores, que te perseguiram.

ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך 7

8 Converter-te-ás, pois, e darás ouvidos à voz do SENHOR; farás todos os seus mandamentos, que hoje te ordeno.

ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום 8

9 E o SENHOR, teu Deus, te dará abundância em toda obra das tuas mãos, no fruto do teu ventre, e no fruto dos teus animais, e no fruto da tua terra para bem; porquanto o SENHOR tornará a alegrar-se em ti para bem, como se alegrou em teus pais; והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטן ובפרי 9 בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתיך

10 quando deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, guardando os seus mandamentos e os seus estatutos, escritos neste livro da Lei, quando te converteres ao SENHOR, teu Deus, com todo o teu coração e com toda a tua alma 10 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך

11 Porque este mandamento, que hoje te ordeno, te não é encoberto e tampouco está longe de ti.

11 כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום לא נפלאה היא ומן רחוקה היא

12 Não está nos céus, para dizeres Quem subirá por nós aos céus, que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o façamos?

12 לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה

13 Nem tampouco está dalém do mar, para dizeres Quem passará por nós dalém do mar, para que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o façamos?

13 ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה

14 Porque esta palavra está mui perto de ti, na tua boca e no teu coração, para a fazeres.

14 כי קרוב אליך הדבר מאד בפיו ובלבבך לעשותו

15 Vês aqui, hoje te tenho proposto a vida e o bem, a morte e o mal; 15 ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע

16 porquanto te ordeno, hoje, que ames o SENHOR, teu Deus, que andes nos seus caminhos e que guardes os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, para que vivas e te multipliques, e o SENHOR, teu Deus, te abençoe na terra, a qual passas a possuir.

16 אשר אנכי מצוה היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה

17 Porém, se o teu coração se desviar, e não quiseses dar ouvidos, e fores seduzido para te inclinares a outros deuses, e os servires, 17 ולא תשמע ונדחת והשתחית לאלהים אחרים ועבדתם

18 então, eu te denuncio, hoje, que, certamente, perecerás; não prolongarás os dias na terra a que vais, passando o Jordão, para que, entrando nela, a possuas.

הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכון ימים על האדמה אשר אתה עבר18
את הירדן לבא שמה לרשתה

19 Os céus e a terra tomo, hoje, por testemunhas contra ti, que te tenho proposto a vida e a morte, a bênção e a maldição; escolhe, pois, a vida, para que vivas, tu e a tua semente, 19 העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ
החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך

20 amando ao SENHOR, teu Deus, dando ouvidos à sua voz e te achegando a ele; pois ele é a tua vida e a longura dos teus dias; para que fiques na terra que o SENHOR jurou a teus pais, a Abraão, a Isaque e a Jacó, que lhes havia de dar.

לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך וארך ימיך לשבת20
על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם

Devarim – Deuteronômio 31

1 Depois foi Moisés, e falou estas palavras a todo o Israel, לארשי-לכ-לא: 1 הלאה מירבדה-תא רבדיו השמ קליו

2 E disselhes: Da idade de cento e vinte anos sou eu hoje; já não poderei mais sair e entrar; além disto o Senhor me disse: Não passarás o Jordão.

סויה יכנא הנש מירשעו האמ-נב מהלא רמאיו
הזה נדריה-תא רבעת אל ילא רמא הוהיו אובלו תאצל דוע לכוא-אל:

3 O Senhor teu Deus passará adiante de ti; ele destruirá estas nações de diante de ti, para que as possuas; Josué passará adiante de ti, como o Senhor tem falado.

דימשי-אוה קינפל רבע אוה קיהלא הוהי
אוה עשוהי מתשריו קינפלמ הלאה מיוגה-תא
הוהי רבד רשאכ קינפל רבע:

4 E o Senhor lhes fará como fez a Siom e a Ogue, reis dos amorreus, e à sua terra, os quais destruiu.

יכלמ גועלו נוחיסל השע רשאכ מהל הוהי השעו
סתא דימשה רשא מצראלו ירמאה:

5 Quando, pois, o Senhor vo-los der diante de vós, então com eles fareis conforme a todo o mandamento que vos tenho ordenado.

הוצמה-לככ מהל מתישעו מכינפל הוהי מנתנו
מכתא יתיוצ רשא:

6 Esforçai-vos, e animai-vos; não temais, nem vos espanteis diante deles; porque o Senhor teu Deus é o que vai contigo; não te deixará nem te desampará.

יכ מהינפמ וצרעת-לאו וארית-לא וצמאו וקזח
קבזעי אלו קפרי אל קמע קלהה אוה קיהלא הוהי:

7 E chamou Moisés a Josué, e lhe disse aos olhos de todo o Israel: Esforça-te e anima-te; porque com este povo entrarás na terra que o Senhor jurou a teus pais lhes dar; e tu os farás herdá-la.

ניעל וילא רמאיו עשוהיל השמ ארקיו
הזה מעה-תא אובת התא יכ קמאו קזח לארשי-לכ

הַתָּא וְהָלָא תַתְּלִיתִּיתָּבְּאַל הוּאֵי עֲבָשָׁן רִשָּׁא קִרְאָה-לָא
סְתוּא הַנְּלִיחָנָתָּ:

8 O Senhor, pois, é aquele que vai adiante de ti; ele será contigo, não te deixará, nem te desampará; não temas, nem te espantes.

אַל קָמַע הִיְהִי אוּוה קִינְפֹּל קְלָהָה אוּוה הוּוֵהִיו
תַּחַת אֱלֹו אֲרִית אֱל קְבֹזְעִי אֱלֹו קְפְרִי:

9 E Moisés escreveu esta lei, e a deu aos sacerdotes, filhos de Levi, que levavam a arca da aliança do Senhor, e a todos os anciãos de Israel.

סִינְהִכָּה-לָא הַנְּתִיו תַּאזָּה הַרֹוּתָה-תַּא הַשֹּׁמ בַּתְּכִיו
הוּוֵהִי תִירֵב וְוֹרָא-תַּא סִיאַשְׁנָה יוֹל יֵנֵב
לְאַרְשִׁי יִנְקֹז-לְכָּ-לָּאוּ:

10 E ordenou-lhes Moisés, dizendo: Ao fim de cada sete anos, no tempo determinado do ano da remissão, na festa dos tabernáculos, 10
סִינֵש עֲבָש קָקֵמ רִמָּאֵל סְתוּא הַשֹּׁמ וְצִיו
תּוֹכְסָה גַחֲב הַטְּמַשָּׁה:

11 Quando todo o Israel vier a comparecer perante o Senhor teu Deus, no lugar que ele escolher, lerás esta lei diante de todo o Israel aos seus ouvidos.

קִיְהִלָּא הוּוֵהִי יֵנֵפ-תַּא תּוּאֲרֵל לְאַרְשִׁי-לְכָּ אוּבֵב
דִּגְנ תַּאזָּה הַרֹוּתָה-תַּא אֲרֵקֵת רַחֲבִי רִשָּׁא סוּקֵמֵב
סְהִינְזַאֵב לְאַרְשִׁי-לְכָּ:

12 Ajunta o povo, os homens e as mulheres, os meninos e os estrangeiros que estão dentro das tuas portas, para que ouçam e aprendam e temam ao Senhor vosso Deus, e tenham cuidado de fazer todas as palavras desta lei;

רִשָּׁא קְרָגוּ קְטָהוּ סִישְׁנָהוּ סִישְׁנָאָה סְעָה-תַּא לְהַקָּה
וּאֲרִיו וּדְמִלִי נְעַמְלוּ וְעַמְשִׁי נְעַמְלָא קִירְעַשֵׁב
יִרְבֵּד-לְכָּ-תַּא תּוּשַׁעֵל וּרְמַשׁוּ סְכִיְהִלָּא הוּוֵהִי-תַּא
תַּאזָּה הַרֹוּתָה:

13 E que seus filhos, que não a souberem, ouçam e aprendam a temer ao Senhor vosso Deus, todos os dias que viverdes sobre a terra a qual ides, passando o Jordão, para a possuir.

הָאֲרִיל וּדְמִלוּ וְעַמְשִׁי וְעַדִּי-אֱל רִשָּׁא סְהִינְבוּ
סִיִּיח סְתַא רִשָּׁא סִימִיָּה-לְכָּ סְכִיְהִלָּא הוּוֵהִי-תַּא
הַמַּש וְדִרְיָה-תַּא סִירְבַּע סְתַא רִשָּׁא הַמְּדָאָה-לַע
הַתְּשִׁרֵל:

14 E disse o Senhor a Moisés: Eis que os teus dias são chegados, para que morras; chama a Josué, e apresentai-vos na tenda da congregação, para que eu lhe dê ordens. Assim foram Moisés e Josué, e se apresentaram na tenda da congregação.

ארק תומל קימי וברק נה השם-לא הוהי רמאי14
ךליו ונוצאו דעומ להאב ובציתו עשוהי-תא
דעומ להאב ובציתו עשוהי השם:

15 Então o Senhor apareceu na tenda, na coluna de nuvem; e a coluna de nuvem estava sobre a porta da tenda.

ננעה דומע דמעיו ננע דומעב להאב הוהי ארי15
להאה חתפ-לע:

16 E disse o Senhor a Moisés: Eis que dormirás com teus pais; e este povo se levantará, e prostituir-se-á indo após os deuses estranhos na terra, para cujo meio vai, e me deixará, e anulará a minha aliança que tenho feito com ele.

סקו קיתבא-סע בכש קנה השם-לא הוהי רמאי16
אוה רשא קראה-רכנ יהלא ירחא הנזו הזה סעה
רשא יתירב-תא רפהו ינבזעו וברקב המש-אב
ותא יתרכ:

17 Assim se acenderá a minha ira naquele dia contra ele, e desampará-lo-ei, e esconderei o meu rosto dele, para que seja devorado; e tantos males e angústias o alcançarão, que dirá naquele dia: Não me alcançaram estes males, porque o meu Deus não está no meio de mim?

יתרתסו סיתבזעו אוהה-סויב וב יפא הרחו17
תורצו תובר תוער והאצמו לכאל יהיו סהמ ינפ
יברקב יהלא קיא-יכ לע אלה אוהה סויב רמאו
הלאה תוערה ינואצמ:

18 Esconderei, pois, totalmente o meu rosto naquele dia, por todo o mal que tiver feito, por se haverem tornado a outros deuses.

לע אוהה סויב ינפ ריתסא רתסה יכנאו18
סירחא סיהלא-לא הנפ יכ השע רשא הערה-לכ:

19 Agora, pois, escrevei-vos este cântico, e ensinai-o aos filhos de Israel; ponde-o na sua boca, para que este cântico me seja por testemunha contra os filhos de Israel.

הדמלו תאזה הרישה-תא סכל ובתכ התעו19
יל-היתה נעמל סהיפכ המיש לארשי-ינב-תא
לארשי ינבב דעל תאזה הרישה:

20 Porque introduzirei o meu povo na terra que jurei a seus pais, que mana leite e mel; e comerá, e se fartará, e se engordará; então se tornará a outros deuses, e os servirá, e me irritarão, e anularão a minha aliança.

תבו ויתבאל יתעבשנ-רשא המדאה-לא ונאיבא-יכ20
סיהלא-לא הנפו נשדו עבשו לכאו שבדו בלח
יתירב-תא רפהו ינוצאנו סודבעו סירחא:

21 E será que, quando o alcançarem muitos males e angústias, então este cântico responderá contra ele por testemunha, pois não será esquecido da boca de sua descendência; porquanto conheço a sua imaginação, o que ele faz hoje, antes que o introduza na terra que tenho jurado.

התנעו תורצו תובר תוער ותא נאצמת-יכ היהו21
וערו יפמ חכשת אל יכ דעל וינפל תאזה הרישה
סרטב סויה השע אוה רשא ורצי-תא יתעדי יכ
יתעבשנ רשא קראה-לא ונאיבא:

22 Assim Moisés escreveu este cântico naquele dia, e o ensinou aos filhos de Israel.

הדמליו אוהה סויב תאזה הרישה-תא השמ בתכיו22
לארשי ינב-תא:

23 E ordenou a Josué, filho de Num, e disse: Esforça-te e anima-te; porque tu introduzirás os filhos de Israel na terra que lhes jurei; e eu serei contigo.

ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ23
אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך

24 E aconteceu que, acabando Moisés de escrever as palavras desta Lei num livro, até de todo as acabar, 24 והיה ככלות משה לכתב את דברי התורה
הזאת על ספר עד תמם

25 deu ordem Moisés aos levitas que levavam a arca do concerto do SENHOR, dizendo 25 ויצו משה את הלויים נשאי ארון ברית יהוה לאמר

26 Tomai este livro da Lei e ponde-o ao lado da arca do concerto do SENHOR, vosso Deus, para que ali esteja por testemunha contra ti.

לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם 26
בך לעד

27 Porque conheço a tua rebelião e a tua dura cerviz; eis que, vivendo eu ainda hoje convosco, rebeldes fostes contra o SENHOR; e quanto mais depois da minha morte.

כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים 27
היתם עם יהוה ואף כי אחרי מותי

28 Ajuntai perante mim todos os anciãos das vossas tribos e vossos oficiais, e aos vossos ouvidos falarei estas palavras e contra eles por testemunhas tomarei os céus e a terra.

הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה 28
ואעידה בם את השמים ואת הארץ

29 Porque eu sei que, depois da minha morte, certamente vos corrompereis e vos desviareis do caminho que vos ordenei; então, este mal vos alcançará nos últimos dias, quando fizerdes mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira com a obra das vossas mãos.

כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם 29
וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו
במעשה ידיכם

30 Então, Moisés falou as palavras deste cântico aos ouvidos de toda a congregação de Israel, até se acabarem 30 וידבר משה באזני כל קהל ישראל את
דברי השירה הזאת עד תמם

Devarim - Deuteronômio 32

1 Inclinaí os ouvidos, ó céus, e falarei; e ouça a terra as palavras da minha boca.

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי

2 Goteje a minha doutrina como a chuva, destile o meu dito como o orvalho, como chuvisco sobre a erva e como gotas de água sobre a relva.

יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב

3 Porque apregoarei o nome do SENHOR; dai grandeza a nosso Deus.

כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו

4 Ele é a Rocha cuja obra é perfeita, porque todos os seus caminhos juízo são; Deus é a verdade, e não há nele injustiça; justo e reto é.

הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא

5 Corromperam-se contra ele; seus filhos eles não são, e a sua mancha é deles; geração perversa e torcida é.

שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל

6 Recompensais, assim, ao SENHOR, povo louco e ignorante? Não é ele teu Pai, que te adquiriu, te fez e te estabeleceu?

ה ליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכנך

7 Lembra-te dos dias da antiguidade, atenta para os anos de muitas gerações; pergunta a teu pai, e ele te informará, aos teus anciãos, e eles to dirão.

זכר ימות עולם בינו שנות דור ודור שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך

8 Quando o Altíssimo distribuía as heranças às nações, quando dividia os filhos de Adão uns dos outros, pôs os termos dos povos, conforme o número dos filhos de Israel.

בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל

9 Porque a porção do SENHOR é o seu povo; Jacó é a parte da sua herança.

כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו

10 Achou-o na terra do deserto e num ermo solitário cheio de uivos; trouxe-o ao redor, instruiu-o, guardou -o como a menina do seu olho.

ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו

11 Como a águia desperta o seu ninho, se move sobre os seus filhos, estende as suas asas, toma-os e os leva sobre as suas asas, 11 כְּנֹשָׁר יַעִיר קִנּוֹ, על גִּזְלֵיו יִרְחֹף יִפְרֹשׁ כִּנְפָיו יִקְחֵהוּ יִשְׂאֵהוּ עַל אֲבִירָתוֹ

12 assim, só o SENHOR o guiou; e não havia com ele deus estranho.

12 יהוה בִּדְדוֹ יִנְחֵנוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֹכַח

13 Ele o fez cavalgar sobre as alturas da terra e comer as novidades do campo; e o fez chupar mel da rocha e azeite da dura pederneira, 13 יִרְכַּבְהוּ, על בְּמוֹתֵי אֶרֶץ וַיֹּאכַל תְּנוּבַת שָׂדֵי וַיִּנְקֵהוּ דְּבַשׁ מִסֵּלַע וְשֶׁמֶן מִחִלְמִישׁ צוּר

14 manteiga de vacas e leite do rebanho, com a gordura dos cordeiros e dos carneiros que pastam em Basã e dos bodes, com a gordura da flor do trigo; e bebeste o sangue das uvas, o vinho puro.

14 חֲמַאת בֶּקֶר וְחֵלֶב צֹאן עִם חֵלֶב כְּרִים וְאֵילִים בְּנֵי בֶשֶׁן וְעִתּוּדִים עִם חֵלֶב כְּלִיֹּת, חֹטֵה וְדָם עֹנֵב תִּשְׁתֶּה חֹמֶר

15 E, engordando-se Jesurum, deu coices; engordaste-te, engrossaste-te e de gordura te cobriste; e deixou a Deus, que o fez, e desprezou a Rocha da sua salvação.

15 וַיִּשְׁמֵן יִשְׁרוּן וַיִּבְעֹט שְׁמֹנֶת עֲבִית כֶּשֶׁת וַיִּטֵּשׁ אֱלֹהֵי עֲשָׂהוּ וַיִּנְבֹּל צוּר יִשְׁעָתוֹ

16 Com deuses estranhos o provocaram a zelos; com abominações o irritaram.

16 יִקְנֹאֵהוּ בִּזְרִים בְּחֹעֶבֶת יִכְעִיסֵהוּ

17 Sacrifícios ofereceram aos diabos, não a Deus; aos deuses que não conheceram, novos deuses que vieram há pouco, dos quais não se estremeceram seus pais.

17 יִזְבְּחוּ לַשְּׂדִים לֹא אֱלֹהִים לֹא יָדְעוּם חֲדָשִׁים מִקֶּרֶב בָּאוּ לֹא שְׁעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם

18 Esqueceste-te da Rocha que te gerou; e em esquecimento puseste o Deus que te formou.

18 צוּר יִלְדֶךָ תִּשִׁי וְתִשְׁכַּח אֵל מִחִלְלֶךָ

19 O que vendo o SENHOR, os desprezou, provocado à ira contra seus filhos e suas filhas; 19 וַיֵּרָא יְהוָה וַיִּנְאֹץ מִכַּעַס בְּנָיו וּבְנֹתָיו

20 e disse Esconderei o meu rosto deles e verei qual será o seu fim; porque são geração de perversidade, filhos em quem não há lealdade.

20 וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם אֲרֹאֶה מָה אַחֲרֵיתָם כִּי דוֹר תִּהְפֹּכֶת הֵמָּה בָנִים לֹא אֱמֹן בָּם

21 A zelos me provocaram com aquilo que não é Deus; com as suas vaidades me provocaram à ira; portanto, eu os provocarei a zelos com os que não são povo; com nação louca os despertarei à ira.

הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם21

22 Porque um fogo se acendeu na minha ira, e arderá até ao mais profundo do inferno, e consumirá a terra com a sua novidade, e abrasará os fundamentos dos montes.

כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי22
הרים

23 Males amontoarei sobre eles; as minhas setas esgotarei contra eles.

אספה עלימו רעות חצי אכלה בם23

24 Exhaustos serão de fome, comidos de carbúnculo e de peste amarga; e entre eles enviarei dentes de feras, com ardente peçonha de serpentes do pó.

מזי רעב ולחמי רשף וקטב מירי ושן בהמות אשלח בם עם חמת זחלי עפר24

25 Por fora, devastará a espada, e, por dentro, o pavor ao jovem, juntamente com a virgem, assim à criança de mama, como ao homem de cãs.

מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה25

26 Eu disse que por todos os cantos os espalharia; faria cessar a sua memória dentre os homens, 26 אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם26

27 se eu não receara a ira do inimigo, para que os seus adversários o não estranhem e para que não digam A nossa mão está alta; o SENHOR não fez tudo isso.

לולי כעס אויב אגור פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל זאת27

28 Porque são gente falta de conselhos, e neles não há entendimento.

כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה28

29 Tomara eles fossem sábios, que isso entendessem e atentassem para o seu fim!

לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם29

30 Como pode ser que um só perseguisse mil, e dois fizessem fugir dez mil, se a sua Rocha os não vendera, e o SENHOR os não entregara?

איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם30

31 Porque a sua rocha não é como a nossa Rocha, sendo até os nossos inimigos juízes disso.

כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים31

32 Porque a sua vinha é a vinha de Sodoma e dos campos de Gomorra; as suas uvas são uvas de fel, cachos amargosos têm.

כי מגפן סדם גפנם ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש אשכלת מדרת למו32

33 O seu vinho é ardente veneno de dragões e peçonha cruel de víboras.

חמת תנינם ינם וראש פתנים אכזר33

34 Não está isso encerrado comigo, selado nos meus tesouros?

הלל הוא כמס עמדי חתם באוצרתי34

35 Minha é a vingança e a recompensa, ao tempo em que resvalar o seu pé; porque o dia da sua ruína está próximo, e as coisas que lhes hão de suceder se apressam a chegar.

לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו35

36 Porque o SENHOR fará justiça ao seu povo e se arrependerá pelos seus servos, quando vir que o seu poder se foi e não há fechado nem desamparado.

כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב36

37 Então, dirá Onde estão os seus deuses, a rocha em quem confiavam, ואמר אי אלהימו צור חסיו בו37

38 de cujos sacrifícios comiam a gordura e de cujas libações bebiam o vinho? Levantem-se e vos ajudem, para que haja para vós escondedouro.

אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה38

39 Vede, agora, que eu, eu o sou, e mais nenhum deus comigo; eu mato e eu faço viver; eu firo e eu saro; e ninguém há que escape da minha mão.

ראו עתה כי אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא39 ואין מידי מציל

40 Porque levantarei a minha mão aos céus e direi Eu vivo para sempre.

כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעלם40

41 Se eu afiar a minha espada reluzente e travar do juízo a minha mão, farei tornar a vingança sobre os meus adversários e recompensarei os meus aborrecedores.

אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם41

42 Embriagarei as minhas setas de sangue, e a minha espada comerá carne; do sangue dos mortos e dos prisioneiros, desde a cabeça, haverá vinganças do inimigo.

אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב42

43 Jubilai, ó nações, com o seu povo, porque vingará o sangue dos seus servos, e sobre os seus adversários fará tornar a vingança, e terá misericórdia da sua terra e do seu povo.

הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו43

44 E veio Moisés e falou todas as palavras deste cântico aos ouvidos do povo, ele e Oséias, filho de Num.

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון44

45 E, acabando Moisés de falar todas estas palavras a todo o Israel, 45ויכל45 משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל

46 disselhes Aplicai o vosso coração a todas as palavras que hoje testifico entre vós, para que as recomendeis a vossos filhos, para que tenham cuidado de cumprir todas as palavras desta lei.

ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום46 את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת

47 Porque esta palavra não vos é vã; antes, é a vossa vida; e por esta mesma palavra prolongareis os dias na terra, a que, passando o Jordão, ides para possuí-la.

כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר47 אתם עברים את הירדן שמה לרשתה

48 Depois, falou o SENHOR a Moisés, naquele mesmo dia, dizendo 48וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר48

49 Sobe o monte de Abarim, o monte Nebo, que está na terra de Moabe, defronte de Jericó, e vê a terra de Canaã, que darei aos filhos de Israel por possessão.

עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את49 ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה

50 E morre no monte, ao qual subirás; e recolhe-te ao teu povo, como Arão, teu irmão, morreu no monte de Hor e se recolheu ao seu povo, 50ומת בהר50 אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו

51 porquanto prevaricastes contra mim no meio dos filhos de Israel, nas águas da contenção, em Cades, no deserto de Zim, pois me não santificastes no meio dos filhos de Israel.

על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא51 קדשתם אותי בתוך בני ישראל

52 Pelo que verás a terra diante de ti, porém não entrarás nela, na terra que darei aos filhos de Israel.

כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל⁵²

Devarim - Deuteronômio 33

1 Esta, porém, é a bênção com que Moisés, homem de Deus, abençoou os filhos de Israel antes da sua morte.

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו

2 Disse, pois O SENHOR veio de Sinai e lhes subiu de Seir; resplandeceu desde o monte Parã e veio com dez milhares de santos; à sua direita havia para eles o fogo da lei.

ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אש דת למו

3 Na verdade, amas os povos; todos os teus santos estão na tua mão; postos serão no meio, entre os teus pés, cada um receberá das tuas palavras.

אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך

4 Moisés nos deu a lei por herança da congregação de Jacó.

תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב

5 E o SENHOR foi rei em Jesurum, quando se congregaram os cabeças do povo com as tribos de Israel 5 יהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל

6 Viva Rúben e não morra; e que os seus homens sejam numerosos.

יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר

7 E isto é o que disse de Judá Ouve, ó SENHOR, a voz de Judá, e introduze-o no seu povo; as suas mãos lhe bastem, e tu lhe sejas em ajuda contra os seus inimigos 7 וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה

8 E de Levi disse Teu Tumim e teu Urim são para o teu amado, que tu provaste, em Massá, com quem contendeste nas águas de Meribá; 8 ולוי אמר תמיך ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה

9 aquele que disse a seu pai e a sua mãe Nunca o vi. E não conheceu a seus irmãos e não estimou a seus filhos, pois guardaram a tua palavra e observaram o teu concerto.

9 האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו

10 Ensinaram os teus juízos a Jacó e a tua lei a Israel; levaram incenso ao teu nariz e o holocausto sobre o teu altar.

יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך10

11 Abençoa o seu poder, ó SENHOR, e a obra das suas mãos te agrade; fere os lombos dos que se levantam contra ele e o aborrecem, para que nunca mais se levantem 11 ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון

12 E de Benjamim disse O amado do SENHOR habitará seguro com ele; todo o dia o SENHOR o protegerá, e ele morará entre os seus ombros.

לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו כל היום ובין כתיפיו שכן12

13 E de José disse Bendita do SENHOR seja a sua terra, com o que há de mais excelente nos céus, com o orvalho e com o que há no abismo, que jaz abaixo, 13 וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת13

14 e com as mais excelentes novidades do sol, e com as mais excelentes produções da lua, 14 וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים14

15 e com o mais excelente dos montes antigos, e com o mais excelente dos outeiros eternos, 15 ומראש הררי קדם וממגד גבעות עולם15

16 e com o mais excelente da terra, e com a sua plenitude, e com a benevolência daquele que habitava na sarça, a bênção venha sobre a cabeça de José e sobre o alto da cabeça do que foi separado de seus irmãos.

וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו16

17 Ele tem a glória do primogênito do seu boi, e as suas pontas são pontas de unicórnio; com elas ferirá os povos juntamente até às extremidades da terra; estes, pois, são os dez milhares de Efraim, e estes são os milhares de Manassés.

בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות17 אפרים והם אלפי מנשה

18 E de Zebulom disse Zebulom, alegra-te nas tuas saídas; e tu, Issacar, nas tuas tendas.

ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהלך18

19 Eles chamarão os povos ao monte; ali, oferecerão ofertas de justiça, porque chuparão a abundância dos mares e os tesouros escondidos na areia.

עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול19

20 E de Gade disse Bendito aquele que faz dilatar a Gade, que habita como a leoa e despedaça o braço e o alto da cabeça.

ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד20

21 E se proveu da primeira parte, porquanto ali estava escondida a porção do legislador; pelo que, veio com os chefes do povo, executou a justiça do SENHOR e os seus juízos para com Israel.

וירא ראשית לו כי שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה21 ומשפטיו עם ישראל

22 E de Dã disse Dã é leãozinho; saltará de Basã.

ולדן אמר דן גור אריה יזנק מן הבשן22

23 E de Naftali disse Farta-te, ó Naftali, da benevolência, e enche-te da bênção do SENHOR, e possui o Ocidente e o Meio-dia.

ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה23

24 E de Aser disse Bendito seja Aser com seus filhos, agrade a seus irmãos e banhe em azeite o seu pé.

ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגליו24

25 O ferro e o metal será o teu calçado; e a tua força será como os teus dias.

ברזל ונחשת מנעליך וכימך דבאך25

26 Não há outro, ó Jesurum, semelhante a Deus, que cavalga sobre os céus para a tua ajuda e, com a sua alteza, sobre as mais altas nuvens!

אין כאל ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים26

27 O Deus eterno te seja por habitação, e por baixo de ti estejam os braços eternos; e ele lance o inimigo de diante de ti e diga Destrói-o.

מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד27

28 Israel, pois, habitará só e seguro, na terra da fonte de Jacó, na terra de cereal e de mosto; e os seus céus gotejarão orvalho.

וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל28

29 Bem-aventurado és tu, ó Israel! Quem é como tu, um povo salvo pelo SENHOR, o escudo do teu socorro e a espada da tua alteza? Pelo que os teus inimigos te serão sujeitos, e tu pisarás sobre as suas alturas.

אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו29 איביך לך ואתה על במותימו תדרך

Devarim - Deuteronômio 34

1 Então, subiu Moisés das campinas de Moabe ao monte Nebo, ao cume de Pisga, que está defronte de Jericó; e o SENHOR mostrou-lhe toda a terra, desde Gileade até Dã; פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן

2 e todo o Naftali, e a terra de Efraim, e Manassés; e toda a terra de Judá, até ao mar último; ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה; עד הים האחרון

3 e o Sul, e a campina do vale de Jericó, a cidade das palmeiras, até Zoar.

ואת הנגב ואת הככר בקעת ירחו עיר התמרים עד צער

4 E disse-lhe o SENHOR Esta é a terra de que jurei a Abraão, Isaque e Jacó, dizendo À tua semente a darei; mostro-ta para a veres com os teus olhos; porém para lá não passarás.

ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר

5 Assim, morreu ali Moisés, servo do SENHOR, na terra de Moabe, conforme o dito do SENHOR.

וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה

6 Este o sepultou num vale, na terra de Moabe, defronte de Bete-Peor; e ninguém tem sabido até hoje a sua sepultura.

ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה

7 Era Moisés da idade de cento e vinte anos quando morreu; os seus olhos nunca se escureceram, nem perdeu ele o seu vigor.

ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה

8 E os filhos de Israel prantearam a Moisés trinta dias, nas campinas de Moabe; e os dias do pranto do luto de Moisés se cumpriram.

ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה

9 E Josué, filho de Num, foi cheio do espírito de sabedoria, porquanto Moisés tinha posto sobre ele as suas mãos; assim, os filhos de Israel lhe deram ouvidos e fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה

10 E nunca mais se levantou em Israel profeta algum como Moisés, a quem o SENHOR conheceu face a face; 10 ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים

11 nem semelhante em todos os sinais e maravilhas, que o SENHOR o enviou para fazer na terra do Egito, a Faraó, e a todos os seus servos, e a toda a sua terra; 11 לכל האתות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו

12 e em toda a mão forte e em todo o espanto grande que operou Moisés aos olhos de todo o Israel.

ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל 12

Table of Contents

[O que é Torá ?](#)

[בראשית Bereshit No princípio \(Gênesis \)](#)

[שמות Shemot Os nomes \(Êxodo \)](#)

[ויקרא Vaicrá E chamou \(Levítico \)](#)

[במדבר Bamidbar No deserto \(Números \)](#)

[דברים Devarim Palavras \(Deuteronômio \)](#)